



Ploiesti, Sos. Ploiesti-Targoviste km 8
Tel/Fax: (0244) 597 109
Mobil: 0722 314 686
www.euroenvirotech.ro
e-mail: office@euroenvirotech.ro
Cod de Inregistrare Fiscala: RO 14506092
Cont: RO65 RZBR 0000 0600 2005 2033
Raiffeisen Bank Ploiesti

STUDIU DE EVALUARE ADECVATA

**PRIVIND PLANUL URBANISTIC GENERAL SI
REGULAMENTUL LOCAL DE URBANISM,
AL ORASULUI MOLDOVA NOUA,
JUDETUL CARAS SEVERIN
(revizia 1)**

**EXPERT EVALUATOR:
EURO ENVIROTECH Ploiesti
CI in RNESPM pozitia 406/2018**

Contract: C 13771/05.12.2019
Cod: EE-750-EA/2020

Beneficiar:

**UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALA
ORASUL MOLDOVA NOUA
JUDETUL CARAS SEVERIN**

Ianuarie 2021

Echipa de elaboratori:

Gheorghe NICULAE

Rodica RUSEN

Bogdan MOCANU

Cornelia NICULAE

Nela ZAMBILA

CUPRINS

PREAMBUL.....	18
A. INFORMATII PRIVIND STUDIUL DE EVALUARE ADECVATA PRIVIND PLANUL URBANISTIC GENERAL SI REGULAMENTUL LOCAL DE URBANISM, AL ORASULUI MOLDOVA NOUA, JUDETUL CARAS-SEVERIN.....	19
1 INFORMATII PRIVIND STUDIUL DE EVALUARE ADECVATA PENTRU ELABORARE PUG SI A OBIECTIVELOR ACESTUIA PENTRU ORASUL MOLDOVA NOUA, JUDETUL CARAS-SEVERIN: DENUMIREA, DESCRIEREA, OBIECTIVELE ACESTUIA.....	19
1.1 Titularul investitiei	19
1.2 Autorul atestat al studiului.....	19
1.3 Obiectivele si scopul Planului Urbanistic General.....	20
1.3.1 Obiectivele PUG-ului.....	20
1.3.2 Scopul PUG-ului.....	24
1.3.3 Tinte de protectie a mediului precum si considerente de mediu de care s-a tinut cont in elaborarea PUG-ului.....	24
1.4 Bilantul teritorial existent si propus prin Planul Urbanistic General.....	25
1.4.1 Disfunctionalitati la nivelul teritoriului	28
1.4.2 Necesitati si optiuni ale populatiei	29
1.5 Zonificarea functionala.....	29
1.6 Circulatia	31
1.6.1 Cai de comunicatie.....	34
1.7 Echiparea edilitara	34
1.7.1 Alimentarea cu energie electrica.....	34
1.7.2 Retele de telecomunicatii, comunicatii date si internet.....	36
2 LOCALIZAREA GEOGRAFICA SI ADMINISTRATIVA	36
3 MODIFICARILE FIZICE CE DECURG DIN ACTUALIZAREA PLANULUI URBANISTIC GENERAL AL ORASULUI MOLDOVA NOUA, JUDETUL CARAS-SEVERIN (DIN EXCAVARE, CONSOLIDARE, DRAGARE ETC.), CARE VOR AVEA LOC PE DURATA DIFERITELOR ETAPE DE IMPLEMENTARE A PLANULUI URBANISTIC GENERAL.....	37
4 RESURSELE NATURALE NECESARE IMPLEMENTARII PLANULUI URBANISTIC GENERAL	39
5 RESURSELE NATURALE CE VOR FI EXPLOATATE DIN CADRUL ARIILOR NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR PENTRU A FI UTILIZATE LA IMPLEMENTAREA PLANULUI URBANISTIC GENERAL.....	44

6	EMISII SI DESEURI GENERATE DE IMPLEMENTAREA PLANULUI URBANISTIC GENERAL SI MODALITATEA DE ELIMINARE A ACESTORA	45
6.1	Emisiile in apa, de deseuri rezultate ca urmare a aplicarii PUG si modalitatea de eliminare a acestora.....	45
6.1.1	Managementul apelor uzate	45
6.1.2	Proгноza impactului.....	47
6.1.3	Masuri de diminuare a impactului.....	47
6.1.4	Conditii care trebuie respectate.....	48
6.2	Emisiile de deseuri rezultate ca urmare a aplicarii proiectelor prevazute in PUG si modalitatea de eliminare a acestora.....	49
6.2.1	Deseuri rezultate in timpul realizarii lucrarilor	49
6.3	Emisiile in aer de noxe rezultate ca urmare a aplicarii proiectelor prevazute in PUG si modalitatea de eliminare a acestora.....	52
6.3.1	Surse si poluanti generati.....	52
6.3.2	Proгноza impactului.....	54
6.3.3	Masuri de diminuare a impactului.....	54
6.3.4	Conditii care trebuie respectate.....	55
7	CERINTELE LEGATE DE UTILIZAREA TERENULUI, NECESARE PENTRU IMPLEMENTAREA PLANULUI DE URBANISM GENERAL	55
8	SERVICIILE SUPLIMENTARE SOLICITATE DE IMPLEMENTAREA PUG (DEZAFECTAREA/REAMPLASAREA DE CONDUCTE, LINII DE INALTA TENSIUNE ETC., MIJLOACELE DE CONSTRUCTIE NECESARE), RESPECTIV MODALITATEA IN CARE ACCESAREA ACESTOR SERVICII SUPLIMENTARE POATE AFECTA INTEGRITATEA ARIILOR NATURALE PROTEJATE	58
8.1	Descrierea propunerilor urbanistice si amplasarea acestora in raport cu ariile naturale protejate, cu precizarea functiunilor, descrierea infrastructurii propuse sau existente pentru functiunile care se propun a se dezvolta in sit (rutiera, apa, canal) si a amenajarilor propuse	58
8.1.1	Descrierea infrastructurii propuse sau existente pentru functiunile care se propun a se dezvolta in aria naturala protejata a sitului de importanta comunitara RO SCI 0206 Portile de Fier si siturile de protectie avifaunistica RO SPA 0080 – Muntii Almajului – Locvei, respectiv RO SPA 0026 - Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier ca parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000.....	58
9	DURATA DE ESALONARE A PERIOADEI DE IMPLEMENTARE A PLANULUI URBANISTIC ZONAL	59
10	CARACTERISTICILE PLANURILOR SI PROIECTELOR EXISTENTE, PROPUSE SAU APROBATE, CE POT GENERA IMPACT CUMULATIV CU PLANUL URBANISTIC GENERAL CARE ESTE IN PROCEDURA DE EVALUARE SI CARE POT AFECTA ARIILE NATURALE PROTEJATE.....	59
B.	INFORMATII PRIVIND ARIILE NATURALE PROTEJATE SITUL DE IMPORTANTA COMUNITARA RO SCI 0206 PORTILE DE FIER, ARIA DE PROTECTIE AVIFAUNISTICA RO SPA 0080–MUNTII ALMAJULUI-LOCVEI SI RO SPA 0026–CURSUL DUNARII–BUZIAS-PORTILE DE FIER, CARE POT FI POTENTIAL AFECTATE DE IMPLEMENTAREA PLANULUI URBANISTIC GENERAL SI REGULAMENTULUI DE URBANISM AL ORASULUI MOLDOVA NOUA, JUDETUL CARAS-SEVERIN	60
1.	STATUTUL DE CONSERVARE A SPECIILOR SI HABITATELOR DE INTERES COMUNITAR	60

1.1	Legislatie	61
1.2	Suprafetele de teren apartinand orasului Moldova Noua care se suprapun peste parti ale ariilor naturale protejate, parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000, - Situl de importanta comunitara RO SCI 0206 Portile de Fier, aria de protectie avifaunistica RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier	62
2.	DATE PRIVIND ARIA NATURALA PROTEJATA DE INTERES COMUNITAR RO SCI 0206 PORTILE DE FIER: SUPRAFATA, TIPURI DE ECOSISTEME, TIPURI DE HABITATE SI SPECIILE CARE POT FI AFECTATE PRIN IMPLEMENTAREA PROIECTULUI	64
2.1	Suprafata de teren apartinand orasului Moldova Noua care se suprapune peste parti ale ariei naturale protejate, parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000 – RO SCI 0206 Portile de Fier	64
2.2	RO SCI 0206 Portile de Fier - date privind aria naturala protejata, parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000.....	64
2.2.1	Localizarea sitului	64
2.2.2	Habitata si specii ale ariei naturale protejate parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000, „Situl de importanta comunitara RO SCI 0206 Portile de Fier	65
2.2.3	Specii de mamifere enumerate in Anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE cuprinse in Formularul Standard al sitului - RO SCI 0206 Portile de Fier si evaluarea in ceea ce priveste prezenta acestora in zona proiectului	109
	LUTRA LUTRA – VIDRA	109
	BARBASTELLA BARBASTELLUS - LILIA CARN	112
	CANIS LUPUS - LUP	114
	LYNX LYNX - RAS.....	117
	MINIOPTERUS SCHREIBERSII - LILIA CU ARIPI LUNGI.....	120
	MYOTIS BECHSTEINII - LILIA CU URECHI MARI.....	122
	MYOTIS BLYTHII - LILIA COMUN MIC.....	124
	MYOTIS CAPACCINII- LILIA CU PICIOARE LUNGI	126
	MYOTIS DASYNEME - LILIA DE IAZ	128
	MYOTIS MYOTIS - LILIA COMUN.....	130
	RHINOLOPHUS BLASII.- LILIA CU POTCOAVA AL LUI BLASIIUS.....	133
	RHINOLOPHUS EURYALE - LILIA MEDITERANEAN CU POTCOAVA.....	135
2.2.4	Specii de amfibieni si reptile enumerate in Anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE cuprinse in Formularul Standard al sitului - RO SCI 0206 Portile de Fier si evaluarea in ceea ce priveste prezenta acestora in zona proiectului	137

BOMBINA BOMBINA – BUHAI DE BALTA CU BURTA ROSIE.....	137
BOMBINA VARIEGATA - BUHAI DE BALTA CU BURTA GALBENA.....	139
EMYS ORBICULARIS - TESTOASA DE APA.....	143
TESTUDO HERMANNI - TESTOASA DE USCAT BANATEANA.....	146
2.2.5 Specii de pesti enumerate in Anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE cuprinse in Formularul Standard al sitului - RO SCI 0206 Portile de Fier si evaluarea in ceea ce priveste prezenta acestora in zona proiectului.....	148
ASPIUS ASPIUS - AVAT.....	148
BARBUS MERIDIONALIS - MOIOAGA.....	151
COTTUS GOBIO - ZGLAVOC	154
GOBIO ALBIPINNATUS – PORCUSOR DE NISIP	157
GYMNOCEPHALUS SCHRAETZER- RASPAR.....	159
MISGURNUS FOSSILIS - TIPAR.....	161
2.2.6 Specii de nevertebrate enumerate in Anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE cuprinse in Formularul Standard al sitului - RO SCI 0206 Portile de Fier si evaluarea in ceea ce priveste prezenta acestora in zona proiectului	163
AUSTROPOTAMOBIOUS TORRENTIUM – RAC DE PONOARE	163
CALLIMORPHA QUADRIPUNCTARIA - FLUTURE VARGAT.....	164
LYCAERNA DISPAR – FLUTURASUL PURPURIU.....	166
CERAMBYX CERDO – CROITORUL MARE AL STEJARULUI.....	168
LUCANUS CERVUS- RADASCA.....	171
CARABUS VARIOLOSUS – CARAB.....	173
COENAGRION ORNATUM – LIBELULA ORNATA.....	175
CORDULEGASTER HEROS – CALUL DRACULUI.....	177
ERIOGASTER CATAX- - MOLIA CATAX.....	179
MACULINEA NAUSITHOUS – FLUTURAS ALBASTRU	181
MACULINEA TELEIUS – FLUTURAS ALBASTRU CU PUNCTE NEGRE.....	183

THEODOXUS TRANSVERSALIS - MELC ACVATIC DUNGAT	193
UNIO CRASSUS – SCOICA MICA DE RAU.....	195
2.2.7 Specii de plante enumerate in Anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE cuprinse in Formularul Standard al sitului - RO SCI 0206 Portile de Fier si evaluarea in ceea ce priveste prezenta acestora in zona proiectului.....	197
AGRIMINIA PILOSA – TURITA MARE.....	197
ASPLENIUM ADULTERINUM – FERIGUTA,RUGINITA	199
COLCHICUM ARENARIUM – BRANDUSA DE NISIP.....	201
ECHIUM RUSSICUM – CAPUL SARPELUI.....	203
ELEOCHARIS CARNIOLICA - PIPIRIGUT.....	205
GLADIOLUS PALUSTRIS- GLADIOLA	207
HIMANTOGLOSSUM CAPRINUM – OUALE POPII.....	209
MARSILEA QUADRIFOLIA – TRIFOIAS DE BALTA.....	211
PAEONIA OFFICINALIS SSP.BANATICA – BUJOR MOV BANATEAN.....	213
PULSATILLA GRANDIS - DEDITEL.....	215
STIPA DANUBIALIS - COLILIE.....	217
THLASPI JANKAE - PUNGULITA.....	219
TULIPA HUNGARICA – LALEA GALBENA.....	221
2.2.8 Descrierea sitului	223
2.2.9 Calitate si importanta	224
2.2.10 Vulnerabilitate	225
2.2.11 Activitati antropice, si efectele lor in sit si in vecinatate	227
2.2.12 Planuri de management ale sitului.....	229
2.3 Habitata si specii ale ariei naturale protejate parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000, „Situl de importanta comunitara RO SCI 0206 Portile de Fier, mentionate numai in anexele Planului de Management al Parcului Portile de Fier, nu si in Fisa sitului	231
2.4 Date privind habitatele existente in aria naturala protejata RO SCI 0206 Portile de Fier	240
2.5 Date privind habitatele existente in aria naturala protejata RO SCI 0206 Portile de Fier si care interfera, partial, cu suprafete din PUG-ul propus pentru PUG Moldova Noua.....	244
3. DATE PRIVIND ARIA NATURALA PROTEJATA, PARTE INTEGRANTA A RETELEI ECOLOGICE EUROPENE NATURA 2000 - SITUL DE PROTECTIE AVIFAUNISTICA RO SPA 0080 MUNTII ALMAJULUI - LOCVEI.....	246

3.1	Suprafata de teren apartinand orasului Moldova Noua care se suprapune peste parti ale ariei naturale protejate, parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000 – situl de protectie avifaunistica RO SPA 080 Muntii Almajului - Locvei.....	246
3.2	RO SPA 080 Muntii Almajului – Locvei, date privind situl de protectie avifaunistica conform Formularului Standard Natura 2000.....	246
3.2.1	Localizarea sitului	246
3.2.2	Descrierea sitului	249
3.2.3	Calitate si importanta	249
3.2.4	Vulnerabilitate	250
3.2.5	Specii de pasari enumerate in Anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE cuprinse in Formularul Standard al sitului - RO SPA 080 Muntii Almajului - Locvei - si evaluarea in ceea ce priveste prezenta acestora in zona proiectului	254
	ACCIPITER BREVIPES – ULIU CU PICIOARE SCURTE.....	255
	ACCIPITER NISUS – ULIU PASARAR	258
	ANTHUS TRIVALIS – FASA DE PADURE	261
	APUS MELBA – DREPNEA MARE.....	263
	AQUILA CRYSAETOS – ACVILA DE MUNTE.....	266
	AQUILA POMARINA – ACVILA TIPATOARE MICA.....	269
	BUTEO BUTEO – SORECAR COMUN	272
	BUTEO LAGOPUS – SORECAR INCALTAT	274
	CICONIA CICONIA – BARZA ALBA	277
	CIRCAETUS GALLICUS – SERPAR.....	280
	CORACIAS GARRULUS – DUMBRAVEANCA.....	282
	CUCULUS CANORUS – CUC	284
	DENDROCOPOS MEDIUS – CIOCANITOAREA DE STEJAR	286
	DRYOCOPUS MARTIUS – CIOCANITOAREA NEAGRA	289
	EMBERIZA HORTULANA – PRESURA DE GRADINA	292
	HALIAEETUS ALBICILLA – CODALB.....	297
	LANIUS COLLURIO – SFRANCIOC ROSIATIC	300

LULULLA ARBOREA – CIOCARLIE DE PADURE.....	302
PICUS CANUS – GHIONOIA SURA SAU CIOCANITOAREA VERZUIE.....	305
STRIX URALENSIS– HUHUREZ MARE.....	309
SYLVIA ATRICAPILLA – SILVIE CU CAP NEGRU.....	312
4. DATE PRIVIND ARIA NATURALA PROTEJATA, PARTE INTEGRANTA A RETELEI ECOLOGICE EUROPENE NATURA 2000 - SITUL DE PROTECTIE AVIFAUNISTICA RO SPA 0026 CURSUL DUNARII – BAZIAS – PORTILE DE FIER.....	315
4.1 Suprafata de teren apartinand orasului Moldova Noua care se suprapune peste parti ale ariei naturale protejate, parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000 – situl de protectie avifaunistica RO SPA 0026 Cursul Dunarii – Bazias – Portile de Fier	315
4.2 RO SPA 0026 Cursul Dunarii – Bazias – Portile de Fier - date privind aria naturala protejata, parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000, - situl de protectie avifaunistica conform Formularului Standard Natura 2000.....	315
4.2.1 Localizarea sitului.....	315
4.2.2 Descrierea sitului	319
4.2.3 Calitate si importanta	319
4.2.4 Vulnerabilitate	320
4.2.5 Specii de pasari enumerate in Anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE cuprinse in Formularul Standard al sitului - RO SPA 026 Cursul Dunarii – Bazias – Portile de Fier - si evaluarea in ceea ce priveste prezenta acestora in zona proiectului.....	324
ACCIPITER NISUS – ULIU PASARAR	325
ACCIPITER GENTILIS – ULIU PORUMBAR	328
ACROCEPHALUS ARUNDINACEUS – LACAR MARE.....	331
ACROCEPHALUS PALUSTRIS – LACAR DE MLASTINA	334
ACROCEPHALUS SCHOENOBÆNUS – LACAR MIC	336
ACROCEPHALUS SCIRPACEUS – LACAR DE STUF	338
ALAUDA ARVENSIS – CIOCARLIE DE CAMP	340
ANAS ACUTA - RATA SULITAR.....	343
ANAS CLYPEATA - RATA LINGURAR	345
ANAS CRECCA - RATA PITICA	347
ANAS PENELOPE - RATA FLUIERATOARE.....	350

ANAS PLATYRHYNCHOS - RATA MARE	352
ANAS QUERQUEDULA – RATA CARAITOARE	354
ANSER ANSER - GASCA DE VARA	357
APUS MELBA – DREPNEA MARE.....	359
ARDEA CINEREA – STARC CENUSIU.....	362
ASIO OTUS – CIUF DE PADURE	365
AYTHYA FERINA – RATA CU CAP CASTANIU.....	368
AYTHYA FULIGULA – RATA MOTATA	371
AYTHYA NYROCA - RATA ROSIE	374
BUCEPHALA CLANGULA – RATA SUNATOARE.....	376
BUTEO BUTEO – SORECAR COMUN	378
BUTEO LAGOPUS – SORECAR INCALTAT	380
BUTEO RUFINUS – SORECAR MARE	383
CARDUELIS CANNABINA – CANEPAR.....	385
CARDUELIS CARDUELIS – STICLETE	387
CARDUELIS CHLORIS – FLORINTE.....	389
CICONIA NIGRA – BARZA NEAGRA	391
CIRCUS CYANEUS – ERETE VANAT	394
CUCULUS CANORUS – CUC	397
CYGNUS CYGNUS - LEBADA DE IARNA.....	399
CYGNUS OLOR - LEBADA DE VARA	401
DELICHON URBICA – LASTUN DE CASA.....	404
EGRETTA ALBA – EGRETA MARE.....	406

EGRETTA GARZETTA – EGRETA MICA.....	409
ERITHACUS RUBECOLA - MACALEANDRU	412
FALCO TINNUNCULUS – VANTUREL ROSU.....	414
FRINGILLA COELEBS – CINTEZA DE PADURE.....	417
FULICA ATRA – LISITA	420
GALLINULA CHLOROPUS – GAINUSA DE BALTA.....	422
GAVIA ARCTICA – CUFUNDAR POLAR.....	424
GAVIA STELLATA – CUFUNDAR MIC	426
HALIAEETUS ALBICILLA – CODALB	428
HIRUNDO RUSTICA – RANDUNICA	431
LARUS CACHINNANS - PESCARUSUL PONTIC	437
LARUS FUSCUS – PESCARUS NEGRICIOS	439
LARUS RIDIBUNDUS (CHROICOCEPHALUS RIDIBUNDUS) - PESCARUS RAZATOR.....	440
LIMOSA LIMOSA - SITARUL DE MAL.....	442
LOCUSTELLA LUSCINIOIDES - GRELUSEL DE STUF	444
LUSCINIA MEGARHYNCHOS – PRIVIGHETOARE ROSCATA.....	446
MERGUS ALBELLUS – FERESTRAS MIC	449
MERGUS MERGANSER – FERESTRAS MARE.....	452
MERGUS SERRATOR – FERESTRAS MOTAT.....	455
MEROPS APIASTER - PRIGOARE.....	458
MILIARIA CALANDRA – PRESURA SURA	460
MILVUS MIGRANS – GAIE NEAGRA SAU GAIA BRUNA	462
MOTACILLA ALBA – CODOBATURA ALBA	465

<i>MOTACILLA FLAVA</i> – CODOBATURA GALBENA	468
<i>MUSCICAPA STRIATA</i> – MUSCAR SUR	471
<i>NETTA RUFINA</i> – RATA CU CIUF	474
<i>ORIOLOUS ORIOLOUS</i> – GRANGUR.....	477
<i>PANDION HALIAETUS</i> – VULTUR PESCAR/ULIGAN PESCAR.....	479
<i>PHALACROCORAX CARBO</i> – CORMORAN MARE	482
<i>PHALACROCORAX PYGMEUS</i> – CORMORAN MIC.....	484
<i>PHOENICURUS OCHRUIROS</i> – CODROS DE MUNTE.....	487
<i>PODICEPS CRISTATUS</i> – CORCODELUL MARE.....	489
<i>PODICEPS GRISEGENA</i> – CORCODEL CU GAT ROSU	492
<i>PODICEPS NIGRICOLLIS</i> – CORCODELUL CU GAT NEGRU	495
<i>RIPARIA RIPARIA</i> – LASTUN DE MAL	498
<i>SAXICOLA RUBETRA</i> – MARACINAR MARE	500
<i>SAXICOLA TORQUATA</i> – MARACINAR NEGRU.....	502
<i>STURNUS VULGARIS</i> – GRAUR	504
<i>TACHYBAPTUS RUFICOLLIS</i> – CORCODEL MIC	506
<i>TURDUS MERULA</i> - MIERLA.....	509
<i>TURDUS PHILOMELOS</i> – STURZ CANTATOR.....	511
<i>UPUPA EPOPS</i> – PUPAZA	513
<i>VANELLUS VANELLUS</i> - NAGAT.....	515
4.3 Rezervatia Naturala Valea Mare - date privind aria protejata de interes national.....	517
<i>ACER PSEUDOPLATANUS</i> – PLATAN.....	521
<i>ASPERULA TAURINA</i> – STELUTE, VINARITA	523

<i>ACANTHUS LONGIFOLIUS</i> – TALPA URSULUI	525
<i>ALLIUM PETRAEUM</i>	526
<i>BUPLEURUM PRAEALTUM</i>	527
<i>CALAMINTHA OFFICINALIS</i> - CALAMINTA	528
<i>CLEMATIS VITALBA</i> – CURPENUL DE PADURE	529
<i>CARPINUS BETULUS</i> - CARPEN	531
<i>CENTAUREA ATROPURPUREA</i>	533
<i>CORNUS MAS</i> – CORNUL.....	535
<i>CRATAEGUS MONOGYNA</i> – PADUCEL.....	537
<i>COTINUS COGGYGRIA</i> - SCUMPIE.....	539
<i>CARPINUS ORIENTALIS</i> – CARPINITA	541
<i>DIANTHUS KITAIBELII</i> - GAROFITE	543
<i>DRABANA LASIOCARPA</i> - FLAMANZICA.....	545
<i>ECHINOSPS BANATICUS</i> - CIULINUL-GLOB ALBASTRU	546
<i>ERYSIMUM SAXOSUM</i> - MIXANDRA SALBATICA.....	547
<i>FRAXINUS ORNUS</i> - MOJDREAN	551
<i>GENISTA OVATA</i> – DROBITA	553
<i>HEDERA HELIX</i> – IEDERA	555
<i>PADUS MAHALEB</i> – VISIN TURCESC	557
<i>RUSCUS HYPOGLOSSUM</i> - CORNISORUL.....	559
<i>RUSCUS ACULEATUS</i> - GHIMPELE.....	560
<i>SESLERIA FILIFOLIA</i> – COADA IEPURELUI.....	562
<i>STIPA ERIOCAULIS</i> - COLILIE	563

SYRYNGA VULGARIS - LILIA	564
TILIA TOMENTOSA – TEIUL ARGINTIU	566
TILIA CORDATA – TEIUL PUCIOS	567
5. DATE PRIVIND PARCUL NATURAL PORTILE DE FIER	569
6. DATE PRIVIND STRUCTURA SI DINAMICA POPULATIILOR DE SPECII AFECTATE. JUSTIFICAREA DACA PLANUL PROPUȘ NU ARE LEGATURA DIRECTA CU SAU NU ESTE NECESAR PENTRU MANAGEMENTUL CONSERVĂRII ARIEI NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR	570
7. SUPRAFETELE DE TEREN APARTINAND ORASULUI MOLDOVA NOUA CARE SE SUPRAPUN PESTE PARTI ALE ARIILOR NATURALE PROTEJATE, PARTE INTEGRANTA A REȚELEI ECOLOGICE EUROPENE NATURA 2000, - SITUL DE IMPORTANTA COMUNITARA RO SCI 0206 PORTILE DE FIER, ARIA DE PROTECTIE AVIFAUNISTICA RO SPA 0080 – MUNTII ALMAJULUI - LOCVEI SI RO SPA 0026 – CURSUL DUNĂRII – BUZIAS - PORTILE DE FIER PRECUM SI PARCUL NATURAL PORTILE DE FIER	572
7.1 Justificarea privind legatura dintre Proiect si managementul ariilor naturale protejate	573
8. RELATIILE STRUCTURALE SI FUNCTIONALE CARE CREEAZA SI MENTIN INTEGRITATEA ARIEI NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR	574
9. OBIECTIVELE DE CONSERVARE A ARIILOR NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR, ACOLO UNDE AU FOST STABILITE PRIN PLANURI DE MANAGEMENT	576
9.1 Conservarea diversitatii biologice	576
10. DESCRIEREA STĂRII ACTUALE DE CONSERVARE A ARIILOR NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR, INCLUSIV EVOLUTII/SCHIMBARI CARE SE POT PRODUCEREA IN VIITOR	584
11. ALTE INFORMATII RELEVANTE PRIVIND CONSERVAREA ARIILOR NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR, INCLUSIV POSIBILE SCHIMBARI IN EVOLUTIA NATURALA A ARIILOR NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR	585
C. IDENTIFICAREA SI EVALUAREA IMPACTULUI	587
1 IMPACTUL IMPLEMENTĂRII PROIECTULUI ASUPRA ARIILOR NATURALE PROTEJATE RO SCI 0206 PORTILE DE FIER, RO SPA 0080 – MUNTII ALMAJULUI - LOCVEI SI RO SPA 0026 – CURSUL DUNĂRII – BUZIAS - PORTILE DE FIER	587
1.1 Identificarea surselor care pot produce impact asupra biodiversitatii prezente in zona prin implementarea proiectului	587
2 EVALUAREA SEMNIFICĂTIEI IMPACTULUI – INDICATORI CHEIE CUANTIFICĂBILI	590
2.1 Procentul din suprafata habitatului care va fi pierdut	590

2.2	Procentul ce va fi pierdut din suprafata habitatelor folosite pentru necesitatile de hrana, odihna si reproducere ale speciilor de interes comunitar	590
2.3	Fragmentarea habitatelor de interes comunitar	591
2.4	Durata sau persistenta fragmentarii	591
2.5	Durata sau persistenta perturbarii speciilor de interes comunitar, distanta fata de aria naturala protejata de interes comunitar.....	591
2.6	Schimbari in densitatea populatiilor (nr. de indivizi/ suprafata).....	592
2.7	Scara de timp pentru inlocuirea speciilor/habitatelor afectate de implementarea proiectului ...	592
2.8	Indicatori chimici cheie care pot determina modificari legate de resursele de apa sau alte resurse naturale, care pot determina modificarea functiilor ecologice ale unei arii naturale protejate de interes comunitar	592
3	EVALUAREA SEMNIFICATIEI IMPACTULUI PUG ASUPRA HABITATELOR SI SPECIILOR DE IMPORTANTA COMUNITARA	593
3.1	Evaluarea impactului obiectivelor propuse prin PUG.....	593
3.2	Evaluarea impactului rezidual care va ramane dupa implementarea masurilor de reducere a impactului.....	601
4	EVALUAREA IMPACTULUI CUMULATIV AL PUG-ULUI PROPUȘ CU ALTE PLANURI SI PROIECTE	602
4.1	Evaluarea impactului cumulativ al PUG-ului cu alte Planuri si Proiecte fara a lua in considerare masurile de reducere a impactului.....	602
4.2	Evaluarea impactului cumulativ al PUG-ului cu alte Planuri si Proiecte din punct de vedere al reducerii habitatelor de hranire, repaus, refugiu, năparlire, iernare, ale speciilor de interes comunitar	604
4.3	Evaluarea impactului rezidual care ramane dupa implementarea masurilor de reducere a impactului pentru PUG cu alte Planuri si Proiecte	606
4.4	Semnificatia impactului implementarii PP asupra ariilor protejate RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier	608
5	MASURI DE REDUCERE A IMPACTULUI	609
5.1	Masuri implementate pentru reducerea impactului potential asupra ariilor protejate RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier, inclusiv pentru reducerea impactului potential asupra habitatelor de hranire, repaus, refugiu, năparlire, iernare, ale speciilor de interes comunitar	609
5.1.1	Precizari privind relatiile ecologice din cele trei situri	609
5.1.2	Masuri de reducere a impactului potential asupra biodiversitatii in faza de construire a obiectivului propus in PUG	610
5.1.3	Masuri de diminuare a impactului produs de zgomot si vibratii	614
5.1.4	Masuri pentru protectia calitatii apei.....	615
5.1.5	Masuri pentru protectia calitatii aerului.....	615
5.1.6	Masuri pentru limitarea zgomotului.....	616

5.1.7	Masuri pentru reducerea vibratiilor	616
5.1.8	Masuri pentru mentinerea calitatii solului	616
6.	RESPONSABILUL CU RESPECTAREA SI MONITORIZAREA MASURILOR DE REDUCERE A IMPACTULUI ASUPRA ARIILOR PROTEJATE.....	619
7.	METODELE UTILIZATE PENTRU CULEGEREA INFORMATIILOR PRIVIND SPECIILE SI/SAU HABITATELE DE INTERES COMUNITAR DIN ZONA DE IMPLAMANTARE A PUG..	619
8.	COLECTIVUL DE ELABORARE A STUDIULUI.....	621
9.	BIBLIOGRAFIE.....	622
10.	ANEXE.....	629

LIMITARI PRIVIND EVALUAREA ADECVATA

IMPORTANT: Recomandarile si concluziile din Evaluare Adecvata privind Planul Urbanistic General si Regulamentul Local de Urbanism, al orasului Moldova Noua, judetul Caras Severin, vor fi luate in considerare avand in vedere cele mentionate mai jos.

- a) Evaluare Adecvata privind Planul Urbanistic General si Regulamentul Local de Urbanism, al orasului Moldova Noua, judetul Caras Severin a fost intocmit la cererea Consiliului Local al orasului Moldova Noua (Beneficiar), in baza angajarii societatii EURO ENVIROTECH Ploiesti, in pozitia de Consultant (Elaborator).*
- b) EURO ENVIROTECH Ploiesti isi asuma responsabilitatea doar in fata Beneficiarului si Autoritatii de Protectia Mediului si isi declina orice responsabilitate fata de o terta parte, in ceea ce priveste recomandarile si concluziile prezentate in documentatie.*
- c) Evaluare Adecvata privind Planul Urbanistic General si Regulamentul Local de Urbanism, al orasului Moldova Noua, judetul Caras Severin, trebuie analizat avand in vedere termenii din contractul incheiat intre Consiliul Local Moldova Noua si EURO ENVIROTECH Ploiesti, in calitate de elaborator.*
- d) Intreaga activitate desfasurata pentru intocmirea Evaluare Adecvata s-a bazat pe capacitatea de expertiza profesionala si cunoasterea de catre personalul EURO ENVIROTECH Ploiesti a legislatiei de mediu actuale in Romania si din tarile Uniunii Europene.*
- e) Toate informatiile furnizate catre EURO ENVIROTECH Ploiesti au fost analizate si interpretate in conformitate cu pregatirea si experienta profesionala de care dispune, totodata avandu-se in vedere toate informatiile in domeniu aflate in posesia EURO ENVIROTECH Ploiesti in momentul intocmirii raportului. In masura, in care, datele si informatiile puse la dispozitie de catre Beneficiar nu s-au dovedit contradictorii la momentul intocmirii raportului, EURO ENVIROTECH Ploiesti isi asuma dreptul de a se baza pe aceste date si informatii si a le considera exacte si complete, fara a avea obligatia de a le verifica in mod independent exactitatea si complexitatea. EURO ENVIROTECH Ploiesti nu este responsabil pentru exactitatea si corectitudinea oricaror astfel de date si informatii.*

In lucrare, EURO ENVIROTECH Ploiesti a prezentat rezultatele investigatiilor din documentatie si de pe teren. Pe de alta parte, se mentioneaza ca in alte capitole ale lucrarii pot exista limitari in ceea ce priveste informatiile puse la dispozitia EURO ENVIROTECH Ploiesti. Ca urmare, datele prezentate in Evaluare Adecvata trebuie analizate in contextul intregului raport.

Preambul

Prezentul Studiu de Evaluare Adecvata s-a realizat in conformitate cu Ghidul metodologic privind evaluarea adecvata a efectelor potentiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar, aprobat prin Ordinul Ministrului Mediului si Padurilor nr. 19/13.01.2010 si in conformitate cu cerintele exprimate in: Decizia etapei de incadrare nr. 9715/AAA/07.11.2019 emisa de catre Agentia pentru Protectia Mediului Caras-Severin.

Studiul raspunde si la solicitarile Agentiei pentru Protectia Mediului Caras-Severin cuprinse in scrisorile 1789/11.06.2020 si 8653/AAA/09.10.2020.

A.INFORMATII PRIVIND STUDIUL DE EVALUARE ADECVATA PRIVIND PLANUL URBANISTIC GENERAL SI REGULAMENTUL LOCAL DE URBANISM, AL ORASULUI MOLDOVA NOUA, JUDETUL CARAS-SEVERIN

1 Informatii privind Studiul de Evaluare Adecvata pentru elaborare PUG si a obiectivelor acestuia pentru Orasul Moldova Noua, judetul Caras-Severin: denumirea, descrierea, obiectivele acestuia

1.1 Titularul investitiei

CONSILIUL LOCAL AL ORASULUI MOLDOVA NOUA

Adresa: str. Nicolae Balcescu, nr. 26, orasul Moldova Noua, judetul Caras-Severin.

1.2 Autorul atestat al studiului

EXPERT EVALUATOR PRINCIPAL

S.C EURO ENVIROTECH S.R.L

CI in RNESPM pozitia 406/2018

e-mail: office@euroenvirotech.ro

ghniculae@euroenvirotech.ro

www.euroenvirotech.ro

Telefon mobil: 0722 314 686

1.3 Obiectivele si scopul Planului Urbanistic General

1.3.1 Obiectivele PUG-ului

Planul Urbanistic General reprezinta instrumentul principal al activitatii de urbanism la nivel local si contine directiile, prioritatile de interventie si reglementarile de dezvoltare a localitatii pe intreg teritoriul sau. Planul Urbanistic General are caracter de reglementare si raspunde programului de urbanism si amenajarea teritoriului si de dezvoltare a localitatilor ce compun unitatea administrativ-teritoriala de baza. Planurile Urbanistice Generale cuprind analize, reglementari si regulamente locale de urbanism pentru intreg teritoriul administrativ al unitatii de baza, delimitat conform legii, atat pentru suprafetele din intravilan (zona centrala administrativa a municipiului, cartierele componente), cat si cele din extravilan (terenuri agricole, forestiere, cai de comunicatie, ape, etc.).

Reactualizarea Planului Urbanistic General al Orasului Moldova Noua reprezinta aducerea la zi a Planului Urbanistic General elaborat in anul 2000. Acest proiect constituie documentatia de baza, care stabileste obiectivele, actiunile si masurile de dezvoltare ale orasului Moldova Noua pe o perioada determinata in baza unor analize multicriteriale si sectoriale ale situatiei existente.

In cadrul Planului Urbanistic General al orasului Moldova Noua, judetul Caras Severin s-a urmarit rezolvarea urmatoarelor categorii de probleme:

- relatiile macroteritoriale;*
- potentialul economic, natural, uman si posibilitati de dezvoltare;*
- stabilirea limitei intravilanului;*
- stabilirea zonelor cu interdictie definitiva de construire;*
- evidentierea detinatorilor de terenuri si circulatia terenurilor;*
- stabilirea modalitatilor de utilizare si construire a terenurilor si indicatorilor corespunzatori;*
- organizarea si dezvoltarea cailor de comunicatie;*
- modernizarea si dezvoltarea echipamentelor tehnico-edilitare;*
- stabilirea si delimitarea zonelor protejate;*
- delimitarea suprafetelor in care se preconizeaza realizarea obiectivelor de utilitate publica.*

Principalele obiective, urmarite pe termen mediu (5-10 ani) de dezvoltare ale administratiei locale a Orasului Moldova Noua, sunt:

- dezvoltarea economica a orasului in sectorul secundar si tertiar, prin propunerea extinderii zonelor de locuinte, agrement si servicii*

(obtinerea unui cadru de legiferare a regimului noilor constructii, stabilirea tipului de interventie asupra fondului existent, prin RLU, stabilirea de scenarii posibile de crestere si modernizare in sistem extensiv, sau intensiv, pe teritoriul UAT Moldova Noua);

- *extinderea retelelor de distribuire apa potabila, gaze si a retelei de canalizare in zonele nou introduse in intravilan;*
- *crearea unor zone de servicii care sa raspunda cerintelor locuitorilor din orasul Moldova Noua si celor ce locuiesc in zona sa periurbana (restructurare /reconversie a unitatilor industriale din orasul Moldova Noua);*
- *modernizarea si extinderea retelei stradale (organizarea transportului si a circulatiei, avand prognoza traficului si relatiilor localitatii in teritoriu);*
- *determinarea prioritatilor de interventie in teritoriu si in cadrul satelor apartinatoare orasului;*
- *relationarea localitatilor in teritoriul administrativ;*
- *zonificarea functionala a terenurilor (o noua zonificare functionala, dictata de solicitari ale populatiei si de procesul accelerat al reconversiei economice locale si judetene);*
- *protectia mediului, prin respectarea principiilor dezvoltarii durabile (modul de interventie viitoare pe terenurile libere, in corelare cu propunerile de optimizare ale zonelor verzi, amenajarea de spatii verzi si zone de agreement);*
- *posibilitatile si conditiile de realizare a obiectivelor de utilitate publica, rezervand suprafetele de teren necesare acestora.*

Planul Urbanistic General este un instrument operational al politicii de dezvoltare a administratiei locale si consta in stabilirea prioritatilor de interventie, reglementarilor si servitutiilor de urbanism ce vor fi aplicate in utilizarea terenurilor si constructiilor din orasul Moldova Noua, judetul Caras-Severin, in perioada urmatoarelor 5 - 10 ani.

In cadrul Planului Urbanistic General al orasului Moldova Noua, judetul Caras-Severin s-a urmarit rezolvarea urmatoarelor categorii de probleme:

- *analiza situatiei existente si determinarea prioritatilor de interventie in teritoriu si in cadrul localitatilor componente ale orasului;*
- *zonificarea functionala a terenurilor din intravilan si indicarea posibilitatilor de interventie prin reglementari corespunzatoare;*
- *conditiile si posibilitatile de realizare a obiectivelor de utilitate publica;*

- *promovarea unor investitii din fondurile publice, cu precadere in dezvoltarea infrastructurii si institutiilor publice;*
- *stabilirea si delimitarea zonelor protejate.*

Politica de dezvoltare in plan spatial a administratiei orasului aduce ca date de tema rezolvarea urmatoarelor probleme:

- *atragerea de investitori pentru crearea a noi locuri de munca prin cresterea ofertei orasului pentru investitori:*
 - *pregatirea unei zone de activitati productive,*
- *dezvoltarea infrastructurii orasului:*
 - *modernizarea si dezvoltarea echipamentelor tehnico-edilitare;*
 - *modernizarea drumurilor si intersectiilor din intravilanul localitatilor;*
 - *imbunatatirea conditiilor de transport;*
 - *introducerea in intravilan a unor suprafete necesare dezvoltarii constructiei de locuinte;*
 - *amenajarea si extinderea spatiilor verzi publice.*

Obiectivele PUG constau si in:

- *transpunerea in plan spatial a obiectivelor dezvoltarii promovate de administratia locala in corelare cu principiile dezvoltarii durabile;*
- *stabilirea si delimitarea teritoriului intravilan in relatie cu teritoriul administrativ al orasului Moldova Noua;*
- *stabilirea modului de utilizare a terenurilor;*
- *delimitarea zonelor afectate de servitutii publice;*
- *modernizarea si dezvoltarea infrastructurii edilitare;*
- *precizarea conditiilor de amplasare si conformare a volumelor construite, amenajate si plantate.*
- *dezvoltarea durabila a orasului Moldova Noua prin protectia si conservarea mediului, a patrimoniului natural, istoric si cultural;*
- *dezvoltarea economica generala cu accent pe latura turistica.*

Obiectivele P.U.G. MOLDOVA NOUA sunt completate cu prevederi ale documentatiilor si documentelor de rang superior (P.A.T.J., Agenda urbana a UE, Strategia locala de dezvoltare, care vizeaza dezvoltarea pe termen lung a orasului Moldova Noua:

1. Mediu

- *imbunatatirea calitatii aerului;*
- *protejarea si utilizarea eficienta a rezervelor de apa;*
- *managementul judicios al deseurilor la nivelul intregului UAT (oras Moldova Noua + satele apartinatoare).*

2. Urbanism si amenajarea teritoriului

- *dezvoltarea echilibrata si durabila a teritoriului si ameliorarea cadrului urban in scopul cresterii calitatii vietii locuitorilor.*

3. Social

- *imbunatatirea starii de sanatate a populatiei;*
- *combaterea saraciei si a excluziunii sociale;*
- *valorificarea eficienta a resurselor umane existente;*
- *dezvoltarea parteneriatului public-privat pentru noi servicii sociale;*
- *asigurarea unei reale sigurante comunitare;*
- *cresterea rolului locuitorilor orasului in rezolvarea unor probleme comunitare;*
- *dezvoltarea capacitatii institutiilor locale de protectie si asistenta sociala in asumarea raspunderii de a rezolva problemele sociale la nivel comunitar.*

4. Educatie si cultura

- *imbunatatirea procesului de formare a resurselor umane si de asigurare a unui grad de cultura corespunzator pentru toti cetatenii.*

5. Economic

- *dinamizarea sectorului industrial in orasul Moldova Noua;*
- *revitalizarea industriei agroalimentare locale;*
- *dezvoltarea unui sector terțiar cu servicii de calitate si adaptate nevoilor locale;*
- *promovarea orasului Moldova Noua ca destinatie turistica judeteana si regional, prin valorificare complexului aeroportuar existent si a resurselor naturale;*
- *dezvoltarea infrastructurii si modernizarii transporturilor;*
- *crearea unui mediu sanatos de afaceri.*

1.3.2 Scopul PUG-ului

Conform legislatiei in vigoare, Planul Urbanistic General are caracter de reglementare si raspunde programului de amenajare a teritoriului si de dezvoltare a localitatilor care compun unitatea administrativ – teritoriala de baza. Acest document se elaboreaza cu scopul:

- stabilirii directiilor, prioritatilor si reglementarilor de amenajare a teritoriului si dezvoltare urbanistica a localitatilor;
- utilizarii rationale si echilibrate a terenurilor necesare functionarii urbanistice;
- precizarii zonelor cu riscuri naturale;
- evidentierii fondului construit valoros si a modului de valorificare a acestuia in folosul localitatii;
- cresterii calitatii vietii, cu precadere in domeniile locuirii si serviciilor;
- fundamentarii realizarii unor investitii de utilitate publica;
- asigurarii suportului reglementar pentru eliberarea certificatelor de urbanism si autorizatiilor de construire;
- corelarii intereselor colective cu cele individuale in ocuparea spatiului.

1.3.3 Tinte de protectie a mediului precum si considerente de mediu de care s-a tinut cont in elaborarea PUG-ului

Provocarile, oportunitatile si raspunsurile cuprinse in documentatia PUG sunt legate de cele 18 criterii de performanta ale CE si evitarea riscurilor actuale de infringement. S-a urmarit ca valorile cadrului natural protejat sa poata fi in continuare protejate prin cunoasterea acestora, constientizarea necesitatii protejarii acestor habitate de catre administratia publica si de catre locuitorii orasului Moldova Noua si de initiere a unui cadru favorabil studierii acestora. Ne dorim ca prin demararea investitiilor propuse prin PUG sa se poata implementa o serie de concepte de proiectare si construire, cum ar: eco-design-ul, listele de materiale si filozofia celor 6 RE (regandire, reducerea consumului de materiale, reinlocuire, reciclare, re folosire, reparare) care stau la baza alegerii materialelor, implementarea principiilor Agendei 21, aplicarea ratingului LEED pentru constructii, etc.

1.4 Bilantul teritorial existent si propus prin Planul Urbanistic General

Bilantul teritorial al terenurilor in functie de categoriile de folosinta din interiorul teritoriului administrativ al orasului Moldova Noua se prezinta astfel:

TABEL BILANT TERITORIAL			
ZONE CUPRINSE IN INTRAVILANUL ORASULUI MOLDOVA NOUA - 2020			
ZONE FUNCTIONALE	LEGENDA	PROPOS TOTAL Oras Moldova Noua	
		Ha.	% S.t.
ZONA CAI DE COMUNICATIE			
CAI RUTIERE (CAROSABIL)		95,31	9,96
CIRCULATII PIETONALE (TROUARE, ALEI)		15,26	1,59
ZONA LOCUINTE			
ZONA REZIDENTIALA - LOCUIRE INDIVIDUALA EXISTENTA (Hmax = P+1+M)	Li e	136,98	14,31
ZONA REZIDENTIALA - LOCUIRE INDIVIDUALA PROPUSA (Hmax = P+1+M)	Li p	144,84	15,13
ZONA LOCUINTE COLECTIVE	LC	20,51	2,14
ZONA CENTRALA A UAT MOLDOVA NOUA (CENTRUL ADMINISTRATIV)	ZC	10,07	1,05
ZONA CENTRALA LOCALITATE - MOLDOVA VECHIE, MACESTI	Zcl	42,01	4,39
ZONA INSTITUTII, SERVICII, DOTARI SI ECHIPAMENTE PUBLICE	IS E	28,96	3,03
ZONA ACTIVITATI ECONOMICE CU CARACTER INDUSTRIAL	E.i	32,36	3,38
ZONA INSTITUTII, SERVICII DE INTERES GENERAL SI ECHIPAMENTE PUBLICE, ACTIVITATI PRODUCTIVE MICI, NEPOLUANTE, AVAND FUNCTIUNEA DOMINANTA LOCUIREA INDIVIDUALA	M1	183,50	19,17
ZONA ACTIVITATI PRODUCTIVE NEPOLUANTE, SERVICII, DEPOZITARE SI DISTRIBUTIE	M2	70,85	7,40

TABEL BILANT TERITORIAL				
ZONE CUPRINSE IN INTRAVILANUL ORASULUI MOLDOVA NOUA - 2020				
ZONE FUNCTIONALE	LEGENDA		PROPUS TOTAL Oras Moldova Noua	
			Ha.	% S.t.
ZONA ACTIVITATI CONEXE INDUSTRIEI LOCALE - UNITATI PRODUCTIVE NEPOLUANTE, PRESTARI SERVICII, DEPOZITARE - CU PROCENT MARE DE SPATII VERZI AMENAJATE	M3		30,28	3,16
ZONA ACTIVITATI CONEXE PORTUARE - PRESTARI SERVICII, DEPOZITARE, ANEXE, BIROURI - CU PROCENT MARE DE SPATII VERZI AMENAJATE	M4		24,03	2,51
ZONA ACTIVITATI TURISTICE - CASE DE VACANTA, PENSIUNE, HOSTEL, CABANA, LOCUINTE LACUSTRE	M5		78,65	8,22
ZONA TERENURI CU DESTINATIE SPECIALA (MAI,MApN)	TDS		1,30	0,14
ZONA GOSPODARIRE COMUNALA			2,12	0,22
ZONA LUCRARI EDILITARE			1,54	0,16
RESTRUCTURAREA ZONELOR CU CARACTER INDUSTRIAL / ZONA COMPLEX MUZEAL INDUSTRIAL - MUZEUL CUPRULUI	R.i		14,07	1,47
ZONA SPATII VERZI				
SPATII VERZI PUBLICE CU ACCES NELIMITAT:PARCURI, GRADINI, SCUARURI, FASII PLANTATE, inclusiv zona verde amenajata pentru picnic	V.a		6,11	0,64
SPATII VERZI PENTRU AGREMENT:BAZE DE AGREMENT, POLI DE AGREMENT, COMPLEXURI SI BAZE SPORTIVE	V.s		17,00	1,78
CULOARE DE PROTECTIE FATA DE INFRASTRUCTURA TEHNICA	V.p		1,57	0,16
TOTAL	intravilan propus		957,32	100
TOTAL	intravilan existent		1050	-92,68
				reducere

Programul propus prin Reactualizare PUG presupune o multitudine de obiective de investitii si necesita un efort financiar deosebit pentru a fi realizate intr-o perioada destul de mica comparativ cu numarul si amploarea obiectivelor propuse pentru a fi atinse intr-un orizont de timp de 10 ani:

1. Revitalizarea unor functiuni urbane specifice (zona centrala - cu activitati comerciale si culturale, zona activitati turistice in relatie cu elementele de cadru natural existente – Dunarea, Ostrov).
2. Realizarea unei circulatii rutiere adaptate la nevoile actuale ale populatiei din orasului si satele apartinatoare, in principal, si a conectarii rapide si sigure la nivel judetean si regional, in general.
3. Ridicarea standardului de viata pentru locuitorii orasului prin revizuirea tipului de oferte educationale si de asistenta medicala si sociala sustinute de modernizarea infrastructurii (sistem rutier, utilitati).
4. Valorificarea cadrului natural si a pozitiei la nivel judetean prin gestionarea ofertelor turistice sustinute de servicii de calitate.

Lucrarile de mare amploare (infrastructura, hidrotehnice) sunt investitii ce se pot face doar din fonduri de la buget si sunt incluse in politica de amenajare teritoriala a judetului. Pentru realizarea obiectivelor locale este necesara o politica adecvata scopurilor, incurajarea investitiilor si controlul modului de utilizare a solului (exploatare, protejare, construire).

Pe categorii de folosinta, bilantul teritorial al Orasului Moldova Noua, arata ca in tabelul urmator.

Categoriile de folosinta	Ha
ARABILE	395,09
CURTI CONSTRUCTII	259,97
CIMITIRE	4,08
PARCURI	11,37
DRUMURI	76,27
FANETE	57,82
HIDROGRAFIE	17,95
LIVEZI	14,17
NEPRODUCTIV	17,9
PASUNI	79,98
PADURI	4,37
SPATII VERZI	6,67
TUFARISURI	3,62
VII	8,11
TOTAL	957,37

1.4.1 Disfunctionalitati la nivelul teritoriului

Se pot enumera disfunctionalitatile importante ale orasului Moldova Noua:

Pentru cadru construit – utilizare functionala si activitati

- *incompatibilitati functionale: industrie/depozite – locuire, recreere-gospodarie comunala;*
- *specializare functionala prea stricta pe zone – absenta mixitatii functionale;*
- *functiuni indezirabile in zona centrala si slaba abilitate de reprezentativitate a acesteia;*
- *zone lipsite de echipare edilitara de nivel orasenesc;*
- *teren agricol in intravilan – utilizare slaba /improprie dezvoltarii;*
- *servituti induse de prezenta unor echipamente edilitare;*
- *localizare in locuri sau spatii neadecvate ale unor functiuni importante pentru oras.*

Circulatii

- *traversarea orasului de catre traficul greu;*
- *accese in oras nesistematizate rutier;*
- *zone cu accesibilitate redusa;*
- *relatie dificila dintre Dunare si trama stradala adiacenta;*
- *intersectii care necesita modernizare;*
- *amenajari intermodale inexistente – facilitati de schimb intre transportul pe apa, pe drumurile nationale si judetene.*

Spatii plantate, mediu natural si peisaj/ imagine urbana

- *impact negativ ca imagine urbana al principalelor penetratii in oras;*
- *relief puternic ce fragmenteaza teritoriul – ocupare neomogena;*
- *puncte reprezentative pentru silueta orasului nevalorificate spatial;*
- *urbanizare recenta in zone ale orasului cu potential natural valoros.*

Cadru socio- urban (elemente de viata urbana)

- *zone cu probleme de integrare sociala – absenta mixitatii sociale;*
- *zone cu probleme de excluziune/buzunare de saracie;*

- *zone cu elemente de viata urbana slaba/ neatractive;*
- *lipsa spatiilor adecvate pentru socializare;*
- *reprezentare slaba a identitatii orasului;*
- *relatie slaba cu cadrul natural.*

Patrimoniu:

- *lipsa unor masuri de restaurare integrata a cladirilor cu valoare de patrimoniu si de protejare a siturilor arheologice;*
- *insuficienta valorificare a traseelor pietonale, amplasarea lor decalat fata de posibilitatea de acces din zonele majore de penetrare in localitate;*
- *degradarea fondului construit, inclusiv a celui fara valoare de patrimoniu.*

1.4.2 Necesitati si optiuni ale populatiei

Primejdiile care ameninta acest patrimoniu si pentru care trebuiesc gasite modalitati de aparare, sunt (in general):

- *starea de degradare a cladirilor, marcate de anii ce s-au scurs peste ele, majoritatea necesitand lucrari serioase, ample si atente de consolidare, restaurare sau conservare;*
- *lipsa dotarilor edilitare, atat la nivelul spatiilor publice, cat si la nivelul cladirilor, care face necesara interventia pentru aducerea la parametrii de confort contemporan, fara a aduce atingere valorii de patrimoniu a cladirilor si spatiilor;*
- *tentatia de interventie asupra cladirilor, cu sau fara autorizare avizata, in special la nivelul parterelor, ce duce la modificarea caracterului zonei, uneori cu grele sau imposibile cai de intoarcere (modificarea golurilor fatadelor, schimbarea tamplariilor, amplasarea firmelor sau a panourilor publicitare etc).*

1.5 Zonificarea functionala

Conform prezentului PUG, zonele functionale cu caracter obligatoriu sunt:

Zona centrala

- *realizarea unui sistem pietonal in zona centrala;*

- *punerea in valoare a fondului construit din zona centrala si crearea unei identitati proprii orasului prin masuri de amenajare in primul rand a spatiului public;*
- *propunerea functiunilor care pot anima viata urbana: terase, cafenele, functiuni culturale;*
- *realizarea unei articulatii intre centrul orasului si zonele functionale adiacente prin inserarea unor activitati culturale si comerciale si continuitatea amenajarii de standard inalt;*
- *prevederea unor parcaje colective publice.*

Zona malului de apa (Dunarea)

- *valorificarea gradului mare de elemente spatial-configurative si peisagistice si cuplarea la viata orasului prin activitati comerciale, de agrement, de loisir si culturale dar si prin plantatii masive pentru protectie.*

Areale aferente principalelor penetratii rutiere in oras (DN57)

- *intrarea dinspre sud pe DN57 se va amenaja prin realizarea unor platforme logistice (in relatie cu Dunarea) si a unor zone de activitati conexe zonelor de productie, la intersectia cu DN57;*
- *accesul pe DN57 (directia Coronini-Pojejena) va capata rolul de pol urban fiind investit cu functiuni tertiare si de servicii prin noile zone mixte propuse in jurul nodului din zona Dunarii.*

Areale aferente zonelor industriale

- *zonele industriale vor fi partial propuse spre reconversie in mai multe scopuri: realizarea unei zone mixta ca zona tampon in relatie cu zona de locuit (incompatibilitate prezenta a zonei industriale poluante cu zonele rezidentiale existente si propuse) si pentru prealuarea unor activitati diversificate din sectorul tertiar.*

Zonele de locuinte colective

- *zona de locuinte colective se mentine si este propusa spre completare in unele locuri cu conditia asigurarii functiunilor complementare;*
- *va fi incurajata mixitatea functionala, propunand ca zone mixte partile ansamblurilor de locuinte colective care bordeaza artera principala a orasului (DN57).*

Areale aferente zonelor rezidentiale de factura (semi-) rurala

- *se va propune extinderea zonelor de locuit spre zonele periferice in primul rand prin densificarea zonelor existente care sunt subutilizate;*

- *terenurile agricole din intravilan vor fi schimbate in terenuri pentru locuire si pentru functiuni complementare locuirii, dar intr-o maniera compacta evitandu-se dispersia urbana generatoare de risipa de resurse intr-o perioada de recesiune economica.*

Zona nucleelor de centralitate din satele apartinatoare orasului

- *noile zone centrale ale satelor se vor propune in complementaritate cu locuinte individuale existente;*
- *se va constitui o retea de nuclee de centralitate pentru a asigura orasului o structura complexa si o utilizare eficienta a terenului: zonele centrale ale satelor, precum si poli logistici in zona Dunarii.*

Axe de dezvoltare

- *axele de intrare in oras vor constitui de asemenea elemente cheie ale dezvoltarii economice a orasului.*

1.6 Circulatia

Pentru valorificarea retelei existente si pentru stabilirea posibilitatilor de interventie imediata, s-a avut in vedere in ce masura reseaua cailor de comunicatie aferente orasului Moldova Noua corespunde catorva conditii majore: functionalitatea individuala si in corelare, valorificarea la maximum a potentialelor existente de infrastructuri si dotari, integrarea sistemului general de transport in normele europene (sistemul regional corelat cu sistemul urban si cu cel general), modul cum sunt realizate legaturile intre penetratii, cum sunt rezolvate principalele noduri rutiere, sistemul major de artere, organizarea transportului in comun etc. Legaturile in teritoriu asigura necesitatile viitoare de transport, dar, ca si trama stradala majora, constituie prioritatile de reabilitare si modernizare.

Sunt propuse mai multe reglementari, in conformitate cu disfunctionalitatile semnalate, in conformitate cu analiza datelor existente, a posibilitatilor de optimizare, a obiectivelor majore ale Planului Urbanistic General, cu normele tehnice in vigoare pentru proiectarea strazilor, intersectiilor, profilurilor caracteristice etc., si cu discutiile cu factorii locali de specialitate, pentru eliminarea disfunctionalitatilor infrastructurii rutiere si a celor de dotare si organizare, pentru satisfacerea conditiilor de trafic si de incadrare urbana, in vederea valorificarii amplasarii si integrarii in reseaua de localitati a judetului, ca si pentru corecta realizare a extinderii localitatii prin realizarea

in prealabil a studiilor infrastructurii si utilitatilor necesare, pentru evitarea disfunctionalitatilor viitoare.

Intrucat circulatia majora este in general stabilita si rezolvata, propunerile si reglementarile se refera la optimizarea relatiilor de trafic, la extinderi, la amenajari si modernizari.

Propuneri:

- **modernizarea strazilor, aleilor si trotuarelor**, prin amenajari de profil si aplicarea de imbracaminti rutiere, avand prioritate strazile principale si drumurile de legatura intre satele partinatoare, din jurul orasului; avand in vedere procentul mare de strazi care necesita reabilitare (aprox. 80%), va trebui sa se stabileasca un program etapizat;
- **amenajarea intersectiilor si echiparea cu semafoare;**
- **asigurarea unui iluminat stradal corespunzator**, pentru evitarea accidentelor rutiere pe timp de noapte;
- **corectarea traseelor deficitare** ca elemente geometrice, cu sinuozitati, curbe necorespunzatoare etc. si largiri;
- **consolidarea si modernizarea podurilor** peste terenurile aflate permanent sub ape, care asigura legatura intre trupurile componente ale localitatii;
- **amenajarea de parcaje** (necesitate impusa de cresterea gradului de motorizare, avandu-se in vedere faptul ca numarul insuficient de parcaje influenteaza negativ fluenta circulatiei, in momentul de fata parcandu-se, de multe ori, in lungul strazilor, pe carosabil, in lipsa unor spatii speciale);

Pe baza concluziilor si propunerilor rezultate in urma elaborarii studiului de circulatii pentru situatia existenta s-au formulat masuri si reglementari care sa imbunatateasca circulatia si transporturile in orasul Moldova Noua:

a. circulatia auto si transporturile

Odata cu dezvoltarea orasului Moldova Noua, traficul auto va creste considerabil. Tinand cont de aspectele critice mentionate si de necesitatea asigurarii acceselor auto si pietonale in conditii optime s-au propus urmatoarele profile transversale conform Norma tehnica din 27.01.1998 privind proiectarea, construirea si modernizarea drumurilor, publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 138bis din 06.04.1998 si intrat in vigoare la 06.04.1998.

Elementele geometrice ale traseului drumurilor publice se stabilesc in functie de clasa tehnica a acestora si de viteza de proiectare determinata in conformitate cu prevederile normelor tehnice privind stabilirea clasei tehnice a drumurilor publice. Elementele geometrice adoptate trebuie sa asigure desfasurarea circulatiei in conditii de deplina siguranta si confort.

Zonele de siguranta sunt suprafete de teren situate de o parte si de cealalta a amprizei drumului, destinate exclusiv semnalizarii rutiere, plantatiei rutiere sau altor scopuri legate de intretinerea si exploatarea drumului, sigurantei circulatiei ori protectiei proprietatilor situate in vecinatatea drumului. Din zonele de siguranta fac parte si suprafetele de teren destinate asigurarii vizibilitatii in curbe si intersectii, precum si suprafetele ocupate de lucrari de consolidare a terenului drumului si altele asemenea.

Limitele zonelor de siguranta a drumurilor, podurilor si viaductelor, in cale curenta si aliniament, sunt:

- ❑ *1,5 m de la marginea exterioara a santului, pentru drumului situate la nivelul terenului;*
- ❑ *2,00 m de la piciorul taluzului, pentru drumurile in rambleu;*
- ❑ *3,00 m de la marginea de sus a taluzului, pentru drumurile in debleu cu inaltimea pana la 5,00 m*
- ❑ *5,00 m de la marginea de sus a taluzului, pentru drumurile in debleu cu inaltimea mai mare de 5,00 m .*

Zonele de siguranta ale podului, care includ si suprafete de teren aflate sub pod, sunt:

- ❑ *10,00 m de la limita exterioara a racordarii podului cu terasamentul, pentru podurile fara lucrari de aparare a malurilor (rampa de acces face parte integranta din pod);*
- ❑ *la limita exterioara a lucrarilor de aparare a malurilor, pentru podurile la care aceste aparari au o lungime mai mare de 10 m (rampa de acces face parte integranta din pod).*

Zonele de siguranta ale drumurilor cu versanti (defilee) cu inaltimea mai mare de 30 m se considera la partea superioara a taluzului versantului.

Zonele de protective sunt suprafetele de teren situate de o parte si de alta a zonelor de siguranta, necesare protectiei si dezvoltarii viitoare a drumului. Limitele zonelor de protectie sunt cuprinse intre marginile exterioare ale zonelor de siguranta si marginile zonei drumurilor dupa cum urmeaza:

<i>Categoria drumului</i>	<i>Autostrazi</i>	<i>Drumuri nationale</i>	<i>Drumuri judetene</i>	<i>Drumuri comunale</i>
<i>Distanta de la axul drumului pana la marginea exterioara a zonei drumului (m)</i>	50	22	20	18

1.6.1 Cai de comunicatie

Orasul Moldova Noua este strabatut de drumul national DN 57 care strabate Clisura Dunarii, insotind Dunarea pe malul stang de la Orsova la Vama Naidas si face legatura spre nord cu Oravita si cu E70 la Moravita. Orasul este legat prin DN 57 si DN 59 de Timisoara, prin DN 57 de Orsova, prin DN 57B de orasul Anina si prin DN 57B+DN 58 de capitala judetului, municipiul Resita.

Orasul Moldova Noua se afla la o distanta rutiera de 85 km de municipiul Resita, 45 km de Oravita, 88 km de orasul Orsova.

1.7 Echiparea edilitara

Strategia de dezvoltare a zonei desemnate pentru PUG, pentru domeniul utilitatilor publice are ca obiective strategice urmatoarele:

- dezvoltarea infrastructurii de baza de catre Primaria Oras Moldova Noua, pe etape precise in timp: apa, electricitate, canalizare, distributie gaze, cai de transport;*
- lansarea de oferte de licitatie pe structura de proiecte de executie pentru echipare edilitara completa a Orasului Moldova Noua;*
- actiuni de protectie a mediului si reabilitare a zonelor expuse riscurilor natural;*
- accesarea de fonduri europene pentru finantarea programelor de dezvoltare a echiparii edilitare.*

1.7.1 Alimentarea cu energie electrica

Retelele de alimentare cu energie electrica in functiune din oras sunt:

- retele de joasa tensiune pentru iluminat, pentru alimentare consumatori caznici si intreprinderi mici si mijlocii;*

- *rețele de medie tensiune pentru alimentare consumatori industriali.*

Orasul Moldova Noua este alimentat cu energie electrica prin rețelele de electrice(110Kv) gestionate de SC.Transelectrica SA. La intrarea in Orasul Moldova Noua prin statia de transformare 110/20(6)KV se asigura alimentarea cu energie electrica a rețelelor orasenesti LEA si LES. Gestionarea rețelelor orasenesti de alimentare cu energie electrica se face de ENEL Distributie Banat. Din rețele orasenesti de alimentare cu energie electrica se asigura si iluminatul public.

*Sursa de rezerva cea mai la indemana o constituie **energia electrica**, la nivelul consumatorilor obisnuiti folosindu-se incalzirea individuala cu diverse aparate electrice. O cresterea nivelului de confort si, in paralel, o reducere a riscului de accidente si incendiu, o constituie aparitia radiatoarelor electrice cu temperatura mai scazuta a sursei de caldura la care elementul incalzitor nu mai este incandescent.*

Centralele termice functionand cu energie electrica au puteri mari, pe care posturile de transformare, rețelele de distributie si instalatiile interioare actuale nu le pot prelua, astfel incat pentru viitorul apropiat si, chiar la nivel mediu, nu se prevede o utilizare a energiei electrice pe scara larga pentru incalzire chiar in conditiile unei nivelari a costurilor diferitelor forme de energie.

*Utilizarea diferitelor forme de **energie regenerabila** pentru incalzire trebuie sustinuta, pentru o functionare sigura, de sisteme care utilizeaza combustibilii clasici, in special cei fosili care pot fi stocati si care pot produce rapid debitul de caldura necesar.*

***Pompele de caldura** incep sa capete o utilizare mai extinsa odata cu aparitia pe piata a diverselor echipamente adecvate. Capacitatea lor termica este insa destul de redusa, fiind necesare spatii pentru montarea schimbatoarelor de caldura in sol sau la nivelul apelor freatice precum si o izolare termica a cladirii mult superioara celei normata la ora actuala in tara noastra. Este important de verificat daca parametrii pentru care a fost proiectata pompa corespund parametrilor existenti si/sau doriti in tara noastra (temperaturi minime, temperaturi interioare in incaperi, temperaturi ale solului si apei freatice).*

*Utilizarea **energiei solare** este cea mai la indemana solutie la ora actuala in special pentru producerea apei calde menajere in perioada de vara. Cele trei variante principale de captatoare solare (cu functionare gravitacionala, la presiunea rețelei de apa, cu tuburi vidate) permit prepararea apei calde chiar si in perioada de iarna sau cand cerul este innorat, prin prevederea unor surse de rezerva (incalzire cu combustibili fosili si/sau electrica). Incalzirea*

cladirilor este relativ greu de realizat, inclusiv pentru cladirile cu grad ridicat de vitrare, care pe timpul iernii vor primi o cantitate de caldura ce nu poate fi controlata, deci nici in concordanta cu necesarul termic, iar vara peretii vitrati (chiar protejati cu diverse sisteme) vor conduce la o incalzire excesiva a spatiilor, cu consumuri ridicate de energie electrica pentru climatizare.

Utilizarea energiei solare, ca si a celei utilizata in pompele de caldura, este dificil de realizat in conditiile locuintelor de tip bloc din tara noastra, astfel incat ramane de utilizat la locuintele individuale si, eventual, cu un numar mic de apartamente, aceste sisteme presupunand orientare si insorire corespunzatoare, respectiv teren pentru amplasarea elementelor schimbatoare de caldura.

1.7.2 Retele de telecomunicatii, comunicatii date si internet

In Orasul Moldova Noua sunt in functiune retele de telefonie fixa si telefonie mobile, retele gestionate de Telekom Romania, Orange, Vodafone. Pentru consumatorii de programe de TV, internet si alte servicii de informare exista retele de distributie prin cablu sau telefonie mobile.

2 Localizarea geografica si administrativa

Orasul Moldova Noua se intinde pe o suprafata totala de aproximativ 144 km².

Orasul Moldova Noua este situat in judetul Caras-Severin, in Depresiunea Moldova Noua, in apropiere de defileul Dunarii, la poalele sud-estice ale Muntilor Locvei, la o altitudine de circa 270 m.

Orasul Moldova Noua, amplasat in partea sudica a judetului, se invecineaza:

- la Sud:** cu fluviul Dunarea (granita cu Republica Sarba);
- la Nord:** cu comunele Garnic si Carbunari;
- la Est:** cu comuna Coronini;
- la Vest:** cu comuna Pojejena.

Moldova Noua se afla situata la urmatoarele distante fata de principalele puncte de trecere a frontierelor:

- 30 km fata de punctul de trecere al frontierei Naidas, judetul Caras – Severin (cu Serbia);
- 55 km fata de punctul de trecere al frontierei Moravita, judetul Timis (cu Serbia).

Orasul are in subordine administrativa 4 localitati: Macesti, Moldova Veche, Moldova Noua si Moldovita.

Orasul Moldova Noua este strabatut de drumul national DN 57 care strabate Clisura Dunarii, insotind Dunarea pe malul stang de la Orsova la Vama Naidas si face legatura spre nord cu Oravita si cu E70 la Moravita. Orasul este legat prin DN 57 si DN 59 de Timisoara, prin DN 57 de Orsova, prin DN 57B de orasul Anina si prin DN 57B+DN 58 de capitala judetului, municipiul Resita.

Orasul Moldova Noua se afla la o distanta rutiera de 85 km de municipiul Resita, 45 km de Oravita, 88 km de orasul Orsova.

Studiul este elaborat in conformitate cu legislatia de mediu in vigoare si va descrie situatia factorilor de mediu si influentele ce le genereaza la acest moment.

3 Modificarile fizice ce decurg din actualizarea Planului Urbanistic General al Orasului Moldova Noua, judetul Caras-Severin (din excavare, consolidare, dragare etc.), care vor avea loc pe durata diferitelor etape de implementare a Planului Urbanistic General

Toate activitati de dezvoltare edilitara cuprinse in PUG se vor desfasura numai dupa obtinerea tuturor avizelor, acordurilor si autorizatiilor necesare de la autoritatile competente, inclusiv de la Agentia de Protectia Mediului Caras-Severin si dupa caz, de la Agentia Nationala de Protectia Mediului, de la Agentia Nationala pentru Ariile Naturale Protejate, sau de la Ministerul Mediului, Apelor si Padurilor.

In cazul in care dezvoltarea se va face in zone care se suprapun cu zone apartinand ariilor naturale protejate, acestea vor necesita, suplimentar, executarea de evaluari adecvate referitoare la impactul potential pe care-l pot avea respectivele dezvoltari asupra ariilor protejate, precum si un punct de vedere al custodelui care administreaza aria protejata.

Zona analizata este foarte sensibila din punct de vedere al biodiversitatii, aceasta fiind inclusa in perimetrul Parcului Natural Portile de Fier, care cuprinde:

- RO SPA 0080 – Muntii Almajului – Locvei;*
- RO SCI 0206 Portile de Fier;*
- RO SPA 0026 - Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier.*

Dezvoltarea Orasului Moldova Noua, judetul Caras-Severin va urmari, in urmatoarea perioada de timp (5-10 ani) realizarea unor cerinte, nu numai economice si sociale, dar si de patrimoniu natural si construit. Acestea au un aport deosebit in oferta orasului de dezvoltare turistica si a memoriei si personalizarii localitatii.

Posibilitatile oferite de potentialul natural si al fondului funciar, amplasarea in teritoriu, amplasarea de-a lungul unor axe majore de circulatie de importanta judeteana cu impact asupra echiparii si profilului localitatii, resursele locale pot conduce la o dezvoltare armonioasa a localitatii in corelare cu teritoriul din care face parte. Strategiile la nivel macroteritorial, regional si judetean au un impact deosebit asupra dezvoltarii locale, de aceea este necesara o corelare a politicilor locale si prioritatilor de dezvoltare cu cele macroteritoriale.

Politica de dezvoltare in plan spatial a administratiei orasului are ca obiective toate cele enumerate in capitolul 1.3 al prezentului studiu.

Acest tablou furnizeaza reperele dezvoltarii Orasului Moldova Noua. Intre acestea, exista o serie de directii majore si/sau prioritati, asupra carora administratia locala este necesar sa se concentreze in viitorul apropiat.

Domenii	Prioritati
<i>Fondul construit si utilizarea terenurilor</i>	<i>Masuri de eliminare riscuri naturale-ziduri de sprijin sau banchete de pamant.</i>
	<i>Dezvoltarea exploatarii materiilor prime, unde localitatile pot deveni centru al unei industrii zonale</i>
	<i>Recomandari de amenajare peisajera a zonelor cu alunecari de teren active</i>
	<i>Dezvoltarea prioritara a zonelor neconstruite din intravilan si introducerea unor trupuri izolate in intravilan</i>
	<i>Crearea de conditii proplice diversificarii functionale in zona centrala si dezvoltarii de servicii si activitati comerciale</i>
	<i>Reabilitarea dotarilor culturale</i>
	<i>Reabilitatea termica si estetica a</i>

<i>Domenii</i>	<i>Prioritati</i>
	<i>cladirilor</i>
<i>Spatii plantate, agrement si sport</i>	<i>Crearea de noi spatii verzi si locuri de joc pentru copii</i>
	<i>Amenajarea spatiilor verzi existente</i>
<i>Cai de comunicatie si transport</i>	<i>Reabilitarea circulatiei carosabile si pietonale.</i>
	<i>Existenta unor programe ale Primariei privind modernizarea cailor rutiere</i>
	<i>Crearea de strazi noi, pentru deservirea noilor dezvoltari.</i>
<i>Echipare edilitara</i>	<i>Extinderea si modernizarea retelelor edilitare.</i>
<i>Protejarea zonelor cu valoare de patrimoniu</i>	<i>Protectia, conservarea si valorificarea monumentelor istorice</i>
<i>Probleme de mediu</i>	<i>Lucrari de amenajare a albiilor si vailor torentiale</i>
	<i>Managementul durabil al deseurilor menajere. Crearea de pubele publice si puncte de precolectare a deseurilor menajere</i>
<i>Dezvoltare economica</i>	<i>Incurajarea dezvoltarii serviciilor, activitatilor comerciale si turistice</i>
<i>Evolutie demografica</i>	<i>Incurajarea stabilirii familiilor de tineri</i>
	<i>Cresterea ofertei de locuri de munca prin diversificarea activitatilor economice existente</i>

4 Resursele naturale necesare implementarii Planului Urbanistic General

A. Resursele naturale, regenerabile, necesare implementarii PUG sunt:

Apa

Sistemul de alimentare cu apa Moldova Noua este compus din:

- sursa de apa subterana;
- conducta de aductiune apa tratata pe o lungime de 2,3 km;

- rezervorul din Moldova Veche, cu capacitatea $V = 1000 \text{ m}^3$;
- rezervoarele Dealul Viilor, cu capacitatea $V = 2 \times 1000 \text{ m}^3$;
- rezervorul Dealul Viilor, cu capacitatea $V = 500 \text{ m}^3$;
- rezervoarele din Moldova Noua, cu capacitatea $V = 2 \times 250 \text{ m}^3$.
- retea de distributie pe o lungime de 21700 m;
- statie noua de pompare, cu hidrofor.

Sursa de apa

Sursa de apa este din sursa subterana: frontul de captare Macesti -Forajul Florimunda.

Aductiunea

Aductiunea apei brute de la frontal de captare apa subterana pana la statia de tartare este executata din teava de otel in lungime de 2,3 km.

Statia de tratare

Statia de tratare corecteaza parametrii apei brute din foraje prin clorinare.

Rezervoare inmagazinare apa

Sistemul de rezervoare este alcatuit din:

- rezervorul din Moldova Veche, cu capacitatea $V = 1000 \text{ m}^3$, aferent statiei de tratare;
- rezervoarele Dealul Viilor, cu capacitatea $V = 2 \times 1000 \text{ m}^3$;
- rezervorul Dealul Viilor, cu capacitatea $V = 500 \text{ m}^3$;
- rezervoarele din Moldova Noua, cu capacitatea $V = 2 \times 250 \text{ m}^3$.

Statii de pompare apa

Statie de pompare – localizata pe dealul Viilor, si va realiza pomparea apei potabile din statia de tratare pana in rezervorul din Moldova Noua; va fi echipata cu (2+1) pompe eficiente din punct de vedere energetic cu urmatoarele caracteristici:

- $Q = 48.6 \text{ m}^3/\text{h}$;
- $H = 90 \text{ m}$.

Statie de pompare cu hidrofor – localizata pe strada 1 Decembrie 1918, va fi echipata cu (1+1) pompe eficiente din punct de vedere energetic cu urmatoarele caracteristici:

- $Q = 13 \text{ m}^3/\text{h}$;
- $H = 90 \text{ m}$.

Retea de distributie apa

Reteaua de distributie apa in lungime totala de 21700 m este executata astfel:

- conducta azbo-ciment 1 400 m;
- teava otel 14 800 m;
- teava PEID 5 500 m.

Criteria de proiectare

Normele de consum propuse de standardul roman din 2006 tin seama de reducerea consumului domestic si industrial, inregistrata in ultimii ani, si se apropie de normele Europene, prevazand un consum specific de 100 – 120 l/locuitor/zi, pentru dotarile sanitare standard existente care se vor extinde in toate localitatile incluse in program. Consumurile necasnice s-au apreciat avand o pondere de 20% din cel casnic. Normele de calitate a apei potabile, legiferate prin Legea Calitatii Apei nr. 458/2002, au fost completate si aliniate la normele europene prin Legea nr. 311/2004.

Parametri de proiectare de baza si predimensionare

Consumurile solicitate de industrii au si ele o tendinta de descrestere datorita reorganizarii si re tehnologizarii. Consumurile necasnice s-au apreciat ca avand o pondere de 20% din cel casnic.

Pentru apele uzate menajere, se mentin valorile debitelor de calcul pentru apa potabila (Q_{mediu} ; $Q_{\text{max.zi}}$; $Q_{\text{orar max.}}$).

Distributia apei potabile se va realiza printr-o retea care va acoperi toata trama stradala, atat pe drumurile existente, cat si pe cele propuse prin P.U.G. Retelele de distributie vor asigura apa necesara utilizatorilor in cantitatea, calitatea si la presiunea ceruta, conform normativelor in vigoare. Pentru sectorizarea retelei, se vor prevedea camine de vane. Pentru combaterea eventualelor incendii, pe reseaua de apa se vor prevedea hidranti exteriori.

Pentru bransamentele existente se prevede numai rebransarea (piesa de legatura intre retea si bransamentul existent) sau refacerea bransamentului (piesa de legatura la reseaua de distributie si conducta de legatura pana la limita de proprietate). Pentru bransamente noi, se vor prevedea: piesa de legatura la reseaua de distributie, conducta de legatura pana la limita de proprietate si caminul de apometru.

Zone de protectie

Pentru sursele de apa, precum si pentru captarile aferente acestora se instituie zonele de protectie sanitara si perimetrul de protectie hidrogeologica, conform Hotararii Guvernului Romaniei nr. 930/2005, pentru aprobarea Normelor speciale privind caracterul și mărimea zonelor de protecție sanitară și hidrogeologică, acestea fiind dimensionate prin elaborarea de studii hidrogeologice expertizate de INHGA Bucuresti, studii ce trebuiesc intocmite de catre detinatorii si/sau operatorii cu orice titlu ai captarilor. Prin aceste studii se dimensioneaza urmatoarele zone:

- zona de protectie sanitara cu regim sever: cuprinde terenul din jurul surselor de apa, unde este interzisa orice amplasare de folosinta sau activitate care ar putea conduce la contaminarea sau impurificarea surselor de apa;

- *zona de protectie sanitara cu regim de restrictie: cuprinde teritoriul din jurul zonei de protectie sanitara cu regim sever, astfel delimitat incat, prin aplicarea de masuri de protectie, in functie de conditiile locale, sa se elimine pericolul de alterare a calitatii apei;*
- *perimetrul de protectie hidrogeologica: cuprinde arealul dintre domeniile de alimentare si de descarcare la suprafata si/sau in subteran a apelor subterane prin emergente naturale (izvoare), drenuri si foraje si are rolul de a asigura protectia fata de substante poluante greu degradabile sau nedegradabile si regenerarea debitului prelevat prin lucrarile de captare.*

Pentru statiile de pompare, instalatiile de tratare, rezervoarele de inmagazinare, aductiuni si retelele de distributie apa se instituie zonele de protectie sanitara cu regim sever, conform Hotararii Guvernului Romaniei nr. 930/2005, pentru aprobarea Normelor speciale privind caracterul și mărimea zonelor de protecție sanitară și hidrogeologică, dimensionarea acestora facandu-se cu respectarea urmatoarelor limite minime:

- *statii de pompare: 10 m de la zidurile exterioare ale cladirilor;*
- *instalatii de tratare: 20 m de la zidurile exterioare ale cladirilor;*
- *rezervoare ingropate: 20 m de la zidurile exterioare ale cladirilor;*
- *aductiuni: 10 m de la generatoarele exterioare ale acestora;*
- *alte conducte din retelele de distributie: 3 m*

B. Resursele naturale neregenerabile, necesare implementarii PUG sunt:

Gaze naturale

*In prezent, alimentarea cu energie termica este din ce in ce mai strans legata de alimentarea cu gaze naturale, aceasta interdependenta fiind evidentiata de cresterea consumului de gaze naturale, precum si de infiintarea si amplificarea sistemelor de transport si de distributie a gazelor naturale. Concomitent cu extinderea retelelor de distributie gaze, se propun microcentrale termice proprii care sa asigure incalzirea si prepararea apei calde menajere la gospodariile particulare si la unitatile social culturale. Aceste centrale termice pot functiona atat cu combustibil lichid cat si cu gaze naturale si vor fi utilizate cu cazane pentru prepararea apei calde, avand randamente de functionare ridicate, la un consum de combustibil scazut. O solutie care imbina avantajele utilizarii gazelor naturale cu cele ale combustibililor lichizi o constituie **gazele petroliere lichefiate (GPL)**, avand insa dezavantajele ca la instalatiile mic-vrac este necesara umplerea la*

intervale scurte de timp a recipientului (din cauza faptului ca nu este utilizabila decat o cantitate de circa 60% din capacitatea totala a recipientului), iar la scaderea temperaturii scade si debitul de gaze care se vaporizeaza si pot fi utilizate.

Combustibil lichid

Utilizarea combustibilului lichid prezinta marele avantaj al puterii calorifice ridicate. Combustibilul lichid utilizat va fi motorina, pentru arderea in motoarele cu ardere interna a utilajelor si a mijloacelor auto utilizate pentru investitie.

GPL - gaze petroliere lichefiate in sistem mic-frac, prezinta avantajul ca pot fi utilizate si pentru prepararea hranei iar instalatia de ardere poate fi trecuta usor pe gaze naturale, moment in care rezervorul de stocare este recuperat de firma care livreaza GPL(BUTAN GAZ ROMANIA, SHELL GAZ, etc.), fara a aparea probleme de poluare a mediului sau de explozie la demontarea acestuia.

Combustibil solid

Utilizarea combustibilului solid – combustibil fosil -, aceasta se va face, ca si pana acum, in sobe clasice de teracota cu acumulare de caldura, precum si in alte surse de energie termica, unele dintre ele fiind cazanele care functioneaza pe principiul gazeificarii lemnului.

Cazanele construite conform acestui sistem prezinta o serie de avantaje fata de arderea lemnului in sistem clasic, cele mai importante fiind:

- Sistem de injectie a aerului pentru combustie care asigura arderea timp de 6-8 ore;
- Utilizarea unui ventilator pentru injectia aerului permite ca, in momentul opririi alimentarii cu energie electrica a ventilatorului, arderea sa se opreasca si temperatura sa scada, evitandu-se astfel pericolul fierberii apei in cazan si al exploziei;
- Posibilitatea montarii unei pompe de siguranta alimentate de la un acumulator de 12 V care sa permita circulatia apei la un debit redus o perioada de timp pentru reducerea temperaturii din cazan prin transmiterea caldurii la instalatie in situatia opririi alimentarii cu energie electrica;
- Existenta la unele modele a unui panou de comanda care controleaza temperatura apei din cazan, viteza ventilatorului si pompa de incalzire;
- Randament pana la circa 85%.

Un alt tip de cazan care poate fi utilizat poate fi acela care foloseste drept combustibil peletii de lemn rezultati din compactarea (sinterizarea) rumegusului de lemn cu un liant care este si acesta combustibil. Este un sistem care, pe de o parte , gaseste o utilizare rumegusului rezultat de la exploatarile forestiere si care, aruncat in rauri le distruge fauna si flora prin consumarea oxigenului si, pe de alta parte, evita pericolul de explozie pe care il poate avea arderea ca atare a rumegusului in cazane.

C. Alte resurse necesare implementarii PUG sunt:

Energia electrica

Prin actualul PUG se prevede o extindere a intravilanului, ceea ce va conduce la construirea de noi locuinte. Acest fapt va determina o crestere a necesarului de putere electrica si, ca urmare, va fi necesara o crestere a capacitatilor energetice.

Alimentarea noilor consumatori se va face prin intermediul:

- posturilor de transformare existente, acolo unde gradul de incarcare al acestora permite preluarea consumatorilor noi;*
- posturi noi de transformare 20/0,4 kV, amplasate in centrul de greutate al consumatorilor.*

5 Resursele naturale ce vor fi exploatare din cadrul ariilor naturale protejate de interes comunitar pentru a fi utilizate la implementarea Planului Urbanistic General

Prin implementarea Planului Urbanistic General nu vor fi exploatare nici un tip de resurse naturale, de pe amplasamentul ariilor naturale protejate:

- RO SPA 0080 – Muntii Almajului – Locvei;*
- RO SCI 0206 Portile de Fier;*
- RO SPA 0026 - Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier.*

Practicarea unor asemenea activitati este – in mod expres -, interzisa.

6 Emisii si deseuri generate de implementarea Planului Urbanistic General si modalitatea de eliminare a acestora

6.1 Emisiile in apa, de deseuri rezultate ca urmare a aplicarii PUG si modalitatea de eliminare a acestora

6.1.1 Managementul apelor uzate

Sistemul de canalizare format din retele de evacuare ape uzate, ape pluviale, statii de pompare ape uzate ca un tot unitar se gestioneaza de SC AQUACARAS SA Resita.

Sistemul existent de colectare a apelor uzate din Moldova Noua este mixt dupa cum urmeaza:

- *Unitar: 15.3 km*
- *Divizor: 4.2 km*
- *Total: 19.5 km*

Canalizare ape uzate menajere si industriale

Statie de epurare

Sistemul de canalizare mixt, existent, nu dispune de statie de epurare. Efluentii sunt evacuati in raurile Baron si Bosneag.

Reteaua de evacuare

Reteaua de canalizare in sistem mixt are o lungime de 19 500 m, conductele avand diametre cuprinse intre 200 mm si 600 mm, realizate din beton, PVC si PAFSIN.

Sistemul de canalizare cuprinde 3 statii de pompare apa uzata, statii care pompeaza apa uzata din zonele joase astfel:

- *SPAU 2 – str. Dunarii, intersectia dintre str. Vlasch Kraj+str.Unirii;*
- *SPAU 3 - str. Dunarii, intersectia dintre str. Sf Varvara+str.N.Titulescu.*

Canalizare ape pluviale

Apele pluviale colectate de pe suprafata Orasului Moldova Noua se evacueaza gravitational prin curgere la suprafata spre zonele joase. Reteaua de evacuare ape pluviale are o lungime de circa 71 000 m. Apele pluviale sunt evacuate in raul Baron si raul Bosneag fara o epurare prealabila.

In ce priveste calitatea apelor uzate evacuate in emisar, ele vor trebui sa respecte prevederile normativului NTPA 001, din care mentionam CB0₅ de 25 mg/l si substantele in suspensie de 35 mg/l.

In general, statiile de pompare pentru apa uzata sunt dimensionate pentru debite care nu depasesc 200 m³/h, marea majoritate incadrandu-se in debite

sub $50 \text{ m}^3/\text{h}$. Statiile de pompare au fost prevazute cu pompe submersibile, una activa si una pasiva, cu cicluri alternative de functionare.

Pentru statiile de pompare cu debite mai mari, costul unitar a fost stabilit pentru fiecare situatie in parte.

a) Lucrari civile

Pentru statiile de pompare dotate cu 2 pompe submersibile a fost considerat un cheson circular cu diametrul de 3 m. In cazuri speciale, cand sunt necesare 3 pompe submersibile, chesonul a fost apreciat la diametrul de 4,5 m. In vederea estimarii costurilor statiei de pompare, s-a considerat ca radierul colectorului de canalizare se afla la 5,0 m adancime, la care s-a adaugat 1,0 m pentru adancimea de aspiratie, 0,75 m pentru garda necesara vortex-ului, rezultand o adancime totala a chesonului de 6,75 m. Volumul total de beton necesar a fost determinat din conditia de impiedicare a plutirii.. Pentru un cheson cu diametrul de 3,0 m au fost considerate urmatoarele grosimi pentru elementele de beton: 0,3 m pentru planseu, 0,3 m pentru pereti si 1,0 m pentru radier. S-a considerat utilizarea a 120 kg de armatura la m^3 de beton.

In vederea asigurarii functionarii statiei de pompare si in eventualitatea unei intreruperi a alimentarii cu energie electrica, a fost prevazut un generator de rezerva. Acesta, impreuna cu tabloul electric vor fi amplasate intr-o cladire anexa (dimensiunea de 4,0 x 3,5 m). Intregul amplasament (cca. 15 x 15 m) va fi imprejmuit cu gard cu poarta de acces si drum de acces.

În scopul imbunatatirii echiparii edilitare a orasului Moldova Noua si a satelor apartinatoare, precum si pentru asigurarea diminuarii poluarii mediului, se propune un sistem centralizat de canalizare, care sa permita racordarea tuturor gospodariilor si a obiectivelor existente si propuse in zona.

In functie de configuratia zonei, se propune extinderea retelei existente de canalizare menajera, cu asigurarea depoluarii apelor uzate inainte de descarcarea in emisar prin intermediul statiei de epurare existenta. In jurul statiei de epurare este instituita zona de protectie sanitara cu raza de 50 m, conform Ordinului Ministrului Sanatatii nr. 536/1997.

Se prevede canalizare in sistem divizor, apele pluviale urmand sa fie colectate prin rigolele practicate pe marginea drumului. În masura in care, in urma intocmirii proiectului de specialitate, se constata ca este necesar, se vor prevedea constructii de atenuare a debitelor meteorice prin rezervoare de inmagazinare si statii de pompare.

6.1.2 Prognoza impactului

Prognoza impactului asupra apei in timpul realizarii obiectivelor propuse prin PUG

In timpul realizarii proiectelor, cursurile de apa precum si apele subterane din panza freatica pot fi afectate in urma depozitarii necorespunzatoare a deseurilor generate din diferite activitatii de constructie, precum si din eventualele scurgeri de produse petroliere de la rezervoarele de combustibil ale utilajelor folosite in constructia obiectivelor propuse.

In timpul executarii lucrarilor este strict interzisa alimentarea utilajelor pe amplasament sau efectuarea de reparatii ale acestora.

Daca se respecta masurile impuse in timpul functionarii utilajelor implicate in realizarea proiectului, se poate aprecia ca impactul acestei activitati asupra apelor de suprafata si subterane este nesemnificativ.

6.1.3 Masuri de diminuare a impactului

In timpul derularii activitatilor de implementare a obiectivelor propuse in Planul Urbanistic General vor fi amenajate spatii speciale pentru colectarea si stocarea temporara a deseurilor (ambalaje, deseuri metalice, deseuri menajere, ape uzate menajere), astfel incat deseurile nu vor fi niciodata depozitate direct pe sol. Toate deseurile vor fi eliminate controlat de pe amplasament in baza contractelor cu firme specializate.

Este strict interzisa aruncarea deseurilor solide in cursurile de apa; acestea vor fi colectate selectiv si vor fi evacuate de pe amplasament in vederea valorificarii/eliminarii prin firme autorizate.

Respectarea programului de revizii si reparatii pentru utilaje si echipamente, pentru asigurarea starii tehnice bune a vehiculelor, utilajelor si echipamentelor.

Operatiile de intretinere si alimentare a vehiculelor nu se vor efectua pe amplasament, ci in locatii cu dotari adecvate. In cazul interventiei la utilaje pentru reparare, acestea vor fi retrase in ateliere specializate, unde se vor lua toate masurile de protectie a mediului in timpul reparatiilor.

Alimentarea cu carburanti si lubrefianti se va face in locuri special amenajate, existente, evitandu-se pierderile.

Interzicerea spalarii utilajelor si mijloacelor de transport in alta locatie decat cele autorizate.

Managementul apelor uzate fecaloid-menajere generate de personal in cursul activitatilor de constructie va fi asigurat cu toalete ecologice mobile, pe baza de contracte cu operatorii autorizati, care vor asigura si serviciile de colectare si evacuare adecvata a acestui tip de ape uzate.

Dotarea locatiei cu materiale absorbante specifice pentru carburanti si utilizarea acestora in caz de nevoie.

Pentru prevenirea poluarii accidentala vor fi instituite o serie de masuri de prevenire si control:

- respectarea programului de revizii si reparatii pentru utilaje si echipamente, pentru asigurarea starii tehnice bune a vehiculelor, utilajelor si echipamentelor;*
- operatiile de intretinere si alimentare a vehiculelor nu se vor efectua pe amplasament, ci in locatii cu dotari adecvate;*
- dotarea locatiei cu materiale absorbante specifice pentru compusi petrolieri si utilizarea acestora in caz de nevoie.*

Este strict interzisa aruncarea deseurilor solide in cursurile de apa; acestea vor fi colectate selectiv si vor fi evacuate de pe amplasament in vederea valorificarii/eliminarii prin firme autorizate.

In cazul in care datorita neetanseitatii la lucru sau din alte cauze, se poate produce poluarea apelor de suprafata, trebuie luate urmatoarele masuri:

- inchiderea imediata a sursei de poluare, pentru limitarea intinderii zonei poluate;*
- colectarea poluantului, in masura in care aceasta este posibil;*
- limitarea intinderii poluarii.*

Se poate concluziona si aprecia, ca in cazul executarii unei activitati normale, in care se respecta procesul tehnologic si ansamblului de masuri de protectie prezentate, ca impactul acestor activitati de constructie asupra acestui factor de mediu este nesemnificativ.

Se pastreaza situatia existenta, a starii de calitate a apei, nu vor exista surse dirijate de poluare a apei, iar in caz de avarii, probabilitatea de poluare a apelor este extrem de redusa.

6.1.4 Conditii care trebuie respectate

In timpul realizarii obiectivelor propuse prin PUG

O prima conditie care trebuie respectata de catre constructor, este aceea de respectare stricta a proiectelor generate pentru implementarea obiectivelor

propuse prin reactualizarea Planului Urbanistic General al orasului Moldova Noua.

Asezarea tuturor utilajelor care sunt necesare organizarii de santier si a echipamentelor necesare executarii lucrarilor, numai in interiorul amplasamentului aprobat pentru fiecare activitate in parte.

Apa necesara lucrarilor de santier se va aproviziona numai din sursa aprobata.

Intreaga activitate se va desfasura sub supravegherea atenta a coordonatorilor activitatii si sanctionarea drastica a oricaror abateri disciplinare de la normele, regulamentele si cerintele fiecarui proiect.

Se impune ca si conditie – in acest stadiu –, verificarea calitatii apelor subterane, la inceputul activitatii.

Se va avea grija ca niciun obiect sau material de pe amplasamentul utilizat in activitatile de intretinere si reparatie a utilajelor implicate in realizarea obiectivelor preconizate in PUG, sa nu ajunga in ape de suprafata sau subterane.

De asemenea pentru a elimina cauzele accidentale de poluare este necesara monitorizarea si verificarea periodica a instalatiilor/utilajelor/calitatea materialelor de constructie ale sistemului de colectare, respectiv stocare a carburantilor si dotarea amplasamentului cu produse absorbante pentru a preveni eventualele scurgeri accidentale cu produse petroliere.

6.2 Emisiile de deseuri rezultate ca urmare a aplicarii proiectelor prevazute in PUG si modalitatea de eliminare a acestora

6.2.1 Deseuri rezultate in timpul realizarii lucrarilor

Tipurile de deseuri generate pe amplasamente sunt:

- ***Deseurile menajere, cod 20 03 01** - vor fi colectate , in pubele din PVC, amplasate in spatiul special amenajat in cadrul organizarii de santier de pe amplasamentul obiectivului aflat in constructie. Eliminarea deseurilor menajere se face printr-un operator economic autorizat, pe baza de contract;*
- ***Deseuri provenite din constructii si demolari cod 17 01 07,** rezultate de la realizarea diverselor constructii prevazute in PUG. Acestea se vor depozita in cadrul organizarii de santier si va fi colectat de firme autorizate;*
- ***Deseuri metalice provenite din constructii si demolari, cod 17 04 05 si 17 04 07.** Acestea vor fi evacuate de pe amplasamente prin*

grija firmei constructoare in vederea procesarii sau predarii la centre speciale de colectare, reciclare;

- **Ambalaje diverse**, – care sunt colectate selectiv si ridicate de terti autorizati - sunt:
 - *ambalaje din PET rezultate de la apa potabila, de la bauturi racoritoare etc., cod 15 01 02;*
 - *ambalaje de hartie rezultate de la alimente si presa cotidiana, cod 15 01 01;*
 - *ambalaje din materiale plastice, altele decat PET, rezultate de la diverse bauturi racoritoare sau nu, de la diverse alimente preparate, semipreparate, nepreparate, fructe etc., cod 15 01 02;*
 - *ambalaje de sticla rezultate de la diverse conserve sau bauturi, cod 15 01 07;*
 - *ambalaje de metal rezultate de la diverse conserve si bauturi racoritoare sau energizante, cod 15 01 04.*

Modul de gospodarire a deseurilor

Deseurile rezultate in perioada executiei lucrarilor vor fi evacuate de pe amplasamente prin grija firmei constructoare in vederea procesarii sau predarii la centre speciale de colectare, reciclare.

In cazul deseurilor menajere, vor fi precollectate in containere (pubele). Eliminarea deseurilor menajere se face printr-un operator economic autorizat. Managementul deseurilor, in cadrul acestor activitati este, pe scurt, redat in tabelul urmator:

Tabelul nr. 6.2.1-1

Denumirea deseului	Cantitatea prevazuta a fi generata tone/sonda	Starea fizica (Solid -S, Lichid – L, Semisolid-SS)	Codul deseului ^{*)}	Managementul deseurilor – cantitatea prevazuta a fi generata -		
				Valorificata	Eliminata	Ramasa in stoc
1	2	3	4	7	8	9
Deseuri din materiale de constructii	Necuantificabil in acest stadiu al proiectului	S	17 01 07		Da	
Ambalaje	Necuantificabil in acest stadiu al proiectului	S	15 01 01 15 01 02 15 01 04 15 01 07	Da		
Deseuri	Necuantificabil	S	17 04 05	Da		

Denumirea deseului	Cantitatea prevazuta a fi generata tone/sonda	Starea fizica (Solid -S,Lichid – L, Semisolid-SS)	Codul deseului ^{*)}	Managementul deseurilor – cantitatea prevazuta a fi generata -		
				Valorificata	Eliminata	Ramasa in stoc
1	2	3	4	7	8	9
metalice	in acest stadiu al proiectului		17 04 07			
Deseuri menajere	Necuantificabil in acest stadiu al proiectului	S	20 03 01		Da	

*) = conform Hotararii Guvernului Romaniei nr. 856/16.08.2002, privind evidenta gestiunii deseurilor si pentru aprobarea listei cuprinzand deseurile, inclusiv deseurile periculoase

Tabel nr. 6.2.1-2 Coduri deseuri in conformitate cu Hotararea Guvernului Romaniei nr. 856/16.08.2002, privind evidenta gestiunii deseurilor si pentru aprobarea listei cuprinzand deseurile, inclusiv deseurile periculoase, cu modificarile aduse prin Hotararea Guvernului Romaniei nr. 210/19.03.2007 si in conformitate cu Decizia Comisiei 2014/955/UE din 18.12.2014, care a modificat Decizia Comisiei 2000/532/CE de stabilire a unei liste de deseuri in temeiul Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European si a Consiliului

COD DESEU	DENUMIRE DESEU
15	DESEURI DE AMBALAJE; MATERIALE ABSORBANTE, MATERIALE DE LUSTRIRE, FILTRANTE SI IMBRACAMINTE DE PROTECTIE, NESPECIFICATE IN ALTA PARTE
15 01	ambalaje (inclusiv deseurile de ambalaje municipale colectate separat)
15 01 01	ambalaje ele hartie si carton
15 01 02	ambalaje de materiale plastice
15 01 04	ambalaje metalice
15 01 07	ambalaje de sticla
17	DESEURI DIN CONSTRUCTII SI DEMOLARI (INCLUSIV PAMANT EXCAVAT DIN AMPLASAMENTE CONTAMINATE)
17 04	metale (inclusiv aliajele lor)
17 04 05	fier si otel
17 04 07	amestecuri metalice
17 01	Beton,caramizi,tigle si materiale ceramice
20	DESEURI MUNICIPALE SI ASIMILABILE DIN COMERT, INDUSTRIE, INSTITUTII, INCLUSIV FRACTIUNI COLECTATE SEPARAT
20 03	alte deseuri municipale
20 03 01	deseuri municipale amestecate

6.3 Emisiile in aer de noxe rezultate ca urmare a aplicarii proiectelor prevazute in PUG si modalitatea de eliminare a acestora

6.3.1 Surse si poluanti generati

Poluarea aerului reprezinta prezenta in atmosfera a unor compusi chimici straini fata de compozitia naturala a aerului. Acestia, in functie de concentratie si/sau timpul de actiune provoaca tulburari ale sanatatii omului, creeaza disconfort populatiei dintr-un teritoriu, afecteaza flora si fauna si/sau altereaza mediu de viata al omului. Rezulta din aceasta definitie ca – pentru a fi considerati poluanti – substantele prezente in atmosfera trebuie sa exercite un efect nociv asupra omului sau a mediului sau de viata.

Sursele de poluare a aerului de pe raza Orasului Moldova Noua pot clasificate in doua grupe: surse naturale si surse artificiale (rezultate din activitatea umana). Poluarea atmosferei cu pulberi in suspensie are mai multe surse:

- transporturi rutiere;*
- sistemul gospodaresc de incalzire cu combustibil lemn si carbune;*
- constructii;*
- industria de morarit si panificatie;*
- lucrarile agricole, etc.*

Poluarea atmosferei produce in primul rand afectiuni la nivelul aparatului respirator. Pe teritoriul studiat nu au fost inregistrate cazuri de mortalitate prin boli respiratorii, morbiditate specifica prin boli ale aparatului respirator. Sursele de poluare a aerului ca si a apei pot fi difuze sau punctiforme. In continuare se vor enumera doar o parte din aceste surse.

Una dintre cele mai importante surse de poluare a aerului o constituie gazul de depozit degajat de depozitele neecologice de gunoi menajer. Componentele principale ale gazului emis in atmosfera sunt metanul (55-60%) si dioxidul de carbon (40-45%). Ca surse punctiforme de poluare se mentioneaza si cosurile de fum.

Sursa de poluare a aerului in perioada de executie a obiectivelor prevazute in PUG, este reprezentata de utilajele implicate in executarea lucrarilor. Impactul gazelor de ardere provenit de la motoarele utilajelor asupra aerului atmosferic este practic nesemnificativ, el incadrandu-se in fondul general al admisiei permise.

Pentru determinarea emisiilor provenite de la esapamentele motoarelor cu ardere interna s-au utilizat factorii de emisie pentru motoarele Diesel specificati in anexa la Ordinul MAPPM nr. 462/1993, pentru aprobarea

Conditiiilor tehnice privind protectia atmosferica si Normelor metodologice privind determinarea emisiilor de poluanti atmosferici produsi de surse stationare, modificat cu Hotararea Guvernului Romaniei nr. 128/2002, privind incinerarea deseurilor si Legea 104/2011 privind calitatea aerului inconjurator. Astfel, pentru motoarele Diesel, factorii de emisie sunt (exprimate in kg/1000 litri):

□ particule	1,560;
□ SO _x	3,240;
□ CO	27,000;
□ hidrocarburi	4,440;
□ NO _x	44,400;
□ aldehide	0,360;
□ acizi organici	0,360.

In cele ce urmeaza, au fost evaluate emisiile rezultate, tinandu-se cont de consumul de motorina specific al unui consumator de motorina (20 l/h - la functionarea concomitenta a doua motoare Diesel autovehicule de transport) si s-au comparat aceste emisii, cu limitele maxime admise in Ordinul MAPPM nr. 462/1993, pentru aprobarea Conditiiilor tehnice privind protectia atmosferica si Normelor metodologice privind determinarea emisiilor de poluanti atmosferici produsi de surse stationare, modificat cu Hotararea Guvernului Romaniei nr. 128/2002, privind incinerarea deseurilor si Legea 104/2011 privind calitatea aerului inconjurator.

Din comparatia intre cantitatile de poluanti eliminati la functionarea concomitenta a 2 utilaje si maximele admise prezentate in tabelul de mai sus rezulta ca in situatia cea mai defavorabila cand toate utilajele implicate in executie ar functiona simultan, grupate in jurul obiectivului nu s-ar produce o depasire a nivelului maxim admisibil pentru poluanti proveniti din arderea motorinei in motoare.

Utilajele implicate in realizarea lucrarilor au revizia tehnica efectuat si nu prezinta o posibila sursa majora de poluare. In vederea diminuarii emisiilor de gaze de ardere, pe durata pauzelor se vor opri motoarele de la utilaje si/sau autoutilitare.

Nr. Crt.	Poluant	Debit masic calculat (g/h)	Limite impuse prin legislatie (g/h)	Observatii*
1	Pulberi totale	187,2	500	Conform punct 4.1.
2	SO _x	388,8	5000	Conform tabel 6.1, clasa 4
3	CO	3240	Nespecificat	
4	Hidrocarburi	532,8	3000	Conform tabel 7.1, clasa 3
5	NO _x	532,8	5000	Conform tabel 6.1, clasa 4
6	Aldehide	43,2	100	Conform tabel 7.1, clasa 1
7	Acizi organici	43,2	2000	Conform tabel 7.1, clasa 2

*) = Ordinul Ministrului Apelor, Padurilor si Protectiei Mediului nr. 462/01.07.1993, pentru aprobarea Conditiiilor tehnice privind protectia atmosferica si Normelor metodologice privind determinarea emisiilor de poluanti atmosferici produsii de surse stationare completat, cu Hotararea Guvernului Romaniei nr. 128/14.02.2002, privind incinerarea deseurilor

6.3.2 Prognoza impactului

Prognoza impactului asupra aerului in timpul realizarii obiectivelor propuse prin PUG

Principalele surse de poluare ale aerului in perioada de executie a lucrarilor vor fi reprezentate de utilajele angrenate la realizarea investitiilor: camioane, buldozere, excavatoare, compactoare. Aceste surse de poluare ale aerului – gazele arse de la esapament – se constituie ca surse mobile de poluare.

Emisiile rezultate de la esapamentele utilajelor folosite la realizarea investitiilor vor determina o crestere locala a concentratiei de poluanti atmosferici, pe amplasamentul lucrarilor.

Intensificarea activitatii de transport, in cadrul terenurilor aferente executiei obiectivului, nu va determina afectarea calitatii aerului.

La terminarea lucrarilor aceste emisii vor disparea.

6.3.3 Masuri de diminuare a impactului

Functionarea vehiculelor se face cu utilizarea de motoare termice care au fost aprobate pentru functionare pe teritoriul Romaniei, fara a fi necesare prevederea suplimentara de instalatii de retinere a poluantilor.

Se pot mentiona urmatoarele masuri de diminuare a impactului asupra aerului:

- folosirea utilajelor dotate cu motoare performante cu emisii reduse de noxe;
- reducerea timpului de mers in gol a motoarelor utilajelor si a mijloacelor de transport auto;
- udarea cailor de transport pe care circula autocamioanele, in vederea reducerii pana la anulare a poluarii cu praf.
- respectarea stricta a tehnologiei de constructie.

6.3.4 Conditii care trebuie respectate

In timpul realizarii proiectelor

Prima conditie care trebuie respectata de catre constructor - in aceasta faza a proiectului - este aceea de respectare stricta a proiectului.

Asezarea tuturor obiectelor care sunt necesare organizarii de santier si a echipamentelor necesare executarii lucrarii, numai in interiorul amplasamentului aprobat pentru aceasta activitate.

Pentru executia lucrarilor se vor folosi numai utilaje performante care sa nu emita in atmosfera decat minimul de gaze arse rezultate din motoarele cu ardere interna folosite pentru utilajele destinate transportului executarii lucrarii.

Nu se vor constitui niciun fel de alte surse de emisie de gaze poluante, in atmosfera – de exemplu foc deschis, alimentat de combustibili solizi/lichizi.

Intreaga activitate se va desfasura sub supravegherea atenta a coordonatorilor activitatii si sanctionarea drastica a oricaror abateri disciplinare de la normele, regulamentele si cerintele proiectului si a celor conexe acestora.

7 Cerintele legate de utilizarea terenului, necesare pentru implementarea Planului de Urbanism General

UAT Moldova Noua se intinde pe o suprafata de 14 400 ha (1 008,23 ha - teritoriu intravilan si 13 391,77 ha - teritoriu extravilan).

*Suprafata de teren apartinand orasului Moldova Noua, peste care se suprapune aria de protectie avifaunistica **RO SPA 0080 Muntii Almajului-Locvei** reprezinta 85% din suprafata sitului, iar suprafata de teren apartinand orasului Moldova Noua, peste care se suprapune aria naturala protejata **ROSCI0206 – Portile de Fier** reprezinta 85% din suprafata acestuia. De*

asemenea, peste suprafata orasul Moldova Noua se suprapune ariei de protectie avifaunistica, **RO SPA 0026 Cursul Dunarii - Bazias - Portile de Fier** in procent de 15%. In aceeași logica, intreg UAT Moldova Noua este situat in Parcul Natural Portile de Fier.

Bilantul teritorial al suprafetelor cuprinse in intravilanul propus are la baza bilantul teritorial al intravilanului existent, corelat cu mutatiile de suprafete intre zonele functionale sau majorat cu suprafetele noi introduse in intravilan.

Ca urmare a necesitatilor de dezvoltare si in baza studiilor de fundamentare, zonele functionale existente au suferit modificari in structura si suprafata lor.

Limita intravilanului propus cuprinde numai suprafetele de teren destinate constructiilor si amenajari urbanistice precum si suprafetele necesare dezvoltarii pe urmatoarea perioada de dezvoltare

Dezvoltarea Orasului Moldova Noua, judetul Caras-Severin va urmari, in urmatoarea perioada de timp (5-10 ani) realizarea unor cerinte, nu numai economice si sociale, dar si de patrimoniu natural si construit. Acestea au un aport deosebit in oferta orasului de dezvoltare turistica si a memoriei si personalizarii localitatii.

Proiectele integrate de dezvoltare trebuie sa cuprinda si:

- punerea in valoare a centrului administrativ al orasului;
- stabilirea perimetrelor zonelor de protectie a siturilor arheologice ca fiind de importanta nationala, dar aproape necunoscute localnicilor si turistilor;
- conservarea si punerea in valoare a celorlalte elemente de patrimoniu;
- realizarea extinderilor necesare caselor de vacanta, pensiunilor si locuintelor pentru tineri in afara perimetrului orasului;
- reamenajarea unor zone cu valoare peisajera.

Avand in vedere ca fondul locuibil este intr-o stare medie si indicii de locuire indica un confort sub media de judet, se apreciaza ca populatia va continua imbunatatirea nivelului de confort al locuintelor existente prin:

- reparare, consolidare, modernizare ;
- extinderi cu camera de locuit ;
- extinderi cu dependinte si anexe ;
- extinderea lucrarilor de alimentare cu apa ;
- introducerea canalizarii.

Necesitatile de teren pentru constructii de locuit se pot satisface eficient doar prin asigurarea unui flux productiv si funciar in toate zonele intravilanului, care sa furnizeze permanent investitorilor terenuri aflate in proprietate particulara.

Extinderile in suprafete mari pe terenuri agricole introduse in intravilan fara retea stradala se vor face pe baza unor studii (PUG sau PUD – specificate in reglementarile urbansitice).

8 Serviciile suplimentare solicitate de implementarea PUG (dezafectarea/reamplasarea de conducte, linii de inalta tensiune etc., mijloacele de constructie necesare), respectiv modalitatea in care accesarea acestor servicii suplimentare poate afecta integritatea ariilor naturale protejate

8.1 Descrierea propunerilor urbanistice si amplasarea acestora in raport cu ariile naturale protejate, cu precizarea functiunilor, descrierea infrastructurii propuse sau existente pentru functiunile care se propun a se dezvolta in sit (rutiera, apa, canal) si a amenajarilor propuse

8.1.1 Descrierea infrastructurii propuse sau existente pentru functiunile care se propun a se dezvolta in aria naturala protejata a sitului de importanta comunitara RO SCI 0206 Portile de Fier si siturile de protectie avifaunistica RO SPA 0080 – Muntii Almajului – Locvei, respectiv RO SPA 0026 - Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier ca parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000

Orasul Moldova Noua face parte din arealul de turism montan, oferind conditii favorabile celor mai diverse forme de activitate turistica si de odihna.

Functiunile dominante in prezent sunt:

- mic centru de activitati productive in domeniile:*
 - turistic,*
 - forestier,*
 - extractiv.*

O parte din teritoriul UAT al Orasului Moldova Noua este acoperit paduri. O parte din acestea fac parte din RO SCI 0206 Portile de Fier.

Politica de dezvoltare in plan spatial a administratiei Orasului Moldova Noua are ca obiective:

- dezvoltarea infrastructurii edilitare;*
- dezvoltarea retelelor de canalizare si alimentare cu apa;*
- modernizarea strazilor;*
- extinderea iluminatului public;*
- dezvoltarea dotarilor in cadrul orasului;*
- dezvoltarea activitatii turistice;*
- atragera de investitori pentru crearea a noi locuri de munca;*

- *imbunatatirea conditiilor de transport;*
- *dezvoltarea intravilanului cu suprafete destinate constructiei de locuinte.*

9 Durata de esalonare a perioadei de implementare a Planului Urbanistic zonal

Planul Urbanistic General este un instrument operational al politicii de dezvoltare urbana a administratiei locale si consta in stabilirea prioritatilor de interventie, reglementarilor si servitutilor de urbanism ce vor fi aplicate in utilizarea terenurilor si constructiilor din Orasul Moldova Noua, judetul Caras-Severin, in perioada urmatorilor 5 - 10 ani.

10 Caracteristicile planurilor si proiectelor existente, propuse sau aprobate, ce pot genera impact cumulativ cu Planul Urbanistic General care este in procedura de evaluare si care pot afecta ariile naturale protejate

In acest moment nu exista planuri si proiecte in derulare care sa interactioneze cu activitatile prevazute in PUG, care sa genereze impact cumulativ si care sa afecteze ariile naturale protejate.

B. INFORMATII PRIVIND ARIILE NATURALE PROTEJATE SITUL DE IMPORTANTA COMUNITARA RO SCI 0206 PORTILE DE FIER, ARIA DE PROTECTIE AVIFAUNISTICA RO SPA 0080–MUNTII ALMAJULUI-LOCVEI SI RO SPA 0026–CURSUL DUNARII–BUZIAS-PORTILE DE FIER, CARE POT FI POTENTIAL AFECTATE DE IMPLEMENTAREA PLANULUI URBANISTIC GENERAL SI REGULAMENTULUI DE URBANISM AL ORASULUI MOLDOVA NOUA, JUDETUL CARAS-SEVERIN

1. Statutul de conservare a speciilor si habitatelor de interes comunitar

Pentru conservarea ecosistemelor naturale, la nivelul Uniunii Europene s-a elaborat o retea de arii protejate extinsa la nivelul fiecarui stat membru, numita "Reteaua Natura 2000". Dezvoltarea acestei retele se bazeaza pe doua directive principale ale Uniunii Europene: "Directiva Habitate 92/43 din 1992 referitoare la plante si animale salbatice si habitate naturale" si "Directiva Pasari 79/409 din 1979, referitoare la conservarea speciilor de pasari".

***Directiva Habitate** a fost creata pentru a conserva atat speciile de plante si animale salbatice, cat si habitatele naturale din Uniunea Europeana, prin infiintarea Ariilor Speciale de Conservare. Toate actiunile bazate pe aceasta directiva sunt axate pe mentinerea unui statut de conservare favorabil sau pe reabilitarea speciilor si habitatelor propuse. Toate masurile de conservare trebuie sa aiba in vedere si aspectele economice si sociale la nivel regional si local.*

***Directiva Pasari** se refera la conservarea speciilor de pasari care se gasesc in mod natural in salbaticie pe teritoriul european al statelor membre. Principalele obiective ale acestei directive sunt protectia, managementul si controlul acestor specii si stabilirea de reguli necesare protectiei si conservarii lor. Aceasta directiva se aplica in cazul pasarilor, oualor lor,*

cuiburilor si habitatelor lor. Statele membre trebuie sa declare Zone Speciale de Protectie pentru conservarea speciilor si habitatelor propuse.

Pentru Romania - in conformitate cu directivele amintite -, au fost desemnate arii de importanta comunitara (SCI) si arii de protectie speciala avifaunistica (SPA). Speciile si habitatele propuse au elemente de conservare specifice evidentiate in fisele siturilor respective.

In observarea si tratarea specifica a biodiversitatii existente pe zona cercetata s-a tinut cont si de:

- *Legea 5/06.03.2000, privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului national – Sectiunea a III-a – zone protejate;*
- *Ordinul Ministrului Mediului si Dezvoltarii Durabile nr. 1964/13.12.2007, privind instituirea regimului de arie naturala protejata a siturilor de importanta comunitara, ca parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000, in Romania, modificat prin Ordinul Ministrului Mediului si Padurilor nr. 2387/29.09.2011;*
- *Ordinul Ministrului Mediului, Apelor si Padurilor nr. 46/ 15.02.2016, privind instituirea regimului de arie protejata si declararea siturilor de importanta comunitara ca parte integranta a retelei europene Natura 2000, in Romania.*

1.1 Legislatie

Elaborarea Studiului de evaluare adecvata s-a realizat in concordanta cu prevederile urmatoarelor acte normative:

- *Ordinul Ministrului Mediului si Padurilor nr. 19/13.01.2010, pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvata a efectelor potentiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar, cu modificarile si completarile ulterioare;*
- *Ordonanta de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 57/29.06.2007, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si a faunei salbatice, cu modificarile si completarile ulterioare;*
- *Ordonanta de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 154/25.11.04.06.2008, pentru modificarea si completarea Ordonantei de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 57/29.06.2007, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si a faunei salbatice si a Legii vanatoriei si a protectiei fondului cinegetic nr. 407/2006;*

- *Ordinul Ministrului Mediului si Padurilor nr. 2387/29.09.2011, pentru modificarea Ordinului Ministrului Mediului si Dezvoltarii Durabile nr. 1964/13.12.2007, privind instituirea regimului de arie naturala protejata a siturilor de importanta comunitara, ca parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000 in Romania;*
- *Ordinul Ministrului Mediului si Dezvoltarii Durabile nr. 1964/13.12.2007, privind instituirea regimului de arie naturala protejata a siturilor de importanta comunitara, ca parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000, in Romania, cu modificarile si completarile ulterioare;*
- *Legea 7/13.05.2016, privind infiintarea Agentiei Nationale pentru Arii Naturale Protejate si pentru modificarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice;*
- *Ordonanta de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 13/12.03.2018, pentru modificarea unor acte normative din domeniul protectiei mediului.*

Prin Studiul de evaluare adecvata s-a urmarit identificarea efectelor potentiale ale implementarii PUG asupra habitatelor naturale, florei si faunei salbatice din ariile naturale protejate de interes comunitar - cu care se suprapun partial, atat in faza de construire, cat si in faza de functionare a obiectivelor, precum si masurile de prevenire si reducere a impactului asupra acestora.

1.2 Suprafetele de teren apartinand orasului Moldova Noua care se suprapun peste parti ale ariilor naturale protejate, parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000, - Situl de importanta comunitara RO SCI 0206 Portile de Fier, aria de protectie avifaunistica RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier

Orasul Moldova Noua este situat in partea sudica a judetului Caras-Severin, amplasat in zona defileului Dunarii, in depresiunea omonima, la poalele de sud-est ale Muntilor Locva, la o altitudine de circa 270 m, pe stanga vaii Dunarii, la granita cu Serbia. Din punct de vedere administrativ, orasul se compune din doua asezari distincte, Moldova Veche si Moldova Noua, care

impreuna formeaza arealul orasului propriu-zis, la care se adauga satele Macesti si Moldovita, aflate in administrarea orasului.

Orasul Moldova Noua se intinde pe o suprafata totala de aproximativ 144 km², respectiv 14 400 ha.

Orasul Moldova Noua se afla pe teritoriul Parcului Natural Portile de Fier.

Parcul Natural Portile de Fier face parte din ariile protejate incadrate in categoria a V – a Uniunii Internationale pentru Conservarea Naturii: "**Peisaj protejat: arie protejata administrata in principal pentru conservarea peisajului si recreere**".

In conformitate cu Hotararea Guvernului nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protectie speciala avifaunistica ca parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000 in Romania, modificata si completata prin Hotararea Guvernului Romaniei nr. 971/2011 s-au declarat pe teritoriul **Parcului Natural Portile de Fier** doua arii de protectie speciala avifaunistica, ca parte integranta a retelei ecologice europene NATURA 2000 in Romania, respectiv:

- **RO SPA 0026 Cursul Dunarii-Bazias-Portile de Fier**, in suprafata de **10 124,4 ha**;
- **RO SPA 0080 Muntii Almajului-Locvei**, in suprafata de **118 141,6 ha**.

De asemenea, potrivit Ordinului Ministrului Mediului si dezvoltarii durabile 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturala protejata a siturilor de importanta comunitara, ca parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000 in Romania, completat cu Ordinul Ministrului Mediului si Padurilor nr. 2387/2011, s-a declarat ca sit de importanta comunitara **RO SCI 0206 Portile de Fier** in suprafata de **124293 ha**, suprafata care depaseste suprafata Parcului Natural Portile de Fier. Parcul Natural Portile de Fier respecta criteriile IUCN pentru aceasta categorie, atat din punct de vedere al **extinderii**, cat si al **reprezentativitatii si unicitatii**.

Suprafata de teren apartinand orasului Moldova Noua, care se suprapune partial peste parti ale ariei naturale protejate **RO SPA 0080 Muntii Almajului-Locvei** reprezinta **85%** din suprafata sitului, iar suprafata de teren apartinand orasului Moldova Noua, care se suprapune partial peste parti ale ariei naturale protejate **RO SCI 0206 – Portile de Fier** reprezinta **88%** din suprafata sitului.

De asemenea, suprafata orasul Moldova Noua se suprapune partial peste parti ale ariei naturale protejate, **RO SPA 0026 Cursul Dunarii - Bazias - Portile de Fier** in procent de **15%**.

2. Date privind aria naturala protejata de interes comunitar RO SCI 0206 Portile de Fier: suprafata, tipuri de ecosisteme, tipuri de habitate si speciile care pot fi afectate prin implementarea proiectului

In tratarea specifica a biodiversitatii existente pe zona cercetata s-a tinut cont de Ordinul Ministrului Mediului si Dezvoltarii Durabile nr. 1964/13.12.2007, privind instituirea regimului de arie naturala protejata a siturilor de importanta comunitara, ca parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000, in Romania, modificat prin Ordinul Ministrului Mediului si Padurilor nr. 2387/29.09.2011 pentru modificarea Ordinului Ministrului Mediului si Dezvoltarii Durabile nr. 1964/13.12.2007, privind instituirea regimului de arie naturala protejata a siturilor de importanta comunitara, ca parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000 in Romania.

2.1 Suprafata de teren apartinand orasului Moldova Noua care se suprapune peste parti ale ariei naturale protejate, parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000 – RO SCI 0206 Portile de Fier

Situl de importanta comunitara, RO SCI 0206 Portile de Fier, parte integranta a retelei ecologice europene NATURA 2000, are o suprafata de 124 293,0 ha.

85% din suprafata de teren apartinand orasului Moldova Noua, se suprapune partial peste parti ale ariei naturale protejate RO SCI 0206 – Portile de Fier.

2.2 RO SCI 0206 Portile de Fier - date privind aria naturala protejata, parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000

2.2.1 Localizarea sitului

- *Coordonatele caracteristice:*
 - *Latitudine: 44.0114138*
 - *Longitudine: 21.0147861*

- **Suprafata sitului: 125 502,50 ha;**
- **Regiune biogeografica: continentala 100 %**
- **Regiunile administrative:**

NUTS	Numele regiunii
RO41	SUD - VEST
RO42	VEST

Informatii generale:

- **Tip sit : B**
- **Cod: ROSCI0206**
- **Tip de proprietate: proprietate de stat si privata.**

2.2.2 Habitate si specii ale ariei naturale protejate parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000, „Situl de importanta comunitara RO SCI 0206 Portile de Fier

Tipuri de habitate prezente in sit si evaluarea lor

Cod hab.	Denumire habitat	Acoperire (Ha)	Reprez.	Supr.rel.	Conservare	Evaluare globala
3130	Ape statatoare oligotrofe pana la mezotrofe cu vegetatie din Littorelletea uniflorae si/sau Isoeto-Nanojuncetea;	1255	B	B	B	B
3140	Ape puternic oligo-mezotrofe cu vegetatie bentonica de specii de Chara	125	B	C	B	B
3150	Lacuri eutrofe naturale cu vegetatie tip Magnopotamion sau Hydrocharition;	3765	B	B	B	B
3260*	Cursuri de apa din zonele de campie, pana la cele montane, cu vegetatie din Ranunculion fluitantis si Callitricho-Batrachion	1255	B	B	B	B
3270	Rauri cu maluri namoloase cu vegetatii de Chenopodion rubri si Bidention	12	B	B	B	B
40A0*	Tufarisuri subcontinentale peri-	2510	B	B	B	B

Cod hab.	Denumire habitat	Acoperire (Ha)	Reprez.	Supr.rel.	Conservare	Evaluare globala
	<i>panonice;</i>					
6110 *	<i>Comunitati rupicole calcifile sau pajisti bazifite din Alyso-Sedion albi;</i>	1255	B	C	B	B
6120*	<i>Pajisti xerice si calcifile pe nisipuri</i>	1255	B	C	B	B
6190	<i>Pajisti panonice de stancarii (Stipo-Festucetalia pallentis);</i>	125	B	B	B	B
6210*	<i>Pajisti uscate seminaturale si faciesuri cu tufarisuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia);</i>	125	B	C	B	B
6430	<i>Comunitati de liziera cu ierburi inalte higrofile de la nivelul campilor, pana la cel montan si alpin;</i>	2510	B	C	B	B
8120	<i>Grohotisuri calcaroase si de sisturi calcaroase din etajul montan pana in cel alpin (Thlaspietea rotundifolii);</i>	12	B	C	B	B
8210	<i>Versanti stancosi cu vegetatie chasmofitica pe roci calcaroase;</i>	125	B	B	B	B
8220	<i>Versanti stancosi cu vegetatie chasmofitica pe roci silicioase;</i>	62	B	C	B	B
8230	<i>Comunitati pioniere din Sedo-Scleranthion sau din Sedo albi-Veronicion dilleni pe stancarii silicioase;</i>	1255	B	A	B	B
8310	<i>Pesteri in care accesul publicului este interzis;</i>	3137	A	B	B	B
9110	<i>Paduri de fag de tip Luzulo-Fagetum;</i>	1255	B	C	B	B
9130	<i>Paduri de fag de tip Asperulo-Fagetum;</i>	25100	A	B	A	A
9150	<i>Paduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion;</i>	6275	B	A	B	B
9170	<i>Paduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum;</i>	753	B	B	B	B
9180*	<i>Paduri din Tilio-Acerion pe versanti abrupti, grohotisuri si ravene;</i>	251	A	B	A	A
91K0	<i>Paduri ilirice de Fagus sylvatica</i>	25100	A	A	A	A

Cod hab.	Denumire habitat	Acoperire (Ha)	Reprez.	Supr.rel.	Conservare	Evaluare globala
	(Aremonio-Fagion);					
91AA	Vegetatie forestiera ponto-sarmatica cu stejar pufos;	62	B	C	B	B
91E0*	Paduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> si <i>Fraxinus excelsior</i> (Alno-Padion, <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>);	125	A	B	A	A
91L0	Paduri ilirice de stejar cu carpen (<i>Erythronio-Carpiniori</i>);	21335	A	A	A	A
91M0	Paduri balcano-panonice de cer si gorun;	376	B	C	B	B
91Y0	Paduri dacice de stejar si carpen;	125	B	C	B	B
92A0	Zavoaiie cu <i>Salix alba</i> si <i>Populus alba</i> ;	125	B	C	B	B
9530*	Vegetatie forestiera sub-mediterraneeana cu endemitul <i>Pinus nigra ssp. Banatica</i> .	125	B	C	B	B

Legenda

Reprezentativitate: A - excelenta, B - buna, C - semnificativa, D – nesemnificativa

Suprafata relativa: A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$

Starea de conservare: A - excelenta, B - buna, C - medie sau redusa

Evaluarea globala: A - valoare excelenta, B - valoare buna, C - valoare considerabila

3130 Ape statatoare oligotrofe pana la mezotrofe cu vegetatie din *Littorelletea uniflorae* si/sau *Isoëto-Nanojuncetea*



Caracterizarea habitatului

*Habitatul consta in vegetatie scunda dominata de rogozuri de talie joasa de la marginea lacurilor, baltilor sau de pe malurile raurilor cu scurgere lenta, adesea pe zone care se usuca temporar la suprafata in timpul verii. Se dezvoltă pe sedimente fine de tipul malurilor sau nisipurilor, sarace in nutrienti. Dintre speciile dominate de rogozuri sunt frecvente cele din genul *Cyperus* (sau *papyrusul*) galben si *cyperus brun*, alaturi de *pipirigul broastei raioase*, *pipirigul bulbos*, *pipirigelul acicular*, *buzduganul baltii pitic*, *scirpusul setaceu*, *parpianul (gnafaliul) de balta*, *limosella*, *picioarul cocosului cu flori laterale*, *tintaura pitica*, pe alocuri aparand si o specie deosebit de rara *caldesia*. Trebuie mentionat ca acest habitat de margini de ape are un rol deosebit in reglarea eroziunii malurilor prin atenuarea curentilor de apa la viituri, reglarea regimului sedimentarii si a vitezei apei, oferind adapost si locuri de hranire pentru multe specii de pesti, pasari si nevertebrate si*

indeplinind o functie de interfata foarte importanta intre habitatele de uscat si cele de apa dulce.

Situri desemnate pentru conservare

Balta Mica a Brailei, Bratul Macin, Canaralele Dunarii, Campia Ierului, Ciuperceni-Desa, Comana, Coridorul Jiului, Delta Dunarii, Lunca Buzaului, Lunca Joasa a Prutului, Lunca Muresului Inferior, Oltenita-Mostistea-Chiciu, Padurea Eseschioi-Lacul Bugeac, Portile de Fier, Sighisoara-Tarnava Mare.

In cadrul Parcului Natural Portile de Fier, clasa de asociatii **Isoeto-Nanojuncetea** este reprezentata de ordinul **Nanocyperetalia**, aliantele **Nanocyperion flavescens** W. Koch 1926 si **Verberion supinae** Slavnic 1951 si de urmatoarele asociatii: **Dichostyli-Gnaphalietum uliginosi**, Horvatic 1931 Soó et Timar 1947; **Lythrum tribracteatum-Lythrum hyssopifolia** Slavić 1951; **Cypero-Juncetum** Soó et Csürös 1944; **Ranunculo lateriflori-Limosella aquatica** I. Pop 1962 si **Pulicaria vulgaris** – **Mentheum pulegi** Slavić 1951

3140 Ape puternic oligo-mezotrofe cu vegetatie bentonica de specii de Chara



Caracterizarea habitatului

Habitatul acvatic este alcatuit din lacuri si balti cu apa limpede datorita reactiei chimice neutre sau slab acide a apei si a saraciei relative in nutrienti. Fundul apei este acoperit de un covor dens de **alge verzi si rosii** din genurile **Chara, Nitella Lychnothamnus**, care fac ca aceste ape sa aiba o aprovizionare buna si echilibrata cu oxigen. La suprafata apei se dezvoltă covoare de plante mici plutitoare cum ar fi lintita (mica, trisulca), salvinia, azolla. In arealele mai putin adanci se fixeaza frecvent **pipirigelul de balta, pipirigul mare (Schoenoplectus sp.), patlagina baltii, crinul baltii, trestia**. Este de remarcat ca acest habitat tipic de ape curate si bun indicator al unei stari exceptionale de curatenie naturala a apei este foarte important pentru numeroase specii de pesti si amfibieni dar si pentru multe specii de pasari, ca loc de hranire si reproducere. Din pacate, din motive evidente legate de poluarea si eutrofizarea habitatelor acvatice, ocupa suprafete tot mai mici. Arealul sau natural la noi in tara cuprinde in primul rand lunca si Delta Dunarii.

Situri desemnate pentru conservare

Balta Alba-Amara-Jirlau-Lacul Sarat Cainenii, Bratul Macin, Canaralele Dunarii, Ciuperceni-Desa, Corabia-Turnu Magurele, Coridorul Jiului, Delta Dunarii, Portile de Fier.

In Parcul Natural Portile de Fier acest habitat este reprezentat de asociatia Charetum braunii Coriolan1957.

3150 *Lacuri eutrofe nat urale cu vegetatie de tip Magnopotamion sau Hydrocharition*



Caracterizarea habitatului

Este un habitat acvatic care consta in lacuri si balti puternic eutrofizate (suprasaturate in nutrienti) cu reactie chimica usor alcalina a apei, cu o descompunere activa a resturilor organice, apa turbure si adesea cu un miros

neplacut. Este foarte larg raspandit in lunca si Delta Dunarii dar si in toate arealele de campie si colinare. Exista mai multe variante ale acestui habitat, in functie de vegetatia care se instaleaza. Astfel sunt comunitatile plutitoare de lintita (mica, trisulca, wolffia) care alcatuiesc covoare de culoare verde deschis, adesea continue, la suprafata baltilor, comunitatile de **ferigute plutitoare** (*Salvinia sp.*, *Marsilea sp.*, *Azolla sp.*), baltile cu **Riccia**. Adesea, aceste asociatii de plante plutitoare se gasesc mozaicat in aceleasi areale. Tot in acest habitat sunt incluse si asociatii de plante fixate de malul de pe fundul apei, cu **foarfeca baltii**, **iarba broastei**, **otratelul de balta** (planta carnivora), **sageata apei** etc., in care adesea se afla si populatii de **nuferi albi si galbeni**. Habitatele de lacuri si balti natural eutrofe aveau o functie exceptional de importanta in reglarea inundatiilor raurilor mari de campie si ale Dunarii, in urma indiguirilor suprafetele ocupate de acestea reducandu-se foarte mult. Consecinta este si reducerea drastica a populatiilor multor pasari de balta care gaseau aici unele dintre cele mai importante locuri de hranire.

Situri desemnate pentru conservare

Canaralele Dunarii, Campia Ierului, Cheile Biczului-Hasmas, Ciuperceni-Desa, Comana, Coridorul Jiului, Delta Dunarii, Dumbraveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa, Fanatele Barca, Lacul si Padurea Cernica, Lacul Stiucilor-Sic-Puini-Bontida, Lunca Joasa a Prutului, Lunca Muresului Inferior, Mestecanisul de la Reci, Oltenita-Mostistea-Chiciu, Padurea Hagieni- Cotul Vaii, Portile de Fier, Raul Prut, Raul Tur, Saraturile Jijia Inferioara-Prut, Scrovistea, Sighisoara-Tarnava Mare, Turbaria de la Dersca, Valea Izei si Dealul Solovan.

3260 Cursuri de apa din zonele de campie, pana la cele montane, cu vegetatie din *Ranunculion fluitantis* si *Callitricho-Batrachion*



Caracterizarea habitatului

*Este un habitat acvatic din albiile raurilor de campie sau colinare cu scurgere lenta, cu plante fixate de substrat sau plutitoare in masa se apa. In Romania este larg raspandit in luncile raurilor din Campia de Vest, Campia Romana, Delta Dunarii, lunca Dunarii, Moldova sudica. Cea mai importanta formatiune este cea edificata de **piciorul cocosului alb acvatic (broscarita)** si **ciubotica cucului de apa (*Hottonia* sp.)**, insotite de ***Miriofilum* sp.**, ***Ceratofilum* sp.**, **poligonul amfibiu**, **papura cu frunza ingusta**, ***Potamogeton* sp. (iarba broastei)**. La suprafata apei, destul de des se formeaza covoare de **lintita**. Si acest habitat bogat in specii de plante joaca un rol esential in filtrarea apei, atenuarea viiturilor si serveste ca loc de hranire, adapost si reproducere pentru multe specii de nevertebrate, pesti, amfibieni si pasari.*

Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Bazinul Ciucului de Jos, Calimani-Gurghiu, Campia Careiului, Campia Ierului, Cheile Bicazului-Hasmas, Cheile Lapusului, Cheile Nerei-Beusnita, Comana, Coridorul Ialomitei, Coridorul Jiului, Delta Dunarii, Lunca Siretului Inferior, Lunca Timisului, Mestecanisul de la Recu, Mlastina Hergheliei-Obanul Mare si Pestera Movilei, Muntele Ses, Padurea Eseschioi-Lacul Bugeac, Padurea si Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Platforma Cotmeana., Poiana cu narcise de la Negrasi, Portile de Fier, Valea Calmatuiului.

3270 Rauri cu maluri namoloase cu vegetatie de *Chenopodion rubri* si *Bidention*



Caracterizarea habitatului

Habitatul bordeaza cursul raurilor si al paraielor de la campie pana in etajul montan inferior, cu specii de buruieni in acelasi timp iubitoare de azot mult in sol (de la cantitatea mare de substante organice acumulate, plante nitrofile) cat si de exces de apa.

*Este de asemenea un habitat caracteristic adapatorilor de animale. Principalele specii edificatoare sunt loboda rosie (o specie relativ rara la noi), loboda hibrida, dentita (*Bidens sp.*), poligonumul de apa, holera cu frunza*

lata, iarba creasta cocosului (Echinochloa sp.), galbeneaua austriaca, veronica de apa, piciorul cocosului scelerat, coada vulpii de apa.

Situri desemnate pentru conservare

Balta Mica a Brailei, Bordusani-Borcea, Bratul Macin, Canaralele Dunarii, Campia Careiului, Campia Ierului, Ciuperceni-Desa, Comana, Coridorul Ialomitei, Coridorul Jiului, Delta Dunarii, Diosig, Lunca Inferioara a Crisului Repede, Lunca Joasa a Prutului, Lunca Muresului Inferior, Lunca Siretului Inferior, Lunca Timisului, Muntele Ses, Oltenita-Mostistea-Chiciu, Platforma Cotmeana, Portile de Fier, Raul Prut, Raul Tur, Saraturile Jijia Inferioara-Prut.

6110 Comunitati rupicole calcifile sau pajisti bazifite din Alysso-Sedion albi



Caracterizarea habitatului

*Habitatul este alcatuit din comunitati de ierburi scunde, rare, alcatuind pajisti slab inchegate pe suprafete de roci nude sau sfaramaturi de roci (grohotisuri de platou si versant, pietrisuri din albiile ravenelor sau de la gurile de varsare ale acestora etc). Rocile sunt intotdeauna calcaroase sau conglomeratic-calcaroase, ori de natura bazaltica. Principalele specii edificatoare sunt **iarba-acra alba si galbena** (specii suculente), **ciucusoara de piatra**, **petrorhagia**, **firuta cu bulb**, **sclerantusul**, **cimbrisorul** comun, **trifoiul de camp**, **crupina**, **vulturica mica**, **iarba fierului**, **coada iepurelui carpatina**, **urechelnita de munte**, **saxifraga cu-trei-degete** etc. Aceste pajisti rare sunt considerate ca avand un caracter pionier, ele pregatind in timp solurile de tipul rendzinei sau cambisolului eutric pentru instalarea unei vegetatii mai consistente.*

Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Bucegi, Buila-Vanturarita, Ceahlau, Cheile Nerei-Beusnita, Cheile Rudariei, Cheile Turenilor, Cheile Turzii, Codru Moma, Domogled-Valea Cernei, Gradistea Muncelului-Ciclovină, Piatra Craiului, Portile de Fier, Semenici-Cheile Carasului, Stanca-Stefanesti.

6120 Pajisti xerice si calcifile pe nisipuri



Caracterizarea habitatului

Este un habitat cu totul aparte de pajisti pe dune de nisip din interiorul uscatului (continentale), avand o natura submediteraneana. Astfel de dune intalnim in vestul Campiei Romane (Oltenia) si in sudul Moldovei, indeosebi in arealul protejat Hanu Conachi. Numeroase specii rare, subendemice si endemice de plante si animale se afla cantonate in aceste habitate de dune deosebit de sensibile la impactul antropic (mai ales la suprapasunat). Aceste pajisti sunt foarte deosebite din toate punctele de vedere de habitatele de dune panonice (2340, 6260) sau costiere (2110, 2130). Exista mai multe subtipuri in cadrul acestui habitat, toate foarte valoroase din punct de vedere al conservarii naturii, pe care le mentionam succint: pajistile cu **firuta lui Becker** (la noi fiind prezenta doar o anumita subspecie) si **garofita mare de nisip** (specie foarte rara) ce se afla doar la Hanu Conachi, dunele cu **molugo** (planta de nisipuri rara, aflata mai ales in Oltenia), pajistile de **patlagina de nisip** si pajistile cu **obsiga de nisip** (prezente in ambele regiuni). Alaturi de speciile edificatoare, in cadrul acestor dune se mai intalnesc multe alte specii rare precum **siminocul auriu de nisip**, **Astragalus virgatus**, **opaita de nisipuri**, **panseluta de nisip** etc. Alaturi de speciile care cresc numai pe nisipuri exista

*aici si numeroase specii de factura stepica, dat fiind ca la noi aceste dune se cantoneaza pe teritoriul silvostepi, cum ar fi **laptele cainelui de stepa** (sau al lui Seguier), **colilia ucraineana**, **firuta de stepa** etc. Ca toate comunitatile de dune si acestea sunt considerate din punct de vedere ecologic ca avand caracter pionier si le este atribuit un rol important in fixarea nisipurilor mobile.*

Situri desemnate pentru conservare

Campia Careiului, Ciuperceni-Desa, Coridorul Jiului, Defileul Muresului, Delta Dunarii, Dunele de nisip de la Hanul Conachi, Mestecanisul de la Reci, Portile de Fier, Raul Tur.

6210 Pajisti uscate seminaturale si faciesuri cu tufarisuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia)



Caracterizarea habitatului

*Acest habitat este larg raspandit in regiunile colinare ale tarii, cu deosebire in Podisul Transilvaniei, Dealurile de Vest, Podisul Moldovei, Subcarpati, dar si in muntii mai putin inalti, in arealul masivelor calcaroase (Trascau, Metaliferi, Muntii Banatului). Substratul calcaros (acoperit de soluri de tipul rendzinelor) este intalnit doar in munti, in arealele colinare el fiind reprezentat de roci marnoase, argile carbonatice, gresii calcaroase etc., acoperite de cambisoluri eutrice si feoziomuri in cele mai multe cazuri. Pajistile au un caracter mezoxerofil prin excelenta si sunt considerate ca avand regim prioritar numai daca adapostesc populatii mari ale unor specii de orhidee (de obicei acestea fiind **orhideea tridentata**, **orhideea militara**, **orhideea arsa**). Cele mai frecvente sunt cele edificate de catre **obsiga pieptene**, **obsiga dreapta**, **obsiga fara spini** si **paiusul rupicol**, alaturi de **rogozul tomentos**, **paiusul de livada**, **firuta de livada**, **salvia de camp**, **salvia austriaca**, **scaiul de camp**, **lucerna galbena**, **coronita comuna**, **ciubotica cucului**, **garofita de camp** si alte specii comune central europene. Cand pajistile de obsiga nu sunt degradate prin suprapasunat, adesea apar, mai ales in*

regiunile colinare, specii prioritare precum **varza tatarasca de stepa, capul sarpelui rosu, salvia nutanta** etc.

Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Cheile Nerei-Beusnita, Cheile Turzii, Cheile Varghisului, Defileul Crisului Negru, Domogled-Valea Cernei, Gradistea Muncelului-Ciclovina, Insulele Stepice Sura Mica-Slimnic, Movilele de la Paucea, Muntii Ciucului, Nordul Gorjului de Est, Nordul Gorjului de Vest, Platoul Mehedinti, Podisul Secaselor, Portile de Fier, Semenice-Cheile Carasului, Sighisoara-Tarnava Mare, Stanca Tohani, Tarnovu Mare-Latorita.

In cadrul Parcului Natural Portile de Fier, ordinul **Brometalia erecti** este reprezentat de o singura asociatie: **Xeranthetum annuae**, dupa Prodan 1939 si Dihoru 1970, iar ordinul **Festucetalia valesiaca** de 16 asociatii, anume: **Festucetum rupicola**, Burduje et al. 1956, Corr., I Pop 1963; **Cleistogeno – Festucetum rupicola**, Soo 1930, Zoly. 1958; **Festuco rupicola – Brachypodietum pinnati**, Ghisa 1962; **Medicagini – Festucetum valesiaca** Wagner 1940; **Festucetum valesiaca**, Danon 1962, Borisalj et al. 1955; **Potentillo – Festucetum pseudodalmatica**, Domin 1933, Majovsky 1954; **Chrysopogonetum grylli banaticum**, Borza 1962; **Chrysopogonetum grylli praemoesicum**, Roman 1974; **Trifolio molinari – Haynaldietum vilosae**, Boscaiu et Resmerita 1969; **Caricetum humilis**, Zoly. 1934; **Botriochloetum ischaemi**, Krist. 1937; **Cynodonto – Poetum angustifoliae**, Rapaics 1926, Soo 1957; **Poeto bulbosae – Cynodontetum dactyloni**, Resmerita et al. 1967; **Medicago minima – Aegilopsetum trisristati**, Roman 1974; **Brometum fibrosi danubiale**, Roman 1974; **Cachrysetum ferulaceae**, Roman 1974.

6430 Comunitati de liziera cu ierburi inalte higrofile de la campie si din etajul montan pana in cel alpin



Caracterizarea habitatului

*Este un habitat alcatuit din comunitati („buruienari”) de plante ierboase foarte inalte, diverse din punct de vedere al compozitiei speciilor. Cele mai multe se cantoneaza de-a lungul paraielor si padurilor galerii din lungul acestora, iar cele mai reprezentative se gasesc in etajul dealurilor inalte si pana la nivelul etajului molidului. Solurile pe care se instaleaza sunt jilave, cu un exces de umiditate moderat, permanent umectate de catre paraiele din imediata apropiere. Cele mai reprezentative comunitati de buruienarii inalte (care nu trebuie confundate cu comunitatile de buruieni ce se leaga nemijlocit de activitatile omului) sunt cele formate din **omag tauric, omag galben vulpesc, iarba ciutei austriaca, palamida lui Waldstein, branca ursului palmata, diverse specii de captalan, telekia, cretusca, anghelica aromata, marar aromat, canepa codrului, laptuca mov alpina, piciorul caprei, iarba***

zburatorului etc. Comunitatile de la altitudini joase sunt adesea puternic degradate si invadate de buruieni antropofile, uneori masiv chiar de specii venite de pe alte continente (**floarea soarelui, nap porcesc, rudbeckia, reynoutria** etc). Aceste comunitati sunt adapost pentru o gama foarte larga de nevertebrate dar sunt si un habitat de baza si loc de hranire important pentru multe specii de mamifere mici si mari, de aceea protejarea lor atenta fiind o necesitate. Ele completeaza adesea cu biomasa lor mare habitatul padurilor galerii de lunca (91E0*) si rolul acesteia de coridor ecologic. De aceea, in problemele legate de conservare trebuie vizate impreuna pentru mentinerea unei functionari adecvate a acestor coridoare.

Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Balta Mica a Brailei, Bratul Macin, Bucegi, Buila-Vanturarita, Buteasa, Buzaul Superior, Canaralele Dunarii, Calimani-Gurghiu, Campia Careiului, Campia Ierului, Ceahlau, Cefa, Cheile Biczului-Hasmas, Cheile Doftanei, Cheile Lapusului, Cheile Nerei-Beusnita, Cheile Turzii, Ciucas, Codrii seculari de la Strambu-Baiut, Comana, Coridorul Ialomitei, Coridorul Jiului, Cozia, Creasta Nemirei, Crisul Alb, Crisul Alb intre Gurahont si Ineu, Defileul Crisului Repede-Padurea Craiului, Defileul Jiului, Delta Dunarii, Domogled-Valea Cernei, Dumbraveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa, Fanatele Barca, Frumoasa, Gradistea Muncelului-Ciclova, Gutai-Creasta Cocosului, Harghita Madaras, Ignis, Insulele Stepice Sura Mica-Slimnic, Lacul Stiucilor-Sic-Puini-Bontida, Lunca Joasa a Prutului, Lunca Muresului Inferior, Lunca Raului Doamnei, Magura Targu Ocna, Mestecanisul de la Reci, Muntele Ses, Muntii Ciucului, Muntii Fagaras, Muntii Gosman, Muntii Maramuresului, Muntii Rodnei, Muntii Tarcu, Muscelele Argesului, Nordul Gorjului de Est, Nordul Gorjului de Vest, Obcinele Bucovinei, Parang, Padurea Eseschioi-Lacul Bugeac, Padurea Hagieni-Cotul Vaii, Padurea si Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Padurea Verdele, Padurile din Sudul Piemontului Candesti, Penteleu, Piatra Craiului, Pietrosul Brostenilor-Cheile Zugrenilor, Platforma Cotmeana, Platoul Mehedinti, Poienile cu narcise de la Dumbrava Vadului, Portile de Fier, Postavarul, Putna-Vrancea, Rarau-Giumalau, Raul Prut, Raul Suceava, Raul Targului-Argesel-Rausor, Raul Tur, Raul Vedea, Retezat, Saraturile din valea Ilenei, Saraturile Jijia Inferioara-Prut, Semenice-Cheile Carasului, Sighisoara-Tarnava Mare, Siretul Mijlociu-Bucecea, Siriul, Soveja, Tarnovu Mare-Latorita, Tinovul Mohos-Lacul Sf. Ana, Turbaria de la Dersca, Valea Izei si Dealul Solovan, Vanatori-Neamt.

8210 Versanti stancosi cu vegetatie chasmofitica pe roci calcaroase



Caracterizarea habitatului

Habitatul este format din comunitatile de plante neinchegate din crapaturile peretilor stancosi de calcar si conglomerate calcaroase, cu separarea unor variante din muntii de joasa altitudine (etajul fagului, pana la 1500 m) si a unor variante boreale pana la alpine (1500-2400 m). Dintre variantele de joasa altitudine, cea mai larg raspandita este cea a comunitatilor **de feriguta de stanca bruna si verde**, unde alaturi de speciile dominante de feriga se afla multe alte specii calcifile de stancarie de altitudine joasa ca **feriga dulce, iarba dragostei, valeriana cu trei frunze, verziisoara de stanca, ciucusoara de stanca, feriga fragila, iarba acra alba, opaita carpatina, cimbrisorul comat carpatin, garofita alba, mararul gracil, pesma de foc, saxifraga comuna, draba de stanca galbena, saxifraga lui Rochel (in Carpatii Occidentali), clopotelul carpatin (in Carpatii Orientali), specii de padure (frecvent **firuta de padure**). Pe pantele vestice ale Carpatilor Occidentali, cu influente oceanice, pe peretii calcarosi abrupti de joasa altitudine, apare o varianta „atlantica” a acestui habitat edificata de **feriguta unghia ciutei, ciubotica cucului (primula) mica si clopotelul lui Kitaibel**. Numai in Carpatii Banateni apar comunitatile de stancarii calcaroase abrupte cu **opaita de stanca si feriguta de zid**, care au pe langa speciile obisnuite habitatului si specii endemice precum **mararul atamanta, minuartia unjureasca, garofita banateana etc.** In Cazanele Dunarii, poate si in Cheile Carasului, sunt strict endemice comunitatile de stancarie edificate de **clopotelul Cazanelor si coada iepurelui filiforma** alaturi de alte specii locale endemice precum **laleaua Cazanelor si****

minuartia Cazanelor. In etajele boreal (al molidului), alpin si subalpin, comunitatile difera destul de mult din punct de vedere floristic, multe fiind edificate de specii endemice cum sunt cele de **coada soricelului** lui Schur si **clopotelul cu frunze de cohlearia**, **saxifraga pitica**, saxifraga lui Rochel si **ipcarige de piatra**, **pelin alpin** cu **saxifraga moscata** si **draba** lui Kotschy, **cimbrisor frumos** cu **firuta** lui Rehman, **opaita** lui Zawadzki cu **rogoz de stanca** si **saxifraga verde** (ultima numai in nordul Carpatilor Orientali).

Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Bucegi, Buila-Vanturarita, Ceahlau, Cheile Bicazului-Hasmas, Cheile Doftanei, Cheile Nerei-Beusnita, Cheile Rudariei, Cheile Sugaului-Munticelu, Cheile Turenilor, Cheile Turzii, Cheile Varghisului, Ciucas, Codru Moma, Domogled-Valea Cernei, Magurile Baitei, Muntele Ses, Muntele Vulcan, Muntii Fagaras, Muntii Maramuresului, Muntii Rodnei, Nordul Gorjului de Est, Nordul Gorjului de Vest, Piatra Craiului, Piatra Mare, Portile de Fier, Postavarul, Rarau-Giumalau, Semenici-Cheile Carasului, Stanca Tohani, Tarnovu Mare-Latorita, Valea Izei si Dealul Solovan.

8230 Comunitati pioniere din Sedo-Scleranthion sau din Sedo albi-Veronicion dilleni pe stancarii silicioase



Caracterizarea habitatului

Habitatul ocupa arealele cu roci silicaticice uscate sfaramate cu sol superficial, unde se formeaza comunitati neinchegate de plante de tipul celor succulente, cu putine graminee si insotite intotdeauna de muschi de pamant brunii ce suporta uscaciunea si licheni, toate la altitudine joasa. Cea mai larg raspandita comunitate este cea cu **iarba acra galbena**, **iarba acra alba** si **petrorrhagia**. In Carpatii Occidentali sunt specifice pajistile de panta mare cu gramineele **Aira sp.** si **Vulpia sp.** In Banat si mai putin in Dobrogea gasim mult mai rarele comunitati cu **graul** lui Haynald, **trifoiul** lui Moliner si **ventenata**, de mare valoare conservativa. In estul Muntilor Rodnei, unice in tara, se afla stancariile cu **opaita rupestra** si **iarba acra anuala**.

Situri desemnate pentru conservare

Muntii Macinului, Muntii Maramuresului, Podisul Nord Dobrogean, Portile de Fier, Stanca Tohani.

In cadrul Parcului Natural Portile de Fier habitatul este prezent prin asociatia **Polytricho –Racomitrietum canescentis**, Plamada 1970.

8310 Pesteri in care accesul publicului este interzis



Caracterizarea habitatului

Habitatul este legat de principalele areale carstice, formate pe masivele importante de calcar din Romania. Cele mai multe astfel de areale se gasesc in Carpatii Occidentali, respectiv in Muntii Apuseni de nord (Muntii Bihor, Padurea Craiului, Trascau, Metaliferi), Muntii Banatului, mai putin in Carpatii Meridionali (Muntii Cernei, Muntii si Podisul Mehedinti, Sureanu, Piatra Craiului), Carpatii Orientali (Haghimas, Rodnei, vulcanocarstul din Calimani). Exista areale importante cu relief carstic si in zonele colinare (Platoul Somesan de nord, Podisul Dobrogei de sud). Exista un numar restrans de pesteri in Romania in care accesul publicului este permis partial, dar din cauza sensibilitatii deosebite a ecosistemelor de pestera cele mai multe sunt interzise vizitarii. Se remarca in mod deosebit pesterile cu ghetari permanenti si cele cu schelete de urs de pestera din Apuseni, pesterile bogat concretionate din Banat si vestul Meridionalilor, pestera de la Movile din Dobrogea de sud (cu un ecosistem „sigilat”, practic independent fata de sistemul biosferei terestre), pestera de la Cuciulat din Platoul Somesan si cea de la Coliboaia din Valea Sighistelului, Muntii Bihor cu desene rupestre. Grote neexploatate turistic. Pesterile care nu sunt incluse in circuitul turistic, impreuna cu cursurile de apa care le traverseaza si care adapostesc specii

endemice sau specii de importanta majora pentru conservare cuprinse in anexele actelor normative, ca de exemplu liliecii, amfibienii. Plantele caracteristice pentru acest tip de habitat sunt muschii si covoarele de alge care apar la intrarile in pesteri. Fauna caracteristica este cea cavernicola specializata si endemica. Nevertebratele cavernicole terestre apartin in special **coleoptelor, familiilor Bathysciinae si Trechinae**, care sunt carnivore si sunt putin raspandite. Nevertebratele cavernicole acvatice se constituie intr-o fauna cu un puternic caracter endemic, dominate de crustacee - **Isopoda, Amphipoda, Syncarida, Copepoda**. Apar si moluste apartinand familiei **Hydrobiidae**. In ceea ce priveste fauna de vertebrate, pesterile constituie locuri de hibernare pentru majoritatea speciilor europene de lilieci, dintre care majoritatea sunt amenintate.

Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Bucegi, Buila-Vanturarita, Calimani-Gurghiu, Ceahlau, Cheile Nerei-Beusnita, Cheile Varghisului, Defileul Crisului Repede-Padurea Craiului, Domogled-Valea Cernei, Gradistea Muncelului-Ciclovina, Harghita Madaras, Mlastina Hergheliei-Obanul Mare si Pestera Movilei, Muntii Fagaras, Muntii Macinului, Muntii Rodnei, Paraul Barlangos, Pestera Limanu, Piatra Craiului, Platoul Mehedinti, Platoul Vascau, Podisul Nord Dobrogean, Portile de Fier, Recifii Jurasici Cheia, Semenic-Cheile Carasului, Strei-Hateg, Tasad.

9110 Paduri de fag de tip Luzulo-Fagetum



Caracterizarea habitatului

*Padurile de fag de soluri acide din Europa Centrala sunt larg raspandite in aceasta regiune, fiind prezente si la noi in tara, indeosebi in etajul dealurilor inalte si mai rar in etajul montan inferior, la peste 600-700 m altitudine, pe soluri cu reactie acida dezvoltate pe nisipuri, gresii silicioase, roci vulcanice acide (andezite, granodiorite) sau sisturi cristaline. Cambisolurile districe (solurile brune acide) si luvisolurile albice de culoare palida galben-deschis (din cauza saraciei relative in nutrienti) sunt intalnite in subasmentul acestor paduri. Exista destul de numeroase situatii in Transilvania, Sucarpati si Carpati, indeosebi in areale mai ploioase aflate la limita inferioara a nevoilor fagetelor, in care plantele specifice habitatului padurilor de fag carpatine (91V0) lipsesc cu desavarsire, fiind prezente doar specii caracteristice solurilor acide comune din Europa Centrala, cum ar fi paiusurile mari de padure, **flocosica de padure**, **macrisul iepurelui**, **trestioara lanoasa**, **feriga piciorul lupului**, **desampsia flexibila**. Exista totusi aici si un tip de padure specific carpatina, edificat de covoarele galbene ale unei plante endemice iubitoare de soluri acide, **vulturica carpatina** (sau cu frunze rotunde). Fagetele acidofile de tip central european din dealurile inalte detin mult **carpen** si*

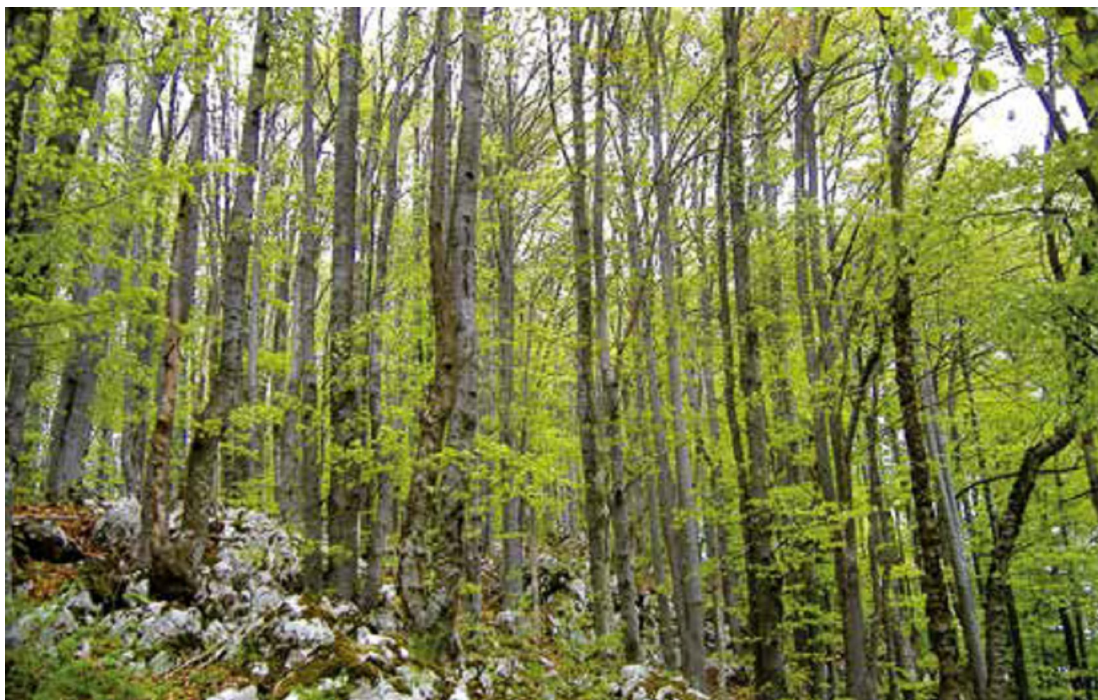
gorun in compozitia lor, alaturi de **cires salbatic**, **paltin**, **jugastru**, **mesteacan**, **plop tremurator**, pe cand cele din etajul montan inferior sunt de foarte multe ori pure, cu putine alte specii in amestec, deosebita fiind in unele situatii aparitia bradului alb. Spre altitudinile mai inalte, in jur de 1200-1400 metri, fagul incepe sa se amestece cu molidul. Arbustii sunt slab reprezentati in acest habitat forestier, toti fiind specii acidofile, rolul principal revenind afinului. Pe rocile bazice, fagetele acidofile central europene sunt inlocuite de fagetele central europene de soluri neutre (neutrofile) mai bogate in nutrienti (9130).

Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Bucegi, Buila-Vanturarita, Buteasa, Cascada Misina, Caldarele Zabalei, Calimani-Gurghiu, Cenaru, Cheile Doftanei, Cheile Glodului, Cibului si Mazii, Cheile Lapusului, Cheile Nerei-Beusnita, Cheile Teregovei, Cheile Turzii, Cheile Varghisului, Ciomad-Balvanyos, Ciucas, Codru Moma, Coridorul Rusca Montana-Tarcu-Retezat, Cozia, Creasta Nemirei, Cusma, Defileul Crisului Alb, Defileul Crisului Repede-Padurea Craiului, Defileul Jiului, Domogled-Valea Cernei, Drocea, Frumoasa, Gradistea Muncelului-Ciclovina, Gutai-Creasta Cocosului, Hartibaciu Sud-Vest, Herculian, Ignis, Lacul Negru, Lozna, Magura Targu Ocna, Muntele Ses, Muntele Tampa, Muntii Ciucului, Muntioru Ursoaia, Muntii Bihor, Muntii Fagaras, Muntii Gosman, Muntii Maramuresului, Muntii Rodnei, Muntii Tarcu, Muscelele Argesului, Nemira-Lapos, Nordul Gorjului de Est, Nordul Gorjului de Vest, Obcinele Bucovinei, Oituz-Ojdula, Oltul Mijlociu-Cibin-Hartibaciu, Parang, Padurea Bogatii, Padurea Glodeasa, Padurea Verdele, Penteleu, Piatra Craiului, Platoul Mehedinti, Portile de Fier, Postavarul, Prigoria-Bengesti, Putna-Vrancea, Rarau-Giumalau, Raul Targului-Argesel-Rausor, Reghiu Scruntar, Retezat, Rusca Montana, Semenice-Cheile Carasului, Sighisoara-Tarnava Mare, Siriu, Slanic, Somesul Rece, Soveja, Strei-Hateg, Sindrilita, Tisa Superioara, Trascau, Tinutul Padurenilor, Valea Cepelor, Valea Ierii, Valea Valsanului.

*In arealul Parcului Natural Portile de Fier acest tip de habitat este prezent prin asociatia **Deschampsio flexuosae** – **Fagetum**, Soo 1962.*

9150 Paduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion



Caracterizarea habitatului

*Sunt fagete rare, cu caracter insular, legate de versanti stancosi calcarosi mai mult sau mai putin abrupti. Acest habitat se intalneste numai acolo unde in etajul montan inferior apar calcare masive sau conglomerate calcaroase in Carpati (muntii Rarau, Haghimas, Piatra Craiului, Bucegi, Ciucas, Aninei, Cernei, Trascau, Bihor etc.). Sunt bogate in specii iar flora de padure interfereaza cu cea din habitatele de stancarii si grohotisuri calcaroase. Productivitatea acestor paduri este mult redusa fata de cea a fagetelor din alte tipuri din cauza substratului stancos, dar din punct de vedere al biodiversitatii sunt foarte valoroase. Alaturi de **fag**, in compozitia padurii apar frecvent **bradul** si **tisa**, sporind mult valoarea conservativa a acestui tip de habitat. Se mai intalnesc **paltinul de munte**, **ulmul de munte**, **teiul pucios**, **frasinul**, **ciresul salbatic**, **sorbul** iar dintre arbusti unii sunt strict specifici acestor paduri de substrat pietros, cum ar fi **maciesul fara spini (sau alpin)** alaturi de **soc rosu**, **calin**, **lemn cainesc**, **dracila**, **caprifoi negru**, **cotoneaster**, **ienupar tarator (cetina de negi)**, **macies mare**, **cununita alba (taula de stanca)**. Caracteristica absoluta a acestor fagete este frecventa mare a **orhideelor** din genurile **Cephalanthera sp.** si **Epipactis sp.** Astfel, gasim aici **cefalantera carmin** si cea alba, ca si **orhideele epipactis** rosu inchis si verde (din acest gen inca se*

mai descopera specii noi in Europa Centrala si la noi in tara, exact in acest tip de habitat). O alta orhidee des intalnita aici este cea parazita numita cuibul pasarii. In stratul ierbos se afla multe specii caracteristice stancariilor calcaroase care practic se afla intotdeauna in vecinatate. Dintre plantele rare care se regasesc numai in acest tip de habitat mentionam **sunatoarea-umbrela**, care apare numai in Apusenii centrali si in Balcani.

Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Bucegi, Buila-Vanturarita, Cheile Nerei-Beusnita, Ciucas, Defileul Crisului Negru, Defileul Crisului Repede-Padurea Craiului, Domogled-Valea Cernei, Gradistea Muncelului-Ciclovina, Muntele Ses, Muntele Tampa, Muntele Vulcan, Muntii Fagaras, Muntii Tarcu, Nordul Gorjului de Est, Nordul Gorjului de Vest, Padurea Bogatii, Piatra Craiului, Platoul Mehedinti, Platoul Vascau, Portile de Fier, Postavarul, Retezat, Semenici-Cheile Carasului, Trascau.

In arealul Parcului Natural Portile de Fier acest habitat este prezent prin asociatiile: **Carpino – Fagetum**, Pauca 1941; **Phyllitidi – Fagetum**, Vida (1959) 1963; **Geranio macrorrhizae –Fagetum**, (Borza 1933) Soo 1964.

91E0* Paduri aluviale cu *Alnus glutinosa* si *Fraxinus excelsior* (Alno-Padion, *Alnion incanae*, *Salicion albae*)



Caracterizarea habitatului

Habitatul include padurile galerii de lunca din lungul raurilor, de la campie pana in etajul montan superior. Este lesne de inteles ca in cadrul acestui ecart altitudinal foarte larg exista diferentieri ecologice considerabile, oglindite in subtipuri distincte clar diferite. Natura prioritara a acestui habitat nu a fost stabilita datorita speciilor de plante rare ci datorita faptului ca acestea, crescand in lungul cursurilor de apa, constituie o resursa ecologica inestimabila, fiind in primul rand culoare ecologice pentru mamiferele mari (si singurele, mai ales la deal si la campie), adapost foarte pretios pentru numeroase specii de nevertebrate, loc de cuibarit si de hranire pentru un numar foarte mare de specii de pasari. Solurile pe care apar aceste paduri sunt cele aluviale (fluvisolurile), adesea gleizate. Subtipul de altitudine mai inalta al habitatului este dat de padurile de lunca din etajul montan superior pana in cel al dealurilor inalte, dominate de arinul alb. Urmeaza padurile galerii de lunca din arealele deluroase, dominate de arin negru si/sau frasin, inlocuite pe scara larga de zavoai de salcie alba si comuna, mai rar de plop negru si plop alb, care continua acest tip de habitat pana la tarmul marii si in Delta Dunarii. Din pacate, in multe locuri arinul negru si frasinul au fost taiati si eliminati aproape complet ca specii in secolele trecute, primul din cauza

lemnului folosit pentru obtinerea unei vopsele negre iar al doilea din cauza lemnului deosebit de trainic. O problema majora a padurilor galerii de lunca o reprezinta usurinta excesiva cu care sunt invadate de catre specii exotice scapate din cultura. Este cel mai sensibil tip de habitat din acest punct de vedere din intreaga tara. Speciile de talie inalta si cataratoare autohotone caracteristice acestui tip de habitat si care dau un aspect luxuriant, precum palamida galbena uleioasa, telekia, captalanul, angelica, urzica, vita de vie salbatica, curpenul, trestioara lanoasa sunt inlocuite de specii invadante precum **napul porcesc, rudbeckia, reynoutria, polygonum-ul de Sahalin etc.**

Situri desemnate pentru conservare

Aninisurile de pe Tarlung, Apuseni, Bazinul Ciucului de Jos, Bistrita Aurie, Bucegi, Buzaul Superior, Calimani-Gurghiu, Ceahlau, Cheile Bicazului-Hasmas, Cheile Doftanei, Cheile Lapusului, Cheile Nerei-Beusnita, Cheile Turzii, Cheile Varghisului, Ciucas, Codru Moma, Comana, Corabia-Turnu Magurele, Coridorul Jiului, Cozia, Crisul Alb intre Gurahont si Ineu, Cusma, Dealul Mare-Harlau, Defileul Crisului Alb, Defileul Jiului, Domogled-Valea Cernei, Drocea, Frumoasa, Gaina-Lucina, Gradistea Muncelului-Ciclovină, Herculian, Lunca Mijlocie a Argesului, Lunca Raului Doamnei, Lunca Siretului Inferior, Magura Targu Ocna, Mestecanisul de la Reci, Muntele Ses, Muntii Ciucului, Muntii Fagaras, Muntii Gosman, Muntii Metaliferi, Muntii Rodnei, Muntii Tarcu, Muscelele Argesului, Nemira-Lapos, Nordul Gorjului de Est, Nordul Gorjului de Vest, Obcinele Bucovinei, Oituz-Ojdula, Padurea Bogatii, Padurea Patrauti, Padurea si mlastinile eutrofe de la Prejmer, Padurile din Sudul Piemontului Candesti, Penteleu, Piatra Craiului, Piatra Mare, Platforma Cotmeana, Podisul Secaselor, Portile de Fier, Prigoria-Bengesti, Rarau-Giumalau, Raul Suceava, Raul Targului-Argesel-Rausor, Raul Tarnava Mica, Raul Tur, Rusca Montana, Scrovistea, Semenici-Cheile Carasului, Sighisoara-Tarnava Mare, Silvestepa Olteniei, Siriu, Somesul Rece, Soveja, Tinovul Apa Lina-Honcsok, Tinovul Mohos-Lacul Sf. Ana, Tisa Superioara, Valea Iadei, Valea Ierii, Valea Valsanului, Vaile Bratiei si Bratioarei, Vanatori-Neamt, Zarandul de Est.

In arealul Parcului Natural Portile de Fier acest habitat este reprezentat de doua aliante si trei, respectiv o asociatie. Astfel, alianta **Salicion albae** este prezenta prin urmatoarele asociatii: **Salicetum albae** Issler 1924; **Rubo-Salicetum albae** Donita, Dihoru, Bindiū 1966; **Corno sanguinei-Alno-Salicetum** Donita, Dihoru, Bindiū 1966, iar alianta **Alno-Padion** este prezenta prin asociatia **Aegopodio-Alnetum** J. Karpati et Jurko 1961.

92A0 Zavoaiie cu Salix alba si de Populus alba



Caracterizarea habitatului

*In acest habitat sunt incluse numai padurile de plop alb, pure sau amestecate cu salcie alba, care se dezvoltă pe soluri aluviale mai evoluate și prezintă un cortegiu mai numeros de specii. Dintre acestea se remarcă ca diferențiale **Fraxinus angustifolia**, **Vitis vinifera subsp. sylvestris**, **Galium rubioides** și unele transgresive din clasele **Quercu-Fagetea** și **Quercetea pubescentis**, precum **Ulmus laevis**, **U. minor**, **Acer campestre**, **Brachypodium sylvaticum**, **Asparagus verticillatus**, **A.tenuifolius**, **A. officinalis**.*

Vegetația ierboasă este reprezentată prin specii de talie înaltă, iubitoare de soluri cu exces de umiditate, precum palamidă de apă, trestia, papura cu frunza îngustă și lată, toporasul de apă, gusa curcanului de apă, mararul oenante, rogozuri înalte, specii de pipirig etc.

Situri desemnate pentru conservare

Balta Mica a Brailei, Bordusani-Borcea, Bratul Macin, Canaralele Dunării, Campia Careiului, Campia Ierului, Ciuperceni-Desa, Comana, Corabia-Turnu Magurele, Coridorul Ialomitei, Coridorul Jiului, Crisul Alb, Crisul Negru,

Crisul Repede amonte de Oradea, Delta Dunarii, Diosig, Dunarea la Garla Mare – Maglavit, Gura Vedei-Saica-Slobozia, Jiana, Lunca Buzaului, Lunca Chineja, Lunca Inferioara a Crisului Repede, Lunca Joasa a Prutului, Lunca Mijlocie a Argesului, Lunca Muresului Inferior, Lunca Siretului Inferior, Lunca Timisului, Mlastina de la Fetesti, Padurea Bolintin, Padurea Floreanu-Frumusica-Ciurea, Padurea Resca Hotarani, Padurea Starmina, Padurea Starmina, Paduricea de la Santau, Podisul Nord Dobrogean, Portile de Fier, Raul Tur, Raul Vedeia, Sacueni, Sighisoara-Tarnava Mare, Valea Izei si Dealul Solovan, Valea Oltetului.

*In Parcul Natural Portile de Fier acest tip de habitat se dezvolta pe substrat calcaros sau silicios cu topoclimat termofil si vegeteaza in asociatie cu alti subarbusti **Pinus nigra ssp. banatica** si **Pinus uncinata**.*

6190 Pajisti panonice de stancarii (Stipo-Festucetalia pallentis)



Caracterizarea habitatului

Este un habitat de pajisti de stancarii calcaroase si conglomeratic-calcaroase, uneori si bazaltice, din muntii de altitudine joasa si din dealurile inalte. Se dezvoltă de multe ori pe roca nuda sau in unele cazuri pe rendzine, soluri de culoare neagra asemanatoare celor din stepe si silvostepe, cu ale caror habitate pajistile de stancarii se aseamana destul de mult. Habitatul apare in toate arealele calcaroase din jurul si din interiorul Bazinului Panonic, in Romania fiind foarte raspandit in Apuseni (Muntii Trascau, Scarita-Belioara, Metaliferi, Bihor) si Muntii Banatului, mai rar in jumatarea de vest a Carpatilor Meridionali sau Dealurile Feleacului.

Speciile indicatoare pentru aceste pajisti sunt

colilia de stanca (sau cu tulpina lanoasa) si paiusul albastru, care dau si denumirea stiintifica. Endemismele florei Romaniei cu cel mai larg areal, ovasciorul carpatin, cimbrisorul comat si sipica transilvana (sau cefalaria radiata) s-au format si se gasesc in primul rand in acest tip de habitat. Dintre speciile cele mai larg raspandite enumeram coada iepurelui carpatina (Sesleria rigida), margareta albastra alpina, primula sau ciubotica cucului de calcare, draba galbena, scrofularia galbena, carbunii albastrii, mararul galben gracil, mararul alb de stanca, pisma de foc, ovasciorul carpatin,

garofita alba. Exista aici si un numar destul de insemnat de specii care isi au originea in silvostepele panonice, cu care habitatul are multe asemanari, ca frasinul, joltina (sau fierastraita) radiata, mararul de os, unghia gaili, albastrita de stepa, rogozul pitic, paiusul rupicol etc. Ca o ciudatenie, specii care in estul Europei si in Asia sunt tipice pentru stepe si silvostepe, in Romania si Europa Centrala se intalnesc foarte rar si numai in acest tip de habitat, cum ar fi capul dragonului austriac, ligularia albastra si usturoiul Cheilor Turzii. Un numar de specii endemic valoroase s-au format in masivele calcaroase insulare, izolate, dintre acestea putand aminti mararul de Banat (sau atamanta), minuartia de Banat, pesma lui Reichenbach, nemtisorul lui Simonkai etc.

Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Cheile Glodului, Cibului si Mazii, Cheile Nerei-Beusnita, Cheile Turzii, Domogled-Valea Cernei, Portile de Fier, Semenice-Cheile Carasului, Trascau.

9130 Paduri de fag de tip Asperulo-Fagetum



Caracterizarea habitatului

Padurile de fag de soluri neutre din Europa Centrala sunt destul de rare in Carpatii romanesti si dealurile inalte adiacente, fiind inlocuite pe scara larga de catre fagetele carpatice (habitatul 91V0). Totusi, exista situatii, mai ales in cazul arealelor cu precipitatii aflate la limita inferioara pentru fagete, in care speciile central-europene sunt dominante iar cele endemic Carpatilor lipsesc. Fagetele central-europene sunt destul de bogate in specii, desi de cele mai multe ori acestea nu reprezinta raritati. In amestec cu fagul apare des carpenul, iar la altitudini mai joase si gorunul. Cele mai bine conservate fagete din arealele de munte au in compozitia lor mult brad si chiar tisa, alaturi de mesteacan, plop tremurator, cires salbatic, tei pucios, paltin de munte, paltin de camp, ulm de munte, sorb, scorus. Arbustii sunt densi in cazul in care padurea nu este intens gospodarita, mai frecventi fiind caprifoiul negru, caprifoiul rosu, salba raioasa, salba moale, socul rosu, socul negru, lemnul cainesc. Covorul ierbaceu este foarte bogat in specii central-europene si eurosiberiene, numeroase dar fara nici un colorit regional: urzica moarta galbena, sanziana lui Schultes, vinarita, dantarita cu bulbi, meisorul uniflor, pastita alba, feriga comuna, feriga austriaca, linteia de primavara (ginusele) etc. Fagetele neutrofile central-europene sunt intalnite insular pe calcare, sisturi marnoase, gresii calcaroase, roci cristaline bazice (numite amfibolite), roci vulcanice bazice (bazalte), pe care apare un strat destul de subtire si lesne erodabil de cambisol eutric (sol brun bazic) sau luvisol.

Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Arboretele de castan comestibil de la Baia Mare, Bisoca, Buila-Vanturarita, Caldarele Zabalei, Calimani-Gurghiu, Cenaru, Cheile Cernei, Cheile Doftanei, Cheile Nerei-Beusnita, Cheile Turzii, Ciomad-Balvanyos, Ciucas, Codru Moma, Coridorul Jiului, Cozia, Cusma, Dealul Cetatii Lempes-Mlastina Harman, Dealul Mare-Harlau, Dealurile Dragasaniului, Defileul Crisului Alb, Defileul Crisului Repede-Padurea Craiului, Defileul Jiului, Domogled-Valea Cernei, Drocea, Ferice-Plai, Frumoasa, Gradistea Muncelului-Ciclovina, Hartibaciu Sud-

Est, Hartibaciu Sud-Vest, Herculian, Ignis, Lacul Negru, Lozna, Mociar, Muntele Ses, Muntii Bihor, Muntii Fagaras, Muntii Gosman, Muntii Metaliferi, Muntii Tarcu, Muscelele Argesului, Nordul Gorjului de Est, Nordul Gorjului de Vest, Oituz-Ojdula, Padurea Barnova-Repedea, Padurea Bogatii, Padurea Buciumeni-Homocea, Padurea Dalhauti, Padurea de stejar pufos de la Petis, Padurea Dobrina-Husi, Padurea Floreanu-Frumusica-Ciurea, Padurea Patrauti, Padurea Tatarusi, Padurea Verdele, Padurile de Stejar Pufos de pe Tarnava Mare, Padurile din Sudul Piemontului Candesti, Platforma Cotmeana, Portile de Fier, Pricop-Huta-Certeze, Prigoria-Bengesti, Putna-Vrancea, Raul Suceava, Raul Tur, Reghiu Scruntar, Rusca Montana, Semenicele Carasului, Sighisoara-Tarnava Mare, Siriu, Slanic, Somesul Rece, Soveja, Suharau-Darabani, Trascau, Tusa-Barcau, Tinutul Padurenilor, Valea Iadei, Valea Ierii, Valea Rosie, Vanatori-Neamt, Zarandul de Est.

Specii prevazute la articolul 4 din Directiva 2009/147/CE, specii enumerate in anexa II la Directiva 92/43/CEE si evaluarea sitului in ceea ce le priveste

Specie		Populatie				Sit				
Cod/Grup	Denumire	Tip	Marime		UM	Categ. CIRIVIP	AIBICID Pop	AIBIC		
			Min.	Max.				Conserv	Izolare	Global
1308/M	<i>Barbastella barbastellus</i> (liliacul carn)	P				P	C	B	C	B
1352/M	<i>Canis lupus</i> (lup)	P				V	C	B	C	B
1355/M	<i>Lutra lutra</i>	P				P	C	B	C	B
1361/M	<i>Lynx lynx</i> (linx)	P				V	C	B	C	B
1310/M	<i>Miniopterus schreibersii</i> (liliacul cu aripi lungi)	P				P	B	B	C	B
1323/M	<i>Myotis bechsteini</i> (liliacul cu urechile late)	P				V	A	B	C	B
1307/M	<i>Myotis blythii</i>	P				P	C	B	C	B
1316/M	<i>Myotis capaccinii</i> (liliacul cu degete lungi)	P				P	B	B	B	B
1318/M	<i>Myotis dasycneme</i> (liliacul de iaz)	P				R	A	B	A	B
1321/M	<i>Myotis emarginatus</i>	P				P	C	B	C	B
1324/M	<i>Myotis myotis</i>	R				R	C	B	C	B
1306/M	<i>Rhinolophus blasii</i>	P					B	B	B	B
1305/M	<i>Rhinolophus euryale</i>	P				P	B	B	B	B
1304/M	<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	P				P	C	B	C	B
1303/M	<i>Rhinolophus hipposideros</i>	P				P	C	B	C	B
1302/M	<i>Rhinolophus mehelyi</i>	P				P	A	B	B	B
1188/A	<i>Bombina bombina</i>	P				C	C	B	C	B
1193/A	<i>Bombina variegata</i>	P				C	C	A	C	B
1130/F	<i>Aspius aspius</i>	P				C	C	A	C	A
1220/R	<i>Emis orbicularis</i>	P				R	C	B	C	B
1217/R	<i>Testudo hermanni</i>	P				R	A	A	B	B
1138/F	<i>Barbus meridionalis</i> (carcuse,moioaga)	P				C	B	B	C	B
1163/F	<i>Cottus gobio</i> (zglavoc)	P				V	C	B	C	B
1124/F	<i>Gobio albipinnatus</i> (porcutor de nisip)	P				R	C	C	C	C
2555/F	<i>Gymnocephalus baloni</i>	P				V	C	B	B	B
1157/F	<i>Gymnocephalus schraetzer</i> (raspar)	P				P	C	B	B	B
1145/F	<i>Misgurnus fossilis</i> (tipar)	P				R	C	B	C	B
2522/F	<i>Pelecus cultratus</i> (sabita)	P				C	C	B	C	B
1134/F	<i>Rhodeus sericeus</i> (boarca)	P				C	B	B	C	B
1146/F	<i>Sabanejewia aurata</i>	P				R	C	C	C	C

Studiu de Evaluare Adecvata privind Planul Urbanistic General si Regulamentul Local de Urbanism al orasului Moldova Noua, judetul Caras Severin – revizia 1

Specie		Populatie				Sit				
Cod/Grup	Denumire	Tip	Marime		UM	Categ.	AIBICID	AIBIC		
			Min.	Max.		CIRIVIP	Pop	Conserv	Izolare	Global
	(dunarica)									
2011/F	<i>Umbra krameri</i>	P				P?	D			
1160/F	<i>Zingel streber (fusar)</i>	P				R	C	B	C	B
1159/F	<i>Zingel zingel (pietrar)</i>	P				R	B	B	C	B
1093*/I	<i>Austropotamobius torrentium</i>	P				R	A	B	B	B
1078*/I	<i>Callimorpha quadripunctaria</i>	P				P	B	B	C	B
4014/I	<i>Carabus variolosus</i>	P				R	B	B	C	B
1088/I	<i>Cerambyx cerdo</i>	P				R	B	A	C	A
4045/I	<i>Coenagrion ornatum</i>	P					C	B	C	B
4046/I	<i>Cordulegaster heros</i>	P					A	B	B	B
1074/I	<i>Eriogaster catax</i>	P				P	B	A	C	A
1052/I	<i>Haypodryas maturna</i>	P				C	B	B	C	B
1083/I	<i>Lucanus cervus</i>	P				R	C	A	C	A
1060/I	<i>Lycaena dispar</i>	P				P	B	B	C	B
1061/I	<i>Maculinea nausithous</i>	P				P	B	A	C	A
1059/I	<i>Maculinea teleius</i>	P				P	B	A	C	A
1089/I	<i>Morimus funereus</i>	P				R	B	A	C	A
1084*/I	<i>Osmoderma eremita</i>	P				P	B	B	C	B
4020/I	<i>Pilemia tigrina</i>	P				P	B	B	B	B
1087*/I	<i>Rosalia alpina</i>	P				R	C	B	C	B
4064/I	<i>Theodoxus transversalis</i>	P				R	B	B	B	B
1032/I	<i>Unio crassus</i>	P				P	C	B	C	B
1939/P	<i>Agrimonia pilosa</i>	P				R	B	B	C	B
4066/P	<i>Asplenium adulterinum</i>	P				R	A	B	C	B
2285/P	<i>Colchicum arenarium</i>	P				R	A	B	B	B
4067/P	<i>Echium russicum</i>	P				R	C	B	C	B
1898/P	<i>Eleocharis carniolica</i>	P				P	C	C	A	C
4096/P	<i>Gladiolus palustris</i>	P				P?	D			
2327/P	<i>Himantoglossum caprinum</i>	P				R	B	B	C	B
1428/P	<i>Marsilea quadrifolia</i>	P				R	C	B	C	B
2097/P	<i>Paeonia officinalis ssp. banatica</i>	P				R	B	B	A	B
2093/P	<i>Pulsatilla grandis</i>	P				V	B	B	C	B
2318/P	<i>Stipa danubialis</i>	P				V	A	B	A	B
2120/P	<i>Thlaspi jankae</i>	P				R	A	B	C	B
2300/P	<i>Tulipa hungarica</i>	P	800	1000	i	R	A	B	A	B

M-mamifere, A-amfibieni, F-pesti, I-nevertebrare, P-plante, R-reptile

Alte specii importante de flora si fauna existente in sit

Specii		Populatie						Motivatii						
Grup	Cod	Denumire stiintifica	S	NP	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Anexa		Alte categorii			
					Min.	Max.			IV	V	A	B	C	D
		<i>Cephalaria uralensis ssp. multifida</i>						R						X
		<i>Pinus nigra ssp. banatica</i>						C						X
		<i>Tulipa hungarica ssp. undulatifolia</i>						V						X
M		<i>Arvicola terrestris</i>						R						X
M	2644	<i>Capreolus capreolus</i> (Caprior)						C					X	
M	2593	<i>Crocidura suaveolens</i>						V					X	
M	1342	<i>Dryomys nitedula</i>						R	X				X	
M		<i>Eptesicus nilssonii del(Liliacul-nordic)</i>						C						X
M	1327	<i>Eptesicus serotinus(Liliacul-cu-aripi-late)</i>						R	X				X	
M		<i>Erinaceus concolor(Arici)</i>						R						X
M	1363	<i>Felis silvestris(Pisica salbatica)</i>						R	X				X	
M	1357	<i>Martes martes(Jderul-de-copac)</i>						R		X			X	
M	2631	<i>Meles meles(Bursuc)</i>						C					X	
M		<i>Micromys minutus (Soarecele-pitic)</i>						R						X
M		<i>Microtus arvalis</i>						C						X
M	1341	<i>Muscardinus avellanarius</i>						R	X				X	
M	2634	<i>Mustela nivalis(Nevastuica)</i>						R					X	
M	1358	<i>Mustela putorius(Dihor)</i>						C		X			X	
M		<i>Myocastor coypus(Nutria)</i>						R						X
M	1323	<i>Myotis bechsteinii (Liliacul-cu-urechi- late)</i>						R	X				X	
M		<i>Myotis capaccinii capaccinii</i>						R						X
M	1314	<i>Myotis daubentonii</i>						R	X				X	
M	1330	<i>Myotis mystacinus</i>						R	X				X	
M	1322	<i>Myotis nattereri (Liliacul-lui-Natterer)</i>						R	X				X	
M		<i>Myoxus glis</i>						R					X	
M	2595	<i>Neomys anomalus</i>						R					X	
M	2597	<i>Neomys fodiens</i>						V					X	
M	1312	<i>Nyctalus noctula (Liliacul-de-amurg)</i>						R	X				X	
M	1309	<i>Pipistrellus pipistrellus (Liliacul-pitic)</i>						R	X				X	
M	1326	<i>Plecotus auritus (Liliacul-urecheat-brun)</i>						R	X				X	
M	1329	<i>Plecotus austriacus</i>						R	X				X	
M		<i>Talpa europaea</i>						C						X
M	1332	<i>Vespertilio murinus(Liliacul-bicolor)</i>						R	X				X	

Studiu de Evaluare Adecvata privind Planul Urbanistic General si Regulamentul Local de Urbanism al orasului Moldova Noua, judetul Caras Severin – revizia 1

Specii		Populatie						Motivatii						
Grup	Cod	Denumire stiintifica	S	NP	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Anexa		Alte categorii			
					Min.	Max.			IV	V	A	B	C	D
M		<i>Vulpes vulpes</i> (Vulpe)						C						X
A	1276	<i>Ablepharus kitaibelii</i>						R	X				X	
A	2432	<i>Anguis fragilis</i>						R					X	
A	2361	<i>Bufo bufo</i>						R					X	
A	1201	<i>Bufo viridis</i>						R	X				X	
A	1278	<i>Coluber caspius</i>						C	X				X	
A	1283	<i>Coronella austriaca</i>						R	X				X	
A	1281	<i>Elaphe longissima</i>						C	X				X	
A	1203	<i>Hyla arborea</i>						R	X				X	
A	1261	<i>Lacerta agilis</i>						R	X				X	
A	2415	<i>Lacerta praticola</i>						C					X	
A	1263	<i>Lacerta viridis</i>						C	X				X	
A	2424	<i>Lacerta vivipara</i>						R					X	
A	2469	<i>Natrix natrix</i>						C					X	
A	1292	<i>Natrix tessellata</i>						C	X				X	
A	1256	<i>Podarcis muralis</i>						C	X				X	
A	1248	<i>Podarcis taurica</i>						V	X				X	
A	1209	<i>Rana dalmatina</i>						R	X				X	
A	1210	<i>Rana esculenta</i>						C		X			X	
A	1212	<i>Rana ridibunda</i>						C		X			X	
A	1213	<i>Rana temporaria</i>						R		X			X	
A	2351	<i>Salamandra salamandra</i>						R					X	
A	2357	<i>Triturus vulgaris</i>						R					X	
A	1295	<i>Vipera ammodytes</i>						P	X				X	
A	2473	<i>Vipera berus</i>						R					X	
F		<i>Abramis brama</i> (Albitura)						R						X
F	2487	<i>Acipenser ruthenus</i> (Cega)						R	X				X	
F	3019	<i>Anguilla anguilla</i> (Anghila)						R					X	
F		<i>Carassius carassius</i> (Caracuda)						C						X
F		<i>Cyprinus carpio</i> (Crap)						C						X
F		<i>Esox lucius</i>						C						X
F		<i>Sander lucioperca</i> (Alaar)						P						X
F	2537	<i>Silurus glanis</i>						C						X
F		<i>Tinca tinca</i> (Lin)						R						X
F	2011	<i>Umbra krameri</i>						R					X	
I		<i>Aglais urticae</i>						R						X
I		<i>Amata phegea</i>						R						X
I		<i>Apatura iris</i>						R						X
I		<i>Argynnis paphia</i>						R						X
I	1091	<i>Astacus astacus</i>						R		X			X	
I		<i>Carabus gigas</i>						V						X
I		<i>Inachis io</i>						R						X
I		<i>Iphiclides podalirius</i>						R						X
I		<i>Nymphalis antiopa</i>						V						X
I	1040	<i>Stylurus flavipes</i>						R	X				X	
I		<i>Unio pictorum</i>						C						X

Specii		Populatie						Motivatie						
Grup	Cod	Denumire stiintifica	S	NP	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Anexa		Alte categorii			
					Min.	Max.			IV	V	A	B	C	D
I		<i>Vanessa atalanta</i>						R						X
I		<i>Zygaena filipendulae</i>						R						X
P		<i>Acer monspessulanum</i>						C						X
P		<i>Acinos rotundifolius</i>						R						X
P		<i>Alyssum pichleri</i>						V						X
P		<i>Alyssum pulvinare</i>						R						X
P		<i>Ammannia verticillata</i>						V						X
P	2104	<i>Armoracia macrocarpa</i>						V					X	
P		<i>Bassia laniflora</i>						R						X
P		<i>Campanula crassipes</i>						V						X
P		<i>Campanula grossekii</i>						R						X
P		<i>Campanula lingulata</i>						R						X
P		<i>Cardamine graeca</i>						R						X
P		<i>Carex hallerana</i>						R						X
P		<i>Carlina acanthifolia ssp. acanthifolia</i>						R						X
P		<i>Centaurea atropurpurea ssp. atropurpurea</i>						R						X
P		<i>Cephalaria laevigata</i>						R						X
P		<i>Cirsium creticum</i>						V						X
P		<i>Colchicum autumnale</i>						R						X
P		<i>Comandra elegans</i>						R						X
P		<i>Convolvulus althaeoides ssp. tenuissimus</i>						V						X
P		<i>Coronilla emerus ssp. emeroides</i>						V						X
P		<i>Corylus colurna</i>						R						X
P		<i>Crocus flavus</i>						R						X
P		<i>Crocus reticulatus</i>						R						X
P		<i>Cynosurus echinatus</i>						R						X
P		<i>Cyperus longus</i>						R						X
P		<i>Cyperus serotinus</i>						R						X
P		<i>Dianthus giganteus ssp. banaticus</i>						R						X
P		<i>Dianthus pinifolius</i>						R						X
P		<i>Digitalis ferruginea</i>						R						X
P		<i>Echinops bannaticus</i>						R						X
P		<i>Elymus panormitanus</i>						R						X
P		<i>Erysimum comatum</i>						R						X
P		<i>Erythronium dens-canis var. niveum</i>						R						X
P		<i>Euphorbia myrsinites</i>						R					X	
P		<i>Festuca vaginata</i>						V						X
P		<i>Fimbristylis bisumbellata</i>						V						X
P		<i>Fritillaria orientalis</i>						R						X
P		<i>Fumana procumbens</i>						R						X
P		<i>Fumaria kralikii</i>						R						X
P		<i>Fumaria thuretii</i>						R						X

Specii		Populatie						Motivatie						
Grup	Cod	Denumire stiintifica	S	NP	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Anexa		Alte categorii			
					Min.	Max.			IV	V	A	B	C	D
P		<i>Gagea bohemica</i>						V						X
P	1866	<i>Galanthus nivalis</i>						R		X			X	
P		<i>Gladiolus illyricus</i>						V						X
P		<i>Goniolimon tataricum</i>						R						X
P		<i>Heliotropium supinum</i>						R						X
P		<i>Hypericum rochelii</i>						V						X
P		<i>Iris pseudacorus</i>						P						X
P		<i>Jasione dentata</i>						R						X
P		<i>Jasione montana</i>						R						X
P		<i>Jurinea glycacantha</i>						R						X
P		<i>Lemna minor</i>						P						X
P	1725	<i>Lindernia procumbens</i>						V	X				X	
P		<i>Linum uninode</i>						R						X
P		<i>Ludwigia palustris</i>						V						X
P		<i>Minuartia cataractarum</i>						R						X
P		<i>Minuartia hamata</i>						V						X
P		<i>Minuartia hirsuta ssp. frutescens</i>						V						X
P		<i>Notholaena marantae</i>						R						X
P		<i>Onobrychis alba</i>						R						X
P		<i>Onosma arenaria</i>						R						X
P		<i>Onosma heterophylla</i>						R						X
P		<i>Ophrys apifera</i>						R					X	
P		<i>Ophrys scolopax ssp. cornuta</i>						V					X	
P		<i>Orchis coriophora ssp. fragrans</i>						R					X	
P		<i>Orchis laxiflora ssp. elegans</i>						R					X	
P		<i>Orchis mascula ssp. signifera</i>						R					X	
P		<i>Orchis militaris</i>						R					X	
P		<i>Orchis morio ssp. morio</i>						R					X	
P		<i>Orchis morio ssp. picta</i>						R					X	
P		<i>Orchis pallens</i>						R					X	
P		<i>Orchis papilionacea</i>						R					X	
P		<i>Orchis purpurea</i>						R					X	
P		<i>Orchis simia</i>						R					X	
P		<i>Paeonia daurica</i>						R						X
P		<i>Paeonia officinalis</i>						R					X	
P		<i>Paspalum paspalodes</i>						C						X
P		<i>Petrorhagia illyrica ssp. haynaldiana</i>						R						X
P		<i>Petrorhagia saxifraga</i>						V						X
P		<i>Phragmites australis</i>						P						X
P		<i>Polycarpon tetraphyllum</i>						V						X
P		<i>Polygala supina ssp. hospita</i>						R						X
P		<i>Prangos carinata</i>						V						X
P		<i>Pulsatilla montana</i>						R						X
P		<i>Salix alba(Salcie alba)</i>						P						X
P		<i>Salix fragilis</i>						P						X

Specii		Populatie						Motivatie						
Grup	Cod	Denumire stiintifica	S	NP	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Anexa		Alte categorii			
					Min.	Max.			IV	V	A	B	C	D
P	2059	Salvinia natans						R					X	
P		Saponaria glutinosa						V						X
P		Satureja montana ssp. kitaibelii						V						X
P		Scorzonera lanata						V						X
P		Sedum dasyphyllum						R						X
P		Stipa bromoides						V						X
P		Stipa eriocalis						R						X
P		Thymus comosus						R						X
P		Tragopogon balcanicus						R						X
P		Tragopogon floccosus						R						X
P	2165	Trapa natans						P					X	
P	2323	Typha shuttleworthii						R					X	
P		Veronica spicata ssp. crassifolia						R						X
P		Vulpia ciliata						V						X
P		Wolffia arrhiza						V						X

Populatie:

- C – specie comuna
- R – specie rara
- V – specie foarte rara
- P – specie prezenta

Evaluare(populatie):

- A – $100 \geq p > 15\%$
- B – $15 \geq p > 2\%$
- C – $2 \geq p > 0\%$
- D – nesemnificativa

Evaluare(conservare):

- A - excelenta
- B - buna
- C – medie sau redusa

Evaluare(izolare):

- A: populatie (aproate) izolata
- B: populatie neizolata, dar in limita ariei de distributie;
- C: populatie neizolata, cu o arie de distributie extinsa.

Evaluare(globala):

- A: o stare de conservare a speciei, la nivelul sitului, excelenta;
- B: valoarea sitului pentru conservarea specie este buna;
- C: valoarea sitului pentru conservarea specie este considerabila.

2.2.3 Specii de mamifere enumerate in Anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE cuprinse in Formularul Standard al sitului - RO SCI 0206 Portile de Fier si evaluarea in ceea ce priveste prezenta acestora in zona proiectului

Lutra lutra – Vidra



Clasificare stiintifica	
Regnul:	Animalia
Clasa:	Mammalia
Ordinul:	Carnivora
Familia:	Mustelidae
Genul:	<i>Lutra</i>
Specia:	<i>L. lutra</i>
Denumire	
<i>Lutra lutra</i>	

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “**C**”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii la nivel national, iar conservare “**B**” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen si cel de specie provin din cuvantul latin clasic *lutra*, *lutria* – *vidra*.

Caracterizarea speciei

Vidra este un mamifer adaptat la viata acvatica si se regaseste in toate bazinele hidrografice din Romania. Are un corp lung si serpuitor de circa 70-90 cm si o greutate de 8-15 kg. Coada este groasa la baza si ascutita la varf, musculoasa, lunga de 40 cm. Capul este mic si aplatizat, cu un bot scurt si rotunjit, mustati lungi si stufoase de culoare galbuie, urechi rotunde si mici. Membrele vidrei sunt scurte in raport cu corpul, cu unghii puternice, care ajuta la sapat, intre degete avand o membrana care serveste la inot. Blana, cu un important rol de protectie, este lucioasa, formata din doua randuri de peri desi, cu spicul scurt, prin care nu patrunde apa, culoarea fiind cafeniu inchis pe spate si mai deschis pe gat si pantece. Vidrele nu au o perioada stabila de imperechere, putandu-se reproduce pe tot parcursul anului. Gestatia dureaza 9-12 luni, dupa care femelele nasc 2-3 pui. La nastere, puiul de vidra are o lungime de 12-15 cm si greutatea de 60 g, nu are blana si are ochii inchisi. Puii incep sa consume hrana solida dupa varsta de 49 de zile, desi alaptarea continua pana la 69 de zile. Mamele isi invata puii sa inoate incepand cu varsta de 2-3 luni, atunci cand li se dezvolta blana hidrofoba. Maturitatea sexuala este atinsa la varsta de un an si jumătate, iar durata medie de viata este de 19 ani. Cu toate ca poate fi vazuta si ziua, vidra este un animal crepuscular si nocturn. Traieste solitar sau cel mult in grupe de familii. Caracterul sau singuratic deriva din faptul ca are nevoie de spatiu vital intins pentru a-si desfasura toate activitatile. Frecvent face ocoluri de paza in teritoriul propriu, marcandu-l cu fecale in cele mai diverse locuri. Femelele si puii acestora posedă un teritoriu mai mic in teritoriul masculului. Pe teritoriul unui mascul traiesc doua sau mai multe femele, iar cand acestea sunt in calduri masculul le cauta pe rand. Vidra se hraneste cu peste, broaste, crustacee si alte nevertebrate acvatice, dar poate consuma si insecte, pasari acvatice si chiar mamifere mici. Este o excelenta inotatoare, deosebit de rapida sub apa datorita corpului hidrodinamic adaptat in acest scop. Pe distante scurte poate atinge viteza de 12 km/h. Durata medie a scufundarilor este de 20-50 de secunde, dar, la nevoie, poate ramane chiar si patru minute sub apa. Cu ocazia unei scufundari poate parcurge pana la 400 m. Pe uscat pare putin neindemanatica, dar in ciuda aparentelor este capabila sa alerge foarte repede si sa parcurga distante mari. Vidrele prefera tarmurile impadurite ale lacurilor, helesteelor, raurilor si ale oricaror cursuri de apa, de la ses pana la munte si chiar in zonele de coasta din dreptul Deltei Dunarii.

Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Balta Mica a Brailei, Bistrita Aurie, Bratul Macin, Buzaul Superior, Canaralele Dunarii, Caldarele Zabalei, Calimani-Gurghiu, Campia Ierului, Cefa, Cheile Nerei-Beusnita, Cheile Varghisului, Ciucas, Ciuperceni-Desa, Coridorul Ialomitei, Coridorul Jiului, Coridorul Rusca Montana-Tarcu-Retezat, Crisul Alb, Crisul Alb intre Gurahont si Ineu, Crisul Repede amonte de Oradea, Dealurile Tarnavei Mici-Biches, Defileul Crisului Alb, Defileul Crisului Repede-Padurea Craiului, Defileul Jiului, Defileul Muresului, Delta Dunarii, Domogled-Valea Cernei, Dumbraveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa, Dunarea la Garla Mare – Maglavit, Frumoasa, Gradistea Muncelului-Ciclovina, Gura Vedei-Saica-Slobozia, Hartibaciu Sud-Est, Hartibaciu Sud-Vest, Herculian, Lacurile din jurul Mascurei, Lacurile Falticeni, Lunca Chineja, Lunca Mijlocie a Argesului, Lunca Muresului Inferior, Lunca Siretului Inferior, Lunca Teuzului, Mlastina de la Fetesti, Mlastina Satchinez, Moldova Superioara, Muntii Ciucului, Muntii Fagaras, Muntii Gosman, Muntii Maramuresului, Muntii Rodnei, Nemira-Lapos, Nordul Gorjului de Est, Nordul Gorjului de Vest, Obcinele Bucovinei, Oltenita-Mostistea-Chiciu, Oltul Mijlociu-Cibin-Hartibaciu, Oltul Superior, Padurea Bolintin, Padurea Starmina, Padurea si Lacul Stolnici, Padurea si Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Persani, Podisul Lipovei-Poiana Rusca, Portile de Fier, Porumbeni, Putna-Vrancea, Raul Barlad intre Zorleni si Gura Garbavotulu, Raul Caras, Raul Gilort, Raul Moldova intre Oniceni si Mitesti, Raul Moldova intre Paltinoasa si Rusi, Raul Moldova intre Tupilati si Roman, Raul Motru, Raul Mures intre Branisca si Ilia, Raul Mures intre Deda si Reghin, Raul Mures intre Iernuteni si Peris, Raul Mures intre Lipova si Paulis, Raul Mures intre Moresti si Ogra, Raul Negru, Raul Nera intre Bozovici si Moceris, Raul Olt intre Maruntei si Turnu Magurele, Raul Prut, Raul Putna, Raul Siret intre Pascani si Roman, Raul Suceava Liteni, Raul Tarnava Mare intre Copsa Mica si Mihalt, Raul Tarnava Mare intre Odorheiu Secuiesc si Vanatori, Raul Tarnava Mica, Raul Timis intre Rusca si Prisaca, Raul Tur, Retezat, Sighisoara-Tarnava Mare, Somesul Mare, Somesul Mic, Strei-Hateg, Sieu-Budac, Tisa Superioara, Valea Ierii, Valea Izei si Dealul Solovan, Valea Valsanului.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Fiind o zona puternic antropizata, in zona supusa cercetarii nu se creeaza conditii prielnice pentru habitatul acestei specii. Nu au fost observati indivizi ai speciei.

Barbastella barbastellus - Liliac carn



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Mammalia
Ordinul:	Chiroptera
Familia:	Vespertilionidae
Genul:	<i>Barbastella</i>
Specia:	<i>B. barbastellus</i>

Denumire

Barbastella barbastellus

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “**C**”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “**B**” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din cuvintele latine barba – barba si stella – stea (capul animalului privit din lateral da impresia ca ar avea o barba stelata). De asemenea, barbastella este unul dintre cuvintele din limba italiana pentru liliac.

Caracterizarea speciei

Aceasta specie face parte din familia liliacilor cu nasul neted si este usor de recunoscut datorita urechilor imbinate la baza. Lungimea corpului este de 5-6 cm, iar greutatea variaza intre 6 si 13 g. Botul este scurt si carn, iar gura stramta, cu dinti mici. Narile sunt prelungite dorsal, zona dintre ele fiind neteda. Urechile sunt concrescute la baza, cu marginea externa dantelata,

prezentand 5-6 pliuri transversale. Tragusul (o formatiune de piele cu rol in directionarea ecoului in urechea medie) este lung de noua milimetri si are forma triunghiulara. Blana are peri lungi si matasosi, fiind de culoare negricioasa pe spate si mai deschisa pe abdomen. Reproducerea are loc toamna, cu continuare in adaposturile de hibernare, iar fecundarea primavara. Gestatia dureaza 60 de zile. Femelele gestante formeaza colonii maternale cu cate 10-20 de exemplare intr-un adapost. Nasc 1-2 pui, iar maturitatea sexuala este atinsa la varsta de doi ani. Durata de viata este de cel mult 23 de ani. Nu alcatuiesc colonii numeroase si obisnuiesc sa se asocieze cu lilieci pitici, impreuna cu care pot intra in colonii de 5000-8000 de indivizi. Hiberneaza in perioada noiembrie-aprilie. Vara, ies din adaposturi dupa asfintitul soarelui si vaneaza insecte pana in zori, cu scurte perioade de pauza pentru consumarea prazii si odihna. Ocazional intreprind migratii pe distante de pana la 300 km. Indivizii din aceasta specie se adapostesc in pesteri, fisuri de stanci, scorburi si pe sub scoarta arborilor, dar patrund si in locuinte, cautand locuri intunecoase, cum ar fi camari, pivinite, poduri. Hrana este constituita din diverse specii de insecte. Liliacul carn este o specie predominant silvicola, raspandita in zona lantului Carpatic, in Carpatii Orientali si cei Meridionali, precum si in sud-vestul Romaniei, pana la 1100 m altitudine.

Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Bucegi, Buila-Vanturarita, Calimani-Gurghiu, Cheile Bicazului-Hasmas, Cheile Varghisului, Ciomad-Balvanyos, Cozia, Dealurile Tarnavei Mici-Biches, Defileul Crisului Repede-Padurea Craiului, Gradistea Muncelului-Ciclovina, Hartibaciu Sud-Est, Hartibaciu Sud-Vest, Padurea Barnova- Repede, Piatra Craiului, Platoul Mehedinti, Portile de Fier, Porumbeni, Rarau-Giumalau, Raul Tur, Retezat, Semenic-Cheile Carasului, Sighisoara- Tarnava Mare, Trascau.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Fiind o zona puternic antropizata, in zona supusa cercetarii nu se creeaza conditii prielnice pentru habitatul acestei specii. Nu au fost observati indivizi ai speciei.

Canis lupus - Lup



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Mammalia
Ordinul:	Carnivora
Familia:	Caniae
Genul:	<i>Canis</i>
Specia:	<i>C .lupus</i>

Denumire

Canis lupus

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Caracterizarea speciei

Lupul este unul dintre mamiferele carnivore de talie mare prezente pe teritoriul Romaniei. Este un animal zvelt, bine proportionat, cu trunchi puternic, umeri inalti, crupa lata si mai joasa decat greabanul. Capul este prevazut cu un bot lung (10 cm), triunghiular, ornat cu mustati lungi si dese. Gatul este puternic si musculos. Coada este stufoasa, relativ scurta si groasa. Membrele sunt inalte si puternice, iar talpile relative mici, cu degetele strans apropiate intre ele. Blanaeste de culoare brun-cenusie, cu variatii multiple in functie de sezon si de mediul ambiant. Aceasta se compune din doua tipuri de fire, primul, aflat langapiela, foarte des, lanos, moale, de culoare galbui-cenusie, iar cel de al doilea, numit spic, mai lung, aspru, cu varful negru si

care da coloritul de ansamblu al blanii. Invelisul pilos din timpul iernii difera de cel din sezonul estival. Blana „de vara„ este mai inchisa la culoare, mai scurta si mai rara, in timp ce blana „de iarna” este de culoare mai deschisa, mai lunga, mai deasa si cu puf abundent care se pierde pe timpul verii. Naparlirea are loc primavara tarziu. Pielea fina de sub blana si perii lungi protectori conserva in mare masura caldura corpului, permitand lupilor sa reziste la temperaturi mai scazute de - 40°C. Lungimea corpului variaza intre 105 si 160 cm, iar greutatea intre 25 si 50 kg.

Reproducerea

Reproducerea are loc in decembrie-februarie, iar gestatia dureaza 62-75 de zile. Femelele nasc in medie 4-6 pui, extremele fiind de 2-13 pui. Maturitatea sexuala este atinsa la varsta de doi ani, iar durata de viata este de cel mult 15 ani.

Habitat

Habitatele caracteristice acestei specii sunt zonele impadurite de munte si deal, dar este semnalat si in locuri deschise care alterneaza cu petice de padure. Isi face culcusul in zone insorite, linistite si cat mai aproape de cursuri de apa. In lipsa acestor conditii, cauta locuri cat mai greu accesibile, iar la nevoie foloseste vizuini de bursuci, vulpi, marmote. Femelele gestante multipare isi cauta adaposturile vechi, in timp ce primiparele (femelele care nasc pentru prima data) isi fac culcusi noi, in vecinatatea locului in care s-au nascut. Odata construit, un culcus este folosit de aceiasi pereche de lupi timp de mai multi ani. In cazul in care unul din membrii perechii dominante moare, acesta este inlocuit de un membru mai tanar al haitei. Performantele fizice ale lupilor sunt impresionante. In cautarea hranei ei pot parcurge peste 100 km intr-o singura noapte, utilizand potecile facute de alte animale sau de om. Viteza de alergare a lupului poate depasi 60 km/h. Iarna evita versantii cu zapezi inalte. Lupul mananca aproape orice vietate, de la broaste, soparle, arici, iepuri, vulpi pana la mistreti si cerbi. La mare nevoie, consuma si insecte. Una dintre principalele caracteristici comportamentale ale acestei specii este gruparea indivizilor in haite. Acestea sunt compuse de obicei din 6-8 lupi, dar in unele cazuri au fost observate haite de pana la 40 de indivizi. Marimea lor este influentata de teritoriu, personalitatea membrilor si abundenta prazii. Haitele se formeaza la inceputul iernii si incep sa cutreiere neobosite in cautarea prazii. In anii cu hrana putina, haitele se impart in grupe mai mici conduse de femela si de masculul dominant. Teritoriul fiecarei haite are un diametru de 6-12 km, iar acolo unde resursele de hrana sunt

sarace acesta se largeste la 15-20 km. Pentru a-si marca teritoriul lupii urineaza, isi freca gatul de trunchiul copacilor, ling scoarta acestora sau scurma pamantul. Astfel, la mirosul urinei se adauga mirosul lasat de glandele de pe gat sau dintre degete. Lupii comunica cel mai adesea prin urlat, sunetele scoase de acestia putand fi auzite de la aproximativ 16 km. In timpul urlatului, lupul isi poate schimba de cateva ori tonalitatea vocii. Pe teritoriul Romaniei se regaseste 40% din populatia totala de lupi a Europei.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei.

Lynx lynx - Ras



Clasificare stiintifica	
Regnul:	Animalia
Clasa:	Mammalia
Ordinul:	Carnivora
Familia:	Felidae
Genul:	<i>Lynx</i>
Specia:	<i>L. lynx</i>
Denumire	
<i>Lynx lynx</i>	

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Caracterizarea speciei

Rasul este cel de-al treilea reprezentant al carnivorelor mari din fauna Romaniei, dupa urs si lup. Este un mamifer de talie mijlocie, bine proportionat, indosat, cu picioarele din spate puternice si adaptate pentru salturi. Coada este scurta, paroasa si cu varful bont. Masculii au lungimi cuprinse intre 104 si 174 cm, coada atingand 12-24 cm. Femelele sunt cu circa 20 cm mai scurte. Inaltimea la umar este de 45- 86 cm, iar greutatea variaza intre 12 si 40 kg. Blana rasilor este foarte fina, cu peri subtiri si matasosi. Pe spate, pe un singur centimetru patrat, se pot numara aproximativ 9.000 fire de par, iar pe abdomen 4.600 fire. Fiecarui fir de par de contur ii corespund 12-13 fire de peri lanosi. Abdomenul, pieptul, gatul, barbia, jumatarea superioara a membrilor si talpile sunt albe, cu amestec de cenusiu sau cafeniu. Atat

spatele, de culoare roscat-cafenie, cat si laturile corpului, de culoare roscat-galbuie, prezinta pete ruginiu inchis spre negru, mai mult sau mai putin evidentiata. Modelul si densitatea petelor difera de la un individ la altul. In general, acestea au forma rotunda si diametrul de aproximativ doi cm. Urechile sunt terminate cu smocuri de peri lungi si negri, parul mai lung de pe maxilarul inferior atarnand in forma de favoriti. Coada are varful negru.

Reproducerea

Reproducerea are loc in luna martie. Gestatia dureaza 67-74 de zile, dupa care femelele nasc 2-4 pisoi, de cate 240-250 g fiecare, cu pleoapele lipite pentru primele 12 zile de viata. Alaptarea dureaza 85 de zile. Maturitatea sexuala este atinsa la varsta de 22 de luni, iar durata de viata este de cel mult 25 de ani. Este un animal solitar, formandu-si perechea doar pentru o perioada scurta de timp, pe durata imperecherii.

Habitat

Este teritorial, foarte discret, in mare masura nocturn si poate fi vazut destul de rar. In peregrinarile nocturne rasul poate sa parcurga distante de 20- 30 km de la culcusuri. Rasul traieste in masivele forestiere montane, cu pini, mlastini si rauri. Se adaposteste in arbori inalti si pe sub lespezi de piatra. Teritoriul individual este de aproximativ 10-26 km² si depinde de disponibilitatea hranei, densitatea populatiei de rasi, adaposturile oferite in diverse habitate. Comportamentul marcarii teritoriului prin urina este similar celui intalnit la alte feline, cum ar fi pisica domestica. Un ras este capabil sa identifice, prin intermediul urinei lasate de un alt exemplar, sexul si varsta acestuia. Marcheaza in special copacii si radacinile aflate la suprafata sau cele provenite de la copaci rasturnati. Masculii aplica urina pe obiecte verticale, la o inaltime de 15 cm, in timp ce femelele o aplica pe suprafete orizontale. In Romania, hrana de baza a rasilor este constituita din exemplare de capra neagra si caprior. La acestea se adauga veverite, purcei de mistret si, destul de rar, cocosi de munte si cocosi salbatici. Pandeste cu rabdare prada careia ii sare in spate fie de pe locuri inalte (ramuri groase, stanci), fie apropiindu-se furisat ca apoi, dupa cateva salturi ce pot depasi patru metri, sa faca saltul decisiv. Dupa ce ucide prada, rareori o mananca in acelasi loc. De cele mai multe ori aceasta este tarata la distante de 500-1000 m, unde mai intai este lins si supt sangele proaspat, iar apoi sunt consummate organele cu masa sanguina semnificativa (inima, ficatul si plamanii). Spre deosebire de alte feline, rasul omoara mai mult decat poate sa manance. Rasul este sensibil la defrisari. De-a lungul timpului, din cauza taierii copacilor in vederea

extinderii terenurilor agricole sau a zonelor urbane, acesta si-a pierdut o buna parte a habitatului. Totodata, specia este vanata excesiv pentru valoarea economica ridicata a blanii sale si din cauza ca ataca orice animal si provoaca pagube turmelor de vite. In prezent, pe teritoriul Romaniei traieste circa 70-75% din populatia europeana a speciei.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei.

***Miniopterus schreibersii* - Liliac cu aripi lungi**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Mammalia
Ordinul:	Chiroptera
Familia:	Vespertilionidae
Genul:	<i>Miniopterus</i>
Specia:	<i>M. schreibersii</i>

Denumire

Miniopterus schreibersii

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “B”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2$ % din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din latinescul minio – rosu de plumb (miniu de plumb, roSu Saturn) si grecescul pteris – aripa, de la culoarea roscat-bruna a aripilor animalului. Numele de specie este o dedicatie pentru Carl Franz Anton Ritter von Schreibers (1775-1852), naturalist austriac.

Caracterizarea speciei

Specia se caracterizeaza printr-o curbura naso-frontala foarte abrupta. Botul este foarte scurt, iar urechile sunt de forma triunghiulara, scurte, indepartate una de alta. Pe marginea lor externa exista 4-5 pliuri transversale. Tragusul, caracteristic familiei din care face parte, este scurt, avand forma unei banane, curbat spre interior si cu varful alb. Blana este cu peri lungi pe spate si scurte

pe cap. Culoarea acesteia este cenusiu-cafenie pe spate si mai deschisa pe abdomen. Aripile sunt lungi si inguste. Corpul are lungimea de 5-6 cm, iar greutatea variaza intre 8 si 16 g. Reproducerea are loc toamna. Spre deosebire de celelalte specii de lilioci din fauna Romaniei, la care fecundarea ovulului are loc primavara, la aceasta specie fecundarea are loc tot toamna, dezvoltarea embrionara fiind incetinita peste iarna. Maturitatea sexuala este atinsa in al doilea an de viata. Durata medie de viata este de trei ani, iar cea maxima (in captivitate) de 16 ani. Indivizii din aceasta specie pot trai solitari sau adunati in mici grupuri, dar daca adapostul este foarte spatios pot forma si colonii de mai multe mii de indivizi. Astfel, Pestera Sfantul Grigore Decapolitul (pe raul Bistrita, judetul Valcea) adapostea, cu peste 30 de ani in urma, colonii de lilioci cu aripi lungi de peste 500 de indivizi. In zilele noastre, rareori se mai intalnesc colonii de 100-700 de indivizi. La nivelul Romaniei exista o populatie de reproducere de circa 20000 de indivizi. Este o specie migratoare, parcurgand distante de 100-350 km. Ies in zborurile de hranire dupa aproximativ 30 de minute de la asfintitul soarelui. Prind insecte din culoarele forestiere, liziere, de deasupra lanurilor de culturi agricole si a islazurilor. Este specia cu zborul cel mai rapid dintre speciile europene de lilioci, atingand viteza de 60 km/h, inaltimea zborului fiind de 10-20 m. Prefera pesterile umede, cu galerii inalte, in clopotele carora se aduna aer cald, rareori adapostindu-se in podurile caselor. In fauna Romaniei este mai raspandit in zonele carstice din Dobrogea, Podisul Transilvaniei, Muntii Apuseni si Muntii Banatului, pana la 1000 m altitudine.

Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Calimani-Gurghiu , Cheile Glodului, Cibului si Mazii, Cheile Nerei-Beusnita, Cheile Turzii, Cheile Varghisului, Defileul Crisului Repede-Padurea Craiului, Defileul Jiului, Defileul Muresului, Domogled-Valea Cernei, Dumbraveni-Valea Urluia- Lacul Vederoasa, Gradistea Muncelului-Ciclovina, Gura Vedei-Saica-Slobozia, Nordul Gorjului de Est, Nordul Gorjului de Vest, Padurea Hagieni-Cotul Vaii, Padurea si Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Pestera Limanu, Pestera Magurici, Piatra Craiului, Platoul Mehedinti, Platoul Vascau, Portile de Fier, Recifii Jurasici Cheia, Semenic-Cheile Carasului, Tasad, Trascau.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei.

***Myotis bechsteinii* - Liliac cu urechi mari**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Mammalia
Ordinul:	Chiroptera
Familia:	Vespertilionidae
Genul:	<i>Myotis</i>
Specia:	<i>M. bechsteinii</i>

Denumire

Myotis bechsteinii

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “A”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $100 \geq p > 15$ % din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din grecescul myotis – ureche de soarece. Numele de specie este o dedicatie pentru Johann Matthäus Bechstein (1757-1822), zoolog german.

Caracterizarea speciei

Cunoscut si sub denumirea de liliacul lui Bechstein, este un liliac ale carui urechi sunt foarte lungi, depasind varful botului cu aproape o jumatate din lungimea lor cand sunt indoite inainte, destul de largi si cu noua pliuri transversale. Tragusul este lung, sub forma de lance, pana aproape la jumatatea urechii. Botul este lung, iar corpul este acoperit cu o blana cu peri lungi, de culoare cafeniu-deschis sau cafeniu-roscat pe spate si cenusiu-argintie pe abdomen. Aripile sunt late si scurte. Lungimea corpului variaza

intre 4 si 5 cm, iar greutatea intre 8 si 12 g. Imperecherile au loc toamna, iar fecundarea ovulelor primavara. Gestatia dureaza 50-60 de zile, dupa care femelele nasc un singur pui, pe care il alapteaza pana la varsta de 4-5 saptamani. Maturitatea sexuala este atinsa la varsta de un an, iar durata de viata este de cel mult 21 de ani. Formeaza colonii de maxim 20-40 de indivizi, cele maternale intrunind numai 15-30 de femele.

Zborurile de hranire incep dupa lasarea serii. Hrana consta din insecte, iar prada este vanata din zbor, dar si culeasa de pe ramuri, frunze, ierburi si chiar de pe sol. Nu intreprinde migratii pe distante mari, distanta maxima cunoscuta ca urmare a inelarilor fiind de 35 km. Prefera habitatele impadurite, cu arbori batrani si scorburosi, pana la altitudinea de 1800 m. Specia este rar intalnita in pesteri, mai ales in timpul hibernarii, cand atarna liber, rareori in fisuri. In Romania, prezenta sa a fost semnalata in Dobrogea, Transilvania, Banat si Crisana.

Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Barsau-Somcuta, Ceahlau, Cheile Varghisului, Ciomad-Balvanyos, Defileul Crisului Repede- Padurea Craiului, Domogled-Valea Cernei, Hartibaciu Sud-Est, Hartibaciu Sud-Vest, Lacurile Falticeni, Nordul Gorjului de Est, Padurea Barnova- Repede, Piatra Craiului, Platoul Mehedinti, Portile de Fier, Rarau-Giumalau, Raul Moldova intre Tupilati si Roman, Raul Nera intre Bozovici si Moceris, Raul Siret intre Pascani si Roman, Raul Suceava Liteni , Raul Tarnava Mare intre Odorheiu Secuiesc si Vanatori, Raul Tur, Semenice-Cheile Carasului, Vanatori-Neamt.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei.

***Myotis blythii* - Liliac comun mic**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Mammalia
Ordinul:	Chiroptera
Familia:	Vespertilionidae
Genul:	<i>Myotis</i>
Specia:	<i>M. blythii</i>

Denumire

Myotis blythii

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din grecescul myotis – ureche de soarece. Numele de specie este o dedicatie pentru Edward Blyth (1810-1873), zoolog si farmacist englez.

Caracterizarea speciei

Cunoscuta si sub denumirea de liliacul lui Blyth, aceasta specie semnalata pe intreg teritoriul Romaniei se deosebeste de liliacul comun prin talia mai mica, urechile mai inguste (latime maxima de 8-10 mm), mai scurte si mai ascutite. Marginea lor anterioara este mai putin convexa, iar marginea posterioara are 5-6 pliuri transversale. Blana are peri scurti, de culoare cenuziu-inchis, iar pe cap exista o pata alba. Corpul este lung de 5-7 cm, iar greutatea variaza intre 15 si 25 g. Reproducerea are loc toamna, cu fertilizarea ovulelor in

primavara. Gestatia dureaza 55 de zile, dupa care femelele nasc un singur pui, rareori doi. Maturitatea sexuala este atinsa la varsta de un an, iar durata de viata este de 30 de ani. Zborurile de hranire incep dupa asfintitul soarelui. Prazile sunt vanate din zbor, dar si culese de pe sol. Intreprinde migratii pe distante de pana la 600 km si hibernenaza din octombrie pana in martie. Este o specie gregara, care prefera habitatele cu ierburi inalte si tufisuri sau cu pasuni naturale din zone calcaroase. Frecventeaza localitatile de la nivelul marii si pana la 1000 m altitudine. Adaposturile cele mai cautate sunt pesterile calde, iar in lipsa acestora foloseste podurile locuintelor si scorburile arborilor. Hrana consta din mai multe feluri de insecte.

Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Bazinul Ciucului de Jos, Betfia, Buila-Vanturarita, Calimani-Gurghiu, Cheile Bicazului-Hasmas, Cheile Nerei-Beusnita, Cheile Varghisului, Ciomad-Balvanyos, Dealurile Tarnavei Mici-Biches, Defileul Crisului Repede-Padurea Craiului, Defileul Jiului, Domogled-Valea Cernei, Gradistea Muncelului- Ciclovina, Hartibaciu Sud-Est, Hartibaciu Sud-Vest, Magurile Baitei, Mlastina dupa Lunca, Muntii Maramuresului, Muntii Rodnei, Nordul Gorjului de Est, Nordul Gorjului de Vest, Padurea Barnova-Repedea, Paraul Barlangos, Pestera Magurici, PesteraTausoare, Piatra Craiului, Platoul Mehedinti, Portile de Fier, Porumbeni, Rarau-Giumalau, Raul Nera intre Bozovici si Moceris, Raul Timis intre Rusca si Prisaca, Raul Tur, Recifii Jurasici Cheia, Retezat, Semenic- Cheile Carasului, Strei-Hateg, Tasad.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei.

***Myotis capaccinii*- Liliac cu picioare lungi**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Mammalia
Ordinul:	Chiroptera
Familia:	Vespertilionidae
Genul:	<i>Myotis</i>
Specia:	<i>M. capaccinii</i>

Denumire

Myotis capaccinii

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “B”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din grecescul myotis – ureche de soarece. Numele de specie este o dedicatie pentru Francesco Capaccini, auditor general la Vatican (m. 1845).

Caracterizarea speciei

Are urechi inguste, cu cinci pliuri transversale. Marginea externa este excavata si dantelata, iar cea interna este convexa. Tragusul este ascutit, avand forma literei „S”, cu extremitatile putin curbate spre interior. Blana este de culoare fumurie pe spate si cenusiu deschis pe abdomen. Botul este brun-roscat, iar urechile si patagiul sunt cenusiu-cafenii. Membrele sunt mari,

acoperite cu peri lungi. Narile sunt mult mai proeminente decat la celelalte specii de *Myotis* din Europa. Lungimea corpului este de 4-5 cm, iar greutatea de 10-15 g. Reproducerea are loc toamna, cu fertilizarea ovulelor in primavara. Femelele gestante alcatuiesc colonii maternale de 100-1000 de indivizi. Maturitatea sexuala este atinsa la varsta de un an, iar durata de viata este de sapte ani. In amurg, iese din adapost pentru hranire, cautand ochiurile de apa deasupra carora vaneaza insecte. Hrana consta in principal din diptere si trihoptere. Hiberneaza din octombrie pana in martie si nu intreprinde migratii, ci doar deplasari pe distante scurte, de la adaposturile de vara pana la cele de iarna. Prefera padurile din zonele carstice, strabatute de cursuri de ape si situate pana la 600 m altitudine. Foloseste ca adaposturi cu precadere pesterile, iar in lipsa acestora intra si in cladiri. Traieste in colonii cu sute sau chiar mii de indivizi, uneori in amestec cu specii de rinolofide si cu liliacul cu aripi lungi. In Romania, specia a fost semnalata in Dobrogea, Banat si Crisana.

Situri desemnate pentru conservare

Domogled-Valea Cernei, Magurile Baitei, Nordul Gorjului de Vest, Padurea Hagieni-Cotul Vaii, Platoul Mehedinti, Portile de Fier, Semenici-Cheile Carasului, Strei-Hateg.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei.

***Myotis dasycneme* - Liliac de iaz**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Mammalia
Ordinul:	Chiroptera
Familia:	Vespertilionidae
Genul:	<i>Myotis</i>
Specia:	<i>M. dasycneme</i>

Denumire

Myotis dasycneme

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu "A", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $100 \geq p > 15\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare "B" ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din grecescul myotis – ureche de soarece. Numele de specie provine din greaca veche, dasycneme – cu genunchi lanos.

Caracterizarea speciei

Este o specie preponderent silvicola, dar adaptata de curand si zonelor antropizate. Prefera habitatele cu pajisti, paduri bogate in cursuri de apa si mlastini/balti (vezi numele popular), situate pana la 1000 m altitudine. Cauta adaposturi intunecoase, camari, pivnite, pesteri, dar intra si in scorburii, poduri de case si turla de biserica. Hrana consta in principal din insecte (chironomide) tolerante la poluarea si eutrofizarea apelor. Are marginea

interna a urechii net excavata, transparenta si cu 4-5 pliuri transversale. Tragusul este lung si ascutit, depasind excavatia urechii. De o parte si de alta a buzei superioare exista cate un smoc de peri, care formeaza doua mustati stufoase. Botul, urechile si patagiul sunt brun-negre. Baza tragusului si marginea interna a urechii nu sunt mai deschise la culoare decat restul corpului. Blana prezinta peri lungi, de culoare cenuziu-cafenie pe spate, iar pe abdomen de culoare mai deschisa. Lungimea corpului este de 3-5 cm, iar greutatea de 5-6 g. Frecventeaza habitatele de hranire dupa asfintitul soarelui, pana dimineata. Au zborul rapid, la numai 5-10 cm deasupra luciului de apa si deasupra vegetatiei ripariene. Reproducerea are loc toamna, iar fecundarea este intarziata pana in primavara. Gestatia dureaza 50-60 de zile, dupa care singurul pui care se naste este alaptat timp de 3-4 saptamani. Maturitatea sexuala este atinsa la varsta de un an, iar durata medie de viata este de 20 de ani. In general, esteo specie sedentara, dar periodic poate intreprinde migratii pe distante de pana la 330 km.

Situri desemnate pentru conservare

Cefa, Cheile Nerei-Beusnita, Crisul Negru, Defileul Crisului Repede-Padurea Craiului, Lacurile Falticeni, Portile de Fier, Rarau-Giumalau, Raul Caras, Raul Tur.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei.

Myotis myotis - Liliac comun



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Mammalia
Ordinul:	Chiroptera
Familia:	Vespertilionidae
Genul:	<i>Myotis</i>
Specia:	<i>M. myotis</i>

Denumire

Myotis myotis

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din grecescul *myotis* – ureche de soarece.

Caracterizarea speciei

Este o specie iubitoare de caldura care prefera podurile caselor, cu temperaturi de pana la 40°C, in Romania fiind semnalata pe intregul teritoriu. Se mai adaposteste in pesterile cu izvoare termale si in cele din zonele calcaroase. Formeaza colonii mixte cu alte specii ale genurilor *Myotis* si *Rhinolophus*. Pentru hibernare cauta adaposturi cu temperaturi relativ constante, cum ar fi pesteri, galerii de mina, tunele subterane etc. Prefera habitatele cu paduri si plantatii de foioase sau cu pasuni cu tufisuri rare. Hrana consta in principal din coleoptere si diptere, apoi lepidoptere si

ortoptere, mai putin din chilopode, opilionide, araneide. Este una dintre cele mai mari specii de lilioci din Europa. Are urechi lungi, ce depasesc nivelul narilor atunci cand sunt indoite anterior. Pe marginea lor externa exista 7-8 pliuri transversale, iar marginea interna este convexa. Blana este deasa, de culoare cenusiu-cafenie, cu nuante de roscat pal pe spate si roscat-galbui pe abdomen. Botul, urechile si patagiul sunt de culoare cenusiu-cafenie. Lungimea corpului este de 6-8 cm, iar greutatea de 28-40 g. Cauta habitate de hranire amplasate la maxim 10 km departare de adaposturi. Are zborul lent, la 0,5-1 m deasupra solului. Migratiile sale sunt sezoniere, pe distante de maxim 200 km. Reproducerea are loc toamna, iar fecundarea primavara. Gestatia dureaza 50-70 de zile, dupa care femela naste un singur pui in luna iunie. Maturitatea sexuala este atinsa la varsta de un an, iar durata de viata este de 22 de ani.

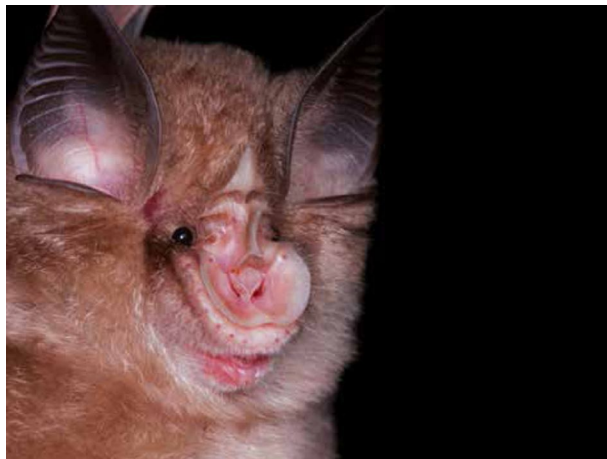
Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Bazinul Ciucului de Jos, Barsau-Somcuta, Betfia, Buila-Vanturarita, Calimani-Gurghiu, Ceahlau, Cefa, Cheile Bicazului-Hasmas, Cheile Glodului, Cibului si Mazii, Cheile Nerei-Beusnita, Cheile Sugaului-Munticelu, Cheile Turzii, Cheile Varghisului, Ciomad-Balvanyos, Ciucas, Comana, Cozia, Crisul Negru, Dealurile Tarnavei Mici-Biches, Defileul Crisului Repede-Padurea Craiului, Defileul Jiului, Defileul Muresului, Domogled-Valea Cernei, Gradistea Muncelului-Ciclovina, Gura Vedei-Saica- Slobozia, Hartibaciu Sud-Est, Hartibaciu Sud- Vest, Lacurile Falticeni, Lunca Muresului Inferior, Lunca Muresului Inferior, Lunca Timisului, Magurile Baitei, Mlastina dupa Lunca, Muntele Ses, Muntii Fagaras, Muntii Maramuresului, Muntii Rodnei, Nemira-Lapos, Nordul Gorjului de Est, Nordul Gorjului de Vest, Padurea Barnova-Repedea, Padurea Hagieni-Cotul Vaii, Padurea Patrauti, Padurea si Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Padurea Targu Mures, Padurea Zamostea-Lunca, Paraul Barlangos, Pestera Magurici, Pestera Tausoare, Piatra Craiului, Pietrosul Brostenilor-Cheile Zugrenilor, Platoul Mehedinti, Platoul Vascau, Portile de Fier, Porumbeni, Putna-Vrancea, Rarau-Giumalau, Raul Caras, Raul Moldova intre Tupilati si Roman, Raul Nera intre Bozovici si Moceris, Raul Prut, Raul Siret intre Pascani si Roman, Raul Suceava Liteni, Raul Tarnava Mare intre Odorheiu Secuiesc si Vanatori, Raul Timis intre Rusca si Prisaca, Raul Tur, Recifii Jurasici Cheia, Retezat, Semenic-Cheile Carasului, Sighisoara-Tarnava Mare, Soveja, Strei-Hateg, Tasad, Trascau, Vanatori-Neamt.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei.

Rhinolophus blasii.- Liliacul cu potcoava al lui Blasius



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Mammalia
Ordinul:	Chiroptera
Familia:	Rhinolophidae
Genul:	<i>Rhinolophus</i>
Specia:	<i>R. Blasii</i>

Denumire

Rhinolophus blasii

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “**B**”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “**B**” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din cuvintele grecesti rhinus– nas si lophos – creasta (referitor la creasta evidenta a animalului de pe nas, folosita la concentrarea ultrasunetelor). Numele de specie este cel uneia dintre cele trei gorgone mitice care aveau serpi in loc de par. Cuvantul se refera la un caracter spinos, tepos si face trimitere la aspectul tepos al blanii animalului.

Caracterizarea speciei

Aceasta specie de liliac face parte din familia Rhinolophidae (liliaci cu potcoava). Ca toate speciile din aceasta familie, prezinta o excrescenta carnoasa pe nas, cu rol in dirijarea fasciculelor de ultrasunete emise prin nari. La aceasta specie excrescenta are forma unei sei. Saa, privita din profil, are apendicele superior ascutit, rectiliniu, mai lung decat cel inferior. Vazut din fata, apendicele inferior apare rotunjit si mai lat decat cel superior. Laturile seii sunt convexe la mijloc si convergente spre varf. Corpul este acoperit de o

blana cu peri moi, de culoare cenusiu-cafenie pe partea dorsala a corpului si aproape alba sau usor galbuie pe cea ventrala (burta). Lungimea corpului este de 4-6 cm, cea a antebratului variaza intre 4 si 5 cm, iar greutatea este cuprinsa intre 10 si 15 g. Reproducerea are loc toamna, cu ovulatia si fecundarea primavara. Gestatia dureaza 60 de zile, dupa care femelele nasc un singur pui, pe care il alapteaza patru saptamani. Maturitatea sexuala este atinsa la varsta de un an. Durata de viata a indivizilor este de 15 ani. Prezinta o pereche de glande mamale false ce permit agatarea puilor de femela. In timpul zilei, atarna cu capul in jos, liber sau in mici cavitati, niciodata in fisuri, solitar sau in colonii, cu aripile in mare masura acoperind corpul. De regula nu alcatuiesc colonii mai mari de 10-20 de indivizi, dar pentru hibernare se pot aduna pana la 300 de exemplare. Catoate speciile de lilieci din Europa, si aceasta specie este exclusiv insectivora. Zborurile de hranire incep la lasarea intunericului. Zboara la aproximativ sase metri deasupra solului si nu se indeparteaza de adaposturi la distante mai mari de doi kilometri. Este o specie sedentara, nedeplasandu-se decat pentru schimbarea adaposturilor de vara cu cele de iarna in vederea hibernarii si invers. Prefera zonele carstice, impadurite, fiind o specie predominant troglodila (care prefera pesterile). In afara de pesteri si galerii de mina, se adaposteste si in podurile cladirilor (in special coloniile maternale pe timp de vara). Pe teritoriul Romaniei specia a fost semnalata numai in zona Banatului si in Crisana.

Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Domogled - Valea Cernei, Piatra Craiului, Platoul Mehedinti, Portile de Fier, Semenice – Cheile Carasului.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei.

***Rhinolophus euryale* - Liliac mediteranean cu potcoava**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Mammalia
Ordinul:	Chiroptera
Familia:	Rhinolophidae
Genul:	<i>Rhinolophus</i>
Specia:	<i>R. euryale</i>

Denumire

Rhinolophus euryale

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “B”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din cuvintele grecesti rhinus– nas si lophos – creasta (referitor la creasta evidenta a animalului de pe nas, folosita la concentrarea ultrasunetelor). Numele de specie este cel uneia dintre cele trei gorgone mitice care aveau serpi in loc de par. Cuvantul se refera la un caracter spinos, tepos si face trimitere la aspectul tepos al blanii animalului.

Caracterizarea speciei

Este o specie de talie mijlocie din familia liliecilor cu potcoava. Privita din profil, saua caracteristica familiei din care face parte are apendicele superior ascutit, usor indoit in jos si net mai lung decat cel inferior. Saua vazuta din

fata are marginile paralele, usor convergente spre apendicele inferior. Corpul este acoperit cu o blana cu peri catifelati, de culoare cenusiu-cafenie pe spate si cenusiu-galbuie pe abdomen. Lungimea corpului este de 4-6 cm, cea a antebratului de 4-5 cm, iar greutatea este de aproximativ opt grame. Reproducerea are loc toamna, cu ovulatia si fecundarea primavara. Gestatia dureaza 50-60 de zile, dupa care femelele nasc un singur pui (rareori doi), pe care il alapteaza pana la varsta de 4-5 saptamani. Alcatuiesc colonii cu 50-500 femele gestante. Hrana consta din insecte de noapte. Zborurile de hranire incep imediat dupa asfintitul soarelui, cu pauze peste noapte pentru consumarea prazii si pentru digestie. In afara deplasarilor pentru schimbarea adaposturilor de iarna cu cele de vara, mai pot intreprinde migratii pe distante de maxim 134 km. Este o specie predominant troglodila, ce prefera zonele grotifere si impadurite, strabatute de cursuri de apa, pana la 1000 m altitudine. Pesterile constituie adapostul ideal, mai ales pentru hibernare, dar vara coloniile maternale se pot adaposti si in poduri de locuinte. Pe teritoriul Romaniei specia a fost semnalata doar in Banat si Crisana.

Situri desemnate pentru conservare

Barsau-Somcuta, Cheile Turzii, Defileul Crisului Repede-Padurea Craiului, Defileul Muresului, Domogled-Valea Cernei, Nordul Gorjului de Vest, Piatra Craiului, Platoul Mehedinti, Portile de Fier, Retezat, Semenice-Cheile Carasului, Tasad, Trascau.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

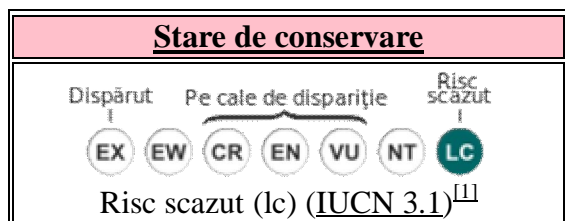
La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei.

2.2.4 Specii de amfibieni si reptile enumerate in Anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE cuprinse in Formularul Standard al sitului - RO SCI 0206 Portile de Fier si evaluarea in ceea ce priveste prezenta acestora in zona proiectului

Bombina bombina – Buhai de balta cu burta rosie



•



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Amphibia
Ordinul:	Anura
Familia:	Bombinatoridae
Genul:	<i>Bombina</i>
Specia:	<i>B. bombina</i>

Denumire

Bombina bombina

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele genului si al speciei provine din latinescul *bombus* – a scoate sunete stridente, o caracteristica a sunetelor de imperechere ale masculilor speciilor genului.

Caracterizarea speciei

Este o broasca de dimensiuni mici, avand o lungime de 4-5 cm. Ochii sunt foarte proeminenti, avand pupila triunghiulara. Dorsal, tegumentul este colorat cenuziu deschis, masliniu, mai rar gri inchis, acoperit cu numerosi negi rotunzi sau ovali. O parte din negii glandulari sunt grupati, colorati in negru, conferind un model caracteristic. Uneori, acestia pot fi partial sau chiar total colorati in verde. Caracteristic pentru aceasta specie este abdomenul viu colorat. Desenul ventral marmorat prezinta pete portocalii pana spre rosu, pe un fond negru. Coloritul ventral este de avertizare, specia fiind deosebit de toxica. Este o specie diurna, predominant acvatica.

Reproducerea

Perioada de reproducere este din martie-aprilie pana in august.

Habitat

Este intalnita pe langa bazinele statatoare mari sau mici, permanente sau temporare (lacuri, balti, cursuri line de apa, baltoace, santuri cu apa, iazuri etc) in care se reproduce. Prefera bazinele putin adanci sau marginile lacurilor mai mari si in afara perioadei de reproducere traieste pe uscat. Suporta si habitatele antropizate (santuri, bazine arifciale) in afara perioadei de reproducere poate ramane in apa sau iesi pe uscat. Se intalneste de la 0 la 400 m altitudine. Spre limita superioara a distributiei sale altitudinale se intalneste cu specia Bombina variegata, cu care poate hibrida ocazional (de ex. in Podisul Transilvaniei).

Intra in apa primavara devreme, in martie, si se retrage pentru hibernare in octombrie. Ierneaza pe uscat in ascunzisuri. Se hraneste cu insecte, melci mici si viermi. Datorita glandelor veninoase din piele are putini dusmani.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

In zona cercetata s-au observat mai multe exemplare de Bombina Bombina in stufarisurile adiacente Dunarii.

Se estimeaza ca prin propunerea PUG nu va exista impact asupra acestei specii.

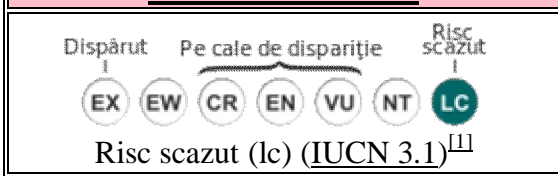
Bombina variegata - Buhai de balta cu burta galbena



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Amphibia
Ordinul:	Anura
Familia:	Bombinatoridae
Genul:	<i>Bombina</i>
Specia:	<i>B. variegata</i>

Stare de conservare



Denumire

Bombina variegata

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “A” ne indica o stare de conservare excelenta a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele genului si al speciei provine din latinescul *bombus* – a scoate sunete stridente, o caracteristica a sunetelor de imperechere ale masculilor speciilor genului.

Caracterizarea speciei

Este o broasca de dimensiuni mici, de pana la 5 centimetri, avand forma corpului mai indesata decat buhaiul de balta cu burta rosie. Corpul este aplatizat, iar capul mare, are botul rotunjit. Pupila este triunghiulara sau in forma de inima. Dorsal, tegumentul este foarte verucos, aspru la pipait, acoperit cu negi mari care poseda in varf cate un spin cornos negru,

inconjurat de numerosi spini mici. Negii nu sunt grupati sau dispusi simetric. Coloritul este extrem de variabil. Dorsal, indivizii sunt colorati in cenusiu deschis, maroniu sau masliniu patat cu negru. Uneori pot sa apara indivizi partial sau total verzi pe partea dorsala. Abdomenul si gusa sunt colorate in galben, pe fondul caruia apare un desen marmorat cenusiu spre negru, dominand insa pigmentul galben. Coloritul este foarte intens, reprezentand un mijloc de avertizare asupra toxicitatii. Varfurile degetelor sunt de asemenea galbene. Masculii prezinta pe fata interioara a membrelor anterioare calozitatile nuptiale, formatiuni cornoase, de culoare neagra, ce apar in perioada de reproducere, doar la masculi, vizibile chiar si pe perioada hibernarii. Masculii nu poseda sac vocal, dar in privinta oracaitului se aseamana cu buhaiul de balta cu burta rosie, doar frecventa sunetelor fiind mai ridicata. Ocupa orice ochi de apa, preponderent balti temporare, putandu-se reproduce inclusiv in denivelari ale solului ce contin sub un litru de apa, spre deosebire de buhaiul de balta cu burta rosiecare, prefera baltile mai mari din lunca sau valea apelor curgatoare.

Habitat

Este intalnita aproape pretutindeni unde gaseste un minim de umiditate, de la 150 metri pana la aproape 2000 metri altitudine. Este o specie cu activitate atat diurna cat si nocturna, preponderent acvatica, extrem de toleranta si rezistenta. Este sociabila, foarte multi indivizi de varste diferite putand convietui in balti mici. Larvele sunt consumate de catre pesti si unele insecte, adultii insa au foarte putini dusmani datorita secretiilor toxice.

Populatie

In Romania populatia este de milioane de exemplare.

Raspandire

In Romania distributia speciei este mentionata in urmatoarele localitati: Anisurile de pe Tarlung, Apuseni, Arboretele de castan comestibil de la Baia Mare, Bazinul Ciucului de Jos, Bagau, Barsau - Somcuta, Betfia, Bisoca, Bistrita Aurie, Bucegi, Buila - Vanturarita, Buteasa, Cascada Misina, Calimani-Gurghiu, Campia Ierului, Ceahlau, Cenaru, Cheile Biczului-Hasmas, Cheile Doftanei, Cheile Glodului, Cibului si Mazii, Cheile Lapusului, Cheile Nerei - Beusnita, Cheile Sugaului - Munticelu, Cheile Turenilor, Cheile Turzii, Ciomad - Balvanyos, Ciucas, Coasta Lunii, Codrii seculari de la Strambu - Baiut, Coridorul Drocea - Codru Moma, Coridorul Muntii

Bihorului -Codru Moma, Coridorul Rusca Montana – Tarcu - Retezat, Cozia, Crisul Alb intre Gurahont si Ineu, Crisul Negru, Crisul Repede amonte de Oradea, Cusma, Dancioanea, Dealul Ciocas - Dealul Vitelului, Dealul Mare - Harlau, Dealurile Clujului Est, Dealurile Tarnavei Mici - Biches, Defileul Crisului Alb, Defileul Crisului Negru, Defileul Crisului Repede - Padurea Craiului, Defileul Jiului, Defileul Muresului, Domogled - Valea Cernei, Drocea, Fanatele Pietroasa - Podeni, Fanetele seculare Ponoare, Ferice - Plai, Frumoasa, Gradistea Muncelului - Ciclovina, Gutai - Creasta Cocosului, Harghita Madaras, Hartibaciu Sud - Est, Hartibaciu Sud - Vest, Ignis, Insulele Stepice Sura Mica -Slimnic, La Saratura, Lacul Balbaitoarea, Lacul Petea, Lacul Stiucilor – Sic – Puini - Bontida, Lacurile Falticeni, Leaota, Lozna, Lunca Buzaului, Lunca Inferioara a Crisului Repede, Magura Targu Ocna, Magurile Baitei, Mestecanisul de la Reci, Mlastina dupa Lunca, Molhasurile Capatanei, Muntele Mare, Muntele Ses, Muntele Tampa, Muntele Vulcan, Muntii Ciucului, Muntioru Ursoaia, Muntii Bihor, Muntii Fagaras, Muntii Gosman, Muntii Maramuresului, Muntii Rodnei, Muntii Tarcu, Nemira - Lapos, Nordul Gorjului de Est, Nordul Gorjului de Vest, Obcinele Bucovinei, Oituz - Ojdula, Pajistile lui Suciu, Pajistile Sarmasel – Milas - Urmenis, Parang, Padurea Bejan, Padurea Bogatii, Padurea de la Alparea, Padurea Glodeasa, Padurea Goroniste, Padurea Patrauti, Padurea Povernii - Valea Cernita, Padurea si Lacul Stolnici, Padurea si mlastinile eutrofe de la Prejmer, Padurea Targu Mures, Paraul Barlangos, Penteleu, Piatra Craiului, Piatra Mare, Pietrosul Brostenilor - Cheile Zugrenilor, Platforma Cotmeana, Platoul Mehedinti, Platoul Vascau, Podisul Lipovei - Poiana Rusca, Poienile cu narcise de la Dumbrava Vadului, Portile de Fier, Porumbeni, Postavarul, Pricop – Huta - Certeze, Prigoria - Bengesti, Putna - Vrancea, Racas - Hida, Rarau - Giupalau, Raul Caras, Raul Gilort, Raul Moldova intre Oniceni si Mitesti, Raul Moldova intre Paltinoasa si Rusi, Raul Moldova intre Tupilati si Roman, Raul Motru, Raul Mures intre Lipova si Paulis, Raul Mures intre Branisca si Ilia, Raul Mures intre Deda si Reghin, Raul Negru, Raul Nera intre Bozovici si Moceris, Raul Putna, Raul Siret intre Pascani si Roman, Raul Suceava, Raul Suceava Liteni, Raul Targului – Argesel - Rausor, Raul Tarnava Mare intre Copsa Mica si Mihalt, Raul Tarnava Mare intre Odorheiu Secuiesc si Vanatori, Raul Tarnava Mica, Raul Timis intre Rusca si Prisaca, Raul Tur, Retezat, Rusca Montana, Semenec - Cheile Carasului, Sighisoara - Tarnava Mare, Siriu, Slatina, Slanic, Somesul Mare, Somesul Mic, Somesul Rece, Soveja, Strei - Hateg, Sieu - Budac, Tasad, Tinovul Mohos - Lacul Sf. Ana, Tisa Superioara, Trascau, Tinutul Padurenilor, Valea Cepelor, Valea Iadei, Valea Ierii, Valea Izei si Dealul Solovan, Valea Rosie, Valea Valsanului, Vaile Bratiei si Bratioarei, Vanatori - Neamt, Vulcanii Noroiosi de la Paclele Mari si Paclele Mici, Zarandul de Est, Zarandul de Vest.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Emys orbicularis - Testoasa de apa



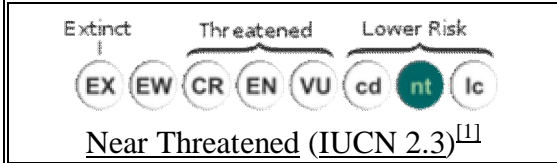
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Reptilia
Ordinul:	Testudines
Familia:	Emydidae
Genul:	<i>Emys</i>
Specia:	<i>E. orbicularis</i>

Denumire

Emys orbicularis

Conservation status



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din grecescul *emus* sau *emys* – broasca testoasa de apa dulce. Numele speciei este derivat din latinescul *orbiculus* – disc, cu referire la conturul carapacei.

Caracterizarea speciei

La mascul, carapacea are 14-17 cm iar coada 6-9 cm, iar carapacea la femela are 14-18 cm, coada 6-8 cm. Carapacea la adulti are forma eliptica, putin mai

lata posterior decat anterior, iar la exemplarele tinere este rotunjita, cafeniu-intunecat. La adulti, carapacea are fondul cafeniu-intunecat, cafeniu-rosiatic sau negru cu pete rotunde sau linii intrerupte galbene, mai mult sau mai putin numeroase, dispuse in raze pe fiecare dintre placi , iar plastronul galben deschis sau galben-roscat, cafeniu sau aproape complet negru. Coadă cu solzi in verticil mai mult sau mai putin proeminenti. Capul la mascul colorat deasupra in cafeniu cu spirale negre, iar la femela este patat cu galben.

Reproducerea

Femela depune, prin mai-iunie, 4-16 oua mai mult sau mai putin cilindrice; clocirea dureaza, in functie de temperatura solului, 3-5 luni. Puii apar, cel mai adesea, in primavara anului urmator.

Habitat

Se hraneste cu viermi, insecte de apa, raci, scoici, mormoloci si pestisori; mananca obisnuit sub apa.

In fauna tarii destul de comuna, traieste in ape statatoare, maloase, si in cele cu curs linistit; inoata si se scufunda foarte bine.

Situri desemnate pentru conservare

Balta Alba-Amara-Jirlau-Lacul Sarat Caineni, Balta Mica a Brailei, Bordusani-Borcea, Bratul Macin, Canaralele Dunarii, Campia Careiului, Campia Ierului, Cefa, Cheile Doftanei, Ciuperceni-Desa, Comana, Coridorul Ialomitei, Coridorul Jiului, Crisul Alb intre Gurahont si Ineu, Crisul Negru, Crisul Repede amonte de Oradea, Dealul Mare-Harlau, Dealurile Clujului Est, Dealurile Tarnavei Mici-Biches, Defileul Muresului, Delta Dunarii, Diosig, Dumbraveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa, Dunarea la Garla Mare – Maglavit, Dunele de nisip de la Hanul Conachi, Fagetul Clujului-Valea Morii, Fanatele de pe Dealul Corhan-Sabed, Gura Vedei-Saica-Slobozia, Hartibaciu Sud-Est, Hartibaciu Sud-Vest, Insulele Stepice Sura Mica-Slimnic, Jiana, Lacul Petea, Lacul si Padurea Cernica, Lacurile din jurul Mascurei, Lacurile Falticeni, Lacurile Faragau-Glodeni, Lozna, Lunca Buzaului, Lunca Chineja, Lunca Joasa a Prutului, Lunca Muresului Inferior, Lunca Raului Doamnei, Lunca Siretului Inferior, Lunca Teuzului, Mestecanisul de la Reci, Mlaca Tatarilor, Mlastina de la Fetesti, Mlastina Satchinez, Nordul Gorjului de Vest, Oltenita-Mostistea-Chiciu, Oltul Mijlociu-Cibin-Hartibaciu, Pajistile lui Suci, Padurea Bolintin, Padurea Hagieni-CotulVaii, Padurea Starmina, Padurea si Lacul Stolnici, Padurea si pajistile de la Marzesti, Padurea si Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Padurea Zamostea-Lunca, Platoul Mehedinti,

Portile de Fier, Rapa Lechinta, Raul Barlad intre Zorleni si Gura Garbavotulu, Raul Caras, Raul Mures intre Branisca si Ilia, Raul Negru, Raul Olt intre Maruntei si Turnu Magurele, Raul Prut, Raul Putna, Raul Siret intre Pascani si Roman, Raul Suceava Liteni, Raul Tarnava Mare intre Copsa Mica si Mihalt, Raul Tur, Recifii Jurasici Cheia, Sacueni, Saraturile Jijia Inferioara-Prut, Scrovistea, Sighisoara-Tarnava Mare, Silvestepa Olteniei, Somesul Mare, Somesul Mic, Suharau-Darabani, Tisa Superioara, Valea Calmatuiului, Vulcanii Noroiosi de la Paclele Mari si Paclele Mici.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

***Testudo hermanni* - Testoasa de uscat banateana**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Reptilia
Ordinul:	Testudines
Familia:	Testudinidae
Genul:	<i>Testudo</i>
Specia:	<i>T. hermanni</i>

Denumire

Testudo hermanni

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu "A", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $100 \geq p > 15\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare "A" ne indica o stare de conservare excelenta a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

In limba latina, testudo este numele broastelor testoasede uscat, derivat din cuvantul testa – bucatade argila arsa, obiect de olarie facut din lut ars, cu referire la duritatea carapacei. Numele speciei este o dedicatie pentru Jean-Frédéric Hermann (1768-1793), naturalist francez.

Caracterizarea speciei

La exemplarele mature carapacea este galben-pai sau portocalie, iar la cele batrane galben-verzuie si chiar verde-maslinie, placile acesteia fiind patate

cu cafeniu-negricios in partea anterioara. Ochii au culoarea negru-albastrui sau negru-cafeniu. Masculii sunt ceva mai mici decat femelele, dar au cozi mult mai lungi decat acestea. In timp ce adultii nu au pradatori naturali, juvenilii sau ouale acestei specii sunt consummate de caini, vulpi, pasari (in special corvide), sobolani, bursuci, mistreti. Infectiile virale pot provoca mortalitate in proportie de 100%, un impact deosebit in raspandirea unor boli avandu-l animalele de companie abandonate. In Balcani, carapacea se foloseste in medicina traditionala. Frecvent, habitatele naturale in care specia este intalnita sunt deteriorate, fragmentate sau distruse prin extinderea suprafetelor agricole, dezvoltare urbana, amenajarea drumurilor, prin pasunat, amenajari industriale, defrisari, poluare chimica si genetica, prin inlocuirea unor specii forestiere din habitat cu altele noi, inadecvate, in care testoasele nu gasesc hrana si adapost.

Situri desemnate pentru conservare

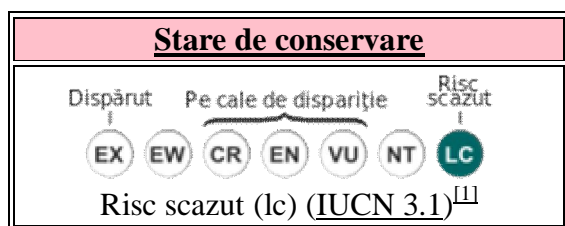
Cheile Rudariei, Domogled-Valea Cernei, Dumbraveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa, Jiana, Padurea Starmina, Padurea si Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Platoul Mehedinti, Portile de Fier, Raul Timis intre Rusca si Prisaca.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

2.2.5 Specii de pesti enumerate in Anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE cuprinse in Formularul Standard al sitului - RO SCI 0206 Portile de Fier si evaluarea in ceea ce priveste prezenta acestora in zona proiectului

Aspius aspius - Avat



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Actinopterygii
Ordinul:	Cypriniformes
Familia:	Cyprinidae
Genul:	<i>Aspius</i>
Specia:	<i>A. aspius</i>

Denumire

Aspius aspius

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu "C", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare "A" ne indica o stare de conservare excelenta, indiferent de posibilitatea de refacere.

Caracterizarea speciei

Este un peste cu corpul alungit, putin comprimat lateral. Solzii sunt subtiri dar bine fixati, cu striuri evidente. In mod obisnuit atinge lungimea de 30- 40 cm si 1-2 kg greutate, maximul fiind de 100 cm si 9 kg. Spatele este masliniu-inchis, ceva mai jos vanat, flancurile argintii, fata ventrala alba. Dorsala si caudala sunt cenusii, ventralele si anala incolore sau palid rosietice, pectoralele incolore.

Hrana consta din plancton la alevini, urmand apoi o faza scurta de hranire cu nevertebrate dupa care se trece la hrana pe baza de peste, in special obleti.

Ataca pestii de talie mica la suprafata apei, in special la rasaritul si apusul soarelui. Dusmanii sai cei mai periculosi sunt stiuca si salaul.

Reproducerea

Depun icrele pe substrat dur, atat in apa curgatoare cat si in balti, in numar de 40000-140000. Este un peste solitar, inoata cu usurinta foarte rapid pe distante scurte.

Habitat

In Romania este unul din cei mai comuni pesti, fiind intalnit in toate apele dulci, si chiar in fata gurilor Dunarii si in Razim - Sinoe. Cea mai mare abundenta si frecventa se inregistreaza pe Dunare. Este o specie rapitoare diurna. O buna parte din exemplarele din Dunare intra pentru reproducere in balti si se retrag la scaderea apelor. Altele raman in Dunare, iar altele sunt sedentare in balti. In rauri urca inspre amonte in perioada de reproducere, care are loc in martie-aprilie.

Situri desemnate pentru conservare

Balta Mica a Brailei, Bratul Macin, Canaralele Dunarii, Ciuperceni-Desa, Corabia-Turnu Magurele, Coridorul Jiului, Crisul Negru, Defileul Muresului, Delta Dunarii, Domogled-Valea Cernei, Dumbraveni-Valea, Urluia-Lacul Vederosa, Gura Vedei-Saica-Slobozia, Lacul si Padurea Cernica, Lunca Inferioara a Crisului Repede, Lunca Joasa a Prutului, Lunca Mijlocie a Argesului, Lunca Muresului Inferior, Lunca Siretului Inferior, Lunca Timisului, Oltenita-Mostistea-Chiciu, Oltul Mijlociu-Cibin-Hartibaciu, Oltul Superior, Padurea Eseschioi-Lacul Bugeac, Padurea si Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Padurea Zamostea-Lunca, Portile de Fier, Rapa Lechinta, Raul Mures intre Lipova si Paulis, Raul Mures intre Branisca si Ilia, Raul Mures intre Iernuteni si Peris, Raul Mures intre Moresti si Ogra, Raul Prut, Raul Tarnava Mare intre Copsa Mica si Mihalt, Raul Tur, Siretul Mijlociu-Bucecea, Somesul Mare, Sieu-Budac, Tisa Superioara, Valea Izei si Dealul Solovan

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate, in teren si in urma discutiilor cu pescarii din localitate, nu s-au intalnit exemplare ale acestei specii.

*Se estimeaza ca exemplarele de *Aspius aspius* - avat, prezente in interiorul sitului nu vor fi afectate de implementarea PUG.*

***Barbus meridionalis* - Moioaga**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Actinopterygii
Ordinul:	Cypriniformes
Familia:	Cyprinidae
Genul:	<i>Barbus</i>
Specia:	<i>B. meridionalis</i>

Denumire

Barbus meridionalis

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “B”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna, indiferent de posibilitatea de refacere.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen este cel latin pentru acest gen de pesti pornind de la latinescul barba - barba referitor la excrescentele din jurul gurii pestelui. Numele speciei este latinescul meridionalis - dinspre sud, dinspre soare, referitor la arealul speciei. Numele subspeciei este o dedicatie pentru János Petényi Salamon, zoolog maghiar din secolul XIX.

Caracterizarea speciei

Culoarea generala a corpului este brun-ruginiu inchis pe spinare, cu pete mai intunecate si mai deschise. Flancurile sunt galbene-ruginii cu pete, fata ventrala galbuie deschis, dorsala si caudala cu pete puternice, celelalte inotatoare fiind galbene. Mustatile sunt galbene, fara axa rosie. Lungimea obisnuita este de 20 cm, inasa ocazional se pot prinde si exemplare de pana la 27 cm. Greutatea obisnuita este de 300-400 g, inasa pot fi capturate si exemplare de 1,5 kg. Reproducerea acestei specii are loc primavara, prelungindu-se uneori pana spre sfarsitul verii (mai-iulie). Ponta se face fara a urca in susul apei. Formeaza grupuri mici si, pentru panta, se deplaseaza in zona malurilor, unde icrele foarte mici si de culoare galben-portocalie sunt pulverizate in apa, atat pe timpul zilei cat si pe timp de noapte. Prefera nuante deschise ale substratului (alb, gri, galben) in detrimentul celor inchise (negru, rosu). Este un peste combativ, o adevarata „personalitate„ intre pestii de apa curgatoare de la noi din tara. Mrenele batrane duc o viata sedentara. Datorita conformatiei corpului isi cauta hrana in locurile bogate in aluviuni, greu accesibile altor pesti, dupa pietre, sub lespezile mari de piatra, in maluri spalate unde curentii asigura o oxigenare buna a apei. Hrana sa este formata in special din larve de insecte acvatice, viermi, crustacee mici si resturi vegetale. Traieste exclusiv in raurile si paraiele din regiunea de munte si din partea superioara a regiunii colinare. Isi duce viata atat in rauri pietroase, rapide si reci, cat si in unele paraie mai namoloase. Arata preferinta mai ales pentru portiunile cu curent puternic si fund pietros, intalnindu-se adeseori impreuna cu porcusorul de vad, aceasta in special in zona de aval a arealului sau. Specie strict sedentara, nu intreprinde niciun fel de migratii. Poate fi intalnita in Franta, Spania, Romania, Ucraina si Polonia. In Romania este distribuita in special in vestul tarii, dar s-a observat ca s-a extins si in raurile din centrul si sudul tarii (Tisa, Viseu, Somes, Bistrita).

Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Bistrita Aurie, Calimani-Gurghiu, Cheile Bicazului-Hasmas, Cheile Nerei-Beusnita, Cheile Rudariei, Cheile Varghisului, Ciucas, Cozia, Crisul Alb intre Gurahont si Ineu, Crisul Negru, Crisul Repede amonte de Oradea, Cusma, Dealurile Tarnavei Mici-Biches, Defileul Crisului Alb, Defileul Crisului Negru, Defileul Crisului Repede-Padurea Craiului, Defileul Jiului, Defileul Muresului, Domogled-Valea Cernei, Frumoasa, Gradistea Muncelului-Ciclovina, Lunca Buzaului, Lunca Raului Doamnei, Muntii

Fagaras, Muntii Maramuresului, Muntii Rodnei, Muntii Tarcu, Nordul Gorjului de Est, Nordul Gorjului de Vest, Obcinele Bucovinei, Oltul Mijlociu-Cibin-Hartibaciu, Oltul Superior, Penteleu, Piatra Craiului, Platoul Mehedinti, Portile de Fier, Porumbeni, Raul Caras, Raul Gilort, Raul Moldova intre Oniceni si Mitesti, Raul Moldova intre Paltinoasa si Rusi, Raul Moldova intre Tupilati si Roman, Raul Motru, Raul Mures intre Iernuteni si Peris, Raul Nera intre Bozovici si Moceris, Raul Suceava, Raul Suceava Liteni, Raul Tarnava Mare intre Odorheiu Secuiesc si Vanatori, Raul Tarnava Mica, Raul Timis intre Rusca si Prisaca, Retezat, Semenic-Cheile Carasului, Sighisoara-Tarnava Mare, Siretul Mijlociu-Bucecea, Siriu, Strei-Hateg, Sieu-Budac, Tisa Superioara, Valea Izei si Dealul Solovan, Valea Valsanului, Vanatori-Neamt.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate, in teren si in urma discutiilor cu pescarii din localitate, nu s-au intalnit exemplare ale acestei specii.

*Se estimeaza ca exemplarele de *Barbus meridionalis* - Moioaga, prezente in interiorul sitului nu vor fi afectate de implementarea PUG.*

***Cottus gobio* - Zglavoc**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Actinopterygii
Ordinul:	Scorpaeniformes
Familia:	Cottidae
Genul:	<i>Cottus</i>
Specia:	<i>C. gobio</i>

Denumire

Cottus gobio

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna, indiferent de posibilitatea de refacere.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen deriva de la Kottos – personaj mitologic grec, unul dintre fiii lui Uranus si ai Gaiei (adica ai cerului si ai pamantului) si unul dintre cei trei hecanchori (titani cu 100 de brate si 50 de capete), probabil o aluzie la aspectul diform al pestelui. Numele de specie este cel popular latin pentru guvizi, cu care aceasta specie seamana oarecum (desi sunt din familii diferite).

Caracterizarea speciei

Traieste exclusiv in apele dulci reci, de munte, in general in rauri si paraie, rar in lacuri de munte. Sta sub pietre in locurile cu apa putin mai adanca si relativ mai inceata, adesea spre mal sau in bratele laterale. Este putin mobil, dar daca este deranjat se deplaseaza pe o distanta scurta. Este strict sedentar si nu intreprinde migratii. Are corpul alungit si gros, profilul usor convex intre varful botului si ochi, apoi aproape orizontal. Capul este mare (lungimea sa reprezinta 26,2-33% din cea a corpului), turtit dorsoventral si mai gros decat corpul. Grosimea capului la unele exemplare egaleaza aproape lungimea capului, la altele fiind simtitor mai mica. In mod obisnuit, exemplarele juvenile au un cap mai ingust. Ochii situati in jumatarea anterioara a capului, bulbucati, privesc in sus. Jumatatea superioara a ochiului este adesea acoperita de o pleoapa pigmentata, usor de confundat cu pielea. Partea dorsala a corpului este brun-cafenie, cu pete marmorate batand uneori in roscat. Mai rar este cenusiu inchis. Fata ventrala este de culoare galben deschisa sau alba. In jumatarea posterioara a corpului exista 3-4 dungi transversale intunecate, uneori aproape negre. Aceste dungi sunt foarte evidente la exemplarele deschise la culoare, la cele intunecate fiind greu de distins. Dorsalele, caudala si pectoralele au pete cafenii dispuse in dungi longitudinale. Anala si ventralele sunt nepatate, foarte rar anala avand dungi slab evidente, formate din pete cafenii. Se reproduce primavara, in martie-aprilie. Fecundatia este interna, dar observatii mai precise lipsesc in aceasta privinta. Prolificitatea este redusa, femela depunand 100-300 de icre mari (2,5 mm diametru). Masculii pazesc ponta pana la eclozare, care are loc la 4-5 saptamani de la depunerea icrelor. Alevinii sunt la inceput semipelagici. Maturitatea sexuala este atinsa la varsta de doi ani. Dimorfismul sexual consta in faptul ca masculii au botul mai lat si ventralele mai lungi decat femelele. Hrana consta din larve de insecte, amfipode, icre si pui de peste, ocazional oua de broasca. Este intalnit in Europa din Anglia si nordul Spaniei pana in Balcani si Crimeea, in Italia, Dalmatia, Vistula. In nord-estul Europei si in bazinul aralic apar alte subspecii. La noi se intalneste in Viseu, Iza. A fost semnalat si in Somesul Mare din amonte de Sant, in Bistrita transilvaneana, in Somesul Cald si cel Rece pana la unirea in Somesul Mic, in Mures, din amonte de Toplita pana la Brancovenesti, in Jiu, Olt, Arges, in Moldova si afluenti ai acesteia in raionul Falticeni.

Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Bazinul Ciucului de Jos, Bistrita Aurie, Bucegi, Cascada Misina, Caldarele Zabalei, Calimani-Gurghiu, Ceahlau, Cheile Bicazului-Hasmas, Cheile Nerei-Beusnita, Cheile Varghisului, Ciucas, Cozia, Crisul Repede amonte de Oradea, Cusma, Defileul Crisului Repede-Padurea Craiului, Defileul Jiului, Domogled-Valea Cernei, Frumoasa, Gradistea Muncelului-Ciclovina, Muntii Ciucului, Muntii Fagaras, Muntii Maramuresului, Muntii Rodnei, Muntii Tarcu, Nordul Gorjului de Vest, Oltul Superior, Parang, Penteleu, Piatra Craiului, Platoul Mehedinti, Portile de Fier, Putna-Vrancea, Raul Targului-Argesel-Rausor, Retezat, Semenice-Cheile Carasului, Siriu, Somesul Mare Superior, Somesul Rece, Strei-Hateg, Sindrilita, Tisa Superioara, Trascau, Valea Ierii, Valea Izei si Dealul Solovan, Valea Valsanului, Vaile Bratiei si Bratioarei, Vanatori-Neamt.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate, in teren si in urma discutiilor cu pescarii din localitate, nu s-au intalnit exemplare ale acestei specii.

Gobio albipinnatus – Porcutor de nisip



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Actinopterygii
Ordinul:	Cypriniformes
Familia:	Cyprinidae
Genul:	<i>Gobio</i>
Specia:	<i>G. albipinnatus</i>

Denumire

Gobio. albipinnatus

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna, indiferent de posibilitatea de refacere.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen este cel popular latin pentru guvizi. Numele speciei este format din cuvintele latine albus – alb si pinna – pana, pieptene, cu referire la aspectul inotatoarei dorsale a pestelui.

Caracterizarea speciei

Are o coloratie galbui-cenusie deschisa, partea dorsala a capului fiind de un cenusiu mai inchis, cu pete si dungi intunecate. Flancurile prezinta 6-12 pete (obisnuit 7-8), rotunde, dar mai mici fata de celelalte specii ale genului. Pe spate prezinta cateva pete foarte slab colorate, abia distinse, iar

partea ventrala este alba. Ajunge la lungimea de 7-9 cm (rar 13 cm). Reproducerea are loc in lunile mai-iulie, ponta facandu-se pe pietre, in zonele mai putin adanci. Se reproduce de mai multe ori (de patru ori in medie), la intervale de doua saptamani. Icrele fecundate sunt purtate de curent, cazand pe substrat, la care adera. Este o specie nocturna in perioada adulta, dar puietul are un comportament activ in timpul zilei. Desi in anumite repezisuri se intalnesc mai multi indivizi, nu formeaza niciodata adevarate carduri. Consuma doar fauna de fund, mai ales diatomee, larve mici de efemeride, amfipode, viermi, moluste, resturi vegetale, alge filamentoase, detritus organic. Specie bentopelagica, reofila, porcusorul de ses traieste in cursul raurilor de ses cu fund de nisip fin sau argila. Se localizeaza in locuri cu apa ceva mai adanca si curent slab (in general in locurile unde viteza apei atinge 28-45 cm/s). Evita locurile cu apa mai rapida sau statatoare si fund namolos. In baltile Dunarii intra mai mult accidental. Se hraneste pe fundul apei, cautand in substrat asemenea crapului, gura subterminala si mustatile fiind o dovada in acest sens. Se gaseste in bazinul Dunarii, de la Bratislava pana la varsare. Intra ocazional in unele balti ale Dunarii ca balta Potelu, baltile Calarasi si Galatuiul langa Calarasi, apoi Oltina si Bugeac. S-a mai semnalat si in Somes, in Crasna, in Crisul Negru, Crisul Alb, Mures, Blaj, Bega, Jiu, Olt, Prut.

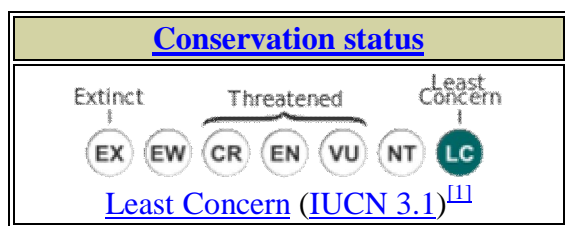
Situri desemnate pentru conservare

Balta Mica a Brailei, Canaralele Dunarii, Campia Ierului, Ciuperceni-Desa, Corabia-Turnu Magurele, Coridorul Jiului, Crisul Alb, Crisul Alb intre Gurahont si Ineu, Crisul Negru, Defileul Crisului Alb, Defileul Muresului, Delta Dunarii, Dumbraveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa, Dunarea la Garla Mare – Maglavit, Gura Vedei-Saica-Slobozia, Lunca Inferioara a Crisului Repede, Lunca Muresului Inferior, Lunca Siretului Inferior, Lunca Timisului, Oltenita-Mostistea-Chicui, Padurea Eseschioi-Lacul Bugeac, Padurea si Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Portile de Fier, Rapa Lechinta, Raul Gilort, Raul Mures intre Lipova si Paulis, Raul Mures intre Branisca si Ilia, Raul Mures intre Iernuteni si Peris, Raul Mures intre Moresti si Ogra, Raul Olt intre Maruntei si Turnu Magurele, Raul Tarnava Mare intre Copsa Mica si Mihalt, Raul Tarnava Mica, Raul Tur, Somesul Mare, Sieu-Budac.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate, in teren si in urma discutiilor cu pescarii din localitate, nu s-au intalnit exemplare ale acestei specii.

Gymnocephalus schraetzer- Raspar



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Actinopterygii
Ordinul:	Perciformes
Familia:	Percidae
Genul:	<i>Gymnocephalus</i>
Specia:	<i>G. schraetzer</i>

Denumire

Gymnocephalus schraetzer

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna in conditii dificile.

Caracterizarea speciei

Este o specie exclusiv de apa curgatoare. Partea dorsala si flancurile sunt galbene, cea ventrala aproape alba. Pe jumatatea dorsala a corpului se intind trei dungi longitudinale negru-albastrui, subtiri si bine delimitate. Prima este situata imediat sub dorsala, a doua la nivelul marginii superioare a ochiului, iar a treia la nivelul jumatatii inferioare a ochiului.

Reproducerea

Atinge maturitatea sexuala la varsta de 2-3 ani si 12-16 cm (lungimea standard). Se reproduce in perioada aprilie-mai migrand pe distante mici in grupuri foarte numeroase spre locurile de depunere a icrelor. Fiecare femela depune icrele in prezenta mai multor masculi, pe substrat tare, in curent, sub forma de benzi.

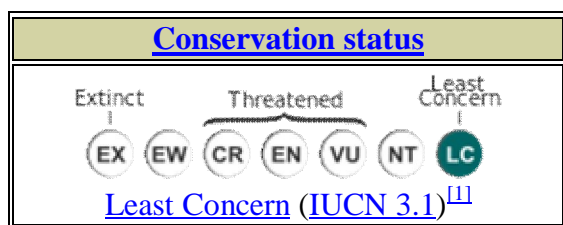
Habitat

Este o specie cu areal geografic european limitat la bazinul Dunarii si raul Camcea (estul Bulgariei). In Romania este relativ frecvent pe tot traseul Dunarii si rar in raurile din vestul tarii (Crisuri, Somes, Mures) precum si la gurile Prutului si Siretului. Se hraneste, la fel ca si ghibortul, cu nevertebrate bentonice (care traiesc pe fundul apei). In afara de insecte, larve de insecte, rame, raci, melci si scoici, mananca icre si puiet de peste, cu predilectie icrele salaului si ale crapului si in general puietul tuturor speciilor pasnice de pesti.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

*Conform datelor din literatura de specialitate si in urma discutiilor cu pescarii din localitate - la vizitele efectuate, in teren -, in zona supusa cercetarii nu s-au intalnit exemplare ale acestei specii, in aceasta perioada. Se estimeaza ca exemplarele de *Gymnocephalus schraetzer* prezente in interiorul sitului nu vor fi afectate de implementarea PUG-ului.*

Misgurnus fossilis - Tipar



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Actinopterygii
Ordinul:	Cypriniformes
Familia:	Cobitidae
Genul:	<i>Misgurnus</i>
Specia:	<i>M. fossilis</i>

Denumire

Misgurnus fossilis

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu "C", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare "B" ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Caracterizarea speciei

Corpul este alungit si gros, de inaltime aproape uniforma, profilul dorsal si cel ventral fiind aproape orizontale. Solzii sunt mici, dar foarte evident imbracati. Linia laterala este foarte greu vizibila, in schimb sistemul lateral al capului este foarte evident. Istmul este complet acoperit de solzi spre deosebire de cap. Fata dorsala este de culoare cafeniu inchis, presarata cu pete negricioase marunte, aceasta zona cafenie fiind marginita de o dunga longitudinala ingusta, aproape neagra, ce se intinde de la coltul superior al opecularului pana la coada. In partea posterioara dunga este intrerupta, constand din pete izolate. In jos de aceasta dunga, corpul e galben-ruginiu presarat cu puncte cafenii, in lungul acestei zone deschise intinzandu-se o a treia dunga negricioasa, ingusta si intrerupta. Capul este cafeniu deschis cu pete mici

intunecate iar inotatoarele sunt fumurii cu pete intunecate. Dintre cele trei perechi de mustati propriu-zise, perechea a treia este cea mai lunga.

Reproducerea

Perioada reproducerii dureaza din martie pana in iunie, femela depunand 100000- 150000 de icre pe vegetatia acvatica. Icrele sunt lipicioase, aderand la vegetatie. Incubatia dureaza 7-8 zile, la 15 °C, in momentul ecloziunii alevinul masurand cinci milimetri. Hrana consta din detritus organic, vegetatie acvatica, viermi, crustacee, larve de insecte, moluste.

Habitat

Este o specie dulcicola de apa statatoare sau lent curgatoare raspandita in toate baltile pana in zona colinara, mai rara in raurile de ses. In rauri se localizeaza in portiunile maloase si in bratele laterale. Prefera fundul malos si vegetatia. Avand posibilitatea respiratiei aeriene (intestinale) este foarte rezistenta la lipsa de oxigen din apa. In caz de secare a baltii rezista mult timp in mal, scufundandu-se in mal atat iarna, cat si vara in perioadele caniculare. Este intalnit in aproape toate baltile, lacurile si iazurile, in portiuni cu curgere lenta si in bratele laterale ale raurilor, pana aproape de munte.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei si estimarea impactului

Zona supusa PUG confera habitat corespunzator cerintelor ecologice in care se dezvolta aceasta specie.

La vizitele efectuate in teren, - in urma discutiilor cu pescarii din zona -, s-a constatat ca au fost identificati indivizi ai acestei specii.

2.2.6 Specii de nevertebrate enumerate in Anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE cuprinse in Formularul Standard al sitului - RO SCI 0206 Portile de Fier si evaluarea in ceea ce priveste prezenta acestora in zona proiectului

Austropotamobius torrentium – Rac de ponoare



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Malacostraca
Ordinul:	Decapoda
Familia:	Astacidae
Genul:	<i>Austropotamobius</i>
Specia:	<i>A. torrentium</i>

Denumire

Austropotamobius torrentium

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “A”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $100 \geq p > 15\%$ din totalul acestei specii la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei si estimarea impactului

Zona supusa PUG confera habitat corespunzator cerintelor ecologice in care se dezvolta acesta specie.

La vizitele efectuate in teren, - in urma discutiilor cu pescarii din zona -, s-a constatat ca nu au fost identificati indivizi ai acestei specii.

Callimorpha quadripunctaria - Fluture vargat



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Insecta
Ordinul:	Lepidoptera
Familia:	Arctiidae
Genul:	<i>Callimorpha</i>
Specia:	<i>C. quadripunctaria</i>

Denumire

Callimorpha quadripunctaria

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu "B", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare "B" ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen este format din cuvintele grecesti morphe – forma, schimbare, natura (a unui lucru) si kallos – frumos, referitor la aripile frumoase si contrastant colorate ale fluturelui. Numele speciei este format din cuvintele

latine quattuor – patru si punctum – punct, pata, adica „cea cu patru puncte”, referitor la desenul de pe aripile speciei.

Caracterizarea speciei

Aripile anterioare au culoarea alb-galbui, cu desen negru, aripile posterioare sunt rosii, cu puncte negre. Toracele este alb, cu trei dungii longitudinale negre, iar abdomenul este portocaliu. Se regaseste pe dealuri cu substrat calcaros, terase montane insorite, vai umede, ravene stancoase, cu plante in florite toata vara, la altitudini de la 700 pana la 1000 m. Zboara din iulie pana in august.

Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Balta Alba-Amara-Jirlau-Lacul Sarat Caineni, Caldarele Zabalei, Calimani-Gurghiu, Campia Ierului, Cheile Nerei-Beusnita, Cheile Turenilor, Ciucas, Comana, Cusma, Dealul Cetatii Deva, Dealurile Clujului Est, Domogled-Valea Cernei, Frumoasa, Gradistea Muncelului-Ciclovină, Lacul Petea, Lunca Joasa a Prutului, Muntii Fagaras, Muntii Macinului, Muntii Rodnei, Nordul Gorjului de Est, Nordul Gorjului de Vest, Padurea Barnova-Repedea, Padurea Bogatii, Padurea Hagieni-Cotul Vaii, Padurea si pajistile de la Marzesti, Padurea si Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Penteleu, Podisul Secaselor, Portile de Fier, Retezat, Semenice-Cheile Carasului, Sighisoara-Tarnava Mare, Soveja, Trascau, Vanatori-Neamt.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes: PUG Moldova Noua si nici oamenii locului nu au putut da relatii despre existenta acestei specii.

Lycaerna dispar – Fluturasul purpuriu



Clasificare stiintifica

Regnul:	<u>Animalia</u>
Clasa:	Insecta
Ordinul:	Coleoptera
Familia:	<u>Lycaenidae</u>
Genul:	<i>Lycaena</i>
Specia:	<i>L. dispar</i>

Denumire

Lycaerna dispar

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “**B**”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “**B**” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen este denumirea neolatina pentru acesti fluturi, probabil cu referire la regiunea antica Lycia din sudul Anatoliei. Numele speciei este latinescul *dispar* – inegal, diferit, facand aluzie la deosebirea mare intre coloritul aripilor la cele doua sexe.

Caracterizarea speciei

Masculul din aceasta specie de fluturi are culoarea rosie pe partea dorsala, in timp ce la femela culoarea este portocalie, cu dunga marginala bruna.

Habitat

Traieste in fanete mlastinoase si zone umede, pe malurile apelor si in zone inundabile. Zboara din mai pana in septembrie.

Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Balta Alba-Amara-Jirlau-Lacul Sarat Caineni, Calimani-Gurghiu, Campia Careiului, Campia Ierului, Cheile Turzii, Comana, Cusma, Dealul Ciocas-Dealul Vitelului, Dealul Istrita, Dealurile Clujului Est, Defileul Crisului Repede-Padurea Craiului, Delta Dunarii, Domogled-Valea Cernei, Dumbraveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa, Fagetul Clujului-Valea Morii, Fantanita Murfatlar, Frumoasa, Gradistea Muncelului-Ciclovină, La Saratura, Magurile Baitei, Mestecanisul de la Reci, Mlastina Satchinez, Muntii Fagaras, Muntii Maramuresului, Muntii Macinului, Nordul Gorjului de Vest, Padurea Bogatii, Padurea Hagieni-Cotul Vaii, Padurea si Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Platoul Meledic, Podisul Nord Dobrogean, Poienile cu narcise de la Dumbrava Vadului, Portile de Fier, Raul Tarnava Mica, Raul Tur, Retezat, Semenice-Cheile Carasului, Sighisoara-Tarnava Mare, Strei-Hateg, Suatu -Cojocna-Crairat, Valea Calmatuiului.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes: PUG Moldova Noua si oamenii locului au confirmat existenta acestei specii.

***Cerambyx cerdo* – Croitorul mare al stejarului**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Insecta
Ordinul:	Coleoptera
Familia:	Cerambycidae
Genul:	<i>Cerambyx</i>
Specia:	<i>C.cerdo</i>

Denumire

Cerambyx cerdo

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “B”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “A” ne indica o stare de conservare excelenta a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen este numele popular al speciei in Grecia antica, kerambux, la care se adauga latinescul cerdo – artizan, mestesugar, referitor la „arta de a sculpta lemnul” a acestei insecte.

Caracterizarea speciei

Croitorul mare al stejarului este un coleopter cu corpul de culoare neagra, partea din fata a toracelui fiind lucioasa cu zbarciturile discoide. Sculptura aripilor (elitelor) este formata din rugozitati puternice la baza si din ce in ce mai fine spre partea apicala (varf). Pubescenta (perii) elitelor este fina si putin vizibila. Abdomenul este lucios, cu pubescenta putin deasa. Lungimea corpului este 23-55 mm. Ziua se ascund in coroanele arborilor sau in scorburi. Este o specie care suporta variatii foarte limitate ale temperaturii mediului si

care se hranneste cu lemn, preferand padurile batrane de foioase. Adultii sunt activi in timpul noptii si pe inserat. Zboara din luna mai pana in luna august.

Reproducerea

Specia se dezvolta in lemnul stejarului, castanului, fagului, nukului, ulmului, frasinului. Femela depune cate 2-3 oua in crapaturile sau ranile scoartei. Dupa circa 14 zile apare larva, care initial se hraneste cu scoarta iar mai apoi patrunde in lemn. Perioada de dezvoltare (de la ou pana la adult) dureaza, de regula, trei ani, insa uneori se poate prelungi pana la cinci ani.

Habitat

Prefera arborii batrani, izolati in luminisuri sau la marginea padurii, mai ales cei partial atacati de alti daunatori. Disparitia in masa a indivizilor este cauzata de exploatarea tuturor arborilor varstnici din fagete, activitate antropica ce determina pe deoparte eliminarea bazei trofice (hrana specifica) pentru stadiul de adult si pe de alta parte distrugerea habitatelor cu rol in camuflarea stadiilor de dezvoltare, fiind stiut faptul ca acestea sunt usor de identificat de catre speciile rapitoare, mai ales pasari. La nivel comunitar este o specie considerata vulnerabila, aflata intr-o stare de conservare nefavorabila in bioregiunile continentala si panonica si necunoscuta in bioregiunea alpina.

Situri desemnate pentru conservare

Calimani-Gurghiu, Campia Careiului, Cheile Rudariei, Ciuperceni-Desa, Comana, Cozia, Dealurile Dragasaniului, Defileul Jiului, Domogled-Valea Cernei, Dunele de nisip de la Hanul Conachi, Frumoasa, Lacul Negru, Lunca Buzaului, Lunca Muresului Inferior, Muntioru Ursoaia, Muntii Macinului, Muscelele Argesului, Nordul Gorjului de Vest, Padurea de stejar pufos de la Miraslau, Padurea Barnova-Repedea, Padurea Dalhauti, Padurea de gorun si stejar de la Dosul Fanatului, Padurea Garboavele, Padurea Resca Hotarani, Padurea Sarului, Padurea Starmina, Padurea si Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Padurea Targu Mures, Padurea Verdele, Padurile din Silvestepa Mostistei, Padurile din Sudul Piemontului Candesti, Platforma Cotmeana, Platoul Mehedinti, Podisul Nord Dobrogean, Portile de Fier, Raul Tur, Raul Vedea, Seaca-Optasani, Semenice-Cheile Carasului, Sighisoara-Tarnava Mare, Silvestepa Olteniei, Vanatori-Neamt, Zarandul de Est.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate in teren nu s-a identificat prezenta speciei. Deoarece exista arbori batrani in zona PUG, care sa ofere conditii de existenta a acestei specii este probabila existenta speciei.

Lucanus cervus- Radasca



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Insecta
Ordinul:	Coleoptera
Familia:	Lucanidae
Genul:	<i>Lucanus</i>
Specia:	<i>L. cervus</i>

Denumire

Lucanus cervus

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “A” ne indica o stare de conservare excelenta a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen este denumirea latina a insectei. Numele speciei este latinescul cervus – cerb, referitor la coarnele masculilor.

Caracterizarea speciei

Este o insecta cu corpul alungit, masiv, negru, cu luciu mat. Mandibulele si elitrele masculilor sunt brune-castanii. Antenele sunt destul de lungi. Dimorfismul sexual (diferentele intre mascul si femela) este pronuntat la aceasta specie. Masculul are capul masiv si mandibulele sub forma unor coarne ramificate foarte mari, culoarea elitrelor fiind brun-castaniu. Lungimea corpului variaza intre 25 si 75 mm. La exemplarele mari lungimea coarnelor poate atinge aproape jumatate din lungimea totala a individului.

Femela are capul si mandibulele potrivite ca marime, iar culoarea elitrelor este neagra. Lungimea corpului femelelor variaza intre 25 si 30 mm. Traieste cel mai adesea pe trunchiuri si ramuri de stejar, in zonele mediteraneene, si este activa dupa-amiaza. Larvele se dezvoltă cel mai frecvent in scorburi de butuci din lemn de stejar. Dezvoltarea larvelor are loc pe o perioada de 4-5 ani. Gandacii tineri apar toamna, inasa nu parasesc camera larvara pana in primavara urmatoare. Zboara din aprilie pana in septembrie. La nivel comunitar se afla intr-o stare de conservare necorespunzatoare in bioregiunile continentala si alpina si favorabila in cea panonica. In Romania se gaseste in padurile de stejar de la ses.

Situri desemnate pentru conservare

Bagau, Bucegi, Calimani-Gurghiu, Campia Careiului, Cenaru, Cheile Nerei-Beusnita, Comana, Coridorul Jiului, Cozia, Crisul Alb, Dealul Istrita, Dealul Mocrei-Rovina-Ineu, Dealurile Dragasaniului, Dealurile Tarnavei Mici-Biches, Defileul Jiului, Domogled-Valea Cernei, Dumbraveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa, Hartibaciu Sud-Est, Hartibaciu Sud-Vest, Jiana, Lacul Stiucilor-Sic-Puini-Bontida, Lunca Muresului Inferior, Lunca Siretului Inferior, Muntii Fagaras, Muntii Macinului, Muscelele Argesului, Nordul Gorjului de Est, Nordul Gorjului de Vest, Padurea de stejar pufos de la Miraslau, Padurea Barnova-Repede, Padurea Calugareasca, Padurea Dalhauti, Padurea Eseschioi-Lacul Bugeac, Padurea Garboavele, Padurea Glodeni, Padurea Hagieni-Cotul Vaii, Padurea Resca Hotarani, Padurea Sarului, Padurea si Lacul Stolnici, Padurea si pajistile de la Marzesti, Padurea si Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Padurea Targu Mures, Padurea Topana, Padurea Uricani, Padurea Zamostea-Lunca, Padurile din Silvestepa Mostistei, Padurile din Sudul Piemontului Candesti, Persani, Platforma Cotmeana, Platoul Mehedinti, Portile de Fier, Porumbeni, Prigoria-Bengesti, Raul Tur, Raul Vedea, Scrovistea, Seaca-Optasani, Sighisoara-Tarnava Mare, Silvestepa Olteniei, Somesul Rece, Suatu-Cojocna-Crairat, Trascau, Valea Ierii, Valea Valsanului, Zarandul de Est, Zarandul de Vest.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate in teren nu s-a identificat prezenta speciei. Deoarece exista arbori batrani in zona PUG, care sa ofere conditii de existenta a acestei specii este probabila existenta speciei.

***Carabus variolosus* – Carab**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Insecta
Ordinul:	Coleoptera
Familia:	Carabidae
Genul:	<i>Carabus</i>
Specia:	<i>C. variolosus</i>

Denumire

Carabus variolosus

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “B”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen vine din latinescu carabus ce deriva din latinescu karabo, care inseamna atat crab cat si carabus. Numele de specie deriva din cuvantul modern latin variola – variola, de la numeroasele depresiuni pe care le are pe elitre si care seamana cu urmele lasate de variola pe pielea umana.

Caracterizarea speciei

Aceasta specie de carab are un corp alungit, de culoare neagra, cu irizatii metalice, capul fiind normal dezvoltat. Toracele superior este mai lung, cu unghiurile lateral posterioare triunghiular rotunjite in forma de lobi, usor indoite in jos. Antenele sunt subtiri si scurte. Dimensiunea corpului variaza intre 20 si 33 mm. Elitrele (aripile) sunt accentuat convexe, cu umerii usor proeminenti si prezinta o sculptura originala formata din rugozitati puternice

si gropite adanci. Este o specie iubitoare de umiditate, fiind indicator al biotopurilor umede. Din acest motiv prefera locurile mlastinoase si umbrite cum ar fi zonele de la marginea apelor curgatoare din diverse tipuri de paduri de foioase naturale si seminaturale. Ziua se camufleaza in frunzar, iar seara si dimineata iese pentru capturarea hranei si uneori patrunde in apa paraielor, de unde si denumirea de „gandacul amfibiou”. Se reproduce in locuri foarte umede. Este o specie pradatoare prin excelenta, consumand diferite specii de nevertebrate. Are o raspandire foarte limitata impusa de variatiile factorilor fizico-chimici, climatici si antropici. Specia a fost semnalata in Bulgaria, Cehia, Germania, Polonia, Romania, Serbia, Slovacia, Ucraina (regiunea muntilor Carpati), Ungaria.

Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Cheile Lapusului, Cheile Varghisului, Ciucas, Codrii seculari de la Strambu-Baiut, Cozia, Domogled-Valea Cernei, Muntele Ses, Muntii Bihor, Muntii Rodnei, Obcinele Bucovinei, Padurea Barnova-Repedea, Padurea Patrauti, Penteleu, Piatra Craiului, Portile de Fier, Rarau-Giumalau, Raul Targului-Argesel-Rausor, Semenice-Cheile Carasului, Soveja, Valea Izei si Dealul Solovan, Valea Valsanului, Zarandul de Est, Zarandul de Vest.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate in teren nu s-a identificat prezenta speciei, dar exista conditii care sa ofere existenta probabila a speciei.

Coenagrion ornatum – Libelula ornata



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Insecta
Ordinul:	Odonata
Familia:	Coenagrionidae
Genul:	<i>Coenagrion</i>
Specia:	<i>C. ornatum</i>

Denumire

Coenagrion ornatum

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen vine este compus din cuvintele grecesti arion – salbatic si coenus – comun. Numele speciei deriva din latinescul ornatum – ornat, impodobit, referitor la aspectul insectei.

Caracterizarea speciei

Este o libelula de talie mica. masculul are abdomenul de culoare albastra, cu desen distinctive de culoare neagra in forma de “U” care este conectat printr-un picior de un inel negru posterior. Habitatul optim este legat de prezenta apei cu scurgere lenta cu vegetatie iubitoare de umiditate (higrofila) bogata si de pasuni. Zboara din mai pana in iulie.

Situri desemnate pentru conservare

Cefa, Comana, Coridorul Jiului, Delta Dunarii, Lunca Inferioara a Crisului Repede, Lunca Muresului Inferior, Piatra Craiului, Raul Tur, Portile de Fier.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate in teren s-a identificat prezenta indivizilor speciei si exista si conditii care sa ofere existenta speciei.

***Cordulegaster heros* – Calul dracului**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Insecta
Ordinul:	Odonata
Familia:	Cordulegastridae
Genul:	<i>Cordulegaster</i>
Specia:	<i>C. heros</i>

Denumire

Cordulegaster heros

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “A”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $100 \geq p > 15\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen este alcatuit din latinescul cordula – inimioara si grecescul gaster – stomac, pantec, referitor la forma stomacului la speciile genului. Numele speciei este grecescul heros – erou, aparator, referitor la agresivitatea speciei.

Caracterizarea speciei

Este cea mai mare libelula din Europa. Masculul are lungimea de 78-84 mm, iar femela de 93-97mm. Corpul are culoarea de fond neagra, cu dungi rare galbene. La mascul, apendicii abdominali superiori prezinta un singur dinte intern, apendicii superiori fiind robusti. Traieste pe langa apele montane sau rauri si paraie foarte curate cu scurgere rapida de la altitudine medie. Zboara de la sfarsitul lunii iunie pana la inceputul lui august

Situri desemnate pentru conservare

Bucegi, Cheile Nerei-Beusnita, Domogled-Valea Cernei, Frumoasa, Muntii Rodnei, Portile de Fier, Tinovul Mare Poiana Stampei.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate in teren s-a identificat prezenta indivizilor speciei si exista si conditii care sa ofere existenta speciei.

Eriogaster catax - - *Molia catax*



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Insecta
Ordinul:	Lepidoptera
Familia:	Lasiocampidae
Genul:	<i>Eriogaster</i>
Specia:	<i>E. catax</i>

Denumire

Eriogaster catax

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “**B**”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “**A**” ne indica o stare de conservare excelenta a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen deriva din grecescul *erios* – lanos si *gasteros* – stomac, referitor la aspectul insectei. Numele de specie este latinescul *catax* – schiop, referitor la mersul caracteristic al insectei.

Caracterizarea speciei

Este o specie de molie cu anvergura aripilor de la 14-17 mm pana la 30-35 mm. Masculii au aripile brune-galbui, cu marginile exterioare mov. An mijlocul aripii anterioare este un cerc alb tivit cu maro inchis, aripile posterioare fiind simple, cu aceeasi coloratie ca aripile anterioare. Femelele au aripile anterioare de culoare mai inchisa. Omizile au aproximativ 50 mm lungime, sunt negre cu smocuri de peri gri-deschis iar pe spate prezinta peri scurți bruni si pete galbene si albastre. Zborul este nocturn si are loc tarziu, in

septembrie-octombrie. Femela depune ouale pe ramuri subtiri dar rezistente, apoi le acopera cu o substanta lipicioasa pe care prinde perii gri, grosi, de pe abdomen. Iernarea are loc sub aceasta forma, iar omizile apar in perioada mai-iulie. Larvele sunt polifage si se hranesc cu frunzele arborilor din vecinatate. Transformarea in pupa are loc la sfarsitul lunii iulie. Specia este foarte rar observata in stare adulta si este greu de capturat. Traieste in paduri de foioase, tufisuri, parcuri.

Situri desemnate pentru conservare

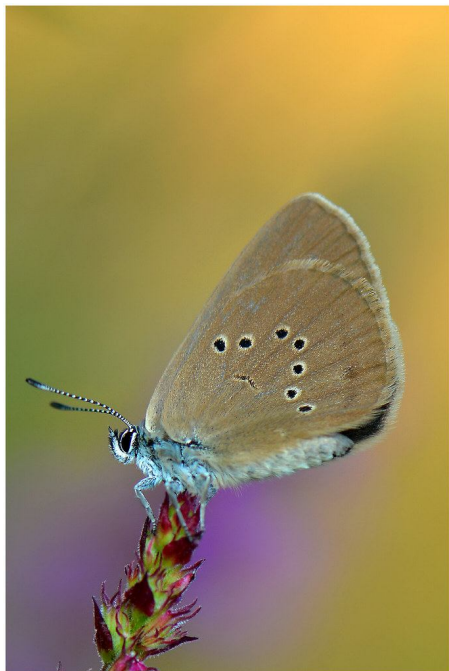
Apuseni, Dealul Mocreii-Rovina-Ineu, Dumbraveni-Valea Urluia-Lacul Vederosa, Fagetul Clujului-Valea Morii, Gradistea Muncelului-Ciclovina, La Saratura, Lunca Muresului Inferior, Padurea Bogatii, Padurea si Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Portile de Fier, Raul Tur, Sighisoara-Tarnava Mare, Trascau.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Zona supusa PUG confera habitat corespunzator cerintelor ecologice in care se dezvolta acesta specie.

La vizitele efectuate in teren, - in urma discutiilor cu localnicii din zona -, s-a constatat ca nu au fost identificati indivizi ai acestei specii.

Maculinea nausithous – Fluturas albastru



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Insecta
Ordinul:	Lepidoptera
Familia:	Lycaenidae
Genul:	<i>Maculinea</i>
Specia:	<i>M. nausithous</i>

Denumire

Maculinea nausithous

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “**B**”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “**A**” ne indica o stare de conservare excelenta a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen este o derivatie a latinescului *macula* – punct, pata. Numele speciei se refera la *Nausithous*, unul din cei doi fii ai lui Odiseu si ai nimfei *Calypso* din mitologia greaca.

Caracterizarea speciei

Indivizii acestei specii de fluture au aripile de culoare albastru-cenusiu pe partea dorsala, cu pete si margini brune. Nervurile aripilor sunt negre. Ventral aripile sunt brune. Traieste in pajisti si fanete umede. Zboara din iulie pana in august.

Situri desemnate pentru conservare

Dealurile Clujului Est, Portile de Fier, Raul Suceava, Semenici-Cheile Carasului.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate in teren s-a identificat prezenta indivizilor speciei si exista si conditii care sa ofere existenta speciei.

***Maculinea teleius* – Fluturas albastru cu puncte negre**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Insecta
Ordinul:	Lepidoptera
Familia:	Lycaenidae
Genul:	<i>Maculinea</i>
Specia:	<i>M. teleius</i>

Denumire

Maculinea teleius

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “B”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “A” ne indica o stare de conservare excelenta a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen este o derivatie a latinescului macula –punct, pata. Numele speciei este grecescul teleios –matur, ajuns la capat, implinit.

Caracterizarea speciei

Dorsal, aripile anterioare sunt de culoare albastru-cenusiu, cu pete brune si margini brune. Nervurile sunt cenusii. Ventral, aripile sunt cenusii. Traieste in fanete si pajisti umede, paduri mlastinoase, zone umede. Perioada de zbor este din iulie pana in august.

Situri desemnate pentru conservare

Campia Careiului, Dealurile Clujului Est, Domogled-Valea Cernei, Fagetul Clujului-Valea Morii, Mestecanisul de la Reci, Padurea si mlastinile eutrofe de la Prejmer, Poienile cu narcise de la Dumbrava Vadului, Portile de Fier, Raul Tur, Sighisoara-Tarnava Mare, Strei-Hateg.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate in teren s-a identificat prezenta indivizilor speciei si exista si conditii care sa ofere existenta speciei.

Morimus funereus – Croitor cenusiu



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Insecta
Ordinul:	Coleoptera
Familia:	Cerambycidae
Genul:	<i>Morimus</i>
Specia:	<i>M. funereus</i>

Denumire

Morimus funereus

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “**B**”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “**A**” ne indica o stare de conservare excelenta a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen deriva din latinescul *morire* – a muri, iar cel de specie este latinescul *funereus* –funerar, ambele in legatura cu coloritul negru si cenusiu al insectei.

Caracterizarea speciei

Este o specie de gandac a carei caracteristica o reprezinta punctuatiile pronuntate din zona capului, mai deasa pe frunte. Ochii sunt marginiti de perisori culcati, galbeni. Antenele au articole neinelate. Toracele are numeroase rugozitati neregulate, precum si cate un dinte lateral puternic si ascutit. Elitrele sunt granulate, cu granule fine si lucioase, mai puternice la baza. Corpul este negru, partea sa dorsala prezentand o pubescenta foarte

deasa culcata, cenusiu-argintie, ce acopera complet fondul. Elitrele au cate doua pete catifelate negre, dintre care una situata in treimea anterioara iar cealalta in treimea postmediana. Sub aceste pete fondul elitrelor nu este granulat. Antenele masculilor sunt de 1-1,5 ori mai lungi decat elitrele, iar la femele au aproximativ aceeasi lungime ca si elitrele. Lungimea corpului variaza intre 18 si 38 mm. Specia are o raspandire foarte limitata impusa de variatiile factorilor fizico-chimici, climatici, antropici. Este o specie silvicola (de padure), consumatoare de lemn aflat intr-un grad avansat de descompunere. Traieste in padurile de foioase, preferand in special padurile de stejar si fag, insa aparitii ocazionale ale speciei au fost semnalate si in padurile de conifere. Se dezvoltă in lemn de fag sau stejar, dar si pe alte specii de copaci. Adultii zboara in mai-iulie. Initial, larvele se dezvoltă sub scoarta copacilor putreziti iar ulterior in lemnul acestora. Stadiul larvar dureaza doi ani. Larvele se impupeaza (gandacii tineri ies din camera larvara) primavara sau la inceputul verii. Specia este raspandita in Spania, Franta, Italia, Croatia, Bulgaria, Romania, Ucraina.

Situri desemnate pentru conservare

Cheile Doftanei, Cheile Nerei-Beusnita, Ciuperceni-Desa, Comana, Cozia, Dealurile Dragasaniului, Defileul Jiului, Delta Dunarii, Domogled-Valea Cernei, Jiana, Muntii Fagaras, Muntii Macinului, Muscelele Argesului, Padurea de stejar pufos de la Miraslau, Padurea Barnova-Repede, Padurea Calugareasca, Padurea de gorun si stejar de la Dosul Fanatului, Padurea Resca Hotarani, Padurea Sarului, Padurea Starmina, Padurea si pajistile de la Marzesti, Padurea Zamostea-Lunca, Padurile din Silvostepa Mostistei, Padurile din Sudul Piemontului Candesti, Piatra Craiului, Platforma Cotmeana, Platoul Mehedinti, Podisul Nord Dobrogean, Podisul Secaselor, Portile de Fier, Prigoria-Bengesti, Raul Vede, Seaca-Optasani, Semenici-Cheile Carasului, Valea Valsanului, Zarandul de Est.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate in teren nu s-a identificat prezenta speciei. Deoarece exista arbori batrani in zona PUG, care sa ofere conditii de existenta a acestei specii este probabila existenta speciei.

***Osmoderma eremita* – Gandacul sihastru**



Clasificare stiintifica

Regnul:	<u>Animalia</u>
Clasa:	Insecta
Ordinul:	Coleoptera
Familia:	Scarabaeidae
Genul:	<i>Osmoderma</i>
Specia:	<i>O. eremita</i>

Denumire

Osmoderma eremita

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “B”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen deriva din cuvintele grecesti osme– aroma si derma – piele, membrana, cu referire la mirosul insectei. Numele speciei vine de la grecescul teologic eremites – pustnic.

Caracterizarea speciei

Este un gandac cu corpul brun inchis sau negru-cafeniu, cu un luciu ca de bronz. Antenele sunt foarte scurte si groase. Este o specie mancatoare de lemn aflat in stadiu avansat de descompunere, cu o raspandire foarte limitata impusa de variatiile factorilor fizico-chimici, climatici, antropici. Poate fi intalnit in padurile batrane de foioase si chiar in parcuri si gradini cu arbori aflati intr-un stadiu de deteriorare cauzat de imbatranire. Uneori poate fi gasit si pe malul apelor. Larvele se dezvoltă in scorburi de stejar, dar si in alte

specii de arbori. La nivel comunitar este o specie de interes prioritar pentru conservare, deoarece, desi este destul de larg raspandita, practicile silvice de eliminare a arborilor batrani conduc la reducerea si degradarea drastica a habitatului specific, ducand la declinul speciei.

Situri desemnate pentru conservare

Calimani-Gurghiu, Comana, Defileul Jiului, Domogled-Valea Cernei, Gradistea Muncelului-Ciclovină, Mociar, Muntii Fagaras, Muntii Macinului, Nordul Gorjului de Vest, Portile de Fier, Prigoria-Bengesti, Sighisoara-Tarnava Mare, Strei-Hateg, Valea Valsanului.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate in teren nu s-a identificat prezenta speciei. Deoarece exista arbori batrani in zona PUG, care sa ofere conditii de existenta a acestei specii este probabila existenta speciei.

***Pilemia tigrina* – Croitorul marmorat**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Insecta
Ordinul:	Coleoptera
Familia:	Cerambycidae
Genul:	<i>Pilemia</i>
Specia:	<i>P. tigrina</i>

Denumire

Pilemia tigrina

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “B”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din latinescul pilea – caciula iar numele de specie este neolatinul tigrina – cu colorit asemanator blanii de tigru.

Caracterizarea speciei

Corpul este negru, cu peri fini cu aspect de puf pe fond cenusiu-albicioasa. Capul si partea din fata a toracelui au luciu metalic. Lungimea corpului este de 9-13 mm. Populatiile sunt foarte mici, fiind o specie foarte sensibila. Planta gazda a acestei specii creste pe langa drumuri si santuri din zona de stepa. Adultul zboara in luna mai. Se intalneste in Romania, Serbia, Bulgaria, Ungaria si Ucraina.

Situri desemnate pentru conservare

Cheile Turzii, Dealul lui Dumnezeu, Dealul Mocreii-Rovina-Ineu, Dealurile Clujului Est, Gradistea Muncelului-Ciclovină, Padurea si pajistile de la Marzesti, Portile de Fier, Valea lui David.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate in teren nu s-a identificat prezenta speciei. Deoarece exista conditii de existenta a acestei specii este probabila existenta speciei.

Rosalia alpine – Croitor alpin



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Insecta
Ordinul:	Coleoptera
Familia:	Cerambycidae
Genul:	<i>Rosalia</i>
Specia:	<i>R. alpina</i>

Denumire

Rosalia alpina

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “**B**”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “**B**” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen *rosalia* este de origine franceza, folosit ca nume de botez pentru fete, posibil insemnand la origine rozariu, „gradina de trandafiri”. Este si numele popular al speciei in aceeasi limba. Numele de specie este latinescul *alpina* – *alpina*, cu referire nu la habitatul speciei (ce populeaza mai ales padurile de fag) ci la regiunea geografica (Muntii Alpi, valea Tamina din Elvetia) de unde Johann Jakob Scheuczer (1672-1733) i-a trimis celui ce a descris specia, Carl von Linee (1707-1778) cateva exemplare din aceasta frumoasa insecta.

Caracterizarea speciei

Este o insecta deosebit de spectaculoasa, cu corpul care prezinta un puf culcat si scurt, de culoare cenuziu-albastrui-verzuie, uneori aproape albastra.

Antenele au cate o tufa de peri pe fiecare articol. Prima pereche de aripi are pete si benzi catifelate, negre, dispuse de-a curmezisul. Lungimea corpului variaza intre 15 si 38 mm. Este o specie cu raspandire foarte limitata, impusa de variatiile factorilor fizico-chimici si climatici, mancatoare de lemn aflat in stadiu avansat de putrezire. Traieste in padurile de fag si amestec de conifere, mai rar in padurile de stejar, preferand in special fagetele batrane, in lemnul foarte putrezit si in trunchiurile scorburoase de fag, mai rar in cele ale altor specii de foioase. Adultul este intalnit din iunie pana in septembrie. Eliminarea arborilor batrani de fag dar si a trunchiurilor cazute, ca si exploatarile silvice din padurile naturale batrane duc la scaderea populatiilor acestei specii. Se pare ca si modificarile climatice (caldurile excesive din timpul verilor si gerurile mari din timpul iernilor) ar avea un rol de stres pentru stadiile larvare si chiar pentru adulti.

Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Bucegi, Cascada Misina, Caldarele Zabalei, Calimani-Gurghiu, Cenaru, Cheile Nerei-Beusnita, Cheile Sugaului-Munticelu, Cheile Varghisului, Ciucas, Codrii seculari de la Strambu-Baiut, Defileul Jiului, Domogled-Valea Cernei, Frumoasa, Gradistea Muncelului-Ciclovina, Lacul Negru, Muntele Ses, Muntele Tampa, Muntioru Ursoaia, Muntii Bihor, Muntii Fagaras, Muntii Maramuresului, Muntii Rodnei, Nordul Gorjului de Vest, Obcinele Bucovinei, Padurea Barnova-Repedea, Padurea Patrauti, Penteleu, Piatra Craiului, Portile de Fier, Postavarul, Putna-Vrancea, Rarau-Giumalau, Raul Targului-Argesel-Rausor, Retezat, Soveja, Valea Izei si Dealul Solovan.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate in teren nu s-a identificat prezenta speciei. Deoarece exista arbori batrani in zona PUG, care sa ofere conditii de existenta a acestei specii este probabila existenta speciei.

***Theodoxus transversalis* - Melc acvatic dungat**



Clasificare stiintifica

Regnul:	<u>Animalia</u>
Clasa:	Gastropoda
Ordinul:	Neritopsina
Familia:	Neritidae
Genul:	<i>Theodoxus</i>
Specia:	<i>T. Transversalis</i>

Denumire

Theodoxus transversalis

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “B”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen este format din cuvintele grecesti theos – divinitate, zeu suprem, Dumnezeu si doxa – opinie, credinta, cuvânt, referitor probabil la faptul ca se foloseau cochiliile acestui melc la fabricarea rozarelor sau impodobirea icoanelor in manastiri. Numele de specie este latinescul transversalis – transversal, de la dispunerea dungilor pe cochilie.

Caracterizarea speciei

Prezinta o cochilie semi-elipsoidala cu ultimul tur de spira avand trei dungi spirale distincte. Cochilia este de culoare variabila, cenusie sau galben-cenusie, rareori mai inchisa. Axa cochiliei (columela) este lucioasa, de culoare alb-albastruie. Lungimea cochiliei este de 8 mm iar inaltimea este de 5 mm.

Este o specie care traieste pe substrat nisipos sau malos, in ape lent curgatoare sau stagnante cu adancimi mici 0,2-1 m.

Situri desemnate pentru conservare

Cheile Nerei-Beusnita, Corabia-Turnu Magurele, Delta Dunarii, Lunca Muresului Inferior, Portile de Fier.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei.

Unio crassus – Scoica mica de rau



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Bivalvia
Ordinul:	Unionoida
Familia:	Unionidae
Genul:	<i>Unio</i>
Specia:	<i>U. crassus</i>

Denumire

Unio crassus

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “**C**”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “**B**” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen este latinescul *unio* – perla mare, unica. Numele de specie este latinescul *crassus* – gros, rezistent.

Caracterizarea speciei

Forma cochiliei este ovala din profil, cu striatii concentrice, striuri de crestere in forma de solzi. Pe valva stanga are un dinte puternic despocat in „V”, cu deschiderea in jos, in spatele acestuia aflandu-se un dinte lung ca o lama, marginit de un sant lung. Coloritul este cafeniu-verzui. Este prezenta in ape curgatoare pe tronsoanele colinare si de podis.

Situri desemnate pentru conservare

Cheile Nerei-Beusnita, Crisul Alb, Crisul Negru, Crisul Repede amonte de Oradea, Gura Vedei-Saica-Slobozia, Lacul Petea, Lunca Muresului Inferior, Lunca Timisului, Oltul Mijlociu-Cibin-Hartibaciu, Portile de Fier, Raul Tarnava Mare intre Copsa Mica si Mihalt, Raul Tarnava Mare intre Odorheiu Secuiesc si Vanatori, Raul Tarnava Mica, Raul Tur, Semenici-Cheile Carasului, Sighisoara-Tarnava Mare, Siretul Mijlociu-Bucecea.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei.

2.2.7 Specii de plante enumerate in Anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE cuprinse in Formularul Standard al sitului - RO SCI 0206 Portile de Fier si evaluarea in ceea ce priveste prezenta acestora in zona proiectului

Agrimonia pilosa – Turita mare



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	Spermatopsida
Ordinul:	Rosales
Familia:	Rosaceae
Genul:	<i>Agrimonia</i>
Specia:	<i>A. pilosa</i>

Denumire

Agrimonia pilosa

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “**B**”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “**B**” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din grecescul *argema*, o boala de ochi ce era tratata cu aceasta planta (nume folosit de Celsus, Plinius, Dioscorides). Numele speciei vine din latinescul *pilosa* – paroasa, cu referire la perii numerosi ai plantei.

Caracterizarea speciei

Este o specie foarte rara, cu populatii mici, despre a carei raspandire se stie in realitate foarte putin, fiind greu de deosebit de rudele sale mai larg raspandite turita comuna si turita parfumata, cu care adesea este confundata. Este mai inalta (deseori peste un metru) si, in pofida denumirii, mai scurt si mai putin evident paroasa decat rudele sale. Florile mici galbene sunt dispuse des, in spice lungi. Frunzele penate au foliole dur dintate foarte lung ingustate spre baza (aceasta este una dintre trasaturile ce o pot deosebi la prima vedere de cele doua specii mai comune care au foliolele rotunjite la baza). Ecologia acesteia este putin cunoscuta, cu siguranta in multe rapoarte de cercetare fiind trecuta in locul acesteia turita comuna. Dupa toate probabilitatile este vorba despre o specie de poieni si margini de padure din etajul colinar superior pana in etajul alpin al molidului (6520, 6430). Mai multe locatii au fost identificate in Carpatii Orientali si Podisul Central Moldovenesc, foarte putine in Muntii Apuseni. Arealul geografic al plantei este larg (toata Eurasia), iar posibilitatile de raspandire mari, fructele agatandu-se lesne, ca la orice turita, de blana oricarui animal sau de sireturile bocancilor trecatorilor. Nu stim inca de ce o planta cu asemenea potential ecologic este atat de rara in Romania – este vorba despre confuzia cu speciile comune sau de competitia acestora (dizlocuire). Ca atare, este una dintre cele mai enigmatice specii pentru naturalistii romani iar protejarea ei este extrem de problematica – nu se pot lua masuri eficiente de conservare din moment ce nu sunt suficiente informatii la nivelul tarii despre ecologia si raspandirea ei.

Situri desemnate pentru conservare

Bazinul Ciucului de Jos, Fanatele de pe Dealul Corhan-Sabed, Lunca Buzaului, Muntii Maramuresului, Muntii Macinului, Portile de Fier, Sighisoara-Tarnava Mare.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati taxoni ai speciei.

Asplenium adulterinum – Feriguta, ruginita



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	Polypodiopsida
Ordinul:	Polypodiales
Familia:	Aspleniaceae
Genul:	<i>Asplenium</i>
Specia:	<i>A. adulterinum</i>

Denumire

Asplenium adulterinum

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “A”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $100 \geq p > 15\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din latinescul *asplenios* – fara splina, de la vechea credinta antica referitoare la faptul ca unele specii ale genului ar putea fi folosite la tratarea afectiunilor splinei. Aceasta credinta se baza pe asa-numita „doctrina a asemanarilor / insemnarilor” din timpul medicilor Galenius si Dioscorides potrivit careia o planta ce seamana cu anumite parti sau organe ale corpului poate fi folosita pentru tratarea afectiunilor acestora. In acest caz este vorba despre forma sorilor (organe ce stocheaza sporii) de pe partea inferioara a frunzelor acestor ferigi, care la unele specii au un contur asemanator cu cel al splinei. Numele speciei este grecescul *adulterinum* – impur, din spite amestecate, deoarece este vorba despre hibridul (adesea stabilizat) dintre speciile *Asplenium trichomanes* si *Asplenium viride*, intre care planta are caractere intermediare.

Caracterizarea speciei

Feriguta hibrida are acest nume din cauza aspectului sau intermediar intre alte doua specii comune de feriguta, cea verde si cea bruna. Este de talie mica pentru o feriga, frunzele necrescand mai lungi de 10-20 cm, cu numeroase foliole rotunjite, asezate penat pe un ax (rahis) verde in partea superioara si brun in cea inferioara (la cealalte doua specii mentionate rahisul are doar una din aceste culori). Toate aceste specii cresc pe stancarii umbrite de roci calcaroase sau silicioase (habitatele 8210, 8220) dar feriguta hibrida este foarte rara in flora noastra, aparand in populatii mici din locatii restranse si izolate. Locatiile cele mai multe se afla in muntii din sud-vestul tarii, respectiv Muntii Almajului si Tarcu, dar este semnalata si din Carpatii Orientali (Rarau, Ceahlau).

Situri desemnate pentru conservare

Ceahlau, Cheile Bicazului-Hasmas, Cheile Rudariei, Muntii Tarcu, Nordul Gorjului de Vest, Obcinele Bucovinei, Portile de Fier, Rarau-Giumalau.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati taxoni ai speciei.

***Colchicum arenarium* – Brandusa de nisip**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	Liliopsida
Ordinul:	Liliales
Familia:	Colchicaceae
Genul:	<i>Colchicum</i>
Specia:	<i>A. pilosa</i>

Denumire

Colchicum arenarium

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu "A", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $100 \geq p > 15\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare "B" ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine de la regiunea antica Colchis sau Colchida de pe tarmurile estice ale Marii Negre, respectiv Georgia de astazi. Numele speciei provine din latinescul arena – nisip, arenarius – de nisip, referitor la habitatul acesteia.

Caracterizarea speciei

Brandusa de nisip este o specie panonica de dune de nisip si pajisti pe nisipuri (2340, 6260*). Este foarte frecventa in Ungaria intre Dunare si Tisa, de unde arealul ei se prelungeste spre sud, atingand si coltul sud-vestic al Romaniei, unde este cunoscuta din doua localitati, Ostrovul Moldova Veche pe Dunare si Valea Desnatuiului in Campia nisipoasa a Olteniei. Specia este foarte asemanatoare cu brandusa comuna de toamna, dar este mai intens colorata in roz, deosebirea de baza fiind subtila si referindu-se la configuratia stilelor.*

Cum insa specia comuna nu creste niciodata pe nisipuri, deosebirea se poate face usor pe baza habitatului.

Situri desemnate pentru conservare

Ciuperceni-Desa, Portile de Fier.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati taxoni ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

***Echium russicum* – Capul sarpelui**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	Spermatopsida
Ordinul:	Neclasificat
Familia:	Boraginaceae
Genul:	<i>Echium</i>
Specia:	<i>E. russicum</i>

Denumire

Echium russicum

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din cuvantul grecesc echis – vipera sau echion – sarpe, semintele plantei avand aspect de cap de vipera (o alta varianta fiind ca este vorba despre forma florii, asemanatoare unei guri deschise de sarpe). Numele de specie este cuvantul latinizat russicum, rossicum – rusesc, planta fiind descrisa prima data din stepele din nordul Marii Negre, pe teritoriul Imperiului Tarist.

Caracterizarea speciei

Este o planta perena, inalta de 20-60 cm, cu un aspect foarte distinct in timpul infloririi (mai-iunie). Inflorescenta foarte frumoasa este formata dintr-un spic alungit cu flori dens dispuse, de culoare rosu aprins, in forma de palnie, din care ies mult staminele cu polen liliachiu-albastrui. Uneori, florile dupa polenizare isi pierd culoarea vie si dobandesc o nuanta carmin terna sau

violacee. Frunzele si tulpinile sunt acoperite de peri albi, aspri, lungi si desi. Pe tulpina se distinge clar o retea de pete visinii care da oarecum un aspect de piele de sarpe. Frunzele sunt inguste, lanceolate, cu o nervura groasa alba proeminenta pe spate. In pamant prezinta un rizom lemnos subtire si scurt, care nu patrunde la mare adancime, specia fiind rezistenta la seceta. Este considerata o planta melifera buna, fiind intens vizitata in zilele senine de inceput de vara de albine si de rudele lor salbatice. Specia este caracteristica pentru pajistile de stepa si silvostepa uscate si semiuscate, fiind un foarte bun indicator al starii de conservare a acestora. Cand creste in populatii mari, dense, extinse in toata pajistea respectiva, putem fi siguri ca aceasta se afla intr-o stare buna de conservare. Aceast fapt se datoreaza sensibilitatii speciei la suprapasunat, mai ales cu oi. In Romania este foarte frecventa in silvostepa Transilvaniei, oriunde pajistile nu sunt degradate, aparand mult mai rar in silvostepa din Moldova, Dobrogea si Campia de Vest, unde pe spatii largi este inlocuita de specia inrudita capul sarpelui alb (sau italian). Este caracteristica in Romania pentru habitatele de pajisti stepice subpanonice (6240*), pajisti xerofile seminaturale si facies cu tufisuri pe substrate calcaroase (6210*), pajisti stepice panonice pe loess (6250*), stepe ponto-sarmatice (62C0*).

Situri desemnate pentru conservare

Bisoca, Cheile Turzii, Colinele Elanului, Comana, Dealul Perchii, Dealurile Clujului Est, Delta Dunarii, Dumbraveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa, Dunele de nisip de la Hanul Conachi, Fanatele Pietroasa-Podeni, Fanaturile de la Glodeni, Fanetele seculare Frumoasa, Fanetele seculare Ponoare, Fantanita Murfatlar, Insulele Stepice Sura Mica-Slimnic, Lacul Stiucilor-Sic-Puini-Bontida, Movila lui Burcel, Movilele de la Paucea, Muntii Macinului, Padurea de stejar pufos de la Miraslau, Pajistile Balda-Frata-Mihesu de Campie, Pajistile lui Suciu, Pajistile Sarmasel-Milas-Urmenis, Padurea Breana-Roscani, Padurea Eseschioi-Lacul Bugeac, Padurea Garboavele, Padurea Hagieni-Cotul Vaii, Padurea Mogos-Matele, Padurea Poganesti, Padurea Seaca-Movileni, Padurea si pajistile de la Marzesti, Padurea si Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Podisul Nord Dobrogean, Podisul Secaselor, Portile de Fier, Sighisoara-Tarnava Mare, Stanca Tohani, Suatu-Cojocna-Crairat, Suharau-Darabani, Valea lui David, Zau de Campie.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati taxoni ai speciei. Se estimeaza, inasa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

***Eleocharis carniolica* - Pipirigut**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	Spermatopsida
Ordinul:	Poales
Familia:	Cyperaceae
Genul:	<i>Eleocharis</i>
Specia:	<i>E. carniolica</i>

Denumire

Eleocharis carniolica

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “B”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine de la cuvintele grecesti eleios, heleios – mocirla si charis – iubitor, de la preferintele de habitat ale speciilor genului. Numele de specie este cuvantul latinizat carniolica – din provincia Carniolia (actuala Slovenia).

Caracterizarea speciei

Este o specie de terenuri apatoase (habitatul 7230), una dintre cele zece specii de pipirigut din flora tarii noastre, multe dintre ele rare. Apare sporadic din etajul gorunetelor pana in cel al molidului si se poate deosebi de celelalte specii inrudite prin tulpinile foarte subtiri, filiforme, inalte de 10-20 cm, dispuse foarte dens, de unde si aspectul de perna de ace verzi al plantei. In

varful acestora se afla spiculetele de flori dense de culoare negricioasa, e 0,5 cm lungime.

Situri desemnate pentru conservare

Campia Careiului, Campia Ierului, Crisul Alb, Fagetul Clujului-Valea Morii, Lunca Buzaului, Muntii Fagaras, Muntii Maramuresului, Piatra Craiului, Poienile cu narcise de la Dumbrava Vadului, Portile de Fier, Raul Tur.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate au fost identificati taxoni ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Gladiolus palustris- Gladiola



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	Spermatopsida
Ordinul:	Asparagales
Familia:	Iridaceae
Genul:	<i>Gladiolus</i>
Specia:	<i>G. palustris</i>

Denumire

Gladiolus palustris

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului prezenta acestei specii este nesemnificativa.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din latinescul gladius – sabia folosita in luptele de gladiatori, gladiolus – sabiuta, referitor la forma frunzelor. Numele de specie este latinescul palustris – de mlastina.

Caracterizarea speciei

Toate cele trei specii de gladiola salbatica de la noi (comuna, ilirica si de mlastina) sunt foarte greu de deosebit intre ele fara a fi examinate fibrele tunicilor bulbului, mai ales ca habitatul speciei comune si al celei de mlastina se suprapun, si anume mlastinile alcaline (7230). Planta este inalta de 1-1.50 m, cu frunze liniare inguste, tulpina cu cateva flori indreptate toate intr-o

singura directie, lungi de 4-7 cm, de culoare carmin. Aceasta specie cu areal central european este rara in toate tarile ce se suprapun acestui areal.

Situri desemnate pentru conservare

Portile de Fier.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati taxoni ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Himantoglossum caprinum – Ouale popii



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	Magnoliopsida
Ordinul:	Asparagales
Familia:	Orchidaceae
Genul:	<i>Himantoglossum</i>
Specia:	<i>H. caprinum</i>

Denumire

Himantoglossum caprinum

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “**B**”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “**B**” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine de la cuvintele grecesti himas (la genitiv himantos) – curea si glossa – limba, referitor la forma segmentului median al labelului (petala inferioara). Numele de specie este cuvantul latinizat caprinum – din insula Capra, aflata in largul coastelor italiene ale Marii Tireniana (de unde specia a fost descrisa prima data).

Caracterizarea speciei

In toate lucrarile mai vechi despre flora Romaniei este mentionata orhideea curea hircana ca fiind prezenta la noi. In 2006 un studiu sustine ca de fapt la noi este prezenta orhideea curea caprina pentru ca in 2012 mai multi autori maghiari sa identifice plantele din sud-estul Europei ca apartinand in

intregime unei specii noi, pe care o denumesc orhideea lui Janka, dupa numele unui naturalist transilvanean din secolul XIX. Acesta este numele botanic valid la ora actuala. Orhideea curea, inalta de 50-80 cm, este o planta ce iese in evidenta imediat din cauza labelului (petalei inferioare) numeroaselor flori exagerat de lung si ingust (de unde si denumirea), purpuriu cu alb, cu pete rosii. Specia apare in populatii mici si izolate, raspandite pe tot teritoriul tarii de la campie pana in muntii de altitudine joasa, mai ales in pajistile de substrat calcaros bine conservate, cu populatii mari de orhidee (6210). Desi pe parcursul a 150 de ani s-au semnalat cateva zeci de locatii pe teritoriul Romaniei unde specia a fost mentionata, putine dintre acestea au fost regasite in ultimii 20 de ani.*

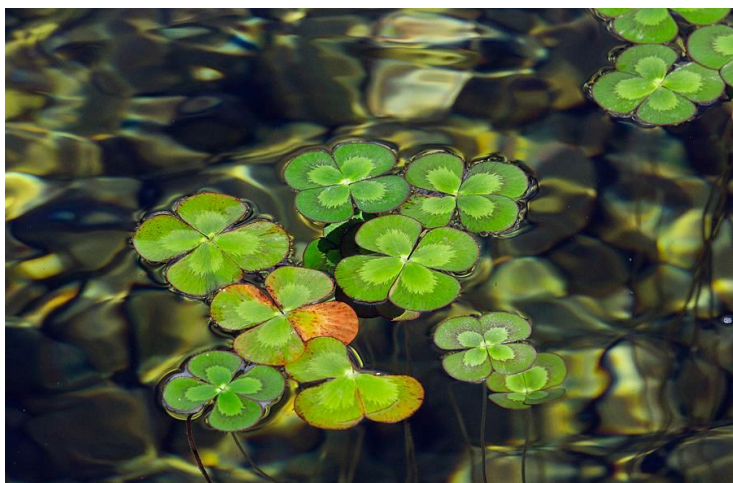
Situri desemnate pentru conservare

Cheile Nerei-Beusnita, Comana, Domogled-Valea Cernei, Dumbraveni-Valea Urluia-Lacul Vederuasa, Muntii Macinului, Muntii Tarcu, Padurea Hagieni-Cotul Vaii, Platoul Mehedinti, Podisul Nord Dobrogean, Portile de Fier.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati taxoni ai speciei. Se estimeaza, inasa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Marsilea quadrifolia – Trifoi de balta



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	Polypodiopsida
Ordinul:	Salviniales
Familia:	Marsileaceae
Genul:	<i>Marsilea</i>
Specia:	<i>M. quadrifolia</i>

Denumire

Marsilea quadrifolia

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele genului este o dedicatie pentru contele Luigi Ferdinando Marsigli sau Marsilius (1658- 1730), naturalist italian. Numele speciei este latinescul quadrifolia – cu patru foi, referitor la numarul frunzelor plantei.

Caracterizarea speciei

Este o planta acvatica plutitoare ce face parte din grupul extins al ferigilor (desi nu aminteste ca aspect de acestea) din lacurile si baltile de campie (3150). Din pacate, putine astfel de ecosisteme se mentin in stare buna de conservare, astfel incat arealul plantei a inregistrat un regres sistematic, populatiile ramase fiind mici, izolate si putine. Se intalneste in Campia de Vest si Campia Romana, precum si in baltile din coltul de nordvest al Dobrogei.

Supravietuirea speciei depinde de mentinerea unei suprafete suficiente din habitatul acesteia, care odinioara avea o mare importanta in regularizarea naturala a viiturilor. Diversitatea de specii de pesti si pasari acvatice a acestui tip de habitat este de asemenea ridicata, iar trifoiul de balta este una dintre speciile indicatoare de conservare buna a acestora. Numele de trifoi de balta vine de la aspectul plantei, de forma unui trifoi cu patru foi ce pluteste la suprafata apei.

Situri desemnate pentru conservare

Bratul Macin, Calimani-Gurghiu, Campia Careiului, Campia Ierului, Cefa, Ciuperceni-Desa, Comana, Coridorul Jiului, Crisul Alb, Crisul Repede amonte de Oradea, Defileul Muresului, Delta Dunarii, Diosig, Lunca Timisului, Portile de Fier, Raul Prut, Scrovistea.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati taxoni ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Paeonia officinalis ssp. banatica – Bujor mov banatean



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	Spermatopsida
Ordinul:	Saxifragales
Familia:	Paeoniaceae
Genul:	<i>Paeonia</i>
Specia:	<i>P. officinalis</i>

Denumire

Paeonia officinalis ssp. banatica

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “**B**”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “**B**” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine de la numele lui Paeon sau Paeon, doctor al zeilor din Olimp, care ar fi folosit o specie de bujor pentru a trata ranile zeilor Ares si Hades, sau de la numele anticului regat al paeonilor, trib ce locuia in nordul Macedoniei. Prima data numele de „Paionia” a fost folosit de Theophrastes in sec. IV i. Chr. Numele speciei este latinescul *officinalis* – de uz farmaceutic, medicinal. Numele subspeciei este cuvantul latinizat *banatica*, din Banat, banateana.

Caracterizarea speciei

*Desi ultimele studii genetice asupra bujorilor banateni au relevat clar ca este o specie independenta, inca este denumita in unele liste dupa vechea conceptie potrivit careia ar fi doar o subspecie regionala a bujorului mediteranean. De fapt, bujorul banatean a luat nastere cu multe zeci de mii de ani in urma printr-un proces de hibridare intre bujorul mediteranean (*Paeonia officinalis*, cultivat si in gradini) si bujorul lui Maire (*Paeonia mairei*) din arealele muntoase din China. Cele doua specii parentale au arealele despartite astazi de mii de kilometri. Planta este deosebit de frumoasa in momentul infloririi, florile mari de un mov intens fiind foarte parfumate. Frunzele, de asemenea mari, sunt divizate in segmente de o forma foarte variabila in cadrul aceleiasi populatii. Specia este raspandita numai in padurile din micile masive muntoase ale Campiei Panonice (Ungaria, Voievodina) si in padurile de fag, gorun auriu si stejar pufos din Muntii Banatului si arealul Portilor de Fier (atat in Romania cat si in Serbia). Habitatele in care a fost identificata specia in muntii din sud-vestul Romaniei sunt cele de fagete ilirice (91K0) si gorunete ilirice (91L0) dar si raristile de stejar pufos panonice (91H0*). Populatiile cunoscute sunt mici, izolate, localizate in paduri din vecinatatea localitatilor Bazias, Gura Vaii, Ciclova Romana, Sasca Montana. Cateva mici populatii se afla localizate si in Muntii Codru-Moma in fagete dacice (91V0). Acestea infloresc cu o luna mai tarziu decat populatiile banatene (mijlocul lunii aprilie, respectiv mijlocul lunii mai). Mai exista, semnalate din sec. XIX dar neconfirmate recent, populatii ale acestei specii in doua locuri din Subcarpatii Buzaului care ar trebuie reinvestigate.*

Situri desemnate pentru conservare

Defileul Crisului Negru, Portile de Fier.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati taxoni ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Pulsatilla grandis - Deditel



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	Magnoliopsida
Ordinul:	Ranunculales
Familia:	Ranunculaceae
Genul:	<i>Pulsatilla</i>
Specia:	<i>P. Grandis</i>

Denumire

Pulsatilla grandis

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “**B**”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “**B**” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din latinescul *pulsare* – a pulsa, a se agita, deoarece stilele cu peri fini albi ale nuculelor (fructelor) se misca in varful tulpinii la orice adiere a vantului. Numele speciei este latinescul *grandis* – mare, grandios, spectaculos.

Caracterizarea speciei

Intre speciile de deditel, aceasta este una de talie mare, mai inalta (30 cm) si cu flori violet deschis mai mari (5-6 cm lungime). Dintre frunzele penate bazale cu foliole dintate se desprind primavara in aprilie tulpini acoperite

dens de peri galbui (caracter prin care se deosebeste de speciile inrudite de la noi). Florile sunt deosebit de decorative, mai ales cand gasim mai multe plante grupate. Populatiile speciei sunt putine si foarte izolate la noi in tara. Cele mai bine cunoscute sunt cele din sudul Muntilor Muntele Mare (arealul cheilor si masivelor calcaroase de la Scarita-Belioara, Vulturese, Cheile Posegii etc.) unde planta poate fi gasita in pajisti panonice de stancarii (6190). Un al doilea grup de populatii se gaseste la Portile de Fier, in acelasi tip de habitat dar si in tufarisuri continentale peripanonice cu mojdrean, liliac si scumpie (40A0), mai rar in raristi de stejar pufos (91H0*). Deditelul mare mai este cunoscut din pajisti de stancarie din Muntii Poiana Rusca si din pajisti stepice ponto-sarmatice (62C0*) din silvostepa Moldovei (cel putin zece populatii). Din pacate, starea de conservare a multora dintre acestea nu este cunoscuta suficient de bine. Arealul central european-nord-balcanic-pontic al speciei, ce cuprinde atat areale de stancarii din munti de mica altitudine cat si pajisti stepice, desi atat de intins geografic, este alcatuit in intregime din populatii de mici dimensiuni, izolate, ca si cele de la noi.*

Situri desemnate pentru conservare

Dealul Alah Bair, Fanatele Barca, Fanatele de pe Dealul Corhan-Sabed, Fanetele seculare Frumoasa, Fanetele seculare Ponoare, Fantanita Murfatlar, Nordul Gorjului de Est, Nordul Gorjului de Vest, Padurea Garboavele, Padurea Mogos-Matele, Padurea si pajistile de la Marzesti, Portile de Fier, Valea lui David

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati taxoni ai speciei. Se estimeaza, inasa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Stipa danubialis - Colilie



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	Spermatopsida
Ordinul:	Poales
Familia:	Gramineae
Genul:	<i>Stipa</i>
Specia:	<i>S. danubialis</i>

Denumire

Stipa danubialis

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu "A", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $100 \geq p > 15\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare "B" ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din grecescul *stipa* – fibra. Numele speciei provine din latinescul *Danubius* – Dunare, *danubialis* – de Dunare, *dunarean*.

Caracterizarea speciei

Este o colilie inalta de 50-75 cm ce creste in tufe dese, cu frunze bazale inguste de 2-4 mm dintre care ies in perioada infloririi tulpini numeroase care au in varf „penele” argintii specifice acestor plante (numite ariste, atasate de semintele pe care le ajuta sa se raspandeasca cu ajutorul vantului). Este o specie ce reliefeaza exact conceptul de endemism local, avand o singura populatie stabilita pe un loc foarte restrans, de cateva zeci de metri patrati, pe o stanca de conglomerat sfaramicios („Cracul Gaioarei”, aflata deasupra Dunarii la doi kilometri spre est de barajul de la Portile de Fier I). A fost

descoperita in anii 60 ai secolului trecut de catre botanistul Nicolae Roman, care a remarcat caracterele deosebite ale plantei in comparatie cu toate speciile de colilie de la noi, cel mai important fiind faptul ca perii fini ai „penei” specifice coliliilor se prelungesc pe firul lung al aristei pana la achenă (samanta) si nu se termina la o distanta de cativa centimetri mai sus de aceasta. Un astfel de caracter au putine alte specii, aflate la mare departare de Portile de Fier, cu care colilia noastra endemica este inrudita indeaproape. La fata locului se constata ca mica si unica populatie se afla in habitatul pajistilor panonice de stancarii (6190) cu observatia ca cele din arealul Portilor de Fier sunt mult mai bogate mai ales in specii balcanice decat cele din restul Carpatilor. Este dificila identificarea speciei in lunile mai-iunie pentru ca toate coastele de deasupra Dunarii sunt pline de valurile de culoare argintie ale coliliei de stanca (*Stipa eriocaulis*), specie larg raspandita si edificatoare pentru habitatul pajistilor panonice de stancarie. Totusi, la finalul infloririi coliliilor, putem observa de la distanta diferenta intre culoarea aristelor (axul penelor) celor doua specii, galbuie la colilia de stanca si brun-roscata la colilia Portilor de Fier. Mica populatie a celei din urma a fost rascolita chiar in anii descoperirii sale de o plantatie de pin negru, creata in scopul stabilizarii solului dar fara vreun efect vizibil in acest sens.

Situri desemnate pentru conservare

Portile de Fier.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate au fost identificati taxoni ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Thlaspi jankae - Pungulita



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	Magnoliopsida
Ordinul:	Capparales
Familia:	Cruciferae
Genul:	<i>Thlaspi</i>
Specia:	<i>T. jankae</i>

Denumire

Thlaspi jankae

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu "A", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $100 \geq p > 15\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare "B" ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele genului provine de la cuvantul grecesc *thlaein* – a turti, a zdrobi, referitor la aspectul turtit al fructelor speciilor din acest gen. Este de asemenea numele unei plante din care grecii antici preparau un condiment asemanator mustarului. Numele de specie este o dedicatie pentru naturalistul maghiar Viktor Janka von Bulcs (1837-1890), ofiter in armata austro-ungara, naturalist ardelean, academician roman (membru corespondent strain din 1882), conservator al Muzeului National din Budapesta.

Caracterizarea speciei

Pungulitele perene fac parte din familia cruciferelor (a verzei), fapt vizibil din structura florilor lor albe si mici, cu patru petale, dispuse indesuit in varful tulpinilor. Cele mai multe specii de pungulite perene cresc pe stancarii, putine fiind de pajisti, cu radacini lemnoase subtiri si tufe de frunze indesuit dispuse din care ies tulpinile inalte de 5-20 cm cu flori albe si fructe cu contur dinstinct de „pungulita”, de unde si numele. Pungulita panonica se distinge de celelalte specii apropiate prin fruzele alungit ovate si anumite caractere subtile legate de structura fructului. Arealul pungulitei panonice cuprinde stancariile si pajistile pe substrat calcaros din muntii insulari josi din nordul si nord-estul Ungariei, dar si pajisti de silvostepa dintre Dunare si Tisa. Sintezele floristice mai recente pun aceasta specie cu semnul intrebarii ca fiind prezenta in arealul Portilor de Fier (intre Dudasu Schelei si Gura Vaii).

Situri desemnate pentru conservare

Portile de Fier

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati taxoni ai speciei. Se estimeaza, inasa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

***Tulipa hungarica* – Lalea galbena**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	Magnoliopsida
Ordinul:	Liliales
Familia:	Liliaceae
Genul:	<i>Tulipa</i>
Specia:	T. Hungarica

Denumire

Tulipa hungarica

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “A”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $100 \geq p > 15\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

*Numele de gen provine din latinizarea cuvântului persan *dulbend* – turban, referitor la forma florii. Numele speciei este cuvântul latinizat *hungarica* – ungureasca, specia fiind descrisa de pe un teritoriu care, desi dominat etnic de romani si sarbi, in trecut apartinea imperiului austro-ungar.*

Caracterizarea speciei

Este o specie cu totul deosebita in flora Romaniei, ce face parte din grupul lalelelor de talie mare ce se cultiva pe scara larga in lume si care isi are originea in stepile Eurasiei si in bazinul mediteranean, unde cresc multe specii salbatice. Laleaua Cazanelor este o specie endemica locala cu un areal foarte limitat in Cazanele Dunarii, in pajisti de stancarie panonice (habitatul

6190) si tufarisuri subcontinentale peripanonice (40A0*). De fapt, din aceste habitate mai accesibile omului specia a disparut, fiind deseori recoltata cu tot cu bulbi, ramanand populatii numeroase doar in cele mai inaccesibile fisuri de stanci, chiar deasupra Dunarii, acolo unde este de neatins (habitatul 8210). Exista o mica populatie de lalele galbene (sub zece indivizi) si pe valea Oglanicului, la nord de localitatea Gura Vail, considerata pe rand subspecie separata sau laleaua galbena Urumoff (specie cunoscuta din Bulgaria, sinonimata in unele lucrari cu laleaua Cazanelor). Caracterile de separare, transant enuntate in lucrari, raman neconcludente dupa investigatii atente de teren si se asteapta rezultatul unor analize genetice, inasa, dupa toate probabilitatile, la Cazanele Dunarii si Gura Vail este vorba despre una si aceeasi specie. Este interesant ca laleaua Cazanelor nu a mai fost vazuta pe malul sarbesc al Dunarii desi in ultimii ani au fost organizate expeditii speciale pentru cautarea acesteia.

Situri desemnate pentru conservare

Portile de Fier.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati taxoni ai speciei. Se estimeaza, inasa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

2.2.8 Descrierea sitului

Caracterizare sit:

Cod	Clase de habitat	Acoperire(%)
N06	Rauri, lacuri	7,50
N9	Pajisti naturale, stepe	1,94
N12	Culturi (teren arabil)	1,34
N14	Pasuni	10,49
N15	Alte terenuri arabile	4,59
N16	Paduri de foioase	67,20
N 19	Paduri de amestec	0,50
N21	Vii si livezi	0,98
N22	Stancarii, zone sarace in vegetatie	0,22
N23	Alte terenuri artificiale (localitati, mine...)	1,08
N26	Habitare de paduri (paduri in tranzitie)	4,08
Total acoperire		99.92

Alte caracteristici ale sitului:

Geologia sitului „Portile de Fier” este deosebit de complexa, avand in vedere ca se suprapune unitatii de orogen a Muntilor Carpati. Diversitatea ridicata a habitatelor, in acest spatiu existand 171 de habitate, din care 26 sunt unice pentru Romania si 21 de interes comunitar Zona de sedimentare Cerna - Jiu cuprinde in arealul „Portile de Fier”, sectorul cel mai spectaculos al vaili transversale a Dunarii - Cazanele Mari si Cazanele Mici.

Zona Portilor de Fier se prezinta deci sub forma unui adevarat muzeu geologic in aer liber, existand o serie de puncte de atractie geologica si paleontologica renumite la nivel national (sinclinalul suspendat Munteana, punctele fosilifere Svinita si Bahna, neck-ul vulcanic permian Trescovat, Defileul Dunarii, formatiunile carstice etc.).

La vest de localitatea Belobresca, pe o distanta de aproximativ 11 km in lungul Dunarii se evidentiaza o serie de depozite loessoide cuaternare, ce formeaza adevarate abrupturi, unele fiind declarate rezervatii naturale (Rapa cu lastuni - loc de cuibarit pentru unele specii de lastuni).

Intre localitatile Bazias si Gura Vaii apare ca unitate geomorfologica distincta in peisajul Portilor de Fier, Defileul Dunarii, cu o lungime totala de 134 km, cel mai spectaculos defileu european. Cel mai spectaculos si mai interesant din punct de vedere peisagistic este relieful carstic.

Exista patru zone umede, doua in lacul de acumulare (Ostroavele - Moldova Veche si Insula Calinovat) si pe malul stang al Fluviului (Balta Nera- Dunare si Pojejena - Divici). Zonele umede ofera conditii favorabile de reproducere a unui numar mare de specii migratoare, datorita posibilitatilor optime de hranire in sezonul cald din acest complex biocenotic si datorita faptului ca speciile de pasari acvatice cuibaresc aici, avand cuiburile amplasate aproape exclusiv in habitatul de stufarisuri si papunisuri.

2.2.9 Calitate si importanta

Importanta conservarii florei in zona Defileului Dunarii (in special Cazanele si Ostrovul Moldova Veche) considerate rezervatii naturale si Cazanele de la Dunare cu padurea si vegetatia stancilor, de un colorit meridional, locul clasic al plantelor Tulipa hungarica si Campanula crassipies (azi in lista speciilor rare si respectiv pericilitate) si rezervatia Portile de Fier-Gura Vaii cu speciile Prangos carinata si Dianthus serbicus. Padurea domina peisajul general, indicele de naturalitate calculat pentru situl Portile de Fier inregistrand valori frecvente de 80%. Formatiile vegetale, conditionate de dinamica in timp a asociatiilor (gruparilor) si de parametrii topoedafici sunt atribuite etajului nemora In locul padurilor termofile defrisate s-au instalat tufarisuri termofile (sibleac), o formatiune vegetala secundara de stejar pufos cu multa carpinita, mojdrean si liliac salbatic careia i se adauga specii submediteraneene, saxicole si calcicole. In zonele de lunca inundabila apar inmlastiniri in care domina trestia.

O proportie importanta a mamiferelor este data de microchiroptere, specii de interes comunitar, reprezentate prin membrii a doua familii: Vespertilionidae (Myotis bechsteinii, Myotis capacinii, Vespertilio murinus) si Rhinolophidae (Rhinolophus eurialis, Rhinolophus ferrum- equinum, Rhinolophus blasii).

Carnivorele sunt prezente atat prin speciile de mari dimensiuni, cum ar fi ursul (Ursus arctos), lupul (Canis lupus), rasul (Lynx lynx) cat si prin specii de dimensiuni reduse, cum sunt mustelidele Meles meles, Martes martes. Din

fauna parcului nu lipsesc ierbivorele, ele fiind reprezentate de *Cervus elaphus* (cerbul), *Capreolus capreolus* (caprior).

Dintre cele 4873 nevertebrate intalnite in situl Portile de Fier, statut special au:patru specii de gasteropode: *Theodoxus transversalis*, *Anisus vorticulus*, *Herilla dacica*, *Helix pomatia*.

Clasa Insecta are cinci reprezentanti cu statut aparte, unul din ordinul Coleoptera (*Lucanus cervus* L.), iar ceilalti patru din ordinul Lepidoptera (*Eriogaster catax* L., *Lycaena dispar rutilus* Wernb., *Parnassius mnemosyne wagneri* Bryk, *Kirinia roxelana* Cr.).

Numarul mare de plante superioare (1668), din care 14 endemice pentru Romania.

Din cercetarile intreprinse pana in prezent rezulta ca fauna situl „Portile de Fier” se compune din 5205 taxoni, dintre care 4873 nevertebrate si 332 vertebrate. Dintre vertebrate, o prezenta ridicata inregistreaza clasa Aves, cu 205 de reprezentanti, urmata de clasa Pisces, cu 63 de reprezentanti, cea mai slab reprezentata clasa fiind Amfibia, cu doar 12 taxoni.

In situl „Portile de Fier” au fost semnalate 14 specii de amfibieni si 17 specii de reptile. Dintre acestea, amfibianul *Pelobates syriacus* si reptilele *Testudo hermanni*, *Ablepharus kitaibelii*, *Lacerta praticola*, *L. muralis*, *L. taurica*, *L. viridis*, *Coluber jugularis* si *Vipera ammodytes* sunt elemente est-mediteraneene, respectiv mediteraenene strict protejate .

2.2.10 Vulnerabilitate

Impactul asupra mediului al activitatilor agricole din situl Portile de Fier este dificil de evaluat din cauza ca fragmentarea terenurilor arabile este foarte ridicata, monitorizarea utilizarii ingrasamintelor chimice fiind foarte dificila. O evaluare a impactului se poate face prin cartarea teritoriilor afectate de fenomene de ruderalizare a vegetatiei si prin eutrofizarea lacurilor ca urmare a folosirii pesticidelor si ingrasamintelor chimice. Totusi, se poate considera ca impactul provocat de folosirea pesticidelor si a ingrasamintelor chimice asupra mediului este destul de redus, din cauza lipsei fondurilor necesare pentru utilizarea acestora la scara larga, agricultura practicata in arealul situl "Portile de Fier", fiind o agricultura de subzistenta.

Influenta negativa a activitatilor agricole se manifesta prin cresterea intensitatii proceselor geomorfologice actuale pe terenurile pe care se aplica tehnici agricole necorespunzatoare.

De-asemenea activitatile miniere de la Moldova Noua afecteaza solurile prin efectuarea de derocari pentru terasamente in scopul descoperirii banatitelor; surparea terenurilor pe care se afla amplasate halde de steril, depunerea

sterilului duce la contaminarea orizontului biologic activ, cu efecte asupra proceselor microbiologice.

De asemenea, activitatile de crestere a animalelor contribuie la degradarea calitatii habitatelor, mai ales in cazul in care acestea se desfasoara in zone cu diversitatea biologica ridicata.

La nivel calitativ apar probleme cu impact local sau regional legate de poluarea apelor de suprafata datorita activitatilor din sectorul minier (Moldova Noua, Cozla etc.).

Utilizarea apelor pentru consumul populatiei si evacuarea apelor uzate menajere reprezinta in prezent o problema importanta pentru localitatile rurale din situl Portile de Fier, majoritatea acestora neavand sistem de canalizare. Probleme calitative mai importante apar in cele doua orase care nu detin statii de epurare functionale.

Principalele surse de poluare a apei sunt: unitatile de industrie extractiva ale minereurilor de cupru si carbune, unitatile de gospodarie comunală, alte activitati industriale, agricultura, transporturile, etc. Principalele surse de poluare a aerului sunt reprezentate de activitatile extractive de la Moldova Noua si Baia Noua. In urma exploatarii minereurilor cuprifere au rezultat depozite de steril constituie o sursa deosebit de importanta de poluare, in special datorita antrenarii de catre vant a particulelor foarte fine.

Statutul de protectie al sitului si legatura cu siturile corine biotope

Clasificare la nivel national, regional si international

Cod	Categorie IUNC	Acoperire (%)
<i>RO01</i>	<i>I</i>	<i>0.04</i>
<i>RO02</i>	<i>II</i>	<i>0,00</i>
<i>RO04</i>	<i>IV</i>	<i>3,04</i>
<i>RO05</i>	<i>V</i>	<i>100.00</i>
<i>RO07</i>		<i>0,02</i>

Relatiile sitului cu alte arii protejate – desemnate la nivel national

Cod	Categorie	Tip	%	Codul national si numele ariei naturale protejate
RO01	Rezervatie stiintifica	+	0,04	IV.13 Pestera cu Apa din Valea Polevii
RO02	Parc national	/		E – Cheile Nerei - Beusnita
RO04	Rezervatie naturala	+	0,93	2.298 – Valea Mare
RO04	Rezervatie naturala	+	0,09	2.299 – Balta Nera - Dunare
RO04	Rezervatie naturala	+	0,00	2.307 – Rapa cu lastuni din Valea Divici
RO04	Rezervatie naturala	+	0,18	2.312 - Bazias
RO04	Rezervatie naturala	+	0,59	2.597 – Gura Vaii – Varciorova
RO04	Rezervatie naturala	+	0,13	2.598 – Valea Oglanicului
RO04	Rezervatie naturala	+	0,24	2.607 - Dealul Duhovnei
RO04	Rezervatie naturala	*	0,19	2.608 – Dealul Varanic
RO04	Rezervatie naturala	+	0,30	2.609 – Cazanele Mari si Cazanele Mici
RO04	Rezervatie naturala	+	0,13	2.610 – Locul fosilier Svinita
RO04	Rezervatie naturala	+	0,02	2.611 - Locul fosilier bahna
RO04	Rezervatie naturala	+	0,02	2.622 – Cracul Gaiosara
RO04	Rezervatie naturala	+	0,09	2.624 - Cracul Crucii
RO04	Rezervatie naturala	+	0,13	2.625 – Fata Virului
RO05	Parc national	-	100,00	D - Parcul Natural Portile de Fier
RO05	Parc national	/		V.6 – Geoparcul Platoul Mehedinti

2.2.11 Activitati antropice, si efectele lor in sit si in vecinatate

Principalele activitati umane desfasurate in sit si in vecinatatea sitului, sunt legate de pasunat si exploatare forestiere. Daca nu sunt respectate conditiile in care aceste activitati se pot desfasura, ele pot produce un impact negativ semnificativ asupra mediului dat fiind natura terenului.

Culegerea plantelor medicinale este o activitate traditionala practicata de putine persoane.

Activitatea rutiera, nu are un impact negativ semnificativ asupra mediului.

Activitate de curatenie de primavara poate produce incendii, focul poate scapa de sub control, existand pericolul distrugerii unor habitate, afectand in mod grav anumite specii.

*In procesul metabolic intern al orasului inasa, permanent, au loc **activitati de transformare, fenomene de mobilitate si activitati de transport**, precum si **schimburi informationale**, care implica si alte componente om, flora, fauna, clima, etc., sau schimba relatiile intre aceste componente, precum si **ponderea sau echilibrul lor**, in cadrul organismului urban/teritorial*

Activitati si consecinte in interiorul sitului:

Cod	Activitate	% din sit	Intensitate	Influenta
100	Cultivare	10	C	0
110	Utilizarea pesticidelor	5	B	-
120	Fertilizare	5	C	0
140	Pasunatul	30	B	-
141	Abandonarea sistemelor pastorale	10	B	-
166	Indepartarea arborilor uscati sau in curs de uscare	50	A	-
167	Exploatare fara replantare	2	B	-
180	Incendiere	10	B	-
210	Pescuitul profesionist (industrial)	10	B	-
211	Pescuit intr-o locatie fixa	10	C	-
230	Vanatoare	60	B	-
240	Luare /indepartare de fauna	5	C	-
241	Colectionare (insecte, reptile, amfibieni)	5	B	-
243	Braconaj, otravire, capcane	100	A	-
330	Saline	10	A	-
401	Urbanizare continua	10	A	-
502	Drumuri, drumuri auto	10	B	-
621	Sporturi nautice	10	B	-
700	Poluare	20	A	-
701	Poluarea apei	10	B	-
702	Poluarea aerului	20	B	-
703	Poluarea solului	10	B	-
740	Vandalism	5	B	-
853	Managementul nivelelor de apa	20	A	-
900	Eroziunea	5	B	-
952	Eutrofizarea	20	A	-
954	Invazia unei specii	30	B	-

Intensitatea influentei: A – mare, B - medie, C - scazuta ;Influenta: (+) - pozitiva, (0) - neutra, (-) – negativa

Activitati si consecinte in vecinatatea sitului:

Cod	Activitate	Intensitate	%	Influenta
100	Cultivare	C		0
102	Cosire/Taiere	B		0
110	Utilizarea pesticidelor	C	1	-

Cod	Activitate	Intensitate	%	Influenta
120	Fertilizare	C	1	-
170	Cresterea animalelor	B		-
220	Pescuitul sportiv	B		-
502	Drumuri, drumuri auto	B	0	0
520	Navigatie	B	10	-
853	Managementul nivelelor de apa	B	5	-

Intensitatea influentei: A – mare, B - medie, C - scazuta ;Influenta: (+) - pozitiva, (0) - neutra, (-) – negativa

2.2.12 Planuri de management ale sitului

Elaborarea planului de management al Parcului Natural Portile de Fier a fost initiata in cadrul proiectului LIFE Nature RO/02/7171 „**Iron Gates Natural Park habitats conservation and management**”, de catre Universitatea din Bucuresti, prin Centrul de Cercetare a Mediului si Efectuare a Studiilor de Impact, in calitate de contractor, in colaborare cu Directia Silvica Mehedinti si Directia Silvica Caras- Severin, Institutia Prefectului Caras-Severin si Institutia Prefectului Mehedinti, Consiliul Judetean Mehedinti si Consiliul Judetean Caras-Severin, consiliul local al municipiului Orsova, consiliul local al comunei Berzasca, Muzeul Regiunii Portile de Fier, Agentia pentru Protectia Mediului Drobeta Turnu-Severin si Agentia pentru Protectia Mediului Resita, Administratia Parcului Natural Portile de Fier, Centrul Carpato-Danubian de Geoecologie, S.N. Hidroelectrica Filiala Portile de Fier I si Inspectoratul Judetean al Politiei Timis.

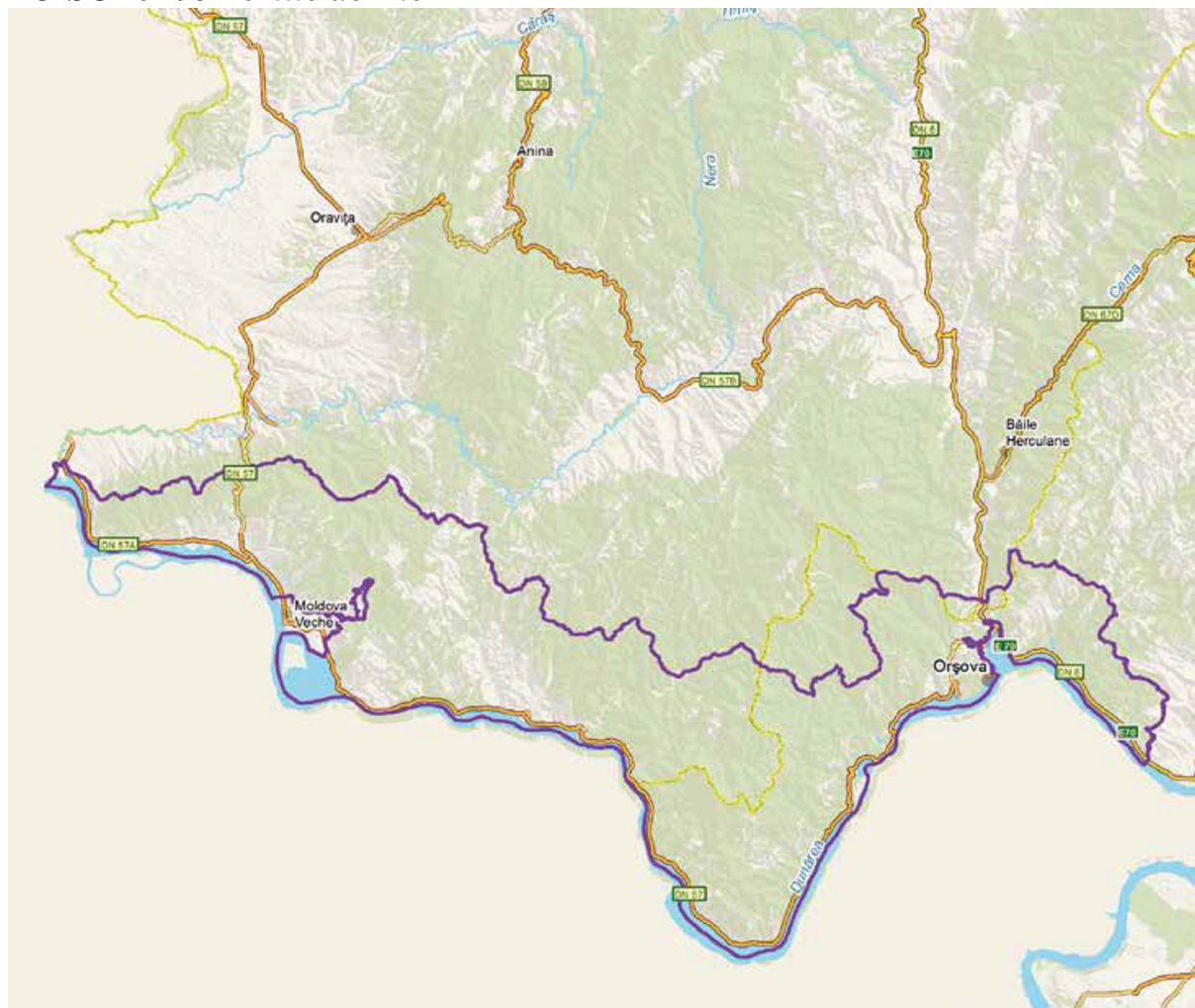
Elaborarea si aprobarea Planului de management a fost efectuata in conformitate cu prevederile, Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 57/2007, cu modificarile si completarile ulterioare.

Responsabilitatea managementului Parcului Natural Portile de Fier, revine R.N.P.Romsilva-Administratia Parcului Natural Portile de Fier R.A

In momentul de fata exista, in faza finala de elaborare, un nou Plan de management al Parcului Natural Portile de Fier, lucrare din care au fost extrase si unele informatii redade in prezenta documentatie.

Din Catalogul habitatelor, speciilor si siturilor Info Natura 2000 in Romania, editia 2013 a Ministerului Mediului si Schimbarilor Climatice, p. 535, reproducem schita RO SCI 0206 Portile de Fier.

RO SCI 0206 Portile de Fier



2.3 Habitate si specii ale ariei naturale protejate parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000, „Situl de importanta comunitara RO SCI 0206 Portile de Fier, mentionate numai in anexele Planului de Management al Parcului Portile de Fier, nu si in Fisa sitului

40A0* Tufarisuri subcontinentale peripanonice



Caracterizarea habitatului

Este un habitat boreal-subalpin de tufarisuri scunde edificat de specii de salcii pitice. Sunt prezente doua variante de baza ale acestui habitat, foarte diferite, si anume cea edificata pe substrate de calcare si conglomerate calcaroase de catre salcia pitica hastata (sau cu frunze in forma de sageata) si cea din turbarii acide din etajul boreal (al molidului), edificata pe roci cristaline si magmatice acide, unde rolul dominant revine salciei pitice bicolore (intalnita doar pe calea Sebesului in Carpatii Meridionali). Unii autori introduc la acest tip de habitat si tufarisurile joase de salcie sileziana din lungul paraielor din etajul subalpin si cel boreal (al molidului). Solurile pe care se instaleaza prima varianta a acestor tufarisuri sunt foarte subtiri, de tipul podzolurilor tipice si cambice, avand astfel un rol important in protejarea acestora impotriva eroziunii.

A doua varianta se dezvolta pe soluri turboase profunde, acide. De asemenea, flora celor doua variante ale habitatului este extrem de diferita, data fiind natura diferita a substratului. Astfel, tufarisurile cu salcie bicolora din turbariile acide sunt insotite de salcia cenusie, rogozul spinos, rogozul brun, iarba vantului canina, bumbacarita de munte, flocosica sudetica, muschii de turba sfagnum, valeriana cu frunze simple, daria de apa, cerentelul de turbarie, palamida de apa, sanziana de apa, cardamina violet, pufulita nutanta etc. Varianta de pe stancarii calcaroase si conglomeratice din etajul subalpin contine in afara de salcia pitica hastata si alte specii subalpine calcifile precum ovasciorul brun, trestioara lanoasa, clopotelul de bradet, sunatoarea alpina, paiusul colorat, branca ursului palmata, omagul tauric, coada soricelului rosie, stevia alpina, cruciulita subalpina, toporasul galben, multe dintre ele subendemice.

Situri desemnate pentru conservare

Bucegi, Ceahlau, Frumoasa, Muntii Fagaras, Muntii Maramuresului, Muntii Rodnei, Muntii Tarcu, Parang, Piatra Craiului, Piatra Mare, Postavarul, Retezat.

Caracterizarea habitatului

Este un habitat complex de tufarisuri de climate si microclimate semiaride din silvostepa si din arealul masivelor calcaroase din muntii si dealurile din jurul Bazinului Panonic. Cuprinde mai multe subtipuri foarte diferite reunite in aceeasi categorie. In arealele de silvostepa din Campia de Vest, Dealurile de Vest si Transilvania, mai rar pe masivele calcaroase din Apuseni, se afla, tot mai restranse, tufarisurile de migdal pitic, originare din silvostepa pontice, care primavara devreme in aprilie formeaza largi pete de culoare roz intens datorita multimii de flori. Alaturi de migdalul pitic se intalneste un numar mare de specii stepice iubitoare de uscaciune ca meiul transilvan, irisul pitic de stepa, varza de stepa, pirul crestet, salvia de stepa nutanta, capul sarpelui rosu, frasinul, paiusul rupicol, firuta cu frunze inguste, astragalul de Montpellier, patlagina argintie, inula germanica, mararul galben de Crimeea si chiar unele specii foarte rare cum ar fi pisma ruteana, goniolimonul tataric, joltina radiata, busuiocul ucrainean etc. Tot originare din silvostepa pontice, insa cu o larga raspandire in Bazinul Panonic, sunt tufarisurile de visinel pitic. Acestea devin rare in Transilvania, dar redevin frecvente in silvostepa Moldovei si Dobrogei. O alta varianta a habitatului, de data aceasta submediteraneana, cu totul deosebita, o reprezinta tufarisurile mult mai inalte de tip siblic, cu liliac salbatic si mojdrean, habitat deosebit de decorativ in luna mai, in momentul infloririi celor doua specii dominante.

Este raspandit cu deosebire pe masivele de calcare si conglomerate din Muntii Banatului (unde frecvent apare si carpinita) si spre nord, pana la Deva, in Muntii Poiana Rusca. Cea mai nordica insula de sibiatic din intreg arealul sau geografic se afla, cu totul izolata, in bazinul superior al Crisului Alb, in arealul Cheilor Ribitei si Uibarestilor, pana la masivul calcaros Stramba. Tufarisuri alcatuite doar din mojdrean se afla si pe valea Muresului intre Lipova si Deva si inainteaza spre nord pana la Ramet in Muntii Trascau. O insula naturala izolata de tufarisuri de mojdrean se gaseste in jurul localitatii Saschiz din Transilvania. Tufarisurile de cununita alba sau taula de stanca sunt specifice versantilor umbriti si semiumbriti din masivele calcaroase de joasa altitudine, nefiind iubitoare de microclimate uscat ca precedentele variante ale habitatului. Tot numai in masivele calcaroase apar insular, rar, tufarisurile de ienupar tarator (sabin sau cetina de negi). Desi specia dominanta este un conifer pitic, este probabil eronat ca acestea sa fie introduse in randul tufarisurilor boreale si alpine (habitatul 4060), aflate la altitudini mult mai mari. Deosebit de rare in Romania sunt tufarisurile de cununita sau taula crenata identificate in cateva puncte din Muntii Trascau-Cheile Tureni, Postavarul-Tampa, Muntii Valcan si Muntii Macin. Sorbul dacic, specie endemica pentru Muntii Apuseni, apare destul de des in arealul masivelor calcaroase din Apusenii sudici, dar numai in Cheile Valisoarei din Muntii Trascau alcatuieste o padurice compacta, care a fost introdusa ca varianta a acestui tip de habitat. In Muntii Banatului nu s-au gasit inca tufarisuri compacte similare edificate de specia sora a sorbului dacic, si anume sorbul lui Borbas. Urmatoarea varianta a habitatului este in contrast total cu precedentele, fiind vorba despre un ecosistem din locatii cu exces de umiditate, lunci si chiar turbarii. Este vorba despre paduricile de lunca montana edificate de arinul alb si liliacul transilvanean, specie subendemica (se mai afla in Carpatii Padurosi din Ucraina), prezenta in Romania doar in luncile raurilor din Muntii Bihor-Vladeasa.

Situri desemnate pentru conservare

Campia Ierului, Cheile Nerei-Beusnita, Cheile Turenilor, Crisul Alb, Dealul Cetatii Lempes-Mlastina Harman, Dealul Ciocas-Dealul Vitelului, Dealul Mocrei-Rovina-Ineu, Dealurile Clujului Est, Defileul Crisului Repede-Padurea Craiului, Domogled-Valea Cernei, Fanatele Pietroasa-Podeni, Frumoasa, Insulele Stepice Sura Mica-Slimnic, Lacul Stiucilor-Sic-Puini-Bontida, Lunca Muresului Inferior, Muntele Ses, Muntele Tampa, Pajistea Fegernic, Pajistile Balda-Frata-Mihesu de Campie, Pajistile lui Suciu, Pajistile Sarmasel-Milas-Urmenis, Platoul Mehedinti, Podisul Secaselor, Portile de Fier, Raul Tur, Sighisoara-Tarnava Mare, Suatu-Cojocna-Crairat, Zau de Campie.

62C0* (6250) Stepe ponto-sarmatice



Caracterizarea habitatului

Acest tip de habitat este reprezentat de pajistile uscate din stepa si silvostepa Dobrogei, Moldovei si Campiei Romane de est. Acesta se extinde insa din punct de vedere geografic in tot arealul de stepa si silvostepa de la nord de Marea Neagra pana la Marea Caspica. Pe depozitele de loess si aluviale, pe soluri de tip cernoziom, castanoziom si feoziom, apar cele mai tipice pajisti din acest habitat, dominate de paiusul de stepa, firuta cu frunze inguste, barba aurie, pirul hispid, pirul cristat, perisorul bulgar, nagara, colilia ucraineana, colilia mica, papadia roscata, bujorul cu frunze de marar, scorzonera lanoasa,

zambila de stepa, ruscuta de Volga, pelinul austriac, garofita de stepa, salvia nutanta, sipica de Urali, stanjenelul mic de stepa, laptele cainelui dobrogean, pesma orientala, pesma de Salonic, varza tatarasca de stepa, coada soricelului balcanica, volbura cantabrica. In anumite areale de pe loess, apar in aceste stepe si tufarisurile de semidesert cu maturica (Kochia sp.) si pir cristat. Pajistile stepice cu colilii si rogoz pitic din Transilvania nu trebuie incluse la acest habitat, precum considera unii autori, avand o compozitie floristica net diferita. Cea mai valoroasa variant a pajistilor de stepa ponto-sarmatice de la noi sunt insa cele de substrat pietros, prezente mai ales in Dobrogea de nord si centrala (Podisul Casimcei, Dealurile Tulcei, Podisul Babadag) dominate de koeleria lobata, anasonul salbatic de piatra, cimbrisorul de stepa. Numeroase specii rare se afla in aceste pajisti, multe endemice si subendemice, precum pesma lui Janka, garofita pitica, teposica, pelinul alb de stepa, astragalul glauc, cimbrul de stepa albastru, pirul lui Brandza, inul galben tauric, ajuga de stepa galbena, drobul lui Janka, coada soricelului tracica, scutalaria orientala.

Situri desemnate pentru conservare

Bordusani-Borcea, Bratul Macin, Canaralele Dunarii, Coasta Rupturile Tanacu, Colinele Elanului, Dealul Alah Bair, Dealul Istrita, Dealul lui Dumnezeu, Dealul Perchiu, Dealurile Agighiolului, Delta Dunarii, Deniz Tepe, Dumbraveni-Valea Urluia-Lacul Vederosa, Fanatele Barca, Fanaturile de la Glodeni, Fanetele seculare Frumoasa, Fanetele seculare Ponoare, Fantanita Murfatlar, Movila lui Burcel, Muntii Macinului, Padurea Breana-Roscani, Padurea Dobrina-Husi, Padurea Eseschioi-Lacul Bugeac, Padurea Hagieni-Cotul Vaii, Padurea Roscani, Padurea si pajistile de la Marzesti, Padurea si Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Podisul Nord Dobrogean, Recifii Jurasici Cheia, Silvostepa Olteniei, Suharau-Darabani, Valea lui David.

6440 Pajisti aluviale cu *Cnidion dubii*



Caracterizarea habitatului

*Este un habitat de pajisti de lunca de la campie pana in etajul montan inferior, dezvoltate pe soluri cu un usor exces de umiditate, uneori prezent doar in perioadele mai bogate in precipitatii ale anului, in care speciile iubitoare de umezeala se amesteca cu cele care prefera un regim echilibrat al umiditatii solului. Specia edificatoare, mararul alb de lunca *Cnidium* (de la care provine numele stiintific), este foarte rara in Romania. Cele mai reprezentative din acest punct de vedere raman la noi in tara pajistile de firuta de livada, coada vulpii cu piciorul cocosului tarator, agrostis alb (bucatel), firuta silvicola (in Oltenia), desampsia inalta, anghelica de padure, palamida cenusie, rachitan, numeroase specii de rogoz si pipirig.*

Situri desemnate pentru conservare

Balta Mica a Brailei, Bazinul Ciucului de Jos, Borzont, Bratul Macin, Canaralele Dunarii, Calimani-Gurghiu, Campia Careiului, Cheile Bicazului-Hasmas, Ciuperceni-Desa, Corabia-Turnu Magurele, Coridorul Jiului, Crisul Alb, Delta Dunarii, Insulele Stepice Sura Mica-Slimnic, Lunca Muresului Inferior, Lunca Siretului Inferior, Mestecanisul de la Reci, Podisul Secaselor, Poienile cu narcise de la Dumbrava Vadului.

91V0 Paduri dacice de fag (Symphyto-Fagion)



Caracterizarea habitatului

*Este un habitat forestier endemic si reprezinta la nivelul Carpatilor cel mai caracteristic tip de padure, fiind strict raspandit doar in arealul acestora, pe suprafete mari. Fagetele dacice, dominate de fagul comun european si de multe ori insotit in trecut din abundenta de brad alb, apar la altitudini de 800-1200 metri, pe soluri fertile si bine aerisite (de tipul cambisolurilor eutrice si luvisolurilor), cele mai tipice fiind cele de pe roci ce aprovizioneaza bine cu nutrienti minerali solul si mentin un nivel scazut al aciditatii ca bazaltele, calcarele, gresiile calcaroase. Habitatul se recunoaste in primul rand prin prezenta celor doua plante caracteristice, ambele proprii doar Carpatilor, brusturele negru (sau tataneasa galbena carpatina, *Symphitum cordatum* – de la care vine numele stiintific) si mierea ursului rosie. Candva se afla frecvent in aceste paduri tisa, care se mai intalneste abundant in fagetele carpatine in putine locuri (cum ar fi pe versantul nordic al Fagarasului sau in Muntii Apuseni pe Valcan) alaturi de brad alb, paltin de munte, paltin de camp, ulm de munte, sorb, scorus, cires salbatic. In urma gospodarii silvice, multe fagete dacice sunt astazi in stare pura. Stratul arbustiv dens cuprinde crusinul, spinul cerbului, socul rosu, socul negru, calinul, salba moale, salba raioasa, maciesul fara spini, caprifoiul negru, caprifoiul rosu, cununita alba (pe substrate stancoase). In covorul de plante ierboase regasim si alte plante endemice Carpatilor precum margareta carpatina, spanzul rosu, dantarita mov carpatina, clopotelul de bradet, piciorul cocosului carpatin, crucea voinicului transilvana (in nord-vestul Carpatilor Meridionali), opaita lui*

Heuffel etc. Pe substrate stancoase calcaroase mai abrupte se intalneste des o varianta a fagetelor carpatine care are ca planta indicatoare feriga numita limba soacrei, singura din flora noastra care are frunza nedivizata.

Situri desemnate pentru conservare

Apuseni, Bucegi, Buila-Vanturarita, Cascada Misina, Calimani-Gurghiu, Ceahlau, Cheile Bicazului-Hasmas, Cheile Doftanei, Cheile Lapusului, Cheile Varghisului, Ciomad-Balvanyos, Ciucas, Codrii seculari de la Strambu-Baiut, Codru Moma, Coridorul Rusca Montana-Tarcu-Retezat, Cozia, Cusma, Defileul Crisului Repede-Padurea Craiului, Defileul Jiului, Domogled-Valea Cernei, Frumoasa, Gradistea Muncelului-Ciclovina, Hartibaciu Sud-Vest, Herculian, Magura Targu Ocna, Moldova Superioara, Muntele Tampa, Muntii Ciucului, Muntii Bihor, Muntii Fagaras, Muntii Gosman, Muntii Maramuresului, Muntii Rodnei, Muntii Tarcu, Nemira-Lapos, Nordul Gorjului de Est, Nordul Gorjului de Vest, Obcinele Bucovinei, Oituz-Ojdula, Parang, Padurea Bogatii, Padurea Glodeasa, Padurea Povernii-Valea Cernita, Padurea Verdele, Penteleu, Piatra Craiului, Piatra Mare, Platoul Vascau, Postavarul, Pricop-Huta-Certeze, Rarau-Giumalau, Raul Targului-Argesel-Rausor, Retezat, Rusca Montana, Sighisoara-Tarnava Mare, Siriu, Somesul Mare Superior, Soveja, Tinovul Apa Lina-Honcsok, Tinovul Mohos-Lacul Sf. Ana, Trascau, Valea Iadei, Valea Izei si Dealul Solovan, Vanatori-Neamt.

2.4 Date privind habitatele existente in aria naturala protejata RO SCI 0206 Portile de Fier

<i>RO SCI 0206 Portile de Fier</i>				
<i>Cod habitat</i>	<i>Denumire habitat</i>	<i>Prezenta in UAT Moldova Noua</i>	<i>Aria habitatului (ha)</i>	<i>Observatii</i>
3130	<i>Ape statatoare oligotrofe pana la mezotrofe cu vegetatie din Littorelletea uniflorae si/sau Isoeto-Nanojuncetea</i>	<i>Nu este prezent in PUG-ul actual, propus, pentru UAT Moldova Noua</i>	1255	<i>Doar in Ostrovul Moldova Noua (Anexa 2.11.1)</i>
3140	<i>Ape puternic oligo-mezotrofe cu vegetatie bentonica de specii de Chara</i>	<i>Nu este prezent</i>	125	<i>Desi figureaza in fisa sitului de importanta comunitara, nu se regaseste in Hartile Planului de Management</i>
3150	<i>Ape puternic oligo-mezotrofe cu vegetatie bentonica de specii de Chara</i>	<i>Nu este prezent in PUG-ul actual, propus, pentru UAT Moldova Noua</i>	3765	<i>Doar in Ostrovul Moldova Noua (Anexa 2.11.2)</i>
3160	<i>Lacuri distrofice naturale si iazuri</i>	<i>Nu este prezent</i>		<i>Desi nu figureaza in fisa sitului de importanta comunitara, se regaseste in Hartile Planului de Management (Anexa 2.11.3)</i>
3260	<i>Cursuri de apa din zonele de campie, pana la cele montane, cu vegetatie din Ranunculion fluitantis si Callitricho-Batrachion</i>	<i>Nu este prezent</i>	1255	<i>Figureaza in fisa sitului de importanta comunitara si se regaseste in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.4)</i>
3270	<i>Rauri cu maluri namoloase cu vegetatii de Chenopodion rubri si Bidention</i>	<i>Nu este prezent in PUG-ul actual, propus, pentru UAT Moldova Noua</i>	12	<i>Doar in Ostrovul Moldova Noua (Anexa 2.11.5)</i>
40A0	<i>Tufarisuri subcontinentale peri-panonice</i>	<i>Este prezent in PUG-ul actual, propus, pentru UAT Moldova Noua</i>	2510	<i>Figureaza in fisa sitului de importanta comunitara si se regaseste in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.6)</i>
40C0	<i>Tufarisuri de foioase ponto-sarmatice</i>	<i>Nu este prezent in PUG-ul actual, propus, pentru UAT Moldova Noua</i>		<i>Desi nu figureaza in fisa sitului de importanta comunitara, se regaseste in Hartile Planului de Management (Anexa 2.11.7);</i>

RO SCI 0206 Portile de Fier				
Cod habitat	Denumire habitat	Prezenta in UAT Moldova Noua	Aria habitatului (ha)	Observatii
				<i>Doar in Ostrovul Moldova Noua</i>
6110	<i>Comunitati rupicole calcifile sau pajisti bazifite din Alyso-Sedion albi</i>	<i>Nu este prezent</i>	1255	<i>Figureaza in fisa sitului de importanta comunitara si se regaseste in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.8)</i>
6120	<i>Pajisti xerice si calcifile pe nisipuri</i>	<i>Nu este prezent</i>	1255	<i>Desi figureaza in fisa sitului de importanta comunitara, nu se regaseste in Hartile Planului de Management</i>
6190	<i>Pajisti panonice de stancarii (Stipo-Festucetalia pallentis)</i>	<i>Este prezent in PUG-ul actual, propus, pentru UAT Moldova Noua</i>	125	<i>Figureaza in fisa sitului de importanta comunitara si se regaseste in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.9)</i>
6210	<i>Pajisti uscate seminaturale si faciesuri cu tufarisuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia)</i>	<i>Nu este prezent</i>	125	<i>Figureaza in fisa sitului de importanta comunitara si se regaseste in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.10)</i>
6250 62C0	<i>Stepa ponto-sarmatice</i>	<i>Este prezent in PUG-ul actual, propus, pentru UAT Moldova Noua</i>		<i>Desi nu figureaza in fisa sitului de importanta comunitara, se regaseste in Hartile Planului de Management (Anexa 2.11.11)</i>
6430	<i>Comunitati de liziera cu ierburi inalte higrofile de la nivelul campilor, pana la cel montan si alpin</i>	<i>Nu este prezent</i>	2510	<i>Figureaza in fisa sitului de importanta comunitara si nu se regaseste in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.12)</i>
6440	<i>Pajisti aluviale cu Cnidion dubii</i>	<i>Este prezent in PUG-ul actual, propus, pentru UAT Moldova Noua</i>		<i>Desi nu figureaza in fisa sitului de importanta comunitara, se regaseste in Hartile Planului de Management (Anexa 2.11.13)</i>
8120	<i>Grohotisuri calcaroase si de sisturi calcaroase din etajul montan pana in cel</i>	<i>Nu este prezent</i>	12	<i>Figureaza in fisa sitului de importanta comunitara si nu se</i>

RO SCI 0206 Portile de Fier				
Cod habitat	Denumire habitat	Prezenta in UAT Moldova Noua	Aria habitatului (ha)	Observatii
	<i>alpin (Thlaspietea rotundifolii)</i>			<i>regaseste in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.14)</i>
8210	<i>Versanti stancosi cu vegetatie chasmofitica pe roci calcaroase</i>	<i>Nu este prezent</i>	125	<i>Figureaza in fisa sitului de importanta comunitara si se regaseste in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.15)</i>
8220	<i>Versanti stancosi cu vegetatie chasmofitica pe roci silicioase</i>	<i>Nu este prezent</i>	62	<i>Figureaza in fisa sitului de importanta comunitara si se regaseste in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.16)</i>
8230	<i>Comunitati pioniere din Sedo-Scleranthion sau din Sedo albi-Veronicion dilleni pe stancarii silicioase</i>	<i>Nu este prezent</i>	1255	<i>Desi figureaza in fisa sitului de importanta comunitara, nu se regaseste in Hartile Planului de Management</i>
8310	<i>Pesteri in care accesul publicului este interzis</i>	<i>Nu sunt prezente</i>	3137	<i>Figureaza in fisa sitului de importanta comunitara si se regaseste in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.17)</i>
9110	<i>Paduri de fag de tip Luzulo-Fagetum</i>	<i>Nu este prezent</i>	1255	<i>Figureaza in fisa sitului de importanta comunitara si se regaseste in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.18)</i>
9130	<i>Paduri de fag de tip Asperulo-Fagetum</i>	<i>Este prezent in PUG-ul actual, propus, pentru UAT Moldova Noua</i>	25100	<i>Figureaza in fisa sitului de importanta comunitara si se regaseste in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.19)</i>
91V0	<i>Paduri dacice de fag (Symphyto-Fagion)</i>	<i>Este prezent in PUG-ul actual, propus, pentru UAT Moldova Noua</i>		<i>Desi nu figureaza in fisa sitului de importanta comunitara, se regaseste in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.19)</i>
9150	<i>Paduri medio-europene de fag din Cephalanthero-</i>	<i>Nu este prezent</i>	6275	<i>Figureaza in fisa sitului de importanta</i>

RO SCI 0206 Portile de Fier				
Cod habitat	Denumire habitat	Prezenta in UAT Moldova Noua	Aria habitatului (ha)	Observatii
	<i>Fagion</i>			<i>comunitara si se regasesc in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.20)</i>
9170	<i>Paduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum</i>	<i>Nu este prezent</i>	753	<i>Figureaza in fisa sitului de importanta comunitara si se regasesc in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.21)</i>
9180	<i>Paduri din Tilio-Acerion pe versanti abrupti, grohotisuri si ravene</i>	<i>Nu este prezent</i>	251	<i>Figureaza in fisa sitului de importanta comunitara si se regasesc in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.22)</i>
91K0	<i>Paduri ilirice de Fagus sylvatica (Aremonio-Fagion)</i>	<i>Nu este prezent</i>	25100	<i>Figureaza in fisa sitului de importanta comunitara si se regasesc in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.24)</i>
91AA	<i>Vegetatie forestiera ponto-sarmatica cu stejar pufos</i>	<i>Nu este prezent</i>	62	<i>Desi figureaza in fisa sitului de importanta comunitara, nu se regasesc in Hartile Planului de Management</i>
91E0	<i>Paduri aluviale cu Alnus glutinosa si Fraxinus excelsior (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)</i>	<i>Nu este prezent</i>	125	<i>Figureaza in fisa sitului de importanta comunitara si se regasesc in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.23)</i>
91L0	<i>Paduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio-Carpiniori)</i>	<i>Nu este prezent</i>	21335	<i>Figureaza in fisa sitului de importanta comunitara si se regasesc in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.25)</i>
91M0	<i>Paduri balcano-panonice de cer si gorun</i>	<i>Nu este prezent</i>	376	<i>Figureaza in fisa sitului de importanta comunitara si se regasesc in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.26)</i>
91Y0	<i>Paduri dacice de stejar si carpen</i>	<i>Nu este prezent</i>	125	<i>Figureaza in fisa sitului de importanta</i>

RO SCI 0206 Portile de Fier				
Cod habitat	Denumire habitat	Prezenta in UAT Moldova Noua	Aria habitatului (ha)	Observatii
				<i>comunitara si se regaseste in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.27)</i>
92A0	<i>Zavoaiie cu Salix alba si Populus alba</i>	<i>Nu este prezent</i>	125	<i>Figureaza in fisa sitului de importanta comunitara si se regaseste in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.28)</i>
9530	<i>Vegetatie forestiera sub-mediterraneeana cu endemitul Pinus nigra ssp. Banatica</i>	<i>Nu este prezent</i>	125	<i>Desi figureaza in fisa sitului de importanta comunitara, nu se regaseste in Hartile Planului de Management</i>

2.5 Date privind habitatele existente in aria naturala protejata RO SCI 0206 Portile de Fier si care interfera, partial, cu suprafete din PUG-ul propus pentru PUG Moldova Noua

RO SCI 0206 Portile de Fier				
Cod habitat	Denumire habitat	Prezenta in UAT Moldova Noua	Aria habitatului (ha)	Observatii
40A0	<i>Tufarisuri subcontinentale peri-panonice</i>	<i>Este prezent in PUG-ul actual, propus, pentru UAT Moldova Noua</i>	2510	<i>Figureaza in fisa sitului de importanta comunitara si se regaseste in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.6)</i>
6190	<i>Pajisti panonice de stancarii (Stipo-Festucetalia pallentis)</i>	<i>Este prezent in PUG-ul actual, propus, pentru UAT Moldova Noua</i>	125	<i>Figureaza in fisa sitului de importanta comunitara si se regaseste in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.9)</i>
6250 62C0	<i>Stepe ponto-sarmatice</i>	<i>Este prezent in PUG-ul actual, propus, pentru UAT Moldova Noua</i>		<i>Desi nu figureaza in fisa sitului de importanta comunitara, se regaseste in Hartile Planului de Management (Anexa 2.11.11)</i>
6440	<i>Pajisti aluviale cu Cnidion dubii</i>	<i>Este prezent in PUG-ul actual, propus, pentru UAT</i>		<i>Desi nu figureaza in fisa sitului de importanta</i>

RO SCI 0206 Portile de Fier				
Cod habitat	Denumire habitat	Prezenta in UAT Moldova Noua	Aria habitatului (ha)	Observatii
		Moldova Noua		comunitara, se regaseste in Hartile Planului de Management (Anexa 2.11.13)
9130	Paduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	Este prezent in PUG-ul actual, propus, pentru UAT Moldova Noua	25100	Figureaza in fisa sitului de importanta comunitara si se regaseste in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.19)
91V0	Paduri dacice de fag (Symphyto-Fagion)	Este prezent in PUG-ul actual, propus, pentru UAT Moldova Noua		Desi nu figureaza in fisa sitului de importanta comunitara, se regaseste in Harta Planului de Management (Anexa 2.11.19)

Activitatile umane dezvoltate in apropierea sau in interiorul acestor fragmente antropice din habitatele constituite in interiorul suprafetei intravilanului propus prin PUG au determinat, de-a lungul timpului, ca exemplarele reprezentative de fauna – protejate sau fara valoare economica – ale habitatelor enumerate mai sus sa se retraga, deplasandu-se in zone care reprezinta mai multa siguranta si care le ofera conditii mai bune pentru hranire, repaus, refugiu, napanire, iernare, ale speciilor de interes comunitar.

In procesul metabolic intern al orasului inasa, permanent, au loc **activitati de transformare, fenomene de mobilitate si activitati de transport**, precum si **schimburi informationale**, care implica si alte componente om, flora, fauna, clima, etc., sau schimba relatiile intre aceste componente, precum si **ponderea sau echilibrul lor**, in cadrul organismului urban/teritorial

3. Date privind aria naturala protejata, parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000 - situl de protectie avifaunistica RO SPA 0080 Muntii Almajului - Locvei

Orasul Moldova Noua se afla pe teritoriul Parcului Natural Portile de Fier, care este inclus in suprafata ariei de protectie avifaunistica RO SPA 0080 Muntii Almajului-Locvei, mentionata in Hotararea Guvernului Romaniei nr. 1284/2007, privind declararea ariilor de protectie speciala avifaunistica ca parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000 in Romania, modificata si completata prin Hotararea Guvernului Romaniei nr. 971/2011.

3.1 Suprafata de teren apartinand orasului Moldova Noua care se suprapune peste parti ale ariei naturale protejate, parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000 – situl de protectie avifaunistica RO SPA 080 Muntii Almajului - Locvei

Situl de protectie avifaunistica RO SPA 080 Muntii Almajului - Locvei, parte integranta a retelei ecologice europene NATURA 2000, are o suprafata de 117 770,70 ha.

Suprafata de teren apartinand orasului Moldova Noua, care se suprapune partial peste parti ale ariei naturale protejate RO SPA 0080 Muntii Almajului-Locvei reprezinta 85% din suprafata sitului.

3.2 RO SPA 080 Muntii Almajului – Locvei, date privind situl de protectie avifaunistica conform Formularului Standard Natura 2000

3.2.1 Localizarea sitului

- *Coordonatele caracteristice:*
 - *Latitudine: 44.0144472*
 - *Longitudine: 22.0012722*

- **Suprafata sitului: 117 770,70 ha;**
- **Regiune biogeografica: continentală 100 %**
- **Regiunile administrative:**

NUTS	Numele regiunii
RO41	SUD - VEST
RO42	VEST

Informatii generale

- **Tip sit : A**
- **Cod: ROSPA0080**
- **Tip de proprietate:**
 - *proprietate de stat : 84,2%*
 - *proprietate privata:12,4%*
 - *proprietate comunală:3,4%*

Specii prevazute la articolul 4 din Directiva 2009/147/CE, specii enumerate in anexa II la Directiva 92/43/CEE si evaluarea sitului in ceea ce le priveste

Specie		Populatie				Sit				
Cod	Denumire	Tip	Marime		UM	Categ CIRIVIP	AIBICID Pop	AIBIC		
			Min	Max				Conserv	Izolare	Global
A402	<i>Accipiter brevipes</i>	R	5	10	p		C	B	C	B
A086	<i>Accipiter nisus (Uliu pasasarar)</i>	P				C	D			
A256	<i>Anthus trivialis (Fasa de padure)</i>	R				C	D			
A228	<i>Apus melba (Drepnea mare)</i>	C				V	D			
A091	<i>Aquila chrysaetos</i>	P	3	5	p	P	B	C	C	B
A089	<i>Aquila pomarina</i>	R	6	6	p	C	C	B	C	B
A104	<i>Bonasa bonasia</i>	P	80	110	p	C	C	B	C	C
A215	<i>Bubo bubo</i>	P	5	10	p	R	C	B	C	B
A087	<i>Buteo buteo (Sorecar comun)</i>	P				C	D			
A088	<i>Buteo lagopus (Sorecar incaltat)</i>	W				R	D			
A224	<i>Caprimulgus europaeus</i>	R	300	500	p	C	B	B	C	B
A031	<i>Ciconia ciconia</i>	R	40	50	p	C	C	B	C	B
A080	<i>Circaetus gallicus</i>	R	15	30	p	R	B	B	C	B
A231	<i>Coracias garrulus</i>	R	10	12	p	R	C	C	B	B
A212	<i>Cuculus canorus (cuc)</i>	R				C	D			
A253	<i>Delichon urbica (Lastun de casa)</i>	R				C	D			
A239	<i>Dendrocopos leucotos</i>	P	300	500	p	C	C	B	C	B
A238	<i>Dendrocopos medius</i>	P	1200	1300	p	C	B	B	C	B
A236	<i>Dryocopus martius</i>	P	210	230	p	C	C	B	C	C
A377	<i>Emberiza cirulus (presura)</i>	R				V	D			

Studiu de Evaluare Adecvata privind Planul Urbanistic General si Regulamentul Local de Urbanism al orasului Moldova Noua, judetul Caras Severin – revizia 1

Specie		Populatie					Sit			
Cod	Denumire	Tip	Marime		UM	Categ CIRIVIP	AIBICID Pop	AIBIC		
			Min	Max				Conserv	Izolare	Global
	barboasa)									
A379	<i>Emberiza hortulana</i>	R	100	150	p	R	C	B	C	B
A103	<i>Falco peregrinus</i>	P	3	4	p	P	B	C	C	B
A99	<i>Falco subbuteo</i> (soimul randunelelor)	R								
A075	<i>Haliaeetus albicilla</i>	P	1	1	p	V	C	C	B	C
A092	<i>Hieraaetus pennatus</i>	R	3	5	p	R	B	B	C	B
A438	<i>Hippolais pallida</i> (Frunzarita cenusie)	R				R	D			
A338	<i>Lanius callurio</i>	R	4900	5000	p	C	C	A	C	C
A246	<i>Lullula arborea</i>	R	1800	2000	p	C	B	B	C	B
A277	<i>Oenanthe oenanthe</i> (pietrasur)	R				C	D			
A214	<i>Otus scops</i> (Cius)	R				C	D			
A072	<i>Pernis apivorus</i>	R	20	40	p	C	C	B	C	C
A234	<i>Picus canus</i>	P	300	350	p	C	C	B	C	C
A250	<i>Ptyonoprogne rupestris</i> (lastun de stanca)	R				C	D			
A220	<i>Strix uralensis</i>	P	20	20	p	P	C	B	C	B
A331	<i>Sylvia atricapilla</i> (silvie cu cap negru)	R				C	D			
A310	<i>Sylvia borin</i> (silvie de gradina)	R				C	D			

Alte specii importante de flora si fauna existente in sit

Specii		Populatie				Motivatie								
Grup	Cod	Denumire stiintifica	S	NP	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Anexa		Alte categorii			
					Min.	Max.			IV	V	A	B	C	D
M	2644	<i>Capreolus capreolus</i> (caprior)						P					X	
M	1357	<i>Martes martes</i> (jderul de copac)						P		X			X	
M	2631	<i>Meles meles</i> (bursuc)						P					X	
M	2607	<i>Sciurus vulgaris</i>						C					X	
M		<i>Sus scrofa</i> (mistret)						C						X
P		<i>Acer pseudoplatanus</i>						C						X
P		<i>Carpinus orientalis</i>						C						X
P		<i>Corylus colurna</i>						C						X
P		<i>Cotinus coggygria</i>						R						X
P		<i>Fagus sylvatica</i> (fag)						C						X
P		<i>Fraxinus excelsior</i> (frasin)						C						X
P		<i>Prunus mahaleb</i>						C						X

Legenda

Tip: R-rezidenta; C-cuibaritoare; W-de pasaj, P-permanenta

Populatie: C –specie comuna, R -specie rara, V -foarte rara, P -specia este prezenta

Evaluare (populatie): A $-100 \geq p > 15\%$, B $-15 \geq p > 2\%$, C $-2 \geq p > 0\%$, D – nesemnificativa

Evaluare (conservare): A -excelenta, B -buna, C -medie sau redusa

Evaluare (izolare):A -(aproape) izolata, B -populatie ne-izolata, dar la limita ariei de distributie, C -populatie ne-izolatacu o arie de raspandire extinsa

Evaluare (globala): A -excelenta, B -buna, C –considerabila

Unitatea de masura: i= indivizi; p= perechi.

Categ.= categorii de abundenta: C = comun, R= rar, V= foarte rar, P= prezent.

Calitatea datelor: G=buna, bazata pe studii; M= medie, bazata pe date partiale, extrapolate; P = slaba, bazata pe estimari,DD = date insuficiente.

3.2.2 Descrierea sitului

Caracteristici generale ale sitului

Cod	Clase habitate	Acoperire %
N06	Rauri, lacuri	0,25
N09	Pajisti naturale, stepe	2,07
N12	Culturi (teren arabil)	1,68
N14	Pasuni	11,03
N15	Alte terenuri arabile	4,99
N16	Paduri de foioase	71,60
N17	Paduri de amestec	0,53
N21	Vii si livezi	1,21
N22	Stancarii, zone sarace in vegetatie	0,24
N23	Alte terenuri artificiale (localitati, mine)	2,01
N26	Habitata de paduri (paduri in tranzitie)	4,36
Total acoperire		99,97

Alte caracteristici ale sitului

Diversitatea litologica a acestui masiv montan: roci cristaline, magmatice si sedimentare, a dus la individualizarea unui peisaj foarte complex, cu multe elemente spectaculoase-Cazanele Dunarii, creste si abrupturi calcaroase, chei, pesteri, cascade, forme de relief vulcanic, depresiuni si altele.

3.2.3 Calitate si importanta

Zona deluroasa si de munte, in partea de sud are caracter submediteranean. Intalnim aici stanci abrupte, paduri mari de foioase, fanete si pasuni in stare semi-naturala oferand adapost pentru o gama variata de specii. Impactul

antropic este putin semnificativ. Au aparut aici unele specii de pasari cu distributie sudica, care cuibaresc doar in cateva zone ale tarii, ca uliul cu picioare scurte, acesta fiind unul dintre cele doua locuri de cuibarit cunoscute in afara Dobrogei.

Tot in zona gasim cele mai mari efective de serpar din afara Dobrogei, situl fiind important si pentru o serie de specii de padure, de stancarii respectiv partea de nord-vest detine populatii mari de presura de gradina si de barza alba.

Prioritate nr. 8 din cele 68 de situri propuse de grupul *Milvus*:

- C1 – specii de interes conservativ global – 1 specie:
- *Coracias garrulus* (dumbraveanca);
- C6 – populatii importante din 13 specii amenintate la nivelul Uniunii Europene:
 - *Aquila chrysaetos* (acvila de munte);
 - *Hieraaetus pennatus* (acvila mica);
 - *Circaetus gallicus* (serpar);
 - *Accipiter brevipes* (uliul cu picioare scurte);
 - *Falco peregrinus* (soim calator);
 - *Haliaeetus albicilla* (codalb);
 - *Bubo bubo* (buha);
 - *Ciconia ciconia* (barza alba);
 - *Dendrocopos leucotos* (ciocanitoare cu spate alb);
 - *Dendrocopos medius* (ciocanitoare de stejar);
 - *Dryocopus martius* (ciocanitoare neagra);
 - *Picus canus* (ghionoiaie sura);
 - *Emberiza hortulana* (presura de gradina).

3.2.4 Vulnerabilitate

Vulnerabilitatea sitului este data de:

- turism necontrolat;
- turismul in masa;
- schimbarea habitatului semi-natural (fanete, pasuni) datorita incetarii activitatilor agricole ca cositul sau pasunatul;
- lucrari indelungate in vecinatatea cuibului in perioada de reproducere;
- vanatoarea in timpul cuibaritului prin deranjul si zgomotul cauzat de catre gonaci;
- vanatoarea in zona locurilor de cuibarire a speciilor periclitate;

- *practicarea sporturilor extreme: alpinism, zborul cu parapanta, enduro, motor de cross, masini de teren;*
- *amenajari forestiere si taieri in timpul cuibaritului a speciilor periclitare;*
- *distrugerea cuiburilor, a pontei sau a puilor;*
- *adunarea lemnului pentru foc, culegerea de ciuperci;*
- *deranjarea pasarilor in timpul cuibaritului;*
- *prinderea pasarilor cu capcane;*
- *scoaterea puilor pentru comert ilegal;*
- *braconaj;*
- *defrisarile, taierile ras si lucrarile silvice care au ca rezultat taierea arborilor pe suprafete mari;*
- *taierile selective a arborilor in varsta sau a unor specii;*
- *impaduririle zonelor naturale sau seminaturale (pasuni, fanate etc.)*
- *industrializare si cresterea zonelor urbane;*
- *electrocutare si coliziune in linii electrice;*
- *amplasare de generatoare eoliene;*
- *arderea vegetatiei (a miristii si a parloagelor.*

Speciile de fauna si flora prezinta o vulnerabilitate deosebita corelata de obicei cu presiunea asupra habitatului ocupat de acestea.

Desemnarea sitului:

Muntii Almajului si Locvei, ca si unitati majore de relief, sunt componente ale Parcului Natural "Portile de Fier", parc ce a fost constituit in baza Ordinului Ministerului Apelor, Padurilor si Protectiei Mediului nr. 84/30.01.1998, in zona Defileului Dunarii dintre Bazias si Gura-Vaii, cu o lungime totala de 134 Km, pe raza judetelor Caras-Severin si Mehedinti.

Statutul de protectie al sitului si legatura cu siturile corine biotope

Clasificare la nivel national si regional

<i>Cod</i>	<i>Categorie IUNC</i>	<i>Acoperire (%)</i>
<i>RO01</i>	<i>I</i>	<i>0.04</i>
<i>RO02</i>	<i>II</i>	<i>0,00</i>
<i>RO04</i>	<i>IV</i>	<i>3,18</i>
<i>RO05</i>	<i>V</i>	<i>100.00</i>

Relatiile sitului cu alte arii protejate – desemnate la nivel national sau regional

Cod	Categorie	Tip	%	Codul national si numele ariei naturale protejate
RO01	Rezervatie stiintifica	+	0,04	IV.13 Pestera cu Apa din Valea Polevii
RO02	Parc national	/	0,00	E –Cheile Nerei - Beusnita
RO04	Rezervatie naturala	+	0,99	2.298 – Valea Mare
RO04	Rezervatie naturala	+	0,05	2.299 –Balta Nera - Dunare
RO04	Rezervatie naturala	+	0,00	2.307 – Rapa cu lastuni din Valea Divici
RO04	Rezervatie naturala	+	0,19	2.312 - Bazias
RO04	Rezervatie naturala	+	0,63	2.597 – Gura Vaii – Varciorova
RO04	Rezervatie naturala	+	0,14	2.598 – Valea Oglanicului
RO04	Rezervatie naturala	+	0,25	2.607 - Dealul Duhovnei
RO04	Rezervatie naturala	*	0,21	2.608 – Dealul Varanic
RO04	Rezervatie naturala	+	0,32	2.609 – Cazanele Mari si Cazanele Mici
RO04	Rezervatie naturala	+	0,13	2.610 – Locul fosilier Svinita
RO04	Rezervatie naturala	+	0,02	2.611 - Locul fosilier Bahna
RO04	Rezervatie naturala	+	0,02	2.622 – Cracul Gaioara
RO04	Rezervatie naturala	+	0,09	2.624 - Cracul Crucii
RO04	Rezervatie naturala	+	0,14	2.625 – Fata Virului
RO05	Parc national	-	100,0 0	D - Parcul Natural Portile de Fier
RO05	Parc national	/		V.6 – Geoparcul Platoul Mehedinti

Amenintari, presiuni, activitati cu impact asupra sitului

Cele mai importante impacte si activitati cu efect mediu/mic asupra sitului:

Impact negativ				
Intensitate	Cod	Amenintari si presiuni	Poluare (cod)	In sit/in afara
M	853	Managementul nivelor de apa	N	O
M	A04	Pasunatul	N	I
L	A01	Cultivare	N	I
L	A03	Cosire, taiere a pasunii	N	I
M	A05.01	Cresterea animalelor	N	I
M	A07	Utilizarea produselor biocide, hormoni, si substante chimice	N	O
L	A08	Fertilizarea (cu ingrasamant)	N	O

<i>M</i>	<i>D03.02</i>	<i>Navigatie</i>	<i>N</i>	<i>O</i>
<i>L</i>	<i>E02.01</i>	<i>Fabrici</i>	<i>N</i>	<i>I</i>
<i>M</i>	<i>B</i>	<i>Silvicultura</i>	<i>N</i>	<i>O</i>
<i>M</i>	<i>B01.01</i>	<i>Plantare padure, pe teren deschis (copaci nativi)</i>	<i>N</i>	<i>I</i>

Din Catalogul habitatelor, speciilor si siturilor Info Natura 2000 in Romania, editia 2013 a Ministerului Mediului si Schimbarilor Climatice, pagina 737, reproducem schita RO SPA 0080 Muntii Almajului - Locvei.

RO SPA 0080 Muntii Almajului - Locvei



3.2.5 Specii de pasari enumerate in Anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE cuprinse in Formularul Standard al sitului - RO SPA 080 Muntii Almajului - Locvei - si evaluarea in ceea ce priveste prezenta acestora in zona proiectului

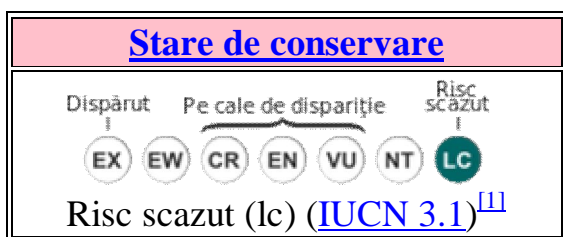
Stare de conservare

Starea de conservare a unei specii este un indicator al probabilitatii ca specia respectiva sa continue sa supravietuiasca in prezent sau in viitor. Exista multi factori care sunt luati in considerare cand se acorda o stare de conservare a unei specii: nu conteaza doar numarul total al indivizilor speciei care traiesc, ci si cresterile si descresterile populatiei de-a lungul timpului, rata de succes a reproducerii, amenintarile cunoscute etc.

Cel mai cunoscut sistem de clasificare al starii de conservare din lume este Lista Rosie a IUCN (International Union for Conservation of Nature). Conform lui starile de conservare sunt:

- *”Extinct” (EX) – nu exista niciun dubiu rezonabil ca ultimul specimen a murit.*
- *”Extinct in the Wild” (EW) – se cunoaste ca a supravietuit doar in captivitate sau in populatii naturalizate in afara arealului sau de rapandire.*
- *”Critically Endangered” (CR) – risc extrem de mare de disparitie in salbaticie.*
- *”Endangered” (EN) – risc foarte mare de disparitie in salbaticie.*
- *”Vulnerable” (VU) – risc inalt de periclitare in salbaticie.*
- *”Near Threatened” (NT) – probabil sa devina pe cale de disparitie in viitorul apropiat.*
- *”Least Concern” (LC) – risc scazut. Nu se califica pentru o categorie de risc mai ridicat. Taxonii de o scara larga si in abundenta sunt inclusi in aceasta categorie.*
- *”Data Deficient” (DD) – nu sunt suficiente date pentru a face o evaluare a riscului sau de disparitie.*
- *”Not Evaluated” (NE) – nu a fost evaluat inca in baza criteriilor.*

Accipiter brevipes – Uliu cu picioare scurte



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Accipitriformes
Familia:	Accipitridae
Genul:	<i>Accipiter</i>
Specia:	<i>A. brevipes</i>

Denumire

Accipiter brevipes

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu "C", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare "B" ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din cuvantul latin *accipiter*– nume comun pentru pasarile rapitoare. Numele de specie este compus din *brevis* – scurt si *pes* – picior, cu referire la picioarele scurte ale pasarii.

Caracterizarea specie

Uliul cu picioare scurte este o specie caracteristica zonelor impadurite de joasa altitudine situate in apropierea unei ape. Lungimea corpului este de 30-37 cm si greutatea de 169 g pentru mascul si 215 g pentru femela. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 63-76 cm. Masculul este albastru-gri pe spate, cu

varfurile aripilor negricioase. Femela este gri-marou, cu varfurile aripilor negricioase. Se hraneste cu insecte, soparle, pasari si mamifere mici.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in sud-estul continentului european. Atinge maturitatea sexuala in primul an de viata. Cuibareste la marginea padurilor, in copaci. Cuibul este construit in fiecare an si uneori ocupa cuiburi parasite de ciori sau cotofene. Desi vaneaza in mod obisnuit ziua, prinde si lilieci la apusul soarelui. Migreaza in stoluri mari si paraseste Europa pe la Bosfor. Ierneaza in Africa.

Populatie

Populatia europeana a speciei este mica, cuprinsa intre 3200-7700 de perechi. Aceasta a ramas stabila intre 1970-1990. Desi in perioada 1990-2000 populatia a ramas stabila in cea mai parte parte a teritoriului, in Rusia a inregistrat un declin moderat, ceea ce a determinat o tendinta generala descrescatoare.

In Romania, populatia estimata este de 60-100 de perechi. Cele mai mari efective se inregistreaza in Rusia, Grecia si Turcia.

Reproducere

Soseste in aprilie din cartierele de iernare. Cuibul este amplasat la o inaltime de 4-9 m. Este alcatuit din ramuri impletite si atinge 15 cm inaltime si 30 cm diametru. La interior este captusit cu frunze. Femela depune 3-5 oua in a doua jumătate a lunii mai sau la inceputul lunii iunie, cu o dimensiune medie de 39,4 x 31,3 mm. Incubatia dureaza 30-35 de zile si este asigurata de femela, care este hranita de mascul in tot acest timp. Puii devin zburatori la 40-45 de zile, dar raman dependenti de parinti cateva saptamani in plus.

Amenintari si masuri de conservare

Intensificarea agriculturii si dezvoltarea activitatilor de agrement de-a lungul raurilor sunt principalele pericole ce afecteaza specia.

Situri desemnate pentru conservare

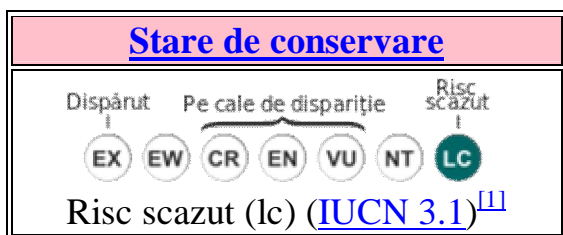
Aliman-Adamclisi, Allah Bair-Capidava, Baneasa- Canaraua Fetei, Bestepe-Mahmudia, Bratul Borcea, Canaralele de la Harsova, Cheile Dobrogei,

Comana, Delta Dunarii si Complexul Razim-Sinoie, Deniz Tepe, Dumbraveni, Dunare-Ostroave, Dunarea Veche-Bratul Macin, Kogalniceanu-Gura Ialomitei, Lacul Bugeac, Lunca Timisului, Macin-Niculitel, Maxineni, Muntii Almajului-Locvei, Ostrovu Lung-Gostinu, Padurea Babadag, Padurea Hagieni, Scrovistea, Stepa Casimcea, Stepa Saraiu-Horea, Vedea-Dunare.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Accipiter nisus – Uliu pasasar



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Accipitriformes
Familia:	Accipitridae
Genul:	<i>Accipiter</i>
Specia:	<i>A. nisus</i>

Denumire

Accipiter nisus

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine latinescul *accipiter* – nume comun pentru pasarile rapitoare.

Caracterizarea specie

Uliul pasasar (*Accipiter nisus*) (denumit si uliu mic, uliul pasarilor, uliu pasaresc, uliu pasasar, uliu pasarat, uliul vrabiilor, regional si uli de pasari, uli de pasare, uli de hulubi, uli vrabier) este o pasare rapitoare de zi din

familia Accipitridae, de talie mica (intre gugustiuc si porumbel) care traieste in padurile de deal si munte, sau mai joase din Europa, Asia si nord-vestul Africii. Populatiile din nordul Eurasiei sunt migratoare, cele din centrul Eurasiei sunt partial migratoare, iar populatiile din sudul Europei sunt sedentare. Pasarile migreaza toamna spre locurile de iernare din sudul Europei, Africa, Orientul Mijlociu si sudul Asiei.

Femela este mult mai mare decat masculul. Lungimea corpului este de 28 - 38 de cm, iar greutatea de 185-342 g pentru femela si 110-196 g pentru mascul. Anvergura aripilor de 58-80 de cm. Ciocul este negricios, iar picioarele galbene cu gheare negre. Masculul are spatele cenusiu inchis, cu exceptia unei zone mici de culoare albicioasa pe ceafa si deasupra ochilor. Gatul albicios este acoperit cu dungi longitudinale brune subtiri. Partea inferioara este alba cu dungi brun-roscate transversale. In zbor, coada lunga este brazdata de benzi transversale rare cenusii si brune inchise, cu o banda terminala mai lata. Femela are spatele cafeniu, iar partea inferioara este alba cu dungi transversale cafenii.

Cuibul este plat, construit cu precadere de femele, din crengi uscate intercalate si captusit cu ramuri verzi. Cuibul este reinnoit in fiecare an si amplasat in zona de tranzitie dintre ramurile uscate si ramurile verzi, la o inaltime de 5-8 metri. Ponta cuprinde 3-6 oua, depuse la intervale de 2-4 zile din mai pana la inceputul lui iunie. Ouale de 40 x 32 mm sunt sferice, mate, alb-calcaros, punctate neregulat cu gri-violet pana la maro inchis, cu pete in forma de dungi; la capatul rotund cateodata sub forma de caciula. Incubatia dureaza 32-35 de zile pentru fiecare ou si 42 de zile pentru ponta intreaga. Clocitul incepe dupa depunerea a 2-3 oua si este asigurat de femela, care este hranita in acest timp de mascul. Are loc o singura clocire pe an. Puii sunt nidicoli, acoperiti la inceput cu un puf scurt, rar, alb, apoi cu un puf mai lung, brun-roscat pe partea superioara si alb pe cea inferioara. Puii sunt hraniti de femela in primele 4-5 zile, cu hrana adusa de mascul. La 13 zile puii isi iau hrana independent, la 28 de zile se acopera complet cu pene, iar la 32 de zile pot zbura.

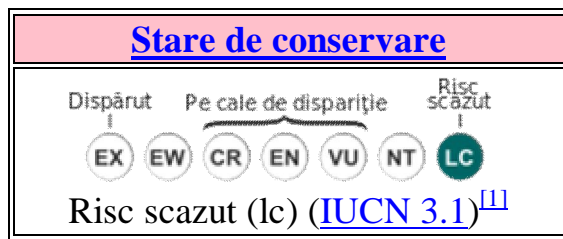
Are un zbor planat foarte rapid. Vaneaza ziua, prin paduri, liziere, parcuri si gradini din zonele apropiate oraselor, lovind pe neasteptate pasari mici. Se hraneste indeosebi cu pasari mici: vrabii, presuri, ciocarlii, grauri, sturzi, mierle etc.; femela, care este mai mare, prinde si porumbei, stancute, sitari, gaita etc. Se hraneste mai rar cu soareci, broaste, insecte mari.

In Romania si Republica Moldova este o specie rara ca pasare clocitoare, raspandita in paduri de deal si munte si foarte rar in zone cu altitudini joase. Apare mai frecvent iarna, cand vine din regiunile nordice. Este intalnit frecvent in orase, unde vaneaza vrabii si mierle ce se gasesc din abundenta in aceste locuri. In Romania populatia estimata este de 1200- 1400 de perechi.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Anthus trivalis – Fasa de padure



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Motacillidae
Genul:	<i>Anthus</i>
Specia:	<i>A. trivalis</i>

Denumire

Anthus trivalis

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

Fasa de padure (*Anthus trivalis*) este o specie de pasari din familia Motacillidae, ordinul Passeriformes. Este o pasare care se poate observa vara in Europa Centrala; din punct de vedere optic se poate vedea destul de dificil. Ea traieste in poieni, luminisuri sau la liziera padurilor unde vegetatia este deasa, la depistarea ei ajuta cantecul specific al pasarii. Fasa de padure este o pasare migratoare, care iernezeaza in savanele din Africa Centrala si Africa de Vest.

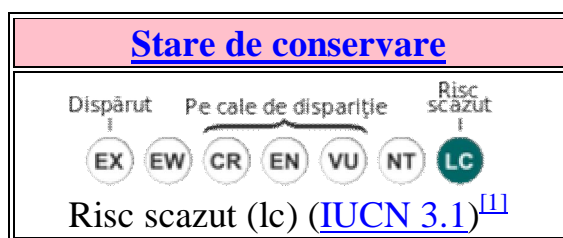
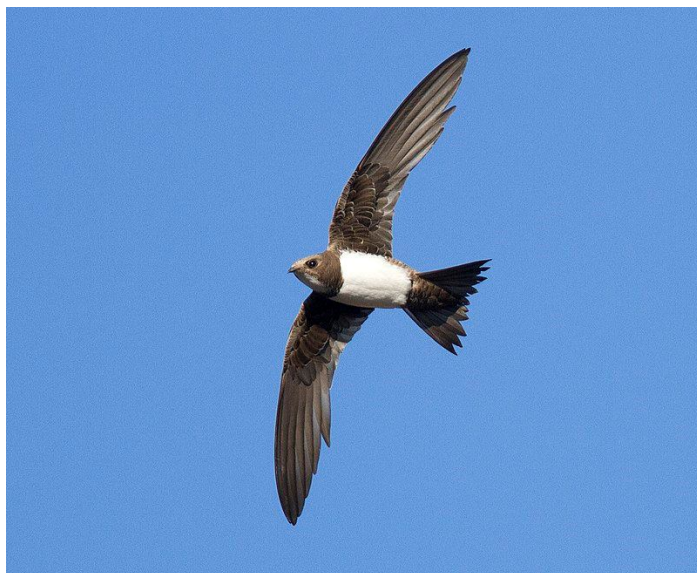
Este o pasare cu un corp suplu de o marime de circa 15 cm ca o vrabie. Masculii cu aripile deschise ating latimea de 90 mm, pe cand femelele 85 mm. Greutatea pasarilor in timpul imperecherii este intre 22 si 24 g. Cu apropierea toamnei, pasarea va creste in greutate, depasind 30 g. Din punct de vedere al culorii penajului nu se poate observa un dimorfism sexual. Pasarile au partea dorsala a corpului si gusa de culoare galbena pana la un brun masliniu cu

dungi de culoare mai inchisa. Penajul cozii si spatelui poate avea o culoare verzuie dungata. Ochii pot fi inconjurati de o linie mai intunecata, irisul este de culoare bruna inchis. Picioarele sunt de culoare rosiatica cu gheare de culoare deschisa. Este o pasare sperioasa care se ascunde imediat, in repaus balanseaza coada ca si codabatura. Zborul este in bolte, intrerupand in zbor din cand in cand sa bata din aripi.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Apus melba – Drepnea mare



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Apodiformes
Familia:	Apodidae
Genul:	<i>Apus</i>
Specia:	<i>A. melba</i>

Denumire

Apus melba

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei *Apus melba* – (drepnea mare) este notata cu "D", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

Caracterizarea speciei

In limba noastra a primit numele de "mare" fiind o drepnea mai masiva, mai lunga, cu o anvergura a aripilor mai mare decat drepnea neagra. In alte limbi a primit denumirea de drepnea "regala" tot datorita acestei caracteristici. In engleza, in germana si probabil si in alte limbi se numeste drepnea "alpina" - o denumire corecta ce face referire la habitatul ei tipic. Este o drepnea a muntilor sudici inalti ai Europei, din Pirinei, Alpi pana in Grecia, Turcia si mai departe spre Himalaya in Asia. La noi are cateva patrunderi, nu prea dese, in cheile stancoase ale Carpatilor. In sfarsit, in limba franceza se mai

numeste si drepnea "cu abdomenul alb", o caracteristica vizibila in zborul ei mereu inalt, lasand la vedere doar partea inferioara.

Acest caracter al pantecului alb este cel mai pregnant, cel al marimii comparativ cu drepnea neagra este mai subtil. Cu atat mai mult cu cat cele doua specii nu zboara niciodata impreuna ca sa poti sa faci diferenta. Desi zboara la inaltime foarte mare, totusi se vede albul ce-i cuprinde nu numai burta, dar si gusa, avand totusi un colier negru intre cele doua zone.

Cu burta asa alba ar semana in zbor cu lastunul sau cu randunica, totusi marimea ei fata de aceste pasari, precum si forma aripilor nu te lasa sa te inseli. Aripile sunt deseori in viteza foarte curbate, ca o secera, de altfel cuvantul "drepnea" din limba romana vine dintr-un cuvant antic latin folosit pentru aceste pasari si provenind dintr-un nume al secerii. Aripile ei au o forma prelunga si indoita ca o secera.

Capul il are mic cu un cioc larg ce-i permite sa prinda insecte in zbor. Culoarea de deasupra se vede tot neagra, de fapt privita de aproape este un gri inchis.

Cuibareste si vietuieste in colonie. Cuibul si-l procura in fisurile peretilor foarte inalti si aproape verticali de stanca si este important pentru ea ca aceste chei stancoase sa fie strabatute de curenti calzi, sa fie chei insorite, nu umbroase si reci.

Este o pasare sudica, pretentioasa la conditiile de cuibarit, la abundenta de hrana si deocamdata la noi se gaseste in numar mic.

Ca si cealalta drepnea are piciorusele foarte scurte, care nu o ajuta deloc pe sol in schimb o ajuta perfect la prinderea pe peretii verticali de stanca. Este o pasare a dimensiunii verticale, privirea trebuie sa-ti fie indreptata cat mai sus cu putinta pentru a o zari si admira in escapadele ei viforoase dupa insecte. Este mereu in miscare, mereu in zbor. Drepnea mare poate sa zboare si 6 luni la rand fara nicio stationare. Raman inca multe semne de intrebare si anume cum si cand doarme, cum reuseste sa pluteasca, sa zboare noaptea la mari altitudini fara sa permita curentilor aleatori de aer s-o indeparteze de locul sau de cuib si multe altele. Pare o adevarata minune a naturii, desi expresia aceasta este aproape un pleonasm, natura insasi fiind o "minune" asupra careia avem destul de putine si superficiale explicatii.

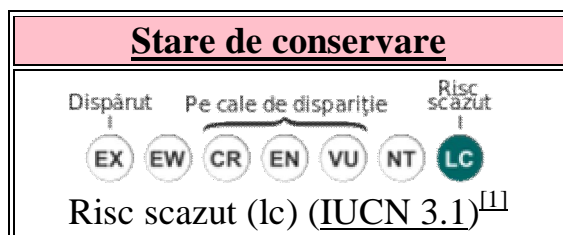
Drepnea mare este o pasare fidela perechii ei pe viata si atasata de locul ei de cuibarit descoperit cu greu prin labirintul muntilor stancosi.

O pasare strict migratoare, migreaza departe, tocmai in sudul Africii si migreaza devreme.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Aquila chrysaetos – Acvila de munte



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Falconiformes
Familia:	Accipitridae
Genul:	<i>Aquila</i>
Specia:	<i>A. chrysaetos</i>

Denumire

Aquila chrysaetos

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “**B**”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “**C**” ne indica o stare de conservare medie a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din latinescul *aquilus* – culoare inchisa, cu referire la penajul inchis la culoare al pasarii. Numele de specie este compus din cuvintele grecesti *chruseos* – auriu si *aetos* – acvila.

Caracterizarea speciei

Acvila de munte, cunoscuta si sub denumirea de pajura, este o specie caracteristica zonelor montane, dar poate fi intalnita si de-a lungul coastelor si teritoriilor impadurite. Lungimea corpului este de 80-93 cm si greutatea

medie este cuprinsa intre 4050-6350 g, femelele fiind mai mari. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 190-225 cm. Este o rapitoare mare, cu un penaj maro inchis pe cea mai mare parte a corpului, cu exceptia capului si gatului al caror penaj este maro-auriu. Adultii au infatisare similara si ajung la acest penaj in cinci ani. Este cea mai cunoscuta rapitoare din emisfera nordica si una din cele mai temute, pentru ca in lumea animala un adult de acvila de munte este pradatorul suprem. In prezent este pasarea nationala pentru sase tari: Albania, Austria, Germania, Kazakhstan, Mexic si Yemen. Este in acelasi timp un simbol recunoscut in multe alte tari vestice datorita traditiei transmise de la legiunile romane al caror simbol era. In cultura araba, acvila de munte este emblema personala a lui Saladin si un simbol al puterii. Se hraneste cu mamifere mici, pasari, iar in timpul iernii, cand hrana este mai putina, si cu lesuri. Circa 200 de specii de mamifere si pasari au fost identificate ca prada pentru acvila de munte.

Localizare si comportament

Este o specie cu o distributie discontinua in cea mai mare parte a Europei. Este o specie teritoriala, monogama intreaga viata si poate atinge varsta de 32 de ani (in captivitate 46 de ani). Ritualul nuptial include zboruri in pereche, urmariri, spirale, plonjoane in aer. Zboara cu o viteza de circa 45-51 km/h, dar plonjand poate atinge 321 km/h. Vaneaza in timp ce planeaza sau pandind dintr-un copac. Adeseori perechea vaneaza impreuna, in timp ce unul dintre parteneri urmareste prada, celalalt doborand-o. Poate obliga alte pasari rapitoare sa renunte la hrana prinsa. Unele rapitoare sunt atacate si folosite ca prada (sorecari, ulii). Cuibul este asezat in zone inaccesibile, in crapaturi ale stancilor, pe pragurile unor stanci abrupte sau in copaci si este imbunatatit si folosit mai multi ani. Poate atinge o circumferinta de 2-3 m si o inaltime de 1 m. Cuibul poate atinge un volum de 6 m³. Obisnuieste sa-si inceapa cuiburi in mai multe locuri pe care le foloseste alternativ. Pasari de mici dimensiuni, care nu reprezinta prada pentru acvila de munte, obisnuiesc sa cuibareasca in peretii exteriori, fiind protejate contra pradatorilor obisnuiti. Adultii sunt sedentari insa tinerii pot migra.

Populatie

Populatia europeana a speciei este mica, cuprinsa intre 8400-11000 de perechi. S-a pastrat relativ stabila in perioada 1970-2000 chiar daca in unele tari a scazut usor. In Romania, populatia estimata este de 85-130 de perechi. Cele mai mari efective sunt prezente in Turcia, Spania si Norvegia.

Reproducere

La construirea cuibului participa ambii parteneri, fiind alcatuit din crengi si captusit cu vegetatie. Femela depune 2-3 oua la sfarsit de martie sau inceput de aprilie. Incubatia dureaza in medie 43-45 de zile si este asigurata in principal de femela. In cazul in care cantitatea de hrana este insuficienta, puiul mai mare este agresiv fata de puiul mai mic si poate sa-l omoare sau acesta moare de inanitie. Puii devin zburatori la 65-70 de zile, insa raman dependenti de parinti inca 14-21 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Deranjul determinat de activitatile forestiere si de vanatoare sunt principalele pericole pentru aceasta specie. Imbunatatirea activitatilor forestiere, pastrarea copacilor batrani in zonele de cuibarit si reducerea deranjului produs de activitatile umane, in special de vanatoare, sunt necesare pentru conservarea speciei.

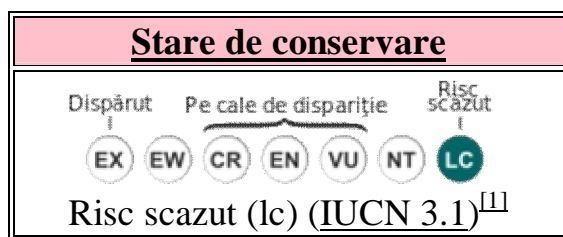
Situri desemnate pentru conservare

Avrig-Scorei-Fagaras, Canepisti, Cheile Bicazului-Hasmas, Cheile Nerei-Beusnita, Cozia-Buila-Vanturarita, Dealurile Homoroadelor, Dealurile Tarnavelor-Valea Nirajului, Defileul Crisului Repede-Valea Iadului, Depresiunea si Muntii Giurgeului, Domogled-Valea Cernei, Masivul Ceahlau, Macin-Niculitel, Muntii Metaliferi, Muntii Almajului-Locvei, Muntii Apuseni-Vladeasa, Muntii Calimani, Muntii Gutai, Muntii Maramuresului, Muntii Rarau-Giumalau, Muntii Retezat, Muntii Rodnei, Muntii Semenici-Cheile Carasului, Muntii Trascaului, Padurea Barnova, Piemontul Fagaras, Vanatori-Neamt.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Aquila pomarina – Acvila tipatoare mica



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Accipitriformes
Familia:	Accipitridae
Genul:	<i>Aquila</i>
Specia:	<i>A. pomarina</i>

Denumire

Aquila pomarina

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Aquila tipatoare mica este o specie caracteristica zonelor impadurite situate in apropierea teritoriilor deschise cum sunt pajistile, terenurile agricole si pasunile umede. Lungimea corpului este de 55 – 65 cm si greutatea medie cuprinsa intre 1400 – 1800 g. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 143 - 168 cm. Are o marime medie, un penaj intunecat, aripile largi si ciocul mic. Adultii au infatisare similara si ajung la acest penaj in 3-4 ani. Se hraneste cu mamifere mici, pasari, broaste, serpi, soparle si insecte.

Localizare si comportament

Este o specie raspandita in centrul si estul continentul european. Este o specie monogama, ce poate sa traiasca pana la 20 – 25 de ani, insa in mod obisnuit, datorita pericolelor existente, traiesc in medie 8 – 10 ani. Mortalitatea medie este de circa 35 % pentru juvenili, 20 % pentru pasarile imature si 5 % pentru adulti. Este o specie solitara si teritoriala ce atinge maturitatea sexuala la 3 - 4 ani. Masculul este mult mai agresiv decat femela si manifesta un comportament teritorial fata de alti masculi. Cuibareste in copaci si se intoarce la acelasi cuib mai multi ani la rand. Cuibul este instalat la inaltime cuprinse intre 4 si 29 m. Puiul mai puternic il ataca de obicei pe cel mai slab, care nu supravietuieste datorita inanitiei. Se hraneste prin utilizarea mai multor tehnici: planeaza la o inaltime de circa 100 m si coboara brusc dupa ce a localizat prada, pandind dintr-un loc inalt si mergand prin iarba. Ierneaza in Africa.

Populatie

Populatia europeana a speciei este relativ mica si cuprinsa intre 14000 – 19000 perechi. Desi populatia s-a mentinut constanta in perioada 1970 – 2000 in cea mai mare parte a teritoriului, a scazut in Letonia in perioada 1990 – 2000, determinand o tendinta negativa a populatiei pe ansamblu.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare la sfarsit de martie si inceput de aprilie. Dupa folosirea repetata a cuibului, acesta poate atinge 0,6 – 1 m inaltime si un diametru la varf de circa 60 – 70 cm. Cuibul este alcatuit din crengi si resturi vegetale. Este captusit cu ramuri cu frunze pe care le schimba periodic, pentru o mai buna camuflare a cuibului. Femela depune 1 – 2 oua la sfarsit de aprilie si inceput de mai, cu o dimesiune medie de 63,5 x 51 mm. Incubatia dureaza 36 – 41 de zile si este asigurata de femela, care este hranita de mascul in tot acest timp. Puii devin zburatori dupa 50 – 55 de zile, dar raman dependenti de parinti cateva saptamani (21 zile) in plus.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor in zonele de cuibarit prin reducerea pasunilor, intensificarea agriculturii, otravirea si vanatoarea ilegala sunt principalele pericole pentru specie.

Situri desemnate pentru conservare

Aliman-Adamclisi, Allah Bair-Capidava, Baneasa-Canaraua Fetei, Bestepe-Mahmudia, Canaralele de la Harsova, Campia Crisului Alb si Crisului Negru, Campia Nirului-Valea Ierului, Cheile Dobrogei, Cheile Nerei-Beusnita, Cursul mijlociu al Somesului, Dealurile Tarnavelor-Valea Nirajului, Defileul Muresului Inferior-Dealurile Lipovei, Defileul Muresului Superior, Delta Dunarii si Complexul Razim-Sinoie, Deniz Tepe, Drocea-Zarand, Dumbraveni, Dunarea Veche-Bratul Macin, Horga-Zorleni, Hunedoara Timisana, Lacul Stanca Costesti, Lacul Strachina, Livezile-Dolat, Lunca Muresului Inferior, Lunca Timisului, Macin-Niculitel, Magura Odobesti, Muntii Almajului-Locvei, Ostrovu Lung-Gostinu, Padurea Babadag, Padurea Barnova, Padurea Bogata, Padurea Hagieni, Pescaria Cefa-Padurea Radvani, Stepa Casimcea, Stepa Saraiu-Horea, Subcarpatii Vrancei.

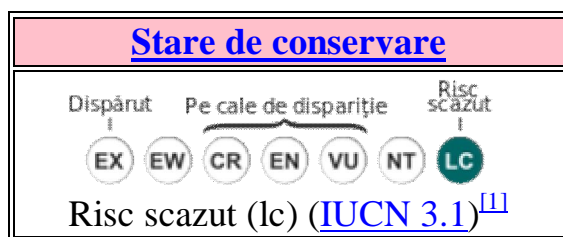
Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

***Buteo buteo* – Sorecar comun**



Foto: Razvan Zinica



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Accipitriformes
Familia:	Accipitridae
Genul:	<i>Buteo</i>
Specia:	<i>B. buteo</i>

Denumire

Buteo buteo

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei ***Buteo buteo*** – (sorecar comun) este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

Caracterizarea speciei

Sorecarul comun (*Buteo buteo*) este una dintre cele mai des intalnite pasari de prada din Romania. Sorecarul comun este intalnit atat in zonele impadurite si in campile intinse unde foloseste orice punct de vedere.

Poate fi intalnit intr-o varietate de habitate. Are nevoie de copaci sau paduri pentru a cuibari, dar cu acces la zone deschise, precum terenurile agricole sau pajisti pentru a vana. Este o pasare rapitoare de dimensiuni medii cu mai multe varietati de penaj. Poate fi recunoscuta usor pentru aripile largi, gatul scurt si coada rotunjita. Prezinta o banda de culoare deschisa peste piept, varfuri negre de aripi si coada dungata. Lungimea corpului este de 50-57 cm,

anvergura de 110-130 cm, masa corporala medie de 1 kg la femele si 780 g la masculi. Mananca mamifere mici, pasari, hoituri, dar nu refuza ramele si insectele mari. In salbaticie, durata medie de viata este de opt ani.

Locatie si comportament

Cuibareste in mai toata Europa, si migreaza din unele zone. Populatiile din vest tind sa devina sedentare sau sa migreze pe distante mici. Cele din centrul, estul si nordul continentului migreaza in sud pentru iarna. Pasare de prada diurna, este vazuta deseori cum sta la panda pe stalpi sau cum planeaza in cercuri. Atinge maturitatea sexuala la varsta de trei ani. Masculii au un ritual de curtare spectaculos. Urca tot mai sus, in zbor, iar apoi coboara in picaj si se rostogolesc pentru a capta atentia femelei. Cuibul este solid, din bete, construit la bifurcarea a doua crengi solide de copac. Se imperecheaza pe viata.

Populatie

Totalul populatiei care cuibareste in Europa este cuprins intre 710000 si 1200000 de perechi. In ciuda declinului din cateva tari in perioada 1990-2000, populatia cheie a ramas stabila, iar specia si-a marit numarul in mare parte a Europei.

Cuibaritul

Doua sau patru oua cu dimensiunile de 55 x 44 mm sunt depuse in lunile martie-mai si sunt clocite de femela timp de 33-38 de zile. Puii pot zbura dupa 50-60 de zile de la eclozare, dar mai stau cu parintii pentru inca sase-opt saptamani. Scot un singur rand de pui pe an.

Amenintari si conservare

Ca multe rapitoare de zi, sorecarul ramane o specie amenintata de vanatoare, de otravire, iar masurile de conservare includ masuri legislative si cele de prevenire a persecutiei. Deranjul excesiv in zonele de imperechere duce la abandonarea cuiburilor sau la pierderea pontei.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate in teren s-a identificat prezenta indivizilor speciei si exista si conditii care sa ofere existenta speciei.

***Buteo lagopus* – Sorecar incaltat**



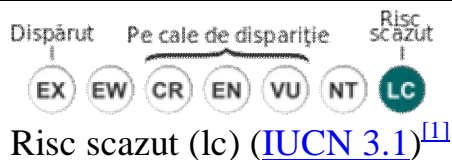
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Accipitriformes
Familia:	Accipitridae
Genul:	<i>Buteo</i>
Specia:	<i>B. lagopus</i>

Denumire

Buteo lagopus

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

Caracterizarea speciei

Pasare rapitoare de talie medie spre mare. Sexele au coloritul general similar, maroniu marmorat dorsal si albicios cu desene caracteristice maronii pe aripi (pene acoperitoare, pete carpale, dungi terminale) si corp. Coada este deschisa la culoare, avand dungi terminale maro inchis la adulti (una la femela si 2-3 la mascul). Juvenilii au dungi ventrale dispuse vertical. Tarsul este acoperit cu pene. Dimensiunea femelelor este usor mai mare. Lungimea

corpului este de 49 - 59 de cm si are o greutate medie de 600 - 1660 g. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 125 - 148 de cm.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen (*Buteo*) este denumirea in limba latina a sorecarilor in general, facand referire la hrana preponderenta a acestora (in special mamifere de talie mica), iar numele de specie provine din cuvintele grecesti *lagos* - iepure si *pous* - picioare (cu referire la aspectul picioarelor (tarsul) imbracat in pene, ce aminteste cele ale iepurelui).

Localizare si comportament

Specia are o distributie circumpolara, subarctica si arctica, fiind distribuita in zona de taiga si tundra din Europa, Asia si America de Nord. Iernezeaza in zone temperate. In Romania este distribuita in perioada de iernare pe intreg teritoriul tarii (cu exceptia zonelor montane), fiind mai frecventa in zonele joase de campie, care beneficiaza de o cantitate mai redusa de zapada.

Fenologie Specia nu cuibareste in Romania. Este prezenta doar in sezonul rece, in principal din noiembrie pana in martie.

Habitat Sorecarul incaltat este specific habitatelor deschise, cu arbori rari sau absenti, din zonele joase din tundra si taiga. Isi amplaseaza cuibul pe stanci, in ravene sau pe margini inalte de rauri (foarte rar in arbori). In perioada de iarna foloseste pentru hranire zonele deschise, intinse: terenuri agricole, pajisti si pasuni.

Hrana Se hraneste in special cu mamifere de talie mica (uneori mai mult de 80% din hrana este asigurata de lemingi si soareci). Ocazional consuma si pasari de talie mica, reptile, insecte sau cadavre. Modul de hranire este similar cu a celorlalte specii de sorecari, pandind prada din zbor (planare sau zbor stationar) sau de pe un suport aflat la inaltime. Adesea vaneaza direct pe sol. Este singura specie europeana de sorecar, ce nu cuibareste la noi. Distributia si mai ales abundenta speciei este corelata cu exploziile populationale inregistrate de rozatoarele cu care se hranesc (in special lemingi si soareci).

Populatie

Populatia mondiala a speciei este estimata preliminar la 496 000 - 1 050 000 de indivizi. Cea europeana este estimata la 37 200 – 79 200 de perechi. Tendinta la nivel european este stabila. Specia este clasificata ca "Risc scazut".

Reproducere

Perioada de reproducere incepe tarziu, in mai - iunie. Depunerea oualor are loc incepand cu sfarsitul lunii mai, femela depunand 2 - 7 oua, pe care le cloceste (aproape exclusiv singura) timp de 28 - 31 de zile. Puii parasesc cuibul dupa 34 - 45 de zile (marimea ponteii si succesul reproductiv sunt dependente de ciclurile populationale ale rozatoarelor). Perechile pot cuibari foarte apropiat, folosind uneori alternativ anumite cuiburi. Isi construiesc cuibul pe pe stanci, in ravene sau pe margini inalte de rauri (foarte rar in arbori). Cuibul este voluminos, elaborat, construit in special din crengi si resturi vegetale.

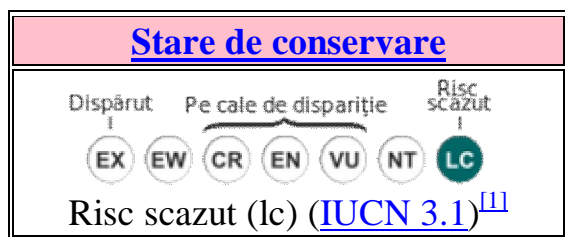
Amenintari si masuri de conservare

Principalele amenintari sunt reprezentate de vanarea ilegala, coliziunea cu liniile electrice si intensificarea agriculturii in zonele de iernare (prin reducerea numarului de rozatoare cauzat de utilizarea pesticidelor). Suplimentar, fluctuatiile climatice cauzate de schimbarile recente, pot duce la modificari serioase in populatiile de rozatoare ce constituie surse de hrana.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate in teren nu s-a identificat prezenta indivizilor speciei, dar exista conditii care sa ofere existenta speciei.

***Ciconia ciconia* – Barza alba**



Clasificare stiintifica	
Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Ciconiiformes
Familia:	Ciconiidae
Genul:	<i>Ciconia</i>
Specia:	C. Ciconia
Denumire	
<i>Ciconia ciconia</i>	

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen si de specie *ciconia* – barza este de origine latina si a fost dat de zoologul Mathurin Jacques Brisson (1723-1806), care a inlocuit numele initial de ardea.

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna, indiferent de posibilitatea de refacere.

Caracterizarea speciei

Barza alba este o specie caracteristica pasunilor umede si zonelor mlastinoase. Lungimea corpului este de 95-110 cm si are o greutate de 2300-4400 g. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 180-218 cm. Adultii au infatisare similara si se deosebesc de barza neagra prin capul si gatul albe. Se

hraneste cu broaste, soareci, insecte, cartite, pui de pasare si iepure, melci, serpi si soparle.

Localizare si comportament

Este o specie larg raspandita pe tot teritoriul european, cu populatii mai mari in zona centrala si estica. In mod obisnuit, perechea de berze se intoarce la cuibul ocupat si in anii precedenti. Inainte de plecarea in migratie se strang in numar mare pe pajistile umede sau in zone inundabile. Ierneaaza in Africa, unde ajung prin traversarea Bosforului. Distanta medie pe care o strabate intr-o zi in perioada migratiei este de 220 km cu o viteza cuprinsa intre 30-90 km/h.

Reproducerea

Soseste la inceputul lunii martie din cartierele de iernare. Cuibul amplasat cel mai frecvent pe stalpii retelelor de tensiune medie, dar si pe acoperisurile caselor, este alcatuit din crengi fixate cu pamant. Cuibul poate atinge dimensiuni impresionante prin adaugarea de material in fiecare an (1,5 m diametru, 1-2 m inaltime si o greutate de 40 kg). In interior este captusit cu muschi si resturi vegetale. In mod obisnuit, masculul aduce materialele, iar femela le aseaza si le potriveste in cuib. Adeseori, in peretii exteriori ai cuibului cuibareste si vrabia de camp. Femela depune 3-4 oua in perioada cuprinsa intre inceputul lunii aprilie si a doua jumatate a lunii mai. Dimensiunea medie a oualor este de 73,6 x 52,54 mm. Incubatia e asigurata de ambii parinti. Noaptea sta pe oua numai femela. Dupa 33-34 de zile, puii eclozeaza si sunt hraniti de parinti la cuib 53-55 de zile si apoi inca 15 zile, dupa care incep sa zboare.

Amenintari si masuri de conservare

Electrocutarea pasarilor si desecarea zonelor umede sunt principalele amenintari ce afecteaza specia in zonele de cuibarit din Europa. Instalarea de platforme artificiale pe stalpii retelelor de tensiune medie si izolarea retelelor electrice pot reduce considerabil mortalitatea acestei specii.

Situri desemnate pentru conservare

Acumularile Belcesti, Acumularile Rogojesti-Bucecea, Allah Bair-Capidava, Avrig-Scorei-Fagaras, Balta Alba-Amara-Jirlau, Balta Mica a Brailei, Balta Tataru, Balta Vederoasa, Bazinul Fizesului, Baneasa-Canaraua Fetei, Bertestii de Sus-Gura Ialomitei, Bestepe-Mahmudia, Bistret, Bratul Borcea,

Calafat-Ciuperceni-Dunare, Canaralele de la Harsova, Campia Cermeiului, Campia Crisului Alb si Crisului Negru, Campia Gherghitei, Campia Nirului-Valea Ierului, Canepisti, Cheile Dobrogei, Ciocanesti-Dunare, Confluenta Jiu-Dunare, Cursul mijlociu al Somesului, Dealurile Homoroadelor, Dealurile Tarnavelor-Valea Nirajului, Defileul Muresului Inferior-Dealurile Lipovei, Defileul Muresului Superior, Delta Dunarii si Complexul Razim-Sinoie, Deniz Tepe, Depresiunea si Muntii Ciucului, Depresiunea si Muntii Giurgeului, Dorohoi-Saua Bucecei, Drocea-Zarand, Dumbravita-Rotbav-Magura Codlei, Dunare-Oltenita, Dunare-Ostroave, Dunarea Veche-Bratul Macin, Elesteele Iernut-Cipau, Elesteele Jijiei si Miletinului, Gradistea-Caldarusani-Dridu, Horga-Zorleni, Hunedoara Timisana, Ianca-Plopu-Sarat, Iazurile de pe valea Ibanesei-Baseului-Podrigai, Iazurile Mihesu de Campie-Taureni, Iezerul Calarasi, Kogalniceanu-Gura Ialomitei, Lacul Beibugeac, Lacul Bugeac, Lacul Dunareni, Lacul Galatui, Lacul Oltina, Lacul Siutghiol, Lacul Stanca Costesti, Lacul Strachina, Lacul Techirghiol, Lacurile de acumulare de pe Arges, Lacurile de acumulare de pe Crisul Repede, Lacurile de pe Valea Ilfovului, Lacurile Falticeni, Lacurile Fundata-Amara, Lacurile Tasaul-Corbu, Lacurile Vaduri si Pangarati, Limanu-Herghelia, Livezile-Dolat, Lunca Barcaului, Lunca Barzavei, Lunca Muresului Inferior, Lunca Prutului-Vladesti-Frumusita, Lunca Siretului Inferior, Lunca Siretului Mijlociu, Lunca Timisului, Maglavit, Masivul Ceahlau, Mata-Carja-Radeanu, Macin-Niculitel, Maxineni, Mlastina Satchinez, Mlastinile Murani, Muntii Almajului-Locvei, Muntii Bodoc-Baraolt, Muntii Trascaului, Nisipurile de la Dabuleni, Oltenita-Ulmeni, Ostrovu Lung-Gostinu, Padurea Babadag, Padurea Barnova, Padurea Hagieni, Padurea Macedonia, Padurea Miclesti, Padurea Radomir, Pescaria Cefa-Padurea Radvani, Piatra Soimului-Scorteni-Girleni, Piemontul Fagaras, Piemontul Muntilor Metaliferi-Vintu, Podisul Hartibaciului, Stepa Casimcea, Stepa Saraiu-Horea, Suhaia, Teremia Mare-Tomnatic, Tisa Superioara, Uivar-Dinias, Valea Calmatuiului, Valea Mostistea, Valea Oltului Inferior, Vanatori-Neamt, Vedea-Dunare, Vitanesti-Rasmiresti.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Circaetus gallicus – Serpar



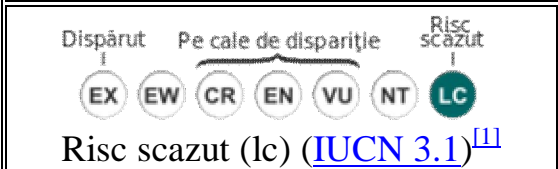
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Falconiformes
Familia:	Accipitridae
Genul:	<i>Circaetus</i>
Specia:	<i>C. gallicus</i>

Denumire

Circaetus gallicus

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “**B**”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “**B**” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen este compus din forma latinizata a cuvintului grecesc *kirkos* – rapitoare ce descrie cercuri si din grecescul *aietos* – acvila. Numele de specie vine din forma latinizata *Gallia* a cuvintului grecesc *Gaul* – Franta de astazi.

Serparul este o specie ce prefera un mozaic de habitate, cu zone impadurite folosite pentru cuibarit si zone deschise preferate pentru hranire. Lungimea corpului este de 62 – 69 cm si greutate de 1200 – 2000 g pentru mascul si 1300 – 2300 g pentru femela. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 162 – 178 cm. Adultii au infatisare similara, femela avand coada ceva mai lunga. Penajul este variabil, avand spatele, capul si pieptul maronii, iar abdomenul alb si presarat cu pete maronii. Penele de zbor sunt inchise, iar pe coada se observa 3–4 benzi inchise. Se hraneste in special cu serpi si alege cu precadere speciile neveninoase. Se hraneste si cu soparle, broaste, mamifere mici si mai rar cu pasari sau nevertebrate.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in cea mai mare parte a continentului european. Zboara la inaltime mare si uneori planeza “stationar” (pe loc) in cautarea prazii. Este o specie tacuta, ce traieste pana la 17 ani. Isi construiește anual cate un cuib si uneori alunga de la cuib alte specii. Cuibareste in copaci si mult mai rar pe stanci. Cuibul este construit din crengi, captusit cu iarba. Iernea în Africa.

Populatie

Populatia europeana a speciei este mica si cuprinsa intre 8400 – 13000 perechi. S-a mentinut stabila intre 1970 – 1990. Specia a descrescut in Turcia in perioada 1990 – 2000 si s-a mentinut stabila in restul continentului. Cele mai mari efective sunt in Franta, Spania si Turcia.

Imperechere

Cuibul este construit de ambii parinti. Femela depune un ou in luna mai, cu o dimensiune de circa 72,8 x 58,6 mm. Incubatia dureaza 45 - 47 de zile si este asigurata de femela, care este hranita de mascul in toata aceasta perioada. Puii devin zburatori la 60 – 80 de zile.

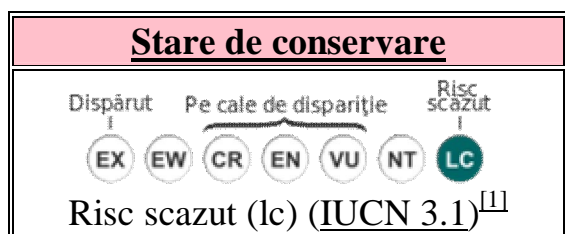
Amenintari si masuri de conservare

Vanatoarea ilegala, mai ales in timpul migratiei, este principala cauza a mortalitatilor inregistrate de aceasta specie, alaturi de deranjul provocat de activitatile umane.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Coracias garrulus – Dumbraveanca



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Coraciiformes
Familia:	Coraciidae
Genul:	<i>Coracias</i>
Specia:	<i>C. garrulus</i>

Denumire

Coracias garrulus

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei *Coracias garrulus* (*dumbraveanca*) este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “C” ne indica o stare de conservare medie a acestei specii

Caracterizarea speciei

Dumbraveanca este caracteristica zonelor uscate, calduroase, reprezentate de padurile rare de lunca din preajma pajistilor. Are dimensiuni similare stancutei (*Corvus monedula*). Lungimea corpului este de 29 – 32 cm si o greutate de 127 – 160 g. Anvergura aripilor este de circa 52 – 57 cm. Adultii au infatisare similara. Penajul este uluitor, fiind de un albastru azuriu ce acopera capul, gatul si pieptul, iar spatele este maroniu – ruginiu. Se hraneste cu rozatoare, broaste, soparle, serpi, pasari si insecte. Longevitatea cunoscuta este de 9 ani.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in sudul si estul Europei. Sunt galagioase si fiecare pereche isi apara teritoriul. Este foarte sensibila la modificarile de folosire a terenurilor, fiind considerata un bioindicator pentru habitatele mozaicate. Vaneaza pandind perioade lungi, de pe crengi si fire electrice. Ritualul nuptial cuprinde rasuciri si plonjari rapide. Este monogama si cuibareste in scorburile copacilor batrani. Ierneaaza in Africa si strabate peste 10000 km intre teritoriile de cuibarit si cele de iernare. O coliziune cu un avion a fost inregistrata deasupra Marii Arabiei.

Populatie

Populatia europeana este relativ mica si cuprinsa intre 53 000 – 110 000 perechi. A inregistrat un declin moderat in perioada 1970 – 1990. Aceasta tendinta s-a accelerat in perioada 1990 – 2000, ceea ce a dus la declinul populatiei. Efective mari sunt in Turcia si Rusia.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare, in a doua parte a lunii aprilie. Femela depune in mod obisnuit 3 – 6 oua, in a doua parte a lunii mai. Incubatia dureaza in jur de 17 – 19 zile si este asigurata in cea mai mare parte de catre femela. Puii sunt golasi si orbi dupa eclozare, insa cresc repede si ajung zburatori dupa 25 – 30 zile. Sunt ingrijiti de parinti inca 3 – 4 saptamani.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor si reducerea locurilor de cuibarit, vanatoarea ilegala in tarile mediteraneene si in Oman, folosirea larga a pesticidelor sunt principalele pericole pentru specie. Implicarea fermierilor in protejarea acestei specii prin dezvoltarea de masuri agro-mediu si amplasarea de cuiburi artificiale sunt prioritare.

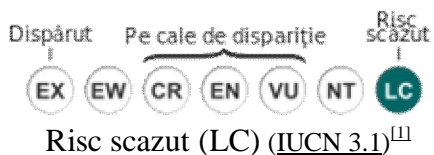
Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Cuculus canorus – Cuc



Stare de conservare



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Cuculiformes
Familia:	Cuculidae
Genul:	<i>Cuculus</i>
Specia:	<i>C. canorus</i>

Denumire

Cuculus canorus

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei *Cuculus canorus* (**cuc**) este notata cu "D", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

Caracterizarea speciei

Caracteristicile acestor pasari sunt culoarea cenusie si cantecul lor prin care masculul isi marcheaza teritoriul si care se poate asemana cu denumirea data pasarii. Are marimea unui porumbel suplu (30–35 cm). Pasarea nu cloceste, ci femela depune ouale in cuiburi straine care sunt de regula ale unor pasari cantatoare mai mici. La mascul, capul si partea superioara a corpului sunt de culoare cenusie, iar partea inferioara a corpului are o nuanta cenusie-albastruie. Coda este lunga, pestruta si cu penele foarte grele.

Cucul este o pasare migratoare, ierneaza in Africa tropicala si in sudul Asiei.

Localizare si comportament

Habitatul cucului este foarte larg. El poate fi gasit in padurile de foioase, crangurile de pe malul apelor curgatoare, coasta marilor sau la marginea

oraselor. Mai traieste si in regiunile cu smarcuri sau de stepa, unde traiesc si pasarile care ii cresc puii. Cucul a fost intalnit de exemplu in Elvetia la o inaltime de 2.400 de m, iar in India la altitudinea de 5.250 m deasupra n.m. Pasarea este raspandita mai ales in emisfera nordica, dar iernezeza in regiunile de savana din sudul Africii si Asia sudica, cu temperaturi variate intre 15-19 grade.

Hranire si inmultire

Cucul se hraneste in special cu insecte, fiind printre putinele pasari care consuma si larvele paroase de insecte, paianjeni sau melci. In perioada imperecherii, masculul ramane circa o saptamana impreuna cu femela. Cucul isi depune ouale in cuiburile altor pasari, numite gazde. Femela localizeaza cuiburile speciilor gazda in baza sunetului de alarma al gazdei, si odata ce se iverste ocazia, isi depune oul in doar cateva secunde, indepartand totodata un ou din cuibul gazdei. Puiul de cuc eclozat indeparteaza la randul sau uneori din cuib pe cei ai speciei gazda, insusindu-si intreaga hrana adusa de parinti.

Reproducere

Sunt depuse intre unul si 25 de oua in perioada aprilie-mai. Femela selecteaza cateva cuiburi care apartin speciilor agreate de ea, asteapta pana cand ouale sunt in stadiul protrivit, scoate unul din ouale speciei gazda si il inlocuieste cu al ei. Marimea medie a unui ou de cuc este de 22x17 mm. Pasarea gazda va cloci si oul de cuc, pentru 11-12 zile si va hrani puiul care va parasi cuibul dupa alte 17 zile.

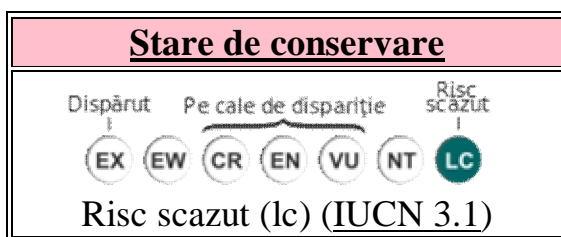
Amenintari si masuri de conservare

Se crede ca declinul populatiilor de cuc din unele parti ale Europei se datoreaza declinului suferit de speciile gazda pentru oua, carora le este distrus habitatul. Eforturile de conservare trebuie sa cuprinda si monitorizarea speciilor gazda pentru ouale de cuc si protejarea habitatului acestora.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, inasa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Dendrocopos medius – Ciocanitoarea de stejar



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Piciformes
Familia:	Picidae
Genul:	<i>Dendrocopos</i>
Specia:	<i>D. medius</i>

Denumire

Dendrocopos medius

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei *Dendrocopos medius* (ciocanitoarea de stejar) este notata cu “B”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii

Caracterizarea speciei

Ciocanitoarea de stejar este larg raspandita in padurile de foioase, in special cele de stejar si carpen, cu arbori ajunsi la maturitate. Prefera arbori de peste 100 de ani, desi proportia acestora este mica oriunde in Europa. Lungimea corpului este de 19,5 - 22 cm si o greutate de 50 – 85 g. Anvergura aripilor este de circa 33 – 34 cm. Este cu circa 15 % mai mica decat ciocanitoarea pestrita mare si cu circa 40 % mai mare decat ciocanitoarea pestrita mica. Similar rudelor sale, penajul este alcatuit dintr-o combinatie atractiva de alb, negru si rosu. Comparativ cu rudele sale are cel mai putin negru pe fata. Se

hraneste in special cu insecte si larvele acestora din scoarta arborilor, in sa vara consuma si seminte si fructe. Longevitatea cunoscuta este de 8 ani.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in partea centrala si de sud – est a continentului european. Depinde mai putin decat celelalte specii de ciocanitori de prezenta lemnului mort, fiind esentiala prezenta padurilor de stejar matur si a cavitatilor necesare cuibaritului. Primavara isi delimiteaza teritoriul si acesta este aparat de ambii parteneri. Masculii isi anunta prezenta si revendica teritoriul prin chemari si cantece. Masculul este cel care excaveaza locul pentru cuibarit, iar femela inspecteaza escavatia facuta si decide daca o accepta sau nu. Construiesc in fiecare an un nou cuib. La fel ca in cazul altor specii de ciocanitori, femelele sunt cele care initiaza copulatia. Se hraneste in cea mai mare masura pe stejari, in sa acolo unde exista in preajma copaci cu o esenta mai moale (mesteacan, frasin, salcie) ii foloseste pentru construirea cuibului. Aceste specii cu lemn de o esenta mai moale se descompun mai repede. Inaltimea cuibului variaza intre 5 – 20 m. Intrarea este rotunda de 4-5 cm. Este probabil cea mai sedentara dintre toate speciile europene de ciocanitori. Arareori fac calatorii mai lungi.

Populatie

Populatia europeana este relativ mare si cuprinsa intre 140000 – 310000. Specia s-a mentinut la un nivel stabil in perioada 1970 – 1990. In tarile din sud – estul Europei si mai ales in Romania s-a inregistrat un declin in perioada 1990 – 2000.

Imperechere

Femela depune in mod obisnuit 4 – 8 oua in lunile aprilie si mai, cu o dimensiune medie de 23,6 x 18,5 mm. Incubatia dureaza in jur de 13 – 15 zile si este asigurata de catre ambii parinti. Puii sunt ingrijiti de ambii parinti si devin zburatori la 22 - 24 de zile. Raman in preajma parintilor pentru inca o perioada de circa 10 zile.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea si disparitia padurilor de stejar si a celor mixte de stejar are un efect semnificativ. Un management prietenos al padurilor care sa asigure o

proportie suficient de mare a arborilor maturi de stejar in padurile mixte este necesar si urgent.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Dryocopus martius – Ciocanitoarea neagra



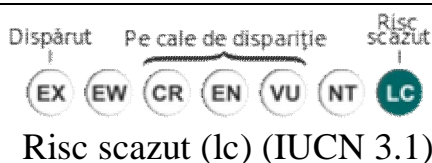
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Piciformes
Familia:	Picidae
Genul:	<i>Dryocopus</i>
Specia:	<i>D. martius</i>

Denumire

Dryocopus martius

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei *Dryocopus martius* (ciocanitoarea neagra) este notata cu "C", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare "B" ne indica o stare de conservare buna a acestei specii

Caracterizarea speciei

Ciocanitoarea neagra este larg raspandita in padurile de foioase, de amestec si conifere, cu arbori ajunsi la maturitate. Este cea mai mare ciocanitoare din Europa, avand dimensiuni apropiate de cele ale unei ciori. Lungimea corpului este de 40 - 46 cm si o greutate de 250 – 370 g. Anvergura aripilor este de circa 67 -73 cm. Masculul este dificil de deosebit de femela, desi are intreg crestetul rosu spre deosebire de femela care are pata rosie doar in partea din spate a crestetului capului. Penajul este negru. Se hraneste cu insecte si

larvele acestora de sub scoarta arborilor. Longevitatea cunoscuta este de 14 ani.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in cea mai mare parte a continentului european. Spre deosebire de restul speciilor de ciocanitori al caror zbor este ondulatoriu, ciocanitoarea neagra are un zbor continuu asemanator cu cel al alunarului sau al gaitei. Realizeaza excavatii mari in arborii batrani si uscati atat pentru odihna cat si pentru cuibarit. Inaltimea la care este realizata cavitatea pentru cuib variaza intre 4 – 25 m. Diametrul intrarii variaza intre 8 – 11 cm, iar adancimea cavitatii sapate in interiorul arborelui variaza intre 37 – 60 cm. Timpul necesar pentru realizarea unei asemenea excavatii poate ajunge si la cateva saptamani. Este considerata o specie cheie in zonele impadurite, asigurand spatii de cuibarit pentru multe specii de pasari si mamifere. Prin controlul exercitat asupra populatiilor de insecte de sub scoarta, protejeaza copacii. Bate frecvent darabana, iar ciocaniturile (15 – 20 pe secunda) dureaza circa 3 secunde. In timpul sezonului de cuibarit bate darabana si de cateva sute de ori pe zi. Ambele sexe bat darabana, insa masculii o fac mult mai frecvent. Darabana acestei specii este cea mai puternica si se aude de la o distanta de circa 3 km. Doar ciocanitorile bat darabana si este o forma de comunicare prin care isi anunta prezenta si isi revendica teritoriul. Este o specie monogama cel putin pentru un sezon de cuibarit. Foloseste un teritoriu ce variaza intre 100 - 400 ha. Este o specie sedentara.

Populatie

Populatia europeana este relativ mare si cuprinsa intre 740000 – 1400000 perechi. Specia s-a mentinut la un nivel stabil in perioada 1970 – 1990. Aceasta stare este mentinuta si in prezent, desi in unele tari s-a inregistrat un anume declin. Populatii mai mari se inregistreaza numai in Rusia si Belarus.

Imperechere

Femela depune in mod obisnuit 4 - 6 oua in lunile aprilie si mai, cu o dimensiune medie de 33,4 x 25,5 mm. Incubatia dureaza in jur de 12 – 14 zile si este asigurata de catre ambii parinti. Puii sunt ingrijiti de ambii parinti si devin zburatori la 24 - 28 de zile. Raman in preajma parintilor pentru inca o perioada de circa o saptamana.

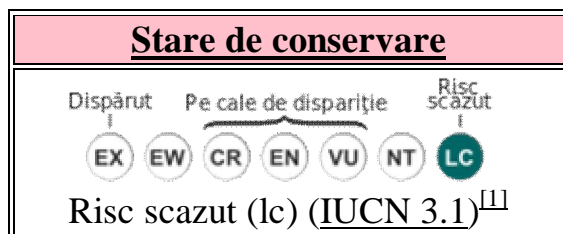
Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor si reducerea locurilor de cuibarit prin eliminarea arborilor maturi, a lemnului mort pe picior din paduri si a copacilor scorburosi. Un management prietenos al padurilor pentru speciile caracteristice acestui tip de habitat este necesar si urgent.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Emberiza hortulana – Presura de gradina



Clasificare științifică

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Emberizidae
Genul:	<i>Emberiza</i>
Specia:	<i>E. hortulana</i>

Denumire

Emberiza hortula

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei *Emberiza hortulana* (presura de gradina) este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii

Caracterizarea speciei

Presura de gradina este caracteristica zonelor deschise uscate cu vegetatie putina si palcuri de copaci sau tufe. Apare pana la o altitudine de 2000 m in spatiul mediteranean. Ca marime este similara ciocarliei de camp, cu o lungime a corpului de 15-16,5 cm si o greutate de 18-30 g. Anvergura aripilor este de 23-29 cm. Se distinge de alte presuri prin penajul galben al gatului si abdomenul caramiziu. Ciocul si picioarele sunt roz. De aproape se poate observa cercul alb-galbui din jurul ochiului. Ciocul este conic si robust pentru a sparge invelisul semintelor cu care se hraneste. O parte a hranei este formata si din nevertebratele pe care le prinde pe sol.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine de la cuvantul german *embritz* – presura. Numele de specie deriva din cuvantul latin *hortulanus*– de gradina.

Localizare si comportament

Este o specie larg raspandita pe continentul european. Migreaza in stoluri mici formate din 5-50 de exemplare. Specia are tendinta de a cuibari oarecum grupat si de aceea este dificil de apreciat densitatea perechilor. Masculii se pot auzi la distante de 20-50 m unul de celalalt, ceea ce indica faptul ca masculul apara un teritoriu relativ restrans. In habitatele caracteristice, densitatea estimata variaza intre 2-20 de perechi/km². Cuibul este construit de obicei pe sol la adapostul tufisurilor, de catre femela, intr-un interval de 2-4 zile si este alcatuit din iarba si frunze. La interior este captusit cu radacini fine, par si pene. Uneori isi construiește cuibul si in tufisuri sau arbori scunzi. Ierneaza in Africa, in Guinea, Nigeria, Coasta de Fildes si Etiopia. Longevitatea cunoscuta este de cinci ani si opt luni.

Populatie

Populatia europeana este foarte mare, cuprinsa intre 5200000-16000000 de perechi. A inregistrat un declin semnificativ in perioada 1970-1990. Desi in perioada 1990-2000 in unele tari efectivele s-au mentinut stabile, in cele mai multe tari europene au continuat sa scada, tendinta manifestata si in Turcia. Numarul estimat in Romania este de 125000-225000 de perechi. Cele mai mari efective sunt in Turcia, Rusia si Polonia.

Reproducere

Soseste din cartierele de iernare in aprilie. Este o specie monogama. Femela depune in mod obisnuit 4-5 oua, cu o dimensiune de 20 x 15 mm si o greutate medie de 2,5 g. Incubatia dureaza 11-12 zile, fiind asigurata de catre femela. In toata aceasta perioada masculul o protejeaza. Puii sunt hraniti de ambii parinti si devin zburatori dupa 12-13 zile. Depune o singura ponta pe an.

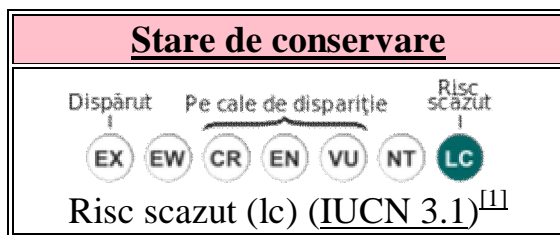
Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor, intensificarea agriculturii si braconajul au un efect semnificativ asupra populatiei. Pastrarea unui mozaic de habitate cu prezenta palcurilor de copaci si a arbustilor in zonele deschise agricole contribuie la conservarea speciei. In trecut, inclusiv in sec. XX, in Franta era considerata o delicatasa. Pasarile erau capturate vii si inchise in custi fara lumina. Ca reactie la intuneric, pasarile mancau aproape in permanenta ceea ce determina ingrasarea acestora. Ca hrana era folosit meiul.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Falco peregrinus – Soim calator



Clasificare științifică

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Falconiformes
Familia:	Falconidae
Genul:	<i>Falco</i>
Specia:	<i>F. peregrinus</i>

Denumire

Falco peregrinus

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “**B**”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “**B**” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen provine din cuvântul latin falx – secera, cu referire la silueta cu aripi lungi și ascuțite sau, după alte surse, din falcate cu referire la ciocul sau ghearele curbate. Numele de specie provine din cuvântul latin peregrinus – pribeag, calator.

Caracterizarea speciei

Soimul calator este o specie caracteristica zonelor deschise stancoase, din tundra, pasuni, stepa cu palcuri de padure și coaste marine. Cu exceptia

Antarcticii, aceasta specie este prezenta pe toate continentele si numai vulturul pescar (**Pandion haliaetus**) mai are o distributie atat de larga dintre pasarile rapitoare. Poate fi intalnit pana la o altitudine de 4000 m. Lungimea corpului este de 38-51 cm si are o greutate medie de 550-1500 g, femelele fiind mai mari cu 15-40% decat masculii. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 89-113 cm. Adultii au infatisare similara, prezentand o larga variatie in dimensiuni si penaj, fiind identificate 19 subspecii. Datorita agilitatii sale este folosit de catre crescatorii de soimi. Este gri-albastru pe spate, are aripile ascutite si o mustata proeminenta. Se hraneste cu pasari, mamifere mici, reptile si insecte.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta pe cea mai mare parte a continentului european. In Romania, populatia estimata este de 8-15 perechi. Este o specie monogama, teritoriala, la care partenerii raman adeseori impreuna si iarna, in afara perioadei de cuibarit. In raport cu dimensiunea sa este cel mai puternic dintre soimi. Este considerat a fi cea mai rapida specie, atingand o viteza de pana la 325 km/h atunci cand plonjeaza dupa prada. Cele mai multe exemplare traiesc aproximativ 13 ani, dar pot atinge si 16-20 de ani. In captivitate pot atinge 25 de ani. Rata de supravietuire in primul an de viata este de 40%, iar pentru adulti de 70%. Ating maturitatea sexuala la 2-3 ani. Perechea executa un ritual nuptial spectaculos ce include, pe langa planari impreuna, urmariri si rostogoliri in picaj. Dupa formarea perechii, partenerii incep sa vaneze impreuna. In timpul ritualului nuptial masculii aduc uneori hrana femelelor. Teritoriul aparat variza ca dimensiune in functie de cantitatea de hrana si este cuprins intre 3,3 si 5 km. Nu isi construiesc cuib si depune ouale in scobiturile stancilor si copacilor sau in cuiburile abandonate de alte specii. Ierneaza in Africa.

Reproducerea

Soseste din cartierele de iernare in luna martie. Femela depune de obicei 3-4 oua in a doua parte a lunii mai sau la inceputul lunii iunie, cu o dimensiune medie de 51,3 x 40,5 mm. Incubatia dureaza in medie 32-24 de zile si este asigurata in special de femela, care in aceasta perioada este hranita de mascul. Puii devin zburatori la 35-42 de zile si raman dependenti de parinti inca cateva luni. Numarul puilor care ajung la stadiul de zburatori intr-un cuib este in medie de 1,5-3,05.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei.

Haliaeetus albicilla – Codalb

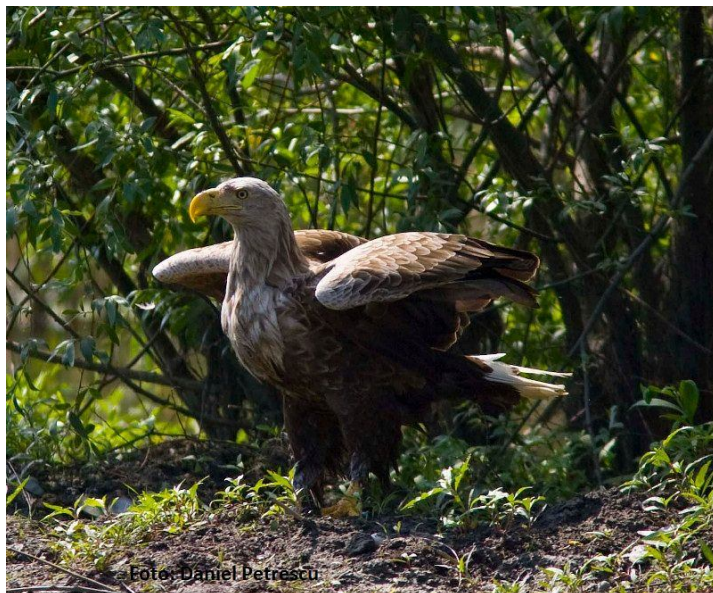
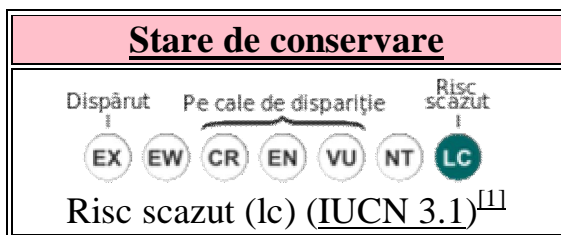


Foto: Daniel Petrescu



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Falconiformes
Familia:	Accipitridae
Genul:	<i>Haliaeetus</i>
Specia:	<i>H. albicilla</i>

Denumire

Haliaeetus albicilla

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei *Haliaeetus albicilla* – (codalb) este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “C” ne indica o stare de conservare medie a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen deriva din cuvintele grecesti halos – de mare si aetos – acvila. Numele speciei deriva din cuvintele latine albus – alb si cilla – cu sens de coada, cu referire la coada alba a adultilor.

Codalbul, cunoscut si sub denumirea de Vultur cu coada alba, este o pasare de prada diurna, caracteristica zonelor deschise din apropierea coastelor marine si lacurilor cu apa dulce in apropierea carora sunt arbori batrani, sau insule stancoase. Lungimea corpului este de 76 – 92 cm si o greutate de 4.100 g pentru mascul si 5.500 g pentru femela. Anvergura aripilor este cuprinsa intre

190 – 240 cm. Adultii au infatisare similara. Adultii au ciocul galben, irisul galben, coada alba si corpul maroniu. Ajung la penajul caracteristic adultului in 5 – 6 ani. Coada devine complet alba numai dupa 8 ani. Tinerii au ciocul, irisul, coada si corpul inchise. Se hraneste in special cu peste, pasari de apa, mamifere mici si uneori lesuri.

Localizare si comportament

Este o specie cu o raspandire mai mare in nordul, centrul si estul Europei. In zonele nordice si estice este migratoare si sedentara in rest. Este o specie monogama ce tinde sa isi pastreze perechea toata viata. Atinge maturitatea sexuala la 5 ani si traieste pana la 27 de ani in salbaticie si 42 de ani in captivitate. Primavara, perechea zboara deasupra teritoriului pe care l-a ocupat si executa zboruri spectaculoase cu rostogoliri in aer la circa 200 m. Pentru cuibarit foloseste acelasi teritoriu an dupa an, utilizand alternativ 2 - 3 cuiburi. Vaneaza printr-un zbor jos deasupra apei de unde isi prinde prada, sau poate descrie cercuri largi la 200 – 300 m inaltime, de unde se uita dupa prada. La sfarsitul lui aprilie si inceput de mai, cand pestii depun icrele, sta nemiscat in ape mici si prinde cu sarituri rapide, pestii care trec prin apropiere. Se poate scufunda, dar o face rar. Fura hrana si de la alte pasari.

Populatie

Populatia europeana a speciei este mica si cuprinsa intre 5.000 – 6.600 perechi. A fost remarcata o cresterea populatiei intre 1970 – 1990 care s-a mentinut si in perioada 1990 – 2000. Cele mai mari efective sunt in Norvegia, Rusia si Polonia.

Imperechere

Cuibul este construit din crengi aduse de mascul si aranjate de catre femela. Este captusit in interior cu muschi si iarba, uneori si lana. Femela depune de obicei 2 oua, la inceputul lunii martie. Incubatia dureaza 40 – 45 de zile si e asigurata de ambii parinti, in special de femela. Masculul sta si vegheza in apropiere. In primele 2 saptamani unul dintre adulti ramane la cuib iar apoi vaneaza impreuna. Puii devin zburatori la 70 – 80 de zile si devin independenti la 95 – 100 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Distrugerea habitatelor umede, taierea padurilor, cresterea deranjului produs de activitatile umane, otravirea accidentala si coliziunea cu palele turbinelor eoliene sunt principalele pericole ce afecteaza specia. Pentru conservarea speciei a fost elaborat un Plan International de Actiune.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Lanius collurio – Sfrancioc rosiatic



Clasificare stiintifica

Regnul: Animalia

Clasa: Aves

Ordinul: Passeiformes

Familia: Laniidae

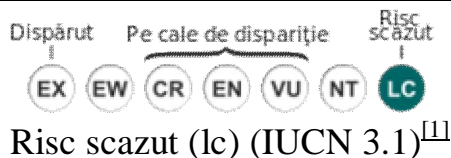
Genul: *Lanius*

Specia: *L. collurio*

Denumire

Lanius collurio

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu "C", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare "A" ne indica o stare de conservare excelenta a acestei specii.

Caracterizarea speciei

Sfranciocul rosiatic este caracteristic zonelor agricole deschise, de pasune, cu multe tufisuri si maracinisuri. Are lungimea corpului de 16-18 cm, cu o greutate de 25-36,5 g. Anvergura aripilor este de 26-31 cm. Penajul celor doua sexe este diferentiat. Masculul are capul gri si spatele maroniu iar femela este maronie. Se hraneste cu insecte, mamifere si pasarele mici, soparle si broaste.

Localizare si comportament

Este o specie larg raspandita pe continentul european. In Romania, numarul estimat de perechi este de 1 380 000 – 2 600 000. Este intalnita pana la o altitudine maxima de 1700 m. Perechile cuibaresc la o distanta de 100-300 m unele de cealalte. Numele de „lanius – macelar„ l-a primit de la obiceiul de a fixa in spinii arbustilor insecte, pasarele si mamifere mici atunci cand hrana este abundenta, pentru a o folosi in zilele cu vreme ploioasa cand hrana este mai putin disponibila. Prada prinsa este omorata prin lovituri precise cu ciocul in spatele gatului. Din cartierele de iernare se intoarce in grupuri mici de 5-7 pasari. Cuibul este amplasat la o inaltime de pana la 2 m de la sol, in maracini sau copaci mici. Este alcatuit de catre ambii parteneri in circa 4-5 zile, din materiale vegetale captusite cu iarba si muschi. Longevitatea maxima cunoscuta este de zece ani.

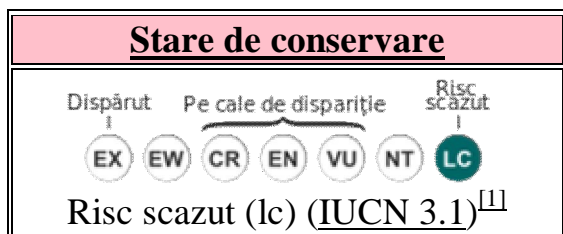
Reproducerea

Soseste din cartierele de iernare in aprilie. Femela depune in mod obisnuit 4-6 oua la sfarsitul lunii mai si inceputul lunii iunie, cu o dimensiune de circa 22 x 17 mm si o greutate de 3,2 g. Incubatia dureaza in jur de 13-15 zile si este asigurata de catre femela, care este hranita in tot acest timp de catre mascul. Puii sunt hraniti de ambii parinti si devin zburatori dupa 14-15 zile. Este depusa o singura ponta pe an.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, inasa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

***Lullula arborea* – Ciocarlie de padure**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeiformes
Familia:	Alaudidae
Genul:	<i>Lullula</i>
Specia:	<i>L. arborea</i>

Denumire

Lullula arborea

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “**B**”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “**B**” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din franceza si este diminutive al cuvintului lulu – ciocarlie de padure, nume dat de Buffon (1770-1783). Numele de specie provine din latinescul arboreus – de arbore, cu referire la habitatul caracteristic.

Caracterizarea specie

Ciocarlia de padure este caracteristica zonelor deschise din padurile de foioase sau conifere, cu vegetatie ierboasa abundenta. Este mai mica si mai zvelta decat ciocarlia de camp. Lungimea corpului este de 13,5-15 cm, iar

greutatea de 23-35 g. Penajul este maroniu si se distinge de celelalte ciocarлии prin benzile albe de deasupra ochilor ce se unesc pe crestet. Penajul este similar la ambele sexe. Se hraneste cu insecte si seminte.

Localizare si comportament

Este o specie raspandita pe tot continentul european. Are un zbor ondulatoriu. Canta dimineata devreme si seara, canta atat in zbor cat si asezata pe un suport sau chiar pe sol. Este monogama. Cuibul este construit de catre femela pe sol, intr-o zona protejata de iarba mai inalta sau tufisuri. Ierneaza in Orientul Mijlociu. Longevitatea cunoscuta este de cinci ani si 11 luni.

Populatie

Populatia europeana este mare, cuprinsa intre 1300000-3300000 de perechi. A inregistrat un declin semnificativ intre 1970-1990, iar apoi in perioada 1990-2000 a inregistrat un nivel stabil pe continentul european. In Romania populatia estimata este de 65000-87000 de perechi. Cele mai mari efective sunt inregistrate in Spania, Turcia si Rusia.

Reproducere

Soseste din cartierele de iernare in aprilie. Femela depune in mod obisnuit 3-5 oua in lunile aprilie- iulie, cu o dimensiune de circa 21 x 16 mm si o greutate medie de 2,8 g (din care 6% este coaja). Incubatia dureaza in jur de 14-15 zile si este asigurata de catre femela. Puii sunt ingrijiti de ambii parinti si devin zburatori dupa 11-13 zile. In cazul in care femela incepe incubarea unei noi ponte, masculul are grija de pui pana cand devin independenti. Depune doua sau trei ponte pe sezon.

Amenintari si masuri de conservare

Folosirea insecticidelor are un impact puternic asupra populatiei. Pastrarea padurilor deschise cu vegetatie ierboasa inalta, care sa asigure conditii de cuibarit si hranire, este prioritara.

Situri desemnate pentru conservare

Aliman-Adamclisi, Allah Bair-Capidava, Avrig-Scorei- Fagaras, Balta Alba-Amara-Jirlau, Bazinul Fizesului, Baneasa-Canaraua Fetei, Bestepe-Mahmudia, Calafat-Ciuperceni-Dunare, Canaralele de la Harsova, Campia

Cermeiului, Campia Crisului Alb si Crisului Negru, Cheile Bicazului-Hasmas, Cheile Dobrogei, Cheile Nerei-Beusnita, Comana, Confluenta Jiu-Dunare, Cursul mijlociu al Somesului, Dealurile Tarnavelor-Valea Nirajului, Defileul Crisului Repede-Valea Iadului, Defileul Muresului Inferior-Dealurile Lipovei, Delta Dunarii si Complexul Razim-Sinoie, Depresiunea Bozovici, Depresiunea si Muntii Giurgeului, Domogled-Valea Cernei, Dorohoi-Saua Bucecei, Drocea-Zarand, Dumbraveni, Dunarea Veche-Bratul Macin, Gradistea Muncelului-Cioclovina, Horga-Zorleni, Lunca inferioara a Turului, Lunca Muresului Inferior, Lunca Siretului Mijlociu, Lunca Timisului, Masivul Ceahlau, Macin- Niculitel, Magura Odobesti, Muntii Metaliferi, Muntii Almajului-Locvei, Muntii Apuseni-Vladeasa, Muntii Bodoc-Baraolt, Muntii Calimani, Muntii Gutai, Muntii Semenice-Cheile Carasului, Muntii Trascaului, Ostrovu Lung-Gostinu, Padurea Babadag, Padurea Barnova, Padurea Bogata, Padurea Hagieni, Padurea Miclesti, Pescaria Cefa-Padurea Radvani, Piatra Soimului-Scorteni-Girleni, Piemontul Fagaras, Piemontul Muntilor Metaliferi-Vintu, Podisul Hartibaciului, Stepa Casimcea, Subcarpatii Vrancei, Vanatori-Neamt.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

***Picus canus* – Ghionioia sura sau ciocanitoarea verzuie**



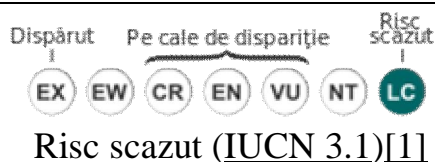
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Piciformes
Familia:	Picidae
Genul:	<i>Picus</i>
Specia:	<i>P. canus</i>

Denumire

Picus canus

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din mitologia latina unde *Picus*, regele lui Latium (ulterior Roma), s-a casatorit cu frumoasa nimfa si cantareata *Canens*. Pentru ca a respins afectiunea vrajitoarei *Circe*, plina de ura, aceasta l-a transformat pe rege in ciocanitoare. Numele de specie provine din cuvantul latin *canus* – gri pal.

Caracterizarea speciei

Ghionoaia sura este caracteristica zonelor impadurite cu foioase si de amestec cu inaltimi de pana la 600 m altitudine si in padurile din preajma raurilor si a lacurilor. De marime medie, este cu circa 20 % mai mica decat ghionoaia verde. Lungimea corpului este de 27 – 30 cm si o greutate de 110 – 140 g. Anvergura aripilor este de circa 38 - 40 cm. Adultii au o infatisare apropiata, insa masculul are ca semn distinctiv o pata rosie pe frunte. Penajul este verde masliniu, iar capul gri – verde deschis. Se hraneste cu furnici si larvele acestora de sub scoarta copacilor. Uneori culege furnici si alte insecte si de pe sol. Longevitatea cunoscuta este de 5 ani si 5 luni.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in cea mai mare parte a continentului european. Cuibareste in scorburi cu diametrul mediu de 5-7 cm si reuseste sa domine in competitia cu alte specii de pasari (in special cantatoare) pentru ocuparea scorburilor existente. Este foarte timida si ascunsa in cea mai mare parte a anului, insa devine foarte activa in timpul sezonului de imperechere. Isi apara agresiv teritoriile cu resurse bogate in furnici si cu multe excavatii folosite ca teritorii de odihna sau cuibarit. Teritoriul de cuibarit este de circa 50 – 100 ha si este mai mic decat cel folosit iarna pentru hranire. Masculii rivali se urmaresc in zbor. Zonele mai extinse ale teritoriului sunt revendicate doar prin cantec si baterea darabanei, fara a fi aparate activ. Bate darabana mai frecvent decat ghionoaia verde, iar ciocaniturile (20 – 40 pe secunda) sunt bruste si dureaza circa 1 – 2 secunde. Doar ciocanitorile bat darabana si este o forma de comunicare prin care isi anunta prezenta si isi revendica teritoriul. Ambii parteneri contribuie la realizarea excavatiei ce va fi folosita pentru cuibarit. Cele mai multe perechi folosesc o noua cavitate de cuibarit in fiecare an, de obicei plasata in apropierea celei folosite in anul anterior. In timpul ritualului de imperechere masculul hraneste femela. Este o specie sedentara.

Populatie

Populatia europeana este relativ mare si cuprinsa intre 180 000 – 320 000 perechi. A inregistrat un declin moderat in perioada 1970 – 1990. Desi in perioada 1990 – 2000 a manifestat o anume stabilitate sau chiar o tendinta crescatoare, declinul anterior inca nu a fost recuperat.

Imperechere

Femela depune in mod obisnuit 5 - 7 oua in lunile aprilie si mai, cu o dimensiune medie de 27,6 x 21,2 mm si o greutate medie de 7 g. Incubatia dureaza in jur de 15 – 17 zile si este asigurata de catre ambii parinti. Puii sunt ingrijiti de ambii parinti si devin zburatori la 24- 28 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor si reducerea locurilor de cuibarit prin eliminarea lemnului mort pe picior din paduri si a copacilor scorburosi. Un management prietenos al padurilor pentru speciile caracteristice acestui tip de habitat este necesar si urgent.

Situri desemnate pentru conservare

Aliman-Adamclisi, Allah Bair-Capidava, Avrig-Scorei- Fagaras, Balta Alba-Amara-Jirlau, Bazinul Fizesului, Baneasa-Canaraua Fetei, Bratul Borcea, Canaralele de la Harsova, Campia Cermeiului, Campia Crisului Alb si Crisului Negru, Campia Nirului-Valea Ierului, Cheile Bicazului-Hasmas, Cheile Dobrogei, Cheile Nerei-Beusnita, Comana, Confluenta Olt-Dunare, Cozia-Buila-Vanturarita, Cursul mijlociu al Somesului, Dealurile Homoroadelor, Dealurile Tarnavelor-Valea Nirajului, Defileul Crisului Repede-Valea Iadului, Defileul Muresului Inferior-Dealurile Lipovei, Delta Dunarii si Complexul Razim-Sinoie, Depresiunea Bozovici, Depresiunea si Muntii Ciucului, Domogled-Valea Cernei, Dorohoi-Saua Bucecei, Drocea-Zarand, Dumbravita-Rotbav-Magura Codlei, Dunare-Ostroave, Dunarea Veche-Bratul Macin, Gradistea Muncelului-Cioclovina, Horga-Zorleni, Lunca inferioara a Turului, Lunca Muresului Inferior, Lunca Prutului-Vladesti-Frumusita, Masivul Ceahlau, Macin- Niculitel, Magura Odobesti, Muntii Metaliferi, Muntii Almajului-Locvei, Muntii Apuseni-Vladeasa, Muntii Bodoc-Baraolt, Muntii Calimani, Muntii Gutai, Muntii Maramuresului, Muntii Rarau-Giumalau, Muntii Retezat, Muntii Semenic-Cheile Carasului, Muntii Trascaului, Muntii Vrancei, Ostrovu Lung-Gostinu, Padurea Babadag, Padurea Barnova, Padurea Bogata, Padurea Hagieni, Padurea Miclesti, Piatra Soimului-Scorteni-Girleni, Piemontul Fagaras, Piemontul Muntilor Metaliferi-Vintu, Podisul Hartibaciului, Subcarpatii Vrancei, Tisa Superioara, Vanatori-Neamt.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Strix uralensis – Huhurez mare



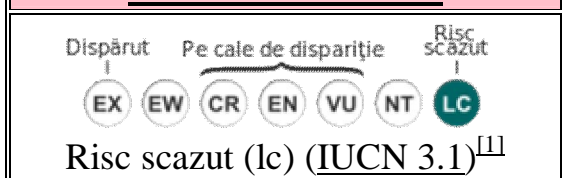
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Strigiformes
Familia:	strigidae
Genul:	<i>strix</i>
Specia:	<i>S.uralensis</i>

Denumire

Strix uralensis

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din cuvantul latin *strix* –huhurez. Numele de specie face referire la prezenta pasarii in Muntii Urali, granita traditionala intre Europa si Asia.

Caracterizarea speciei

Huhurezul mare este caracteristic zonelor impadurite cu paduri de foioase si mixte cu largi suprafete deschise. In Romania apare pana la o altitudine de 1600 m. Iarna este observata si in vecinatatea satelor si in parcuri cautand rozatoare. De marime medie spre mare, de la distanta seamana in zbor cu un sorecar. Lungimea corpului este de 50-61 cm si are o greutate de 500-730 g pentru mascul si 720-1300 g pentru femela, aceasta fiind semnificativ mai mare decat masculul. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 110- 134 cm. Adultii au infatisare similara. Ciocul este galben si ochii negri. Capul este rotund, coada lunga, aripile rotunjite. Penajul este gri-maroniu cu striatii maronii. Se hraneste cu rozatoare, mamifere si pasari cu dimensiunile maxime de talia unui porumbel.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in zona nordica si central-estica a continentului european. Este activa noaptea, in special dupa asfintit si inainte de rasarit. Desi este o specie discreta de-a lungul anului, in perioada cuibaritului si mai ales inainte de parasirea cuibului de catre pui devine foarte agresiva cu orice intrus. Femelele sunt mai agresive decat masculii. Vaneaza pandind de pe crengi. In perioada cuibaritului masculii isi anunta prezenta prin cantec. Cantecul masculului este alcatuit dintr-o secventa de sunete grave, care se repeta la un interval de 10-50 de secunde. De multe ori se aud duete ale celor doi parteneri. Isi pastreaza teritoriul mai multi ani si este monogama pe intreaga durata a vietii. Cuibareste in scorburi prezente in trunchiul copacilor, in cuiburi mai vechi ale altor specii, in cuiburi artificiale, fisuri ale stancilor si chiar in cladiri abandonate. Atinge maturitatea sexuala la un an. Longevitatea maxima cunoscuta este de 23 de ani si 10 luni. Este sedentara.

Populatie

Populatia europeana este relativ mica si este cuprinsa intre 53000-140000 de perechi. A ramas stabila in perioada 1970-2000. Efectivele estimate in Romania sunt cuprinse intre 12000-20000 de perechi, iar efective mai mari sunt prezente numai in Rusia.

Reproducere

Femela depune in mod obisnuit 3-4 oua in ultima parte a lunii martie si prima jumătate a lunii aprilie, cu o dimensiune medie de 49,5 x 41,5 mm si o greutate de 46-48 g. Incubatia dureaza in jur de 28-35 de zile si este asigurata de femela, care este hranita in tot acest timp de catre mascul. Puii sunt hraniti de ambii parinti si parasesc cuibul dupa circa 35 de zile, putand zbura relativ bine la 45 de zile. Sunt hraniti in continuare de catre parinti pentru inca doua luni.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea si distrugerea habitatelor, absenta locurilor propice pentru cuibarit, deranjul si braconajul, pesticidele, coliziunile cu firele electrice si cu masinile sunt principalele pericole ce afecteaza specia. Reducerea deranjului, instalarea de cuiburi artificiale si pastrarea habitatelor caracteristice sunt prioritare.

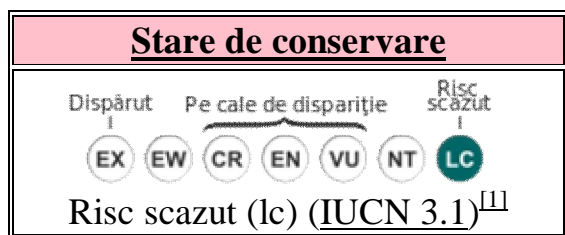
Situri desemnate pentru conservare

Bazinul Fizesului, Cheile Bicazului-Hasmas, Cheile Nerei-Beusnita, Cozia-Buila-Vanturarita, Cursul mijlociu al Somesului, Dealurile Homoroadelor, Dealurile Tarnavelor-Valea Nirajului, Defileul Crisului Repede-Valea Iadului, Defileul Muresului Inferior-Dealurile Lipovei, Defileul Muresului Superior, Depresiunea si Muntii Ciucului, Depresiunea si Muntii Giurgeului, Domogled-Valea Cernei, Dorohoi-Saua Bucecei, Drocea-Zarand, Dumbravita-Rotbav-Magura Codlei, Frumoasa, Gradistea Muncelului-Cioclovina, Masivul Ceahlau, Muntii Almajului-Locvei, Muntii Apuseni-Vladeasa, Muntii Bodoc-Baraolt, Muntii Calimani, Muntii Gutai, Muntii Maramuresului, Muntii Rarau-Giumalau, Muntii Retezat, Muntii Rodnei, Muntii Vrancei, Obcina Feredeului, Padurea Barnova, Padurea Bogata, Piatra Soimului-Scorteni-Girleni, Piemontul Fagaras, Piemontul Muntilor Metaliferi-Vintu, Podisul Hartibaciului, Subcarpatii Vrancei, Tisa Superioara, Vanatori-Neamt.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, inasa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Sylvia atricapilla – Silvie cu cap negru



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Paseriformes
Familia:	Sylviidae
Genul:	<i>Sylvia</i>
Specia:	<i>S.atricapilla</i>

Denumire

Sylvia atricapilla

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din latinescul silva sau sylvia – pasare mica de padure.

Caracterizarea speciei

Specia este intalnita in habitate forestiere cu copaci inalti pentru cautare hranei si strat arbutiv pentru cuibarit. Mai poate fi intalnita si in parcuri si gradini cu copaci si arbusti razleti. Ceva mai mica decat o vrabie de casa cu lungimea corpului de 13,5-15 cm, anvergura aripilor de 15-17 cm si greutatea corpului de 21 g. Masculul are un capison negru, partea superioara gri si

partea inferioara pala. Femela are un capison caramiziu, partea superioara maronie si partea superioara bej. Coada este lunga cu capatul cozii patratos. Se hraneste cu insecte si alte nevertebrate in timpul sezonului de cuibarit si fructe in sezonul de toamna si iarna. Longevitatea in salbaticie este de 2 ani.

Localizare si comportament

Este o specie cuibaritoare pe tot cuprinsul Europei. Pasarile din nordul si estul Europei petrec iarna in sudul Europei si sud catre Africa subsahariana. Migratia de toamna incepe in august si majoritatea pasarilor ajung inapoi in teritoriile de cuibarit in lunile aprilie-mai ale anului urmator. Se hraneste la inaltimi medii si mari in timpul zilei prin capturarea insectelor sau cu fructe de padure din copaci sau arbusti. Reproducerea incepe la varsta de un an. Masculii isi apara teritoriul prin urmarirea intrusilor, iar in acest teritoriu incep sa construiasca cateva cuiburi in forma de cupa in arbusti sau tufisuri. Cand femela ajunge in teritoriu, ori isi alege unul din cuiburi ori incepe sa construiasca altul. Ambii parteneri captureaza cuibul ales cu iarba si par.

Populatie

Populatia cuibaritoare europeana este foarte mare de 25.000.000-49.000.000 perechi, populatia crescand in multe din regiunile sale in perioada 1990-2000. Populatia cuibaritoare a Romaniei numara in prezent 650.000-900.000 de perechi.

Reproducere

2-7 oua sunt depuse in aprilie si clocite de ambii parteneri pentru 10-16 zile. Dimensiunea medie a oului este de 20x15 mm. Ambii parinti hranesc puii pana cand acestia parasesc cuibul la 10-15 zile de la eclozare. Puii sunt ulterior dependenti de parinti pentru inca 2-3 saptamani. Fiecare pereche creste una sau doua generatii pe sezon.

Se hraneste cu insecte si alte nevertebrate in timpul sezonului de cuibarit si fructe in sezonul de toamna si iarna.

Amenintari si masuri de conservare

O intarire a legislatiei stricte este necesara in unele din tarile mediteraneene acolo unde silvia cu cap negru este considerata o delicatasa si este capturata si ucisa ilegal. Cu toate acestea specia traieste in siguranta in zonele reimpadurite si in zonele urbane acolo unde s-au adaptat bine la hranirea din hranitori artificiale.

Situri desemnate pentru conservare

Este obiectiv de conservare in ROSPA0091 Padurea Babadag si ROSPA0100 Stepa Casimcea.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes: PUG

4. Date privind aria naturala protejata, parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000 - situl de protectie avifaunistica RO SPA 0026 Cursul Dunarii – Bazias – Portile de Fier

Orasul Moldova Noua se afla pe teritoriul Parcului Natural Portile de Fier, care este inclus in suprafata ariei de protectie avifaunistica RO SPA 0026 Cursul Dunarii – Bazias – Portile de Fier, mentionata in Hotararea Guvernului Romaniei nr. 1284/2007, privind declararea ariilor de protectie speciala avifaunistica ca parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000 in Romania, modificata si completata prin Hotararea Guvernului Romaniei nr. 971/2011.

4.1 Suprafata de teren apartinand orasului Moldova Noua care se suprapune peste parti ale ariei naturale protejate, parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000 – situl de protectie avifaunistica RO SPA 0026 Cursul Dunarii – Bazias – Portile de Fier

Situl de protectie avifaunistica RO SPA 0026 Cursul Dunarii – Bazias – Portile de Fier, parte integranta a retelei ecologice europene NATURA 2000, are o suprafata de 10 331,00 ha.

Suprafata de teren apartinand orasului Moldova Noua, care se suprapune partial peste parti ale ariei naturale protejate RO SPA 0026 Cursul Dunarii – Bazias – Portile de Fier reprezinta 15% din suprafata sitului.

4.2 RO SPA 0026 Cursul Dunarii – Bazias – Portile de Fier - date privind aria naturala protejata, parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000, - situl de protectie avifaunistica conform Formularului Standard Natura 2000

4.2.1 Localizarea sitului

- *Coordonatele caracteristice:*
 - *Latitudine: 44.0119638*
 - *Longitudine: 21.0028222*

- **Suprafata sitului: 10 331,00 ha;**
- **Regiune biogeografica: continentala 100 %**
- **Regiunile administrative:**

NUTS	Numele regiunii
RO41	SUD - VEST
RO42	VEST

Informatii generale

- **Tip sit : A**
- **Cod: ROSPA0026**
- **Tip de proprietate: proprietate de stat**

Specii prevazute la articolul 4 din Directiva 2009/147/CE, specii enumerate in anexa II la Directiva 92/43/CEE si evaluarea sitului in ceea ce le priveste

Cod	Specie Denumire	Tip	Populatie			Categ CIRIVIP	AIBICID Pop	Sit		
			Marime		UM			AIBIC		
			Min	Max				Conserv	Izolare	Global
A085	<i>Accipiter gentilis</i> (Uliu porumbar)	P				R	D			
A086	<i>Accipiter nisus</i> (Uliu pasarar)	W	1		i	R	D			
A298	<i>Acrocephalus arundinaceus</i> (Lacar mare)	C				C	D			
A296	<i>Acrocephalus palustris</i> (Lacar de mlastina)	C				R	D			
A295	<i>Acrocephalus schoenobaenus</i> (Lacar mic)	C				C	D			
A297	<i>Acrocephalus scirpaceus</i> (Lacar de stof)	C				C	D			
A247	<i>Alauda arvensis</i> (Ciocarie de camp)	C				C	D			
A054	<i>Anas acuta</i> (Rata sulitar)	C	26		i	C	D			
A056	<i>Anas clypeata</i> (Rata lingurar)	C	400	600	i	C	D			
A056	<i>Anas clypeata</i> (Rata lingurar)	W	4		i	C	D			
A052	<i>Anas crecca</i> (Rata pitica)	C	350		I	R	D			
A052	<i>Anas crecca</i> (Rata pitica)	W	300		i	R	D			
A050	<i>Anas penelope</i> (rata fluieratoare)	C	877	1200	i	R	D			
A050	<i>Anas penelope</i> (rata fluieratoare)	W	550		i	R	D			
A053	<i>Anas platyrhynchos</i> (Rata mare)	C	1100	2300	i	R	D			
A053	<i>Anas platyrhynchos</i> (Rata mare)	W	877		i	R	D			
A055	<i>Anas querquedula</i> (Rata caraitoare)	R	50		i	R	B	B	C	A
A055	<i>Anas querquedula</i> (Rata caraitoare)	C	2500		i	R	B	B	C	A
A043	<i>Anser anser</i> (Gasca de vara)	C	120	240	i	R	D			
A228	<i>Apus melba</i> (Drepnea mare)	R				R	C	A	C	B
A028	<i>Ardea cinerea</i> (Starc cenusiu)	R	39		p	R	D			
A028	<i>Ardea cinerea</i> (Starc cenusiu)	C	100		i	R	D			
A028	<i>Ardea cinerea</i> (Starc cenusiu)	W	10		i	R	D			
A221	<i>Asio otus</i> (Ciuf de padure)	C				R	D			
A059	<i>Aythya ferina</i> (Rata cu cap castaniu)	W	22000	26500	i	R	B	B	C	A
A061	<i>Aythya fuligula</i> (Rata motata)	C	4500		i	R	B	B	C	A
A061	<i>Aythya fuligula</i> (Rata motata)	W	2748		i	R	B	B	C	A
A060	<i>Aythya nyroca</i>	R	50	70	p	R	C	B	C	B
A060	<i>Aythya nyroca</i>	C	500	1000	i	R	C	B	C	B
A067	<i>Bucephala clangula</i> (Rata sunatoare)	W	904	1560	i	R	B	B	C	A

Studiu de Evaluare Adecvata privind Planul Urbanistic General si Regulamentul Local de Urbanism al orasului Moldova Noua, judetul Caras Severin – revizia 1

Specie		Populatie					Sit			
Cod	Denumire	Tip	Marime		UM	Categ CIRIVIP	AIBICID Pop	AIBIC		
			Min	Max				Conserv	Izolare	Global
A087	<i>Buteo buteo</i> (Sorecar comun)	R	4		i	R	D			
A087	<i>Buteo buteo</i> (Sorecar comun)	W	2		i	R	D			
A088	<i>Buteo lagopus</i> (Sorecar incaltat)	W	1		i	R	D			
A403	<i>Buteo rufinus</i>	W	2	4	i	R	D			
A336	<i>Carduelis cannabina</i> (Canepar)	C				C	D			
A364	<i>Carduelis carduelis</i> (Sticlete)	C				C	D			
A363	<i>Carduelis chloris</i> (Florinte)	C				C	D			
A030	<i>Ciconia nigra</i>	R	2		i	R	C	B	C	C
A082	<i>Circus cyaneus</i>	W	2		i	R	D			
A212	<i>Cuculus canorus</i> (cuc)	R				R	D			
A038	<i>Cygnus cygnus</i>	C	180	200	i	V	C	B	C	B
A036	<i>Cygnus olor</i> (Lebada cucuiata, L.de vara)	C	8	10	i	R	D			
A253	<i>Delichon urbica</i> (Lastun de casa)	C				C	D			
A207	<i>Egretta alba</i>	C	120	160	i	R	C	B	B	B
A026	<i>Egretta garzetta</i>	R	40		i	R	C	B	C	C
A026	<i>Egretta garzetta</i>	C	30		i	R	C	B	C	C
A269	<i>Erethacus rubecula</i> (Macaleandru)	C				C	D			
A096	<i>Falco tinnunculus</i> (Vanturel rosu)	R	16	20	p	R	D			
A096	<i>Falco tinnunculus</i> (Vanturel rosu)	W	4	20	i	R	D			
A359	<i>Fringilla coelebs</i> (Cinteza de padure)	C				C	D			
A125	<i>Fulica atra</i> (Lisita)	C	4000	12000	i	C	B	B	C	A
A125	<i>Gallinula chloropus</i> (Gainusa de balta)	R	27	40	p	R	D			
A125	<i>Gallinula chloropus</i> (Gainusa de balta)	C	350	400	i	R	D			
A125	<i>Gallinula chloropus</i> (Gainusa de balta)	W	120	200	i	R	D			
A002	<i>Gavia artica</i>	W	27		i	R	B	B	C	B
A001	<i>Gavia stellata</i>	W	2		i	R	C	B	C	C
A075	<i>Haliaeetus albicilla</i>	W	2		i	C	C	B	B	B
A251	<i>Hirundo rustica</i> (Randunica)	C				C	C	B	B	B
A459	<i>Larus cachinnans</i> (Pescarus pontic)	C	250	400	i	C	D			
A459	<i>Larus cachinnans</i> (Pescarus pontic)	W	100	120	i	C	D			
A183	<i>Larus fuscus</i> (Pescarus negricios)	C	1		i	R	D			
A179	<i>Larus ridibundus</i> (Pescarus razator)	P	2000	3000	p	C	D			
A156	<i>Limosa limosa</i> (Sitar de mal)	C	120	200	i	C	D			
A292	<i>Locustella luscinioides</i> (Grelusel de stof)	C				C	D			
A291	<i>Luscinia megarhynchos</i> (Privighetoare roscata)	C				C	D			
A068	<i>Mergus albellus</i>	W	1200	1500	i	C	A	B	C	B
A070	<i>Mergus merganser</i> (Ferestras mare)	W	4		i	R	D			
A069	<i>Mergus serrator</i> (Ferestras motat)	W	4		i	C	D			
A230	<i>Merops apiaster</i> (Prigorie)	R	10	15	p	R	D			
A383	<i>Miliaria calandra</i> (Presura sura)	C				C	D			
A073	<i>Milvus migrans</i>	R				R	C	B	A	B
A260	<i>Motacilla flava</i> (Codobatura galbena)	C				C	D			
A262	<i>Motacilla alba</i> (Codobatura alba)	C				C	D			
A319	<i>Muscicapa striata</i> (Muscar sur)	C				C	D			
A058	<i>Netta rufina</i> (Rata cu ciuf)	C	2	8	i	C	D			
A337	<i>Oriolus oriolus</i> (Grangur)	C				C	D			
A094	<i>Pandion haliaetus</i>	C				P	D			
A017	<i>Phalacrocorax carbo</i> (Cormoran mare)	R	120		p	C	D			
A017	<i>Phalacrocorax carbo</i> (Cormoran mare)	C	800	900	i	C	D			
A017	<i>Phalacrocorax carbo</i> (Cormoran mare)	W	240		i	C	D			
A393	<i>Phalacrocorax pygmeus</i>	C	500	700	i	R	C	B	C	B
A393	<i>Phalacrocorax pygmeus</i>	W	684	890	i	C	C	B	C	B

Studiu de Evaluare Adecvata privind Planul Urbanistic General si Regulamentul Local de Urbanism al orasului Moldova Noua, judetul Caras Severin – revizia 1

Specie		Populatie					Sit			
Cod	Denumire	Tip	Marime		UM	Categ CIRIVIP	AIBICID Pop	AIBIC		
			Min	Max				Conserv	Izolare	Global
A273	<i>Phoenicurus ochrurus</i> (Codros de munte)	C				C	D			
A005	<i>Podiceps cristatus</i> (Corcodel mare)	R	54		p	C	D			
A005	<i>Podiceps cristatus</i> (Corcodel mare)	C	340	400	i	C	D			
A005	<i>Podiceps cristatus</i> (Corcodel mare)	W	16		i	C	D			
A006	<i>Podiceps grisegena</i> (Corcodel cu gat rosu)	R	4		p	C	D			
A006	<i>Podiceps grisegena</i> (Corcodel cu gat rosu)	C	80	90	i	C	D			
A008	<i>Podiceps nigricollis</i> (Corcodel cu gat negru)	R	17		i	R	D			
A008	<i>Podiceps nigricollis</i> (Corcodel cu gat negru)	W	18			R	D			
A249	<i>Riparia riparia</i> (Lastun de mal)	C				C	D			
A275	<i>Saxicola rubetra</i> (Maracinar mare)	C				C	D			
A276	<i>Saxicola torquata</i> (maracinar negru)	C				C	D			
A351	<i>Sturnus vulgaris</i> (Graur)	C				C	D			
A004	<i>Tachybaptus ruficollis</i> (Corcodel mic)	R	56		p	P	D			
A004	<i>Tachybaptus ruficollis</i> (Corcodel mic)	W	68		i	P	D			
A162	<i>Tringa totanus</i> (Ffluierar cu picioare rosii)	C	40	80	i	C	D			
A283	<i>Turdus merula</i> (Mierla)	C				C	D			
A285	<i>Turdus philomelos</i> (Sturz cantator)	C				C	D			
A232	<i>Upupa epops</i> (Pupaza)	C				C	D			
A142	<i>Vanellus vanellus</i> (Nagat)	C	150	300	i	C	D			

Legenda

Tip: R-rezidenta; C-cuibaritoare; W-de pasaj, P-permanenta

Populatie: C –specie comuna, R -specie rara, V -foarte rara, P -specia este prezenta

Evaluare (populatie): A -100 ≥ p > 15%, B -15 ≥ p > 2%, C -2 ≥ p > 0%, D –nesemnificativa

Evaluare (conservare): A -excelenta, B -buna, C -medie sau redusa

Evaluare (izolare):A -(aproape) izolata, B -populatie ne-izolata, dar la limita ariei de distributie, C -populatie ne-izolata cu o arie de raspandire extinsa

Evaluare (globala): A -excelenta, B -buna, C –considerabila

Unitatea de masura: i= indivizi; p= perechi.

Categ.= categorii de abundenta: C = comun, R= rar, V= foarte rar, P= prezent.

Calitatea datelor: G=buna, bazata pe studii; M= medie, bazata pe date partiale, extrapolate; P = slaba, bazata pe estimari, DD = date insuficiente.

Alte specii importante de flora si fauna existente in sit

Specii		Populatie				Motivatii								
Grup	Cod	Denumire stiintifica	S	NP	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Anexa		Alte categorii			
					Min.	Max.			IV	V	A	B	C	D
A	2361	<i>Bufo bufo</i> (broasca raioasa bruna)						C					X	

4.2.2 Descrierea sitului

Caracteristici generale ale sitului

<i>Cod</i>	<i>Clase habitate</i>	<i>Acoperire %</i>
<i>N06</i>	<i>Rauri, lacuri</i>	<i>95,18</i>
<i>N07</i>	<i>Mlastini, turbarii</i>	<i>0,69</i>
<i>N12</i>	<i>Culturi (teren arabil)</i>	<i>0,30</i>
<i>N14</i>	<i>Pasuni</i>	<i>2,61</i>
<i>N15</i>	<i>Alte terenuri arabile</i>	<i>0,36</i>
<i>N16</i>	<i>Paduri de foioase</i>	<i>0,41</i>
<i>N23</i>	<i>Alte terenuri artificiale (localitati, mine)</i>	<i>0,30</i>
<i>N26</i>	<i>Habitare de paduri (paduri in tranzitie)</i>	<i>0,10</i>
<i>Total acoperire</i>		<i>99,95</i>

Alte caracteristici ale sitului

Situl cuprinde Dunarea cu bancuri namoloase cu vegetatie tip de Hydrocharition, pajisti cu tufisuri de salcii arbustive, constituind un punct de concentrare pe plan national si european a numeroase specii de pasari salbatice, fiind unul din putinele locuri in care pe o suprafata atat de restransa, sa se poata intalni un numar atat de mare de specii de pasari salbatice ca in aceasta zona

4.2.3 Calitate si importanta

Acest sit gazduieste efective importante ale unor specii de pasari protejate, conform datelor avem urmatoarele categorii:

- *numar de specii din anexa nr. 1 a Directivei Pasari: 12*
- *numar de alte specii migratoare, listate in anexele Conventiei asupra speciilor migratoare: 62*
- *numar de specii periclitare la nivel global: 3*

Situl este important in perioada de migratie pentru urmatoarele specii de pasari:

- *Mergus albellus-ferestras mic*
- *Cygnus cygnus-lebada de vara*
- *Egretta alba-egreta mare*
- *Aythya nyroca-rata rosie*
- *Anas platyrhynchos-rata mare*

- *Phalacrocoraxpygmaeus*-cormoranul mic
- *Aythya ferina*-rata cu cap castaniu
- *Aythya fuligula*-rata motata
- *Bucephala clangula*-rata sunatoare

Deasemeni situl este important pentru iernat pentru urmatoarele specii de pasari:

- *Mergus albellus*-ferestras mic
- *Cygnus cygnus*-lebada de vara
- *Egretta albae*-egreta mar,
- *Anas platyrhynchos*-rata mar,
- *Phalacrocorax pygmaeus*-cormoranul mi,
- *Aythya ferina*-rata cu cap castani,
- *Aythya fuligula*-rata motata
- *Bucephala clangula*-rata sunatoare
- *Fulica atra*-lisita

In perioada de migratie a pasarilor situl gazduieste mai mult de 20.000 de exemplare de pasari de balta, fiind declarat ca sit RAMSAR.

Pe langa speciile mentionate in Hotararea Guvernului nr. 1284/2007, cu modificarile si completarile ulterioare, situl este important si pentru speciile de amfibieni, reptile, mamifere, care gasesc in acest spatiu conditiile bio-ecologice necesare dezvoltarii si conservarii favorabile a acestora. De asemenea alaturi de speciile de vertebrate, cohabiteaza si specii de nevertebrate si plante, care sunt incluse pe anexele actelor normative nationale si internationale, dar si pe listele rosii ale prezentului act.

Managementul sitului este asigurat de Administratia Parcului Natural Portile de Fier, din cadrul Regiei Nationale a Padurilor-Romsilva.

4.2.4 Vulnerabilitate

Vulnerabilitatea sitului este data de introducerea animalelor domestice pe insule, precum si acte de braconaj la vanatoare si pescuit. Protectia habitatelor speciilor de flora si fauna se impune pentru eliminarea impactelor negative cauzate prin pasunatul cu animale domestice in mod neorganizat si necontrolat, taieri de nuiele de rachita, recoltarea de plante medicinale si aromatice, extragerea de materiale de constructie (nisip, pietris, etc), precum si prevenirea poluarii apelor cu deseuri menajere si a animaliere provenite din gospodariile populatiei din localitatile situate in amonte.

Desemnarea sitului:

- *Ordinul nr.7/1990 al Departamentului Silviculturii din Ministerul Apelor , Padurilor si Protectiei Mediului ;*
- *Legea nr. 5/2000- privind amenajarea teritoriului - sectiunea III Aarii Protejate;*
- *H.G. 230/2003- privind delimitarea rezervatiilor biosferei, parcuri nationale si naturale , si constituirea administratiilor acestora ;*
- *H.G.2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturala protejata pentru noi zone.*

Statutul de protectie al sitului si legatura cu siturile corine biotope

Clasificare la nivel national si regional

<i>Cod</i>	<i>Categorie IUNC</i>	<i>Acoperire (%)</i>
<i>RO04</i>	<i>IV</i>	<i>0,49</i>
<i>RO05</i>	<i>V</i>	<i>100.00</i>
<i>RO07</i>		<i>0,23</i>

Relatiile sitului cu alte arii protejate – desemnate la nivel national sau regional

<i>Cod</i>	<i>Categorie</i>	<i>Tip</i>	<i>%</i>	<i>Codul national si numele ariei naturale protejate</i>
<i>RO04</i>	<i>Rezervatie naturala</i>	<i>*</i>	<i>0,49</i>	<i>2.299 –Balta Nera - Dunare</i>
<i>RO04</i>	<i>Rezervatie naturala</i>	<i>/</i>		<i>2.609 – Cazanele Mari si Cazanele Mici</i>
<i>RO05</i>	<i>Parc national</i>	<i>-</i>	<i>100,00</i>	<i>D - Parcul Natural Portile de Fier</i>

Amenintari, presiuni, activitati cu impact asupra sitului

Cele mai importante impacte si activitati cu efect mare asupra sitului:

<i>Impact negativ</i>				
<i>Intensitate</i>	<i>Cod</i>	<i>Amenintari si presiuni</i>	<i>Poluare (cod)</i>	<i>In sit/in afara</i>
<i>H</i>	<i>E01</i>	<i>Zone urbanizate,habitate umane (locuinte umane)</i>	<i>N</i>	<i>O</i>
<i>H</i>	<i>F02.0</i>	<i>Capcane,varse, vintire,etc</i>	<i>N</i>	<i>I</i>
<i>H</i>	<i>H01</i>	<i>Poluarea apelor de suprafata (limnice,terestre,marine</i>	<i>N</i>	<i>I</i>

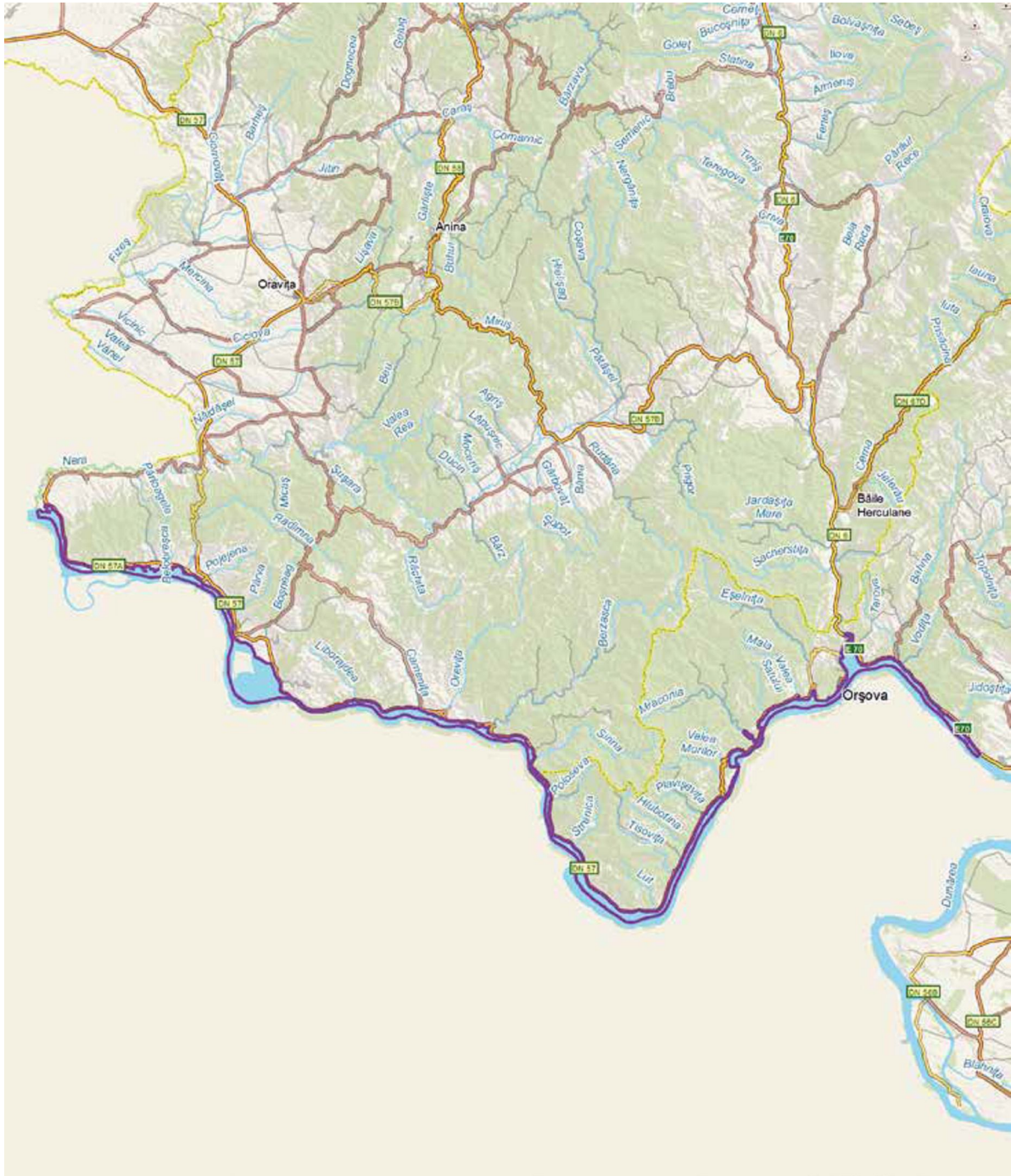
		<i>si salmastre)</i>		
<i>H</i>	<i>I01</i>	<i>Specii invazive non-native (alogene)</i>	<i>N</i>	<i>I</i>
<i>H</i>	<i>K02.03</i>	<i>Eutrofizare (naturala)</i>	<i>N</i>	<i>I</i>

Cele mai importante impacte si activitati cu efect mediu/mic asupra sitului:

<i>Impact negativ</i>				
<i>Intensitate</i>	<i>Cod</i>	<i>Amenintari si presiuni</i>	<i>Poluare (cod)</i>	<i>In sit/in afara</i>
<i>M</i>	<i>A07</i>	<i>Utilizarea produselor biocide, hormoni, si substante chimice</i>	<i>N</i>	<i>O</i>
<i>M</i>	<i>C01.01</i>	<i>Extragere de nisip si pietris</i>	<i>N</i>	<i>I</i>
<i>M</i>	<i>D03.01</i>	<i>Zona portuara</i>	<i>N</i>	<i>I</i>
<i>M</i>	<i>D03.02</i>	<i>Navigatie</i>	<i>N</i>	<i>O</i>
<i>M</i>	<i>E03.01</i>	<i>Depozitarea deseurilor menajere/deseuri provenite din baze de agrement</i>	<i>N</i>	<i>O</i>
<i>M</i>	<i>E03.02</i>	<i>Depozitarea deseurilor industriale</i>	<i>N</i>	<i>O</i>
<i>M</i>	<i>F02.03</i>	<i>Pescuit de agrement</i>	<i>N</i>	<i>I</i>
<i>M</i>	<i>F03.02.03</i>	<i>Capcane, otravire, braconaj</i>	<i>N</i>	<i>I</i>

Din Catalogul habitatelor, speciilor si siturilor Info Natura 2000 in Romania, editia 2013 a Ministerului Mediului si Schimbarilor Climatice, pagina 658, reproducem schita RO SPA 0026 Cursul Dunarii-Bazias-Portile de Fier.

RO SPA 0026 Cursul Dunarii-Bazias-Portile de Fier



4.2.5 Specii de pasari enumerate in Anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE cuprinse in Formularul Standard al sitului - RO SPA 026 Cursul Dunarii – Bazias – Portile de Fier - si evaluarea in ceea ce priveste prezenta acestora in zona proiectului

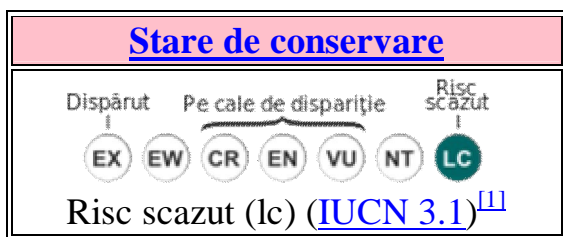
Stare de conservare

Starea de conservare a unei specii este un indicator al probabilitatii ca specia respectiva sa continue sa supravietuiasca in prezent sau in viitor. Exista multi factori care sunt luati in considerare cand se acorda o stare de conservare a unei specii: nu conteaza doar numarul total al indivizilor speciei care traiesc, ci si cresterile si descresterile populatiei de-a lungul timpului, rata de succes a reproducerii, amenintarile cunoscute etc.

Cel mai cunoscut sistem de clasificare al starii de conservare din lume este Lista Rosie a IUCN (International Union for Conservation of Nature). Conform lui starile de conservare sunt:

- ***”Extinct” (EX)*** – nu exista niciun dubiu rezonabil ca ultimul specimen a murit.
- ***”Extinct in the Wild” (EW)*** – se cunoaste ca a supravietuit doar in captivitate sau in populatii naturalizate in afara arealului sau de rapandire.
- ***”Critically Endangered” (CR)*** – risc extrem de mare de disparitie in salbaticie.
- ***”Endangered” (EN)*** – risc foarte mare de disparitie in salbaticie.
- ***”Vulnerable” (VU)*** – risc inalt de periclitare in salbaticie.
- ***”Near Threatened” (NT)*** – probabil sa devina pe cale de disparitie in viitorul apropiat.
- ***”Least Concern” (LC)*** – risc scazut. Nu se califica pentru o categorie de risc mai ridicat. Taxonii de o scara larga si in abundenta sunt inclusi in aceasta categorie.
- ***”Data Deficient” (DD)*** – nu sunt suficiente date pentru a face o evaluare a riscului sau de disparitie.
- ***”Not Evaluated” (NE)*** – nu a fost evaluat inca in baza criteriilor.

Accipiter nisus – Uliu pasasar



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Accipitriformes
Familia:	Accipitridae
Genul:	<i>Accipiter</i>
Specia:	<i>A. nisus</i>

Denumire

Accipiter nisus

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine latinescul *accipiter* – nume comun pentru pasarile rapitoare.

Caracterizarea specie

Uliul pasasar (*Accipiter nisus*) (denumit si uliu mic, uliul pasarilor, uliu pasaresc, uliu pasasar, uliu pasaratic, uliul vrabiilor, regional si uli de pasari, uli de pasare, uli de hulubi, uli vrabier) este o pasare rapitoare de zi din familia Accipitridae, de talie mica (intre gugustiuc si porumbel) care traieste

in padurile de deal si munte, sau mai joase din Europa, Asia si nord-vestul Africii. Populatiile din nordul Eurasiei sunt migratoare, cele din centrul Eurasiei sunt partial migratoare, iar populatiile din sudul Europei sunt sedentare. Pasarile migreaza toamna spre locurile de iernare din sudul Europei, Africa, Orientul Mijlociu si sudul Asiei.

Femela este mult mai mare decat masculul. Lungimea corpului este de 28 - 38 de cm, iar greutatea de 185-342 g pentru femela si 110-196 g pentru mascul. Anvergura aripilor de 58-80 de cm. Ciocul este negricios, iar picioarele galbene cu gheare negre. Masculul are spatele cenuziu inchis, cu exceptia unei zone mici de culoare albicioasa pe ceafa si deasupra ochilor. Gatul albicios este acoperit cu dungi longitudinale brune subtiri. Partea inferioara este alba cu dungi brun-roscate transversale. In zbor, coada lunga este brazdata de benzi transversale rare cenuzii si brune inchise, cu o banda terminala mai lata. Femela are spatele cafeniu, iar partea inferioara este alba cu dungi transversale cafenii.

Cuibul este plat, construit cu precadere de femele, din crengi uscate intercalate si captusit cu ramuri verzi. Cuibul este reinnoit in fiecare an si amplasat in zona de tranzitie dintre ramurile uscate si ramurile verzi, la o inaltime de 5-8 metri. Ponta cuprinde 3-6 oua, depuse la intervale de 2-4 zile din mai pana la inceputul lui iunie. Ouale de 40 x 32 mm sunt sferice, mate, alb-calcaros, punctate neregulat cu gri-violet pana la maro inchis, cu pete in forma de dungi; la capatul rotund cateodata sub forma de caciula. Incubatia dureaza 32-35 de zile pentru fiecare ou si 42 de zile pentru ponta intreaga. Clocitul incepe dupa depunerea a 2-3 oua si este asigurat de femela, care este hranita in acest timp de mascul. Are loc o singura clocire pe an. Puii sunt nidicoli, acoperiti la inceput cu un puf scurt, rar, alb, apoi cu un puf mai lung, brun-roscat pe partea superioara si alb pe cea inferioara. Puii sunt hraniti de femela in primele 4-5 zile, cu hrana adusa de mascul. La 13 zile puii isi iau hrana independent, la 28 de zile se acopera complet cu pene, iar la 32 de zile pot zbura.

Are un zbor planat foarte rapid. Vaneaza ziua, prin paduri, liziere, parcuri si gradini din zonele apropiate oraselor, lovind pe neasteptate pasari mici. Se hraneste indeosebi cu pasari mici: vrabii, presuri, ciocarlii, grauri, sturzi, mierle etc.; femela, care este mai mare, prinde si porumbei, stancute, sitari, gaita etc. Se hraneste mai rar cu soareci, broaste, insecte mari.

In Romania si Republica Moldova este o specie rara ca pasare clocitoare, raspandita in paduri de deal si munte si foarte rar in zone cu altitudini joase. Apare mai frecvent iarna, cand vine din regiunile nordice. Este intalnit frecvent in orase, unde vaneaza vrabii si mierle ce se gasesc din abundenta in aceste locuri. In Romania populatia estimata este de 1200- 1400 de perechi.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Accipiter gentilis – Uliu porumbar



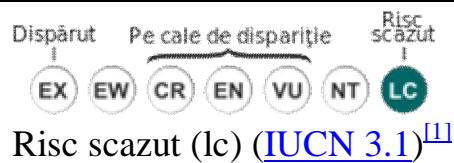
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Falconiformes
Familia:	Accipitridae
Genul:	<i>Accipiter</i>
Specia:	<i>A. gentilis</i>

Denumire

Accipiter gentilis

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este neseemnificativa.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine latinescul *accipiter* – nume comun pentru pasarile rapitoare.

Caracterizarea speciei

Uliul porumbar este o specie comuna in toata regiunea temperata si subpolara a emisferei nordice a Terrei. Habitatul specific consta in paduri de foioase sau conifere unde poate captura pasari de talie mica sau specii de porumbei.

Acestea reprezinta hrana primara a uliului porumbar. Femela este mult mai mare decat masculul, cu o anvergura mai mica decat cea a sorecarului comun, dar pare mai robusta. Masculul este, de obicei, considerabil mai mare decat cioara griva. Se remarca aripile relativ scurte si coada lunga, cu penajul subcodal alb si stufos. Penajul masculului este asemanator cu al femelei are mici diferente de nuanta, cu spatetele gri, iar partea inferioara dungata alb cu negru, dungile acopera si partea superioara a picioarelor. Coada este de culoare gri cu benzi negre pe transversala, iar varful cozii negru. Ciocul este negru si incovoiat cu baza galbena, iar capul de culoare gri cu spranceana alba. Lungimea corpului este de 55-61 cm, iar anvergura aripilor este de 98-115 cm, cu o masa corporala de 631-1364 g. Longevitatea maxima atinsa in salbaticie este de 11-12 ani.

Localizare si comportament

Uliul porumbar este o specie in general sedentara, cu toate ca poate efectua migratii altitudinale in functie de scaderea temperaturii in anotimpul rece, din zonele inalte la cele de campie. Raspandirea speciei este vasta, pe toate continentele nordice, respectiv America de Nord, Europa si Asia, acolo unde exista habitate de padure de toate tipurile, atat cu frunze cazatoare cat si de conifere. Cuibareste solitar, de obicei in arbori cu coronamentul bogat, cum sunt stejarii sau brazii, dar poate cuibari si in regiuni mai joase, in zone din apropierea trupurilor de apa, in salcete sau plopi albi si negri. Perechile sunt monogame si se formeaza de obicei pe toata durata vietii, perioada de cuibarit desfasurandu-se in lunile mai-august. Cuibul este amenajat la imbinarea crengilor groase cat mai aproape de trunchiul copacului si are un diametru de aproximativ 1 m, fiind format din crengute uscate, excremente, puf si pene. Puii sunt hraniti de ambii parinti pana invata sa zboare si devin independenti. Hrana consta de obicei din pasari de talie mica sau porumbei salbatici, dar prinde adesea si rozatoare, reptile si chiar amfibieni. Ulii porumbari devin activi pentru reproducere din al doilea an de viata.

Populatie

Populatia europeana este relativ mare, peste 160.000 de perechi cuibaritoare, populatia crescand in perioada 1970-1990. Populatiile au scazut in perioada 1990-2000, dar au crescut in unele tari din Europa, astfel incat populatia generala a crescut per total. In Romania, specia are o populatie de aproximativ 5.000-7.000 de perechi cuibaritoare.

Reproducere

Femelele depun 2-4 oua in lunile aprilie-mai, incubatia este de 28-38 zile. Puii dezvoltata penajul de juvenili la aproximativ 62-73 de zile de la eclozare, parintii ingrijindu-i in tot acest timp. Puii devin independenti la aproximativ 65-75 de zile de la eclozare si parasesc cuibul in cautarea hranei. Perechile au de obicei o singura ponta pe sezon, dar pot avea doua ponte in cazul in care prima este pierduta.

Amenintari si masuri de conservare

Pierderea sau defrisarea padurilor din zonele colinare si montane este principala cauza a reducerii efectivelor de ulii porumbari in Europa. Incendiile si utilizarea pesticidelor au provocat de asemenea scaderi majore in randul populatiilor tarilor europene si nord-americane. In concluzie, taierea copacilor ar trebui sa se desfasoare in afara sezonului de imperechere, iar nivelul de pesticide ar trebui monitorizat indeaproape.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes: PUG

Acrocephalus arundinaceus – Lacar mare



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Acrocephalidae
Genul:	<i>Acrocephalus</i>
Specia:	<i>A. arundinaceus</i>

Denumire

Acrocephalus arundinaceus

Stare de conservare

Dispărut Pe cale de dispariție Risc scăzut

EX EW CR EN VU NT LC

Risc scazut (lc) (IUCN 3.1)^[1]

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine latinescul *accipiter* – nume comun pentru pasarile rapitoare.

Caracterizarea specie

Traieste in zone cu vegetatie acvatica, in special in zonele cu stuf si trestie, la ape mici. Cel mai mare lacar din Europa are o lungime a corpului de 19-20 de

centimetri, o anvergura a aripilor de 25-29 de centimetri si o greutate de 22-31 de grame. Prezinta culori maronii deschise pe partile superioare, albe pe partile inferioare, cu laterale alburii si o dunga intunecata la nivelul ochilor. Ciocul este lung si greu, iar coada este si ea lunga. Nu exista deosebiri mari intre mascul si femela. Dieta consta cu preponderenta din insecte si alte nevertebrate, ocazional din vertebrate mici, iar toamna mananca si fructe. Cea mai longeviva pasare din salbaticie ajunge la varsta de 10 ani.

Localizare si comportament

Este un vizitator de vara al Europei. Pasarile stau peste iarna in Africa subsahariana, isi parasesc locurile de cuibarit in august si ajung inapoi in Europa in luna martie, sau cel mai tarziu in aprilie. Este o specie diurna, prinde insecte in timp ce topaie prin vegetatia mica. In fiecare primavara, masculul isi atrage o femela cantand cat poate de tare, iar odata ce a gasit-o, canta ca sa isi protejeze si sa isi marcheze teritoriul. Uneori este monogam, dar unii masculi au si cate doua sau trei partenere. Femela impleteste un cuib din frunze in jurul tulpinilor de stuf, la aproximativ un metru deasupra apei.

Populatie

Populatia care cuibareste in Europa este foarte mare, numara intre 1,5 si 2,9 milioane de perechi. Cateva populatii de pasari din vest au cunoscut un regres in perioada 1990-2000, dar populatiile cheie din zonele estice, inclusiv din Romania, au ramas stabile.

Reproducere

Se imperecheaza in perioada martie-iulie, in functie de zona in care se afla. Femela depune intre trei si sase oua pe care le incubeaza pentru o perioada de doua saptamani. Ambii parinti hranesc puii, care ajung as paraseasca cuibul la 12-14 zile de la eclozare. Rar, femelele scot si un al doilea rand de pui pe an.

Amenintari si masuri de conservare

Declinul speciei a fost pus pe seama pierderii habitatului si a descresterii ariilor acoperite de stuf. Specia cuibareste in stufaris, de aceea este important ca astfel de arii sa fie conservate. Pierderea habitatului se datoreaza asanarii baltilor si transformarii acestor locatii in terenuri agricole.

In Romania este prezenta in sezonul de vara, iar toamna migreaza pentru a ierna in Africa de Vest si Centrala; este raspandita in Delta Dunarii si in baltile cu stufarisuri din restul tarii.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Acrocephalus palustris – Lacar de mlastina



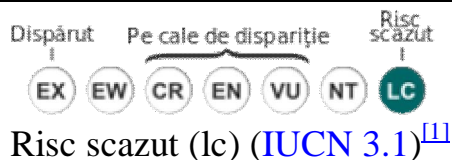
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Acrocephalidae
Genul:	<i>Acrocephalus</i>
Specia:	<i>A. palustris</i>

Denumire

Acrocephalus palustris

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

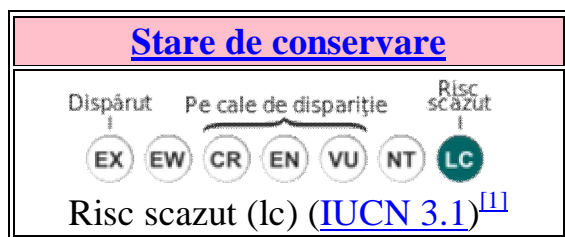
Lacarul de mlastina (*Acrocephalus palustris*) este o pasare din ordinul Passeriformes, familia Acrocephalidae. Este larg raspandita in Europa, cu exceptia teritoriilor nordice. Cuibareste regulat in Romania, ii putem vedea in aprilie-august. Este mai mica decat vrabia, lungimea corpului fiind de 13 cm, anvergura aripilor de 18-21 de cm, greutatea de 10-15 grame. Nu exista dimorfism sexual. Este pasarea zonelor umede, traieste in mlastina, iazuri, pe campii umede. In sezonul de imperechere masculul canta femelei, mai ales la amurg. Cuibul este construit de femela, ambii parinti clocesc si hranesc puii.

Cuibul este construit in vegetatia deasa, la o inaltime de maxim 50 cm. Se hraneste cu insecte, paianjeni, seminte, boabe. Populatia europeana este estimata la 3,2 milioane de perechi, numarul celor din Romania este estimata la 450000 - 650000 de perechi.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Acrocephalus schoenobaenus – Lacar mic



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Acrocephalidae
Genul:	<i>Acrocephalus</i>
Specia:	<i>A. schoenobaenus</i>

Denumire

Acrocephalus schoenobaenus

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea specie

Pasare comuna in stufarisuri, in mlastini sau in alte tipuri de vegetatie deasa de-a lungul malurilor lacurilor sau raurilor. Partea superioara a corpului puternic striata, cu pete mai intinse decat la *Acrocephalus melanopogon* (in penaj uzat, ele se estompeaza). Spranceana distincta si lunga, crem deschis. Asemnator cu lacarul de pipirig si privighetoarea de balta. Tartita nestriata, maro-galbuie. Picioare gri. Poate avea piept slab dungat si o vaga dunga crem pe crestet, desi niciodata atat de evidenta ca la lacarul de pipirig. Strigat de alarma ragusit. Adesea canta in miez de noapte (lacarul de stuf prefera amurgul si zorile). In timpul zilei adesea executa un zbor scurt, deasupra stufului, aproape vertical, insotit de cantec. Cantec variat, cu multe sunete imitative si strigate aspre, nervoase. Este asemnator cu cel al lacarului de stuf, dar cu un tempo mai grabit si mai variat, dandu-i o nuanta febrila, agitata (lacarul mic - cantaret temperamental, lacarul de stuf - cantaret relaxat). Adesea recunoscut prin crescendo-ul rapid, accelerat de note

nervoase care se transforma in niste fluieraturi melodice. Se aseamana prin alternanta de 1-2 sunete ascutite cu mai multe sunete caraita (ragusite), adesea cu un final de sunete inalte.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

***Acrocephalus scirpaceus* – Lacar de stuf**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Acrocephalidae
Genul:	<i>Acrocephalus</i>
Specia:	<i>A. scirpaceus</i>

Denumire

Acrocephalus scirpaceus

Stare de conservare



Risc scazut (lc) (IUCN 3.1)^[1]

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

Caracterizarea speciei

Lacarul de stuf (*Acrocephalus scirpaceus*) ocupa habitatele cu stufaris vechi, de-a lungul lacurilor, raurilor, mlastinilor si canalelor, deseori procurandu-si hrana din habitatele deschise cu tufaris din apropierea acestora. Rar apare si pe terenurile agricole.

Isi procura hrana de pe vegetatie sau din aer, pe teritoriile din jurul cuibului; ocazional iese la vanatoare pe terenurile agricole sau in tufarisurile din apropiere. Consuma insecte si larvele lor, mai ales diptere si paduchi de frunze, dar si paianjeni, viermi sau melci. Ocazional alege si hrana vegetala (fructe, seminte si flori).

Specia este monogama in principiu, dar ocazional poate fi intalnita si bigamia. Cuibul este amplasat intre 2-8 tulpini de stuf, deasupra apei, la o inaltime de

15-200 cm, fiind construit de obicei de catre femela. In timpul unui sezon de reproducere cuibul este inaltat cu 40-90 cm datorita cresterii tulpinilor de stuf intre care este prins. Ponta este alcatuita din 3-5 oua, care sunt clocite de ambele sexe timp de 8-13 zile. Puii devin independenti dupa 10-14 zile de la parasirea cuibului.

*Specia este parazitata in mod frecvent de catre cuc (*Cuculus canorus*).*

Ca si ceilalti lacari, poate imita glasurile altor specii de pasari.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Alauda arvensis – Ciocarlie de camp



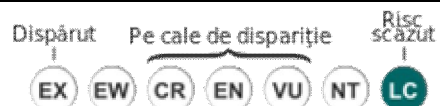
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriforms
Familia:	Alaudidae
Genul:	<i>Alauda</i>
Specia:	<i>A. arvensis</i>

Denumire

Alauda arvensis

Stare de conservare



Risc scazut (lc) ([IUCN 3.1](#))^[1]

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu "D", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din latinescul *alauda* – ciocarlie si latinescul *arvensis* – de campie.

Caracterizarea specie

Ciocarlia este o specie cu raspandire in toata Europa si Asia. Populatiile central si nord-europene, cele din Peninsula Balcanica, nordul Africii, precum si cele din Rusia, Kazakhstan si sudul Asiei sunt in totalitate migratoare, iar cele din vestul, sudul si sud-vestul, precum si sud-estul Europei si regiunea central sudica a Asiei pana in estul continentului sunt populatii sedentare. De asemenea, exista si o populatie redusa de ciocarlie in sud-estul Australiei si Noua Zeelanda, unde, conform studiilor, specia a fost introdusa. Prefera habitatele de stepa si campie cu vegetatie ierboasa abundenta. Coloritul este in general maro deschis, cu pete dese intunecate, cu abdomen alb si cu marginea posterioara a aripilor albicioasa. Pe cap are o creasta mica in comparatie cu ciocarlanul a carui creasta este mult mai accentuata. Lungimea corpului este de 18-19 cm, iar anvergura aripilor este de 30-36 cm, cu o masa corporala de 45-55 g. Longevitatea maxima atinsa in salbaticie este de 10-11 ani.

Localizare si comportament

Populatia migratoare centrala, de nord si de est din Europa, a ciocarliei de camp efectueaza migratii sezoniere, deplasandu-se spre sud in lunile septembrie-octombrie, pe perioada de iarna, revenind apoi pentru cuibarit in lunile martie-aprilie ale anului urmator. Cuibaritul se desfasoara intre lunile iunie-august, perechile monogame formandu-se relativ devreme in aprilie-mai. La formarea perechilor ambii parteneri se inalta de la sol, ajungand si pana la 50-100 m, efectuand piruete unul in jurul celuilalt si urmarindu-se unul pe altul cantand in acelasi timp pe diferite triluri, coborand apoi spre sol cu pauze de plutire in aer. Cuibul este construit direct pe sol intr-o adancitura captusita cu frunze si paie, parte interioara avand si material mai fin, cum sunt parul si panzele de paianjen. Ambii parteneri au grija de pui, hranindu-i cu insecte si seminte. Toamna devine tacuta, adunandu-se in stoluri mici, mai ales pe miristi, foarte putine ramanand pe timp de iarna. Pasarile devin active pentru reproducere din al doilea an de viata.

Populatie

Populatia europeana este relativ mare, insumand intre 40000000 – 80000000 de perechi cuibaritoare, fiind in declin in perioada 1970-1990. Cu toate ca populatia europeana a suferit scaderi in perioada 1990-2000 in unele tari, aceasta a ramas stabila in estul Europei, dar a suferit scaderi per total. In

Romania, efectivele speciei numara aproximativ 460000-850000 de perechi cuibaritoare.

Reproducere

Femelele depun 3-5 oua in lunile mai-iunie, incubatia fiind de 11-15 zile. Puii sunt hraniti de ambii parinti pana la varsta de 8-10 zile, parasind cuibul si devenind independenti dupa aproximativ 25 de zile. Perechile au o singura ponta pe an.

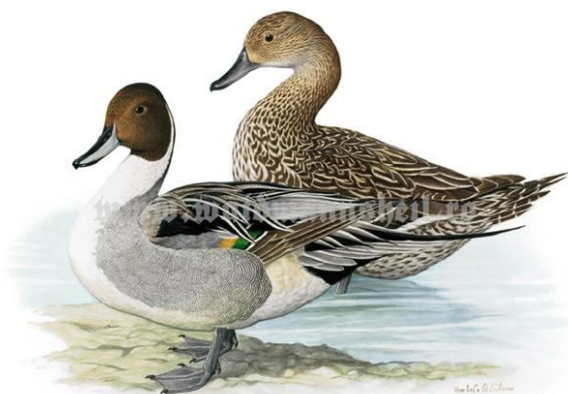
Amenintari si masuri de conservare

Specia este amenintata de degradarea si pierderea habitatului propice, precum si de vanatoarea excesiva din unele tari din estul Europei, fapt care a cauzat reducerea efectivelor din aceste tari. In Romania, in ultimii ani, au fost instituite masuri drastice impotriva vanatorii ciocarliilor de camp, iar in cadrul pachetelor de protectie a speciilor de pasari din terenuri agricole au fost elaborate masuri compensatorii pentru fermierii care detin teren arabil, in vederea protejarii habitatelor de cuibarit ale speciei.

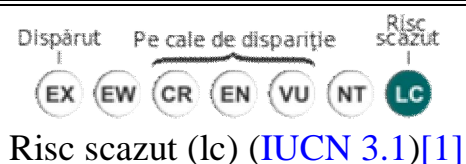
Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Anas acuta - Rata sulitar



Stare de conservare



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Anseriformes
Familia:	Anatidae
Genul:	<i>Anas</i>
Specia:	<i>A. acuta</i>

Denumire

Anas acuta

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Penajul predominant la masculi este gri, cu capul brun, iar gatul si partea inferioara albe; femela este cafenie. Ciocul este cenusiu-albastrui. Silueta de zbor este caracteristica, gatul si coada fiind alungite. Masculul are in mijlocul cozii 2 pene mult prelungite.

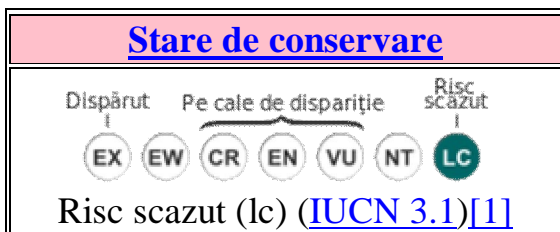
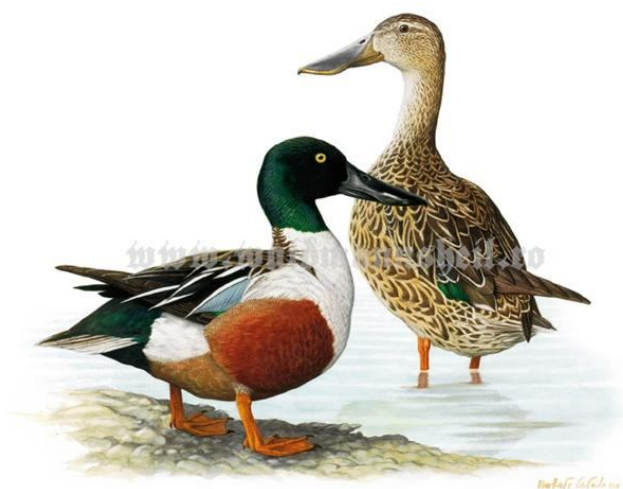
Localizare si comportament

Rata sulitar este o pasare migratoare. In Romania este oaspete de primavara si toamna. Este o specie mai mult de pasaj pentru tara noastra, fiind observata trecand toamna, tarziu in carduri foarte numeroase din tinuturile nordice de cuibarit in drumul spre locurile de iernare din sudul Europei si nordul Africii. In iernile blande multe exemplare raman la noi. Se cunosc unele cuibariri izolate in Carpatii Rasariteni si in Dobrogea.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, inasa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Anas clypeata - Rata lingurar



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Anseriformes
Familia:	Anatidae
Genul:	Anas
Specia:	A. clypeata

Denumire

Anas clypeata

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu "D", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

Caracterizarea speciei

Masculul este foarte frumos colorat in perioada iernii. Capul si baza cozii sunt verzi cu reflexii metalice, pieptul este alb, iar abdomenul si lateralele sunt rosii-caramizii. Spatele are culoarea neagra, la fel si ciocul, iar picioarele sunt portocalii. Ochii ratoiului sunt galbeni in timp ce ai ratei sunt negri. Ciocul este lung si lat si de aici a venit si denumirea speciei. Femela seamana la infatisare cu rata mare. Oglinda este de culoare verde metalizat, marginita anterior de o banda alba. Pe perioada verii masculul are un penaj asemanator cu al femelei. Lungimea corpului este de 45-50 cm, deschiderea aripilor de 70-85 cm, iar greutatea de 0,5 - 1 kg.

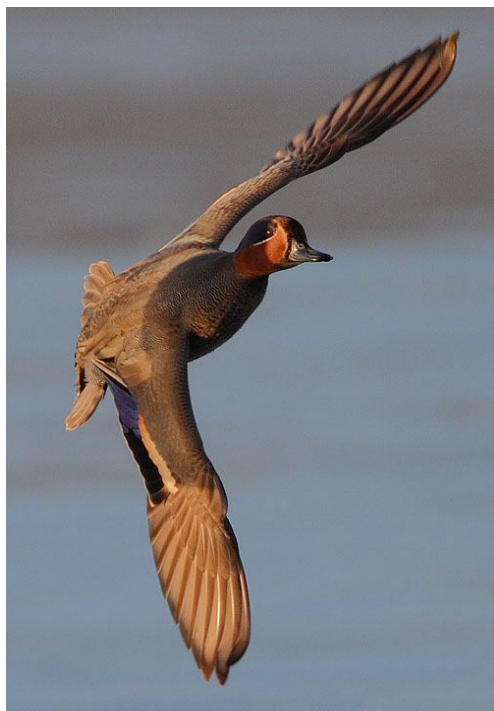
Localizare si comportament

Rata lingurar este o specie de rata salbatica care cuibareste cu precadere in Estul Europei. Pe perioada iernii se retrage catre zonele din Sud si Vest. Desi poate fi intalnita in toata tara, rata lingurar este o specie destul de rara, cu o densitate mai mare a exemplarelor in Delta Dunarii.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Anas crecca - Rata pitica



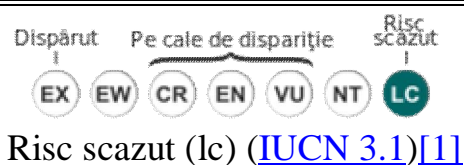
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Anseriformes
Familia:	Anatidae
Genul:	<i>Anas</i>
Specia:	<i>A. crecca</i>

Denumire

Anas crecca

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

Caracterizarea speciei

Rata mica este o specie cu o raspandire foarte larga, arealul ei cuprinde toata Europa, America de Nord si Asia. Cuibareste in partea nordica si temperata a arealului. In Romania, poate fi intalnita in special in pasaj si perioada de iarna, intr-o varietate de habitate acvatice: ape costiere de mica adancime, lacuri naturale si artificiale, iazuri, estuare, delte, lagune si mlastini. In perioada de cuibarit exista populatii de mici dimensiuni in Transilvania si nordul Moldovei, in zonele acvatice montane, depresionare si de coasta.

Habitate

Habitatele preferate de aceasta specie pentru cuibarit sunt apele de mica adancime, permanente, cu vegetatie densa, ierboasa in special cele aflate in vecinatatea padurilor si lizierelor. Vegetatia adiacenta trebuie sa formeze un fel de strat vegetal dens. Prefera apele de mici dimensiuni, singure sau parti ale unei zone acvatice mai intinse, cum ar fi balti, lacuri si iazuri, rauri incet-curgatoare. In perioada de iarna poate fi intalnita si pe ape deschise, lacuri, delte, campii inundate.

Populatie

Populatia cuibaritoare de rata mica la nivelul Europei este estimata la 920000 – 1200000 de perechi, tarile unde exista cele mai mari concentratii fiind Rusia, Finlanda, Norvegia, Suedia. Populatia care ierneaaza in Europa este de aproximativ 730000 de indivizi.

Ecologie si comportament

Specie predominant migratoare, in special populatiile nordice. In partea de sud a arealului exista cu mici populatii sedentare. Migratia de tomana incepe din iulie pentru exemplarele care nu au reusit sa se reproduca, dar culmineaza in octombrie-noiembrie. Se intorc din cartierele de iernare in martie-aprilie.

Rata mica este o specie omnivora. In perioada de cuibarit hrana este predominat formata din mici nevertebrate, moluste, crustacee, larve. In perioada de iarna se hraneste si cu seminte de plante acvatice, resturi de plante, seminte de pe terenurile agricole.

Gregara cu exceptia perioadei de cuibarit, se aduna in stoluri de mici dimensiuni. Perechile se formeaza in perioada de iarna, cuibaritul incepand in luna aprilie. Cuibul este construit pe sol, in vegetatie densa, in apropierea apei. Depun 8-11 oua ce sunt incubate timp de 21-23 de zile.

Amenintari si masuri de conservare necesare

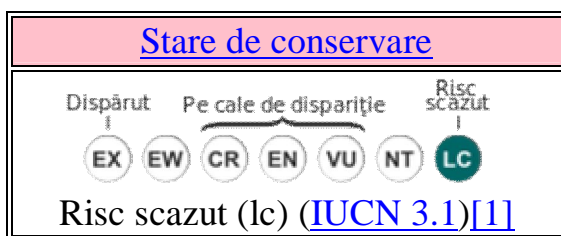
Aceasta specie este amenintata de pierderea habitatului prin modificarea zonelor umede, defrisarea padurilor adiacente acestor zone, deranjul provocat de activitatile recreationale si industriale, poluare si vanatoare. Pentru conservarea acestei specii se recomanda restrangerea activitatilor umane in zonele acvatice, managementul eficient al acestora, un management forestier

care sa ia in calcul si conservarea habitatului specific ratei mici si reducerea poluarii.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Anas penelope - Rata fluieratoare



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Anseriformes
Familia:	Anatidae
Genul:	Anas
Specia:	A. penelope

Denumire

Anas penelope

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

Caracterizarea speciei

Ratoiul are capul brun, cu o pata galbena pe frunte si pe crestet, gusa caramizie, abdomenul alb, flancurile pestrite, ca de altfel si aripile, iar subcaudalele si supracaudalele negre. Femela este brun-roscata, cu abdomenul alb. Oglinda este verde, tivita cu dunga neagra in partea anterioara, apoi continuata cu umarul alb al aripiei. Ciocul este cenusiu-albastrui, cu onklet negru la ambele sexe. Picioarele sunt cenusii verzui.

Localizare si comportament

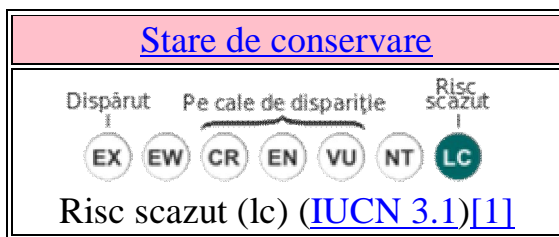
Este o rata de suprafata si pasaj, prezenta in Romania din perioada martie - inceput de aprilie cand soseste, pana in octombrie - noiembrie cand pleaca. Se intalneste in Delta, in apele interioare din sud, dar si pe tarmul marii. Dimorfismul sexual este evident. Ratoiul scoate un fluierat specific in zbor, de

unde si denumirea speciei. Perioada de vanare este cuprinsa intre 1 septembrie - 28 februarie.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Anas platyrhynchos - Rata mare



Clasificare științifică

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Anseriformes
Familia:	Anatidae
Genul:	<i>Anas</i>
Specia:	<i>A. platyrhynchos</i>

Denumire

Anas platyrhynchos

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populația speciei este notată cu “D”, ceea ce semnifică faptul că la nivelul sitului este ne semnificativă.

Caracterizarea speciei

Este cea mai cunoscută, numeroasă, răspândită și mare rată din România (56 cm) cu deschiderea aripilor de 92-98 cm. Există diferențe majore între femelă și mascul. Masculul are culoarea de fond cenușie, capul și gatul verzui-metalizat, pieptul brun și coada neagră, gulerul alb, subcaudalele albe și două dintre pene negre, cele mijlocii, rasucite caracteristic în sus, oglinda este albastră, marginată de două dungi albe înguste. Femela are culoarea brun-galbuie, cu pete și dungi brune, negre și albe. Oglinda femelei este identică cu cea a masculului. Picioarele sunt portocalii.

Reproducerea:

Cuibareste in stufarisuri, pe plauri, in scorburi de copaci, unde femela depune incepand cu luna aprilie 8 - 14 oua de culoare verzui sau albastre-verzui, pe care le cloceste intre 22 – 28 de zile. Daca prima ponta a fost distrusa, depune o a doua ponta, de regula mai redusa constand in 6-12 oua. Dupa aparitia puilor, familia paraseste cuibul. Luand exemplul mamei, puii se hranesc singuri, iar dupa 7-8 saptamani sunt capabili de zbor.

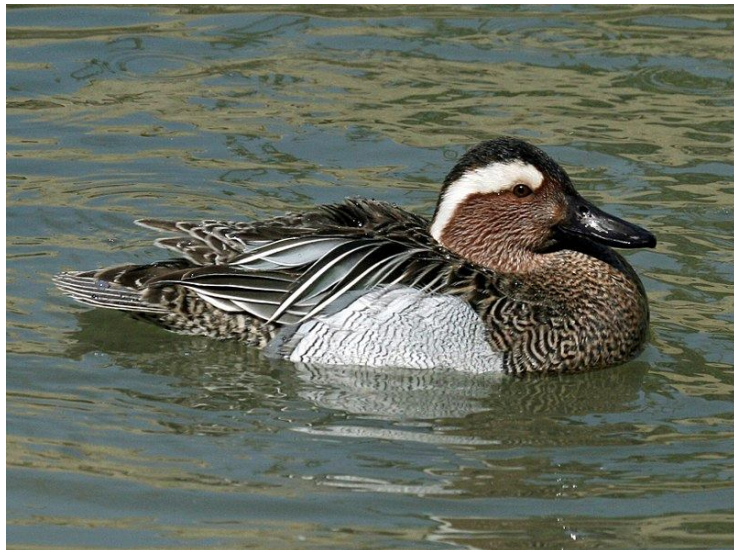
Hrana: *plante acvatice, seminte diverse, larve, cereale, insecte, pesti, melci etc.*

Habitat: *in zonele baltilor cu stuf, al lacurilor cu apa si vegetatie care sa ii asigure un mediu propice de adapost si hrana. Iarna este intalnita frecvent pe raurile interioare care nu ingheata, urcand pe acestea pana in zona de munte sau se retrag la malul marii cum este cazul celor din Delta Dunarii. In iernile grele migreaza spre sud.*

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, inasa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Anas querquedula – Rata caraitoare



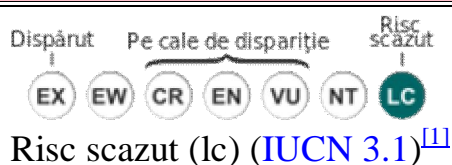
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Anseriformes
Familia:	Anatinae
Genul:	<i>Anas</i>
Specia:	<i>A. querquedula</i>

Denumire

Anas querquedula

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “**B**”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “**B**” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii

Caracterizarea speciei

Rata caraitoare (*Anas querquedula*) este o pasare anzeriforma din familia anatidelor (Anatidae) raspandita in regiunile cu lacuri si iazuri ale Europei si Asiei Occidentale, cu o marime de 34 - 41 cm (aproape cat porumbelul) si o greutate de 290-480 g, de culoare cenusie, cu capul cafeniu cu o dunga alba spre ceafa la masculi, cafeniu la femele; ciocul putin lat, verzui-negricios la masculi, cenusiu-verzui la femele si picioarele brun-cenusii. Masculii sunt mai mari decat femelele. Se hraneste de obicei cu vegetale: seminte, graunte,

cereale, ierburi etc.; destul de des si cu lipitori. Isi face cuibul pe sol in ierburi, in apropierea apelor, in stufaris; cuibul este o adancitura cu ceva plante, puf si cateva pene. Ponta este depusa de la mijlocul lui aprilie pana la inceputul lui mai. Ouale, in numar de 8-10, sunt de culoarea smantanii pana la brun-ruginii. Incubatia dureaza 21-23 de zile. Clocitul incepe o data cu depunerea ultimului ou, fiind asigurat de femele. Are loc o singura clocire pe an. Puii sunt nidifugi (acoperiti cu puf, imediat dupa iesirea din ou) si sunt condusi de femele; pot zbura la 5-6 saptamani. Puii sunt acoperiti cu un puf cafeniu inchis, cu pata galben deschisa intre aripi; censusiu pe abdomen si au ciocul brun-censusiu; tarsurile si picioarele gri-galbene.

In Romania este raspandita in toata tara; in timpul migrarilor se intalneste pana sus la munte, pe lacuri sau rauri si este prezenta in timpul cald, toamna migreaza pentru iernare in Africa Centrala si sudul Asiei.

Arealul acestei specii cuprinde zona temperata a Europei, Asia si zona centrala a Africii. In Romania, poate fi intalnita cuibarind in ape dulci, de mica adancime, bine adapostite.

Habitat

Desi pot folosi ocazional si localizat habitatele marine, prefera habitatele de apa dulce, de mica adancime, ascunse, bogate in vegetatie, adiacente zonelor acvatice mai mari, pasunilor inundate sau mlastinilor. Evita, totusi, habitatele cu vegetatie acvatica foarte inalta sau foarte densa.

Populatie

La nivel global, populatia de rata caraitoare este estimata la 2600000 – 2800000 de indivizi, cu trend usor descrescator. In Europa, populatia cuibaritoare este de aproximativ 390000 – 590000 de perechi, cele mai mari concentratii fiind intalnite in Rusia, Belarus, Ucraina.

Ecologie si comportament

Specie migratoare, care cuibareste in zona temperata a Europei si Asiei si iernezeaza in Asia de Sud si Africa Centrala. Paraseste zonele de cuibarit la sfarsitul lunii iulie – inceputul lunii august si se intoarce in luna aprilie.

Gregara in afara perioadelor de cuibarit. Perechile cuibaritoare cu teritorii bine delimitate. Perechile se formeaza in timpul perioadei de iarna. Ritualul de curtare cu elemente similare celorlalte specii de rate, dar si comportamente unice: lasa capul pe spate pana ce crestetul capului atinge spatetele, timp in

care scoate sunete specifice.

Cuibareste pe sol in vegetatie deasa, de obicei in apropierea apei. Depune 8-9 oua incepand de la mijlocul lunii aprilie, pe care le cloceste timp de 21 -23 de zile. Dupa cuibarit, adultii isi schimba penajul intr-o perioada de 3-4 saptamani in care isi pierde capacitatea de zbor.

Se hraneste cu vegetatie si hrana de natura animala: moluste, insecte acvatice, larve, crustacee, larve, mormoloci si pesti mici. In afara sezonului de cuibarit se hranesc predominant cu hrana de natura vegetala: seminte, radacini, tuberculi, frunze, muguri, iarba.

Amenintari si masuri de conservare necesare

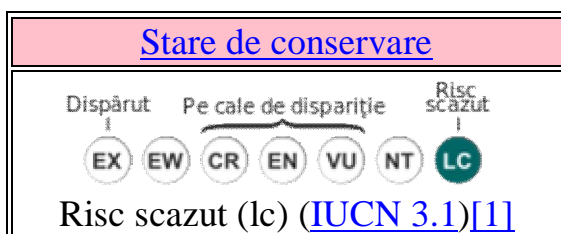
Principalale amenintari pentru rata caraietoare sunt deteriorarea habitatului prin asanare, cresterea habitatelor aride, transformarea zonelor umede in lacuri de acumulare. Alte amenintari includ deranjul provocat de activitatile umane, inclusiv vanatoarea.

Principalele masuri de conservare pentru aceasta specie vizeaza conservarea habitatelor acvatice si limitarea deranjului provocat de factorul uman.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Anser anser - Gasca de vara



Clasificare științifică

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Anseriformes
Familia:	Anatidae
Genul:	<i>Anser</i>
Specia:	<i>A. anser</i>

Denumire

Anser anser

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “**B**”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “**B**” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii

Caracterizarea speciei

Poate fi gasita in mai multe zone umede, de la mlastini, lacuri si pana la terenuri agricole, pajisti si zone de coasta. Este o gasca de dimensiuni mari, cu o lungime a corpului de 74-84 cm, o anvergura a aripilor de 149-168 cm si o masa corporala de 3,6 kg in cazul masculului, respectiv 3 kg la femela. Penajul este gri-marooniu, cu partile superioare definite prin marginile albe ale penelor de zbor, respectiv dungi albe pe gat si piept. Are capul de culoare intunecata si este alba pe burta si la tarita. Sub aripi are culoarea gri spre alb, cu pene de zbor intunecate la culoare. Picioarele si labele sunt roz, iar ciocul este roz sau portocaliu. Masculul si femela seamana foarte bine. Se hraneste cu vegetatie. Durata maxima de viata in salbaticie este de opt ani.

Localizare si comportament

Cuibareste mai peste tot in Europa, dar in zone restranse. Cateva populatii din nord vestul continentului nu migreaza, dar majoritatea zboara spre sud sau spre vest in iarna, in Spania, Franta si in tarile din jurul Marii Mediterane. La noi in tara se gaseste preponderent in Delta Dunarii, dar si in alte cateva lacuri intinse cu stuf din sudul tarii. Parasesc terenurile de cuibarit in luna septembrie si se intorc in perioada martie-aprilie. In timpul pasajului stolurile de gaste zboara in forma de "V" neregulat. Se hranesc si ziua si noaptea, in principal pe terenurile unde pasc vite si oi. Ating maturitatea sexuala la varsta de trei ani. Perechile sunt monogame si de obicei stau impreuna toata viata, dar mai apar si divorturi. Partenerii construiesc impreuna un cuib din stuf si ierburi, fie in copaci, fie in stufaris. Cuibaritul se face deseori in colonie, iar femelele sunt curtate chiar si in grup.

Populatie

Populatia care cuibareste in Europa este mare, ajunge la 120000 – 190000 de perechi. In ciuda declinului din anumite zone in perioada 1990-2000, specia a progresat in timp.

Cuibaritul

Cuibaritul incepe in perioada martie-aprilie. Femela cloceste patru-opt oua cu marimea de 86x58 mm, pentru 27-28 de zile, in timp ce masculul ramane in apropiere. Ambii parinti au grija de pui, care parasesc cuibul dupa 50-60 de zile. Ei vor ramane cu parintii pana in primavara anului urmator. Parintii scot un singur rand de pui pe an.

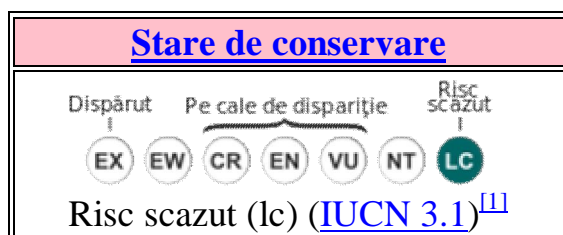
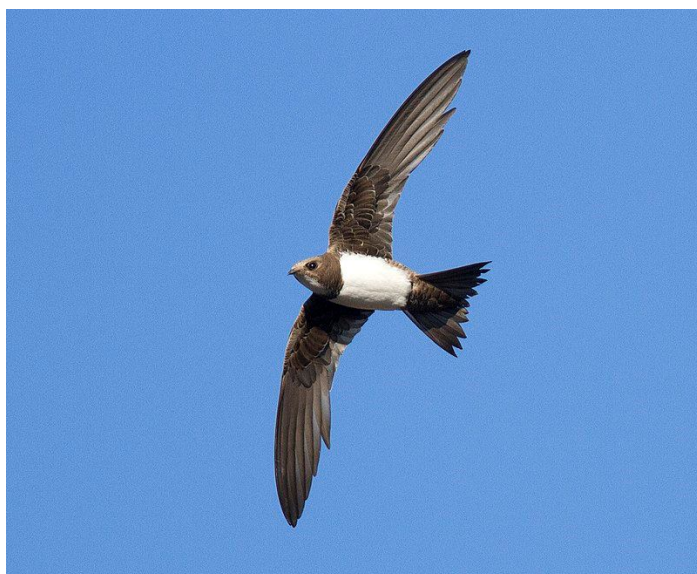
Amenintari si conservare

In secolul al 20-lea, specia a suferit in urma vanatorii excesive, a asanarilor de teren in scop industrial sau agricol, si de pe urma poluarii. Pentru ca aceasta specie strica recoltele, fermierii le sunt un dusman de traditie.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Apus melba – Drepnea mare



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Apodiformes
Familia:	Apodidae
Genul:	<i>Apus</i>
Specia:	<i>A. melba</i>

Denumire

Apus melba

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu "C", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare "A" ne indica o stare de conservare excelenta a acestei specii

Caracterizarea speciei

In limba noastra a primit numele de "mare" fiind o drepnea mai masiva, mai lunga, cu o anvergura a aripilor mai mare decat drepnea neagra. In alte limbi a primit denumirea de drepnea "regala" tot datorita acestei caracteristici. In engleza, in germana si probabil si in alte limbi se numeste drepnea "alpina" - o denumire corecta ce face referire la habitatul ei tipic. Este o drepnea a muntilor sudici inalti ai Europei, din Pirinei, Alpi pana in Grecia, Turcia si mai departe spre Himalaya in Asia. La noi are cateva patrunderi, nu prea dese, in cheile stancoase ale Carpatilor. In sfarsit, in limba franceza se mai

numeste si drepnea "cu abdomenul alb", o caracteristica vizibila in zborul ei mereu inalt, lasand la vedere doar partea inferioara.

Acest caracter al pantecului alb este cel mai pregnant, cel al marimii comparativ cu drepnea neagra este mai subtil. Cu atat mai mult cu cat cele doua specii nu zboara niciodata impreuna ca sa poti sa faci diferenta. Desi zboara la inaltime foarte mare, totusi se vede albul ce-i cuprinde nu numai burta, dar si gusa, avand totusi un colier negru intre cele doua zone.

Cu burta asa alba ar semana in zbor cu lastunul sau cu randunica, totusi marimea ei fata de aceste pasari, precum si forma aripilor nu te lasa sa te inseli. Aripile sunt deseori in viteza foarte curbate, ca o secera, de altfel cuvantul "drepnea" din limba romana vine dintr-un cuvant antic latin folosit pentru aceste pasari si provenind dintr-un nume al secerii. Aripile ei au o forma prelunga si indoita ca o secera.

Capul il are mic cu un cioc larg ce-i permite sa prinda insecte in zbor. Culoarea de deasupra se vede tot neagra, de fapt privita de aproape este un gri inchis.

Cuibareste si vietuieste in colonie. Cuibul si-l procura in fisurile peretilor foarte inalti si aproape verticali de stanca si este important pentru ea ca aceste chei stancoase sa fie strabatute de curenti calzi, sa fie chei insorite, nu umbroase si reci.

Este o pasare sudica, pretentioasa la conditiile de cuibarit, la abundenta de hrana si deocamdata la noi se gaseste in numar mic.

Ca si cealalta drepnea are piciorusele foarte scurte, care nu o ajuta deloc pe sol in schimb o ajuta perfect la prinderea pe peretii verticali de stanca. Este o pasare a dimensiunii verticale, privirea trebuie sa-ti fie indreptata cat mai sus cu putinta pentru a o zari si admira in escapadele ei viforoase dupa insecte. Este mereu in miscare, mereu in zbor. Drepnea mare poate sa zboare si 6 luni la rand fara nicio stationare. Raman inca multe semne de intrebare si anume cum si cand doarme, cum reuseste sa pluteasca, sa zboare noaptea la mari altitudini fara sa permita curentilor aleatori de aer s-o indeparteze de locul sau de cuib si multe altele. Pare o adevarata minune a naturii, desi expresia aceasta este aproape un pleonasm, natura insasi fiind o "minune" asupra careia avem destul de putine si superficiale explicatii.

Drepnea mare este o pasare fidela perechii ei pe viata si atasata de locul ei de cuibarit descoperit cu greu prin labirintul muntilor stancosi.

O pasare strict migratoare, migreaza departe, tocmai in sudul Africii si migreaza devreme.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Ardea cinerea – Starc cenusiu



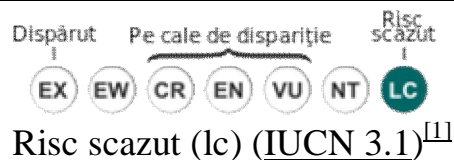
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Pelecaniformes
Familia:	Ardeidae
Genul:	<i>Ardea</i>
Specia:	<i>A. cinerea</i>

Denumire

Ardea cinerea

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

Caracterizarea speciei

O pasare caracteristica zonelor cu apa dulce, inclusiv lacuri, rauri, iazuri si mlastini. Este si un vizitator comun al iazurilor de gradina din zonele urbane. Cel mai mare starc din Europa masoara 84-102 cm in lungime corporala, cu gatul intins. Are o anvergura de 155-175 cm si o masa corporala medie de 1,5 kilograme. Masculul si femela seamana foarte bine, cu gatul lung, cioc puternic si picioare lungi si galbene. Capul si gatul albe contrasteaza puternic cu aripile gri. Adultii au o pana neagra pe ceafa. Se hranesc cu pesti, amfibieni, mamifere mici si pasari. Vaneaza in apa mica, asteapta nemiscat si

isi urmareste prada pe care o strapunge cu ciocul ascutit. In salbaticie, durata medie de viata este de cinci ani.

Localizare si comportament

Cuibareste in mai toata Europa, migreaza in sud-vest pentru a ierna, cu exceptia populatiilor din vest, care tind sa fie sedentare. Sunt active la rasarit si la apus de soare, stau pe crengi de arbori in timpul zilei si noaptea. Ating maturitatea sexuala la varsta de doi ani. Odata ce un mascul atrage o femela, se declanseaza un ritual elaborat de curtare. Intind gatul cat pot de mult, indreapta ciocul spre cer, clampanesc din ciocuri, scot sunete si se ciugulesc reciproc. Legatura dintre cei doi va dura numai un sezon de imperechere. Construiesc un cuib solid din bete in copacii din apropierea lacurilor, deseori in colonii mari.

Populatie

Populatia care cuibareste in Europa este estimata la ora actuala la 210.000-290.000 de perechi. In perioada 1970-1990 specia a cunoscut o importanta crestere a populatiei.

Reproducere

Depun patru sau cinci oua la finalul lunii martie. Marimea medie a unui ou este de 61x43 mm. Clocitul dureaza intre 25 si 26 de zile, iar ambii parinti clocesc ouale. Cei doi hranesc puii cu peste regurgitat, iar cei mici vor zbura din cuib la 42-55 de zile de la eclozare. Depun oua o singura data pe an, dar daca ponta este distrusa, deseori depun si al doilea rand de oua.

Amenintari si masuri de conservare

In trecut, declinul populatiilor a fost pus pe seama pesticidelor, care au ucis adultii, au cauzat moartea embrionilor si au facut ca toata coaja oualor sa fie subtire si casanta. Oricum, numarul starcilor cenusii a crescut in mai multe zone, in urma interdictiilor de folosire a mai multe pesticide. De asemenea, cresterea calitatii apei a fost un factor benefic. Vanatoarea si exterminarea starcilor la ferme piscicole sunt o amenintare in anumite zone, dar populatiile au crescut ca numar sub un management de conservare bun.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Asio otus – Ciuf de padure



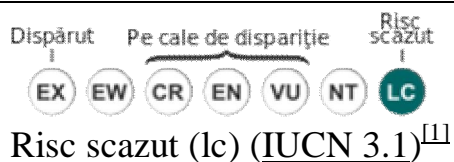
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Strigiformes
Familia:	Strigidae
Genul:	<i>Asio</i>
Specia:	<i>A. otus</i>

Denumire

Asio otus

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

Caracterizarea speciei

Ciuful de padure este una dintre cele mai comune specii de pasari de noapte din Europa, Asia si America de Nord. Exista doua populatii distincte de ciuf de padure, una sedentara si una migratoare, prima dintre ele ocupand regiunile din centrul, estul si vestul celor trei continente, iar populatia migratoare ocupa regiunile nordice ale continentelor, migrand spre sudul acestora la sfarsitul sezonului de cuibarit. Prefera habitatele de padure si silvostepa, cuibarind adesea la liziera padurilor, cat mai aproape de ses, de unde isi procura hrana

ce consta in mare parte din rozatoare, reptile si amfibieni, fiind adesea intalnita pana la altitudini de peste 2000 m. Adesea este observata si in apropierea habitatelor umede cu subarboret sau palcuri de copaci, unde ocupa cuiburi abandonate de corvide. Aripile sunt lungi si inguste, cu zborul relaxat asemanator cu cel al unui pescarus mai mic, destul de diferit de cel la huhurezului mic, care alterneaza bataile rapide de aripi cu alunecari prelungi prin aer. Varfurile aripilor au benzi fine si dese maronii, iar marginea posterioara a aripii intunecata sunt semnalmentele cel mai bune pentru identificare. Culoarea generala este crem-ruginie cu striatiuni intunecate longitudinale. Ochii sunt rosii-galbui. Prezinta doua moturi lungi pe cap, tinute uneori in sus, alteori ascunse intre celelalte . pene ale capului. Obrajii sunt maronii simetrici, iar spatiul dintre ochi de forma cromozomiala de culoare alba. Lungimea corpului este de 35-40 cm, iar anvergura aripilor este de 90-100 cm, cu o masa corporala de 220-435 g. Longevitatea maxima atinsa in salbaticie este de 27-28 de ani.

Localizare si comportament

In continentul asiatic, nord-american si european, specia se imparte in doua populatii distincte, cea migratoare deplasandu-se spre sud odata cu sosirea iernii, respectiv in lunile octombrie-noiembrie, revenind in teritoriile de cuibarit in lunile martie-aprilie. In Europa, cu exceptia regiunii de nord a continentului, specia este sedentara, fiind prezenta pe tot parcursul anului. Inainte de inceperea sezonului de cuibarit si in timpul migratiei pasarile formeaza grupuri de 20-30 de indivizi, de obicei ocupand coronamentul unui singur arbore. Nu prezinta comportament de teritorialism, acceptand prezenta altor perechi la distante de pana in 14 m intre cuiburi. Perechile sunt monogame, formandu-se in timpul iernii, cuibaritul incepand din februarie si terminandu-se in lunile iunie-iulie. Utilizeaza de obicei cuibul altor pasari cum ar fi corvidele, dar s-au intalnit cazuri in care perechile si-au construit propriul cuib. Femela ramane in apropierea cuibului, fiind hranita impreuna cu puii de catre mascul pana cand puii devin independenti. Pasarile devin active pentru reproducere din al doilea an de viata.

Populatie

Populatia europeana este relativ mare, insumand intre 380.000 – 810.000 de perechi cuibaritoare, fiind stabila in perioada 1970-1990. Cu toate ca populatia europeana a suferit mici scaderi in perioada 1990-2000 in unele tari, aceasta a ramas stabila per total. In Romania efectivele speciei numara aproximativ 70.000-120.000 de perechi cuibaritoare.

Reproducere

Femela depune 5-6 oua in lunile martie-aprilie, incubatia fiind de 26-28 zile. Puii si femela sunt hraniti de mascul pana la varsta de 21-22 zile, devenind complet independenti dupa aproximativ 8-9 saptamani, timp in care sunt hraniti numai de femela. Perechile au o singura ponta pe an.

Amenintari si masuri de conservare

Specia este amenintata de degradarea si pierderea habitatului propice prin defrisarea padurilor din apropierea zonelor agricole si a zonelor umede. Protejarea acestei specii depinde de interzicerea taierii perdelelor forestiere de pe marginea drumurilor, precum si pastrarea intr-o stare favorabila de conservare a habitatelor forestiere in care specia cuibareste.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Aythya ferina – Rata cu cap castaniu

mascul



femela



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Anseriformes
Familia:	Anatidae
Genul:	<i>Aythya</i>
Specia:	<i>A. ferina</i>

Denumire

Aythya ferina

Stare de conservare



Risc scazut (lc) ([IUCN 3.1](#))[1]

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “**B**”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “**B**” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii

Caracterizarea speciei

Este o specie de rata salbatica relativ rara care poate fi intalnita mai des in delta si in baltile din apropierea cursului inferior al Dunarii. Rata cu cap castaniu este prezenta la noi atat ca pasare de pasaj, cat si ca pasare clocitoare pe timpul verii. In Europa este o specie de rata specifica pentru partea de nord - est, insa cu densitati mai mari ale perechilor clocitoare in partea de nord. In restul Europei, poate fi vazuta razlet si foarte local. Masculul are capul castaniu, pieptul si coada de culoare neagra, abdomenul gri-albicios, iar spatele si aripile de culoare gri. Ciocul este de culoare neagra cu o pata alba la unele exemplare, iar ochii sunt de culoare rosie. Femela are o coloratie maronie cu o dunga mai deschisa la culoare in dreptul ochilor. Exemplarele imature au un penaj brun inchis. Lungimea corpului este de 42-49 cm, deschiderea aripilor de 72-82 cm, iar greutatea de 0,7-1 kg.

Localizare si comportament

Specia poate fi intalnita intr-o varietate mare de zone umede. Prefera lacurile dulci sau salmastre de cel putin cateva hectare, cu adancime de 1,5-2 m cu vegetatie submergenta bogata si cu resurse de hrana si inconjurate de zone dense de stuf. In timpul iernii si in migratie, poate fi intalnita si pe lacuri de acumulare, ape marine. Este o specie omnivora si consuma, in special, vegetatie submersa (seminte si parti vegetative). De asemenea, poate consuma insecte acvatice si microcrustacee. Hrana este obtinuta prin scufundari in ape de 1,5 – 2m.

Populatie

Populatia cuibaritoare din Europa este estimata la 210.000 - 440.000 de perechi, trendul populational fiind necunoscut. Efectivul speciei este in crestere sau stabil in majoritatea tarilor europene.

Reproducere

Specie puternic gregara in afara sezonului de cuibarit. Masculii incep sa se asocieze in stoluri mici, din a doua parte a lunii mai, cand inca femelele sunt pe cuib. Rata cu cap castaniu isi instaleaza cuibul in apropierea apei, (max.5 m) pe sol in vegetatie densa. De asemenea, poate cuibari pe intinderea zonei umede, in zonele propice cu vegetatie palustra emergenta abundenta, cuibul fiind amplasat deasupra nivelului apei, pe substratul solid format de tulpinile de trestie culcate. Perioada de cuibarit dureaza din jumatatea lunii aprilie/inceputul lunii mai si pana la mijlocul lunii iunie. Ponta este formata

din 8-10 oua care sunt clocite de femela timp de 25 de zile. Puii sunt nidifugi si sunt ingrijiti de femela.

Amenintari si masuri de conservare

Amenintarile la adresa speciei sunt legate de distrugerea habitatelor umede, vanatoare (mortalitate directa si intoxicatia cu plumb de alice) si turismul nereglementat in zone umede. Masurile de conservare necesare identificate fac referire la protectia zonelor umede ramase si care fac in continuare obiectul indiguirilor si desecarilor, dar si dezvoltarea unor seturi de reguli de folosinta a terenurilor limitrofe lacurilor. Referitor la vanatoare, este necesara interzicerea reala a alicelor cu plumb un mecanism de control eficient referitor la folosirea acestora.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Aythya fuligula – Rata motata



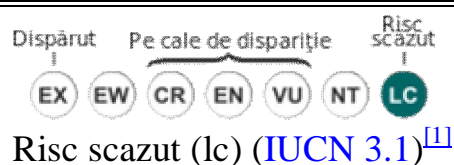
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Anseriformes
Familia:	Anatidae
Genul:	<i>Aythya</i>
Specia:	<i>A. fuligula</i>

Denumire

Aythya fuligula

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “B”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “C ne indica o stare de conservare medie a acestei specii

Caracterizarea speciei

Rata motata (*Aythya fuligula*) este o specie de rata scufundatoare de marime medie. Lungimea ratei motate este de 40-47 cm, anvergura aripilor de 65-75 cm, iar greutatea de 0,5-1 kg. Este o pasare migratoare ce cuibareste in Europa si Asia, si care iernezeza in jurul Mediteranei, din Africa pana in

Etiopia, China, India si Filipine. In Romania, mai ales in Dobrogea, este oaspete de iarna.

Ratoiul este negru cu flancurile albe si cu un mot de pene, iar rata are un colorit mai brun si nu prezinta mot. Depune 6 pana la 14 oua in perioada mai-iunie intr-o gaura din sol, langa apa, sub vegetatie. Bobocii ies dupa 24 de zile de clocit si sunt acoperiti cu un puf brun-negricios, cu pete galbene pe abdomen.

Specia are un areal foarte mare: cuibareste in Europa de nord si centrala si in Asia (pana la Pacific). Populatia de nord si cea asiatica sunt migratoare si ierneaza in sudul Europei, nordul Africii, Asia Mica, Orientul Apropiat si sudul Asiei. Populatia din vestul si centrul Europei este rezidenta sau dispersiva in afara sezonului de cuibarit. In Romania este o specie rar cuibaritoare, cuibaritul fiind dovedit in mai multe zone (acumularea Avrig de pe Oltul mijlociu, acumularea Lilieci de pe Siret, Ciuperceni Dunare, Delta Dunarii etc.). Specie frecventa in perioadele de pasaj si iarna.

Habitat

Specie cu valenta ecologica mai larga decat alte specii de Aythya, in special datorita capacitatii de a se scufunda la adancimi mai mari (3-14 m) pentru procurarea hranei. Pentru cuibarit, prefera o gama larga de lacuri, de la lacuri eutrofice cu adancimi mai mici pana la lacuri mai adanci cu un procent mic de vegetatie palustra. Poate cuibari in zonele optime ale lacurilor de acumulare, in lacurile ornamentale din parcurile oraselor etc. De asemenea, in afara sezonului de cuibarit, poate fi intalnita intr-o gama larga de zone umede.

Populatie

Populatia cuibaritoare din Europa este estimata la 730000 – 830000 de perechi, trendul populational european fiind in declin moderat.

Ecologie si comportament

Specie puternic gregara in special in afara sezonului de cuibarit. Perioada de cuibarit este relativ tarzie, de la jumatatea lunii mai pana sfarsitul lunii iulie, jumatatea lunii august. Cuibul este amplasat in apropierea apei in vegetatia palustra abundenta. De asemenea, cuibareste in spatii deschise, de obicei in colonii de pescarusi si chire. Ponta este formata din 8-25 oua in medie, este incubata o perioada de 25 de zile de catre femela. Puii sunt nidifugi. Specie cu

regim omnivor, hrana este procurata cu precadere prin scufundari. Hrana este formata din moluste, crustacee, insecte acvatice si materiale vegetale.

Amenintari si masuri de conservare necesare

Amenintarile la adresa speciei sunt legate de distrugerea habitatelor umede, vanatoare (mortalitate directa si intoxicatia cu plumb cauzat de alice) si turismul nereglementat in zone umede. Masurile de conservare necesare identificate fac referire la protectia zonelor umede ramase si care fac in continuare obiectul indiguirilor si al desecarilor, dar si dezvoltarea unor seturi de reguli de folosinta a terenurilor limitrofe lacurilor. Referitor la vanatoare, este necesara interzicerea reala a alicelor cu plumb un mecanism de control eficient referitor la folosirea acestora.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Aythya nyroca - Rata rosie



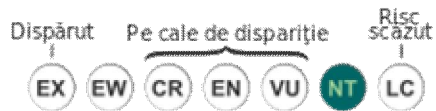
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Anseriformes
Familia:	Anatidae
Genul:	<i>Aythya</i>
Specia:	<i>A. nyroca</i>

Denumire

Aythya nyroca

Stare de conservare



Risc scazut (nt) ([IUCN 3.1](#))^[1]

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu "C", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare "B" ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Caracterizarea speciei

Rata rosie, cunoscuta si cu numele de rata cu ochi albi, este o specie caracteristica zonelor umede cu stufarisuri. Lungimea corpului este de 38-42 cm, iar greutatea medie de circa 580 g pentru masculi si 520 g pentru femele. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 60-67 cm. Diferentele sunt dificil de evidentiat intre adulti, insa femelele au un iris inchis la culoare comparativ cu masculul, care are irisul alb. Se hraneste cu plante acvatice, moluste, insecte si pesti.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta pe cea mai mare parte a continentului european cu exceptia zonelor nordice. Desi este o rata scufundatoare, prefera ape putin adanci (30-100 cm) si traieste destul de ascunsa pe ochiuri de apa ramase libere in stufarisurile dese. Se incruciseaza uneori cu rata cu cap castaniu (Aythya ferina). Cuibareste solitar sau in grupuri mici. Adultii naparlesc in iulie si august. Ierneaza in Israel si Africa.

Populatie

Populatia europeana a speciei este relativ mica, cuprinsa intre 12000 -18000 de perechi. Populatia cea mai mare este prezenta in Romania si este estimata la 5500-6500 de perechi.

Reproducerea

Soseste din cartierele de iernare in a doua parte a lunii martie. Cuibul este format din stuf sau resturi vegetale, asezat pe sol in apropierea apei sau chiar pe plauri. Femela depune in perioada mai-iunie un numar de 8-12 oua, ce au o dimensiune medie de 52,5 x 39,1 mm. Incubatia dureaza 25-28 de zile si este asigurata de femela. Puii devin zburatori la 55-60 de zile.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, inasa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Bucephala clangula – Rata sunatoare



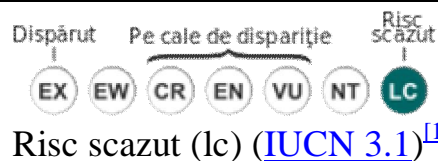
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Anseriformes
Familia:	Anatidae
Genul:	<i>Bucephala</i>
Specia:	<i>B. clangula</i>

Denumire

Bucephala clangula

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “**B**”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “**B**” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Caracterizarea speciei

Specie cu areal holartic de cuibarit, este intalnita in nordul Europei, Asiei si Americii de Nord. Populatia americana iernezeaza in Statele Unite ale Americii, populatia europeana in vestul, centrul si sudul-estul Europei si in Asia mica, iar populatia asiatica iernezeaza in jurul Marii Caspice si in Asia de sud-est. In Romania, este o specie foarte rara cuibaritoare, semnalările recente fiind din zona Deltei Dunarii. In schimb, este o specie frecventa in timpul migratiei si pe timpul iernii.

Habitate

Prefera pentru cuibarit zonele umede marginite de paduri cu arbori batrani si cu zone deschise de apa fara multa vegetatie acvatica (submersa sau emersa). In afara sezonului de cuibarit, poate fi intalnita intr-o varietate foarte mare de zone umede, specia nu are cerinte ecologice stricte in aceasta perioada.

Populatie

Populatia europeana este estimata la 490000-590000 de perechi si are o tendinta moderat ascendenta.

Ecologie si comportament

Specie migratoare in arealul principal de cuibarit. Manifesta comportament gregar in afara sezonului de cuibarit. Cuibareste in scorburile copacilor batrani, folosind preponderent cavitatile sapate de ciocanitoare neagra. Poate cuibari si in cutii artificiale. Poate cuibari si la o distanta de 1,5-2 km de zona umeda. Perioada de cuibarit este cuprinsa intre a doua jumatate a lunii aprilie sau inceputul lunii mai, (uneori si la inceputul lui aprilie) si sfarsitul lunii iunie. Ponta are 8-11 oua care sunt clocite un numar de 29-30 de zile. Puii sunt nidifugi si parasesc cuibul la o zi dupa ce au eclozat. Hrana este alcatuita in special din moluste, crustacee si insecte acvatice. Se hraneste in timpul zilei, iar hrana este procurata prin scufundari.

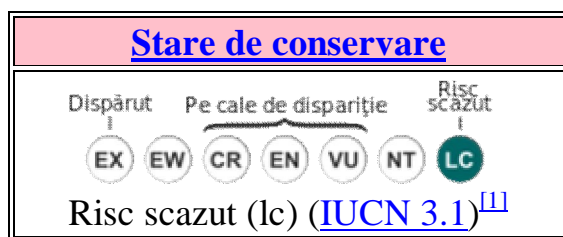
Amenintari si masuri de conservare necesare

In zonele de cuibarit, amenintarile principale sunt legate de degradarea zonelor de cuibarit si de exploatarile forestiere. In zona de iernat, principalele probleme sunt cauzate de poluare. Influenta vanatorii asupra speciei nu este cunoscuta.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Buteo buteo – Sorecar comun



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Accipitriformes
Familia:	Accipitridae
Genul:	<i>Buteo</i>
Specia:	<i>B. buteo</i>

Denumire

Buteo buteo

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei **Buteo buteo** – (sorecar comun) este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

Caracterizarea speciei

Sorecarul comun (*Buteo buteo*) este una dintre cele mai des intalnite pasari de prada din Romania. Sorecarul comun este intalnit atat in zonele impadurite si in campurile intinse unde foloseste orice punct de vedere.

Poate fi intalnit intr-o varietate de habitate. Are nevoie de copaci sau paduri pentru a cuibari, dar cu acces la zone deschise, precum terenurile agricole sau pajisti pentru a vana. Este o pasare rapitoare de dimensiuni medii cu mai multe variatii de penaj. Poate fi recunoscuta usor pentru aripile largi, gatul scurt si coada rotunjita. Prezinta o banda de culoare deschisa peste piept, varfuri negre de aripi si coada dungata. Lungimea corpului este de 50-57 cm, anvergura de 110-130 cm, masa corporala medie de 1 kg la femele si 780 g la

masculi. Mananca mamifere mici, pasari, hoituri, dar nu refuza ramele si insectele mari. In salbaticie, durata medie de viata este de opt ani.

Locatie si comportament

Cuibareste in mai toata Europa, si migreaza din unele zone. Populatiile din vest tind sa devina sedentare sau sa migreze pe distante mici. Cele din centrul, estul si nordul continentului migreaza in sud pentru iarna. Pasare de prada diurna, este vazuta deseori cum sta la panda pe stalpi sau cum planeaza in cercuri. Atinge maturitatea sexuala la varsta de trei ani. Masculii au un ritual de curtare spectaculos. Urca tot mai sus, in zbor, iar apoi coboara in picaj si se rostogolesc pentru a capta atentia femelei. Cuibul este solid, din bete, construit la bifurcarea a doua crengi solide de copac. Se imperecheaza pe viata.

Populatie

Totalul populatiei care cuibareste in Europa este cuprins intre 710000 si 1200000 de perechi. In ciuda declinului din cateva tari in perioada 1990-2000, populatia cheie a ramas stabila, iar specia si-a marit numarul in mare parte a Europei.

Cuibaritul

Doa sau patru oua cu dimensiunile de 55 x 44 mm sunt depuse in lunile martie-mai si sunt clocite de femela timp de 33-38 de zile. Puii pot zbura dupa 50-60 de zile de la eclozare, dar mai stau cu parintii pentru inca sase-opt saptamani. Scot un singur rand de pui pe an.

Amenintari si conservare

Ca multe rapitoare de zi, sorecarul ramane o specie amenintata de vanatoare, de otravire, iar masurile de conservare includ masuri legislative si cele de prevenire a persecutiei. Deranjul excesiv in zonele de imperechere duce la abandonarea cuiburilor sau la pierderea pontei.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate in teren s-a identificat prezenta indivizilor speciei si exista si conditii care sa ofere existenta speciei.

***Buteo lagopus* – Sorecar incaltat**



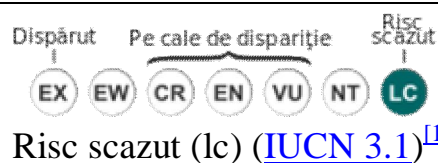
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Accipitriformes
Familia:	Accipitridae
Genul:	<i>Buteo</i>
Specia:	<i>B. lagopus</i>

Denumire

Buteo lagopus

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Pasare rapitoare de talie medie spre mare. Sexele au coloritul general similar, maroniu marmorat dorsal si albicios cu desene caracteristice maronii pe aripi (pene acoperitoare, pete carpale, dungi terminale) si corp. Coada este deschisa la culoare, avand dungi terminale maro inchis la adulti (una la femela si 2-3 la mascul). Juvenilii au dungi ventrale dispuse vertical. Tarsul este acoperit cu pene. Dimensiunea femelelor este usor mai mare. Lungimea

corpului este de 49 - 59 de cm si are o greutate medie de 600 - 1660 g. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 125 - 148 de cm.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen (*Buteo*) este denumirea in limba latina a sorecarilor in general, facand referire la hrana preponderenta a acestora (in special mamifere de talie mica), iar numele de specie provine din cuvintele grecesti *lagos* - iepure si *pous* - picioare (cu referire la aspectul picioarelor (tarsul) imbracat in pene, ce aminteste cele ale iepurelui).

Localizare si comportament

Specia are o distributie circumpolara, subarctica si arctica, fiind distribuita in zona de taiga si tundra din Europa, Asia si America de Nord. Iernezeaza in zone temperate. In Romania este distribuita in perioada de iernare pe intreg teritoriul tarii (cu exceptia zonelor montane), fiind mai frecventa in zonele joase de campie, care beneficiaza de o cantitate mai redusa de zapada.

Fenologie Specia nu cuibareste in Romania. Este prezenta doar in sezonul rece, in principal din noiembrie pana in martie.

Habitat Sorecarul incaltat este specific habitatelor deschise, cu arbori rari sau absenti, din zonele joase din tundra si taiga. Isi amplaseaza cuibul pe stanci, in ravene sau pe margini inalte de rauri (foarte rar in arbori). In perioada de iarna foloseste pentru hranire zonele deschise, intinse: terenuri agricole, pajisti si pasuni.

Hrana Se hraneste in special cu mamifere de talie mica (uneori mai mult de 80% din hrana este asigurata de lemingi si soareci). Ocazional consuma si pasari de talie mica, reptile, insecte sau cadavre. Modul de hranire este similar cu a celorlalte specii de sorecari, pandind prada din zbor (planare sau zbor stationar) sau de pe un suport aflat la inaltime. Adesea vaneaza direct pe sol. Este singura specie europeana de sorecar, ce nu cuibareste la noi. Distributia si mai ales abundenta speciei este corelata cu exploziile populationale inregistrate de rozatoarele cu care se hranesc (in special lemingi si soareci).

Populatie

Populatia mondiala a speciei este estimata preliminar la 496 000 - 1 050 000 de indivizi. Cea europeana este estimata la 37 200 – 79 200 de perechi. Tendinta la nivel european este stabila. Specia este clasificata ca "Risc scazut".

Reproducere

Perioada de reproducere incepe tarziu, in mai - iunie. Depunerea oualor are loc incepand cu sfarsitul lunii mai, femela depunand 2 - 7 oua, pe care le cloceste (aproape exclusiv singura) timp de 28 - 31 de zile. Puii parasesc cuibul dupa 34 - 45 de zile (marimea pontei si succesul reproductiv sunt dependente de ciclurile populationale ale rozatoarelor). Perechile pot cuibari foarte apropiat, folosind uneori alternativ anumite cuiburi. Isi construiesc cuibul pe pe stanci, in ravene sau pe margini inalte de rauri (foarte rar in arbori). Cuibul este voluminos, elaborat, construit in special din crengi si resturi vegetale.

Amenintari si masuri de conservare

Principalele amenintari sunt reprezentate de vanarea ilegala, coliziunea cu liniile electrice si intensificarea agriculturii in zonele de iernare (prin reducerea numarului de rozatoare cauzat de utilizarea pesticidelor). Suplimentar, fluctuatiile climatice cauzate de schimbarile recente, pot duce la modificari serioase in populatiile de rozatoare ce constituie surse de hrana.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate in teren nu s-a identificat prezenta indivizilor speciei dar exista si conditii care sa ofere existenta speciei.

Buteo rufinus – Sorecar mare



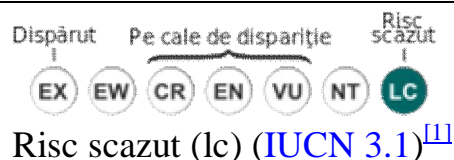
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Accipitriformes
Familia:	Accipitridae
Genul:	<i>Buteo</i>
Specia:	<i>B. rufinus</i>

Denumire

Buteo rufinus

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu "D", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Sorecarul mare este o specie caracteristica zonelor deschise, aride, stepice si terenurilor agricole abandonate. Lungimea corpului este de 50 - 58 cm si greutatea medie de 1100 g pentru mascul si 1300 g pentru femela. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 130 – 155 cm. Adultii au infatisare similara. Este o pasare foarte atractiva, cu o variabilitate mare a penajului, acesta putand fi rosiatic, pal sau inchis. Se hraneste cu mamifere mici, pasari, reptile si insecte.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in sud - estul continentului european. Pentru hranire, planeaza in cercuri largi utilizand curentii calzi ascendenti, planeaza “stationar” sau poate pandi hrana de pe stalpi sau alte puncte fixe. Urmareste in miristi animalele care parasesc teritoriul si pandeste intrarea in galeriile rozatoarelor. Cuibareste in copacii de la marginea zonelor deschise, in crapaturile stancilor, sau reconstruieste cuiburile parasite ale altor specii. Ierneaza in Africa.

Populatie

Populatia europeana a speciei este mica si cuprinsa intre 8700 – 15000 perechi. A manifestat un declin accentuat in perioada 1970 – 1990. Desi populatia s-a mentinut stabila in majoritatea teritoriilor, in perioada 1990 – 2000 a scazut in Turcia, ceea ce a influentat tendinta pentru intreaga populatie. Cele mai mari efective se inregistreaza in Turcia, Azerbaijan si Rusia.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare in aprilie. Cuibul este alcatuit din crengi care formeaza o impletitura. Femela depune o data pe an, 3 – 5 oua. Incubatia dureaza 33 - 35 de zile. Puii devin independenti dupa 40 – 45 zile.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor in zonele de cuibarit prin reducerea suprafetelor de stepa, intensificarea agriculturii si vanatoarea ilegala sunt principalele pericole ce afecteaza specia.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Carduelis cannabina – Canepar



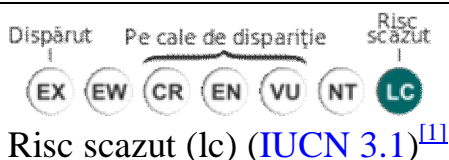
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Fringillidae
Genul:	<i>Carduelis</i>
Specia:	<i>C. cannabina</i>

Denumire

Carduelis cannabina

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu "D", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Caneparul (*Carduelis cannabina*) este o pasare cantatoare din familia fringilidelor, de circa 14 cm, cu pene rosii pe cap, gat si pe laturile pieptului, cafenii pe spate si albe pe abdomen, gusa si aripi. Este raspandita in Europa, Asia de Vest si Africa de Nord. Este o pasare sedentara, dar multe pasari din nordul Europei si Asiei migreaza spre sud pentru a ierna. Cuibareste in

tufisuri, mai ales in tinuturile joase si deluroase, dar urca si pe vaile raurilor, la intrarea acestora in munti. Depune in luna aprilie 4-6 oua albastrui-albicioase cu puncte ruginii. Pe sezon scoate 2 randuri de pui. Clocitul dureaza 12 zile si este asigurat indeosebi de femela. Se hraneste cu seminte si boabe de plante salbatice si cultivate, mai rar cu insecte.

Aceasta specie poate forma stoluri mari in afara sezonului de reproducie, uneori amestecate cu alte cinteze, cum ar fi inarita cu cioc galben, pe coastele si tinuturile mlastinoase saline.

Este o pasare subtire, cu o coada lunga. Partile superioare sunt maro, gatul este de un alb murdar, iar ciocul este gri. In timpul verii masculul are ceafa de culoare gri, prezinta pete rosii la nivelul capului si are penele de pe piept de culoare rosie. Femelele si pasarilor tinere prezinta o insuficienta a culorii de rosu in coloritului penajului, de asemenea are parti albe, iar pe piept prezinta dungii de culoare galben inchis. Cantecul placut al caneparului contine triluri rapide insotite de agitatie. Uneori ele sunt vazute si la mai multe sute mile pe mare.

Hrana

Caneparul este, in principal, o specie granivora, dar vara este si insectivora. Se hraneste cu diverse seminte si boabe de plante salbatice, buruieni si plante cultivate (canepa, margarete, stevie, troscot, papadie, susai, scanteiuta, ciulin, mustar salbatic, macris, traista-ciobanului, racuina, matasea miresei, cruciulita, paducel, mesteacan etc), boabe de grau, dude si mure.

Denumirea romana a pasarii (canepar) si stiintifica (cannabina) provine de la apetitul sau pentru canepa. In ultimii ani, cu diminuarea buruienilor din terenurile cultivate, caneparul si-a indreptat preferintele catre boabele de capsuni. Considerat ca daunator in zonele cu culturi de capsuni, caneparul reuseste sa se strecoare sub materialul plastic care acopera plantele.

Printre insectele cu care se hraneste cel mai frecvent se numara omizile, gandacii (mai ales crisomelide), gargaritele, mustele. Puii sunt hraniti cu insecte si seminte decojite.

In timpul verii, caneparul se cocoata pe ierburi sau tufisuri joase pentru a se hrani si se agata in mod acrobatic de tulpinile flexibile. Toamna, se hraneste mai ales la sol, pe care la sfarsitul verii au cazut seminte si boabe.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate in teren nu s-a identificat prezenta indivizilor speciei dar exista si conditii care sa ofere existenta speciei.

Carduelis carduelis – Sticlete



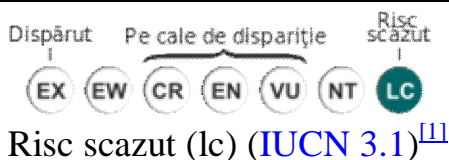
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Fringillidae
Genul:	Carduelis
Specia:	C. carduelis

Denumire

Carduelis carduelis

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Sticletele (*Carduelis carduelis*), din familia Fringillidae, este o pasare cu penele viu colorate cu rosu, negru, alb si galben, fiind una dintre cele mai cunoscute pasari de talie mica, din Romania. Deoarece este o pasare cantatoare, a fost tinuta frecvent in colivii. Sticletele este raspandit din Europa Occidentala pana in regiunile centrale din Siberia, Africa de Nord, Asia Centrala, Asia de Sud-Vest. In Australia, Noua Zeelanda si unele insule din Oceania a fost dusa de om. Penajul viu colorat in regiunea ciocului este rosu, iar ceafa, coada si aripile sunt colorate negru cu galben, pe cand restul corpului este cafeniu. Aceasta caracteristica ajuta pasarea la marcarea

teritoriului, si la asigurarea succesului in reproductie. In acest scop ea isi alege o ramura uscata dezgolita unde poate fi usor remarcata prin cantec si coloritul penajului.

In general, ca la toate speciile mici de pasari, puii ajung la cateva luni la maturitate sexuala. Sticletele cloceste in general in regiunile joase, dar si pe vaile montane. Cuibul este mic, cu un numar de 4-5 oua albastrui punctate roscat. El este asezat in arbori de inaltime mijlocie, cel mai frecvent pe salcami. Dupa circa 13 - 14 zile eclozeaza, femela scotand pe vara 2-3 randuri de pui. Sticletele este sedentar, ierneaaza in tara, la care se adauga populatiile de sticleti nordici dintre care unele ierneaaza in Africa de Nord si Asia de Sud-Vest.

Hrana sticletilor sunt seminte de pe tufisuri, scaieti sau de pe pajisti. Este o pasare nepretentioasa, fiind in trecut simbolul primaverii, al fecunditatii si al rabdarii.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate in teren nu s-a identificat prezenta indivizilor speciei dar exista si conditii care sa ofere existenta speciei.

Carduelis chloris – Florinte



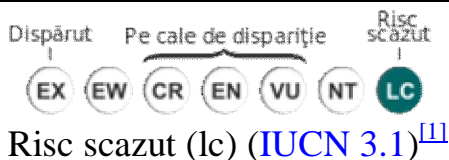
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Fringillidae
Genul:	<i>Chloris</i>
Specia:	<i>C. chloris</i>

Denumire

Carduelis chloris

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

Caracterizarea speciei

Florintele (*Carduelis chloris*) este o pasare sedentara de mici dimensiuni care poate fi intalnita pe tot teritoriul tarii noastre. Si in Europa este o prezenta permanent, mai putin extremele nordice unde este doar oaspete de vara. Florintele traieste in paduri, atat in zonele joase, cat si in vaile montane, in livezi si in zonele cu copaci izolati dar cu multi arbusti si tufisuri in apropiere. Nu ocoleste nici parcurile din orase si este des intalnit in gradinile cu

vegetatie bogata. De altfel gradinile se pare ca sunt locatia favorita pentru cuibarit.

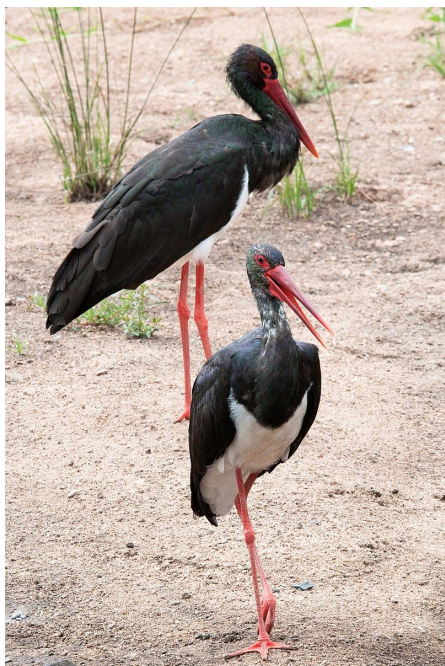
Florintele are un colorit general verge galbui care este mult mai pronuntat vara. Iarna apar si nuantele de cenusiu. Femela are un colorit general brun deschis-caramiziu cu pete galbene doar pe lateralele aripilor si ale cozii. Lungimea florintelui este de 15 cm, anvergura aripilor de 25 cm, iar greutatea de 25-32 g. Hrana este alcatuita in principal din diferite seminte pe care le cauta prin copaci, arbusti si rar pe sol.

Florintele isi face cuibul in copacii inalti, din iarba, iar interiorul il captureste cu par si puf. Femela depune cate 4-6 oua in doua serii pe an. Perioada de incubatie este de aproximativ 14 zile. Nu prezinta interes pentru vanatoare.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate in teren nu s-a identificat prezenta indivizilor speciei dar exista si conditii care sa ofere existenta speciei.

Ciconia nigra – Barza neagra



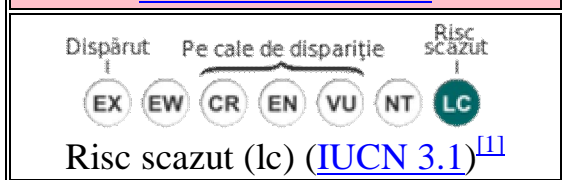
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Ciconiiformes
Familia:	Ciconiidae
Genul:	<i>Ciconia</i>
Specia:	<i>C. nigra</i>

Denumire

Ciconia nigra

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii

Caracterizarea speciei

Este o specie de pasare de talie mare. Nu exista dimorfism sexual, atat femela cat si masculul avand capul, pieptul, gatul si spatele negre, cu irizatii metalice verzui-violete, in contrast cu abdomenul alb. Adultii au ciocul si picioarele rosii, iar juvenilii gri-verzui. Lungimea corpului este de 90-105 cm si are o greutate medie de 2900-3000 g. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 173-205 cm.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din cuvantul latin ciconia, care inseamna barza, iar numele de specie provine din cuvantul latin nigra, care inseamna negru (cu referire la coloritul general negru al speciei).

Localizare si comportament

Distributie Specia cuibareste in tot Palearcticul, din Spania si pana in Orientul indepartat (China). In nord este raspandita pana in tarile baltice si sudul Siberiei. Ierneaza in sudul continentului African.

Fenologie Specia cuibareste in Romania, fiind prezenta la noi doar in perioade de cuibarit. Soseste incepand cu luna martie si pleaca inapoi in cartierele de iernare la sfarsitul lui septembrie - inceputul lui octombrie.

Habitat Este o specie evaziva, retrasa, cuibarind in habitate nederanjate. Prefera padurile deschise, batrane, care au in apropiere surse acvatice (balti, mlastini, paraie). Este mai abundenta in padurile batrane din zonele joase, de lunca.

Hrana Este o specie preponderent ihtiofaga, consuma o gama foarte larga de pesti. Suplimentar, se hraneste si cu alte vietuitoare: micromamifere (soareci, chitcani), soparle, serpi, amfibieni, pasari de talie mica (in special pui, uneori si oua), insecte de talie mare, nevertebrate acvatice (moluste, crustacee).

Alte informatii Este o specie mult mai rara si mai retrasa, comparativ cu barza alba. Evita complet prezenta umana, astfel ca si cele mai mici interventii (in special activitati in zona cuibului) la inceputul perioadei de reproducere (dar nu numai), pot avea efecte catastrofale asupra succesului de cuibarit.

Populatie

Populatia globala este estimata la 24 000 - 44 000 de indivizi. Cea europeana cuibaritoare este estimata la 9 800 - 13 900 de perechi. In Romania, estimarile arata o populatie de aproximativ 415 - 800 de perechi cuibaritoare. Deocamdata, datorita unui teritoriu de raspandire imens, specia este clasificata ca "Risc scazut". Tendinta populationala in Europa este necunoscuta. Si in Romania tendinta populationala este necunoscuta.

Reproducere

Perioada de reproducere incepe la sfarsitul lunii martie / inceputul lunii aprilie. Femela depune de obicei 3-4 oua. Incubarea dureaza 32-38 de zile. Puii devin zburatori la 63-71 de zile. Perechile cuibaresc izolat. Cuiburile sunt de dimensiuni mari, construite din crengi si captusite cu iarba si muschi. Cuiburile sunt refolosite (adesea de catre aceiasi pereche) ani la randul. Uneori ocupa cuiburi de mari dimensiuni ale pasarilor rapitoare. Cuiburile sunt amplasate pe arbori batrani si inalti, deseori la o inaltime considerabila (10-20 de metri), stanci sau alte suporturi similare (polite in cariere abandonate).

Amenintari si masuri de conservare

Principala amenintare o constituie disparitia padurilor batrane, nederanjate. Orice fel de lucrari forestiere a caror scop este extragerea arborilor maturi si batrani au un efect negativ semnificativ asupra populatiei speciei. Barza neagra este vulnerabila tocmai datorita faptului ca padurile pe care specia le prefera - padurile deschise batrane, nederanjate de lunca - au suferit de-al lungul timpului cele mai severe modificari - suprafata lor fiind diminuata pana la disparitie. O alta amenintare este reprezentata de modificarea cursurilor de apa prin captari - care reduc debitul si implicit abundenta ihtiofaunei - sursa principala de hrana a speciei.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate in teren nu s-a identificat prezenta indivizilor speciei dar exista si conditii care sa ofere existenta speciei.

Circus cyaneus – Erete vanat



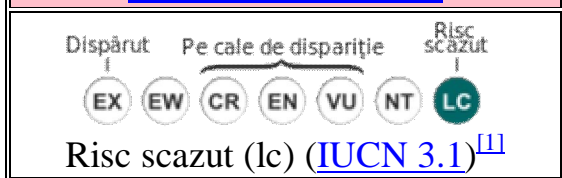
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Accipitriformes
Familia:	Accipitridae
Genul:	<i>Circus</i>
Specia:	<i>C. cyaneus</i>

Denumire

Circus cyaneus

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

Caracterizarea speciei

Eretele vanat, cunoscut si sub denumirea de Erete de camp, este o specie caracteristica zonelor deschise, cu pasuni, mlastini si teritorii agricole. Lungimea corpului este de 45 – 55 cm si greutate de 290 – 400 g pentru mascul si 370 – 708 g pentru femela. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 97 – 118 cm. Eretele vanat este zvelt, de marime medie, coada este lunga si o pata alba caracteristica la baza cozii apare la ambele sexe. Masculul este gri pe spate, iar varfurile aripilor negre. Femela este maro pe spate si maro cu alb

sub aripi. Se hraneste cu mamifere mici, pasari, reptile, broaste, insecte si uneori cu lesuri.

Localizare si comportament

Este o specie cuibaritoare in partea nordica si vestica a continentului european. Maturitatea sexuala este atinsa la 2 - 3 ani si poate trai pana la 16 ani. Ritualul nuptial este efectuat de mascul si este un adevarat dans pe cer, spectaculos, cu inaltari rapide, spirale, rostogoliri insotite de sunete multiple. O pereche se poate mentine mai multe sezoane. Femelele sunt cele care initiaza copulatia. In mod frecvent la aceasta specie, masculul se imperecheaza cu mai multe femele. In afara perioadei de cuibarit, se aduna pentru inoptare uneori in numar mare. Inopteaza in copaci si chiar pe sol. Cand vaneaza, aluneca in zbor cu viteza redusa, la inaltime mica de pamant. Spre deosebire de alti ereti, se bazeaza mult pe sunet in detectarea prazii ascunse in vegetatie, desi se foloseste si de vaz. Ierneaaza in partea centrala si estica a continentului si in Africa.

Populatie

Populatia europeana cuibaritoare a speciei este relativ mica si cuprinsa intre 32000 – 59000 perechi. Populatia a descrescut semnificativ in perioada 1970 – 1990, insa acest declin s-a redus in perioada 1990 – 2000. Cu toate acestea, pe ansamblu specia se afla in declin. Efectivele cuibaritoare cele mai mari sunt in Rusia, Franta si Finlanda. Efectivele populatiei ce ierneaaza in Europa sunt de peste 8500 exemplare. Cele mai mari efective se inregistreaza in Slovacia, Ungaria si Polonia. In Romania apare in migratie si in timpul iernii, mai ales in Dobrogea.

Imperechere

Cuibul este asezat pe sol, de multe ori in apropierea apei, in vegetatia deasa si inalta. Constructia cuibului este inceputa de ambii parinti, insa femela contribuie mai mult. Este alcatuit din crengi, iarba si captusit la interior cu pene. Femela depune 3 – 6 oua in a doua parte a lunii aprilie. Incubatia dureaza 29 – 31 de zile si este asigurata de femela, care este hranita de mascul in tot acest timp. Timp de circa 2 saptamani dupa iesirea puilor din oua, masculul continua sa aduca hrana, atat pentru femela, cat si pentru pui. Puii devin zburatori la 29 – 42 de zile, dar raman dependenti de parinti cateva saptamani in plus.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor in zonele de cuibarit si iernare prin reducerea zonelor umede, intensificarea agriculturii si transformarea pasunilor in culturi agricole, prezenta pesticidelor si vanatoarea ilegala, sunt principalele pericole pentru specie. Conservarea speciei, necesita refacerea zonelor umede si reducerea cantitatii pesticidelor folosite in activitatile agricole.

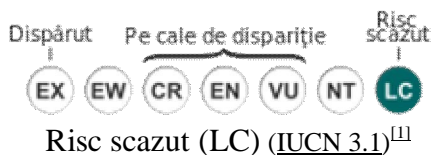
Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate in teren nu s-a identificat prezenta indivizilor speciei dar exista si conditii care sa ofere existenta speciei.

Cuculus canorus – Cuc



Stare de conservare



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Cuculiformes
Familia:	Cuculidae
Genul:	<i>Cuculus</i>
Specia:	<i>C. canorus</i>

Denumire

Cuculus canorus

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii

Caracterizarea speciei

Caracteristicile acestor pasari sunt culoarea cenusie si cantecul lor prin care masculul isi marcheaza teritoriul si care se poate asemana cu denumirea data pasarii. Are marimea unui porumbel suplu (30–35 cm). Pasarea nu cloceste, ci femela depune ouale in cuiburi straine care sunt de regula ale unor pasari cantatoare mai mici. La mascul, capul si partea superioara a corpului sunt de culoare cenusie, iar partea inferioara a corpului are o nuanta cenusie-albastruie. Coada este lunga, pestruta si cu penele foarte grele.

Cucul este o pasare migratoare, ierneaza in Africa tropicala si in sudul Asiei.

Localizare si comportament

Habitatul cucului este foarte larg. El poate fi gasit in padurile de foioase, crangurile de pe malul apelor curgatoare, coasta marilor sau la marginea

oraselor. Mai traieste si in regiunile cu smarcuri sau de stepa, unde traiesc si pasarile care ii cresc puii. Cucul a fost intalnit de exemplu in Elvetia la o inaltime de 2.400 de m, iar in India la altitudinea de 5.250 m deasupra n.m. Pasarea este raspandita mai ales in emisfera nordica, dar iernezeza in regiunile de savana din sudul Africii si Asia sudica, cu temperaturi variate intre 15-19 grade.

Hranire si inmultire

Cucul se hraneste in special cu insecte, fiind printre putinele pasari care consuma si larvele paroase de insecte, paianjeni sau melci. In perioada imperecherii, masculul ramane circa o saptamana impreuna cu femela. Cucul isi depune ouale in cuiburile altor pasari, numite gazde. Femela localizeaza cuiburile speciilor gazda in baza sunetului de alarma al gazdei, si odata ce se iverste ocazia, isi depune oul in doar cateva secunde, indepartand totodata un ou din cuibul gazdei. Puiul de cuc eclozat indeparteaza la randul sau uneori din cuib pe cei ai speciei gazda, insusindu-si intreaga hrana adusa de parinti.

Reproducere

Sunt depuse intre unul si 25 de oua in perioada aprilie-mai. Femela selecteaza cateva cuiburi care apartin speciilor agreate de ea, asteapta pana cand ouale sunt in stadiul protrit, scoate unul din ouale speciei gazda si il inlocuieste cu al ei. Marimea medie a unui ou de cuc este de 22x17 mm. Pasarea gazda va cloci si oul de cuc, pentru 11-12 zile si va hrani puiul care va parasi cuibul dupa alte 17 zile.

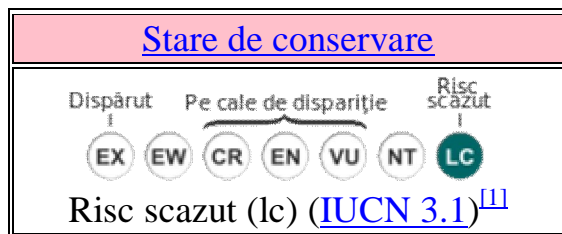
Amenintari si masuri de conservare

Se crede ca declinul populatiilor de cuc din unele parti ale Europei se datoreaza declinului suferit de speciile gazda pentru oua, carora le este distrus habitatul. Eforturile de conservare trebuie sa cuprinda si monitorizarea speciilor gazda pentru ouale de cuc si protejarea habitatului acestora.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, inasa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Cygnus cygnus - Lebada de iarna



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Anseriformes
Familia:	Anatidae
Genul:	cygnus
Specia:	C. cygnus

Denumire

Cygnus Cygnus

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu "C", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare "B" ne indica o stare de conservare buna a acestei specii

Caracterizarea speciei

Poate fi intalnita in habitate care cuprind lacuri mari, iazuri, rauri, coaste, lagune sau mlastini, uneori si pe pajisti inundate sau pe mare. Mai mica decat o lebada de vara, o lungime a corpului de 110-140 cm, anvergura de 160-200 cm, masa corporala medie de 6,2 kilograme. Penajul este negru cu varfuri albe de aripa, vizibile in zbor. Ciocul este rosu cu o banda alba subterminala. Picioarele si labele picioarelor sunt negre. Femelele sunt putin mai mici decat masculii si au ciocul putin mai lat. Juvenilii sunt gri cu varfuri negre de aripa. Se hranesc cu plante acvatice. In salbaticie, durata medie de viata este de 10 ani.

Reproducerea

Cuibareste in extremitatea nordica a Europei, in tundra Siberiei pe lacuri si in mlastini. Femela depune 4-7 oua, cu o dimensiune de 113 x 73 mm si o greutate de 331 g. Incubatia este asigurata de femela care este vegheata de catre mascul. Dupa 36 de zile puii eclozeaza devenind zburatori la 78-96 de zile.

Habitat

Ierneaza mai ales in tinuturile din Delta Dunarii si din zona complexului lacustru Razem, odata cu sosirea primaverii se reintoarce spre locurile nordice de cuibarit.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Cygnus olor - Lebada de vara



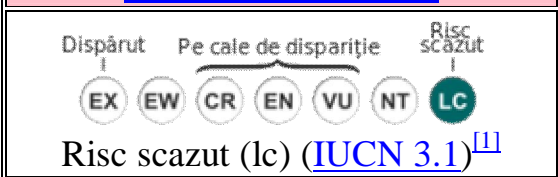
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Anseriformes
Familia:	Anatidae
Genul:	cygnus
Specia:	C. olor

Denumire

Cygnus olor

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu "D", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen (Cygnus) este denumirea latina a lebedelor, care la randul lui provine din cuvantul grec kyknos (insemnand tot lebada), iar numele de specie - olor - este probabil de origine celtica, insemnand acelasi lucru (utilizat prin imprumut si in limba latina).

Distributie Specia cuibareste nativ in zonele temperate ale Europei si Asiei, din Irlanda pana in China. A fost introdusa si in America de Nord. In Romania este distribuita pe intreg teritoriul tarii, cuibarind in numere mai mari in zonele joase extracarpatiche. In Romania ierneaza de obicei in numere mari, pe toate apele interioare care nu ingheata.

Fenologie Specia cuibareste in Romania si este sedentara. Pe perioada de iarna efectivele sunt mai numeroase, datorita exemplarelor nordice care ierneze la noi.

Habitat Specia este legata de habitatele acvatice naturale, intinse, zone de mlastini si lacuri cu suprafete de stuf, in care isi amplaseaza cuiburile. In Romania cuibareste pe intreg teritoriul tarii, insa efectivele mai numeroase sunt in regiunile extracarpatiche. Cele mai abundente populatii sunt in Delta Dunarii si in zonele lacurilor mari si a zonelor umede aflate de-a lungul raurilor, din zonele joase ale Moldovei, Baragan si Campia de Vest.

Hrana Lebada de vara este aproape exclusiv vegetariana, hranindu-se preponderent cu plantele acvatice (inclusiv submerse, la care ajunge folosindu-si gatul lung, insa fara a se scufunda). Suplimentar, consuma iarba si plante agricole (inclusiv seminte). Ocazional poate consuma si hrana animala din zonele acvatice (insecte acvatice, viermi, melci, mormoloci etc.). Fiind o specie carismatica, este una dintre cele mai prezente pasari in cultura umana; o putem gasi atat in mitologiile diferitelor popoare, cat si ca sursa de inspiratie a artistilor in perioadele moderne (muzica, balet, arte plastice).

Populatie

Populatia globala este estimata la 598 000 - 615 000 de indivizi. Cea europeana cuibaritoare este estimata la 83 400 - 116 000 de perechi. In Romania, estimarile arata o populatie de aproximativ 3000 - 5000 de perechi cuibaritoare. Avand o populatie atat de mare si un teritoriu de raspandire imens, specia este clasificata ca "Risc scazut". Tendinta populationala in Europa este considerata crescatoare. Si in Romania tendinta este la fel, crescatoare.

Reproducere

Perioada de reproducere incepe devreme, uneori pe la sfarsitul lui martie sau inceputul lui aprilie. Femela depune de obicei 5-7 oua, pe care le cloceste singura, masculul aparand teritoriul. Incubarea dureaza 35-41 de zile. Puii devin zburatori la 120-150 de zile. Perechile cuibaresc izolat. Cuiburile sunt construite din vegetatie acvatica, sub forma unei gramezi masive, amplasate pe mal in imediata vecinatate a apei, in masivul de stuf sau pe insule plutitoare (plauri).

Amenintari si masuri de conservare

Specia are putine amenintari, nefiind vanata in majoritatea arealului de distributie. O amenintare de intensitate redusa este reprezentata de otravire cu plumb datorita ingerarii greutatilor folosite la pescuit. Suplimentar, hranirea lebedelor pe timp de iarna de catre oameni, cu paine si alte produse de panificatie, poate duce la complicatii gastrice grave (datorita dificultatilor in a digera astfel de produse procesate).

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

***Delichon urbica* – Lastun de casa**



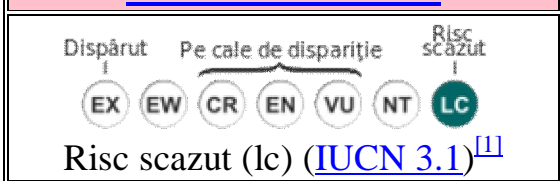
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Hirundinidae
Genul:	<i>delichon</i>
Specia:	<i>D. urbicum</i>

Denumire

Delichon urbica

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

Caracterizarea speciei

Cu un corp mai solid decat randunica, zboara mai greoi si planeaza mai mult cu aripile intinse. Este usor de recunoscut dupa tartita alba si coada usor bifurcata. Glasul obisnuit este un ciripit sec „pritt”, care poate fi auzit in apropierea cuibului sau a coloniei. Ciripitul este silentios.

Localizare si comportament

Pasare cuibaritoare in sate si orase. Are un cuib inchis, format din noroi, amplasat pe peretii exteriori sau sub stresinile cladirilor, in ferestrele sau balcoanele blocurilor sau sub poduri. In colonii mai mari, cuiburile sunt lipite

unul de celalalt, alcatuind un sir continuu. In regiuni montane o gasim cuibarind pe versantii stancosi. Pleaca relativ tarziu, la sfarsitul lunii septembrie sau chiar in octombrie, si se intorc din migratie la mijlocul sau sfarsitul lunii aprilie.

Populatie

Populatia din Romania este estimata (2013) intre 400.000 si 1.300.000 de perechi chibaritoare.

Reproducere

Depune doua ponte pe an, femela si masculul clocind alternativ ouale albe timp de doua saptamani. Dieta este asemanatoare cu cea a randuncii, hrana fiind capturata foarte tipic printr-o schimbare rapida a directiei de zbor din jos in sus.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Egretta alba – Egreta mare



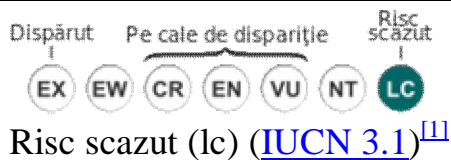
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Ardeiformes
Familia:	Ardeidae
Genul:	Egretta
Specia:	E. alba

Denumire

Egretta alba

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din cuvantul francez *aigrette* cu referire la penele ornamentale lungi din partea posterioara a capului. Numele de specie provine din cuvantul latin *albus* – alb cu referire la penajul alb al pasarii.

Caracterizarea speciei

Egreta mare este o specie caracteristica zonelor umede cu palcuri de salcii. Lungimea corpului este de 85-100 cm si greutatea de 950 g, fiind ca dimensiuni asemanatoare cu starcul cenuziu (Ardea cinerea). Anvergura aripilor este cuprinsa intre 145-170 cm. Adultii au infatisare similara. Penajul este complet alb. Pe spate, peste coada, sunt prezente 30-40 de pene ornamentale alb sclipitoare, fin spintecate si denumite „egrete,, care in secolul XIX erau recoltate prin distrugerea coloniilor si impuscarea pasarilor pentru a fi vandute caselor de moda. Se hraneste cu pesti de talie mica, broaste, serpi si insecte.

Localizare si comportament

Este prezenta in efective mici pe cea mai mare parte a continentului, cu exceptia zonelor nordice. Cuibareste in colonii formate numai din egrete sau impreuna cu alte specii de starci, caracterul gregar fiind mai putin accentuat. Ierneaza in zona mediteraneana si in Africa. Longevitatea maxima cunoscuta este de 13 ani si noua luni.

Populatie

Populatia europeana a speciei este mica si cuprinsa intre 11000-24000 de perechi. Dupa 1970 specia a inceput sa-si revina numeric si a manifestat o tendinta generala pozitiva in arealul de distributie. Populatia estimata in Romania este de 900-1000 de perechi, efective mai mari fiind prezente in Ucraina (4500-7300), Rusia (3000-10000) si Ungaria (1800-3000).

Reproducere

Soseste in a doua parte a lunii martie din cartierele de iernare. Cuibul este amplasat pe trestie batrana si incalcita sau pe salcii scunde. La construirea cuibului, alcatuit din crengi si stuf, participa cei doi parinti. Femela depune 3-5 oua in perioada cuprinsa intre a doua jumatate a lunii aprilie si inceputul lunii iunie, cu o dimensiune medie de 65,2 x 46,13 mm. Incubatia e asigurata de ambii parinti. Dupa 25-27 de zile puii eclozeaza si raman in cuib in jur de 30 de zile, dar continua sa fie hraniti de parinti pana la 42 de zile, cand devin independenti.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor prin reducerea suprafetelor zonelor umede, taierea salciilor iarna ca material pentru foc de catre localnici si deranjul coloniilor reprezinta principalele pericole ce afecteaza specia. Ca masuri de conservare se incurajeaza reducerea deranjului prin protejarea coloniilor de vizitatori si interzicerea vanatorii. Reconstructia ecologica a zonelor umede din Delta Dunarii si de pe cursul inferior al Dunarii ramane o prioritate.

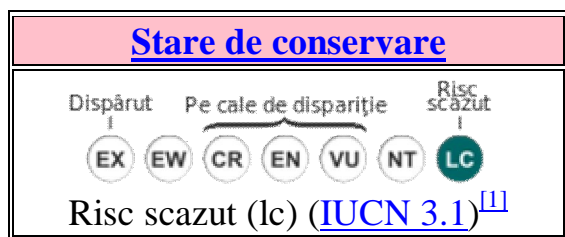
Situri desemnate pentru conservare

Acumularile Rogojesti-Bucecea, Balta Mica a Brailei, Balta Tataru, Balta Vederoasa, Bazinul Fizesului, Bistret, Blahnita, Calafat-Ciuperceni-Dunare, Campia Cermeiului, Campia Crisului Alb si Crisului Negru, Ciocanesti-Dunare, Comana, Confluenta Jiu-Dunare, Cursul Dunarii-Bazias-Portile de Fier, Dealurile Homoroadelor, Dealurile Tarnavelor-Valea Nirajului, Defileul Muresului Inferior-Dealurile Lipovei, Delta Dunarii si Complexul Razim-Sinoie, Dumbravita-Rotbav-Magura Codlei, Dunare-Oltenita, Elesteele Iernut-Cipau, Elesteele Jijiei si Miletinului, Gradistea-Caldarusani-Dridu, Gruia-Garla Mare, Ianca-Plopu-Sarat, Iazurile de pe valea Ibanesei-Baseului-Podrigai, Iazurile Mihesu de Campie-Taureni, Iezerul Calarasi, Kogalniceanu-Gura Ialomitei, Lacul Beibugeac, Lacul Bugeac, Lacul Dunareni, Lacul Galatui, Lacul Oltina, Lacul Stanca Costesti, Lacul Strachina, Lacul Techirghiol, Lacurile de acumulare Buhusi-Bacau-Beresti, Lacurile de acumulare de pe Arges, Lacurile de acumulare de pe Crisul Repede, Lacurile de pe Valea Ilfovului, Lacurile Falticeni, Lacurile Fundata-Amara, Lacurile Tasaul-Corbu, Limanu-Herghelia, Lunca Muresului Inferior, Lunca Siretului Inferior, Lunca Timisului, Maglavit, Mata-Carja-Radeanu, Macin-Niculitel, Maxineni, Mlastina Satchinez, Padurea Hagieni, Padurea Macedonia, Pescaria Cefa-Padurea Radvani, Piemontul Muntilor Metaliferi-Vintu, Podisul Hartibaciului, Suhaia, Tisa Superioara, Valea Alceului, Valea Mostistea, Valea Oltului Inferior, Vedea-Dunare.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

***Egretta garzetta* – Egreta mica**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Ardeiformes
Familia:	Ardeidae
Genul:	Egretta
Specia:	E. garzetta

Denumire

Egretta garzetta

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din cuvantul francez aigrette cu referire la penele ornamentale lungi din partea posterioara a capului. Numele de specie nu are o origine precisa si se considera a fi de la garzetta – numele italian al egretei mici.

Caracterizarea speciei

Egreta mica este o specie caracteristica zonelor umede ce au palcuri copaci. Este zvelta si eleganta, cu o lungime a corpului de 55-65 cm si o greutate de 350-550 g, fiind asemanatoare ca dimensiuni cu starcul de cireada (Bubulcus ibis). Anvergura aripilor este cuprinsa intre 88-106 cm. Adultii au infatisare similara. Penajul este complet alb. Degetele galbene, ce contrasteaza cu picioarele si ciocul negre, sunt semnele distinctive care o deosebesc de egreta mare. In partea posterioara a capului are 2-3 pene ornamentale lungi si inguste care in secolul XIX erau vandute caselor de moda pentru impodobirea palariilor. Se hraneste cu pestisori, broaste si alte mici animale acvatice.

Localizare si comportament

Este prezenta pe intreg continentul european, cu exceptia Peninsulei Scandinave. Cuibareste in colonii mixte alaturi de alte specii de starci si cormorani. Este specia cea mai tacuta dintre starci. Vaneaza stand la panda sau deplasandu-se cu atentie in ape mici. Ierneaaza pe continentul african. Longevitatea maxima cunoscuta este de 22 de ani si patru luni.

Populatie

Populatia europeana estimata a speciei este relativ mica, fiind cuprinsa intre 68000-94000 de perechi. In perioada 1970-1990 populatia a inregistrat o tendinta crescatoare. Populatia estimata in Romania este de circa 4000-5000 de perechi, efective mai mari fiind prezente in Italia, Franta, Spania, Azerbaijan si Rusia.

Reproducere

Soseste la inceputul lunii aprilie din cartierele de iernare. Cuibul este amplasat pe salcii si uneori in stuf sau lastarisuri dese din apropierea baltilor. La construirea cuibului, alcatuit din crengi si stuf, participa cei doi parinti. Femela depune 3-4 oua in perioada cuprinsa intre a doua jumatate a lunii mai si prima jumatate a lunii iunie, cu o dimensiune medie de 46,54 x 33,67 mm. Incubatia este asigurata de ambii parinti. Dupa 21-25 de zile puii eclozeaza si raman in cuib in jur de 30 de zile, dar continua sa fie hraniti de parinti pana la 40 de zile cand devin independenti.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor prin reducerea suprafetelor zonelor umede, taierea salciilor iarna ca material pentru foc de catre localnici si deranjul coloniilor reprezinta principalele amenintari ce afecteaza specia. Ca masuri de conservare se incurajeaza reducerea deranjului prin protejarea coloniilor de vizitatori si interzicerea vanatorii. Reconstructia ecologica a zonelor umede din Delta Dunarii si de pe cursul inferior al Dunarii ramane o prioritate.

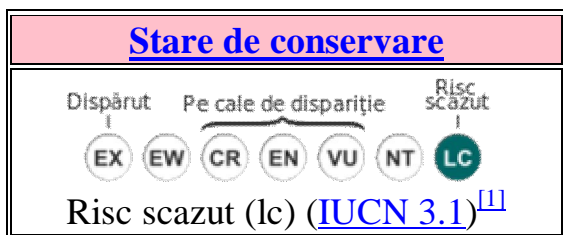
Situri desemnate pentru conservare

Acumularile Rogojesti-Bucecea, Balta Alba-Amara-Jirlau, Balta Mica a Brailei, Balta Tataru, Balta Vederosa, Bazinul Fizesului, Bertestii de Sus-Gura Ialomitei, Bistret, Blahnita, Bratul Borcea, Campia Cermeiului, Campia Crisului Alb si Crisului Negru, Campia Gherghitei, Campia Nirului-Valea Ierului, Ciocanesti-Dunare, Comana, Confluenta Jiu-Dunare, Cursul Dunarii-Bazias-Portile de Fier, Defileul Muresului Inferior-Dealurile Lipovei, Delta Dunarii si Complexul Razim-Sinoie, Dumbravita-Rotbav-Magura Codlei, Dunare-Oltenita, Dunare-Ostroave, Dunarea Veche-Bratul Macin, Elesteele Iernut-Cipau, Elesteele Jijiei si Miletinului, Gradistea-Caldarusani-Dridu, Gruia-Garla Mare, Ianca-Plopu-Sarat, Iazurile de pe valea Ibanesei-Baseului-Podrigai, Iazurile Mihesu de Campie-Taureni, Iezerul Calarasi, Kogalniceanu-Gura Ialomitei, Lacul Beibugeac, Lacul Bugeac, Lacul Dunareni, Lacul Galatui, Lacul Oltina, Lacul Siutghiol, Lacul Stanca Costesti, Lacul Strachina, Lacul Techirghiol, Lacurile de acumulare Buhusi-Bacau-Beresti, Lacurile de acumulare de pe Arges, Lacurile de acumulare de pe Crisul Repede, Lacurile de pe Valea Ilfovului, Lacurile Falticeni, Lacurile Fundata-Amara, Lacurile Tasaul-Corbu, Limanu-Herghelia, Livezile-Dolat, Lunca Barcaului, Lunca Barzavei, Lunca inferioara a Turului, Lunca Muresului Inferior, Lunca Prutului-Vladesti-Frumusita, Lunca Siretului Inferior, Lunca Timisului, Maglavit, Mata-Carja-Radeanu, Maxineni, Mlastina Satchinez, Nisipurile de la Dabuleni, Ostrovu Lung-Gostinu, Padurea Macedonia, Padurea Radomir, Pescaria Cefa-Padurea Radvani, Scrovistea, Suhaia, Teremia Mare-Tomnatic, Uivar-Dinias, Valea Alceului, Valea Calnistei, Valea Mostistea, Vedea-Dunare, Vitanesti-Rasmiresti.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Erithacus rubecola - Macaleandru



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Muscicapidae
Genul:	Erithacus
Specia:	E. rubecola

Denumire

Erithacus rubecola

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu "D", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Traieste in paduri, parcuri si gradini si este deseori intalnit in zone urbane. Usor de recunoscut dupa fata si pieptul portocalii, cu linii de demarcatie gri. Acestea contrasteaza cu abdomenul alb si cu partile superioare de culoare oliv-maronii, ca si aripile si coada. Masculul si femela seamana foarte bine, dar juvenilii nu au pieptul rosu si prezinta multe pete mici. Lungimea corpului este de 12.5-14 cm, anvergura de 20-23 cm, masa corporala medie de 18 g. Vara se hraneste cu nevertebrate, isi suplimenteaza hrana cu seminte si fructe de arbusti iarna, fiind vizitator frecvent la hranitorile de gradina. In salbaticie, durata medie a vietii este de doi ani.

Localizare si comportament

Cuibareste peste tot in Europa. Pasarile din nordul si estul continentului migreaza iarna spre sud-vest. Arealul de iernare se intinde din Marea Britanie in Spania si Maroc, precum si in sud-estul Europei. Pasarile care migreaza sosesc pentru iernat in lunile septembrie-octombrie si se intorc in februarie pentru cuibarit. Specie diurna, se hraneste si noaptea acolo unde exista surse de lumina artificiale, sau unde lumina lunii este foarte puternica. Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. Este o specie teritoriala pe toata durata anului. Pasari monogame. Dupa ce masculul hraneste femela ca sa o curteze, aceasta construiește un cuib in forma de cupa din frunze si muschi pe teritoriul masculului.

Populatie

Populatia care cuibareste in Europa constituie 75% din populatia mondiala de macaleandru si este estimata la 43-83 de milioane de perechi.

Reproducere

Patru-ase oua sunt depuse din luna martie si sunt clocite de femela pentru 13-15 zile. Marimea medie a unui ou este de 20x15 mm. Femela hraneste puii cu mancarea adusa la cuib de catre mascul. Puii parasesc cuibul la 11-17 zile dupa eclozare si sunt total independenti o saptamana mai tarziu. Fiecare pereche scoate doua sau trei randuri de pui pe an.

Amenintari si masuri de conservare

Specia beneficiaza din plin de hranitorile de gradina, dar trebuie avut in vedere ca au nevoie de o cantitate constanta de hrana tot timpul anului, mai ales in lunile de iarna, cand un frig puternic poate avea un impact negativ asupra speciei. De asemenea, folosesc si cuiburile artificiale.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Falco tinnunculus – Vanturel rosu



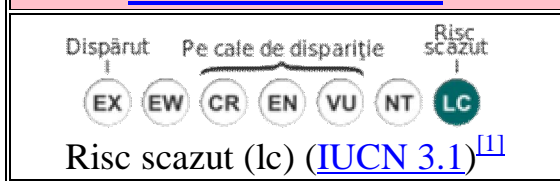
Clasificare stiintifica

Regnul: Animalia
Clasa: Aves
Ordinul: Falconiformesformes
Familia: Falconidae
Genul: Falco
Specia: F. tinnunculus

Denumire

Falco tinnunculus

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Pasare rapitoare de talie mica. Sexele au coloritul general similar, dorsal fiind maroniu-roscat, in sa la mascul colorile sunt mai intense, iar capul gri-albastrui (la femela maroniu). Pe burta coloritul este mult mai deschis, cu pete dense, inchise la culoare. Lungimea corpului este de 31-37 de cm si are o greutate medie de 136-314 g. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 68-78 de cm.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen (*Falco*) este numele latin al soimilor, care provine din latinul *flectere* - a se curba (cu referire, probabil, la gheare), iar numele de specie - *tinnunculus* - provine din cuvantul latin *tinnulus*, care suna, sau tiuie.

Localizare si comportament

Distributie Specia are o distributie larga in Palearctic, din vestul Europei, pana in estul Asiei, inclusiv in Japonia. In nord urca pana in nordul Scandinaviei si centru Siberiei. In sud este prezent in toata Africa (cu exceptia Saharei), India si Filipine. In Romania specia cuibareste pe o arie larga, din Delta si Lunca Dunarii, pana in zonele montane inalte (pajisti alpine). Fenologie Este o specie in general sedentara sau partial migratoare in Romania. Exemplele din regiunile nordice coboara spre sud iarna, in functie de grosimea stratului de zapada.

Habitat Este foarte raspandita, fiind prezenta pe intreg teritoriul tarii. Cuibareste in special in habitate deschise, precum pajisti/pasuni sau mozaicuri agricole traditionale, cu arbori maturi, livezi, liziere, zavoai. Poate cuibari si in localitati, in parcuri.

Hrana Se hraneste in special cu rozatoare (dar si reptile, pasari de talie mica sau insecte), pe care le vaneaza zburand la punct fix, la o inaltime de cativa metri. In zonele nordice si centrale ale Europei, hrana preponderenta este reprezentata de micromamifere, in timp ce in sud si nordul Africii, insectele de talie mare domina in dieta. Alte informatii Cand vaneaza, zboara la punct fix cu coada rasfirata in forma de evantai si batai rapide de aripi - fapt care i-a adus si numele popular: vanturel.

Populatie

Populatia mondiala a speciei este estimata preliminar la 4 300 000 - 6 370 000 de indivizi. Cea europeana este estimata la 409 000 – 603 000 de perechi. Tendinta la nivel european este descrescatoare. In Romania, populatia estimata este de 20 000 – 50 000 de perechi. Tendinta populationala este de asemenea descrescatoare.

Reproducere

Perioada de reproducere incepe in Europa de obicei in martie - aprilie. Depunerea oualor are loc incepand cu luna aprilie, femela depunand 3-6 oua,

pe care le clocesc femelele, timp de 27-31 de zile. Puii parasesc cuibul dupa 27-35 de zile. Perechile cuibaresc izolat. Ocupa cuiburi abandonate de alte specii, mai ales Corvide. Cuibareste adesea si pe suporturi de tip polita (pe ziduri, cladiri, pervazuri, turnuri, stanci).

Amenintari si masuri de conservare

Principala amenintare este reprezentata de folosirea pe scara larga a pesticidelor in agricultura, care au ca rezultat diminuarea resurselor de hrana (micromamifere si insecte de talie mare). Intensificarea agriculturii, prin conversia catre monocultura, are efect negativ pe termen lung, reprezentand motivul cel mai probabil al declinului pe termen lung.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Fringilla coelebs – Cinteza de padure



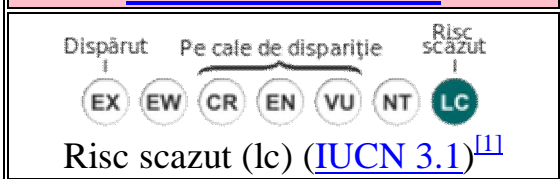
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Fringillidae
Genul:	Fringilla
Specia:	F. coelebs

Denumire

Fringilla coelebs

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

Caracterizarea speciei

Cinteza este o specie cu raspandire larga in toata Europa, avand efective migratoare care cuibaresc in nordul si nord-estul Europei. Este intalnita in toate tipurile de habitate forestiere atat in zonele de campie si deal, precum si in zonele montane, ajungand pana la altitudini de peste 1.500 m. Masculul este viu colorat, capul gri, obrazii, gatul si spatele maronii, pieptul rosietic, coada neagra cu baza cozii verzui, iar aripile negre cu doua benzi albe spre partea superioara. Femela este predominant verzuie, aripile fiind la fel cu ale masculului. Lungimea corpului este de 14-16 cm, iar anvergura aripilor este de 25-29 cm, cu masa corporala de 18-29 g. Longevitatea maxima atinsa in salbaticie este de 15-16 ani.

Localizare si comportament

Specia este in general sedentara pe cuprinsul Europei, existand efective care migreaza spre nordul si nord-estul Europei pentru reproducere, ajungand pana in centrul Asiei. Efectivele migratoare incep migratia de toamna in lunile septembrie-octombrie, revenind in teritoriile de cuibarit in lunile martie-aprilie. Sezonul de cuibarit se desfasoara in perioada lunilor mai-iulie, perechile monogame formandu-se inca din luna martie. Masculii atrag femelele in teritoriul lor prin cantecul foarte strident. Cuibul este construit in coronamentul copacilor, la cativa metri de la sol, sau in stratul arbustiv dens. Cuibul este adancit si este format din radacini, paie si pene pe interior, iar pe exterior este intarit cu licheni, panze de paianjeni si muschi. Puii sunt hraniti de ambii parinti pana invata sa zboare. Se hranesc in special cu insecte si seminte pe care le gasesc la nivelul solului, rareori fiind observate ca se hranesc in coronamentul copacilor. Adesea poate fi observata la hranire si in parcurile si gradinile din zonele urbane si rurale, acolo unde exista hranitori artificiale sau unde oamenii le dau seminte, fiind recunoscuta ca specie sociabila, alaturi de vrabie si pitigoi. Pasarile devin active pentru reproducere din al doilea an de viata.

Populatie

Populatia europeana este foarte mare, insumand intre 130.000.000 – 240.000.000 de perechi cuibaritoare, ramanand stabila in perioada 1970-1990. Cu toate ca populatia europeana a suferit mici scaderi in perioada 1990-2000 in unele tari, aceasta a ramas stabila per total. In Romania efectivele speciei numara aproximativ 2.450.000-6.300.000 de perechi cuibaritoare.

Reproducere

Femelele depun 4-5 oua in lunile mai-iunie, incubatia fiind de 10-16 zile. Puii sunt hraniti de ambii parinti pana la varsta de 12-18 zile, parasind cuibul dupa aceasta perioada, fiind hraniti in continuare de parinti pentru inca 3 saptamani. Perechile au de obicei 2-3 ponte pe an, a doua ponta fiind adesea depusa in perioada lunilor iunie-iulie.

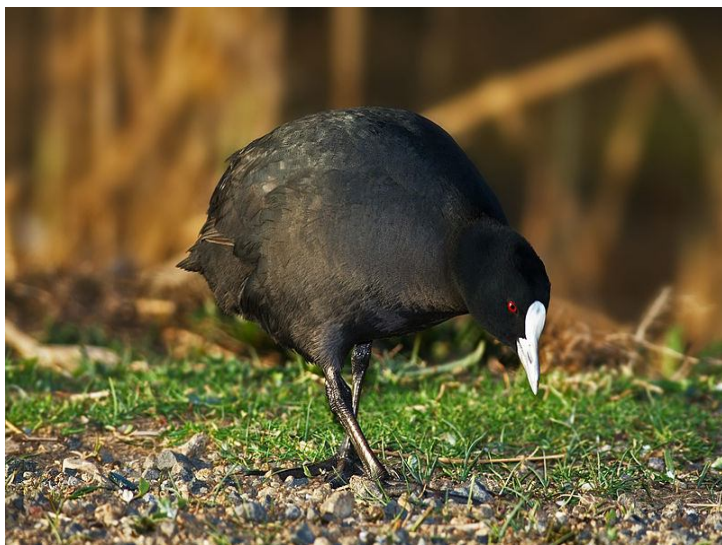
Amenintari si masuri de conservare

Specia este amenintata de degradarea si pierderea habitatului propice prin defrisarea padurilor. Protejarea acestei specii depinde numai de interzicerea taierilor de paduri sau pastrarea regiunilor de cuibarit forestiere intr-o stare favorabila de conservare.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Fulica atra – Lisita



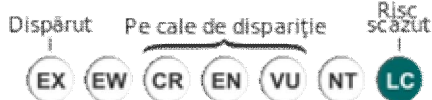
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Gruiformes
Familia:	Rallidae
Genul:	<i>Fulica</i>
Specia:	<i>F. atra</i>

Denumire

Fulica atra

Stare de conservare



Risc scazut (lc) ([IUCN 3.1](#))[1]

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu "C", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare "B" ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Caracterizarea speciei

Traieste in zone cu ape mici, linistite, lacuri, iazuri, canale de irigatii, baraje de acumulare, mlastini si balastiere. Deseori poate fi intalnita, pe timp de iarna, si in estuare. Masculul si femala au cap negru, corp negru cu nuante gri, cioc alb cu un mic scut facial alb. Ochii sunt rosii, picioarele de culoare verde-galbui, iar laba piciorului este partial palmata si de culoare gri. Lungimea corpului este de 36-39 cm, anvergura de 65-75 cm, masa corporala medie de 800 g. Masculul si femela seamana foarte bine, desi femela este putin

mai mica. Se hraneste, preponderent, cu plante acvatice, dar nu refuza nevertebratele, oua de pasare, amfibieni, pesti sau mamifere mici. In salbaticie, traiesc, in medie, cinci ani.

Localizare si comportament

Cuibareste in aproape toata Europa. Este o specie sedentara in zonele cu clima temperata, dar populatiile din nordul si estul continentului migreaza catre zonele de centru, vest si sud pe timp de iarna. Unele ajung chiar pana in Africa de Nord. Plecarea spre zonele de iernat se face in luna septembrie, iar calatoria de intoarcere incepe in luna februarie. Isi obtine hrana prin scufundarea sub apa si prin culegerea de pe sol. Este o specie diurna, dar se poate hrani, uneori, si in timpul noptilor in care lumina lunii este puternica. Atinge maturitatea sexuala la varsta de doi ani. Specie monogama, extrem de teritoriala in sezonul de imperechere, agresiva si fata de propria specie si fata de alte specii. Ritualul de imperechere este simplu si implica o curatare reciproca cu ajutorul ciocului, dupa care partenerii aleg un loc de cuibarit. Aici isi vor construi cuibul din frunze uscate si iarba, ca o ridicatura, fie pe vegetatie de pamant, fie pe vegetatie plutitoare.

Populatie

Populatia care cuibareste in Europa este foarte mare, intre 1,3 si 2,3 milioane de perechi. Unele populatii cheie au suferit declinuri in perioada 1990-2000, dar celelalte populatii au ramas stabile. Populatia care cuibareste in Romania este cuprinsa intre 80000 si 120000 de perechi.

Cuibaritul

Ouale sunt depuse la mijlocul lunii martie. Ambii parinti clocesc intre sase si 10 oua, cu marimea de 53x36 mm, timp de 21-24 de zile. Cei doi au grija de pui pana cand acestia sunt independenti, la 55-60 de zile de la eclozare. Au cate doua sau trei ponte pe an. Este o specie comuna in toate habitatele, se adapteaza foarte bine si la mediul urban. In unele zone in care apa este poluata, murdara de gunoarie sau plina de petrol, populatiile au cunoscut declinuri.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

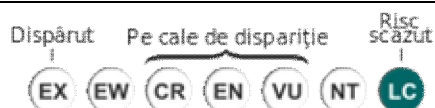
Gallinula chloropus – Gainusa de balta



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Gruiformes
Familia:	Rallidae
Genul:	<i>Gallinula</i>
Specia:	<i>G. chloropus</i>

Stare de conservare



Risc scăzut (lc) ([IUCN 3.1](#))[1]

Denumire

Gallinula chloropus

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

Caracterizarea speciei

Poate fi intalnita intr-o varietate de zone cu ape linistite in care exista vegetatie abundenta. Prefera raurile, iazurile, lacurile, canalele si mlastinile adiacente padurilor sau care au vegetatie inalta in apropiere. Penajul este negru-maroniu, cu tartita alba si o linie alba de-a lungul corpului. Usor de recunoscut dupa ciocul rosu cu varf galben si scut facial rosu. Ochiul sunt negri, iar picioarele si laba piciorului sunt de culoare galben-verzuie. Masculul si femela seamana foarte bine. Lungimea corpului este de 30-38 de centimetri, anvergura de 50-55 cm, iar masa corporala medie de 320 de grame. Se hraneste cu vegetatie acvatica, nevertebrate, pesti mici si oua de pasare. In libertate, longevitatea medie este de trei ani.

Localizare si comportament

Cuibareste pe aproape tot continentul nostru. Pasarile din regiunile nordice si estice migreaza iarna inspre sud, pana in Africa subsahariana. Pleaca de pe terenul de cuibarit in luna septembrie si revin in februarie. Este o specie diurna, dar se hraneste si in serile cu lumina puternica a lunii. Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. In general, perechile sunt monogame, dar se intalnesc si cazuri de poligamie si poliandrie. Legatura dintre parteneri poate dura mai multi ani. In ritualul nuptial, masculul inoata spre femela cu ciocul scufundat in apa si ii ofera ierburi acvatice. Cei doi construiesc un cuib in forma de cupa, fie pe sol, ancorat de vegetatia adiacenta, fie intr-un tufis sau intr-un arbore si isi apara teritoriul cu agresivitate.

Populatie

Populatia care cuibareste in Europa este mare, 900.000 – 1.700.000 de perechi si a ramas stabila pe mai tot continentul.

Reproducere

Ouale sunt depuse la mijlocul lunii martie. Cei doi parinti clocesc pe rand cele cinci-noua oua, cu marimea de 43x31 mm, timp de 21-22 de zile. Ambii parinti hranesc puii, pana cand acestia devin independenti, la 40-50 de zile de la eclozare. Au doua ponte pe an.

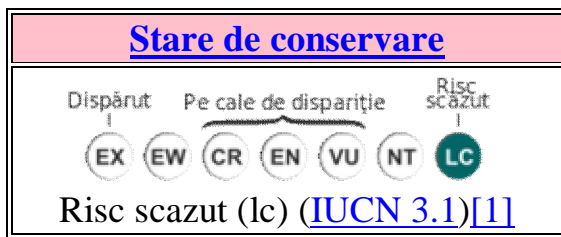
Amenintari si masuri de conservare

Este o specie comuna si se adapteaza foarte bine la schimbarile facute de om. In mai multe zone, specia a beneficiat de pe urma crearii de noi lacuri de acumulare, dar amenintarea pentru ea o constituie pradatorii.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Gavia arctica – Cufundar polar



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Gaviiformes
Familia:	Gaviidae
Genul:	<i>Gavia</i>
Specia:	<i>G. arctica</i>

Denumire

Gavia arctica

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “**B**”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $15 \geq p > 2\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “**B**” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Caracterizarea speciei

Cu o talie intermediara intre Cufundarul mic si Cufundarul mare, poate fi confundata cu ambele specii. Este o specie acvatica si migratoare. Adultii au lungimea corpului cuprinsa intre 63 – 75 cm si o greutate de ce variaza intre 2000 – 3400 g. Deschiderea aripilor este cuprinsa intre 100 – 127 cm. Adultii au infatisare similara. Comparativ cu una din speciile comune la noi, depaseste ca dimensiune corcodelul mare. Se hraneste cu peste, nevertebrate acvatice si vegetatie acvatica scufundandu-se pana la adancimi de 30 m si o perioada de timp de pana la 2 minute.

Localizare si comportament

Cuibareste solitar in zona arctica a Eurasiei pe lacuri interioare si golfuri marine, acolo unde nu se manifesta fluxul si refluxul. Paraseste locurile de cuibarit in septembrie, octombrie si revine inapoi in aprilie, mai. Ierneaza in zona Marii Baltice si in centrul si sudul Europei. Isi schimba penajul (naparleste) in februarie, martie. Este o specie tacuta in zbor si in timpul iernii (cu exceptia perioadei de cuibarit).

Populatie

Populatia europeana este relativ mica (mai putin de 92000 perechi) si a manifestat un declin accentuat in perioada cuprinsa intre 1970 – 1990. Desi in Suedia si Finlanda specia a fost stabila sau a crescut numeric, intre 1990 – 2000 in Rusia, unde populatia este cea mai numeroasa si in Norvegia, a continuat sa scada. In Romania apare iarna in numar redus.

Imperechere

Este o specie monogama la care ritualul de imperechere este manifestat in special la perechile nou formate. Cuibul plasat la marginea apei este alcatuit din pamant captusit cu vegetatie. Este construit in principal de catre mascul, dar acesta poate fi asistat uneori de catre femela. Ouale au dimensiuni de 83 x 53 mm, de culoare maslinie cu pete negre, in numar de 1-3 au o greutate medie de 122 g si sunt incubate de ambii parinti o perioada de 29 de zile. Dupa eclozare primele zile le petrec in cuib, dupa care in primele saptamani stau pe spatele parintilor atunci cand acestia se deplaseaza pe luciul apei.

Amenintari si masuri de conservare

Paraseste usor cuibul in caz de deranj. Fiind o specie ce petrece luni de zile fara a reveni pe uscat este sensibila la poluarea apei, in special cu produse petroliere. Plasele monofilament determina cresterea mortalitatii la aceasta specie.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Gavia stellata – Cufundar mic



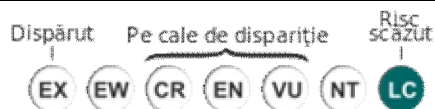
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Gaviiformes
Familia:	Gaviidae
Genul:	<i>Gavia</i>
Specia:	<i>G. stellata</i>

Denumire

Gavia stellata

Stare de conservare



Risc scazut (lc) (IUCN 3.1)[11]

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Caracterizarea speciei

Cea mai mica si mai raspandita specie din familia cufundarilor, este acvatica si migratoare. Lungimea corpului variaza intre 55 - 67 cm si are o greutate de circa 1.400 g. Deschiderea aripilor variaza intre 91 - 110 cm. In zbor isi tine gatul si capul usor aplecate fata de restul corpului si poate atinge o viteza de pana la 78 km/h. Masculii si femelele au infatisare similara. Se hraneste in special cu peste, dar poate consuma uneori si plante.

Localizare si comportament

Cuibareste in nordul Europei la marginea lacurilor si baltilor. Zboara pe distante lungi spre lacurile mai mari pe care se hraneste. Ierneaza de obicei pe mare, zona in care este mai frecvent prezenta si in Romania. Cand pluteste pe apa isi tine capul si ciocul (subtire si usor arcuit in sus) indreptate in sus. Spre deosebire de celelalte specii ale familiei cufundarilor care isi schimba penajul la sfarsitul iernii, isi pierde capacitatea de zbor timp de 3 – 4 saptamani datorita schimbarii penajului, in perioada august – noiembrie.

Populatie

La nivel european este cuprinsa intre 32.000 – 92.000 de perechi cuibaritoare.

Imperecherea

La construirea cuibului, care este de obicei o platforma adancita din pamant si plante, participa ambii parteneri. Femela depune obisnuit 2 oua cu dimensiuni de 75 x 46 mm si o greutate de circa 80 g ce sunt incubate timp de 24 - 29 de zile. Puii de cufundari sunt hraniti de ambii parinti cu nevertebrate si pesti o perioada de 38 – 48 de zile dupa care se descurca singuri.

Amenintari si masuri de conservare

Desi este prezenta in Romania o perioada limitata din an, braconajul si prinderea accidentala a unor exemplare in plasele de pescuit determina pierderi de exemplare.

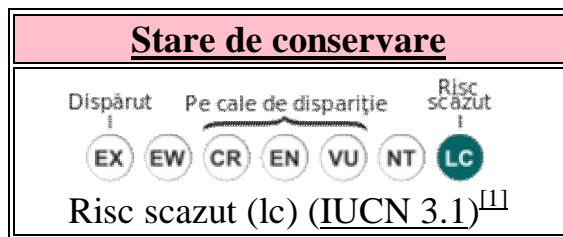
Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Haliaeetus albicilla – Codalb



Foto: Daniel Petrescu



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Falconiformes
Familia:	Accipitridae
Genul:	<i>Haliaeetus</i>
Specia:	<i>H. albicilla</i>

Denumire

Haliaeetus albicilla

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei *Haliaeetus albicilla* – (codalb) este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen deriva din cuvintele grecesti halos – de mare si aetos – acvila. Numele speciei deriva din cuvintele latine albus – alb si cilla – cu sens de coada, cu referire la coada alba a adultilor.

Codalbul, cunoscut si sub denumirea de Vultur cu coada alba, este o pasare de prada diurna, caracteristica zonelor deschise din apropierea coastelor marine si lacurilor cu apa dulce in apropierea carora sunt arbori batrani, sau insule stancoase. Lungimea corpului este de 76 – 92 cm si o greutate de 4.100 g pentru mascul si 5.500 g pentru femela. Anvergura aripilor este cuprinsa intre

190 – 240 cm. Adultii au infatisare similara. Adultii au ciocul galben, irisul galben, coada alba si corpul maroniu. Ajung la penajul caracteristic adultului in 5 – 6 ani. Coada devine complet alba numai dupa 8 ani. Tinerii au ciocul, irisul, coada si corpul inchise. Se hraneste in special cu peste, pasari de apa, mamifere mici si uneori lesuri.

Localizare si comportament

Este o specie cu o raspandire mai mare in nordul, centrul si estul Europei. In zonele nordice si estice este migratoare si sedentara in rest. Este o specie monogama ce tinde sa isi pastreze perechea toata viata. Atinge maturitatea sexuala la 5 ani si traieste pana la 27 de ani in salbaticie si 42 de ani in captivitate. Primavara, perechea zboara deasupra teritoriului pe care l-a ocupat si executa zboruri spectaculoase cu rostogoliri in aer la circa 200 m. Pentru cuibarit foloseste acelasi teritoriu an dupa an, utilizand alternativ 2 - 3 cuiburi. Vaneaza printr-un zbor jos deasupra apei de unde isi prinde prada, sau poate descrie cercuri largi la 200 – 300 m inaltime, de unde se uita dupa prada. La sfarsitul lui aprilie si inceput de mai, cand pestii depun icrele, sta nemiscat in ape mici si prinde cu sarituri rapide, pestii care trec prin apropiere. Se poate scufunda, dar o face rar. Fura hrana si de la alte pasari.

Populatie

Populatia europeana a speciei este mica si cuprinsa intre 5.000 – 6.600 perechi. A fost remarcata o cresterea populatiei intre 1970 – 1990 care s-a mentinut si in perioada 1990 – 2000. Cele mai mari efective sunt in Norvegia, Rusia si Polonia.

Imperechere

Cuibul este construit din crengi aduse de mascul si aranjate de catre femela. Este captusit in interior cu muschi si iarba, uneori si lana. Femela depune de obicei 2 oua, la inceputul lunii martie. Incubatia dureaza 40 – 45 de zile si e asigurata de ambii parinti, in special de femela. Masculul sta si vegheza in apropiere. In primele 2 saptamani unul dintre adulti ramane la cuib iar apoi vaneaza impreuna. Puii devin zburatori la 70 – 80 de zile si devin independenti la 95 – 100 de zile.

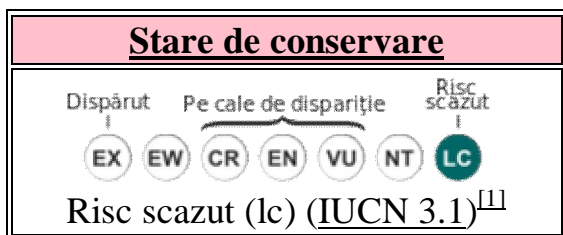
Amenintari si masuri de conservare

Distrugerea habitatelor umede, taierea padurilor, cresterea deranjului produs de activitatile umane, otravirea accidentala si coliziunea cu palele turbinelor eoliene sunt principalele pericole ce afecteaza specia. Pentru conservarea speciei a fost elaborat un Plan International de Actiune.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Hirundo rustica – *Randunica*



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Hirundinidae
Genul:	<i>Hirundo</i>
Specia:	<i>H. rustica</i>

Denumire

Hirundo rustica

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Caracterizarea speciei

Randunica (*Hirundo rustica*) este o pasare migratoare, insectivora, din ordinul paseriformelor, care cuibareste din nordul Eurasiei pana in Africa de Nord si in America de Nord si ierneaaza in nordul Africii, Africa subsahariana, sudul Asiei, America de Sud si nordul Australiei. Sunt recunoscute opt subspecii.

Este o pasare mica, are o lungime de 19 cm, mai mica decat vrabia, si o greutate de 16-24 g. Longevitatea maxima este de 15 ani 11 luni. Are aripile lungi, inguste si ascutite si coada adanc bifurcata, cu rectricele laterale foarte lungi. Fruntea este brun-roscata, crestetul si spatele albastru-inchise; aripile

si coada negre, partea inferioara a gatului brun-roscata, pe piept o dunga lata albastru-inchisa; restul partilor inferioare, inclusiv tectricele subcodale si subalare, sunt alb-galbui sau alb-brunii. Sexele sunt aproape identice, femela este mai putin lucioasa, cu rectricele laterale ale cozii mai scurte. Zboara rapid, cu batai neregulate din aripi.

Strigatul este un „tivi-tivi”, iar cantecul un fel de ciripit indelungat si variat. Hrana este alcatuita din insecte zburatoare, pe care le vaneaza exclusiv din zbor. De multe ori aduna hrana pe peretii cladirilor, in apropierea grajdurilor sau a apelor. Este o speciemonogama, perechile se formeaza numai in perioada de reproducere. Cuibul si-l instaleaza in diverse locuri pe o suprafata verticala: pereti, stresinile caselor, piloni de sustinere, holuri ale unor cladiri, balcoane, interiorul unor camere, sub poduri, in canale de evacuare, mai rar pe arbori. Cuibul este sferic, deschis la partea superioara in locuri libere de amplasare, si semisferic cand e lipit de pereti. Cuibul este construit de ambele sexe din noroi amestecat cu saliva, fire de paie, pene sau par de animale. Interiorul cuibului este captusit cu pene, puf si fire moi de vegetatie.

Ponta consta din 4-5 oua albe, pestritate cu puncte si liniute sinuoase intunecate. Clocirea este asigurata preponderent sau exclusiv de femela si dureaza 12-17 zile. Puii parasesc cuibul la aproximativ 20-21 de zile dupa iesirea din oua. Femela depune frecvent doua ponte intr-un sezon de reproducere; prima clocire are loc in luna mai, iar cea de-a doua in luna august.

Consumand un numar mare de insecte daunatoare agriculturii si omului, este considerata una dintre cele mai folositoare pasari. In plus, fiind adaptata sa convietuiasca cu omul, este o specie-model in studierea biologiei pasarilor si in educatia ecologica a tinerei generatii.

Randunica este un zburator excelent, avand corpul turtit si alungit, aerodinamic, cu aripile inguste si ascutite. Randunelele au ciocul mic, dar gura prezinta o deschidere larga pentru a putea captura din zbor insectele, singura lor hrana. Picioarele, mici, sunt folosite mai ales la cataratul pe ziduri, mai rar pentru a sta pe ramuri.

Este cea mai mare randunica din Romania si Moldova. Are o lungime de 16,8-24,0 cm (in medie 18 cm) si o greutate de 16-24 g (extreme 13-28 g). Lungimea aripii = 115-140 mm; lungimea ciocului = 10-12 mm; rectricele mediane = 34-48 mm; rectricele laterale = 92-152 mm; lungimea tarsului = 10-13 mm.

Randunica se recunoaste usor dupa coada adanc bifurcata (in forma de V) cu rectricele laterale foarte lungi si coloritul distinctiv al penajului: partea

superioara albastru-inchis metalic, fruntea si barbia brun-roscate (rosu-caramizii), dar de la distanta par intunecate, pieptul cu o dunga albastru-inchisa, restul partii inferioare alb-galbuie. Ea are o silueta gratioasa si zvelta, aripi lungi, triunghiulare si efilate, un gat slab pronuntat.

Masculul speciei nominate are crestetul si partile superioare uniform albastru-inchise cu reflexe metalice. Fruntea, barbia si partea inferioara a gatului sunt brun-roscate (rosu-caramizii), caractere dificil de distins in zbor si de la distanta. Pe piept un colier lat albastru-inchis care formeaza o dunga pectorala transversala cu reflexe metalice, uneori cu cateva pene castanii; aceasta dunga contrasteaza evident cu pieptul, albicios sau roscat. Restul partilor inferioare, inclusiv tectricele subcodale si subalare, albicioase, alb-galbui sau alb-brunii. Aripile si coada sunt negre sau negru-brunii cu reflexe metalice mai slabe. Coada net bifurcata cu rectricele laterale foarte alungite. La mascul rectricele laterale variaza intre 95 si 152 mm. Distanta dintre varful rectricei celei mai lungi comparata cu cea mai scurta este de la 51 mm pana la 99 mm. Pe steagul intern al rectricelor (cu exceptia perechii mijlocii) se afla pete albe mici, ovale sau cuneiforme, dimensiunile carora se maresc spre partea laterala a cozii, aceste pete sunt clar vizibile atunci cand pasarea isi etaleaza rectricele. Ciocul este scurt si negricios, latit la baza. Picioarele sunt scurte, slabe, negricioase. Irisul este brun inchis.

Sexele sunt dificil de stabilit dupa culoarea penajului. Femela este mai putin lucioasa, are un penaj mai putin colorat, cu reflexe albastre mai putin pronuntate decat la mascul. Rectricele laterale ale cozii sunt mai scurte; dunga pectorala este spalacita la culoare, cu reflexe metalice slabe. La femela rectricele laterale au 95-121 mm; varful rectricelor laterale depaseste restul cozii cu 54-73 mm. Femela se poate stabili dupa zona de clocire de pe abdomen si piept care este aproape lipsita de fulgi, uneori pe partea laterala a abdomenului este putin puf; din cauza vaselor de sange zona este roscata.

Juvenilul este mai spalacit, are fruntea si partea inferioara a gatului mai palide de un castaniu-deschis, culoarea se intinde si pe deasupra ochilor. Dunga pectorala bruna-inchis fara reflexe. Coada scurta, rectricele laterale scurte, depasesc putin marginea cozii.

Habitatul

Randunica se intalneste in principal in zonele rurale, in special in sate unde se cresc vitele. Se intalneste mai rar in orase mari cu spatii verzi suficiente si zone cu monoculturi cerealiere. Traieste in regiuni deschise, terenuri agricole, locuinte umane, adesea aproape de apa. De obicei ocoleste padurile intinse si zonele foarte uscate.

In Europa si America de Nord este in principal o pasare rurala, preferand sa cuibareasca in fermele cu animale (in special bovine) in nordul si centrul Europei. Densitatile cele mai importante a populatiilor de randunici sunt situate in general in ferme si catune, unde se practica inca cresterea extensiva a animalelor de ferma. Cuibarirea preferentiala in ferme este favorizata nu numai de prezenta animalelor de ferma, ci si de arhitectura cladirilor de la ferma si accesibilitatea acestora. In toate cazurile, abundenta sa este legata de prezenta habitatelor bogate in insecte aeriene (pajisti naturale, garduri vii, paduri, balti, iazuri etc.) In nordul Africii si in Asia, cuibareste adesea in orase mici si mari.

Randunica in prezent a devenit strict antropofila, existand aproape numai in localitati. Probabil cu mult timp in urma a cuibarit in zona montana, zonele costale cu cavitati, chei si copaci scorburosi; cu timpul insa s-a adaptat la mediul antropic. Este una dintre cele mai comune specii cuibaritoare din localitati. Aparitia sa depinde in mare parte de cresterea animalelor domestice. Astfel randunica poate fi intalnita pe terenuri agricole, in localitati, de-a lungul drumurilor, oriunde gaseste locuri corespunzatoare pentru a cuibari si a aduna hrana, de multe ori preferand zonele aflate in apropierea apelor.

Este frecventa mai ales in regiunile joase, dar poate urca si in tinuturile mai inalte, acolo unde are conditii de cuibarit. Se intalneste de la nivelul marii pana la circa 3000 m, de obicei sub 1000 m in Europa. In Franta cuibareste pana la 1500 m in Gard, 1600 m in Pirinei si peste 1800 m in Alpi. Este absenta in regiunile arctice si in muntii inalti.

In Romania si Republica Moldova este oaspete de vara, frecvent intalnita in toate zonele preferand vecinatatea omului. Poate fi intalnita pana in zonele montane superioare (chiar 2000 m in Carpati); traieste in localitati (preponderent in cele rurale), cuibarind sub streasina caselor, in interiorul cladirilor (depozite, grajduri, garaje etc.).

Isi procura hrana in diferite habitate deschise, iar in conditii meteorologice adverse, adesea si deasupra apei. In migratie, cele mai ridicate concentratii de randunici sunt observate in zonele umede, in special in bazinele acvatice. In cartierele de iarna africane traieste de obicei in apropierea zonelor mlastinoase. Se cocoteaza in principal in stufarisuri sau alta vegetatie deasa care creste in apa sau in apropierea apei, pe ierburi inalte si culturi agricole, in tufarisuri sau coronamentul arborilor; de asemenea, pe fire suspendate in orase si pe sau in cladiri, mai ales in vreme rece.

Hrana

Randunica este o pasare strict insectivora. Se hraneste in principal cu insecte aeriene, in special cu diptere, pe care le prinde in zbor, dar consuma si hemiptere, coleoptere, himenoptere, lepidoptere si odonate. Hrana accesorie consta din omizi, paianjeni sau furnici pe care le prinde pe pamant sau pe pereti.

Hrana variaza in decursul anului si in ani diferiti, in functie de disponibilitatea locala a insectelor. Mai mult de 80 de familii de insecte au fost inregistrate in hrana randunicii; mustele diptere mari, cum ar fi sirfidele, tabanidele si califoridele sunt o prada importanta in sezonul de reproducere, pe masura ce sezonul progresa sunt consumate mai multe afide si mai putine muste mari; furnicile zburatoare si termitel (Isoptera) sunt importante in hrana randunicii in timpul iernii.

Hrana o procura singur sau in perechi in sezonul de reproducere. In general, prinde insectele in zbor la mica inaltime aproape de sol sau de apa pana la 7-8 metri inaltime (adesea mai putin de 1 m), dar pe vreme frumoasa, vaneaza si la inaltime mai mari, pana la 200-300 m. Cauta hrana la o distanta de pana la 600 m de la cuib, in medie 170 m. Zboara rapid in linie dreapta, cu frecvente schimbari bruste a directiei pentru a prinde insectele; planeaza rar pe distante mici. Uneori prinde insectele pe pamant, in vegetatie, pe apa sau de pe alte suprafete, cand sta cocotata sau planeaza pe loc, mai ales in conditii meteorologice nefavorabile. De multe ori aduna hrana din apropierea grajdurilor sau a apelor. Urmeaza tractoarele si alte animale pentru a prinde insectele zburatacite de ele.

Randunica vaneaza minusculele insecte numai din zbor, prinzandu-le cu gura larg deschisa. Tinuta intr-o colivie, ea nu ar putea supravietui chiar daca ar avea la dispozitie insecte, deoarece nu le poate lua de jos cu ciocul. Pentru a vana sute de musculite pe care sa le duca puilor, o randunica parcurge zilnic sute de kilometri in zbor rapid, cu zigzaguri sau intoarceri bruste in loc, cand ras cu pamantul, cand sagetand in inaltul cerului. Randunica bea apa in mod regulat; ea planeaza razant la suprafata apei si isi scufunda mandibula inferioara pentru a lua apa.

Reproducere

Sezonul de reproducere are loc in principal in mai-august, incepand mai tarziu la latitudini mai inalte (de ex., la inceputul lui iunie in Finlanda) si mai devreme in sud (de ex., in februarie-martie in nordul Africii), in noiembrie-martie in Argentina; cand cuibaresc in grup, ponta este depusa intr-o perioada

lunga de timp. Este o specie monogama, perechile se formeaza doar pentru o perioada de reproducere. Cateodata apar si cazuri de poligamie. Copulatiile si paternitatea in afara perechilor este comuna, paternitatea in afara perechilor a fost intalnita la circa o treime din pui in studiile europene, 22% in Ontario (Canada). Parazitismul conspecific la cuib apare in 3% intr-un studiu spaniol, proprietarul cuibului fiind masculul, care este uneori si tatal.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate in teren s-a identificat prezenta indivizilor speciei si exista si conditii care sa ofere existenta speciei.

Larus cachinnans - Pescarusul pontic



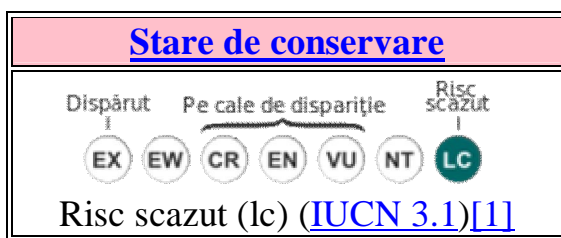
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Charadriiformes
Familia:	Laridae
Genul:	<i>Larus</i>
Specia:	<i>L. cachinnans</i>

Denumire

Larus cachinnans

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

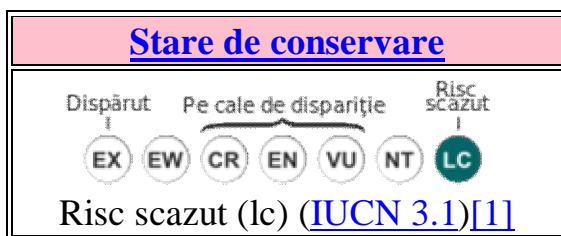
Caracterizarea speciei

Pescarusul pontic este un pescarus mare, 59-67 cm si 680-1330 g. Picioarele, aripile si gatul sunt mai lungi decat cele ale pescarusului argintiu. Spatele si aripile sunt de un gri (argintiu) usor mai inchis decat ale pescarusului argintiu, dar mai palide decat ale pescarusului cu picioare galbene, varfurile aripilor sunt negre, iar restul corpului este alb. Ciocul este galben, cu o pata rosie aproape de varf. Culoarea picioarelor variaza de la roz pal la o culoare galben pal.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate in amplasamentul PUG am identificat, mai multe exemplare.

Larus fuscus – Pescarus negricios



Clasificare științifică

Regnul: Animalia
Clasa: Aves
Ordinul: Charadriiformes
Familia: Laridae
Genul: *Larus*
Specia: *L. fuscus*

Denumire

Larus fuscus

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Apare frecvent in sezonul rece, sosind la noi din tinuturile nordice ale Europei, unde cuibareste. Dosul corpului este cenușiu-închis-negricios; în rest este alb. Multe exemplare raman și peste vara în Delta Dunării sau pe litoral, fara însă a cuibari la noi. Coastele Marii Mediterane și ale Marii Negre, cat și coastele oceanice sud-vest europene constituie locurile de iernare ale speciei. Aceasta este o subspecie nordica, cu spatele mult mai negru decat la specia obisnuita.

Prezenta speciei în zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii în zona de interes.

**Larus ridibundus (Chroicocephalus ridibundus) -
Pescarus razator**



Clasificare stiintifica

Regnul: Animalia

Clasa: Aves

Ordinul: Charadriiformes

Familia: Laridae

Genul: *Chroicocephalus*

Specia: *C. ridibundus*

Denumire

***Chroicocephalus
ridibundus***

Stare de conservare



Risc scazut (lc) ([IUCN 3.1](#))[1]

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

In general, poate fi gasit langa ape calme, mici, cuibareste langa mlastini, iazuri, lacuri si zone uscate din apropierea apelor. Iarna poate fi gasit intr-o varietate de habitate, inclusiv in apropiere de ferme, parcuri si locuri de joaca. Este un pescarus mic, lungimea corpului de 35-39 cm, cu o gluga ciocolatie vara, pe care o pierde in timpul iernii. Partile superioare sunt gri, cele inferioare sunt albe, cioc si picioare rosii. Anvergura aripilor este de 86-99 de centimetri, iar masa corporala atinge, in medie, 200-400 de grame. Este un oportunist cand vine vorba despre hrana, de la insecte la viermi, pesti, hoituri si gunoaie menajere. In salbaticie, durata medie de viata este de 11 ani.

Localizare si comportament

Cuibareste in aproape toata Europa, continent care acum ar detine mai mult de jumatate din intreaga populatie globala. Mare parte din pasarile europene migreaza spre sud sau sud-vest pentru a ierna. Sunt vazute de obicei in stoluri si cuibaresc in colonii unde fiecare pereche isi apara teritoriul. Maturitatea sexuala este atinsa la varsta de doi ani. In ritualul nuptial, masculul hraneste femela. Cuibul consta intr-o mica parcela de pamant, racaita, demarcata cu vegetatie, desi in anumite zone umede cuibul este construit pe o movila.

Populatie

Populatia care cuibareste in Europa este mare, 1,5 – 2 milioane de perechi si a crescut in perioada 1970-1990, ceea ce a balansat actualul declin din Europa centrala si de vest. Populatia care cuibareste in Romania este estimata la 14.000 – 16.000 de perechi.

Cuibaritul

In Europa de est, depun de la jumatatea lunii aprilie doua – trei oua cu marimea de 53x37 mm. Ambii parinti le clocesc pe rand, timp de 23-26 de zile. Dupa ce ies din ou, puii sunt ingrijiti de ambii parinti si vor parasii cuibul la 33-37 de zile dupa eclozare. Scot un singur rand de pui pe an.

Amenintari si conservare

Nu se stie sigur care este motivul declinului pentru populatia europeana, desi deranjarea cuiburilor prin activitati umane ar putea fi o cauza. Conservarea actualei populatii este necesara. Specia are nevoie de platforme artificiale de cuibarit.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

***Limosa limosa* - Sitarul de mal**



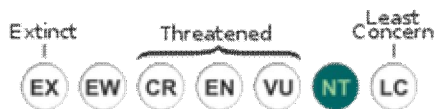
Clasificare stiintifica

Regnul: Animalia
Clasa: Aves
Ordinul: Charadriiformes
Familia: Scolopacidae
Genul: *Limosa*
Specia: *L. limosa*

Denumire

Limosa limosa

Stare de conservare



Potential amenintata cu disparitia
(NT) ([IUCN 3.1](#))^[1]

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Sitarul de mal are penajul mult mai speculos primavara in perioada imperecherii. Capul, gatul si pieptul au o coloratie rosie-caramizie, pe spate si pe aripi este pestrit, brun inchis cu alb iar pe abdomen este alb-cenusiu. Ciocul este lung si subtire, cu baza roz si varful negru iar picioarele sunt

relativ lungi si de culoare neagra. Iarna, penajul pierde nuantele de caramiziu si lasa loc celor de cenusiu.

Localizare si comportament

Sitarul de mal (Limosa limosa) este raspandit pe tot continentul european insa ca o prezenta destul de rara. Zonele preferate de cuibarit sunt N-V -ul Europei. La noi in tara este intalnita ca pasare de pasaj si ca oaspete de vara in Delta Dunarii. Rar poate fi vazuta si in apropierea baltilor din interiorul tarii. Sitarul de mal se hraneste cu viermi, moluste, crustacee si diferite seminte pe care le cauta in malul de pe fundul apei. Cubul este bine mascat in vegetatia bogata iar femela depune 3-4 oua intr-o singura serie pe an.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Locustella luscinioides - Grelusel de stof



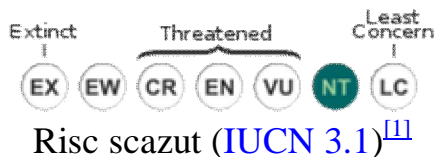
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Locustellidae
Genul:	<i>Locustella</i>
Specia:	<i>L. luscinioides</i>

Denumire

Locustella luscinioides

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Greluselul de stof cuibareste in stufarisuri dese. Colorit dorsal uniform, maro-cenusiu rosiatic; penaj ventral albicios, cu piept, flancuri si subcodale umbrite cu cafeniu. Subcodalele sunt maro-roscat deschis, la unele exemplare cu varfuri de culoare deschisa nu foarte pronuntate. Spranceana slab conturata. Coada lunga, lata si rotunjita. Picioare de culoare inchisa, maro-rosiatice. Are un strigat asemanator cu cel al pitigoiului mare: “cing-cing”. Cantecul este destul de asemanator cu cel al greluselului patat, dar are o tonalitate mai joasa (mai putin metalic) si un ritm mai rapid; este mai degraba un fel de

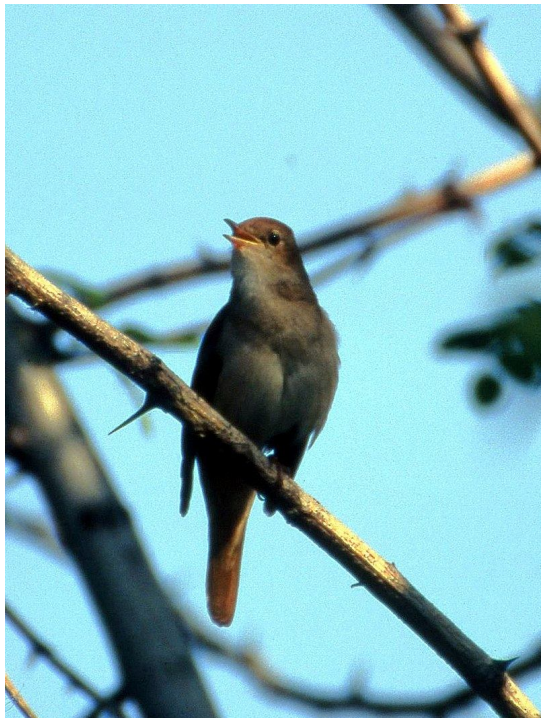
bazait puternic si monoton: “sirrr”, ca de greier, mici variatii de intensitate si ritm. Cantecul incepe destul de lin, putandu-se accelera spre final. Canta adesea din locuri expuse, in stufaris sau tufisuri, mai ales in amurg si in zori, dar destul de des in timpul zilei.

In Delta Dunarii il gasim in largele stufarisuri dintre grinduri si lacuri , cantecul acestuia fiind un real spectacol lacustru din acest mirific loc.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Luscinia megarhynchos – Privighetoare roscata



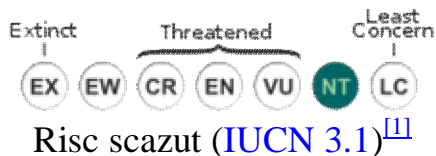
Clasificare stiintifica

Regnul: Animalia
Clasa: Aves
Ordinul: Passeriformes
Familia: Muscicapidae
Genul: *Luscinia*
Specia: *L. megarhynchos*

Denumire

Luscinia megarhynchos

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Specie de pasare cantatoare de talie mica, foarte discreta ca aparitie. Coloritul este relativ uniform, maroniu, cu tarita roscat maronie. Sexele sunt asemanatoare. Lungimea corpului este de 15-16 cm, iar greutatea de 16 – 39 de grame.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen (Luscinia) este denumirea in limba latina a speciei, iar numele de specie provine din cuvintele grecesti megas - mare si rhynchos - nas, cioc (cu referire la lungimea mai mare a ciocului decat la speciile asemanatoare).

Localizare si comportament

Distributie: Specia are o distributie larga Palearticul de Vest, fiind distribuita in zona centrala, vestica si sudica a Europei. Specia vicarianta, privighetoarea de zavoii (*Luscinia luscinia*), o inlocuieste in partea estica si nordica a Europei. In Romania se intalnesc ambele specii, existand o zona de suprapunere in centrul Transilvaniei.

Fenologie: Specia cuibareste in Romania, fiind migratoare. Soseste de obicei incepand cu luna aprilie si pleaca inapoi spre locurile de iernare spre sfarsitul lunii august / inceputul lunii septembrie. Specia ierneaza in Africa, in sudul Saharei (Sahel).

Habitat: Specia cuibareste intr-o larga varietate de habitate, care au in comun prezenta tufarisurilor. O intalnim la margini de padure, pajisti cu tufarisuri abundente, parcuri cu aspect natural, zone umede cu salcii, zavoaii dense etc.

Hrana: Specie preponderent insectivora, consuma in special gandaci, furnici, dar si alte nevertebrate (paianjeni, viermi etc.). Ocazional consuma si fructe mici, in special toamna.

Alte informatii: Este una dintre speciile cu cel mai bine cunoscut si apreciat cantec. Secole la randul a inspirat generatii de artisti, muzicieni, scriitori sau dramaturgi, care au folosit cantecul sau distinctiv ca sursa de inspiratie.

Populatie

Populatia mondiala a speciei este estimata la 43 000 000 – 81 000 000 de indivizi. Cea europeana este estimata la 10 700 000 – 20 300 000 de perechi. Tendinta la nivel european este considerata crescatoare.

In Romania, populatia estimata este de 800 000 – 1 600 000 de perechi. Populatia este fluctuanta, insa tendinta este considerata stabila.

Reproducere

Perioada de reproducere incepe in luna aprilie, cand masculii sositi din migratie ocupa teritoriile si le marcheaza in special auditiv (prin cantecul bine cunoscut). Depunerea oualor are loc incepand cu luna aprilie, femela depunand 4-5 oua, pe care le cloceste 13-14 zile. Puii parasesc cuibul dupa 10-12 zile. Perechile sunt teritoriale si cuibaresc izolat. Cuibul este elaborat, fiind construit din frunze uscate si ierburi, legat cu fire de par si captusit cu pene. Este amplasat in zone de tufarisuri dense, foarte aproape de sol.

Amenintari si masuri de conservare

Specia nu are amenintari severe. Singura amenintare serioasa este reprezentata de folosirea pe scara larga a pesticidelor, care au ca rezultat diminuarea resurselor de hrana.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Mergus albellus – Ferestras mic



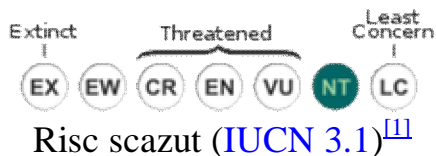
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Anseriformes
Familia:	Anatidae
Genul:	<i>Mergus</i>
Specia:	<i>M. albellus</i>

Denumire

Mergus albellus

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “A”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $100 \geq p > 15\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Caracterizarea speciei

Ferestrasul mic este o specie caracteristica raurilor lente si lacurilor bogate in peste din zonele padurilor de conifere situate in Europa si Asia. Lungimea corpului este de 38-44 cm, cu o greutate de 540-940 g pentru mascul si 700-800 g pentru femela. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 56-69 cm. Penajul alb cu negru al masculului este caracteristic si nu poate fi confundat. Cea mai mare parte a corpului este alba, ochii acoperiti de o masca neagra, iar aripile

sunt negre cu benzi albe. Penajul femelei este gri-maroniu. Ciocul zimtat are un carlig in varf. Se hraneste cu peste, crustacee, insecte de apa si larve ale acestora.

Etimologia denumirii stiintifice

Numele de gen provine din cuvantul latin *mergus* – pasare de apa. Numele de specie deriva din cuvantul latin *albus*– alb, cu referire la penajul masculului.

Localizare si comportament

Este o specie ce cuibareste in nordul Rusiei si Peninsula Scandinava. In migratie zboara in grup, cu indivizii dispusi in linie oblica sau in „V„. Este o specie scufundatoare ce prefera mai mult apa dulce, insa in cartierele de iernare este observata dupa ce lacurile ingheata si de-a lungul coastelor marine. Se hraneste in grupuri si se scufunda rapid si aproape vertical. Specie monogama, atinge maturitatea in al doilea an de viata. De obicei masculul este tacut, insa canta serenade partenerei in perioada de imperechere. Cuibareste in scorburile copacilor si in cuiburi artificiale. Scorburile abandonate de ciocanitoarea neagra sunt adesea folosite pentru cuibarit. Longevitatea cunoscuta este de sase ani. In captivitate traieste 8-10 ani. Iernea in centrul si estul continentului european.

Populatie

Populatia europeana a speciei este mica, cuprinsa intre 5300-8400 de perechi cuibaritoare. A inregistrat o reducere mare a teritoriului in perioada 1970-1990. In perioada 1990-2000, desi efectivele s-au mentinut stabile in majoritatea tarilor, a continuat sa scada in Rusia. Cele mai mari efective sunt in Rusia si Finlanda. In timpul iernii, efectivele estimate in Romania sunt de 1400-2600 de exemplare. Cele mai mari efective de iernare sunt in Germania si Polonia.

Reproducere

Soseste din cartierele de iernare la inceputul lunii aprilie. Femela depune un numar de 6-9 oua, cu dimensiunea medie de 53 x 38 mm si o greutate de 42 g. Incubatia dureaza intre 26-28 de zile, fiind asigurata de catre femela. Puii raman dependenti de femela, care ii hraneste inca 30 de zile.

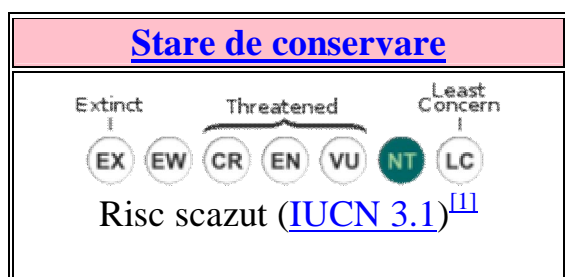
Amenintari si masuri de conservare

Pradarea determinata de nurca americana (Mustela vison) reprezinta in Rusia amenintarea cea mai mare pentru specie. Degradarea zonelor umede, poluarea industrială a raurilor, deranjul provocat de activitatile piscicole, braconajul sunt pericole ce afecteaza specia.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

***Mergus merganser* – Ferestras mare**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Anseriformes
Familia:	Anatidae
Genul:	<i>Mergus</i>
Specia:	<i>M. merganser</i>

Denumire

Mergus merganser

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Ferestrasul mare este o specie larg raspandita in emisfera nordica. Prefera habitatele umede, cum sunt raurile, lacurile continentale, imprejmuite de padure, unde isi amenajeaza cuibul in scorburi ale trunchiurilor copacilor de pe malurile apelor. Exista doua populatii distincte, cea din America de Nord are atat indivizi migratori, cat si sedentari. Cea euro-asiatica este complet migratoare. In Romania, specia poate fi observata numai in sezonul de iarna pe cursul Dunarii si in Delta Dunarii sau pe coastele Marii Negre. Iarna, masculul are partea inferioara a corpului alba cu nuante roz, iar capul si spatele sunt verde metalizat. Femela are spatele mai gri, un maro rosiatic mai inchis pe cap, creasta compacta ce cade pe ceafa, barbie alba si o separatie neta intre gatul maro si corpul gri, pata alba de pe aripa nefiind despartita cu negru. Se hranesc prin scufundare cu pesti mici, iar in lipsa acestora cu insecte, broaste sau melci. Lungimea corpului este de 53-69 cm, iar anvergura

aripilor este de 86-99 cm, cu o masa corporala de 1050-2054 g. Longevitate maxima atinsa in salbaticie este de 13-14 ani.

Locatie si comportament

Specia este partial migratoare in America de Nord si complet migratoare in eurasia. Ajunge in teritoriile de cuibarit in lunile martie-mai, incepe imediat cuibaritul. Cuibareste in perechi solitare sau grupuri restranse de pana la 8-10 perechi. Masculii nu raman langa cuib ulterior imperecherii, migrand spre ape departate pentru a naparli. Migratia de toamna se desfasoara in lunile octombrie-decembrie, inceputul deplasarii depinde de inghetul lacurilor din zonele temperate. Specia cuibareste in scorburi sapate de ciocanitori de talie mare sau in cavitati naturale in copaci la mai mult de 25 de metri inaltime de la sol, situati la distante de pana la 1 km de apa. Perechile sunt monogame, numai pe perioada unui sezon de imperechere inca din iarna. Se scufunda pana la 4 metri adancime in cautarea prazii ce consta in principal din peste, dar in lipsa acestuia se hraneste si cu insecte acvaticice, melci sau broaste. Este o specie sociala, fiind observate adesea in grupuri de pana la 75 de indivizi. De obicei cuibaritul se desfasoara solitar intr-un singur trunchi de copac, dar au fost observate si cazuri de cate 10 cuiburi pe trunchi, caz in care generatiile se pot amesteca ajungand pana la 40 de pui de care se poate ingriji o singura femela. Comportamentul teritorial este minim, masculii nu apara cuibul de potentiali intrusi. Pasarile devin active pentru reproducere la varsta de 2 ani.

Populatia

Populatia europeana este relativ mica, pana la 74.000 de perechi cuibaritoare si totodata peste 150.000 de indivizi in perioada de iernat, fapt care demonstreaza ca unii indivizi nu migreaza, populatia fiind in crestere in perioada 1970-1990. Cu toate ca populatia europeana a crescut sau a ramas stabila in Europa in perioada 1990-2000, alte populatii cheie au scazut in unele tari, astfel populatia fiind in declin per total. In Romania populatia de iarna atinge aproximativ 100-200 de indivizi.

Cuibarit

Femelele depun 6-17 oua in lunile mai-iunie, cu dimensiunea de aproximativ 64x43 mm, incubatia fiind de 28-35 zile. Puii dezvoltati penajul de juvenili la aproximativ 30-50 de zile de la eclozare, femela ingrijindu-i timp de 2-3 saptamani de la eclozare, apoi ii paraseste, puii fiind capabili inca din primele

zile de a se hrani singuri. Masculul paraseste cuibul imediat dupa depunerea pontei de catre femela. Perechile au o singura ponta pe an.

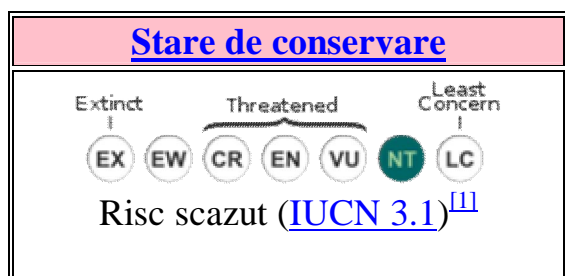
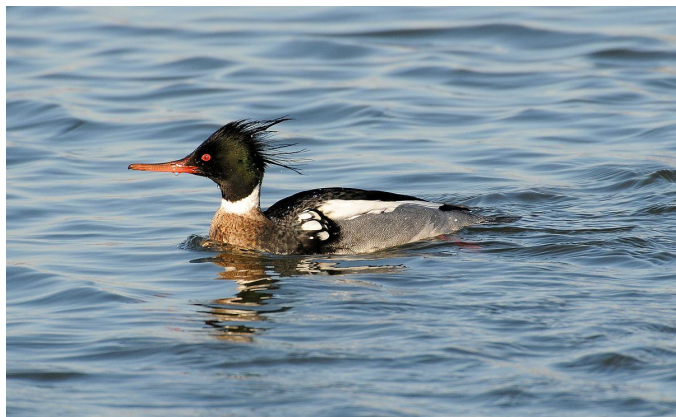
Amenintari si conservare

In zonele de cuibarit, amenintarile principale sunt legate de degradarea habitatelor specifice, precum si de contaminarea cu pesticide si mortalitatea prin intoxicarea cu plumb. Ca masura de conservare primordiala se impune cresterea gradului de constientizare asupra factorilor de impact ai speciei, precum si reducerea utilizarii pesticidelor in teritoriile de iernat, precum si inlocuirea utilizarii cartuselor de plumb cu cele de aliaj in cazul vanatorii.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Mergus serrator – Ferestras motat



Clasificare stiintifica

Regnul: Animalia

Clasa: Aves

Ordinul: Anseriformes

Familia: Anatidae

Genul: Mergus

Specia: M. serrator

Denumire

Mergus serrator

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Ferestrasul motat este o specie caracteristica lacurilor deschise cu apa sarata sau dulce in perioada de iernat, iar in perioada de cuibarit poate fi intalnit in zonele boreale si de tundra. Cuibareste cu precadere in Rusia si Canada, migreaza catre sudul Europei, coastele estice ale Americii de Nord si estul Asiei, in perioada de iarna. In Romania poate fi observat preponderent in apropierea coastelor Marii Negre si chiar pe cursul inferior al Dunarii. Masculul este caracteristic de culoare verde metalizat, insa masculii in napolire au capul maro, ca al femelei, cu un mot rasfirat pe ceafa. Ciocul este lung, are la capat un carlig asemanator pescarusilor, iar gatul alb se continua cu un pieptar maroniu. Spatele este acoperit de aripi verde metalizat cu o banda alba in repaus. Femela este asemanatoare cu femela de ferestras mare, dar se deosebeste prin spate mai inchis, de un gri cu nuante maro, capul maro mai deschis, barbă deschisa mai puțin contrastanta si mai ales o trecere

gradata intre gatul maro si corpul cenusiu. Se hraneste preponderent cu pesti si crustacei pe care ii captureaza prin scufundare. Lungimea corpului este de 51-64 cm, iar anvergura aripilor este de 80-90 cm, cu o masa corporala de 800-1350 g. Longevitatea maxima atinsa in salbaticie este de 9-10 ani.

Locatie si comportament

Specia este migratoare, cu toate ca in zonele temperate se deplaseaza pe distante scurte catre coastele aflate in apropiere sau ramane aproape de zonele de cuibarit pe tot parcursul anului. Cea mai mare parte a populatiei asiatice migreaza spre Europa sau spre sud-estul Asiei, iar populatia nord-americana prefera coastele vestice si estice ale continentului. Cuibareste in lunile aprilie-mai, in colonii sau solitar pe insule mai departate de mal sau pe insulite cu stancarie, adultii se aduna adesea in grupuri pe plaje atunci cand nu stau la cuib. Masculii parasesc teritoriile de cuibarit in iunie pentru a naparlii de-a lungul coastelor, adesea la distante considerabile de zonele de cuibarit. Migratia de toamna incepe in lunile septembrie-octombrie, revin in teritoriile de cuibarit in luna februarie. Specia isi petrece cea mai mare parte a timpului pe apa, scufundandu-se pentru hrana pana la 9 m adancime. Picioarele lor nu sunt adaptate foarte bine mersului pe uscat. Cuibul e amenajat la cel putin 25 m apropiere de tarm, in cavitati pe sol, vizuini, sub stanci, intre radacini sau trunchiuri de copaci purtate de apa. Adultii sunt gregari si nu isi apara teritoriul de cuibarit. Femelele se intorc adesea la acelasi cuib, utilizandu-l de la an la an. Pasarile devin active pentru reproducere la varsta de 3 ani.

Populatia

Populatia europeana este relativ mare, aproximativ 73.000-120.000 de perechi cuibaritoare, peste 89.000 de indivizi in perioada de iernat, si a ramas stabila in perioada 1970-1990. Cu toate ca populatia europeana a scazut in unele tari in perioada 1990-2000, populatia a ramas stabila in restul continentului per total.

Cuibarit

Femelele depun 5-24 oua in lunile mai-iunie, incubatia fiind de 30-31 zile. Puii dezvolta penajul de juvenili la aproximativ 60-65 de zile de la eclozare, femela parasindu-i la cateva saptamani de la eclozarea lor. Masculul paraseste cuibul imediat dupa depunerea pontei de catre femela. Perechile au o singura ponta pe an.

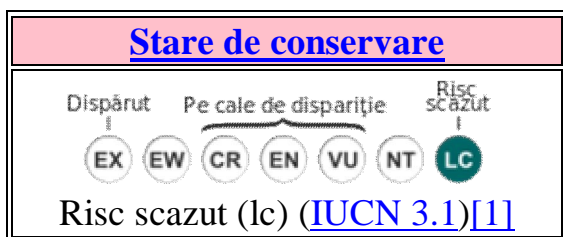
Amenintari si conservare

In zonele de cuibarit, amenintarile principale sunt legate de degradarea habitatelor specifice, precum si de contaminarea cu pesticide si mortalitatea prin intoxicarea cu plumb. Ca masura de conservare primordiala se impune cresterea gradului de constientizare asupra factorilor de impact ai speciei, precum si reducerea utilizarii pesticidelor in teritoriile de iernat, dar si inlocuirea utilizarii cartuselor de plumb cu cele de aliaj in cazul vanatorii.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

***Merops apiaster* - Prigoare**



Clasificare științifică

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Coraciiformes
Familia:	Meropidae
Genul:	<i>Merops</i>
Specia:	<i>M. apiaster</i>

Denumire

Merops apiaster

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Prigoria (Merops apiaster) o putem considera fara tagada una din podoabele lumii noastre pasaresti. Este atat de viu si frumos colorata incat ai impresia ca este o bucata din curcubeu, pare ca este o pasare exotica din padurile tropicale ratacita pe la noi. Este raspandita in mare parte a Europei, nordul Africii, de marimea unei turturele, viu colorata cu capul si spatele cafenii, barbia galbena, pieptul albastru, coada verde, aripile galben, cafeniu si verde, cu ciocul lung, subtire, ascutit si usor curbat in jos si cu coada lunga si ascutita, care traieste prin malurile lutoase ale unor ape si se hraneste in zbor mai ales cu viespi si cu albine.

La infatisare prigoria seamana cu o mierla numai ca e mai zvelta si are ciocul mai lung si mai subtire si cu coada un pic mai lunga. Are o lungime de aproximativ 28 cm, anvergura aripilor de 40 cm si o greutate de 50-70 g. Pe

vremuri erau foarte cautate pentru penele lor care erau folosite in scopuri ornamentale.

Localizare si comportament

Prigoarea sau prigoria (*Merops apiaster*) numita si albinarel, furnicar, viespar, (regionalisme) albinar, albinel, ploier, ploiete, prigorean, viesparita, ciuma-albinelor, lupul-albinelor, (invechit) merop, este o pasare migratoare. In Europa, prigoria este intalnita doar in zonele sudice cu un climat mai cald. La noi pot fi vazute pe tot cuprinsul tarii in carierele de piatra sau in malurile lutoase in care sapa galerii pentru a-si face cuibul.

Prigoria mai este denumita si albinarel sau viespar pentru ca sunt o pacoste pentru apicultori, consumand albinele cu mare placere. Se spune ca atunci cand gaseste cate un cuib de albine nu pleaca de acolo pana nu le mananca pe toate. Le place foarte mult sa manance albine si viespi dar nu se dau deoparte nici de la cosasi si lacuste precum si alte insecte. Pot consuma pana la 200 de insecte pe zi.

Cuibaritul

Cuibareste in Romania, dar pleaca in sezonul rece. Cuiburile le fac in malurile lutoase in niste galerii pe care le sapa singure. Lungime tunelului este in medie de 1m si la capat cu o camera unde se afla si cuibul. Femela depune pana la 7 oua si ambii parteneri clocesc cu randul. Perioada de incubatie este de 22 de zile. Prigoriile sunt pasari migratoare. Vin la noi destul de tarziu, prin luna aprilie si pleaca in luna octombrie.

Amenintari si conservare

In momentul de fata numarul prigoriilor este in scadere si necesita masuri de conservare.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Miliaria calandra – Presura sura



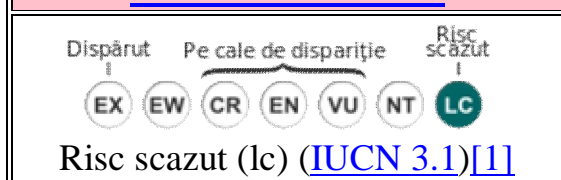
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Emberizidae
Genul:	<i>Emberiza</i>
Specia:	<i>E. calandra</i>

Denumire

***Miliaria calandra* sau
*Emberiza calandra***

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

Caracterizarea speciei

Presura sura (Emberiza calandra sau Miliaria calandra) este o pasare partial migratoare din familia emberizidelor (Emberizidae), ordinul paseriformelor (Passeriformes) care cuibareste in regiunile de campie si de dealuri descoperite din Europa, vestul Asiei si nordul Africii. Iarna populatiile din nord migreaza spre centrul si sudul Europei, nordul Africii si peninsula Arabia. Are o lungime de 18 cm. Penajul de culoare cafenie cu pete intunecate pe spinare si piept, cu abdomenul mai spalacit si uniform colorat. Cuibul se

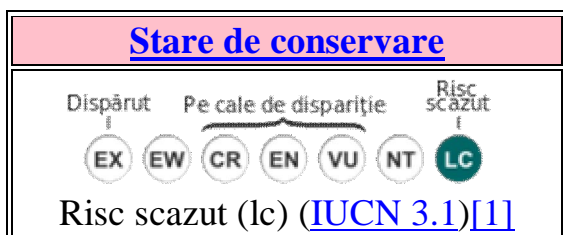
afla in iarba, pe sol sau mai rar in tufisuri pipernicite. Se hraneste cu insecte si seminte in timpul verii, iar iarna numai cu seminte.

In Romania este o pasare comuna in regiunile de campie si de dealuri descoperite, mai rar si pe vaile largi, joase ale raurilor montane. Cuibareste la noi, unde ramane si in sezonul rece, o parte din populatie se deplaseaza iarna spre sudul tarii sau migreaza spre Sudul Europei, nordul Africii si peninsula Arabia.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Milvus migrans – Gaie neagra sau gaia bruna



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Falconiformes
Familia:	Accipitridae
Genul:	<i>Milvus</i>
Specia:	<i>M. migrans</i>

Denumire

Milvus migrans

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “C”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare “B” ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Caracterizarea speciei

Gaia bruna, cunoscuta si sub denumirea de Sorlita bruna, este o pasare de prada diurna de marime medie, caracteristica padurilor situate in apropierea zonelor umede. Lungimea corpului este de 48 – 58 cm si o greutate cuprinsa intre 650 – 940 g, femela fiind cu putin mai mare decat masculul. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 130 - 155 cm. Adultii au o infatisare similara. Pozitionarea aripilor in unghi si coada in furculita fac ca identificarea sa fie relativ usoara. Este ceva mai mica decat gaia rosie, iar furculita cozii mai mica. Cu o distributie pe 4 continente, este probabil cea mai abundenta pasare

de prada din lume. Se hraneste cu insecte, mamifere mici si resturi de la mamifere mari, pasari, serpi, broaste si pesti.

Localizare si comportament

Este o specie cu o raspandire larga pe tot continentul european. Petrece destul de mult timp in aer, planand in curentii ascendenti, in cautarea hranei. Sunt atrase de fum si foc si vaneaza vietuitoarele ce fug de foc. Ritualul de imperechere este spectaculos, iar partenerii se urmaresc in zbor rotindu-se, plonjand si executand miscari acrobatice de mare virtuositate. Femelele nesupravegheate de mascul se imperecheaza si cu alti masculi. Cuibareste in scobiturile stancilor si in copaci inalti. Orientarea cuibului este aleasa in functie de directia predominanta a vanturilor. Prefera sa-si aseze cuibul in apropierea zonelor umede si a asezarilor umane. La cuib aduce ornamente, iar in cuiburile cercetate de Dombrowski, au fost gasite scrisori de dragoste, jurnale si alte resturi de hartie, petece de haine vechi si covoare. In mod obisnuit sunt aduse bucati de plastic si materiale textile. Ierneaza in Africa.

Populatie

Populatia europeana a speciei este relativ mica si cuprinsa intre 64.000 – 100.000 perechi. A scazut considerabil intre 1970 – 1990. Desi in perioada 1990 – 2000 populatia din Franta a fost stabila sau a crescut, in restul teritoriului a continuat sa scada.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare in martie. La construirea cuibului participa ambii parinti si acesta este alcatuit din crengi, captusit cu resturi vegetale. Femela depune 2 - 3 oua, in a doua jumatate a lunii aprilie, cu o dimensiune medie de 53,3 x 42,2 mm. Incubatia dureaza 30 – 34 de zile si este asigurata de ambii parinti. La pui, penele corpului apar dupa 18 – 22 de zile. Pot sta in picioare in cuib dupa 17 – 19 zile si incep sa dea din aripi dupa 27 – 31 de zile. Dupa 50 de zile incep sa se mute pe crengile din preajma cuibului. Pasarile pot cuibari dupa cel de-al doilea an de viata.

Amenintari si masuri de conservare

Electrocutarea pasarilor cand se aseaza pe liniile electrice de medie tensiune, coliziunea cu autovehicole -sunt deseori surprinse cand incearca sa ridice rozatoare si alte animale moarte de pe sosele, otravire prin consumare de animale moare prin otravire, in special rozatoare, si braconajul sunt

principalele pericole ce afecteaza specia. Pastrarea calitatii habitatelor caracteristice si oprirea vanatorii sunt masuri care se pot implementa usor, cu efecte semnificative.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Motacilla alba – Codobatura alba



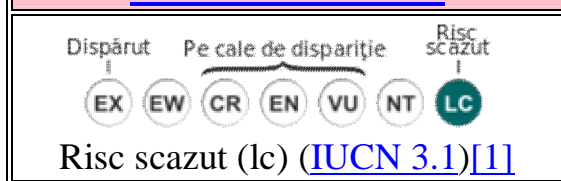
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Motacillidae
Genul:	<i>Motacilla</i>
Specia:	<i>M. alba</i>

Denumire

Motacilla alba

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Codobatura alba este o specie cu raspandire larga in toata Europa, Asia si Peninsula Balcanica, precum si partial in Africa. Exista doua populatii dintre care una este sedentara, cu distributie in regiunea sudica si vestica a Europei si in Turcia, iar cealalta migratoare cu raspandire pe tot cuprinsul Asiei si nordul, centrul si estul Europei. Prefera habitatele situate in apropierea unor ape, fiind intalnita de asemenea si in parcuri, gradini si terenuri agricole, ajungand chiar si in zonele urbane si rurale. Este singura specie de pasare colorata in slb, gri si negru, avand coada lunga specifica tuturor codobaturilor. Coloritul este simplu, cu spatele gri, crestetul, ceafa si tartita pana la gusa negre, aripile si coada negre si marginite de alb. Prin năparlirea de toamna, culoarea neagra se reduce. Partea inferioara este de culoare alba,

pana la piept care este de culoare neagra. Este observata preponderent la nivelul solului, unde captureaza insecte, mai rar observata prinzand prada in aer. Lungimea corpului este de 17-19 cm, iar anvergura aripilor este de 25-30 cm, cu o masa corporala de 17-25 g. Longevitatea maxima atinsa in salbaticie este de 13-14 ani.

Localizare si comportament

Populatia migratoare asiatica si europeana a codobaturii albe efectueaza migratii sezoniere, deplasandu-se spre sudul Asiei, respectiv nordul Africii, in lunile septembrie-octombrie, pentru perioada de iernat, revenind apoi pentru cuibarit in lunile martie-aprilie a anului urmator. Cuibaritul se desfasoara intre lunile mai-iulie, perechile monogame formandu-se in lunile martie-aprilie. Pasarile au capatat denumirea datorita comportamentului ei de a balansa coada atunci cand sta pe loc. Cuibul este format din crengute uscate, frunze si iarba, fiind adesea amplasat in crapaturi din stanci, maluri de pamant, stresinile caselor, dar in apropierea unor lacuri sau rauri. Ambii parteneri au grija de pui, hranindu-i cu insecte si seminte, adesea capturate sau gasite la nivelul solului, mai rar in aer. Pasarile devin active pentru reproducere din al doilea an de viata.

Populatie

Populatia europeana este relativ mare, insumand intre 13.000.000 – 26.000.000 de perechi cuibaritoare, fiind stabila in perioada 1970-1990. Cu toate ca populatia europeana a suferit scaderi in perioada 1990-2000 in unele tari, aceasta a ramas stabila in restul Europei per total. In Romania efectivele speciei numara aproximativ 1.500.000-1.900.000 de perechi cuibaritoare.

Reproducere

Femelele depun 5-6 oua in lunile mai-iunie, incubatia fiind de 11-16 zile. Puii sunt hraniti de ambii parinti pana la varsta de 16-17 zile, parasind cuibul si devenind independenti dupa aproximativ 30-31 de zile de la eclozare. Perechile au o singura ponta pe an.

Amenintari si masuri de conservare

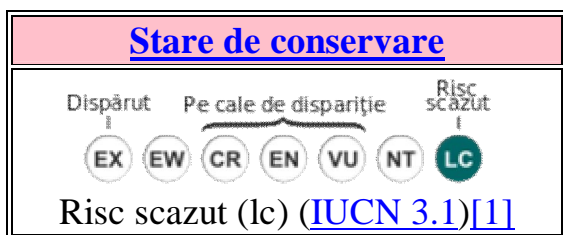
Specia este amenintata de degradarea si pierderea habitatului propice, fapt care a cauzat reducerea efectivelor din unele tari. Protectia zonelor umede si a

habitatelor adiacente specifice codobaturii albe este prioritara pentru pastrarea parametrilor acestei specii in limitele favorabile.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Motacilla flava – Codobatura galbena



Clasificare științifică

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Motacillidae
Genul:	<i>Motacilla</i>
Specia:	<i>M. flava</i>

Denumire

Motacilla flava

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populația speciei este notată cu “D”, ceea ce semnifică faptul că la nivelul sitului este ne semnificativă.

Caracterizarea speciei

Codobatura galbena este o specie migratoare cu răspândire totală pe continentele asiatic, european și parțial în cel african, ajungând și în vestul Peninsulei Alaska și insulele austral-asiatice. Specia migrează din continentele european și asiatic spre cel african și austral-asiatic pentru iernat. Preferă habitatele umede, cu vegetație joasă, cum sunt pasunile, fanatele și mlaștinile stufizate, iar în Asia ocupă și habitatele de tundra și stepă. În afara sezonului de cuibarit poate fi întâlnită și în apropierea terenurilor agricole, preferând apropierea de lacuri, iazuri sau râuri. În România există două subspecii ale codobaturii galbene, respectiv subspecia flava și subspecia feldegg, diferențele dintre ele fiind la coloritul capului, feldegg având capul în totalitate negru, iar flava având capul gri-albastru cu sprânceană albă. Aripile și coada sunt de culoare neagră cu borduri albe, iar restul corpului este galben, cu picioare negre. Lungimea corpului este de 16-17 cm, iar anvergura aripilor este de 24-

25 cm, cu o masa corporala de 11-23 g. Longevitatea maxima atinsa in salbaticie este de 13-14 ani.

Localizare si comportament

Specia migreaza in lunile august-septembrie spre teritoriile de iernat din Africa si sudul Asiei, revenind apoi in lunile martie-aprilie in teritoriile de cuibarit din Europa si jumatatea nordica a Asiei. Cuibaritul se desfasoara in perioada aprilie-iulie, perechile monogame formandu-se odata cu sosirea pasarilor in cartierele de cuibarit. Cuibul in forma de cupa este alcatuit din fire de iarba, fiind captusit la interior cu par si pene de la diverse animale. De regula cuibul este amplasat la nivelul solului, intr-o adancitura. Ambii parinti au grija de pui pana acestia devin independenti. Este o specie gregara care se aduna pe timp de noapte in copaci sau in iarba inalta pentru odihna, in timpul zilei aparandu-si teritoriile mici de alti indivizi. Captureaza prada formata din insecte de pe sol sau de la nivelul apei, dar poate zbura si pe distante scurte in aer pentru a le prinde, deseori urmarind cirezile de vaci sau oi pentru a se hrani cu insectele care se aseaza pe acestea. Pasarile devin active pentru reproducere din al doilea an de viata.

Populatie

Populatia europeana este relativ mare, insumand intre 7.900.000 – 14.000.000 de perechi cuibaritoare, fiind stabila in perioada 1970-1990. Cu toate ca specia a suferit mici scaderi populationale in perioada 1990-2000 in Romania, alte populatii cheie au ramas stabile, astfel incat populatia europeana a suferit scaderi nesemnificative per total. In Romania efectivele speciei numara aproximativ 800.000-1.200.000 de perechi cuibaritoare.

Reproducere

Femelele depun 4-6 oua in lunile aprilie-mai, incubatia fiind de 11-13 zile. Puii sunt hraniti de ambii parinti pana la varsta de 11-13 zile si ulterior pentru inca 2-3 saptamani dupa parasirea cuibului. Adesea masculul se poate ingriji singur de pui in timp ce femela poate depune o a doua ponta.

Amenințari si masuri de conservare

Specia este amenintata de degradarea si pierderea habitatului propice, fapt care a cauzat reducerea efectivelor din unele tari. Protectia zonelor umede si a

habitatelor adiacente specifice codobaturii albe este prioritara pentru pastrarea parametrilor acestei specii in limitele favorabile.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

***Muscicapa striata* – Muscar sur**



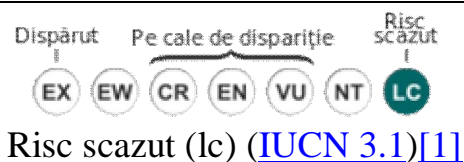
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Muscicapidae
Genul:	<i>Muscicapa</i>
Specia:	<i>M. striata</i>

Denumire

Muscicapa striata

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Muscarul sur (Muscicapa striata) este o pasare arboricola insectivora migratoare din familia muscicapidelor (Muscicapidae) de dimensiuni mici (12 cm, cat o vrabie), raspandita in Europa, Africa si Asia. Traieste in paduri luminoase si rare, parcuri, gradini. Ierneaza in Africa, la sud de Sahara. Are irisul cafeniu, ciocul si picioarele negre; penajul este cenusiu cu galben-ruginiu si striatii longitudinale pe piept. Sexe se aseamana intre ele. Cuibul

in forma de cupa si-l fac intre crengi. Din luna mai depune 4-5 oua albastre-verzui sau smantanii patate cu maroniu, care sunt clocite numai de femela timp de circa 13-14 zile. Se hraneste cu insecte, pe care le prinde din zbor. Se posteaza pe o ramura uscata din varf, la marginea unei poieni sau a unui loc deschis, de unde prind prazile din zbor, cu mare precizie, apoi revin la locul de baza.

In Romania si Republica Moldova este o pasare obisnuita. Apare ca pasare de vara, sosind primavara si migreaza toamna in Africa. In Romania se gaseste pe tot cuprinsul tarii, mai ales in tinuturile padurilor joase, strabatute de ape; este frecventa in Delta Dunarii.

Habitatul

Mediu geografic in care traieste muscarul sur este foarte divers, pasarea fiind mai ales legata de arbori.

La nordul Europei, muscarul sur adesea poate fi vazut in padurile incendiate sau in padurile de molid si pin, uneori, prin paduri dese, dar intotdeauna in apropierea marginilor de padure si a poienilor, unde pasarile vaneaza insecte. In zona de mijloc a Europei aceasta pasare poate fi gasita in orice padure rara sau in apropiere de poieni, in parcuri, gradini, localitati, inclusiv in marile orase. In stepa si silvostepa adesea este gasita in valcele impadurite. La sud, de-a lungul raului Ural si in stepele din zona Marii Caspice, pasarea cuibareste in locuri neimpadurite pe campuri deschise si se multumeste cu adapostul tufelor mici de pelin.

Muscarul sur nu se teme de apropierea oamenilor si adesea cuibareste in case. Un caz interesant a fost observat in cazul unei perechi de muscar, care a cuibarit 2 ani consecutiv intr-unul dintre pasajele din centrul Moscovei. Pasarile zburau in interior printr-un geam spart de pe acoperis si vanau muste, zburand peste capetele vizitatorilor pasajului.

Hrana

Muscarul sur prinde toate insectele care zboara pe langa el, cu exceptia gandacilor foarte mari pe care nu-i poate prinde cu ciocul lui mic. Cand insectele sunt putine prinde chiar bondari mari. Cand exista o abundenta a prazii muscarul sur prinde selectiv insecte diptere, mai ales muste, de dimensiuni medii si mari. Hrana muscarului sur include asadar toata gama de insecte zburatoare din zona.

La muscari, in general, in special la muscarul sur, compozitia hranei depinde de temperatura aerului, momentul zilei, iluminare si de alti factori care determina intensitatea zborului insectelor. Muscarul sur incepe sa vaneze

insectele dimineata tarziu, in locurile iluminate de soarele matinal al poienelor sau a marginii padurii. In timpul zilei prinde si insectele din mijlocul padurii. Seara se muta din nou in locurile iluminate de soarele vesperal.

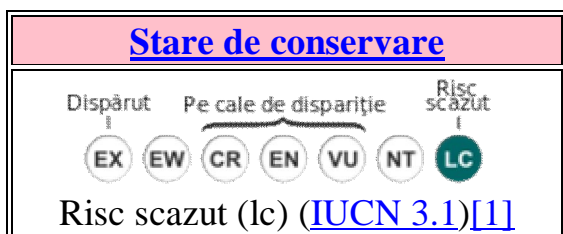
Parintii in timpul zilei hranesc puii cu muste, tauni, fluturi de zi, libelule (din familiile Calopterygidae, Coenagrionidae, Gomphidae), omizi, Chrysopidae. Seara, dupa ora 20, hranesc puii in special cu fluturi de noapte, iar in restul zilei prada principala a muscarului sur consta din diferite muste, care constituie, de obicei, cel putin jumatate din totalul insectelor cu care hranesc pui.

In zilele ploioase se modifica semnificativ hrana si metodele de vanatoare; cand temperatura este scazuta, pasarile aduna insectele de pe ramuri si frunzele de copaci si, uneori, coboara jos la pamant.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Netta rufina – Rata cu ciuf



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Anseriformes
Familia:	Anatidae
Genul:	<i>Netta</i>
Specia:	<i>N. rufina</i>

Denumire

Netta rufina

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Specie des intalnita in Romania si in restul Europei, rata cu ciuf prefera habitatele cu apa salmastra si lacurile cu stufaris. Masculul are culori relativ stralucitoare, flancurile corpului sunt de un alb lucitor, iar capul este maro-galbui cu penele crestetului in forma de creasta erectibila. Ciocul este de culoare rosie. Femela este cafenie, cu obraz alb si o dunga roz de-a lungul ciocului. Ambele sexe au pe aripile deschise un camp mare alb. Se hraneste in special cu radacini, seminte si diverse parti ale plantelor acvatice, dar ocazional se poate hrani si cu nevertebrate acvatice, amfibieni sau pesti mici. Lungimea corpului este de 55 cm, iar anvergura aripilor este de 85-90 cm, cu o masa corporala de pana la 1-1,4 kg. Longevitatea maxima atinsa in captivitate este de 7-8 de ani.

Locatie si comportament

Ratele cu ciuf sunt migratoare, dar prezinta si populatii sedentare care nu parasesc teritoriile de cuibarit. Regiunea de distributie a ratelor cu ciuf se intinde din Marea Britanie pana in China. Suprafata teritoriului nu este bine stabilita datorita faptului ca specia este in continua miscare si nu ocupa aceleasi zone de la an la an. Cuibaritul incepe in lunile aprilie-mai, de obicei in perechi solitare sau grupuri restranse. In acest timp, masculii cu pereche si cei solitari se grupeaza si nu zboara pentru aproximativ 4 saptamani din iunie pana in august. Pasarile zboara spre teritoriile de iernat in lunile septembrie-octombrie ulterior sezonului de cuibarit. Ca specii diurne, sunt mai active dimineata si spre seara. Cuiburile sunt construite la nivelul solului, in vegetatie densa sau in stufaris. Ratele cu ciuf formeaza perechi pe viata, incepand cu al doilea an de viata.

Populatia

Populatia europeana este relativ redusa, insumand aproximativ 59.000 de perechi, si a suferit un declin in perioada 1970-1990. Cu toate ca specia a suferit un declin in unele tari in perioada 1990-2000, multe din ele au crescut sau au ramas stabile per total.

Cuibarit

Femelele depun 6-14 oua in luna aprilie, cu dimensiuni de 60x40 mm, incubatia fiind de 26-28 zile. Puii sunt ingrijiti de femela timp de aproximativ 35-40 de zile, pana cand dezvoltata penaj de juvenili si raman in continuare cu femela pentru inca 5-10 zile. Femela depune o singura ponta pe an.

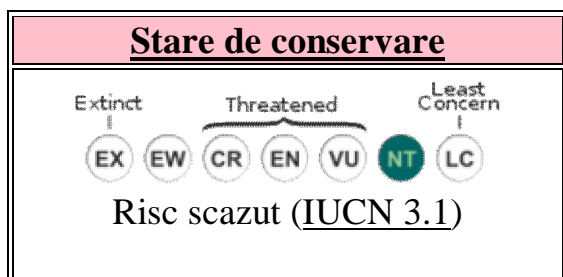
Amenintari si conservare

Declinul speciei este atribuit vanatorii, otravirii cu pesticide si pierderii habitatului specific prin drenarea zonelor umede, poluarea cu petrol si incendierii vegetatiei ripariene. Ca masuri de conservare se impun interzicerea vanatorii si controlul braconajului, precum si refacerea vegetatiei la un nivel ecologic optim. Alte masuri de conservare impun de asemenea protejarea habitatelor specifice, prevenirea mortalitatii, precum si cresterea gradului de constientizare in randurile populatiei.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Oriolus oriolus – Grangur



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Oriolidae
Genul:	<i>Oriolus</i>
Specia:	<i>O. oriolus</i>

Denumire

Oriolus Oriolus

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Grangurul (*Oriolus oriolus*) este o pasare migratoare din familia oriolidelor (*Oriolidae*), ordinul paseriformelor (*Passeriformes*) care cuibareste in padurile luminoase de ses, vaile raurilor montane, in plantatii, livezi, terenuri de cultura cu copaci din Europa, Asia, nord-vestul Africii. Ierneaaza in Africa sub-sahariana. Are o lungime de 21–24 cm. Masculul are un penaj galben-auriu cu aripile si coada negre. Femela si pasarile tinere au un colorit verzui cu aripile si coada mai intunecate. Cantecul este un fluierat sonor. Cuibul de forma unui hamac se afla pe o infurcitura aproape de capatul unei craci orizontale, mascat de frunzis. Ponta are loc in mai-iunie si consta din 3-4 oua albe cu pete brun-rosate. Incubatia este asigurata mai ales de femela si dureaza circa 15 zile. Puii sunt nidicoli. Se hraneste cu insecte si fructe, in special cu cirese.

In Romania este o pasare comuna raspandita in zavoaiie si padurile luminoase de ses, urcand si pe vaile raurilor montane, pana in partea lor mijlocie. Cuibareste la noi, dar pleaca in sezonul rece.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, inasa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

***Pandion haliaetus* – Vultur pescar/Uligan pescar**



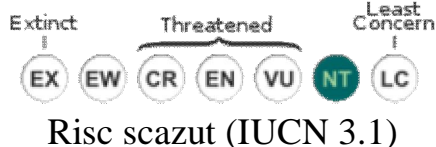
Clasificare stiintifica

Regnul: Animalia
Clasa: Aves
Ordinul: Accipitriformes
Familia: Pandionidae
Genul: *Pandion*
Specia: *P. haliaetus*

Denumire

Pandion haliaetus

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Uliganul pescar, cunoscut si sub denumirea de Vultur pescar, este o specie caracteristica regiunilor cu ape permanente, statatoare sau cu un curs lent, dulci sau sarate. Lungimea corpului este de 52 – 60 cm si o greutate cuprinsa intre 1.200 – 1.600 g pentru mascul si 1.600 – 2.000 g pentru femela. Anvergura aripilor este cuprinsa intre 152 – 167 cm. Pezenta pe toate continentele cu exceptia Antarcticii, este una din cele mai raspandite pasari de prada. Prezinta adaptari specifice pentru prinderea pestilor: penaj dens, uleios, picioare mari, nari care se inchid cand se scufunda, deget exterior

reversibil ceea ce ajuta la prinderea buna a pestelui, cu 2 degete in fata si 2 degete in spate. Cele 4 degete sunt egale, spre deosebire de ceilalti vulturi. Ghearele sunt lungi si curbate, iar pe degetele picioarelor, sunt prezente “proeminente spinoase” ce ajuta la fixarea pestilor. Adultii au infatisare similara, fiind maro pe spate, coada si aripi si ating maturitatea sexuala la 3 - 5 ani. Capul si corpul sunt albe, iar peste ochi trece o banda de culoare inchisa. Se hraneste in special cu peste, dar si cu mamifere mici, pasari ranite si broaste.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta in vestul si nordul continentului european. Specia este monogama toata viata si poate trai 25 de ani. Sansele de supravietuire sunt estimate la 60 % pentru tinerii sub 2 ani si 80 – 90 % pentru adulti. Ritualul nuptial se manifesta prin treceri successive pe deasupra cuibului, insotite de strigate cu rol de a descuraja rivalii. Vaneaza planand in cercuri largi sau “plutind la punct fix”. Dupa ce pestele a fost observat, planeaza la o inaltime de 10 – 30 m deasupra acestuia, pana cand pestele ajunge intr-o pozitie potrivita. Apoi plonjeaza brusc, cu aripile inchise pe jumătate si dispare pentru cateva secunde sub apa, dupa care decoleaza cu pestele in gheare. Rata de succes in prinderea pestilor variaza intre 24 – 74 % si depinde de abilitatea pasarii si de conditiile climatice. Vulturul pescar nu poate inota si au fost cazuri cand s-a inecat, prinzandu-si ghearele in pesti prea mari, pe care nu i-a putut ridica. Cuibul este asezat pe stanci, in copaci sau pe stalpii retelelor electrice, la o distanta de 3 – 5 km de o zona umeda. Este alcatuit din crengi si imbunatatit an de an. Poate atinge 1 m inaltime si 1 m in diametru. Vulturul pescar isi apara cuibul, dar nu si teritoriul din jurul cuibului (vaneaza la o distanta de pana la 14 km de la cuib, prada fiind situata la o distanta mare de cuib). Iernezeaza in Africa.

Populatie

Populatia europeana a speciei este mica si cuprinsa intre 7.600 – 11.000 perechi. A crescut semnificativ, in perioada 1970 – 1990 si s-a mentinut stabila, in perioada 1990 – 2000. In Romania, este prezent numai in migratie. Cele mai mari efective sunt prezente in Suedia, Rusia si Finlanda.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare la sfarsitul lui martie sau inceputul lui aprilie. Femela depune 2 – 4 oua in ultima parte a lunii aprilie si inceputul lunii mai,

cu o dimensiune medie de 62 x 46 mm. Incubatia dureaza in medie 35 – 38 de zile si este asigurata de ambii parteneri. In aceasta perioada vaneaza numai masculul, care hraneste femela. Dupa eclozare, in primele saptamani, puii nu pot sa-si regleze temperatura corpului, iar femela ramane permanent cu acestia sa-i ingrijeasca. Intr-o luna de la eclozare, puii ating 70 – 80 % din dimensiunile parintilor. Masculul aduce la cuib 8 – 10 pesti pe zi, reprezentand 60 – 100 g/peste pe ora de zi lumina. Puii devin zburatori la 56 - 60 de zile, insa mai sunt hraniti de catre mascul inca doua-trei saptamani.

Amenintari si masuri de conservare

Degradarea habitatelor umede, poluarea apelor cu pesticide si vanatoarea ilegala sunt principalele pericole pentru specie.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Phalacrocorax carbo – Cormoran mare



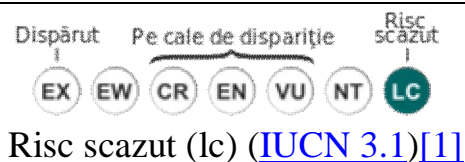
Clasificare stiintifica

Regnul: Animalia
Clasa: Aves
Ordinul: Pelecaniformes
Familia: Phalacrocoracidae
Genul: *Phalacrocorax*
Specia: *P. carbo*

Denumire

Phalacrocorax carbo

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

De dimensiuni mari, (90 cm) culoarea penajului inchisa, cu gat relativ lung. Corpul este negru, cu reflexe aramii pe spate si cu alb la baza ciocului si in regiunea coapselor. Toamna si iarna doar barbia doar este alba, restul fiind negru. Se scufunda in apa printr-o saritura usoara pentru a-si prinde hrana. Inoata mult scufundat in apa, uscandu-si aripile deschise, stand intr-o pozitie dreapta pe stalpi, cengi de copaci, etc. Zboara de obicei la suprafata apei, dar

si la mari inaltimi, mai multi indivizi formand siruri serpuitoare. Se hraneste cu peste.

Localizare si comportament

Specie larg intalnita pe cinci continente, in prezent numarul lor fiind in scadere, datorita interventiei omului, fiind vanat pentru pagubele aduse sectorului piscicol.

Prezent aproape tot timpul anului in special in baltile Deltei Dunarii.

Cuibaritul

Cuibareste in salcii, in colonii. Clocitul are loc de obicei in luna aprilie. Poate sa intarzie clocirea daca cuibul a fost deranjat in timpul pregatirii de catre om sau animale. Femela depune un numar de 3-4 oua albastrui, acoperite cu o crusta calcaroasa, rugoasa, a caror incubatie dureaza intre 28-30 de zile. Puii pot zbura dupa circa 8 saptamani.

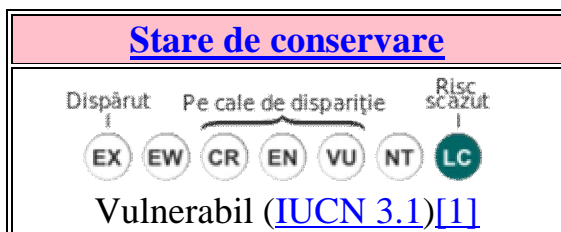
Amenintari si conservare

In prezent populatia de cormorani este in scadere din cauza interventiei omului care considera cormoranul o pasare extrem de daunatoare din punct de vedere piscicol. Sunt balti-crescatorii care au vanatori special angajati pentru a distruge populatiile de cormorani.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Phalacrocorax pygmeus – Cormoran mic



Clasificare stiintifica

Regnul: Animalia
Clasa: Aves
Ordinul: Pelecaniformes
Familia: Phalacrocoracidae
Genul: *Phalacrocorax*
Specia: *P. pygmeus*

Denumire

*Phalacrocorax
pygmeus*

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu "C", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului se gaseste intre $2 \geq p > 0\%$ din totalul acestei specii, la nivel national, iar conservare "B" ne indica o stare de conservare buna a acestei specii.

Caracterizarea speciei

In Europa, este specia cea mai mica din familia cormoranilor. Are un penaj negru lucios si este o specie acvatica. Adultii au o lungime a corpului cuprinsa intre 45 – 55 cm, fiind cu putin mai mari decat o lisita. Anvergura aripilor variaza intre 75 – 90 cm. Proportional cu dimensiunile corpului, coada este lunga, iar ciocul scurt. Adultii au o infatisare similara. Naparlesc complet in toamna, inainte de sfarsitul lunii noiembrie. Se hraneste in special cu peste si nevertebrate acvatice, scufundandu-se pana la cativa metri adancime si o perioada de pana la 1 minut.

Localizare si comportament

Apare in sud - estul Europei, unde cuibareste in colonii (singur sau cu alte specii cum sunt cormoranul mare si starcii) in lungul Dunarii si pe lacurile si raurile interioare. Ierneaza in sudul ariei de cuibarit din sudul Europei, cu efective mari in Grecia, Azerbaijan si Bulgaria. Sunt excelenti scufundatori, deplasandu-se usor sub apa asemeni unei "torpile". Traiesc in "carduri" si pescuiesc adesea impreuna cu pelicanii. Pentru ca au un penaj ce se uda usor, pot fi observati frecvent pe arbori, stanci, grinduri, in pozitii caracteristice (cu aripile desfacute si "proptiti" in coada), uscandu-si penajul la soare. In caz de pericol, cormoranii regurgiteaza hrana inghitita.

Populatie

Populatia europeana a cormoranului mic este relativ mica (pana la 39.000 perechi) si a manifestat un declin moderat intre 1970 – 1990. Desi in unele tari declinul a continuat si in perioada 1990 – 2000, in Romania si Azerbaijan unde apar cele mai mari populatii cuibaritoare, efectivele au ramas stabile sau au marcat o usoara crestere. In Romania, cele mai mari colonii apar in Rezervatia Biosferei Delta Dunarii si pe culoarul inferior al Dunarii.

Imperechere

La sfarsit de martie si inceput de aprilie, perechile revin in coloniile vechi unde repara cuiburile existente (alcatuite din crengi si captusite cu vegetatie) sau construiesc cuiburi noi. Numarul cuiburilor variaza pe un arbore, de la cateva pana la cateva zeci. Femela depune 4 - 6 oua in a doua jumatate a lunii mai, dar uneori si in iunie. Dimensiunile medii ale oualor sunt de 46,7 x 30,8 mm. La incubarea oualor care dureaza 27 – 30 de zile, participa ambii parinti. Puii iesiti din ou sunt orbi, golasi si neputinciosi, ramanand o perioada indelungata la cuib. Intr-o colonie mare este o forfota permanenta generata de adultii ce aduc si pleaca dupa hrana, amplificata de tipetele puilor si de ploaia de gainaturi care atinge in rafale luciul apei. Atmosfera e coplecita de mirosul greu al pestilor si puilor cazuti din cuiburi si aflati in diferite stadii de putrefactie. Puii au penajul complet la 42 de zile, dar raman in colonie pana la 8 - 10 saptamani, perioada in care sunt hraniti de catre parinti.

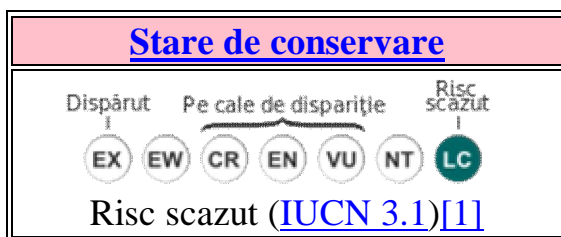
Amenintari si masuri de conservare

Pierderea sau degradarea zonelor umede, asociata cu fragmentarea sau pierderea habitatelor de cuibarit (arbori, arbusti, stuf) si hranire, impreuna cu poluarea apelor interioare, braconajul si inecarea pasarilor in plasele de pescuit constituie principalele amenintari. Implementarea Planului National de Actiune este o prioritate pentru conservarea speciei in Romania.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Phoenicurus ochruros – Codros de munte



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Muscicapidae
Genul:	<i>Phoenicurus</i>
Specia:	<i>P. ochruros</i>

Denumire

Phoenicurus ochruros

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Este o pasare de munte, dar poate fi intalnita si in zona dealurilor cu putina vegetatie. Totodata, este extrem de bine adaptata la traiul in orase, cuibarind in locuri care seamana cu habitatul ei traditional: cladiri inalte si cariere de piatra. Masculii au penaj negru-gri pe partile superioare si pieptul negru, cu tartita si coada portocalii. Femela are culoarea gri-maronie, mai putin tartita si coada, care sunt portocalii. De statura unui macaleandru, are o lungime a corpului de 14-15 cm, anvergura de 23-25 cm, masa corporala de 12-20 g. Se hraneste in principal cu nevertebrate, dar toamna mananca si fructe de arbusti si seminte. Traieste, in medie, doi ani, daca se afla in libertate.

Locatie si comportament

Cuibareste in aproape toata Europa. Populatiile din nord-est migreaza spre zone cu clima mai putin aspra, in sud-vestul Europei si in nordul Africii. Sta in

Europa de la finele lunii martie pana in luna septembrie. Se hraneste pe sol si sapa in pamant cu ciocul. Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. Masculul canta de pe o pozitie inalta pentru a-si apara teritoriul de imperechere primavara, apoi canta si face adevarate reprize de dans pentru a atrage o femela la locul de cuibarit. In general este monogam, desi ocazional masculii pot avea si mai mult de o partenera. Femela construiește cuibul din iarba, muschi si frunze intr-o gaura de stanca.

Populatie

Populatia care cuibareste in Europa este foarte mare: 4-8,8 milioane de perechi. In ciuda declinului din mai multe tari europene, in perioada 1990-2000, specia a ramas stabila in celelalte tari.

Cuibarit

Patru-sase oua sunt depuse intre aprilie si iunie, in functie de areal. Marimea medie a unui ou este de 19x14 mm. Femela cloceste singura ouale timp de 12-14 zile, iar ambii parinti hranesc puii care vor parasi cuibul la 12-20 de zile dupa eclozare. Perechile cresc doua, uneori trei, randuri de pui pe sezon.

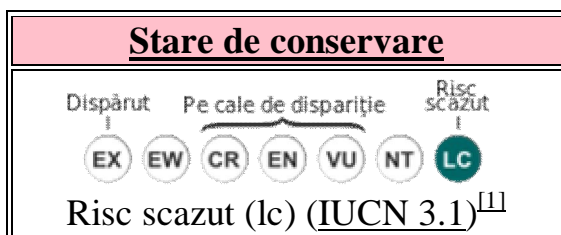
Amenintari si conservare

Specia sufera din pierderea locurilor de cuibarit, datorata dezvoltarii urbane in centrele de oras, acolo unde cuibareste. Masurile de conservare din anumite tari au cuprins de habitate care sa le convina pasarilor pe terase de casa sau de bloc. O mai mare atentie trebuie acordata si locurilor unde se hraneste specia.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, inasa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Podiceps cristatus – Corcodelul mare



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Podicipediformes
Familia:	Podicipedidae
Genul:	<i>Podiceps</i>
Specia:	<i>P. cristatus</i>

Denumire

Podiceps cristatus

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Corcodelul mare este o specie partial migratoare pe teritoriul Europei si Asiei, prefera habitate umede precum lacuri naturale si artificiale, rauri cu ape usor curgatoare, lagune si chiar golfuri cu deschidere de apa mari. Ca habitate de cuibarit prefera iazurile din cadrul amenajarilor piscicole sau din balti inchise unde nivelul apei este scazut. Penajul de vara al masculului este de culoare maro-cenusiu pe spate, cu gatul alb, iar pe cap prezinta doua gulere ruginii cu negru pe obraji si doua moturi negre pe partea superioara. Femela are acelasi penaj ca si masculul in perioada de vara, iar iarna, cele doua moturi si gulerile dispar, penajul devenind cenusiu pe spate si pe partea dorsala a gatului, cu fruntea si ceafa negre. Se hranesc in special cu pesti de dimensiuni medii, dar dieta poate include si insecte, crustacei, moluste, amfibieni si larve de nevertebrate. Lungimea corpului este de 46-61 cm, iar anvergura aripilor este de 59-73 cm, cu o masa corporala de 800-1490 g. Longevitatea maxima

atinsa in salbaticie este de 11-12 ani.

Locatie si comportament

Corcodelul mare cuibareste in general pe apele interioare care au o suprafata mica si adancimi mici, unde isi amenajeaza cuibul pe insulite mici de pamant in iazuri sau lacuri. Iarna migreaza spre lacuri si bazine cu suprafete mai mari de apa, de obicei este observat solitar sau in grupuri mici de pana la 10-15 indivizi. Cuibaritul poate incepe inca din lunile ianuarie-februarie, dar majoritatea incep in lunile martie-aprilie, ambii parteneri ingrijindu-se de amenajarea si paza cuibului. Perechile sunt monogame numai pe perioada unui sezon de cuibarit. Dansul nuptial la formarea perechilor este remarcabil, masculul si femela invartindu-se piept la piept cu femela cu scuturari puternice ale capului, urmat de batai ale aripilor. Cuibul este parasit de pasari in momentul in care ultimul pui eclozeaza, puii sunt capabili de deplasare inca din prima zi. In lunile august-septembrie, ambii adulti schimba penajul in cel de iarna, adunandu-se pe ape cu suprafata mai mare, unde pot ramane pana in primavara anului urmator sau se pot deplasa pe coaste si golfuri ale marilor interioare, respectiv coastele Marii Negre, Mediterane sau coastele asiatice ale Oceanului Indian. Se hraneste prin scufundare, hrana preferata consta in peste de talie medie si mica, dar in sezonul de cuibarit se poate hrani si cu insecte, crustacei sau moluste pe care le captureaza si la suprafata apei sau in vegetatia acvatica. Pasarile devin active pentru reproducere inca din al doilea an.

Populatia

Populatia europeana este relativ mare, pana la 300000-450000 de perechi cuibaritoare si totodata peste 240000 de indivizi in perioada de iernat, populatia fiind in crestere in perioada 1970-1990. Cu toate ca populatia a crescut sau a ramas stabila in unele tari in Europa in perioada 1990-2000, alte populatii au scazut in alte tari, astfel populatia suferind un declin moderat per total. In Romania, populatia cuibaritoare atinge aproximativ 20000-30000 de perechi.

Cuibarit

Femelele depun 3-8 oua in lunile martie-aprilie, incubatia este de 27-29 zile. Puii devin independenti in aproximativ 11-16 saptamani de la eclozare, parintii ingrijindu-i in acest timp. Perechile au o singura ponta pe sezon.

Amenintari si conservare

Degradarea zonelor umede, introducerea speciilor de pesti exotici, arderea si taierea stufului si braconajul sunt principalele pericole ce afecteaza specia. Activitati de reconstructie ecologica sunt necesare in toata lunca inferioara a Dunarii, iar braconajul trebuie controlat.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Podiceps grisegena – Corcodel cu gat rosu



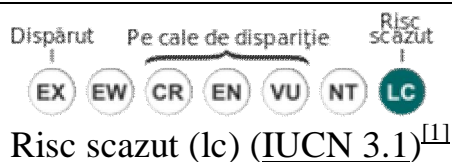
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Podicipediformes
Familia:	Podicipedidae
Genul:	<i>Podiceps</i>
Specia:	<i>P. grisegena</i>

Denumire

Podiceps grisegena

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Corcodelul cu gat rosu este o specie prezenta in aproape tot cuprinsul Europei, mai putin regiunea de sud-vest, precum si in vestul si estul continentului asiatic. Habitatele preferate constau in lacuri si balti interioare cu vegetatie palustra relativ abundenta, in special in sezonul de cuibarit, iar iarna poate fi observat pe lacuri sau golfuri cu suprafata mai mare de apa.

Penajul de iarna al corcodelului cu gat rosu este usor confundabil cu cel al corcodelului mare, dar mai cenusiu pe lateralele corpului, precum si gatul si partea superioara a capului de culoare cenusiu spre negru. Se diferentiaza de asemenea si prin gatul mai scurt si cioc negru scurt cu baza galbena. Penajul de vara este cenusiu pe corp si gatul rosiatic, cu obraji albi si partea superioara a capului neagra ce coboara pe ceafa pana aproape de spate. Corcodeii cu gat rosu se hranesc in general cu pesti mici, crustacei, insecte acvatice si terestre, ocazional si cu amfibieni. Lungimea corpului este de 43-56 cm, iar anvergura aripilor este de 50-65 cm, cu o masa corporala de 700-1300 g. Longevitatea maxima atinsa in salbaticie este de 5-6 ani.

Locatie si comportament

Specia este nativa jumatatii de est a Europei, vestului Asiei, precum si extremitatea estica a Asiei. Ca migrator partial, efectueaza deplasari sezoniere in lunile septembrie-octombrie, spre sud, pentru perioada de iernat, din regiunea nordica a Europei spre Marea Neagra si Mediterana, precum si lacurile si apele interioare, iar in lunile februarie-martie revine in teritoriile de cuibarit din nordul si nord-estul Europei. Corcodeii cu gat rosu formeaza perechi monogame inca din toamna, inainte de a incepe deplasarea spre teritoriile nordice, incep cuibaritul in lunile aprilie-mai. Uneori poate cuibari si in colonii de pana la 20 de perechi, adultii sunt mult mai atasati de cuib in acest caz decat perechile care cuibaresc solitar. Cuibul este amenajat pe resturi de vegetatie plutitoare sau ancorat in vegetatia deasa din apropierea malurilor de lacuri, este captusit cu frunze si tulpini de vegetatie acvatice sau emergenta. Parintii pot parasi cuibul cu oua in cautarea hranei timp indelungat, nu sunt prezenti uneori nici la eclozarea oualor. Cum eclozeaza, puii sunt transportati de parinti pe spate in cautarea hranei, acestia parasesc cuibul definitiv ulterior ecloziunii. Hrana este obtinuta cel mai adesea prin scufundare, corcodeii cu gat rosu au o dieta ce consta in mare parte din pesti mici, nevertebrate acvatice si uneori si alge, iar in sezonul de cuibarit se hranesc si cu insecte terestre, crustacei si amfibieni. Pasarile devin active pentru reproducere inca din al doilea an.

Populatia

Populatia europeana este relativ mica, pana la 56.000 de perechi cuibaritoare, populatia fiind stabila in perioada 1970-1990. Cu toate ca populatia a fost in declin in unele tari din Europa in perioada 1990-2000, alte populatii din Rusia sau Finlanda au fost in crestere sau au ramas stabile, astfel populatia suferind un declin usor per total. In Romania, populatia cuibaritoare atinge

aproximativ 650-800 de perechi.

Cuibarit

Femelele depun 4-5 oua in lunile aprilie-mai, incubatia fiind de 22-35 zile. Puii dezvoltati penajul de juvenili si devin independenti in aproximativ 9-10 saptamani de la eclozare, parintii ingrijindu-i si hranindu-i in acest timp. Perechile pot avea doua ponte pe sezon, dar in general depun o singura ponte.

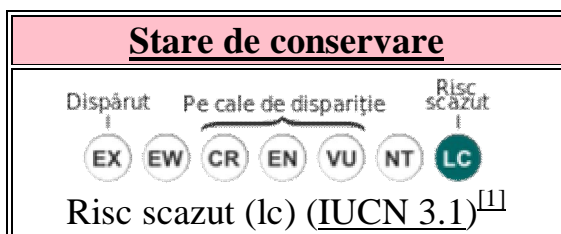
Amenintari si conservare

Degradarea zonelor umede, introducerea speciilor de pesti exotici, arderea si taierea stufului si braconajul sunt principalele pericole ce afecteaza specia. Activitati de reconstructie ecologica sunt necesare in toata lunca inferioara a Dunarii, iar braconajul trebuie controlat in multe din ariile protejate de aici. De asemenea, este necesara impunerea legislatiei in vigoare prin controale sporite si aplicarea de contraventii in vederea reducerii incendiilor provocate intentionat in zona vegetatiei emergente a bazinelor.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Podiceps nigricollis – Corcodelul cu gat negru



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Podicipediformes
Familia:	Podicipedidae
Genul:	<i>Podiceps</i>
Specia:	<i>P. nigricollis</i>

Denumire

Podiceps nigricollis

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Corcodelul cu gat negru este o specie a carei distributie este vasta, cuibareste in Europa, America de Nord, centrul si estul Asiei, precum si vestul Americii de Nord. Efective care nu migreaza exista si in sudul continentului african, precum si in zonele lacurilor mari din estul Africii. Frecventeaza toate tipurile de habitate acvatice inconjurate de vegetatie emergenta si submergenta din interiorul continentelor in sezonul de cuibarit, iar iarna prefera zonele de coasta din vestul Americii de Nord, Marea Mediterana si Japonia, efective ajung si in Marea Neagra si Marea Caspica. Vara are un penaj caracteristic cu gatul negru si subtire, crestet inalt, moturi pe obraji de culoare alba arcuite in jos ca un evantai. In penajul de iarna se aseamana cu corcodelul de iarna, diferentiindu-se prin gatul si partile laterale ale capului de culoare gri, ciocul subtire si usor curbat in sus, iar fruntea se inalta spre crestet. Se hraneste cu nevertebrate acvatice din toate genurile, precum si pesti mici si amfibieni.

Lungimea corpului este de 28-34 cm, iar anvergura aripilor este de 40-55 cm, cu o masa corporala de 300-550 g. Longevitatea maxima atinsa in salbaticie este de 13-14 ani.

Localizare si comportament

Specia este complet migratoare, cu exceptia efectivelor din sudul Americii de Nord si sudul Africii care nu se deplaseaza din habitatele de cuibarit pe tot parcursul anului. Cuibareste incepand din lunile mai-iunie, adesea in colonii de 10-20 de perechi, dar poate cuibari si solitar, migrand spre teritoriile de iernat in octombrie-noiembrie, cu toate ca multe perechi prefera sa ramana in aceleasi zone in iernile usoare. Ca si celelalte specii de corcodei este un foarte bun inotator, captureaza hrana chiar si de pe fundul lacurilor, ajunge cu usurinta la adancimi de 2-3 m. Cuibul este instalat in vegetatia emergenta din apropierea malurilor apelor sau in peticele stufizate din mijlocul bazinelor, ancorat cu vegetatie plutitoare si captusit cu pene si alge. Perechile sunt monogame, pe toata perioada de cuibarit. Puii sunt purtati pe spate si ingrijiti de ambii parinti ulterior ecloziunii. Pasarile devin active pentru reproducere din al doilea an de viata.

Populatie

Populatia europeana este relativ mare, pana la 96.000 de perechi cuibaritoare, populatia crescand in perioada 1970-1990. Cu toate ca populatia a fost in scadere in unele tari din Europa, cu precadere Romania, in perioada 1990-2000, alte populatii din Rusia si Ucraina au ramas stabile, astfel populatia a suferit un declin usor per total. In Romania, populatia cuibaritoare atinge numere reduse de indivizi de pana la 2.500-3.500 de perechi cuibaritoare.

Reproducere

Femelele depun 3-5 oua in lunile mai-iunie, incubatia fiind de 21-22 zile. Puii sunt carati pe spate de parinti in primele 9-10 zile, dezvoltand penajul de juvenili si devenind independenti in aproximativ 23-27 de zile de la eclozare. Perechile au o singura ponta pe sezon.

Amenintari si masuri de conservare

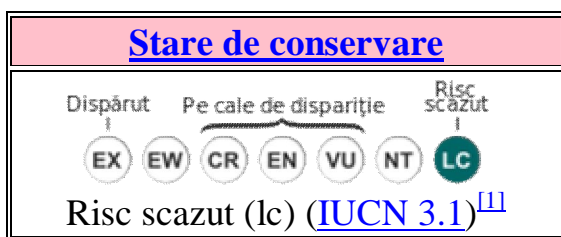
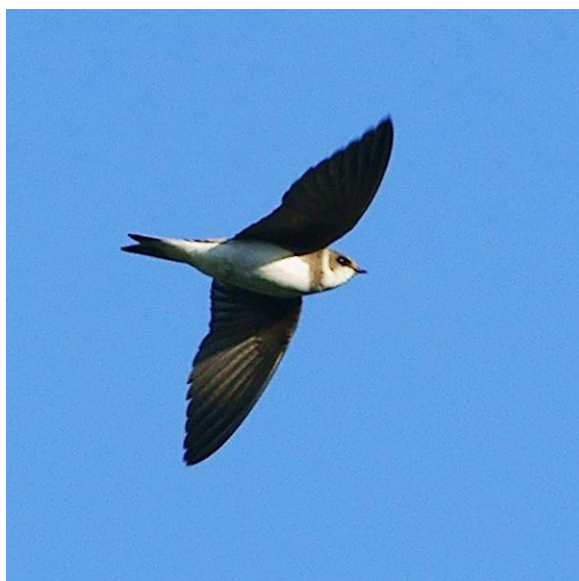
Degradarea zonelor umede, introducerea speciilor de pesti exotici, arderea si taierea stufului si braconajul sunt principalele pericole ce afecteaza specia.

Activitati de reconstructie ecologica sunt necesare in toata lunca inferioara a Dunarii, iar braconajul trebuie controlat.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Riparia riparia – Lastun de mal



Clasificare stiintifica	
Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Hirundinidae
Genul:	<i>Riparia</i>
Specia:	<i>R. riparia</i>

Denumire
<i>Riparia riparia</i>

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

Caracterizarea speciei

Poate fi gasit in mai multe tipuri de habitat, inclusiv in apropierea fermelor, pe pasuni si mlastini, de obicei in apropierea raurilor si lacurilor. Mai mic decat lastunul de casa si randunica, are partile superioare maronii, gat si abdomen albe si o dunga inchisa pe piept. Aripile sunt negre pe partea inferioara. Silueta zvelta, cu aripi lungi si o coada putin bifurcata. Lungimea corpului de 12-14 cm, anvergura de 25-29 cm, masa corporala medie de 14 g. Masculul si femela seamana foarte bine. Se hranesc cu insecte zburatoare. In libertate, longevitatea este de doi ani.

Locatie si comportament

Vizitator de vara in aproape toata Europa, ierneaza in estul si sudul Africii. Pasarile ajung in Africa in lunile octombrie-noiembrie si revin in martie.

Specie diurna, vaneaza deasupra apelor, iar deseori sta pe ramuri sau sarme, de unde urmareste prada. Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. Cuibareste in colonii masive. Masculii sapa o groapa mica in peretii malurilor nisipoase si canta si zboara in fata ei pentru a atrage femelele. Legatura dintre parteneri dureaza toata viata, desi exista dese cazuri cand unul dintre parteneri “calca stramb”. In cavitatea facuta de mascul, cuibul este captusit cu iarba si pene.

Populatie

Populatia cuibaritoare din Europa este foarte mare: 5,4-9,5 milioane de perechi. In perioada 1970-1999 specia a cunoscut un declin, dar populatiile s-au stabilizat in anii 1990-2000.

Cuibarit

In luna mai femela depune intre doua si sapte oua cu marimea de 18x13 mm, pe care partenerii le vor cloci pe rand, timp de 12-16 zile. Puii sunt hraniti de ambii parinti pana cand parasesc cuibul, la 18-22 de zile de la eclozare. Vor mai fi dependenti de parintii lor pentru inca o saptamana, iar seara vor reveni la cuib. De obicei, lastunii de mal scot doua randuri de pui pe an.

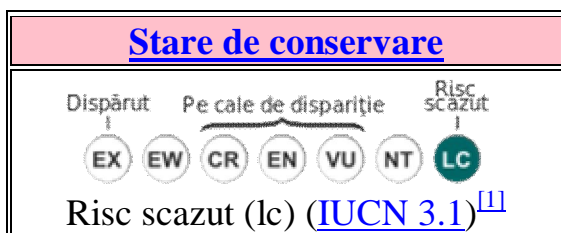
Amenintari si conservare

Locurile de cuibarit ale lastunilor de mal sunt deseori distruse de activitatile umane precum managementul albiilor de rau. Pot folosi si locuri artificiale, atunci cand este cazul. De asemenea, cresterea uzului de pesticide in agricultura lasa lastunii fara principala sursa de hrana: insectele.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Saxicola rubetra – Maracinar mare



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Muscicapidae
Genul:	<i>Saxicola</i>
Specia:	<i>S. rubetra</i>

Denumire

Saxicola rubetra

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

Caracterizarea speciei

Poate fi intalnit in zone deschise, cu puncte de unde sa poata vedea intinderea, asa cum sunt vegetatia joasa sau gardurile. Traieste pe pajisti, miristi si plantatii tinere de conifere. Putin mai mic decat un macaleandru, marimea corpului de 12-14 cm, anvergura de 21-24 cm, masa corporala medie de 17 g. Masculii au partile superioare maroniu patate si un piept ocru maroniu, cu o dunga alba proeminenta deasupra ochiului. Femelele sunt de culoare mai putin deschisa. Se hranesc cu insecte si rame, dar ocazional si cu fructe si seminte. In libertate, longevitatea este de doi ani.

Locatie si comportament

Vizitator de vara in toata Europa. Ierneaza in Sahara sub-africana, dar si in Africa de nord-vest. Primele pasari sosesc in Africa in luna septembrie si se intorc in Europa in lunile februarie-martie. Specie diurna, deseori vazuta pe

puncte inalte de observatie precum tufisuri, in cautarea prazii. Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. Masculii sunt primii care revin la locurile de cuibarit si deseori revin la exact acelasi loc. Perechile sunt monogame, iar legatura dintre parteneri poate dura toata viata, dar masculii care ajung devreme la locurile de cuibarit pot avea si doua sau trei partenere, dar numai dupa ce prima partenera a inceput clocitul. Cuibul este in forma de cupa si e construit intr-o depresiune mica de pe sol, de obicei ascuns in iarba deasa.

Populatie

Populatia cuibaritoare din Europa este foarte mare: 5,4-10 milioane de perechi. Specia a cunoscut declinuri in 1990-2000, dar populatiile cheie, inclusiv cea din Romania, au ramas stabile. Populatii mai mari decat cea din Romania se mai gasesc doar in Rusia.

Cuibarit

Depun trei-sapte oua cu marimea de 19x14 m, iar femela le cloceste singura pentru 12-14 zile. Ambii parinti hranesc puii pana cand acestia parasesc cuibul, la 12-13 zile de la eclozare. Juvenilii vor mai fi hraniti de parinti inca doua saptamani de la plecarea din cuib. Fiecare cuplu scoate un rand sau doua de pui pe an.

Amenintari si conservare

Specia depinde de campurile cultivate cu intensitate mica, unde cositul se face o data sau de doua ori pe an. Declinul a fost cauzat de intensificarea exploatarei campurilor in agricultura. Pentru ca specia sa aiba un habitat propice este nevoie de o singura cosire a campului, cat mai tarziu.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

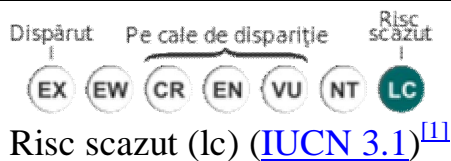
Saxicola torquata – Maracinar negru



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Muscicapidae
Genul:	<i>Saxicola</i>
Specia:	<i>S. torquata</i>

Stare de conservare



Denumire

Saxicola torquata

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este nesemnificativa.

Caracterizarea speciei

Poate fi gasit in zone uscate, cu vegetatie mica si rara, ziduri sau garduri pe care le foloseste ca punct de observatie. Populeaza campiile si zonele cu tufisuri si vegetatie mica. Aproape de aceeasi marime ca si un macaleandru, lungimea corpului de 11,5-13 cm, anvergura de 21-23 cm, masa corporala medie de 15 g. In penaj nuptial, masculul are cap negru cu jumatate de guler alb pe gat, spatele este negru pestrit, abdomenul alb. Femela este maronie cu putin portocaliu pe piept. Se hranesc in principal cu nevertebrate, dar si cu vertebrate mici, seminte si fructe. In libertate longevitatea este de pana la patru ani.

Locatie si comportament

Cuibareste aproape peste tot in Europa. Pasarile din zonele friguroase migreaza iarna in tarile din jurul Marii Mediterane, in Africa de nord si in Orientul Mijlociu. Primele pasari ajung pe teritoriile de iernat in septembrie si revin la finele lunii februarie. Specie diurna, vaneaza nevertebrate din puncte inalte deasupra solului. Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. In sezon nuptial, masculul canta pentru a-si delimita teritoriul. In principal, sunt perechi monogame, desi exista si cazuri de poligamie. Masculii atrag femela cu cantece si cu zboruri, isi expun tartita si petecele albe de pe aripi. Cuibul are forma de cupa si este construit din iarba si frunze, fie aproape, fie pe sol.

Populatie

Populatia care cuibareste in Europa este foarte mare: 2-4,6 milioane de perechi. Populatiile au cunoscut un regres in perioada 1970-1990, dar in urmatorii 10 ani si-au revenit.

Cuibarit

In functie de areal, cuibaritul are loc in perioada martie-iunie. Femela cloceste singura cele trei-sase oua, timp de 13-14 zile. Ouale au marimea de 19x14 mm. Ambii parinti hranesc puii pana cand parasesc cuibul si inca 14-15 zile dupa. Intr-un sezon, o pereche scoate intre doua si patru randuri de pui.

Amenintari si conservare

Declinul a fost pus pe seama pierderii habitatului, deoarece tot mai multe campuri sunt cultivate intensiv. Pastrarea habitatului cu vegetatie razleata este o masura ideala de conservare.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Sturnus vulgaris – Graur



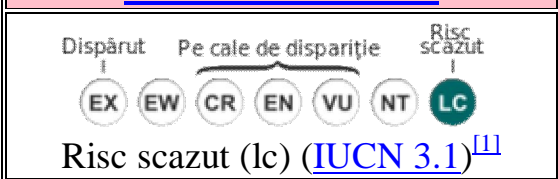
Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Sturnidae
Genul:	<i>Sturnus</i>
Specia:	<i>S.vulgaris</i>

Denumire

Sturnus vulgaris

Stare de conservare



Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Graurii, reprezentanti ai familiei Sturnidae, pot fi caracterizati dupa aspectul lor ca fiind reproduceri in miniatura ale corvidelor. Desi au o conformatie zvelta, dau impresia de pasari viguroase. Zborul lor grabit si zgomotos este sustinut de bataile rapide ale aripilor. Pe sol se deplaseaza cu un pas clatinat, dar sigur si vioi. Toate speciile de graurii sunt agitate, preocupate si foarte galagioase. Corpul lor dolofan este acoperit de un penaj intunecat. Sunt pasari gregare, extrem de raspandite in Eurasia.

Cel mai cunoscut reprezentant al familiei Sturnidae este graurul european (*Sturnus vulgaris*), care a fost aclimatizat in America de Nord la sfarsitul

secolului al XIX – lea. Primavara penajul masculului este negru, cu nuante de verde si purpuriu. Penele partii anterioare a corpului au varful galben deschis, iar aripile sunt negre-cenusii, cu o margine maro-roscata. Femela, care poate atinge cca. 20 cm. in lungime, nu este la fel de sclipitoare si lucioasa ca masculul. Dupa năpărire, toate penele au varfurile de culoare cafeniu deschis, iar pieptul este acoperit de varfuri albicioase, astfel incat pasarea are un aspect punctat.

Desi cea mai mare parte a graurilor traieste in padurile mari, o parte considerabila s-a obisnuit sa convietuiasca cu omul, in special datorita faptului ca acesta le ofera ocazii de cuibarit in curti si gradini. Graurii isi instaleaza cuibul in scorburi, pe langa case, in crapaturile zidurilor sau sub capriori, iar acesta consta intr-o aglomerare dezordonata de paie, iarba si pene moi. Femela depune o ponta de 5-6 oua, de un albastru palid, lucioase si lunguiete, pe care le cloceste vreme de 14 zile.

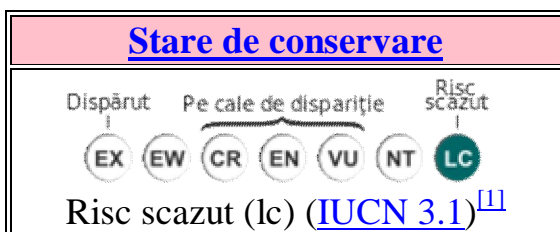
Desi cantecul graurilor nu este deosebit de frumos, semanand mai mult a palavrageala, este executat cu voiciune si veselie si este placut auzului, anuntand venirea primaverii. Graurii se pricep sa imite si cantecul altor pasari, redand cu maiestrie glasul acestora si chiar sunetele care se disting in preajma sa.

Pentru a se curata de paraziti, graurii au descoperit o metoda inedita: extrag insecticidul din furnici. Acidul formic pe care furnicile il improasca din abdomen atunci cand sunt deranjate este raspandit pe penele de pe aripi si de pe coada cu ajutorul ciocului, avand rolul de a distruge parazitii din penajul pasarilor.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Tachybaptus ruficollis – Corcodel mic



Clasificare stiintifica

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Podicipediformes
Familia:	Podicipedidae
Genul:	<i>Tachybaptus</i>
Specia:	<i>T.ruficollis</i>

Denumire

Tachybaptus ruficollis

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Corcodelul mic este o specie rezidenta cu raspandire mare pe aproape tot continentul Europei, precum si in jumatatea sudica a Africii si Asiei. Cu toate acestea, exista efective ale corcodeilor mici care sunt si migratoare, acestia fiind raspanditi in nord-estul Europei, precum si in regiunea central-sudica si estica a continentului asiatic. Habitatul specific al corcodelului mic consta in lacuri, iazuri, zone inundabile, prefera chiar si golfurile sau estuarele care sunt inconjurate de stuf si au vegetatie acvatica din abundenta. Pe toata durata anului ii sunt caracteristice penajul aproape uniform colorat si dimensiunile mici. Obrajii, barbia si partea anterioara a gatului sunt rosii-maronii in penajul de vara. La baza ciocului prezinta o pata viu colorata galben-albicioasa. In sezonul de iarna, penajul maro-cenusiu al masculului se intensifica, iar pata de la baza ciocului nu mai este atat de evidenta. Femela

are penajul mai sters cu o culoare specifica cenusie, cu maro pe spate. Se hraneste in special cu pesti de talie mica, dar poate prinde si insecte acvatice sau culege seminte de plante acvatice. Lungimea corpului este de 25-27 cm, iar anvergura aripilor este de 35-40 cm, cu o masa corporala de 200-250 g. Longevitatea maxima atinsa in salbaticie este de 17-18 ani.

Locatie si comportament

Specia este partial-migratoare in centrul si estul Europei, precum si in centrul si estul Asiei, fiind sedentara in restul Europei, sudul Asiei si jumatarea sudica a continentului african. Efectivele migratoare se deplaseaza spre sud in lunile septembrie-octombrie, revenind pentru cuibarit in luna martie. Specia cuibareste in perechi solitare, perioada de cuibarit fiind variata din punct de vedere geografic si in functie de dezvoltarea vegetatiei emergente si nivelul apei. Ulterior cuibaritului, pasarile se aduna in stoluri de pana la 700 de indivizi in zone cu hrana abundenta pana in perioada de toamna, cand incep migratia, iar in cazul efectivelor care nu migreaza, raman in grupuri chiar pana la urmatorul sezon de cuibarit. In timpul iernii, indivizii sedentari, sunt in general solitari, dar se pot aduna in stoluri mici de 5-30 indivizi. La fel ca si rudele sale din familia corcodeilor si cel mic isi amenajeaza cuibul in vegetatia emergenta de pe marginea lacurilor, cat mai aproape de apa, deoarece picioarele sunt scurte neajutandu-l la deplasare pe uscat. Cand adultul paraseste cuibul il acopera cu frunze pentru a nu fi descoperit de pradatori in absenta sa. Puii sunt adesea carati de femela pe spate pana cand dezvolta penajul de juvenili si sunt hraniti cu pesti mici, crustacei si moluste. Perechile sunt monogame, formandu-se pe perioada unui singur sezon de cuibarit. Pasarile devin active pentru reproducere incepand cu al doilea an de viata.

Populatia

Populatia europeana este relativ mare, pana la 99.000 de perechi cuibaritoare si totodata peste 72.000 de indivizi in perioada de iernat, populatia ramane stabila in perioada 1970-1990. Cu toate ca populatia scazut in unele tari in Europa in perioada 1990-2000, alte populatii au crescut sau au ramas stabile in alte tari, astfel populatia ramanand stabila per total. In Romania populatia cuibaritoare atinge aproximativ 7.000-12.000 de perechi.

Cuibarit

Femelele depun 4-6 oua in lunile aprilie-mai, incubatia fiind de 19-28 zile. Puii dezvolta penajul de juvenili la aproximativ 29-40 de zile de la eclozare, fiind capabili de a se hrani singuri dupa aceasta perioada. Ambii parinti se ingrijesc de pui in perioada de cuibarit. Perechile au o singura ponta pe sezon.

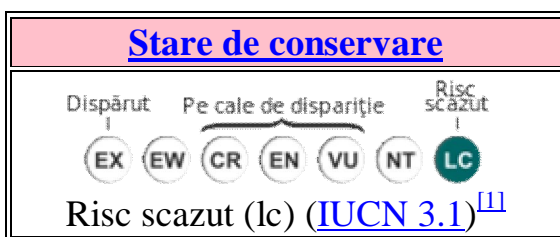
Amenintari si conservare

Degradarea zonelor umede, introducerea speciilor de pesti exotici, arderea si taierea stufului si braconajul sunt principalele pericole ce afecteaza specia. Activitati de reconstructie ecologica sunt necesare in toata lunca inferioara a Dunarii, iar braconajul trebuie controlat, chiar daca aceasta presupune si oprirea vanatorii la alte specii comune.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

Turdus merula - Mierla



Clasificare stiintifica	
Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Podicipediformes
Familia:	Turdidae
Genul:	<i>Turdus</i>
Specia:	<i>T.merula</i>
Denumire	
<i>Turdus merula</i>	

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Specia este intalnita intr-o mare varietate de habitate, in principal paduri si gradini, dar intalnita adesea si pe terenuri agricole, fanete si zone urbane. Este un sturz de dimensiune medie cu o coada lunga, usor de recunoscut prin penajul uniform negru mat al masculului, ciocul galben-portocaliu deschis si inelul galben al ochiului. Ciocul se innegreste iarna. Femelele au partea superioara neagra-maronie, piept punctat maroniu si un gat albicios. Lungimea corpului este de 23,5-29 cm, anvergura aripilor de 34-38 cm si greutatea medie de 100 g. Are o dieta omnivora hranindu-se cu insecte si rame in timpul sezonului de cuibarit si fructe de padure in sezonul de toamna si iarna. Longevitatea in salbaticie este de 3 ani.

Localizare si comportament

Cuibareste in aproape toata Europa. Populatiile din sudul si vestul Europei tind sa fie sedentare, comparativ cu populatiile nordice care migreaza spre sudul Europei sau chiar si pana in nordul Africii in sezonul de iarna. Migratia de toamna incepe din septembrie, pasarile parasind locurile de iernat in februarie-martie. Se hraneste in timpul zilei cautand prin stratul de frunze, ascultand solul pentru a prinde ramele sau umbland in copaci si tufisuri dupa fructe de padure. Reproducerea incepe la varsta de un an. Masculii stabilesc un teritoriu in primul an, iar perechile monogame raman impreuna pana cand unul dintre parteneri moare. Inainte de imperechere masculul efectueaza un dans nuptial, fugind pe sol in timp ce isi apleaca capul si deschide ciocul. Femela construiește un cuib in forma de cupa din iarba si frunze in vegetatia joasa intr-un loc acoperit.

Populatie

Populatia cuibaritoare europeana este foarte mare de 40.000.000-82.000.000 de perechi, iar populatiile din cateva tari au crescut in perioada 1990-2000.

Reproducere

4-5 oua sunt depuse incepand cu luna martie si sunt clocite doar de femela pentru 12-14 zile. Dimensiunea medie a unui ou este de 29x21 mm. Ambii parinti hranesc puii care dezvoltă penajul la 11-18 zile de la eclozare. Puii devin independenti 3 saptamani mai tarziu. Perechile pot creste 2-3 generatii pe sezon.

Amenintari si masuri de conservare

Disponibilitatea hranei poate fi afectata de folosirea pesticidelor in zonele agricole si in gradini, precum si de disparitia gardurilor de copaci ca rezultat al intensificarii agriculturii duce la pierderea locurilor propice pentru cuibarit. Fermierii si gradinarii pot ajuta prin utilizarea redusa a chimicalelor pentru a asigura existenta nevertebratelor capturate de mierle pentru a-si hrani puii.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

***Turdus philomelos* – Sturz cantator**



Stare de conservare
<p>Disparut Pe cale de disparitie Risc scazut</p> <p>EX EW CR EN VU NT LC</p> <p>Risc scazut (lc) (IUCN 3.1)[1]</p>

Clasificare stiintifica	
Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Passeriformes
Familia:	Turdidae
Genul:	<i>Turdus</i>
Specia:	<i>T. philomelos</i>
Denumire	
<i>Turdus philomelos</i>	

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este neseemnificativa.

Caracterizarea speciei

Specia se intalneste in orice habitat cu tufisuri si copaci alaturi de zone deschise pentru hranire. Cuibareste in paduri, garduri de copaci, parcuri si gradini. Ceva mai mic decat o mierla, lungimea corpului este de 21-24 cm, anvergura aripilor de 33-36 cm si greutatea corpului de 83 g. Spatele este maroniu, partea inferioara cu pete ascutite albe, cioc galben si picioare roz. Sexele sunt asemanatoare. Se hraneste cu o varietate de nevertebrate, rame si melci in special, dar prefera si fructele moi si fructe de padure toamna si iarna. Longevitatea in salbaticie este de 3 ani.

Locatie si comportament

Specia cuibareste pe tot cuprinsul Europei. In Europa centrala populatile sunt sedentare, dar cele cu distributie nordica migreaza spre sudul Europei si nordul Africii pentru iernat, in special atunci cand iernile sunt grele. Migratia de toamna incepe in august in zonele de distributie nordica, iar majoritatea

pasarilor se intorc in teritoriile de cuibarit in lunile aprilie-mai ale anului urmator. Reproducerea incepe la varsta de un an. Monogama si teritoriala, in regiunile in care specia este sedentara, masculii canta pentru a-si apara teritoriul pe tot parcursul anului. Masculii migratori se intorc in teritoriile de cuibarit inaintea femelelor. Femela construiește un cuib curat din iarba si crengute, cimentat cu noroi, in copaci sau vegetatie deasa.

Populatia

Populatia cuibaritoare europeana este foarte mare de 20.000.000-36.000.000 perechi. Specia a suferit un declin in Germania in perioada 1990-2000 dar acest declin a fost compensat prin cresterea in alte zone ale Europei.

Cuibarit

Cuibaritul incepe in lunile martie-iunie in functie de distributie. In Europa de est ouale sunt depuse de obicei in luna aprilie. 3-5 oua de 27x20 mm an dimensiune sunt clocite numai de femela pentru 11-16 zile. Dupa eclozare, ambii parinti se ingrijesc de pui, care parasesc cuibul la 12-16 zile mai tarziu, dar continua sa fie hraniti de parinti pentru inca 3 saptamani. Fiecare pereche poate avea 2-3 generatii pe an.

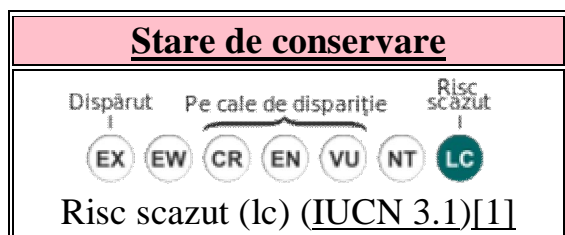
Amenintari si conservare

Declinurile populationale sunt mai mari in terenurile arabile si au fost atribuite schimbarilor in practicile agricole. Utilizarea intensa a pesticidelor a scazut disponibilitatea nevertebratelor si indepartarea gardurilor vii a dus la disparitia teritoriilor propice pentru cuibarit. Masurile agro-mediului ar trebui sa incurajeze practicile agricole prietenoase cu mediul natural.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Upupa epops – Pupaza



Clasificare științifică

Regnul:	Animalia
Clasa:	Aves
Ordinul:	Bucerotiformes
Familia:	Upupidae
Genul:	<i>Upupa</i>
Specia:	<i>U. epops</i>

Denumire

Upupa epops

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu “D”, ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Este o specie adesea intalnita in habitate deschise cu iarba mica sau brazde pentru hranire, precum si in zone de cuibarit in apropiere sub forma de scorburi in copaci, stanci sau pereti. Este o specie relativ usor de observat, de marimea unui sturz de vasc, cu aripi dungate cu negru si alb, un corp roz-maroniu si creasta ascutita neagra. Ciocul este lung, subtire si incovoiat in jos. Lungimea corpului este de 25-29 cm, anvergura aripilor de 44-48 cm si greutatea corpului este de 68 g. sexele sunt asemanatoare. Se hraneste in special cu insecte, dar si cu reptile mici, amfibieni, seminte si fructe de padure. Se hraneste prin sapare si sondarea pamantului cu ciocul lung.

Locatie si comportament

Cuibareste frecvent pe tot cuprinsul Europei de sud. Majoritatea pasarilor europene migreaza in sud spre Africa subsahariana pe timp de iarna, ajungand in Africa incepand cu luna august, revenind in teritoriile de cuibarit incepand cu luna februarie. Este o specie activa in timpul zilei, fiind observata adesea incalzindu-se la soare cu aripile larg deschise. Specia este monogama, cu toate ca perechea tine doar pe perioada unui sezon de cuibarit. Masculul hraneste femela pe perioada curtarii si striga pentru a-si face cunoscuta proprietatea teritoriului. Cuibareste in cavitati care pot fi sau nu captusite cu vegetatie.

Populatia

Populatia cuibaritoare europeana numara in prezent 890.000-1.700.000 de perechi. Cateva din populatii au suferit un declin in perioada 1990-2000 fapt care a dus la un declin moderat per total.

Cuibarit

Cuibaritul se desfasoara in perioada ianuarie-mai. 6-9 oua de 26x18 mm in dimensiune sunt depuse in scorbura cuibului. Clocirea se face numai de catre femela si dureaza 15-18 zile. In acest timp masculul hraneste femela. Puii sunt hraniti apoi de ambii parinti si dezvoltata penaj la 26-29 de zile de la eclozare. De obicei creste o singura generatie cu toate ca ocazional poate depune si o a doua ponta.

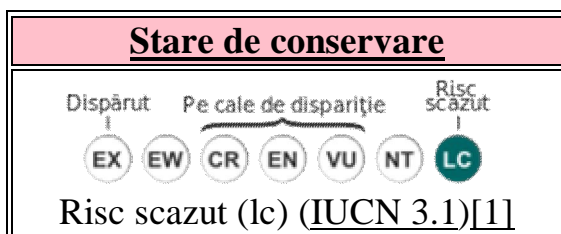
Amenintari si conservare

Succesul reproductiv se bazeaza pe prezenta teritoriilor propice de hranire cu vegetatie scurta si scorburi propice pentru cuib in copaci sau stanci existente in aceeasi zona de hranire. Zonele de cuibarit se pierd odata cu indepartarea copacilor batrani, iar proviziile de hrana sunt afectate de utilizarea pesticidelor in zonele agricole. Masurile de conservare trebuiesc indreptate catre protectia habitatului si metodele agricole prietenoase cu mediul natural.

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

Nu au fost observati indivizi ai acestei specii in zona de interes.

Vanellus vanellus - Nagat



Clasificare stiintifica

Regnul: Animalia
Clasa: Aves
Ordinul: Charadriiformes
Familia: Charadriidae
Genul: *Vanellus*
Specia: *V. vanellus*

Denumire

Vanellus vanellus

Stare de conservare

In Formularul Standard Natura 2000, populatia speciei este notata cu "D", ceea ce semnifica faptul ca la nivelul sitului este ne semnificativa.

Caracterizarea speciei

Nagatul are un colorit foarte frumos si este o prezenta incantatoare atunci cand avem ocazia sa il vedem. Spatele si aripile sunt in nuante verzi - maslinii cu reflexii metalice. Crestetul capului si gusa sunt negre iar burta si obrazii sunt de culoare alba. Ca semn distinctiv este motul de pene de pe cap prezent atat la masculul cat si la femela. Motul masculului este mai lung in perioada imperecherii. Ciocul este scurt si de culoare neagra iar picioarele sunt relativ lungi. Lungimea corpului este de 28-30 cm, anvergura aripilor de 70-75 cm iar greutatea de 150 - 300 g.

Localizare si comportament

Nagatul (*Vanellus vanellus*) este o pasare migratoare care prefera campile joase si chiar zonele mlastinoase. De obicei isi stabileste teritoriul in

apropierea baltilor. Nagatul este raspandit in toata Europa iar in partea vestica se comporta ca o pasare sedentara. In iernile blande sunt exemplare care raman la noi, mai ales in delta si in zonele de litoral.

Cuibaritul

Cuibul este construit pe pamant iar femela depune 3-4 oua intr-o singura serie pe an. Ouale sunt clocite 27 de zile , prin rotatie, de ambii parinti. Masculul este foarte agresiv cu intrusii in timpul clocitului si al cresterii puilor

Prezenta speciei in zona supusa investitiei

La vizitele efectuate nu au fost identificati indivizi ai speciei. Se estimeaza, insa, ca prin propunerile din PUG nu se vor afecta potentialele areale ale acestei specii.

4.3 Rezervatia Naturala Valea Mare - date privind aria protejata de interes national



Rezervatia naturala Valea Mare este o arie protejata de interes national ce corespunde categoriei a IV-a IUCN (rezervatie naturala de tip mixt), situata in sudul judetului Caras-Severin (in bazinul Vaii Mari), pe teritoriul administrativ al orasului Moldova Noua, in partea estica al acestuia.

Rezervatia este incadrata in Regiunea Biogeografica Europeana, conform normelor europene.

Rezervatia naturala (inclusa in Parcul Natural Portile de Fier) a fost declarata arie protejata prin Legea Nr.5 din 6 martie 2000 si se intinde pe o suprafata de 1.176 ha.

Limitele rezervatiei

Rezervatia se afla pe teritoriul administrativ al orasului Moldova Noua, fiind declarata prin Decizia 556/1973 a Consiliului Judetean Caras-Severin, confirmata prin Decizia 499/1982 si reconfirmata prin legea 5/2000 -privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului national -Sectiunea a III-a - zone protejate.

Rezervatia naturala fost infiintata in scopul protejarii biodiversitatii si mentinerii intr-o stare de conservare favorabila a florei si faunei salbatice din extremitatea sud-vestica a Muntilor Banatului (grupare montana ce apartine lantului carpatic al Occidentalilor).

Rezervatia Naturala Valea Mare prezinta o zona cu un relief bine diversificat: abrupturi calcaroase, avene, pesteri, doline, lapiezuri, izvoare, uvale, chei si cursuri de ape (paraiele Mudavita Seaca, Apele Albe, Ogasu Rau, Ogasu Tisa, Ogasu Greci). Valea Mare adaposteste si protejeaza o gama diversa de specii, cu elemente floristice si faunistice specifice Occidentalilor.

Cai de acces

Orsova-Moldova Noua -DN57 pana in localitatea Moldova Noua, dupa care se urmareste drumul judetean ce leaga orasul Moldova Noua de Padina Matei. Imediat la iesire din Moldova Noua, pe partea dreapta pe sensul de mers Padina Matei se descrie teritoriul acestei rezervatii.

Caracteristici generale

Biotopul

Teritoriul este situat in tinutul Carpatilor Occidentali, subtinutul Muntilor Banatului, unitatea geomorfologica Muntii Locvei.care fac parte din grupa muntilor si podisurilor calcaroase. Cu toate acestea, zona muntoasa imediata adiacenta este caracterizata prin altitudini foarte joase si roci granitice. Din punct de vedere geologic, teritoriul face parte din domeniul Danubian.

Importanta geomorfologica se datoreaza reliefului complex dezvoltat pe calcare (lapiezuri, doline, uvale, izbucuri, sorburi, chei, pesteri, avene) intalnit pe Valea Mare sau pe afluentii acesteia (Mudavita Seaca, Ogasul Rau, Ogasul Tisa, Ogasul Greci, Valea Apele Albe). In bazinul Valea Mare sunt cunoscute 45 de pesteri si avene, printre acestea numarandu-se pestera Gaura Haiduceasca (1370 m lungime) si Avenul Rosu (149 m diferenta de nivel).

Pedologie

Din punct de vedere al solului, rezervatia se caracterizeaza prin prezenta solurilor rendzinice si a solurilor brune de padure.

Aspecte hidrologice

Rezervatia se afla localizata pe Valea Mare, care are numerosi afluenti cu cursuri temporare de apa. Valea Mare este curs de apa permanent.

Clima

Climatul este temperat continental moderat cu influente mediteraneene, caracterizat printr-un regim termic moderat, cu precipitatii abundente

primavara, vara si iarna. Temperatura medie anuala este cuprinsa intre 6° si 8° C. Perioada cea mai calda este in lunile iulie -august cu temperaturi de 16° -18° C, iar cea mai rece este luna ianuarie cu temperatura medie de -4° -3° C.

Biocenoza

Vegetatia

Teritoriul rezervatiei este situat in regiunea biogeografica europeana, caracterizata prin prezenta a numeroase specii endemice sau de origine panonica, balcanica sau submediteraneana. Habitatele de interes comunitar care au fost semnalate pe teritoriul acestei rezervatii sunt:

- **91V0 Paduri dacice de fag (Symphyto-Fagioni);**
- **6210 Pajisti uscate seminaturale si faciesuri de acoperire cu tufasuri pe substrat calcaros (*situri importante pentru orchidee);**
- **6240 *Pajisti stepice subpanonice.**

Flora

Importanta floristica a rezervatiei este data de proportia insemnata a speciei **Daphne laureola(iedera mare)**, relict tertiar. Padurile de fag, ce coboara de-a lungul vailor pana la altitudini foarte joase, de 150 –200 m, ocupa o suprafata de circa 400 ha. Alaturi de fag (**Fagus sylvatica**), vegeteaza carpenul (**Carpinus betulus**), teiul argintiu (**Tilia tomentosa**), teiul pucios (**Tilia cordata**), ciresul (**Cerasus avium**), paltinul (**Acer pseudoplatanus**), cornul (**Cornus mas**), paducelul (**Craetegus monogyna**) si pe alocuri carpinita (**Carpinus orientalis**), iedera (**Hedera helix**), cornisorul (**Ruscus hypoglossum**), ghimpele (**Ruscus aculeatus**), drobita (**Genista ovata**), vinarita (**Asperula taurina**), curpenul (**Clematis vitalba**) etc.

Vegetatia abrupturilor calcaroase este foarte diversificata, existand formatiuni specifice de tufarisuri termofile (sibleac). Tufarisurile sunt alcatuite in cea mai mare parte din liliac (**Syringa vulgaris**), scumpie (**Cotinus coggygria**), mojdrean (**Fraxinus ornus**), visin turcesc (**Padus mahaleb**) etc.

Peretii calcarosi si branele sunt acoperiti cu tufe de **Sesleria filifolia** sau garofite (**Dianthus kitaibelii**, **Dianthus banaticus**), cu endemismele carpatice **Erysium saxosum**, **Draba lasiocarpa**, insotite de tufe de colilie (**Stipa eriocaulis**), **Centaurea atropurpurea** etc.

Conditii de viata prielnice gasesc si o serie de specii de plante submediteraneene si balcanice, precum: **Acanthus longifolius**, **Allium petraeum**, **Bupleurum praealtum**, **Calamintha officinalis**, **Echinops banaticus**.

Fauna

Fauna rezervatiei este foarte bine reprezentata la nivelul fiecărei clase. Existenta diferitelor tipuri de habitate, de la cele de padure la cele de stancarie, chiar si a cursurilor de apa permanente si temporare, induc o buna reprezentativitate la nivelul fiecărei grupe de animale.

Activitati permise

Conform Planului de management, in baza prevederilor OUG 57/2007, potrivit zonarii interne a parcului, **rezervatia se afla in zona de protectie integrala**, care cuprinde cele mai valoroase bunuri ale patrimoniului natural din interiorul ariilor naturale protejate. Astfel, urmatoarele activitati sunt permise: -stiintifice si educative; -activitati de ecoturism, care nu necesita realizarea de constructii-investitii; -utilizarea rationala a pajistilot pentru cosit si/sau pasunat numai cu animale domestice, proprietatea membrilor comunitatilor care detin pasuni sau care detin dreptul de utilizare a acestora in orice forma recunoscuta de legislatia in vigoare, pe suprafetele, in perioadele si cu speciile si efectivele avizate de administratiaparcului; -diferite actiuni si interventii de inlaturare/prevenire/combaterere a unor factori periclitanti pentru habitatele naturale si speciile de flora si fauna prezente;

Activitati interzise

Orice forme de exploatare sau utilizare a resurselor naturale, precum si orice forme de folosire a terenurilor, incompatibile cu scopul de protectie si/sau de conservare; activitatile de constructii-investitii, cu exceptia celor destinate administrarii ariei naturale protejate si/sau activitatilor de cercetare stiintifica ori a celor destinate asigurarii sigurantei nationale sau prevenirii unor calamitati natural sunt interzise.

Acer pseudoplatanus – Platan



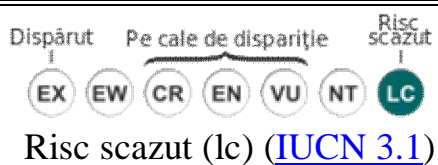
Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Incregnatura:	Magnoliophyta
Clasa:	Magnoliopsida
Ordinul:	Sapindales
Familia:	Sapindaceae
Genul:	<i>Acer</i>
Specia:	<i>A. pseudoplatanus</i>

Denumire

Acer pseudoplatanus

Stare de conservare



Paltinul de munte (*Acer pseudoplatanus*) este un arbore din familia aceraceelor cu frunze groase, palmate, cu fructele disamare si cu lemnul alb, foarte rezistent, elastic si fin, folosit la fabricarea mobilei si a instrumentelor muzicale.

In samanism, paltinul este considerat ca arborele cu cea mai inalta vibratie sonora. Denumit si „paltinul care canta”, arborele matur are mare cautare printre lautarii din Bihor. Din el sunt confectionate celebrele viori cu goarna.

Prezenta

Este usor de observat in zonele impadurite.

Asperula taurina – Stelute, Vinarita



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Incengatura:	Magnoliophyta
Clasa:	Magnoliopsida
Ordinul:	Gentianales
Familia:	Rubiaceae
Genul:	<i>Asperula</i>
Specia:	<i>A. taurina</i>

Denumire

Asperula taurina

Distributie si Habitat – specie raspandita in sudul Europei si sud-vestul Asiei, creste in paduri, pe soluri fertile, afanate, revene.

Descriere – specie perena, rizom subtire, cilindric, repent, rosu. Tulpini 50 cm inaltime, putin ramificate, lung paroase, internodii lungi. Frunze cate 4 in verticile, alungit ovate sau eliptic ovate, trinervate, ascutite, foarte scurt petiolate, marginile si partea inferioara a frunzei paroase. Inflorescenta

capituliforma, inconjurata de bractei involucrele inegale, ciliate. Corola 11-15 mm, alba, tubul de 1 cm lungime. antere violete sau albe. Infloreste in mai-iunie. Fruct glabru, aspru.

Prezenta

Nu a fost intalnita in zona cercetata.

Acanthus longifolius – Talpa ursului



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	Magnoliopsida
Ordinul:	Lamiales
Familia:	Oliaceae
Genul:	<i>Acanthus</i>
Specia:	<i>A.Longifolius</i>

Denumire

Acanthus longifolius

Acantele (Acanthus; din greaca „akantha” - "spin") reprezinta un gen de plante erbacee perene din familia acantaceelor, raspandite in regiunile calde. Planta erbacee cu frunze mari, spinoase si cu flori albe sau trandafirii, grupate in forma de spic.

Plantele din acest gen au frunze mari, frumoase, adinc penate, adeseori spinoase. In Romania, in regiunile Banat si Oltenia, creste spontan sau cultivata ca planta decorativa specia Acanthus longifolius.

Prezenta

Destul de raspandita in zona cercetata.

Allium petraeum



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	
Ordinul:	Asparagalles
Familia:	Aliaceae
Genul:	<i>Allium</i>
Specia:	A.Petraeum

Denumire

Allium petraeum

Cuprinde plante erbacee cu bulbi tunicati. Tulpina este de tip scap, cu frunzele dispuse la baza. Florile sunt hermafrodite, actinomorfe, pe tipul 3, cu involușul floral perigon, grupate umbeliform. Inflorescența este involușita la inceput de 2 hipsofile membranoase, numite spată. Fructul este capsula loculicida (se deschide pe linia nervurii mediane a carpelelor), cu semințe negre. Din punct de vedere biochimic, plantele din aceasta familie conțin uleiuri eterice cu sulf, care dau un miros caracteristic.

Prezenta

Nu a fost intalnita in zona cercetata.

Bupleurum praealtum



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	Magnoliopsida
Ordinul:	Apiales
Familia:	Apiaceae
Genul:	<i>Bupleurum</i>
Specia:	<i>B. praealtum</i>

Denumire

Bupleurum praealtum

Sunt plante erbacee, cu radacina pivotanta. Frunzele sunt alterne, divizate, cu teaca bine dezvoltata, nestipelate. Florile sunt pe tipul 5, hermafrodite, actinomorfe, cu exceptia celor marginale, care sunt zigomorfe, grupate in inflorescenta de tip umbela compusa, cu involucru si involucel (frunzulite de protectie), la unele specii, mai rar sunt grupate in umbela simpla sau capitul. Fructul este mericarpic dicariopsa, cele doua mericarpii se prind de o axa centrala, numita carpofoar. Fiecare mericarp prezinta o fata ventrala (interna) plana si o fata dorsala (externa) convexa, prevazuta cu 5 coaste longitudinale, intre care se afla santuri, numite valecule. Sub coaste se gasesc fasciculele conducatoare, iar sub valecule canalele secretoare de uleiuri eterice. Samanta prezinta endosperm, bogat in aleurona si ulei. Din punct de vedere biochimic, speciile din aceasta familie se caracterizeaza prin prezenta uleiurilor eterice.

Prezenta

Nu a fost intalnita in zona cercetata.

***Calamintha officinalis* - Calaminta**



Clasificare stiintifica	
Regnul:	Plantae
Incengatura:	neclasificat
Clasa:	neclasificat
Ordinul:	Lamiales
Familia:	Lamiaceae
Genul:	<i>Calamintha</i>
Specia:	
Denumire	
<i>Calamintha officinalis</i>	

Calamintha este un gen de planta care apartine familiei Lamiaceae numite in mod obisnuit calaminte.

Exista aproximativ opt specii din genul (in jur de 30 inainte de revizii in taxonomie), care este originar din regiunile temperate nordice ale Europei, Asia si America.

Specia *Calamintha* sunt utilizate ca plantele alimentare de larvele unor specii de lepidoptere, inclusiv *Coleophora albitarsella*.

Prezenta

Nu a fost intalnita in zona cercetata.

***Clematis vitalba* – Curpenul de padure**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Incregatura:	Magnoliophyta
Clasa:	Magnoliatae
Ordinul:	Ranunculales
Familia:	Ranunculaceae
Genul:	<i>Clematis</i>
Specia:	<i>C. vitalba</i>

Denumire

Clematis vitalba

Denumiri populare – vita alba, curpen de padure, vitalba, clematide, vidalba.

Curpenul face parte din familia Ranunculaceae si este o liana ce creste in Europa, Africa si Asia. In Romania se intalneste in zonele impadurite umede de la campie pana in zonele de la poalele muntilor. Este o liana care se dezvoltă pe arbori, vii, garduri si care daca nu are suport se tarăie pe pamant si are un rizom subpamantean, foarte bine dezvoltat. Tulpina sa este lemnoasa, ramificata si are scoarta longitudinal exfoliata. Lujerii sai sunt verzi cenusii sau maronii, hexamuchiati. Frunzele sunt opuse, compuse si au 3-5 foliole

ovale, sunt ascutite la varf, au marginile zimtate, iar partea inferioara sunt acoperite cu par. Coditele unor frunze se transforma in carcei ce se ignifica treptat, cu ajutorul carora plata se catara. Florile sunt hermafrodite, albe si cu peri desi. Infloreste din iunie pana in octombrie. Planta contine urmatoarele substante: anemonina, protoanemonina, vitamine, etc. Principalele proprietati sunt: antiinflamator, antibiotic (limiteaza inmultirea bacteriilor), antimalarice, tonic imunitar, fitoestrogenic, contribuie la cresterea parului.

Prezenta

Destul de intalnita in zona impadurita, cercetata.

Carpinus betulus - Carpen



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Incengatura:	Magnoliophyta
Clasa:	Magnoliopsida
Ordinul:	Fagales
Familia:	Betulaceae
Genul:	<i>Carpinus</i>
Specia:	<i>C. betulus</i>

Denumire

Carpinus betulus



Carpenu (*Carpinus betulus*) este o specie de foioase din familia *Betulaceae*. De asemenea este si o specie invadatoare datorita capacitatii mari de lastarire si drajonare. Radacinile traiesc in simbioza cu diferite ciuperci sau bacterii. Frunzele sunt alterne, simple cu stipele caduce. Florile sunt unisexuate, grupate in inflorescente mixte. Fructul carpenului este de tip achena.

Utilizare: se utilizeaza ca lemn de foc, cozi de unelte si lemn de mina, avand o rezistenta crescuta datorita fibrei lemnoase.

Raspandire: se intalneste atat in zonele de campie in combinatie cu stejarul sau teiul, cat si in zonele de deal in combinatie cu fagul.

Prezenta

Este usor de observat in diverse zone ale orasului.

Centaurea atropurpurea



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	Magnoliopsida
Ordinul:	Asterales
Familia:	Asteraceae
Genul:	<i>Centaurea</i>
Specia:	<i>C.atropurpurea</i>

Denumire

Centaurea atropurpurea

Este planta perena, variind in inaltime de la 30-120 cm. Tulpina este ramificata de la mijloc. Frunzele sunt penat-sectate intr-un mod neregulat avand o culoare verde si un aspect de la arachnoideu-pubescent la aproape

glabru. Inflorescentele sunt relativ mari de aspect globulos cu flori de culoare purpuriu-mov.

Infloreste de la aproximativ jumatatea lunii iunie pana in iulie.

Prezenta

Nu a fost intalnita in zona cercetata.

***Cornus mas* – Cornul**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	Magnoliopsida
Ordinul:	Cornales
Familia:	Cornaceae
Genul:	<i>Cornus</i>
Specia:	<i>C.mas</i>

Denumire

Cornus mas

Cornul sau ***cornul european*** (*Cornus mas*) este o specie de plante nativa sudului Europei si sud-vestului Asiei. ***Cornul*** creste in padurile de foioase din zonele de deal si munte, dar il intalnim si ca planta ornamentala, prin parcuri si gradini, datorita infloririi timpurii si a aspectului sau deosebit.

Este un arbust mijlociu spre mare, deciduu, sau mai rar un arbore mic, cu inaltimea intre 5 si 12 metri, scoarta maro inchis si crengute verzui. Frunzele sunt opuse, cu lungimea de 4–10 cm si cu latimea de 2–4 cm, de forma ovoidala. Florile sunt mici (5–10 mm in diametru), cu patru petale galbene,

adunate in grupuri de 10-25, si infloresc inainte ca frunzele sa apara. Fructele (denumite coarne) sunt drupe rosii, alungite, de 2 cm lungime si 1,5 cm in diametru, continand o singura samanta. Scoarta dezvoltata de timpuriu un ritidom roscat, care se exfoliaza in solzi roscati.

Fructele sunt comestibile, si au gust astringent cand sunt consumate proaspete. De aceea se folosesc mai ales gatite, avand o aroma acida, descrisa ca un amestec de merisoare si visine; sunt folosite mai ales la producerea gemului, la pregatirea sosurilor, similare sosului de merisoare, fiind curatate de samburi si fierte cu zahar si portocale. Pot fi de asemenea consumate uscate. In Armenia, fructul este folosit la distilarea votcii. In Turcia este consumat cu sare in timpul verii. Unele varietati din Ucraina, selectate pentru producere de fructe, au fructe de pana la 4 cm lungime. Fructele se coc spre sfarsitul verii si seamana cu fructele coapte de cafea. In Romania, fructele se folosesc la obtinerea de cornata, o bautura alcoolica preparata din coarne fermentate cu zahar si alcool.

Specia este cultivata si ca planta ornamentala pentru florile de la sfarsitul iernii, care se deschid mai repede decat cele ale forsitiei.

Scoarta de corn recoltata primavara devreme sau toamna tarziu de pe ramurile tinere, si frunzele tinere recoltate primavara, uscate, si preparate sub forma de decoct, ceai, infuzie sunt benefice in caz de diaree, febra. Ceaiul din coarnele uscate sau proaspete este antidiareic.

Din scoarta sa se mai poate produce vopsea, iar din frunze se obtine tanin.

Prezenta

Este usor de observat in zonele impadurite, in rarisuri si pe costele dealurilor.

***Crataegus monogyna* – Paducel**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Ordinul:	Rosales
Familia:	Rosaceae
Genul:	<i>Crataegus</i>
Specia:	<i>C. monogyna</i>

Denumire

Crataegus monogyna

Paducelul (*Crataegus monogyna*) este un arbust (2 – 6 m) din familia Rosaceae, are florile albe si fructele rosii ce au un miros caracteristic si un gust amarui. Din ele se obtin extracte care sunt folosite in primul rand, la ameliorarea tulburarilor legate de problemele cardiace cu substrat nervos.

Paducelul este raspandit in Europa Centrala, dar poate fi intalnit si in Asia de Sud-Vest pana in Afganistan. El creste pe solurile calcaroase sub forma de tufisuri la liziera padurilor

Ceaiul de paducel are un miros neplacut si un gust fad, dar se poate aromatiza cu lamaie sau alte extracte. Ceaiul este utilizat in:

- Tulburari de ritm cardiac, tahicardie paroxistica, extrasistole, tulburari cardiace de origine nervoasa.
- Eretism cardiac, insuficienta cardiaca, angina pectorala stadiile I si II, algii precordiale, tahicardie.
- Florile sau fructele de paducel asociate cu valeriana, vascul si talpa gastei isi potenteaza efectul medicinal.
- Adjuvant in afectiuni cardiace cu substrat nervos, ateroscleroza, cardiopatie ischemica, aritmii, hipertensiune arteriala.

Actiuni: Cardiotonic (efect inotrop pozitiv), coronarodilatator moderat (creste fluxul sanguin la nivelul arterelor coronar.

Prezenta

Este usor de observat in zonele impadurite, in rarisuri si pe costele dealurilor.

Cotinus coggygria - Scumpie



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Incengatura:	Magnoliophyta
Clasa:	Magnoliopsida
Ordinul:	Spindales
Familia:	Anacardiaceae
Genul:	<i>Cotinus</i>
Specia:	<i>C. coggygria</i>

Denumire

Cotinus coggygria

Scumpia (*Cotinus*) este numele a doua specii de plante din familia Anacardiaceae. Este un arbust mare sau un arbore mic, nativ emisferei nordice, in zonele calde sau umede. Frunzele sunt decidue, alternate, de forma ovala, lungi de 3–13 cm. Florile sunt grupate in panicule, cu o lungime de 15–30 cm. Deoarece par pufoase si au o culoare gri-galbuie, dau un aspect de fum in jurul plantei. Fructul este drupa mica, cu o singura samanta. Desi clasificate anterior in genul *Rhus*, in prezent se disting de plantele din aceste gen prin frunzele simple si inflorescentele pufoase.

Prezenta

Rar intalnita in zona cercetata.

***Carpinus orientalis* – Carpinita**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	Magnoliopsida
Ordinul:	Fagales
Familia:	Betulaceae
Genul:	<i>Carpinus</i>
Specia:	<i>C.orientalis</i>

Denumire

Carpinus orientalis

Arbust indigen ce rar depaseste 5 m, asemanator cu carpenul dar de dimensiuni mult mai mici.

Carpinita are un areal submediteranean, mai sudic decat al carpenului, din Italia, Peninsula Balcanica si pana in Asia Mica si Caucaz.

La noi apare spontan la campie si coline in statiuni calde si relativ uscate din zona forestiera sau silvostepa. Apare frecvent in Dobrogea, sudul Banatului, vestul Olteniei, dealurile Buzaului, Campia Munteniei, silvostepa sudica a

Moldovei; apare la Roscani-Iasi in silvostepa nordica a Moldovei, aceasta constituind limita nordica a arealului de la noi.

Formeaza tufarisuri pe coastele insorite impreuna cu stejarul pufos, visinul turcesc, mojdreanul, scumpia, liliacul, intrand in compozitia formatiunilor de silvostepa numite sibliacuri.

Este o specie termofila, pronuntat xerofita, nepretentioasa fata de sol, putand vegeta pe soluri uscate, stancarii calcaroase.

Prezenta

Intalnit in zona cercetata impadurita, relativ des.

Dianthus kitaibelii - Garofite



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	Magnoliopsida
Ordinul:	Caryophyllales
Familia:	Caryophyllaceae
Genul:	<i>Dianthus</i>
Specia:	<i>D. kitaibelii</i>

Denumire

Dianthus kitaibelii

Dianthus inseamna in limba greaca Floarea Zeilor sau Floarea Divina. **Garofita** (sau **Dianthus**) este un gen cu circa 300 specii de plante cu flori din familia Caryophyllaceae, cele mai multe originare din Europa si Asia, foarte putine din Africa de Nord si doar o singura specie (*D. repens*) din America de Nord arctica.

Cresc sub forme de tufe, au frunzis bogat, un sistem radicular adanc. Cel mai adesea sunt cultivate pentru decorarea parcurilor si gradinilor, jardinierele, ghivecelor, dar si pentru a fi taiate pentru buchete si aranjamente florale. Dianthus are frunze subtiri, la fel ca si tulpina, nu cresc foarte inalte – 30 cm, iar unele dintre ele sunt si mult parfumate. Florile apar la sfarsitul primaverii, vara sau toamna, in functie de specie, si pot fi albe, rosii, roz, violete sau bicolore.

Prezenta

Rar intalnita in zona cercetata.

***Drabana lasiocarpa* - Flamanzica**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Incengatura:	Magnoliophyta
Clasa:	Magnoliophyta
Ordinul:	Brassicales
Familia:	Brassicaceae
Genul:	<i>Draba</i>
Specia:	<i>D. lasiocarpa</i>

Denumire

Drabana lasiocarpa

Prezenta

Nu a fost intalnita in zona cercetata.

***Echinops banaticus* - ciulinul-glob albastru**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Incengatura:	neclasificat
Clasa:	neclasificat
Ordinul:	neclasificat
Familia:	Asteraceae
Genul:	<i>Echinops</i>
Specia:	<i>E.bannaticus</i>

Denumire

Echinops bannaticus

Echinops bannaticus, cunoscut sub numele de ciulinul-glob albastru este o specie de flori de plante din familia de floarea-soarelui, originara sud-estul Europei. Este un ciulin erbacee perene, in crestere pana la 120 cm, cu frunze intepatoare si capete de flori albastre sferice in timpul verii. Latin bannaticus specific epitet se refera la Banat, o regiune din Europa Centrala (acum impartita intre Romania, Ungaria si Serbia), zona in care se gaseste planta.

Prezenta

Nu a fost intalnita in zona cercetata.

***Erysimum saxosum* - Mixandra salbatica**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	Rosidae
Ordinul:	Brassicales
Familia:	Brassicaceae
Genul:	<i>Erysimum</i>
Specia:	<i>E. saxorum</i>

Denumire

Erysimum saxosum

Erysimum, numite popular **micsandre salbatice**, un gen de plante ierboase, anuale sau perene, din familia cruciferelor, cu flori mari, galbene, placut mirositoare, raspandite in toate continentele, afara de Australia. Cuprinde peste 200 specii.

In Romania cresc 10 specii dintre care unele endemice pentru Muntii Carpati, de exemplu *Erysimum wittmannii*, *Erysimum transsilvanicum* sau pentru Romania, de exemplu *Erysimum banaticum*, *Erysimum saxosum*.

Sunt ierburi anuale sau perene, rar semiarbusti. Tulpini erecte cu frunze simple, cu marginile frunzelor intregi sau dintate, paroase, acoperite de peri alipiti, 2-3-4-furcati. Celule cu mirozina fara clorofila, legate de vasele conducatoare. Flori galbene, rar purpurii, mirositoare. Sepale erecte, cu margini mai mult sau mai putin suprapuse si coerente, 2 opuse, putin dilatate saciform la baza. Petale lung unguiculate, cu lamine patente. Filamente libere. Glande nectarifere 4, cele 2 laterale inconjoara baza staminelor scurte in forma de inel deschis spre exterior; celelalte 2 glande liniare, asezate la baza exterioara a staminelor mediane, libere sau avand legatura neinsemnata cu glandele laterale. Fruct silicva liniara, lunga, 4-unghiulara sau cilindrica, uneori turtita, dehiscenta, bivalvata; valvele cu nervura pronuntata. Stigmat usor bilobat. Seminte uniseriate. Embrion notoriz, numai rareori pleuroriz.

Prezenta

Nu a fost intalnita in zona cercetata.

Fagus sylvatica - Frasinul



Clasificare stiintifica

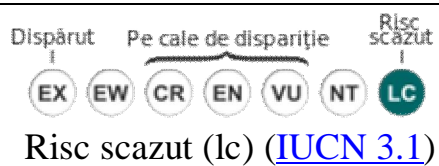
Regnul:	Plantae
Clasa:	Magnoliopsida
Ordinul:	Fagales
Familia:	Fagaceae
Genul:	<i>Fagus</i>
Specia:	<i>F.sylvatica</i>

Denumire

Fagus sylvatica



Stare de conservare



Descriere generala: Are scoarta neteda, cenusie-deschisa, iar frunzele eliptice, cu marginea de obicei intreaga. Formeaza fagete intinse in regiunile de dealuri pana la 1200 (1500) m, iar in jos pana la (300) 600 m, rareori

coboara si la campie (Snagov). In regiunile mai inalte se amesteca cu molidul, iar in cele joase cu stejarul si carpenul. Lemnul de fag este valoros pentru mobila, constructii, carbuni, ca lemn de foc etc. Jirul contine un ulei ce se poate extrage, dar mai serveste si ca nutret pentru porci, mistreti etc. Fagul poate servi si ca planta medicinala.

Acesta este un copac mare, capabil de a ajunge la inaltimi de pana la 49 m inaltime si 3 m diametrul trunchiului, desi de obicei el are 25–35 m inaltime si diametrul trunchiului pana la 1,5 m. Este inalt, impunator, cu scoarta neteda, cenusie-albicioasa. Un puiet de 10 ani va avea circa 4 m inaltime. El are o durata de viata de la 150 la 200 de ani, desi uneori traieste pana la 300 de ani. Are muguri fusiformi, ascutiti, iar frunzele in general ovale. Florile sunt unisexuate monoice. Fructul, numit jir, este o achena trimucheata, acoperita de o scoarta teoasa. Inflorirea are loc in luna mai. Creste in special la deal si munte, dar poate fi intalnit - sporadic - si la campie, mai ales in regiunile nordice ale Romaniei. In trecut forma o padure intinsa din Carpati pana departe in Rusia de astazi, legata de ceea ce se numeste acum Taigaua siberiana. Padurea a fost inlocuita in zonele din nord de Nistru (Podolia) cu silvostepa, stepe si paduri relicte. In anumite regiuni din Bielorusia, Ucraina si Rusia se pastreaza parti din acest codru stravechi. Fagul permite multor specii de plante marunte sa supravietuiasca in zonele in care predomina, formand, in cadrul asa-numitelor fagete, biotopuri bogate si pline de frumuseti.

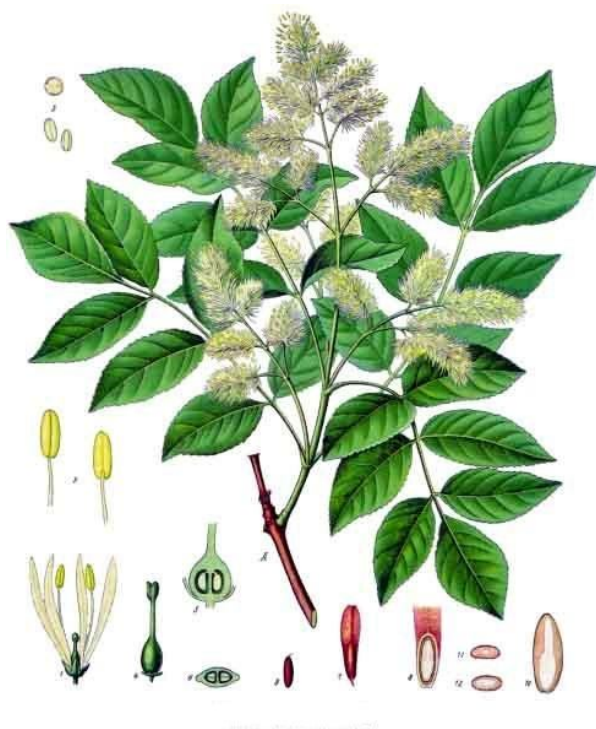
Detine un areal imens cuprinzind intreaga Europa, cu exceptia Europei de Nord.

Vegeteaza in padurile revene. Clima si temperaturile variaza, desi umiditatea trebuie sa fie constanta. Desi nu este exigent la tipul de sol, fagul european are mai multe cerinte importante: o atmosfera umeda (precipitatii bine distribuite pe tot parcursul anului si ceata frecventa) si sol bine drenat (acesta nu poate manipula apa stagnata excesiv).

Prezenta

Este usor de observat in zona nordica a orasului, inclusiv varietatea de fag rosu.

Fraxinus ornus - Mojdrean



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Incengatura:	Magnoliophyta
Clasa:	Magnoliopsida
Ordinul:	Lamiales
Familia:	Oliaceae
Genul:	<i>Fraxinus</i>
Specia:	<i>F.ornus</i>

Denumire

Fraxinus ornus

Mojdreanul este o specie termofila si intra in compozitia sleaurilor; arborete pure realizeaza numai in padurile degradate. Creste spontan in padurile de stejar pana in etajul fagului, pe un substrat pietros, calcaros. Are inaltime mica (10–12 m), rar poate ajunge la 20 metri inaltime. Tulpina are 20–60 cm in diametru. Are o tulpina stramba cu scoarta cenusie si neteda. Lujerii sunt verde-cenusii si mugurii cenusii, tomentosi. Frunzele sunt mari (15–20 cm), imparipenat-compuse (5-9 foliole), eliptice, acuminate, fin serate si scurt petiolate. Pe fata frunzele sunt verde-intunecate, glabre, pe dos verde-palide, iar pe nervura mediana sunt ruginiu pubescente.

Infloreste in lunile aprilie si mai dupa infrunzire. Polenizarea este entomofila. Florile (caliciul) sunt alb-galbui, mirositoare, dispuse in panicule terminale, cu periant dublu.

Fruitele sunt samare, oblongi, cu aripa scurta.

Lemnul este fara valoare. Se cultiva si in scop ornamental. Fiind specie termofila este folosit la plantatii pe terenuri degradate, in statiuni calde si uscate.

In medicina populara se foloseste sucul care se obtine prin crestarea scoartei copacilor tineri. Sucul cunoscut sub numele de manna contine polizaharide, rezina, manita, rasina, cumarina. El este conservat, uscandu-se in conditii naturale. Sucul de mojdrean este folosit in tratamentul constipatiilor, inclusiv si la copii, fiind un purgativ usor de administrat si bine suportat. Scoarta mojdreanului contine fraxina, o glicozida care are proprietati diuretice, stimuland eliminarea acidului uric. Frunzele de mojdrean sunt folosite in guta, reumatism si ca laxativ.

In Romania se intalneste in regiunile sudice pe un areal restrans la padurile de deal si campie, de-a lungul vaii Muresului, de la Lipova pana la Gura Ariesului, Muntii Poiana Rusca, Banat de-a lungul Dunarii, Platoul Mehedintiului, Defileul Oltului, Teleajen, Buzau, Dobrogea.

Prezenta

Nu a fost intalnita in zona cercetata.

***Genista ovata* – Drobita**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	
Ordinul:	Fabales
Familia:	Fabaceae
Genul:	<i>Genista</i>
Specia:	<i>G. ovata</i>

Denumire

Genista ovata

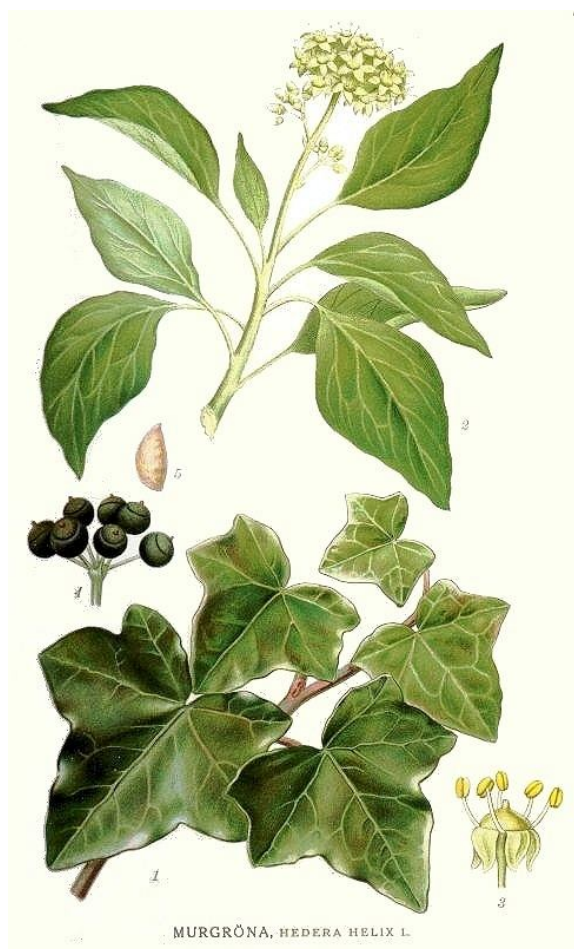
Drobita este o specie de planta cu flori din familia Fabaceae, cu frunze lanceolate si cu flori galbene, ale carei ramuri, fierte in apa, dau o culoare galbena, folosita la vopsit.

Este un arbust cu frunze care creste pana la o inaltime de 60-90 de centimetri si pana la o latime de 100 cm si care are o tulpina lemnoasa, usor paroasa si ramificata. Frunzele aproape sesile sunt lanceolate si nu au peri. Florile galben-aurii cu forma de mazare sunt purtate in raceme inguste si drepte din primavara pana la inceputul verii. Fructul este o pastaie lunga si stralucitoare ca o pastaie de fasole verde.

Prezenta

Nu a fost intalnita in zona cercetata.

Hedera helix – Iedera



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Incengatura:	Magnoliophyta
Clasa:	Magnoliopsida
Ordinul:	Araliales
Familia:	Araliaceae
Genul:	<i>Hedera</i>
Specia:	<i>H.helis</i>

Denumire

Hedera helix

Iedera (denumirea stiintifica: *hedera helix*) este o specie de arbust tarator sau agatator, cu frunze verzi stralucitoare si cu flori mici, galbene-verzui, adesea cultivat ca planta decorativa sau planta cu scop terapeutic.

Creste in locuri umbroase si cu umiditate crescuta, prin paduri, stanci, pe soluri calcaroase Rezista la sezonul rece, putand degera doar la temperaturi extrem de scazute..

Frunzele tinere sunt acoperite de peri, sunt palmat 3-5 lobate. Florile sunt carnoase, au culoare galben-verzui sunt de dimensiuni mici si sunt grupate in umbele. Fructul este o baca de culoare violet inchis. iedera se recolteaza in lunile martie sau aprilie sau in luna august. In scop fitoterapeutic se utilizeaza frunzele de pe ramurile sterile si lastrii verzi terminali, rareori se folosesc si mugurii.

Contine saponine, tanin, glicozizi, flavonozide, steroli, minerale, acizi organici. Iedera are efect antimicotic, expectorant, cicatrizant, antiparazitar, antireumatic, antibiotic, vasodilatator, antidiareic, febrifug, analgesic

Prezenta

A fost rar intalnita in zona cercetata.

Padus mahaleb – Visin turcesc



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	Magnoliopsida
Ordinul:	Rosales
Familia:	Rosidae
Genul:	<i>Padus</i>
Specia:	<i>P. mahaleb</i>

Denumire

Padus mahaleb

Visinul turcesc este un arbore de marimea a III a indigen (10-12m) uneori ramanand scund ca un arbust. Atinge 40-60 cm in dimetru Este raspandit in jurul Marii Mediterane. La noi se gaseste in mod natural raspandit in padurile din sudul Banatului Clisura Dunarii si in Dobrogea. Rezista la seceta, avand radacini puternice.

Tulpina este de obicei scunda, cu scoarta neteda, bruna cenusie, lucitoare, inelata iar la exemplarele mai mature devine negricioasa si brazdata in lung, coroana este puternic si dens ramificata.

Florile sunt mici, albe, mirositoare, grupate cate 6-16. Infloreste in aprilie-mai. Fructele, au gust foarte amar, sunt drupe mici, globuloase, negre de circa 6 mm diametru. Sunt comestibile. Se coc in iulie-august. Fructifica des si abundent. Lemnul sau este tare si se lustruieste frumos.

Prezenta

Nu a fost intalnit in zona cercetata.

***Ruscus hypoglossum* - Cornisorul**



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	Liliopsida
Ordinul:	Liliales
Familia:	Liliaceae
Genul:	<i>Ruscus</i>
Specia:	<i>R. hypoglossum</i>

Denumire

Ruscus hypoglossum

Ruscus este un gen de sase specii de plante in floritoare, originare din vestul si sudul Europei, Macaronezia, Africa de nord-vest si Asia de sud-vest la est de Caucaz. Speciile sunt plante perene vesnic verzi, crescand la 1 m inaltime. Au tulpini ramificate, purtand numeroase cladode cu lungimea de 2-18 cm si latimea de 1-8 cm. Frunzele adevarate sunt minuscule, scalabile si non-fotosintetice. Florile sunt mici, de culoare alba, cu un centru violet inchis si situate in mijlocul cladodelor. Fructele sunt fructe rosii cu diametrul de 5-10 mm. Unele specii sunt monoeiste, in timp ce altele sunt dioice. *Ruscus* se raspandeste prin seminte si prin rizomii subterani si poate coloniza pete de pamant.

Prezenta

Nu a fost intalnit in zona cercetata.

Ruscus aculeatus - Ghimpele



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Clasa:	Liliopsida
Ordinul:	Liliales
Familia:	Liliaceae
Genul:	<i>Ruscus</i>
Specia:	<i>R. aculeatus</i>

Denumire

Ruscus aculeatus

Este un subarbust sempervirescent, cu rizom gros, orizontal. Filocladile sunt eliptice, spinoase la varf, sustin in zona centrală 1-5 flori mici, albe, dialitepale, situate in axila unei bractei..Bacele sunt rosii. Creste sporadic in padurile din sudul si vestul tarii. Fiind o specie rara este ocrotit de lege, declarat monument al naturii.

La noi in tara putem admira ghimpele paduret in Parcul Natural Comana (Rezervatia stiintifica de ghimpe), acesta in florind chiar in luna mai. Putem recunoaste usor ghimpele paduret, deoarece este un subarbust spinos, cu frunze mici, mereu verzi, asemanator cu sparanghelul. Florile ghimpelui paduret sunt alb-verzui si au forma de stea, iar fructele care se coc in luna septembrie sunt de culoare rosie, asemanatoare cireselor ca marime si forma.

Ghimpele paduret se dezvoltă bine în solurile bogate cu materie organică, dar și în cele calcaroase și ușor argiloase. PH-ul propice pentru dezvoltarea acestui sub-arbust este ușor acid, ușor alcalin sau neutru. Nu este pretentios față de condițiile de lumină deci crește bine și în locurile însorite și în cele umbroase sau semi-umbroase.

Aspectul desosebit și extrem de plăcut îl face foarte atractiv și pentru cultură, în scop decorativ. Se deosebeste prin port, formă și culoare. Planta crește sub formă de tufă și nu atinge dimensiuni impresionante. Tulpina este puternic ramificată și poate atinge 50-100 cm, iar diametrul tufei poate ajunge și la un metru.

Frunzele ghimpelui paduret nu cad în timpul iernii, sunt mereu verzi, sunt mici, solzoase, au culoare verde plăcut. Florile ce se deschid în luna mai, au culoare verde-albastrui și miros plăcut; sunt foarte atractive pentru insecte.

Fructele acestui semi-arbust sunt bace globuloase și au diametru de 10 mm. Acestea capătă culoare roșu-intens la maturitatea tehnologică – în luna septembrie, și aspect lucios. Numele de ghimpe paduret vine de la faptul că la subsoara fiecărei frunze crește și câte un ghimpe de culoare galbenă ce poate atinge lungimea de doi centimetri.

Plantele de ghimpe paduret se înmulțesc prin semințe și prin divizarea tufelor mature.

Prezenta

Nu a fost întâlnită în zona cercetată.

Sesleria filifolia – Coadă iepurelui



Clasificare științifică

Regnul:	Plantae
Increegatura:	Magnoliophyta
Clasa:	Liliopsida
Ordinul:	Poales
Familia:	Poaceae
Genul:	<i>Sesleria</i>
Specia:	<i>S.filifolia</i>

Denumire

Sesleria filifolia

Prezenta

Rar intalnita in zona cercetata.

Stipa eriocaulis - Colilie



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Incregnatura:	Magnoliophyta
Clasa:	Angiospermae
Ordinul:	Poales
Familia:	Poaceae
Genul:	<i>Stipa</i>
Specia:	<i>S.vulgaris</i>

Denumire

Stipa eriocaulis

Se poate ajunge la 1 m inaltime, multe tulpini impreuna, drepte si rotunde. Este o planta perena. Fire avand 4-6 grupate si acoperite de Glumes inguste, canelate sau crestate, albicios, verzui sau galbui, aproape egale, 8 cm lungime, inclusiv marginea. Un fruct de pene, lungi, rotunde, inguste, cu margine aproximativ 25 cm lungime, rasucite si indoit intr-o sectiune a bazei, apoi ca un stilou inconjurat de numeroase fire de par fin, lung si argintiu alb, formand curbe sau bucle aranjate la intimplare. Frunzele laminate, cu dungi si inguste, verde galbui, schimbate de maturitate.

Prezenta

Rar intalnita in zona cercetata, in zone antropizate.

Syringa vulgaris - Liliac



Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Increngatura:	Magnoliophyta
Clasa:	Magnoliopsida
Ordinul:	Lamiales
Familia:	Oliaceae
Genul:	<i>Syringa</i>
Specia:	<i>S.vulgaris</i>

Denumire

Syringa vulgaris

Liliacul (*Syringa vulgaris*) face parte din familia oleaceelor si este o specie din genul *Syringa* care infloreste primavara. Este un arbust a carui inaltime poate ajunge pana la sapte metri, cu ramuri drepte si lujeri putin muchiati. Frunzele sunt ovate sau lat-ovate, la baza cordate, pana la 12 centimetri lungime, acuminat, petiol circa 2,5 cm lungime, glabre, verzi-intunecat

Florile sunt simple sau duble, placut mirositoare, grupate in penicule de pana la 20 cm lungime, multiflorale, in culori diferite, de la liliachiu la alb. Floarea are caliciul mic, campanulat, cu patru dinti, corola cu tub de un centimetru lungime, cu patru lobi patenti si doua stamini

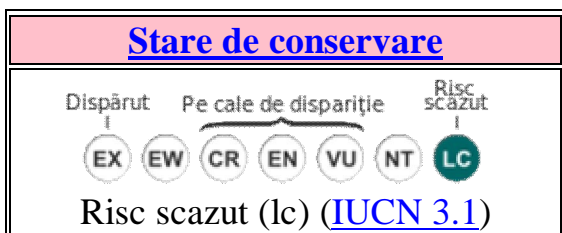
Se inmulteste prin seminte, lastari sau drajon. Creste in tufisuri, in salbaticie, dar este mai ales cultivat ca arbust ornamental.

Liliacul are si proprietati medicinale. In acest scop se recolteaza frunzele, din care se prepara infuzie sau comprese

Prezenta

Intalnita pe vaile stancoase in zona cercetata.

Tilia tomentosa – Teiul argintiu



Clasificare stiintifica	
Regnul:	Plantae
Incengatura:	Magnoliophyta
Clasa:	Magnoliopsida
Ordinul:	Malvales
Familia:	Tiliaceae
Genul:	<i>Tilia</i>
Specia:	<i>T. tomentosa</i>
Denumire	
<i>Tilia tomentosa</i>	

Tilia tomentosa Moench (*tei argintiu, tei alb*), este un arbore melifer care poate atinge 20–30 m inaltime. Are tulpina groasa brun-inchisa. Acest arbore are frunze pe fata inferioara stelate, argintii, perisorii formand un toment des, vizibil de la distanta. Este raspandit in zonele calde , formand paduri de foioase si mixte. Privita de la distanta, forma coroanei este lat-piramidala. Este rezistent la poluare.

Prezenta

Este usor de observat in diverse zone ale orasului.

Tilia cordata – Teiul pucios



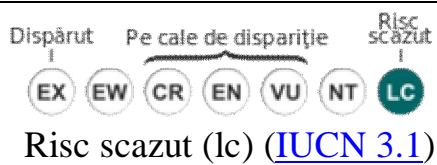
Clasificare stiintifica

Regnul:	Plantae
Incengatura:	Magnoliophyta
Clasa:	Magnoliopsida
Ordinul:	Malvales
Familia:	Tiliaceae
Genul:	<i>Tilia</i>
Specia:	<i>T. cordata</i>

Denumire

Tilia cordata

Stare de conservare



Teiul pucios (*Tilia cordata* Mill.), sau **tei cu frunza mica** este un arbore melifer care poate atinge 25–30 m inaltime. Are frunze verzi, de forma triunghiulara, ajungand la o lungime de 6–7 cm. Acest arbore are o tulpina groasa de peste 1 m diametru si coroana piramidala. Este rezistent la frig si vant, putand fi gasit in zone montane, dar nu numai

Este raspandit in toata Europa meridionala si centrala.

Formeaza arborete intinse numite teisuri in special in Dobrogea de nord, aparute in special datorita aplicarii gresite a taierilor de ingrijire si regenerare a padurilor atat in trecut (cand se urmarea extragerea stejarilor si a speciilor diverse tari) cat si in prezent datorita acelorasi motive de catre silvicultori. Exemple de acest fel sunt intalnite in padurile ocoalelor silvice Cerna, Macin (Romania)

Prezenta

Este usor de observat in diverse zone ale orasului, chiar si in zonele cu densitate de arbori.

5. Date privind Parcul Natural Portile de Fier

Parcul Natural Portile de Fier cu o suprafata de 115655,80 ha, este o arie naturala protejata infiintata prin Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului national – Sectiunea a III a - Zone Protejate, cu modificarile aduse de Ordonanta de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 49/06.09.2016.

*Parcul Natural Portile de Fier face parte din ariile protejate incadrate in categoria a V – a Uniunii Internationale pentru Conservarea Naturii: "**Peisaj protejat: arie protejata administrata in principal pentru conservarea peisajului si recreere**".*

Parcul Natural Portile de Fier se afla situat in partea de sud-vest a Romaniei, la frontiera de stat cu Serbia, ocupand partial teritorii apartinand judetelor Caras-Severin si Mehedinti in partea sudica a Muntilor Locvei si Almajului si in sud-vestul Podisului Mehedinti.

Parcul Natural Portile de Fier se intinde intre 21° 21' si 22° 36' longitudine estica, iar in latitudine intre 44° 51' si 44° 28' 30'' latitudine nordica.

Principalele puncte de acces sunt in vecinatatea municipiilor Drobeta Turnu Severin si Orsova din judetul Mehedinti, precum si a localitatilor Socol si Naidas din judetul Caras Severin.

*In conformitate cu Hotararea Guvernului nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protectie speciala avifaunistica ca parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000 in Romania, modificata si completata prin Hotararea Guvernului Romaniei nr. 971/2011 s-au declarat pe teritoriul **Parcului Natural Portile de Fier** doua arii de protective speciala avifaunistica, ca parte integranta a retelei ecologice europene NATURA 2000 in Romania, respectiv:*

- ❑ **RO SPA 0026 Cursul Dunarii-Bazias-Portile de Fier, in suprafata de 10 124,4 ha;**
- ❑ **RO SPA 0080 Muntii Almajului-Locvei, in suprafata de 118 141,6 ha.**

*De asemenea, potrivit Ordinului Ministrului Mediului si dezvoltarii durabile 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturala protejata a siturilor de importanta comunitara, ca parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000 in Romania, completat cu Ordinul Ministrului Mediului si Padurilor nr. 2387/2011, s-a declarat ca sit de importanta comunitara **RO SCI 0206 Portile de Fier** in suprafata de **124293 ha**, suprafata care depaseste suprafata Parcului Natural Portile de Fier. Parcul Natural Portile de Fier*

respecta criteriile IUCN pentru aceasta categorie, atat din punct de vedere al **extinderii**, cat si al **reprezentativitatii** si **unicitatii**.

Suprafata de teren apartinand orasului Moldova Noua, care se suprapune partial peste parti ale ariei naturale protejate **RO SPA 0080 Muntii Almajului-Locvei** reprezinta **85%** din suprafata sitului, iar suprafata de teren apartinand orasului Moldova Noua, care se suprapune partial peste parti ale ariei naturale protejate **RO SCI 0206 – Portile de Fier** reprezinta **88%** din suprafata sitului.

De asemenea, suprafata orasul Moldova Noua se suprapune partial peste parti ale ariei naturale protejate, **RO SPA 0026 Cursul Dunarii - Bazias - Portile de Fier** in procent de **15%**.

Informatii amanuntite despre habitate, fauna, flora, Parcului Natural Portile de Fier, sunt expuse, in sectiunea B, **arii protejate**, capitolele 2,3,4 a prezentei documentatii.

6. Date privind structura si dinamica populatiilor de specii afectate. Justificarea daca planul propus nu are legatura directa cu sau nu este necesar pentru managementul conservarii ariei naturale protejate de interes comunitar

Obiectivele de conservare a unei arii naturale protejate de interes comunitar au in vedere mentinerea si restaurarea statutului favorabil de conservare a speciilor si habitatelor de interes comunitar. Stabilirea obiectivelor de conservare trebuie sa se faca tinandu-se cont de caracteristicile fiecarei arii naturale protejate de interes comunitar, in general, prin planurile de management al ariilor naturale protejate de interes comunitar.

Impactul produs de dezvoltarile urbanistice cuprinse in PUG, asupra biodiversitatii este unul **direct**, prin executarea fizica a investitiilor cat si unul **indirect** asupra zonelor invecinate – prin acestea intelegandu-se si ariile naturale protejate.

Impactul – chiar daca se va incadra in limitele legale - , va conduce la:

- ❑ *Cresterea nivelului local de zgomot;*
- ❑ *Cresterea nivelului local de vibratii;*
- ❑ *Cresterea nivelului concentratiilor de gaze arse rezultate de la motoarele cu ardere interna ale utilajelor folosite in constructii;*

- *Cresterea nivelului concentratiei de pulberi, in atmosfera, datorate activitatilor de constructii si a cresterii traficului auto.*

In acest caz se poate aprecia existenta unui impact direct desfasurat pe durata derularii activitatilor din cadrul amplasamentelor supuse investitiilor si un impact negativ indirect.

*Specificam, ca **impactul se poate desfasura – cu intermitente -, pe termen lung** (5-10 ani) si se va regasi in:*

- *constructia si amenajarea drumurilor de acces, de interes, national si local;*
- *deschiderea de santiere pentru constructia de locuinte;*
- *deschiderea de santiere pentru constructii edilitare diverse, etc.*

Impactul indirect. Acest impact se refera la modul in care biodiversitatea din zonele invecinate perimetrului de investitie va fi influentata de activitatile caracteristice programului.

Toate speciile de animale (insecte, toate vertebratele) se vor retrage in zonele invecinate obiectivului, cauzate de lucrarile de santier, existand posibilitatea ca acestea sa revina temporar in zona de lucru in perioadele de pauza, sau la inceierea acestora.

Alti factori cu impact asupra vegetatiei si faunei din perimetrul orasului:

- *pasunatul intensiv practicat in aria studiata;*
- *turismul de weekend, observat in sectoarele silvice;*
- *impactul antropic, factor de stres reprezentat de circulatia persoanelor, autovehiculelor, utilajelor in zona;*
- *imprejmuirea terenurilor private si realizarea diverselor constructii etc.*

*Avand in vedere structura vegetatiei de pe perimetrele viitoarelor investitii, precum si componenta faunistica (in principal, specii comune), apreciem ca **impactul asupra biodiversitatii va fi nesemnificativ**, pe durata derularii aplicarii prevederilor din PUG.*

In concluzie consideram ca impactul produs asupra biodiversitatii prin realizarea obiectivelor prevazute in Planul de Urbanism General este nesemnificativ, fara urmasi pe termen lung asupra florei si faunei locale si nu va avea un impact negativ asupra factorilor care determina mentinerea unei stari favorabile de conservare a ariilor naturale protejate.

7. Suprafetele de teren apartinand orasului Moldova Noua care se suprapun peste parti ale ariilor naturale protejate, parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000, - Situl de importanta comunitara RO SCI 0206 Portile de Fier, aria de protectie avifaunistica RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias - Portile de Fier precum si Parcul Natural Portile de Fier

Orasul Moldova Noua este situat in partea sudica a judetului Caras-Severin, amplasat in zona defileului Dunarii, in depresiunea omonima, la poalele de sud-est ale Muntilor Locva, la o altitudine de circa 270 m, pe stanga vaii Dunarii, la granita cu Serbia. Din punct de vedere administrativ, orasul se compune din doua asezari distincte, Moldova Veche si Moldova Noua, care impreuna formeaza arealul orasului propriu-zis, la care se adauga satele Macesti si Moldovita, aflate in administrarea orasului.

Orasul Moldova Noua se intinde pe o suprafata totala de aproximativ 144 km², respectiv 14 400 ha.

Orasul Moldova Noua se afla pe teritoriul Parcului Natural Portile de Fier.

*Parcul Natural Portile de Fier face parte din ariile protejate incadrate in categoria a V – a Uniunii Internationale pentru Conservarea Naturii: "**Peisaj protejat: arie protejata administrata in principal pentru conservarea peisajului si recreere**".*

In conformitate cu Hotararea Guvernului nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protectie speciala avifaunistica ca parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000 in Romania, modificata si completata prin Hotararea Guvernului Romaniei nr. 971/2011 s-au declarat pe teritoriul Parcului Natural Portile de Fier doua arii de protectie speciala avifaunistica, ca parte integranta a retelei ecologice europene NATURA 2000 in Romania, respectiv:

- **RO SPA 0026 Cursul Dunarii-Bazias-Portile de Fier, in suprafata de 10 124,4 ha;**
- **RO SPA 0080 Muntii Almajului-Locvei, in suprafata de 118 141,6 ha.**

De asemenea, potrivit Ordinului Ministrului Mediului si dezvoltarii durabile 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturala protejata a siturilor

de importanta comunitara, ca parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000 in Romania, completat cu Ordinul Ministrului Mediului si Padurilor nr. 2387/2011, s-a declarat ca sit de importanta comunitara **RO SCI 0206 Portile de Fier** in suprafata de **124293 ha**, suprafata care depaseste suprafata Parcului Natural Portile de Fier.

Parcul Natural Portile de Fier respecta criteriile IUCN pentru aceasta categorie, atat din punct de vedere al **extinderii**, cat si al **reprezentativitatii si unicitatii**.

Suprafata de teren apartinand orasului Moldova Noua, care se suprapune partial peste parti ale ariei naturale protejate **RO SPA 0080 Muntii Almajului-Locvei** reprezinta **85%** in suprafata sitului, iar suprafata de teren apartinand orasului Moldova Noua, care se suprapune partial peste parti ale ariei naturale protejate **RO SCI 0206 – Portile de Fier** reprezinta **85%** din suprafata acestuia.

De asemenea, suprafata orasul Moldova Noua se suprapune partial peste parti ale ariei naturale protejate, **RO SPA 0026 Cursul Dunarii - Bazias - Portile de Fier** in procent de **15%**.

7.1 Justificarea privind legatura dintre Proiect si managementul ariilor naturale protejate

Unul din scopurile principale ale Planului Urbanistic General este acela de a armonizare cvasitotala - a existentei umane, prin crearea de facilitati de ordin edilitar, cultural, social si economic -, cu mediul inconjurator, inclusiv prin augmentarea masurilor de protectie necesare.

Desigur dezvoltarea unei comune solicita luarea de masuri deosebit de complexe pentru a satisface intreg pachetul de cerinte specifice acestor dezvoltari.

Pentru un plan care are un orizont de timp pentru aplicare relativ lung – 5-10 ani – este necesara o colaborare punctuala intre autoritatile orasului, responsabile pentru fiecare noua investitie, realizata in teritoriu, si custodele ariilor naturale protejate de interes comunitar pentru a se hotara cele mai bune solutii pentru executarea investitiilor.

Prin implementarea obiectivelor din PUG nu vor fi afectate ariile protejate din cadrul UAT, nici speciile/habitatele pentru care aceste situri au fost desemnate.

PUG-ul nu poate tine loc de documentatie necesara dezvoltarii unui management activ de conservare a siturilor naturale protejate, deoarece el nu contine elementele specifice unei astfel de activitati.

8. Relatiile structurale si functionale care creeaza si mentin integritatea ariei naturale protejate de interes comunitar

Ecosistemele siturilor din Parcul Natural Portile de Fier care se intrepatrund si se influenteaza unele pe altele sunt reprezentate de : zavoai, fanete, pasuni, tufarisuri, mediul acvatic etc. Acestea nu sunt sisteme izolate (inchise), fiind conectate prin interconditionari reciproce.

In ecosistemele naturale relatiile intre pradatori si prada, intre paraziti si gazda sunt evidente. Competitia intre specii sau populatii vecine poate fi atat de mare incat resursele habitatului sa devina insuficiente. Uneori, unele specii se pot mentine numai schimbandu-si modul de hranire sau distrugand concurentul respectiv (conform principiului excluderii concurentilor).

Relatiile intre plante si animale sunt extrem de variate. Cel mai frecvent plantele servesc drept hrana animalelor. In unele situatii indivizii regnului animal pot raspandi semintele plantelor sau asigura polenizarea. Aceste interactiuni nu sunt statice, lucru care mareste dificultatea studierii lor, ele putandu-se schimba, de exemplu, si numai in functie de sezon. In fine, animalele pot utiliza plantele si pentru a-si face cuib, sau intr-o alta interactiune ele pot fi intr-o relatie de aparare mutuala (ca de exemplu unele furnici care se hranesc cu secretia unor plante si care, simultan, alunga animalele care sunt tentate sa se hraneasca cu plantele respective).

In cazul agroecosistemelor de exemplu, mentinerea stabilitatii si diversitatii se poate asigura numai prin controlul exercitat de catre om (prin cheltuirea unei cantitati suplimentare de energie).

Date despre relatiile structurale si functionale ce creeaza si mentin integritatea ariilor naturale protejate:

- situl de importanta comunitara RO SCI 0206 Portile de Fier;*
- aria de protectie avifaunistica RO SPA 0080 – Muntii Almajului – Locvei;*
- aria de protectie avifaunistica RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias-Portile de Fier;*

au fost prezentate sub diferite aspecte in capitolele anterioare.

Integritatea unei arii naturale protejate este afectata daca prin implementarea unui plan/proiect se reduce semnificativ suprafata habitatelor si/sau marimea efectivului populational al speciilor de interes comunitar, sau se ajunge la fragmentarea puternica a habitatelor de interes comunitar si sau a habitatelor specifice din punct de vedere ecologic si etologic, dupa caz, speciilor de interes conservativ. De asemenea, un plan sau un proiect poate afecta integritatea unui sit Natura 2000 daca acesta induce un impact negativ asupra factorilor care determina mentinerea starii favorabile de conservare a arii naturale protejate de interes comunitar sau daca produce modificari ale dinamicii relatiilor care definesc structura si/sau functia arii naturale protejate de interes comunitar.

Astfel, integritatea unei arii naturale protejate poate fi afectata daca un plan sau un proiect poate, independent sau cumulat cu alte planuri/proiecte, sa conduca la:

- reducerea semnificativa a suprafetei unuia sau mai multor tipuri de habitate si/sau numarul exemplarelor speciilor de interes comunitar din perimetrul sitului Natura 2000: **Nu este cazul.***
- fragmentarea semnificativa a habitatelor de interes comunitar: **Nu este cazul.***
- aparitia unui impact negativ semnificativ asupra factorilor care determina mentinerea starii favorabile de conservare a arii naturale protejate de interes comunitar: **Nu este cazul.***
- producerea de modificari ale dinamicii relatiilor care definesc structura si/sau functia arii naturale protejate de interes comunitar: **Nu este cazul.***

Chiar si sub presiunile antropice existente, habitatele naturale de interes conservativ descrise in zona de studiu se mentin si se asigura buna functionalitate si relatiile dintre populatiile speciilor de flora si fauna.

Se poate concluziona ca implementarea proiectului nu va afecta relatiile structurale si functionale care se creeaza si mentin integritatea arii naturale protejate. Realizarea proiectului nu va distruge relatiile structurale sau functionale din cadrul siturilor si nu va periclita integritatea acestora.

9. Obiectivele de conservare a ariilor naturale protejate de interes comunitar, acolo unde au fost stabilite prin planuri de management

Elaborarea Planului de management al Parcului Natural Portile de Fier a fost initiata in cadrul proiectului LIFE Nature RO/02/7171 „Iron Gates Natural Parkhabitats conservation and management”, de catre Universitatea din Bucuresti, prin Centrul de Cercetare a Mediului si Efectuare a Studiilor de Impact, in calitate de contractor, in colaborare cu Directia Silvica Mehedinti si Directia Silvica Caras- Severin, Institutia Prefectului Caras-Severin si Institutia Prefectului Mehedinti, Consiliul Judetean Mehedinti si Consiliul Judetean Caras-Severin, consiliul local al municipiului Orsova, consiliul local al comunei Berzasca, Muzeul Regiunii Portile de Fier, Agentia pentru Protectia Mediului Drobeta Turnu-Severin si Agentia pentru Protectia Mediului Resita, Administratia Parcului Natural Portile de Fier, Centrul Carpato-Danubian de Geoecologie, S.N. Hidroelectrica Filiala Portile de Fier I si Inspectoratul Judetean al Politiei Timis.

Elaborarea si aprobarea Planului de management a fost efectuata in conformitate cu prevederile, Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 57/2007, cu modificarile si completarile ulterioare.

Responsabilitatea managementului Parcului Natural Portile de Fier, revine R.N.P.Romsilva-Administratia Parcului Natural Portile de Fier R.A

9.1 Conservarea diversitatii biologice

Importanta conservativa a unui sit este reprezentata prin specii si habitate, in primul rand cele ce necesita constituirea de arii speciale de conservare, taxoni protejati prin conventiile internationale, specii din listele rosii nationale, alte specii/habitat rare sau reprezentative.

O prioritate importanta o constituie conservarea habitatelor de interes comunitar specifice, protejate prin legislatia nationala si internationala.

Pe teritoriul ariilor protejate se pot desfasura activitati diverse respectand obiectivele de conservare si protectie a ariilor protejate si a integritatii retelei Natura 2000.

Beneficiarul va respecta legislatia interna ca si prevederile legislatiei din UE privind protectia biodiversitatii. Se prezinta mai jos care sunt principalele date care vor fi respectate de beneficiar la implementarea PUG.

A. Pentru activitati generale

- Pentru orice studii care planifica activitati de exploatare a resurselor naturale pe suprafata ariilor protejate, sunt incluse (silvice, agricole, zootehnice, turistice, piscicole, cinegetice, geologice, etc.), orice proiecte care planifica lucrari de constructii de orice fel, activitati sportive, culturale, educative, etc., se supun in mod obligatoriu de catre proiectanti/organizatori, avizarii custodelui ariei respective;
- Pentru speciile de plante si animate salbatice terestre, acvatice si subterane, care se afla sub regim strict de protectie, inclusiv cele prevazute in anexa 4, a Ordonantei de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 57/20.06.2007, si care traiesc atat pe teritoriul ariilor protejate cat si in vecinatatea lor, sunt interzise:
 - orice forma de recoltare, capturare, ucidere, distrugere sau vatamare;
 - perturbarea intentionata in cursul perioadei de reproducere, de crestere, de hibernare si de migratie;
 - distrugerea si/sau culegerea intentionata a cuiburilor si oualor din natura;
 - deteriorarea si/sau distrugerea locurilor de reproducere sau odihna;
 - recoltarea florilor si fructelor, culegerea, taierea, dezradacinarea sau distrugerea cu intentie a acestor plante in habitatele lor naturale;
 - detinerea, transportul, comertul sau schimburile in orice scop fara autorizatia autoritatii de mediu competente.
- Valorificarea plantelor si animalelor apartinand speciilor prevazute in anexa 5 a Ordonantei de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 57/20.06.2007, precum si a altor specii cu acelasi regim de protectie se va face in conditii compatibile cu mentinerea acestor specii intr-o stare de conservare durabila, luandu-se, dupe caz, urmatoarele masuri:
 - reglementarea accesului in anumite zone si/sau anumite perioade;
 - interdictia temporara si/sau locale a recoltarii si culegerii anumitor specii;
 - reglementarea perioadelor, a modurilor si mijloacelor de recoltare/capturare, in conformitate cu prevederile anexei nr. 6 din Ordonantei de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 57/20.06.2007;

- *instituirea unui sistem de autorizare a recoltarii/capturarii plantelor si animalelor in scopuri comerciale, inclusiv stabilirea de cote pe specii si perioade, autorizare fundamentata stiintific in urma unor studii;*
- *incurajarea cultivarii si cresterea in captivitate a speciilor de flora si fauna salbatica de interes economic, in vederea reducerii presiunii asupra populatiilor naturale.*
- *Colectarea/recoltarea de specii de flora si fauna salbatica se poate face doar cu acordul scris al custodelui;*
- *Valorificarea plantelor si animalelor apartinand speciilor prevazute in anexa 5 a Ordonantei de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 57/20.06.2007, precum si a altor specii cu acelasi regim de protectie se va face in conditii compatibile cu mentinerea acestor specii.*
- *Colectarea speciilor de plante medicinale comune se poate face numai in suprafetele situate in afara zonelor de protectie integrala, de catre membrii comunitatilor locale si in limita capacitatii de suport a ecosistemelor astfel:*
 - *in cantitati mici necesare uzului familial: 1kg de persoana/sezon;*
 - *in scop comercial pe baza unui proiect detaliat aprobat de custodele ariei protejate, care va cuprinde speciile, cantitatile, perioadele si locatiile exacte de colectare.*

B. Pentru activitatile de silvicultura, de vanatoare si pescuit

- *In zonele de protectie integrala nu se executa lucrari de exploatare a padurilor, personalul silvic efectuand doar activitati de paza a acestor paduri, prevenire a inmultirii in masa a daunatorilor forestieri, stingerea incendiilor;*
- *Pe terenurile care fac parte din fondul forestier si care sunt situate in afara zonelor de protectie integrala se executa numai lucrarile prevazute in amenajamentele silvice, care trebuie sa concorde cu planul de management al ariei respective, cu respectarea reglementarilor in vigoare privind zonarea functionala a padurilor;*
- *Este interzisa „vanatoarea in zonele de conservare speciala de pe teritoriul ariilor protejate, zone ce sunt asimilate conform OUG 57/2007 cu zone de protectie integrala”, in baza Legii nr. 407/2006. In restul teritoriului, vanatoarea se poate organiza si desfasura in conformitate cu prevederile legale, cotele de recolta fiind avizate de catre custodele ariei protejate respective;*

- *Activitatile privind protectia fondului piscicol, pescuitul si acvacultura se supun prevederilor Legii nr. 42/2003. Pescuitul sportiv este permis, in baza „permisului de pescuit” emis de gestionar, pe fondurile de pescuit de pe ariilor protejate;*
- *Este interzis pescuitul in locuri in care se intalnesc deseuri de orice fel pe o raza de cel putin 20m;*
- *Actiunile de ingrijire a vanatului si exercitarea vanatorii, actiunile de protectie a fondului piscicol si de pescuit de pe toata suprafata ariilor protejate se organizeaza in comun de catre personalul de specialitate din ocoalele silvice, administratori privati si se monitorizeaza de catre custodele ariei respective;*

C. Pentru activitatile de pasunat

- *Se interzice accesul animalelor domestice in ariile protejate. Prin exceptie, se permite accesul animalelor utilizate la atelaje, sau pentru practicarea turismului ecvestru, pe drumurile autorizate si accesul animalelor de companie, care pot insoti stapanii pe traseele turistice, dar tinute permanent in lesa, si dupa caz cu botnita. Animalele de companie trebuie sa aiba certificatul de vaccinare vizat si valabil, la zi;*
- *Pasunatul este permis numai pe islazurile comunale si proprietatile particulare destinate expres, in acest sens, de catre comunitatile locale sau detinatorii legali ai acestora, numai cu animalele domestice, proprietatea membrilor comunitatilor ce detin pasuni in interiorul ariilor protejate, pe supafetele, in perioadele si cu speciile si efectivele aprobate de custodele ariei respective, astfel incat sa nu fie afectate habitatele naturale si speciile de flora si fauna prezente;*
- *Amplasarea de stane in raza ariilor protejate se face numai cu avizul custodelui;*
- *Se interzice amplasarea locurilor de tarlire si stane in vecinatatea paraielor, canalelor si a lacurilor sau in amonte de lacuri, pana la o distanta de cel putin 200m;*
- *Numarul de caini admisi se stabileste in limitele prevazute de legislatia in vigoare - Legea nr. 407/2006 etc. Cainii vor purta obligatoriu jujee si vor fi, pentru fiecare stana, cel mult in numar de 3. Pentru fiecare caine este obligatoriu sa se prezinte adeverinta de vaccinare si deparazitare periodica;*
- *Trecerea animalelor domestice prin padure spre zonele de pasunat, adapat si adapostire se aproba de catre ocolul silvic, cu acordul proprietarului padurii, pe trasee delimitate si in perioade precizate.*

Pentru padurile proprietate publica a statului, aprobarea se da de catre administrator;

- *Se interzice trecerea animalelor domestice in padure prin arboretele in curs de regenerare, prin plantatiile si regenerarile tinere, in ariile naturale protejate de interes national, in perimetrele de ameliorare, precum si in perdelele forestiere de protectie;*
- *Se monitorizeaza activitatea de pasunat in ariile protejate, pentru stabilirea impactului acestei activitati asupra florei si faunei din acestea si pentru stabilirea unor eventuale restrictii in zonele afectate.*

D. Pentru activitatile de constructii

- *In zona de dezvoltare durabila, amplasarea de constructii noi se va face cu respectarea prevederilor legate, cu avizul custodelui, avandu-se in vedere necesitatea integrarii adecvate a acestora in ansamblul peisagistic;*
- *Realizarea de orice fel de constructii noi in zona de protectie integrala este interzisa;*
- *Construirea de obiective de orice fel, in imediata vecinstata a ariilor protejate se va face conform reglementarilor in vigoare, cu avizul custodelui.*

E. Pentru activitatile de cercetare stiintifica

- *Cercetarea stiintifica in ariile protejate RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier, are si va avea ca scop primordial cunoasterea si conservarea patrimoniului floristic si faunistic al zonei. Pentru realizarea acestui scop, dupa inventarierea speciilor, stabilirea distributiei lor si evaluarea gradului lor de periclitate, custozii ariilor protejate vor asigura monitorizarea continua a speciilor si a habitatelor cheie, precum si a speciilor indicatoare;*
- *In Regulamentul Parcului Natural Portile de Fier, sunt stabilite masurile necesare in vederea impiedicarii distrugerii voite sau accidentale, a speciilor de plante sau animale strict ocrotite, a biotopurilor si a ansamblurilor biotice de pe suprafata ariilor protejate;*
- *Activitatea de cercetare stiintifica pe teritoriul ariilor protejate se va desfasura numai cu avizul custodelui ariei respective, care sprijina logistic, in masura posibilitatilor, activitatea de cercetare;*
- *Colectarea de specii de flora si fauna in scop stiintific sau de cercetare se face numai cu acordul scris al custodelui ariei respective.*

F. Pentru activitatile de turism si de vizitare

- *In ariile protejate RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier sunt permise activitati de turism si de educatie, numai cu respectarea regulilor de vizitare a acestora;*
- *In zonele de protectie integrala activitatile de ecoturism sunt permise daca nu necesita realizarea de constructii-investitii;*
- *Camparea pe teritoriul ariilor protejate este permisa numai in locurile marcate si special delimitate in acest scop;*
- *Saparea de santuri in jurul corturilor sau utilizarea oricaror materiale de origine vegetala - ferigi, muschi -, sub corturi este interzisa;*
- *Pe teritoriul ariilor protejate focurile sunt permise doar in vetrele special amenajate in acest scop. Este interzisa aprinderea focului in fondul forestier sau la o distanta mai mica de 100 m de limita acestuia;*
- *Este interzisa abandonarea deseurilor de orice fel pe teritoriul ariilor protejate;*
- *Turistii au obligatia de a evacua deseurile pe care le genereaza pe timpul vizitarii ariilor protejate;*
- *Deseurile vor fi evacuate sau vor fi lasate doar in locuri special amenajate pentru colectare;*
- *Responsabilitatea depozitarii temporare a deseurilor la cabane se va face cu respectarea conditiilor legale, astfel incat sa nu existe posibilitatea de acces pentru caini si pentru animale salbatice, si revine gestionarilor cabanelor in cauza;*
- *Se interzice taierea, ruperea sau scoaterea din radacini a arborilor, puietilor sau lastarilor, precum si insusirea celor rupti sau doborati de fenomene naturale sau de catre alte persoane;*
- *Se interzice culegerea sau recoltarea in vederea comercializarii de specii de flora, fauna, si altor esantione de origine naturala din fondul forestier national, altele decat cele aflate sub regim strict de protectie, fara acordul unitatilor silvice sau al proprietarului;*
- *Se interzice recoltarea de fructe de padure, de ciuperci si de plante medicinale, in scop comercial, fara avizul custodelui ariei protejate;*
- *Perturbarea linistii in zonele de protectie integrala ale ariilor protejate este strict interzisa;*
- *Este strict interzisa distrugerea sau degradarea panourilor informative si indicatoare, precum si a placilor, stalpilor sau a semnelor de marcaj de pe traseele turistice, degradarea refugiilor, adaposturilor, podetelor, barierelor, marcajelor turistice, sau a oricarei alte constructii ori amenajari de pe teritoriul ariilor protejate;*

- *Spalatul autovehiculelor sau a altor obiecte ce pot cauza poluarea, precum si utilizarea detergentilor, in apele curgatoare si in lacuri este interzisa;*
- *Competitiile si manifestarile de grup de orice fel se organizeaza pe teritoriul ariilor protejate doar cu avizul custodelui si al celorlalti administratori/detinatori legali de terenuri;*
- *Custodele fiecarei arii protejate monitorizeaza turismul pe teritoriul ariei protejate, in vederea stabilirii impactului acestei activitati asupra florei si faunei din situl respectiv si a masurilor de protectie ce se impun, inclusiv a celor de restrictionare a accesului turistilor, daca acest lucru este necesar pentru conservare;*
- *Pentru speciile de plante si animale salbatice terestre, acvatice si subterane, care se afla sub regim strict de protectie, precum si pentru speciile incluse in lista rosie nationala si care traiesc atat in ariile naturale protejate, cat si in afara lor, sunt interzise:*
 - *orice forma de recoltare, capturare, ucidere, distrugere sau vatamare;*
 - *perturbarea intentionata in cursul perioadei de reproducere, de crestere, de hibernare si de migratie;*
 - *distrugerea si/sau culegerea intentionata a cuiburilor si oualor din natura;*
 - *deteriorarea si/sau distrugerea locurilor de reproducere sau odihna;*
 - *recoltarea florilor si fructelor, culegerea, taierea, dezradacinarea sau distrugerea cu intentie a acestor plante in habitatele lor naturale;*
 - *vanarea speciilor de pasari prevazute in anexa nr. 5C a OUG 57/2007, in perioadele de reproducere si crestere a puilor;*
 - *vanarea speciilor de pasari migratoare prevazute in anexa nr. 5C a OUG 57/2007, in perioada lor de reproducere sau pe parcursul rutei de intoarcere spre zonele de cuibarit;*
 - *capturarea sau uciderea speciilor de fauna salbatica prevazute in anexele nr. 5A, 5B, 5C, 5D si 5E a OUG 57/2007;*
- *Este interzisa intrarea in perimetrul zonelor de protectie integrala, in portiunile inchise accesului public, fara permisul de acces eliberat de custode;*
- *Este interzisa:*
 - *detinerea, transportul, comertul sau schimburile in orice scop de specii de plante si animale aflate sub regim strict de protectie, fara avizul autoritatii de mediu competente;*
 - *detinerea si cresterea in captivitate, indiferent de forma de*

- captivitate, a animalelor din fauna salbatica pe raza ariei protejate, cu exceptia cazurilor cand se desfasoara proiecte de repopulare conform OUG 57/2007;*
- *introducerea in cultura, pe teritoriul ariei protejate, de specii de plante si animale domestice fara certificate fitosanitare si, respectiv, sanitar-veterinare, emise conform legislatiei in vigoare;*
 - *introducerea de organisme modificate genetic (OMG) in culturi, pe suprafata ariilor protejate;*
 - *Valorificarea plantelor si animalelor salbatice apartinand speciilor prevazute in anexele nr. 5A si 5B la OUG nr. 57/2007, se va face in conditii compatibile cu mentinerea acestor specii intr-o stare de conservare favorabila, luandu-se, dupe caz, urmatoarele masuri:*
 - *reglementarea accesului in anumite zone si/sau anumite perioade;*
 - *interdictia temporara si/sau locala a recoltarii si capturarii anumitor specii;*
 - *reglementarea perioadelor, a modurilor si a mijloacelor de recoltare/capturare.*

G. *Pentru activitatile de exploatare forestiera*

- *Se va asigura incadrarea cursurilor de apa cu debit permanent cu zone tampon, si se vor lua masuri practice privind interventia in aceste zone prin lasarea unei portiuni in care sa nu se intervina cu lucrari pe o latime de 20 m de o parte si de alta a cursului de apa;*
- *Se va lua in considerare cresterea cantitatii de lemn mort ramas in padure in special in aria parchetelor de exploatare precum si in zonele usor accesibile prin lasarea, cu ocazia marcarii si a lucrarilor de exploatare, a 2-3 arbori uscati la ha. Acesti arbori se vor evidentia pe harti si vor fi predati prin procesul verbal de predare spre exploatare catre cel care executa exploatarea;*
- *Se va asigura ca toate cursurile de apa sa fie protejate in timpul lucrarilor de exploatare. Podetele din busteni sau tuburi vor fi folosite pentru trecerile prin cursurile de apa minore;*
- *Firmele de exploatare forestiera vor fi obligate sa completeze "Documentatia privind organizarea lucrarilor de exploatare, tehnologia de exploatare, respectarea conditiilor ce se impun pe linie P.S.I., N.T.S.M., protectia mediului si respectarea standardelor F.S.C. (Certificarea padurii)", pentru fiecare partida contractata, conform modelului transmis si solicitat de catre Directia Silvica;*
- *Se vor inscrie in condicile de verificare ale custozilor, toate locurile interesante din punct de vedere al biodiversitatii. Se vor trasa si sarcini de efectuare de observatii privind biodiversitatea;*

- *Se interzice orice forma de exploatare sau utilizare a resurselor naturale din zonele de protectie integrala.*

10. Descrierea starii actuale de conservare a ariilor naturale protejate de interes comunitar, inclusiv evolutii/schimbari care se pot produce in viitor

Pentru pastrarea integritatii ariilor naturale protejate autoritatile locale ale orasului Moldova Noua, precum si autorii documentatiilor care au stat la baza intocmirii PUG, au tinut cont, au recomandat si urmeaza sa se aplice o serie de masuri:

- *aplicarea prevederilor din PUG in asa fel incat sa nu reduca suprafata habitatelor si/sau numarul exemplarelor speciilor de interes comunitar;*
- *sa nu conduca la fragmentarea habitatelor de interes comunitar;*
- *sa nu aibe impact negativ asupra factorilor care determina mentinerea starii favorabile de conservare a ariei naturale protejate de interes comunitar;*
- *sa nu produca modificari ale dinamicii relatiilor care definesc structura si/sau functia ariei naturale protejate de interes comunitar.*

Starea de conservare a ariilor naturale protejate este data de totalitatea factorilor ce actioneaza asupra sa si asupra speciilor caracteristice si care ii poate afecta pe termen lung raspandirea, structura si functiile, precum si supravietuirea speciilor caracteristice. Aceasta stare se considera „favorabila” atunci cand sunt indeplinite conditiile:

- *arealul natural al habitatului si suprafetele pe care le acopera in cadrul acestui areal sunt stabile sau in crestere;*
- *habitatul are structura si functiile specifice necesare pentru conservarea sa pe termen lung, iar probabilitatea mentinerii acestora in viitorul previzibil este mare;*
- *speciile care ii sunt caracteristice se afla intr-o stare de conservare favorabila (asa cum aceasta este definita in continuare);*
- *habitatele prioritare specifice sitului nu vor fi fragmentate avand in vedere ca obiectivele planului sunt amplasate in afara habitatelor prioritare.*

Pentru mentinerea, refacerea sau imbunatatirea starii de conservare favorabila, se vor lua cele mai potrivite masuri respectand insa realitatile economice, sociale si culturale specifice zonei.

In urma monitorizarii arealului implicat in implementarea planului propus si a habitatelor invecinate specifice ariilor naturale protejate se constata o stare

de conservare favorabila a speciilor de interes conservativ pe fondul factorilor ce actioneaza asupra integritatii ariei naturale protejate si care pot influenta pe termen lung raspandirea si abundenta populatiilor speciei respective la nivel comunitar.

- *starea se considera „favorabila” deoarece sunt indeplinite conditiile:*
- *datele privind dinamica populatiilor speciei indica faptul ca aceasta se mentine si are sanse sa se mentina pe termen lung, ca o componenta viabila a habitatului natural;*
- *arealul natural al speciei nu se reduce si nu exista riscul sa se reduca in viitorul apropiat;*
- *exista un areal suficient de vast pentru ca populatiile speciilor caracteristice sa se mentina pe termen lung.*

Putem concluziona astfel ca implementarea planului nu va avea un efect direct asupra habitatelor prioritare si speciilor protejate din compozitia ariilor natural protejate. De asemenea obiectivele prevazute in prezentul plan nu va produce fragmentari ale habitatelor. Suprafetele efectiv afectate de implementarea planului nu reprezinta habitate de interes comunitar, au o valoare de conservare redusa si o capacitate de regenerare mare datorita prolificitatii speciilor si suprafetei mari de intindere.

11. Alte informatii relevante privind conservarea arilor naturale protejate de interes comunitar, inclusiv posibile schimbari in evolutia naturala a ariilor naturale protejate de interes comunitar

Activitatile care pot determina posibile schimbari in evolutia naturala a ariilor protejate de interes comunitar pot fi :

- ***activitati agricole:*** *aceste activitati pot afecta biodiversitatea pe perioada lucrarilor sezoniere efectuate pe terenurile agricole, prin aplicarea fertilizantilor chimici, combaterea daunatorilor sau prin micșorarea habitatelor naturale situate in vecinatatea terenurilor agricole*
- ***pasunatul in zona ariei naturale de interes comunitar*** – *se face cu un numar mare de animale si fara respectarea Codului de bune practici in agricultura; aceasta activitate ducand la reducerea suprafetelor habitatelor de interes conservativ si ruderalizarea acestora prin patrunderea unor specii invazive.*

- **activitati de pescuit, vanatoare si cules:** aceste activitati pot avea un impact semnificativ atunci cand este vorba de vanatoare, care creaza un deranj semnificativ in zonele in care se desfasoara si de asemenea, poate cauza moartea unor specii protejate, iar in cazul activitatilor de cules, acestea pot duce la alterarea conditiilor unor specii de plante prin colectarea unor parti ale acestora (flori, frunze, radacini etc.) sau a unor specii de animale, prin colectarea sau uciderea acestora (reptile, mamifere, pasari etc) sau distrugerea cuiburilor lor;
- **infrastructura, transport si comunicatii:** aceste activitati pot avea efecte de diminuare a suprafetelor unor habitate naturale prin amenajarea, extinderea drumurilor de exploatare sau pot afecta in mod direct speciile de pasari prin amenajarea unor trasee de cabluri aeriene ce pot cauza moartea violenta a acestora.

Pentru alte informatii relevante privind ariile naturale protejate de interes comunitar din zona de amplasament a Planului Urbanistic General, se vor consulta toate documentatiile care au stat la baza intocmirii acestuia.

C.IDENTIFICAREA SI EVALUAREA IMPACTULUI

1 Impactul implementarii proiectului asupra ariilor naturale protejate RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias - Portile de Fier

1.1 Identificarea surselor care pot produce impact asupra biodiversitatii prezente in zona prin implementarea proiectului

In cadrul studiului de evaluare adecvata s-a urmarit identificarea categoriei de impact si a valorii acestuia asupra speciilor de interes comunitar identificate in zona ca si asupra altor categorii de fauna si potențialul efect asupra habitatelor specifice RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier.

Prin masurile implementate, beneficiarul va tine seama de obiectivele de conservare a ariilor naturale protejate posibil afectata de implementarea proiectului.

Obiectivele de conservare a unei arii naturale protejate au in vedere mentinerea si restaurarea statutului favorabil de conservare a speciilor si a habitatelor de interes comunitar.

Stabilirea obiectivelor de conservare se va face tinandu-se cont de caracteristicile fiecărei arii naturale protejate, in general, prin planurile de management al ariilor naturale protejate.

Impactul produs de dezvoltarile urbanistice cuprinse in PUG, asupra biodiversitatii este unul **direct**, prin executarea fizica a investitiilor cat si unul **indirect** asupra zonelor invecinate – prin acestea intelegandu-se si ariile naturale protejate.

Impactul – chiar daca se va incadra in limitele legale - , va conduce temporar la:

- Cresterea nivelului local de zgomot;*
- Cresterea nivelului local de vibratii;*
- Cresterea nivelului concentratiilor de gaze arse rezultate de la motoarele cu ardere interna ale utilajelor folosite in constructii;*

- *Cresterea nivelului concentratiei de pulberi, in atmosfera, datorate activitatilor de constructii si a cresterii traficului auto.*

*In acest caz se poate aprecia existenta unui **impact direct** desfasurat pe durata derularii activitatilor din cadrul amplasamentelor supuse investitiilor si un impact negativ indirect.*

Specificam, ca impactul se poate desfasura – cu intermitente -, pe termen lung (5-10 ani) si se va regasi in:

- *constructia si amenajarea drumurilor de acces, de interes international, national si local;*
- *deschiderea de santiere pentru constructia de locuinte;*
- *deschiderea de santiere pentru constructii edilitare diverse, etc.*

Impactul indirect. *Acest impact se refera la modul in care biodiversitatea din zonele invecinate perimetrului de investitii va fi influentata de activitatile caracteristice proiectului.*

In timpul constructiei obiectivelor toate speciile de fauna (insecte, toate vertebratele) se vor retrage in zonele invecinate, unde vor gasi conditii prielnice de existenta.

Alti factori cu impact asupra vegetatiei si faunei din perimetrul PUG:

- *depozitrea ilegala a deseurilor de diverse categorii;*
- *pasunatul intensiv practicat in aria studiata;*
- *turismul de weekend, observat in sectoarele silvice;*
- *impactul antropic, factor de stres reprezentat de circulatia persoanelor, autovehiculelor, utilajelor in zona;*
- *impresmuirea terenurilor private si realizarea diverselor constructii etc.*

*Avand in vedere structura vegetatiei de pe perimetrele viitoarelor investitii, precum si componenta faunistica (in principal, specii comune), apreciem ca **impactul asupra biodiversitatii va fi nesemnificativ**, pe durata derularii aplicarii prevederilor din PUG.*

In concluzie consideram ca impactul produs asupra biodiversitatii prin realizarea obiectivelor prevazute in Planul de Urbanism General este nesemnificativ, fara urmari pe termen lung asupra florei si faunei locale si nu va avea un impact negativ asupra factorilor care determina mentinerea unei stari favorabile de conservare a ariilor naturale protejate existente.

Impactul cumulat

Pentru aprecierea impactului investitiilor propuse a fi realizate, asupra biodiversitatii a fost luat in calcul si efectul cumulativ al acestora, concomitent cu alte investitii ce sunt sau vor fi situate in zone apropiate.

Activitatile principale identificate in zona de amplasament sunt legate de:

- ❑ *activitati agricole - culturi agricole;*
- ❑ *activitati industriale desfasurate in apropierea noilor dezvoltari sociale si edilitar-gospodaresti;*
- ❑ *pasunat (ovine, caprine, cabaline si bovine), in perimetrul ariilor protejate si in vecinatatea acestora;*
- ❑ *turism si agrement - in special turismul necontrolat si neorganizat, in special, in sectoarele silvice limitrofe ariilor naturale protejate sau in interiorul acestora;*
- ❑ *activitati de protectie si conservare ale habitatelor, speciilor de flora si fauna din zona, in conformitate cu legislatia de mediu, pe suprafetele siturilor protejate.*

Cu exceptia lucrarilor agricole ce acopera suprafete foarte mari, celelalte activitati produc un impact concentrat in jurul sursei.

Impactul residual

*Observatiile realizate in zona de amplasament a viitoarelor investitii prevazut prin PUG conduc la idea ca **investitiile propuse a fi realizate nu vor avea un impact negativ semnificativ asupra speciilor de flora si fauna si a habitatelor naturale si nu vor avea un impact negativ asupra factorilor care determina mentinerea unei stari favorabile de conservare, a conditiilor, care au stat la baza instituirii siturilor Natura 2000: RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias-Portile de Fier.***

Totodata, prin raportul de mediu au fost impuse masuri de diminuare a impactului asupra biodiversitatii, care vor fi in grija investitorului si a celor care vor supraveghea investitiile.

Prin urmare, atata timp cat beneficiarii investitiilor vor urmari implementarea atat a legislatiei pentru protectia mediului, cat si respectarea masurilor de diminuare a impactului asupra biodiversitatii, consideram ca nu va exista nici un impact rezidual ca urmare a realizarii investitiilor si a exploatarii acestora. Date fiind afirmatiile de mai sus, prognoza privind amploarea/marimea impactului cumulativ identificat si semnificatia acestuia asupra ariilor naturale protejate, este ca integritatea ariilor naturale si a speciilor adaptate de acestea va ramane intacta iar impactul activitatilor mentionate va fi nesemnificativ in raport cu ariile protejate.

2 Evaluarea semnificatiei impactului – indicatori cheie cuantificabili

Evaluarea semnificatiei impactului pe care lucrarile de executie a obiectivului propus o au asupra ariilor protejate RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias-Portile de Fier, s-a facut pe baza indicatorilor-cheie, cuantificabili conform prevederilor Ordinului Ministrului Mediului si Padurilor nr. 19/13.01.2010, pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvata a efectelor potentiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar.

2.1 Procentul din suprafata habitatului care va fi pierdut

Implementarea obiectivelor PUG nu va determina reducerea suprafetelor habitatelor ariilor naturale protejate RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias-Portile de Fier.

2.2 Procentul ce va fi pierdut din suprafata habitatelor folosite pentru necesitatile de hrana, odihna si reproducere ale speciilor de interes comunitar

Prin implementarea Planului Urbanistic General suprafata habitatelor caracteristice ariilor naturale protejate RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias-Portile de Fier, nu se va modifica deoarece suprafetele destinate implementarii planului sunt reprezentate de habitate antropice: terenuri agricole, terenuri ruderalizate, pajisti degradate, acestea nefiind habitate de interes comunitar. Astfel se poate face afirmatia ca implementarea PUG nu va genera un impact semnificativ asupra suprafetelor habitatelor folosite pentru necesitatile de hrana, odihna si reproducere ale speciilor de interes comunitar.

2.3 Fragmentarea habitatelor de interes comunitar

Nu se poate considera o fragmentare a habitatelor naturale, deoarece implementarea planului propune obiective ce se vor realiza in afara habitatelor de interes conservativ, zonele destinate avand o valoare nesemnificativa atat din punct de vedere floral cat si din punct de vedere a speciilor de fauna (se remarca prezenta in numar mare a speciilor ruderales, perene si invazive).

2.4 Durata sau persistenta fragmentarii

Nu este cazul.

2.5 Durata sau persistenta perturbarii speciilor de interes comunitar, distanta fata de aria naturala protejata de interes comunitar

Deoarece suprafetele destinate implementarii PUG sunt reprezentate de habitate antropice: terenuri agricole, terenuri ruderalizate, pajisti degradate, acestea nefiind habitate de interes comunitar, se poate face afirmatia ca implementarea PUG nu va genera un impact semnificativ asupra suprafetelor habitatelor folosite pentru necesitatile de hrana, odihna si reproducere ale speciilor de interes comunitar.

Avand in vedere specificul obiectivelor PUG, perturbarea speciilor de interes comunitar(mamifere, pasari, reptile si nevertebrate) nu se va resimti in perioada de implementare, ca urmare a activitatilor specifice de reabilitare/modernizare tehnico-edilitare, dezvoltare durabila, amenajari noi spatii verzi. Obiectivele propuse sunt in concordanta cu strategia de mediu la nivel judetean si national conducand la o dezvoltare durabila a orasului Moldova Noua.

Planul de Urbanism General al orasului Moldova Noua isi propune o strategie de dezvoltare pe o durata de 10 ani, durata fiecarui obiectiv de implementare facand obiectul strategiei locale de dezvoltare.

2.6 Schimbari in densitatea populatiilor (nr. de indivizi/suprafata)

Implementarea obiectivelor Planului Urbanistic General nu va produce schimbari asupra habitatelor si speciilor de interes conservativ pentru care au fost desemnate cele 3 arii naturale protejate, deoarece, obiectivele propuse se vor desfasura in afara habitatelor de interes conservativ, fara a afecta integritatea acestora.

Habitatele naturale de interes comunitar identificate in zona administrativa a orasului Moldova Noua, nu se vor restrange ca suprafata, fapt ce asigura integritatea ariilor naturale protejate.

2.7 Scara de timp pentru inlocuirea speciilor/habitatelor afectate de implementarea proiectului

Deoarece in perimetrul studiat numarul exemplarelor/specii de fauna este foarte mic nu va fi necesara estimarea unei scari de timp pentru completarea unor specii/habitate sau pentru inlocuirea acestora.

Avand in vedere compozitia habitatelor identificate, a speciilor si asociatiilor vegetale pe care acestea le formeaza descrise in capitolele anterioare) in zona studziata, obiectivele propuse prin PUG nu afecteaza ecosistemul natural si exemplarele de flora si fauna specifice ariilor naturale protejate RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier, chiar si fara masuri de reducere a impactului, ceea ce denota, pe de o parte impactul nesemnificativ produs asupra acestora in timpul realizarii obiectivelor propuse in PUG, iar pe de alta parte gradul redus de vulnerabilitate a florei, faunei, respectiv a ecosistemelor din zona.

2.8 Indicatori chimici cheie care pot determina modificari legate de resursele de apa sau alte resurse naturale, care pot determina modificarea functiilor ecologice ale unei arii naturale protejate de interes comunitar

Prin implementarea Planului Urbanistic General, a obiectivelor acestuia in contextual dezvoltarii durabile, nu se genereaza poluanti care pot determina

modificari legate de resursele de apa sau alte resurse naturale si nu necesita stabilirea indicatorilor chimici cheie.

Functiile ecologice ale siturilor sunt stabile, iar valoarea conservativa a speciilor existente este ridicata, populatiile speciilor din cele trei situri fiind suficient de mari si de stabile, astfel incat mentinerea fondului genetic important pentru biodiversitatea specifica sa fie asigurata pe termen scurt si foarte lung.

Se estimeaza ca impactul produs asupra biodiversitatii celor trei situri prin implementarea proiectului va fi nesemnificativ fara urmasi grave pe termen scurt si lung.

3 Evaluarea semnificatiei impactului PUG asupra habitatelor si speciilor de importanta comunitara

3.1 Evaluarea impactului obiectivelor propuse prin PUG

La identificarea si evaluarea impactului se iau in calcul intensitatea si extinderea activitatii generatoare de impact, ca si de tipul de impact care are loc in habitatul respectiv.

Impactul asupra habitatelor, in speta asupra valorilor si functiilor acestora se pot incadra in patru categorii:

- distrugerea habitatului;*
- fragmentarea habitatului;*
- simplificarea habitatului;*
- degradarea habitatului.*

Natura impactului depinde de tipul de stres exercitat de fiecare activitate asupra habitatului.

Pot fi constituiti ca factori stresanti si urmatoarele procese:

- decoportarea;*
- deshidratare si inundare;*
- acidificare;*
- salinizare;*
- incalzire termica;*
- contaminare cu toxine;*
- disturbare fonica;*
- introducerea de alte specii.*

Toti acesti factori stresanti, toate aceste procese pot avea urmatoarele efecte asupra habitatelor:

- mortalitatea speciilor native;*
- stres fiziologic si diminuarea functiei reproductive;*

- *intreruperea comportamentului si activitatilor normale;*
- *modificarea interactiunii intre specii si invazia speciilor alohtone.*

Pe langa aceste efecte pe care habitatul le resimte in urma actiunii factorilor stresanti, este important sa luam in considerare si impactul cumulativ cu efectele multiple si indirecte pe care activitatea antropica le poate genera in cadrul unui habitat.

Distrugerea

Este ultima faza a degradarii unui habitat, prin schimbarea categoriei de folosinta a acestuia. In cadrul fiecarei astfel de schimbari, caracteristicile naturale originale ale terenului sunt eliminate, astfel si valorile habitatului sunt modificate. Ocazional, terenuri salbatice a caror categorie de folosinta a fost schimbata catre terenuri cu activitati agricole sau silvice, pot fi reabilitate pana la un stadiu similar, totusi nu identic cu cel natural.

Dimpotriva, terenurile care au avut folosinta urbana sau industriala nu-si vor mai recapata niciodata integritatea naturala sau valorile naturale ale habitatului.

Alterarile fizice de diferite feluri cauzeaza distrugerea habitatelor. In cadrul habitatelor terestre, in principal decopertarea, cu disparitia vegetatiei - arbori, arbusti, specii ierboase -, se constituie in factor stresant. Taiarile rase si suprapasunatul pot saraci de asemenea habitatul si vegetatia sa nativa .

Pentru PUG-ul supus avizarii, activitatile necesare realizarii si exploatarii obiectivului nu vor genera distrugerea habitatelor din ariile protejate, deoarece suprafata destinata implementarii proiectului este reprezentata de habitate antropice: terenuri agricole, terenuri ruderalizate, pajisti degradate iar obiectivele propuse se vor realiza in afara habitatelor de interes conservativ, fara a afecta integritatea acestora, procentul reprezentat de suprafata obiectivului este foarte mic – reprezentand doar 0,00783 % din aria celor 2 situri.

Fragmentarea

Daca activitatile mentionate mai sus pot avea ca efect potential distrugerea habitatului in ansamblu, fragmentarea poate avea ca rezultat distrugerea unei parti a habitatului, lasand alte portiuni intacte.

In functie de intensitatea impactului si de scara pe care intervine activitatea antropica, multe cazuri de distrugere locala a habitatului sunt privite ca si fragmentare de habitat.

Aceasta fragmentare este cauza principala a disparitiei speciilor stenobionte extreme, care depind exclusiv de un habitat si constituie o amenintare serioasa asupra biodiversitatii.

Consecintele fragmentarii habitatelor includ urmatoarele aspecte:

- amplificarea izolarii si mortalitatii speciilor;*
- extinctia speciilor care au nevoie de un areal mare pentru hranire si supravietuire;*
- disparitia speciilor de interior si a speciilor stenobionte;*
- diminuarea diversitatii genetice in randul speciilor rare;*
- cresterea abundentei speciilor ruderales, euribionte.*

In cazul realizarii obiectivelor propuse in PUG nu se poate considera o fragmentare a habitatelor naturale, deoarece implementarea acestuia propune obiective ce se vor realiza in afara habitatelor de interes conservativ, zonele destinate avand o valoare nesemnificativa atat din punct de vedere floral cat si din punct de vedere a speciilor de fauna (se remarca prezenta in numar mare a speciilor ruderales, perene si invazive).

Simplificarea

Simplificarea habitatelor include disparitia din acestea a componentelor ecosistemului cum ar fi arborii cazuti sau a bustenilor - lemnul mort -, disparitia microhabitatelor – cuiburile sau vizuinele -, sau care au fost facute de neutilizat prin actiune antropica. In mod normal, alterarea structurii verticale a habitatului duce la reducerea diversitatii speciilor. Diversitatea structurala a habitatului ofera mai multe microhabitate si permite interactiuni mult mai complexe intre specii.

In timp ce taierile dintr-o padure sunt atat o forma de distrugere a habitatului , cat si o forma de fragmentare a acestuia, taierea preferentiala a anumitor arbori din acea padure reprezinta o forma de simplificare a habitatului. In timpul taierilor selective, nu numai compozitia in specii se schimba. Taierile creeaza multe microclimate extreme care sunt de obicei mai calde, mai reci, mai uscate si mai putin ferite de vant decat in padurile naturale.

Impactul imediat asupra speciilor rezidente este uscarea speciilor ierboase forestiere si a ciupercilor (Norse , 1990).

Degradarea

Degradarea habitatelor presupune si fragmentarea sau simplificarea structurii habitatului, dar in mod specific se refera la inrautatirea starii de sanatate sau diminuarea integritatii ecologice a aceluia habitat, intact initial. Contaminarea

cu substante chimice rezultate din aerul sau apa poluata constituie o cauza semnificativa a degradarii habitatelor.

De exemplu, solurile sunt degradate prin eroziune si compactare , fenomene deseori intalnite ca urmare a practicilor agricole abuzive - suprapasunat. Raurile si vaile pot fi degradate ca urmare a imbogatirii cu nutrienti, a cresterii turbiditatii si in consecinta, a depunerilor.

Apele subterane au o contributie particulara in cadrul mentinerii integritatii ecosistemelor si pot fi degradate de activitati care conduc la coborarea stratelor acvifere, compactarea unor versanti, de exemplu.

Invazia speciilor alohtone poate duce la o degradare severa a sistemelor naturale prin modificarea interactiunilor din cadrul sistemelor.

Nu in ultimul rand trebuie mentionat fenomenul de schimbare climatica, care conduce la cresterea temperaturilor si a expunerii la radiatia UV-B cu potential de modificare a habitatelor la toate nivelurile sale.

Vulnerabilitate la impact

Impactul activitatilor cu potential degradativ asupra habitatelor depinde de vulnerabilitatea acestora, precum si de contributia relativa a impacturilor cumulative si interactive. Sensibilitatea habitatelor este determinata de rezistenta acestora la schimbari - capacitatea de a rezista degradarilor - si vitalitate - capacitatea de a retabili conditiile originale.

Habitatele rezistente sunt caracterizate de soluri stabile, fertile, cu miscari moderate ale apei si regimuri climatice moderate, lanturi trofice functionale si diverse , continand indivizi si/sau specii adaptati/adaptate la stres.

Habitatele ce opun cea mai mare rezistenta sunt cele situate din punct de vedere topografic la altitudini mici sau cele situate in proximitatea unor habitate din care lipsesc componentele de stres si de presiune antropica, care contin specii cu mobilitate si capacitate de colonizare mare.

Speciile sunt de obicei mult mai vulnerabile fata de impactul antropic atunci cand ele se regasesc in efective populationale reduse, distributie geografica ingusta, cerinte spatiale extinse, specializare inalta – stenobiontie -, intoleranta fata de agenti disturbanti, dimensiuni crescute, rata reproductiva redusa , etc.

Caracteristicile vulnerabilitatii habitatelor, a agentului de stres fata de care acestea sunt vulnerabile, sunt :

- inconsecventa managementului;
- oligotrofie: alterarea ciclurilor trofice prin extragerea de materie organica ;
- sub-saturare: invazia unor specii;
- izolarea;

- scaderea suprafetelor: cresterea efectului de margine;
- proximitatea fata de zone de locuire.

Aplicarea Planului Urbanistic Zonal reprezinta un ansamblu clasic de interactiune a tuturor factorilor enumerati. Variabilitatea habitatelor si ecosistemelor locale este fie redusa, fie amplificata prin implicarea unor forme diverse de folosinta a terenurilor. Deoarece aceste interactiuni s-au produs pe parcursul mai multor secole, luand forme dintre cele mai diverse este adesea imposibil sa se mai separe natura influentelor asupra biostratelor.

Tipurile de impact sunt functie de parametrii la care se raporteaza, si anume:

- **Scara** (perioada) de timp: impact pe termen scurt (0 – 1 an), mediu (1 – 5 ani) si lung (mai mult de 5 ani);
- **Aria de aplicare**: impact singular al planului si impact cumulativ al planului impreuna cu alte proiecte si planuri relevante din vecinatate;
- **Efect exercitat**: impact direct si indirect.

Evaluarea impactului asupra mediului

Toate efectele potentiale asupra mediului, identificate pentru fiecare activitate care este supusa evaluarii impactului, sunt analizate pentru a se determina valoarea impactului final.

Valoarea impactului este data de urmatoarea formula de calcul:

$$\text{Impact} = \text{Consecinta} \times \text{Probabilitate}$$

Evaluarea consecintelor se face din punct de vedere calitativ, acestea fiind clasificate conform urmatoarei matrice:

Descrierea consecintelor*		
Valoare	Grad de afectare	Consecinta riscului asupra ariei protejate
5	Dezastruos	Disparitia a 81 – 100% din specii sau reducerea populatiilor locale cu acelasi procent
4	Foarte serios	Disparitia a 61 – 80% din specii sau reducerea populatiilor locale cu acelasi procent
3	Serios	Disparitia a 41 – 60% din specii sau reducerea populatiilor locale cu acelasi procent
2	Moderat	Disparitia a 21 – 40% din specii sau reducerea populatiilor locale cu acelasi procent

Descrierea consecintelor*		
Valoare	Grad de afectare	Consecinta riscului asupra ariei protejate
1	Nesemnificativ	Disparitia a 0 – 20% din specii sau reducerea populatiilor locale cu acelasi procent

* = Se vor lua in calcul, tot timpul, consecintele maxim previzibile

Categoriile de probabilitate sunt definite conform matricei de mai jos:

Valoare	Probabilitate	Descriere efect
5	Inevitabil	Efectul va apare cu certitudine
4	Foarte probabil	Efectul va apare frecvent
3	Probabil	Efectul va apare cu frecventa redusa
2	Improbabil	Efectul va apare ocazional
1	Foarte improbabil	Efectul va apare accidental

Matricea de impact

Matricea de impact se calculeaza functie de probabilitatea aparitiei pericolului si a consecintelor maxim previzibile si se prezinta astfel:

Matricea de impact						
Probabilitate						
Inevitabila	5	5	10	15	20	25
Foarte probabila	4	4	8	12	16	20
Probabila	3	3	6	9	12	15
Improbabila	2	2	4	6	8	10
Foarte improbabila	1	1	2	3	4	5
Consecinte		1	2	3	4	5
		Nesemnificative	Moderate	Serioase	Foarte serioase	Dezastuoase

Analiza nivelului de impact este facuta in functie de consecintele si probabilitatea fiecarui efect identificat tinand cont si de gradul de ireversibilitate al efectelor exercitate in vederea evaluarii finale. Produsul acestor doua caracteristici este definit ca nivel al impactului final.

Valoarea impactului este reprezentata dupa cum urmeaza:

Nivelul impactului		
	<i>Semnificativ</i>	<i>De la 15 la 25</i>
	<i>Moderat</i>	<i>De la 5 la 12</i>
	<i>Nesemnificativ</i>	<i>De la 1 la 4</i>

Impact semnificativ este caracterizat de afectarea majora a speciilor si populatiilor locale, cu sanse minime de refacere a echilibrului initial chiar si pe termen lung, avand deci un puternic caracter de ireversibilitate.

Impactul de tip moderat presupune o afectare semnificativa a speciilor si a populatiilor locale a acestora, a carui caracter de ireversibilitate este scazut, refacerea starii initiale a mediului fiind posibila insa de-a lungul unei perioade indelungate de timp.

Impactul nesemnificativ presupune o alterare minima a componentelor naturale, inclusiv a speciilor si populatiilor locale, pe termen scurt, cu un puternic caracter de reversibilitate, astfel incat refacerea starii initiale are loc de la sine, pe o perioada mica de timp, fara eforturi suplimentare.

Indicatorii cheie pentru evaluarea nivelului impactului sunt reprezentati de numarul de specii afectate pe de o parte si de numarul de indivizi ai populatiilor locale afectati pe de alta parte, acestia permitand cuantificarea consecintelor asa cum au fost descrise mai sus.

Alaturi de acesti doi indicatori, gradul de ireversibilitate al efectelor asupra mediului, ajuta la evaluarea finala a nivelului de impact asociat planurilor si proiectelor din zona. Astfel, in punctele critice de control identificate s-au efectuat studii ale distributiei si densitatii speciilor de pasari, mamifere, amfibieni, reptile si care au fost utilizate pentru evaluarea activitatilor si a efectelor acestora, atat singulare cat si cumulate.

Pentru identificarea si evaluarea impactului PUG, asupra ariilor protejate se va analiza:

- Impact direct si indirect;
- Singular;
- Pe termen scurt;
- Pe termen mediu;
- Pe termen lung.

Ca urmare a analizei activitatilor care pot avea efecte negative asupra mediului, conform matricei de impact, s-au putut obtine valorile de impact, individuale.

Pentru RO SCI 0206 Portile de Fier

Impact	Termen scurt		Termen mediu		Termen lung	
	Direct	Indirect	Direct	Indirect	Direct	Indirect
Singular	3	3	2	2	2	2

Se poate observa astfel, ca pentru activitatile care sunt efectuate pe termen scurt, nivelul impactului direct este nesemnificativ, deoarece aceste activitati, desi au un usor impact negativ, acesta este exercitat doar pe termen scurt. Zonele ce urmeaza a fi afectate de obiectivele prevazute in prezentul PUG, au un grad moderat de conservare nefiind semnalate specii de flora, ori habitate de interes comunitar. Pe termen scurt, in cazul impactului indirect, acesta este rezultatul activitatilor de transport al materialelor de constructii, a utilajelor, deseurilor si a personalului in vederea sustinerii etapelor de amenajare si de constructie. Nivelul rezultat este nesemnificativ deoarece aceste activitati presupun un deranj nesemnificativ pentru arealul tranzitat.

Pentru RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei

Impact	Termen scurt		Termen mediu		Termen lung	
	Direct	Indirect	Direct	Indirect	Direct	Indirect
Singular	3	3	2	2	2	2

In cazul impactului generat de implementarea PUG asupra sitului de importanta comunitara RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei, pentru activitatile care sunt efectuate pe termen scurt, nivelul impactului direct este nesemnificativ, deoarece aceste activitati, desi au un usor impact negativ, acesta este exercitat doar pe termen scurt.

Pentru RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier

Impact	Termen scurt		Termen mediu		Termen lung	
	Direct	Indirect	Direct	Indirect	Direct	Indirect
Singular	3	3	2	2	2	2

In cazul impactului generat de implementarea PUG asupra sitului de importanta comunitara RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier, pentru activitatile care sunt efectuate pe termen scurt, nivelul impactului direct este nesemnificativ, deoarece aceste activitati, desi au un usor impact negativ, acesta este exercitat doar pe termen scurt.

Pentru reducerea suprafetelor de teren afectate definitiv, la finalizarea perioadei de implementare a constructiilor prevazute in PUG spatiile ramase libere se vor acoperi cu un strat de sol fertil cu o grosime de 30 cm, recuperat de la alte amenajari, asigurandu-se astfel conditiile refacerii covorului vegetal existent initial.

Impactul direct al implementarii PUG asupra celor trei arii protejate, se estimeaza a fi nesemnificativ pentru habitatele/speciile pentru care au fost instituite ariile naturale protejate RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier.

Impactul generat de implementarea planului analizat este direct si nesemnificativ datorita faptului ca desi aduce modificari populatiilor de flora de pe amplasamentele obiectivelor propuse, aceasta nu va determina reducerea/afectarea unor specii de interes comunitar sau a unor specii cu regenerare dificila.

3.2 Evaluarea impactului rezidual care va ramane dupa implementarea masurilor de reducere a impactului

Prin implementarea PUG nu sunt propuse reduceri ale suprafetelor habitatelor naturale si prioritare de interes comunitar, suprafetele ce urmeaza a fi destinate realizarii obiectivelor prevazute in PUG, au un grad moderat de conservare nefiind semnalate specii de flora, ori habitate de interes comunitar. Suprafetele solicitate sunt terenuri agricole, terenuri ruderalizate, pajisti puternic antropizate din cauza pasunatului din zona. Calitatea terenurilor solicitate pentru implementarea programului reduce impactul rezidual, in special prin depozitarea solului decopertat si reutilizarea acestuia la refacerea ecologica a suprafetelor vecine antropizate.

Observatiile realizate in zona de amplasament a viitoarelor investitii prevazute prin PUG conduc la ideea ca **investitiile propuse a fi realizate nu vor avea un impact negativ semnificativ asupra speciilor de flora si fauna si a habitatelor naturale si nu vor avea un impact negativ asupra factorilor care determina mentinerea unei stari favorabile de conservare, a conditiilor, care au stat la baza instituirii celor trei arii protejate Natura 2000, RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier .**

Pentru RO SCI 0206 Portile de Fier

Impact	Termen scurt		Termen mediu		Termen lung	
	Direct	Indirect	Direct	Indirect	Direct	Indirect
Singular	2	2	1	1	1	1

Pentru RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei

Impact	Termen scurt		Termen mediu		Termen lung	
	Direct	Indirect	Direct	Indirect	Direct	Indirect
Singular	2	2	1	1	1	1

Pentru RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier.

Impact	Termen scurt		Termen mediu		Termen lung	
	Direct	Indirect	Direct	Indirect	Direct	Indirect
Singular	2	2	1	1	1	1

Prin urmare, atata timp cat beneficiarii investitiilor vor urmari implementarea atat a legislatiei pentru protectia mediului, cat si respectarea masurilor de diminuare a impactului asupra biodiversitatii, putem spune ca impactul determinat de realizarea obiectivelor PUG este nesemnificativ, iar impactul rezidual care s-ar putea manifesta ca urmare a acestora asupra coeziunii RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului – Locvei, RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier, este nesemnificativ.

4 Evaluarea impactului cumulativ al PUG-ului propus cu alte planuri si proiecte

4.1 Evaluarea impactului cumulativ al PUG-ului cu alte Planuri si Proiecte fara a lua in considerare masurile de reducere a impactului

In zonele unde se vor implementa proiectele propuse se desfasoara deja activitati productive de tipul lucrari agricole, pasunat, turism. Se poate spune ca impactul cumulativ produs de activitatile desfasurate in zona este deja consumat.

Activitatile din zona nu sunt complementare, fiecare actioneaza asupra altor categorii de factori de mediu, elementul comun al activitatilor fiind impactul asupra biodiversitatii. In urma lucrarilor agricole terenurile cultivate reprezinta o sursa de hrana, astfel incat efectul intial este atenuat de efectul final.

Activitatea de constructie a fiecarui obiectiv propus prin PUG se va desfasura in interiorul unui perimetrului aprobat, in intravilanul propus.

Activitatile specifice de reabilitare/modernizare tehnico-edilitara, dezvoltare durabila, complex turistic, amenajari noi spatii verzi, propuse in PUG, au ca scop reducerea influentei negative existente asupra factorilor de mediu sol, ape de suprafata si subterane. Extinderea retelei de alimentare cu gaze naturale in comuna va avea ca efect reduce semnificativa poluarii aerului, datorata reducerii poluarii cu pulberii, oxizi de azot, dioxid de sulf, hidrogen sulfurat, , oxizi ai metalelor (inclusive metale grele) rezultate prin arderea materialelor lemnoase precum si a carbunelui. dispar astfel deseurile rezultate ca cenusa din arderea materialelor lemnoase si a carbunelui.

Obiectivele propuse sunt in concordanta cu strategia de mediu la nivel judetean si national conducand la o dezvoltare durabila a orasului Moldova Noua. Datorita faptului ca obiectivele propuse in PUG nu se realizeaza concomitant nu putem afirma existent impactului cumulativ a acestora.

Intensitatea impactului cumulativ rezultat din insumarea valorii impactului produs de celelalte activitati din zona este in limite admisibile, prezenta exemplarelor unor specii ruderales, perene si invazive, in zona dovedind valoarea nesemnificativa a acestei categorii de impact.

Ca urmare a analizei activitatilor care pot avea efecte negative asupra mediului, conform matricei de impact, s-au putut obtine valorile de impact, cumulativ, asa cum au fost identificate.

Pentru RO SCI 0206 Portile de Fier

Impact	Termen scurt		Termen mediu		Termen lung	
	Direct	Indirect	Direct	Indirect	Direct	Indirect
Singular	2	2	1	1	1	1

Pentru RO SPA 0080 – Muntii Almajului – Locvei

Impact	Termen scurt		Termen mediu		Termen lung	
	Direct	Indirect	Direct	Indirect	Direct	Indirect
Singular	2	2	1	1	1	1

Pentru RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier

Impact	Termen scurt		Termen mediu		Termen lung	
	Direct	Indirect	Direct	Indirect	Direct	Indirect
Singular	2	2	1	1	1	1

Se poate observa astfel, ca pentru activitatile care sunt efectuate pe termen scurt, nivelul **impactului cumulativ este nesemnificativ**, deoarece aceste activitati, desi au un usor impact negativ, este exercitat doar pe termen scurt, iar activitatile cumulate presupun un deranj nesemnificativ pentru arealul tranzitat.

Pe termen scurt, in cazul impactului indirect, acesta este rezultatul activitatilor de transport al materialelor de constructii, a utilajelor, deseurilor si a personalului in vederea sustinerii etapelor de amenajare si de constructie. Nivelul rezultat este nesemnificativ deoarece aceste activitati presupun un deranj nesemnificativ pentru arealul tranzitat.

Se poate observa astfel, ca pentru activitatile care sunt efectuate pe termen scurt, nivelul **impactului cumulativ este nesemnificativ**, deoarece lucrarile de constructie a obiectivului se vor realiza strict in interiorul amplasamentului aprobat iar celelalte activitati care se desfasoara in zonele vecine, produc un impact concentrat in jurul sursei.

4.2 Evaluarea impactului cumulativ al PUG-ului cu alte Planuri si Proiecte din punct de vedere al reducerii habitatelor de hranire, repaus, refugiu, napanlire, iernare, ale speciilor de interes comunitar

In zonele unde se vor implementa proiectele propuse se desfasoara deja activitati productive de tipul lucrari agricole, pasunat, turism. Se poate spune ca impactul cumulativ produs de activitatile desfasurate in zona este deja consumat.

Activitatile din zona nu sunt complementare, fiecare actioneaza asupra altor categorii de factori de mediu, elementul comun al activitatilor fiind impactul asupra biodiversitatii. In urma lucrarilor agricole terenurile cultivate reprezinta o sursa de hrana, astfel incat efectul intial este atenuat de efectul final.

Activitatea de constructie a fiecarui obiectiv propus prin PUG se va desfasura in interiorul unui perimetrului aprobat, in intravilanul propus, fara a avea impact care pot conduce la reducerea habitatelor de hranire, repaus, refugiu, napanlire, iernare, ale speciilor de interes comunitar.

Activitatile specifice de reabilitare/modernizare tehnico-edilitara, dezvoltare durabila, complex turistic, amenajari noi spatii verzi, propuse in PUG, au ca scop reducerea influentei negative existente asupra factorilor de mediu sol,

ape de suprafata si subterane si nu reducerea habitatelor de hranire, repaus, refugiu, naparlire, iernare, ale speciilor de interes comunitar.

Extinderea retelei de alimentare cu gaze naturale in comuna va avea ca efect reduce semnificativa poluarii aerului, datorata reducerii poluarii cu pulberii, oxizi de azot, dioxid de sulf, hidrogen sulfurat, , oxizi ai metalelor (inclusiv metale grele) rezultate prin arderea materialelor lemnoase precum si a carbunelui. dispar astfel deseurile rezultate ca cenusa din arderea materialelor lemnoase si a carbunelui.

Obiectivele propuse sunt in concordanta cu strategia de mediu la nivel judetean si national conducand la o dezvoltare durabila a orasului Moldova Noua. Datorita faptului ca obiectivele propuse in PUG nu se realizeaza concomitent nu putem afirma existent impactului cumulativ a acestora care sa aibe ca effect final reducerea habitatelor de hranire, repaus, refugiu, naparlire, iernare, ale speciilor de interes comunitar.

Intensitatea impactului cumulativ rezultat din insumarea valorii impactului produs de celelalte activitati din zona este in limite admisibile, prezenta exemplarelor unor specii ruderales, perene si invazive, in zona dovedind valoarea nesemnificativa a acestei categorii de impact.

Ca urmare a analizei activitatilor care pot avea efecte negative asupra mediului, conform matricei de impact, s-au putut obtine valorile de impact, cumulativ, asa cum au fost identificate.

Pentru RO SCI 0206 Portile de Fier

Impact	Termen scurt		Termen mediu		Termen lung	
	Direct	Indirect	Direct	Indirect	Direct	Indirect
Singular	1	1	1	1	1	1

Pentru RO SPA 0080 – Muntii Almajului – Locvei

Impact	Termen scurt		Termen mediu		Termen lung	
	Direct	Indirect	Direct	Indirect	Direct	Indirect
Singular	1	1	1	1	1	1

Pentru RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier

Impact	Termen scurt		Termen mediu		Termen lung	
	Direct	Indirect	Direct	Indirect	Direct	Indirect
Singular	1	1	1	1	1	1

Se poate observa astfel, ca pentru activitatile care sunt efectuate pe termen scurt, nivelul **impactului cumulativ este nesemnificativ**, deoarece aceste activitati, desi au un usor impact negativ, este exercitat doar pe termen scurt, iar activitatile cumulate presupun un deranj nesemnificativ pentru arealul

tranzitat si nu au impact asupra reducerii habitatelor de hranire, repaus, refugiu, naparlire, iernare, ale speciilor de interes comunitar.

Pe termen scurt, in cazul impactului indirect, acesta este rezultatul activitatilor de transport al materialelor de constructii, a utilajelor, deseurilor si a personalului in vederea sustinerii etapelor de amenajare si de constructie. Nivelul rezultat este nesemnificativ deoarece aceste activitati presupun un deranj nesemnificativ pentru arealul tranzitat.

Se poate observa astfel, ca pentru activitatile care sunt efectuate pe termen scurt, nivelul **impactului cumulativ este nesemnificativ**, deoarece lucrarile de constructie a obiectivului se vor realiza strict in interiorul amplasamentului aprobat iar celelalte activitati care se desfasoara in zonele vecine, produc un impact concentrat in jurul sursei, deci un impact nesemnificativ care sa conduca la reducerea habitatelor de hranire, repaus, refugiu, naparlire, iernare, ale speciilor de interes comunitar.

4.3 Evaluarea impactului rezidual care ramane dupa implementarea masurilor de reducere a impactului pentru PUG cu alte Planuri si Proiecte

Ca urmare a analizei activitatilor care pot avea efecte negative asupra mediului – dupa implementarea masurilor de reducere a impactului -, conform matricei de impact, s-au putut obtine valorile de impact, individuale, asa cum au fost identificate.

Pentru RO SCI 0206 Portile de Fier

Impact	Termen scurt		Termen mediu		Termen lung	
	Direct	Indirect	Direct	Indirect	Direct	Indirect
Singular	1	1	1	1	1	1

Se poate observa astfel, ca pentru activitatile care sunt efectuate pe termen scurt, nivelul impactului rezidual este nesemnificativ, deoarece aceste activitati, desi au un usor impact negativ, este exercitat doar pe termen scurt.

Pentru RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei

Impact	Termen scurt		Termen mediu		Termen lung	
	Direct	Indirect	Direct	Indirect	Direct	Indirect
Singular	1	1	1	1	1	1

Pentru RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier

Impact	Termen scurt		Termen mediu		Termen lung	
	Direct	Indirect	Direct	Indirect	Direct	Indirect
Singular	1	1	1	1	1	1

Se poate observa astfel, conform tuturor aspectelor analizate si mentionate ca pe perioada scurta, medie si lunga impactul negativ rezidual **este nesemnificativ pentru habitatele** speciilor pentru care au fost instituite cele trei arii naturale protejate, inasa acest lucru trebuie asigurat si prin evaluarea impactului fiecarui obiectiv dezvoltat in cadrul PUG, la momentul implementarii sale, tinand cont de toate aspectele si detaliile necesare realizarii sale.

Activitatile specifice de reabilitare/modernizare tehnico-edilitara, dezvoltare durabila,complex turistic, amenajari noi spatii verzi, propuse in PUG, au ca scop reducerea influentei negative existente asupra factorilor de mediu sol, ape de suprafata si subterane. Diversificarea surselor de alimentare cu energie termica prin solutii va avea ca efect reduce semnificativa poluarii aerului, datorata reducerii poluarii cu pulberii, oxizi de azot, dioxid de sulf, hidrogen sulfurat,, oxizi ai metalelor (inclusive metale grele) rezultate prin arderea materialelor lemnoase precum si a combustibililor fosili; dispar astel deseurile rezultate ca cenusa din arderea acestora.

Obiectivele propuse sunt in concordanta cu strategia de mediu la nivel judetean si national conducand la o dezvoltare durabila a orasului Moldova Noua.

Utilizarea unor tehnologii moderne va asigura respectarea parametrilor impusi de legislatia de mediu estimandu-se ca impactul cumulativ rezidual, potential persistent, este nesemnificativ.

Deoarece lucrarile de constructie a obiectivelor propuse se vor realiza strict in interiorul amplasamentelor stabilite, dupa implementarea masurilor de reducere a impactului asupra biodiversitatii zonei respective, stabilite de investitor se va permite mentinerea starii de conservare a ariilor protejate existente. Se poate afirma ca executia obiectivelor propuse prin PUG nu va determina reducerea habitatelor de hranire a speciilor de fauna importante

pentru pastrarea valorii conservative a siturilor RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier

Observatiile realizate in zona conduc la ideea ca investitiile propuse nu vor avea un impact negativ semnificativ asupra speciilor de fauna ca si asupra habitatelor naturale care au stat la baza instituirii siturilor Natura 2000: RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier

4.4 Semnificatia impactului implementarii PP asupra ariilor protejate RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier

Conform prevederilor Ordinul Ministrului Mediului si Padurilor nr. 19/13.01.2010 pentru aprobarea ghidului metodologic privind evaluarea adekvata a efectelor potentiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar”, in cadrul acestui studiu s-a avut in vedere identificarea si evaluarea tuturor tipurilor de impact negativ ale proiectului susceptibile sa afecteze in mod semnificativ ariile naturale protejate de interes comunitar in care este localizat amplasamentul proiectului.

Evaluarea semnificatiei impactului proiectului asupra speciilor si habitatelor de interes comunitar s-a facut pe baza indicatorilor cheie cunatificabili prezentati in capitolele precedente.

Impactul implementarii PUG asupra celor doua situri este neseemnificativ pentru ca:

- implementarea PUG se face intr-o zona de terenuri ruderalizate, pajisti puternic antropizate din cauza pasunatului si a depozitarii ilegale de deseuri menajere si rezultate din constructii;*
- nu se produc fragmentari ale unor habitate de interes comunitar;*
- nu se diminueaza semnificativ suprafetele de hranire ale speciilor de interes comunitar;*
- nu se produc modificari ale densitatii populatiilor speciilor importante pentru fondul genetic al sitului RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier*

Concluzie: Prin implementarea Planului Urbanistic General se anticipeaza un impact nesemnificativ pe termen lung asupra statutului de conservare favorabila a speciilor de flora, fauna si a habitatelor din cele trei arii protejate.

5 Masuri de reducere a impactului

5.1 Masuri implementate pentru reducerea impactului potential asupra ariilor protejate RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier, inclusiv pentru reducerea impactului potential asupra habitatelor de hranire, repaus, refugiu, napanlire, iernare, ale speciilor de interes comunitar

5.1.1 Precizari privind relatiile ecologice din cele trei situri

Functiile ecologice ale siturilor RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier sunt stabile conform precizarilor din formularul standard privind fiecare specie prezenta in sit din punct de vedere al gradului de conservare a habitatelor din zona.

Suprafata celor doua arii protejate RO SCI 0206 Portile de Fier si RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei se suprapune, iar vecinatatea acestora cu aria protejata RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier conduc la afirmatia ca ele sunt complementare, pentru ca sursele de hrana ale speciilor de fauna pot fi reprezentate de biocenoze comune precum si de habitate comune de cuibarire, odihna si panda. Terenurile agricole cuprinse in ariile protejate reprezinta o sursa temporara de hrana atat prin productia agricola cat si prin speciile de mamifere si de paseriforme mici care, potential, pot frecventa zona. Valoarea conservativa a speciilor din cele trei situri este ridicata, populatiile speciilor din aceste arii protejate sunt suficient de mari si de stabile astfel incat mentinerea fondului genetic important pentru biodiversitatea specifica a acestora sa fie asigurata atat pe termen scurt cat si pe termen lung.

Suprafatele pe care se vor construi obiectivele propuse prin PUG, in final, nu vor influenta compozitia specifica ariilor protejate.

Masurile de reducere a impactului asupra ariilor protejate vor fi implementate de beneficiar in colaborare cu o echipa de monitorizare a biodiversitatii in toate fazele de evolutie a Planului Urbanistic General.

Studiul realizat pentru identificarea exemplarelor speciilor importante pentru biodiversitatea ariilor protejate, conduce la concluzia ca suprafata pe care se va construi obiectivul analizat, nu adaposteste exemplare numeroase ale speciilor importante pentru mentinerea fondului genetic caracteristic.

Redundanta si valenta ecologica a speciilor protejate din RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier asigura mentinerea functionalitatii lanturilor trofice existente in cadrul celor trei situri. Analizand speciile de fauna din zona se mentioneaza ca au fost identificate un numar mic de exemplare ale speciilor de interes comunitar.

Plasticitatea comportamentala a acestora, permite explorarea unor spatii largi in care exemplare ale speciilor importante pentru valoarea conservativa a celor trei arii protejate pot gasi locuri de hranire, de odihna si de reproducere. Pentru mentinerea biodiversitatii din zona, autoritatile desemnate vor respecta prevederile Ordonantei de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 57/20.06.2007, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice, astfel:

- nu vor fi capturate, distruse sau ucise exemplare ale faunei salbatice care ar putea ajunge pe amplasamentul destinat obiectivului PUG;*
- se interzice depozitarea deseurilor de orice fel pe suprafata sau in vecinatatea suprafetei destinate obiectiv construit, in alte locuri decat cele special amenajate;*
- organizarea de santier va fi amplasata numai in perimetrele aprobate;*
- pe perioada de amenajare si constructie a obiectivelor se recomanda ca lucrarile sa se efectueze etapizat, astfel incat sa se evite efectuarea a doua sau mai multe lucrari cu caracter diferit in acelasi timp, pentru prevenirea cumularii mai multor surse generatoare de stres asupra speciilor protejate.*

5.1.2 Masuri de reducere a impactului potential asupra biodiversitatii in faza de construire a obiectivului propus in PUG

Masurile de reducere a impactului s-au stabilit in functie de impactul negativ potential al aplicarii prevederilor cuprinse in PUG.

Masurile de reducere a impactului sunt conditionate de cateva criterii obligatorii:

- Sa fie parte integranta din PUG-ul propus;*

- Sa se adreseze direct impactului;
- Sa fie functionale la momentul producerii impactului negativ;
- Sa aiba la baza cele mai recente date stiintifice din teren.

In general, masurile de reducere/eliminarea a impactului sunt individualizate pentru fiecare categorie de impact identificat astfel incat sa asigure o reducere la minim pana la eliminarea impactului vizat.

Pentru fiecare din activitatile de constructie-montaj si amenajare trebuie elaborat un Plan de lucru, care sa contina aspecte legate de planificarea si etapizarea lucrarilor, mentenanta utilajelor, instruirea personalului, gestionarea deseurilor.

Titularul Planului este si responsabil de monitorizarea implementarii masurilor de reducere si va face alocarile bugetare necesare.

- Principala masura care trebuie luata este evitarea tasarii terenului in faza de executie a investitiei. Se impune astfel deplasarea utilajelor grele necesare investitiei numai pe suprafetele aprobate.
- In faza de constructie precum si in faza de exploatare a obiectivelor se vor folosi drumurile de acces existente;
- Largirea drumurilor de exploatare si de acces se va face cu precadere pe terenurile agricole, pentru a limita efectul asupra habitatelor existente in zona;
- Alta masura foarte importanta este evitarea degradarii habitatelor de pajiste din vecinatatea santierului de constructii, in faza de executie, prin decopertarea solului si poluarea vegetatiei cu materialele utilizate sau rezultate in urma procesului de constructie;
- Pentru protejarea habitatelor existente se vor cauta solutii pentru pastrarea arborilor existenti pe amplasamentele unde se vor efectua lucrari de implementare a obiectivelor;
- Pentru o refacere cat mai rapida a terenului afectat in faza de constructie se recomanda ca in cazul executarii santurilor, materialul rezultat sa fie depozitat pe orizonturi pedologice, urmand ca reconstructia habitatului afectat sa se faca cu respectarea stricta a reasezarii solului in functie de orizonturile pedologice initiale;
- Este important ca in zonele in care se vor efectua decopertari, stratul de sol fertil, care contine si stratul vegetal preexistent, sa fie pastrat in imediata apropiere a zonelor de unde a fost extras, pentru ca odata cu incheierea lucrarilor de amenajare si constructie-montaj, acesta sa fie folosit la acoperirea denivelarilor zonei;

- *Se recomanda ca infrastructura/reteaua electrica sa fie montata subteran pentru a evita impiedicarea zborurilor pasarilor precum si electrocutarea accidental a acestora;*
- *In functie de amplasamentul fiecarui obiectiv, pe latura de acces cat si in perimetrul acestuia vor fi amplasate panouri in care vor fi prezentate imagini ale speciilor protejate, specifice celor siturilor RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier, si date privind ecologia lor;*
- *Panourile care contin imagini ale speciilor protejate care ar putea frecventa zona vor contine avertismente ca: se interzice capturarea, izgonirea sau distrugerea unor exemplare ale faunei identificate pe amplasament sau in zona adiacenta;*
- *Beneficiarul va desemna o persoana care va inspecta perimetrul si imprejurimile in baza unui program stabilit in functie de etologia speciilor de pasari, dar si a altor clase de vertebrate (batracieni, reptile, mamifere), astfel incat sa poata fi identificate exemplare ale faunei care intamplator patrund in zona; exemplarele identificate vor fi relocate in spatii mai sigure;*
- *Exemplarele care pot gasi adapost in zona obiectivului ca si pe terenurile agricole adiacente nu vor fi perturbate in perioada de reproducere.*

Caracteristicile biologice si ecologice ale speciilor permit retragerea exemplarelor prezente in conditiile aparitiei unor factori perturbatori.

Implementarea obiectivului propus in PUG nu are un impact semnificativ asupra populatiilor de mamifere din zona studziata. Prin urmare se stabilesc doar masuri cu caracter general:

- *interzicerea capturarii/omorarii acestor specii;*
- *in cazul in care vor fi identificati indivizi raniti/morti, beneficiarul are obligatia de a anunta institutiile competente;*
- *in situatia capturarii involuntare in perioada de constructie a unor astfel de specii li se va asigura preventiv un culoar de trecere catre habitatele limitrofe;*
- *in perioada de functionare unele obiective din PUG vor fi imprejmuite cu gard, accesul in zona fiind aproape nul.*

Zona care cuprinde amplasamentul, in toata perioada de constructie va fi inclusa intr-un program de monitorizare in functie de tipul de activitati care se desfasoara pentru evitarea deranjului populatiilor de interes comunitar.

Beneficiarul obiectivului are obligatia sa efectueze studii de specialitate privind biodiversitatea zonei la intervale precizate in Planul de monitorizare

prezentat mai jos, sa colaboreze cu specialistii care raspund de reseaua Natura 2000 instituita in zona judetului Caras-Severin, si cu compartimentul de studiu al biodiversitatii din cadrul APM.

Plan de monitorizare biodiversitate si parametrii cuantificabili in etapele de construire, exploatarea noilor investitii (fauna)

Specii fauna	Actiuni de monitorizare	Parametri cuantificabili	Termen de realizare
<i>Specii de amfibieni si reptile prezente in zona</i>	<input type="checkbox"/> inventarierea speciilor prezente <input type="checkbox"/> stabilirea traseelor de hranire <input type="checkbox"/> identificarea prezentei unor specii noi in zona	<input type="checkbox"/> numar specii <input type="checkbox"/> nr indivizi/specii <input type="checkbox"/> locuri de hranire	<i>Anual, in intervalul martie-septembrie, sau ori de cate ori este necesar</i>
<i>Specii de mamifere prezente in zona</i>	<input type="checkbox"/> inventarierea speciilor prezente <input type="checkbox"/> stabilirea traseelor de hranire <input type="checkbox"/> identificarea prezentei unor specii noi in zona	<input type="checkbox"/> numar specii <input type="checkbox"/> nr indivizi/specii <input type="checkbox"/> locuri de hranire	<i>Anual, in intervalul martie-septembrie, sau ori de cate ori este necesar</i>
<i>Specii de habitate prezente in zona</i>	<input type="checkbox"/> inventarierea speciilor prezente	<input type="checkbox"/> numar specii <input type="checkbox"/> nr indivizi/specii	<i>Anual, sau ori de cate ori este necesar</i>

Ca masura importanta pentru protectia biodiversitatii zonei in care se construiesc obiectivul, se impune gestionarea limitelor perimetrului si utilizarea spatiului conform proiectului respectiv.

Constructorul obiectivului va avea grija ca deseurilor rezultate sa se depoziteze pe o platforma special amenajata, de unde vor fi preluate de societati autorizate.

Deseurile menajere vor fi gestionate atent astfel incat sa nu constituie o sursa de atractie pentru exemplare ale speciilor de fauna din zona respectiva precum si din apropierea acesteia. Acestea vor fi colectate in europubele care vor fi amplasate pe o platforma betonata de unde vor fi preluate la intervale scurte de timp de societati specializate.

Depozitarea solului decopertat se va face pe suprafete special destinate constructiei. Solul va fi utilizat in cel mai scurt timp pentru acoperirea denivelarilor care rezulta dupa constructie.

Solul vegetal decopertat va fi depozitat temporar, sub forma unui val de pamant astfel incat sa poata fi usor utilizat. Solul va fi depozitat in interiorul

suprafetei solicitate pentru a nu afecta suprafete suplimentare si pentru a mentine starea actuala de conservare a arilor protejate.

Pentru limitarea efectelor potential negative asupra biodiversitatii locale, reparatia utilajelor se va efectua in cadrul unitatilor de service autorizate conform normelor de exploatare.

Drumul de acces va fi intretinut, excavatiile fiind inspectate inainte de inceperea zilei de lucru pentru a identifica prezenta unor exemplare ale speciilor de reptile, pasari, mamifere. Acestea vor fi relocate in functie de etologia fiecarei specii identificate.

Mijloacele de transport utilizate vor fi aprovizionate cu motorina la statiile autorizate de furnizare combustibil. Se evita astfel distrugerea microhabitatelor unor specii care se pot adaposti temporar in zona de lucru ca si raspandirea acestor poluanti pe amplasamentul obiectivului ce urmeaza a fi construit.

5.1.3 Masuri de diminuare a impactului produs de zgomot si vibratii

Pe perioada desfasurarii lucrarilor de constructie a obiectivului propus se vor lua masuri de diminuare a impactului zgomotului si vibratiilor:

- organizarea si desfasurarea lucrarilor se va face strict pe amplasamentul obiectivului si aceasta va determina o limitare a zgomotelor produse de trafic in zona;*
- vor fi utilizate numai utilaje si vehicule cu inspectia tehnica la zi;*
- se va respecta programul de lucru pe timpul zilei, cu exceptia zilelor in care se realizeaza fundatiile constructiilor – pentru aceasta existand un regim special al turnarii betoanelor.*
- etapizarea lucrarilor: pe perioada de amenajare si constructie, se recomanda ca lucrarile sa se efectueze etapizat, astfel incat sa evite efectuarea a doua sau mai multe lucrari cu caracter diferit in acelasi timp, pentru prevenirea cumularii mai multor surse generatoare de zgomot;*
- rutele vehiculelor si a utilajelor grele care sustin activitatile de constructie (camioane, macarale, excavatoare, buldozere) vor fi stabilite cat mai departe de receptorii sensibili.*

Alte masuri de diminuare a impactului zgomotului si vibratiilor pe perioada functionarii investitiilor realizate:

- vor fi montate panouri fonoabsorbante transparente pe toata lungimea cailor de rulare prin teritoriile naturale protejate;*

- *panourile fonoabsorbante transparente vor fi marcate pentru a se impiedica coliziunea pasarilor aflate in zbor;*
- *respectarea normelor europene privind nivelul de zgomot.*

5.1.4 Masuri pentru protectia calitatii apei

Pentru prevenirea poluarii accidentala a apelor de suprafata in timpul constructiei obiectivelor PUG vor fi instituite o serie de masuri de prevenire si control:

- *respectarea programului de revizii si reparatii pentru asigurarea starii tehnice bune a vehiculelor, utilajelor si echipamentelor folosite;*
- *alimentarea utilajelor se va realiza la statiile autorizate de furnizare combustibil;*
- *activitatile de intretinere si reparatii utilaje implicate in procesul de constructie al obiectivului se va face in locatii specializate, existente in afara obiectivului;*
- *este strict interzisa aruncarea resturilor menajere sau reziduurile de orice natura in apele de suprafata ; acestea vor fi colectate selectiv si vor fi evacuate de pe amplasament la interval scurte de timp, in vederea valorificarii/eliminarii prin firme autorizate.*
- *se vor achizitiona recipienti adecvati pentru colectarea deseurilor de tip menajer si a deseurilor metalice;*
- *in timpul realizarii obiectivului organizarea de santier va cuprinde si toaleta ecologice pentru personalul implicat in constructia acestuia.*

Se considera ca nu va exista impact asupra apelor de suprafata.

5.1.5 Masuri pentru protectia calitatii aerului

Calitatea aerului in zona se estimeaza prin masuratori periodice efectuate prin programul de monitorizare de institutii abilitate.

Se vor implementa masuri pentru reducerea poluarii, astfel:

- *utilizarea utilajelor dotate cu motoare cat mai nepoluante care se incadreaza in normele CE privind emanatiile de noxe in atmosfera, in timpul functionarii; intretinerea adecvata a utilajelor, verificarea lor periodica si inlocuirea celor cu deficiente majore;*

- *mentinerea nivelului gazelor de esapament produse sub limitele admise, asigurarea functionarii motoarelor la parametrii normali, respectarea metodologiei de exploatare;*
- *se vor lua masuri de diminuare a concentratiei de gaze toxice sub limita maxima admisa de normele in vigoare.*

5.1.6 Masuri pentru limitarea zgomotului

Tinand seama de specificul activitatilor zgomotul si vibratiile vor reprezenta surse de poluare doar in perioada de construire a obiectivelor. Masurile de protectie contra zgomotului sunt de natura tehnica. Astfel, se vor lua masuri in ceea ce priveste interzicerea folosirii autovehiculelor si utilajelor care nu corespund normelor tehnice si se vor lua masuri de reducere a uzurii avansate a motoarelor respective.

Masinile existente vor fi echipate cu dispozitive de esapare a gazelor in stare buna de functionare, care sa conduca la diminuarea zgomotului in timpul functionarii motorului.

5.1.7 Masuri pentru reducerea vibratiilor

Reducerea vibratiilor este realizata prin tehnologia de constructie utilizata.

5.1.8 Masuri pentru mentinerea calitatii solului

Pentru reducerea/diminuarea impactului asupra solului si a subsolului, la demararea activitatii de constructie a fiecarui obiectiv propus in PUG, vor fi prevazute urmatoarele masuri:

- *in cazul lucrarilor de decopertare stratul de sol va fi extras si depozitat separat, urmand sa fie folosit la acoperirea denivelarilor care rezulta dupa constructie;*
- *in cadrul organizarii de santier, containerele cu deseuri reciclabile si nereciclabile vor fi amplasate pe o platforma betonata. Resturile menajere sau reziduurile de orice natura, care nu pot fi recuperate si valorificate se vor transporta, pe masura acumularii lor, in containere, la o rampa de gunoi din zona, de catre o societate autorizata.*
- *dimensiunile altor lucrari de amenajare a organizarii de santier vor fi limitate la strictul necesar.*

Concluzie:

Beneficiarul va implementa masuri de reducere a impactului in perioadele de constructie si exploatare a obiectivelor prevazute in PUG, care vor urmari protectia biodiversitatii in ariile protejate RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier, prin protectia factorilor abiotici si implicit a celor biotici.

5.1.9 Calendarul implementarii si monitorizarii masurilor de reducere a impactului

Masurile de reducere a impactului asupra mediului impun realizarea unui calendar al implementarii si monitorizarii masurilor de reducere a impactului potential si real asupra siturilor aflate in reseaua europeana Natura 2000.

Se vor implementa masuri de reducere a impactului care vor fi adaptate in functie de informatiile obtinute dupa analiza programului de monitorizare in functie de etapa de implementare a proiectului:

- in perioada de pregatire ;
- in perioada operationala;
- in perioada de inchidere santier.

Regulamentul de organizare va fi imbunatatit astfel incat sa corespunda informatiilor obtinute, respectandu-se astfel obiectivele de conservare a biodiversitatii siturilor RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier.

Plan de monitorizare factori de mediu, inclusiv biodiversitate 2020-2030

Factor de mediu inclusiv biodiversitate	Masuri implementate pentru reducerea impactului	Tinte cuantificabile	Termene de implementare si monitorizare
Apa	Nu este cazul	Nu este cazul	Nu este cazul
Aerul	Nu este cazul	Nu este cazul	Nu este cazul
Zgomotul si vibratiile	Se aplica masurile cuprinse in studiile de specialitate pentru fiecare investitie in parte	Masuratori ale nivelului de zgomot si vibratii	Ori de cate ori este necesar, pentru fiecare santier deschis, in parte. 2021 -2030
Habitat	Efectuarea observatiilor asupra habitatelor: <ul style="list-style-type: none"><input type="checkbox"/> de hranire<input type="checkbox"/> de repaus<input type="checkbox"/> de refugiu<input type="checkbox"/> de napanlire<input type="checkbox"/> de iernare	Monitorizarea periodica a habitatului si evidenta populatiilor de catre organismele de supraveghere ale ariilor protejate	2021 -2030

Factor de mediu inclusiv biodiversitate	Masuri implementate pentru reducerea impactului	Tinte cuantificabile	Termene de implementare si monitorizare
	<i>asupra speciilor de interes comunitar</i>		
<i>Specii de amfibieni, reptile, pasari mamifere din zona</i>	<i>Efectuarea observatiilor in:</i> <input type="checkbox"/> <i>faza de construire</i> <input type="checkbox"/> <i>faza de exploatare</i>	<i>Monitorizarea periodica a perimetrului si evidenta populatiilor de catre organismele de supraveghere ale ariilor protejate</i>	<i>2021 -2030</i>
<i>Lanturi trofice identificate in zona</i>	<i>Relatii interspecifice posibile in zona:</i> <input type="checkbox"/> <i>in faza de construire</i> <input type="checkbox"/> <i>in faza de exploatare</i>	<i>Monitorizarea periodica a perimetrului si evidenta populatiilor de catre organismele de supraveghere ale ariilor protejate</i>	<i>2021 -2030</i>
<i>Sanatatea</i>	<i>Se aplica masurile cuprinse in studiile de specialitate pentru fiecare investitie in parte</i>	<input type="checkbox"/> <i>Monitorizarea serviciilor medicale solicitate de populatia din zona</i> <input type="checkbox"/> <i>Indicatori specifici pentru calitatea factorilor de mediu (apa, aer, zgomot, vibratii, sol)</i>	<i>Anual, incepand cu 2021</i>
<i>Infrastructura rutiera</i>	<input type="checkbox"/> <i>Lucrari de intretinere curenta a infrastructurii rutiere</i> <input type="checkbox"/> <i>Utilizarea utilajelor cu emisii reduse de poluanti</i>	<input type="checkbox"/> <i>Indicatori cu privire la starea drumurilor</i> <input type="checkbox"/> <i>Proceduri standard pentru prevenirea accidentelor transportul materialelor</i> <input type="checkbox"/> <i>Evidenta livrarilor de carburanti</i>	<i>Anual, incepand cu 2021</i>
<i>Peisajul</i>	<i>Pastrarea specificului local al noilor constructii dezvoltate in perimetrul analizat</i>		<i>Incepand cu anul 2021</i>
<i>Solul</i>	<input type="checkbox"/> <i>Limitarea stricta a suprafetelor decopertate si a celor de depozitare</i> <input type="checkbox"/> <i>Planul de control asupra eroziunii solului</i> <input type="checkbox"/> <i>Planul de management al deseurilor</i>	<i>Indicatori specifici pentru starea terenurilor si pentru calitatea solului</i>	<i>2021 -2030</i>
<i>Factorii climatici</i>	<i>Utilizarea de instalatii/echipamente dotate cu motoare termice cu consumuri reduse de carburanti</i>	<i>Inregistrarea emisiilor de gaze</i>	<i>Incepand cu anul 2021</i>

6. Responsabilul cu respectarea si monitorizarea masurilor de reducere a impactului asupra ariilor protejate

Persoana juridica, responsabila cu implementarea masurilor de reducere a impactului este beneficiarul Planului de Urbanism General: Consiliul Local al Primariei orasului Moldova Noua.

Aplicarea tuturor masurilor de reducere a impactului vor fi aplicate numai dupa ce acestea au fost avizate de catre Administratia Parcului Natural Portile de Fier R.A. Tot aceasta va monitoriza si toate activitatile care se vor desfasura pe teritoriul ariilor protejate si va participa la toate dezbaterile care au legatura cu realizarea de investitii pe teritoriul ariilor protejate.

7. Metodele utilizate pentru culegerea informatiilor privind speciile si/sau habitatele de interes comunitar din zona de implamantare a PUG

Utilizarea metodei observatiei asociata cu metoda transectelor in puncte fixe pentru stabilirea punctului favorabil, a permis realizarea unei imagini reale asupra starii de conservare a exemplarelor speciilor din Formularul standard RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier.

Informatiile privind prezenta, efectivele, presiunile identificate la nivelul sitului au fost preluate din Planul de Management al Parcului Natural Portile de Fier in care sunt incluse cele trei arii protejate analizate, inclusiv pentru habitatele si speciile incluse in Formularul standard Natura 2000.

Alte metode utilizate au fost:

- consultarea materialelor bibliografice care descriu speciile si ecologia zonei;*
- utilizarea experientei locuitorilor din zona.*

***Metode de cercetare a faunei.** Identificarea exemplarelor speciilor de pasari s-a realizat prin utilizarea metodei transectelor. Vizitele in teren s-au realizat in perimetru proiectului si terenuri limitrofe. Metodele de evaluare au fost: puncte fixe si transecte.*

Recensamant din puncte fixe - folosita pentru recensamantul pasarilor de talie mica si a mamiferelor, poate fi aplicata pe teren deschis. Punctele de observatie sunt asezate intr-o retea dreptunghiulara, unde distanta dintre puncte este intre 25-50 m si mai mult, daca terenul permite.

Evaluare pe trasee lineare (transecte) folosita in diferite tipuri de terenuri deschise cu vizibilitate mare in special pentru speciile de pasari de talie mica si mamifere.

Metodologie pentru anticiparea impactului asupra biodiversitatii

Pentru prognozarea impactului produs de implementarea obiectivului PUG s-au avut in vedere masurile care trebuie adoptate pentru diminuarea impactului produs asupra mediului natural, in fazele de pregatire, si in cele operationale. Totodata, au fost luate in calcul habitatele si speciile de fauna care au stat la baza desemnarii siturilor precum si alte specii de fauna intalnite in zona. Anticiparea impactului asupra biodiversitatii s-a realizat dupa urmatoarele criterii:

- distributia si frecventa speciilor conform Formularului standard RO SCI 0206 Portile de Fier, RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei si RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier.
- habitate specifice celor trei situri;
- calitatea ecosistemelor prezente in cele trei situri ;
- numarul de specii protejate identificate;
- ecologia speciilor identificate in zona investigata;
- activitati antropice desfasurate in perimetru si in vecinatatea acestuia;
- impactul cumulat.

8. Colectivul de elaborare a studiului

Prezentul Studiu de evaluare adekvata a fost intocmit in conformitate cu prevederile Ordinul Ministrului Mediului si Padurilor nr. 19/13.01.2010, pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adekvata a efectelor potentiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar.

Documentatia de evaluare adekvata a fost intocmita de catre S.C. EURO ENVIROTECH S.R.L, reprezentata prin Director General Gheorghe NICULAE, inregistrata la Registrul Comertului Ploiesti sub nr. J29/255/2002, CUI: 14506092, cu sediul in Ploiesti, str. Malu Rosu nr. 126 si Punct de lucru: Ploiesti, Sos. Ploiesti-Targoviste km 8, judetul Prahova, Tel.: 0722 314 686, e-mail: office@euroenvirotech.ro, inscrisa in Registrul National al elaboratorilor de Studii pentru protectia mediului la pozitia nr. 406/2018

Au participat la elaborarea documentatiei Dr. biolog NELA ZAMBILA (CP II), biochimist Gheorghe NICULAE (CP II), dipl.ing.ecolog Rodica RUSEN (CS), Cornelia NICULAE (CPII).

CV-urile elaboratorilor sunt atasate la Capitolul Anexe

9. Bibliografie

1. STAS 1478/1990, Alimentari cu apa la constructii civile si industriale;
2. Ordinul Ministrului Apelor, Padurilor si Protectiei Mediului nr. 462/01.07.1993, pentru aprobarea Conditilor tehnice privind protectia atmosferica si Normelor metodologice privind determinarea emisiilor de poluanti atmosferici produsi de surse stationare modificat prin Legea 104/28.07.2011 si Legea 188/26.07.2018;
3. Legea 10/24.01.1995, privind obligativitatea utilizarii de materiale agrementate, la executia lucrarii, cu modificarile si completarile din Ordonanta de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 6/2018 si din Ordonanta de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 84/2018;
4. Hotararea Guvernului Romaniei nr 766/10.12.1997, pentru aprobarea unor regulamente privind calitatea in constructii cu modificarile cuprinse in Hotararea Guvernului Romaniei nr. 675/2002, in Hotararea Guvernului Romaniei nr. 102/2003, in Hotararea Guvernului Romaniei nr. 1231/2008 si in Hotararea Guvernului Romaniei nr.750/2017;
5. Norme de proiectare si realizare a constructiilor privind protectia la actiunea focului – P 118/1999;
6. Ordonanta Guvernului Romaniei nr. 43/28.08.1997, republicata in 1998, privind regimul juridic al drumurilor;
7. Ordonanta Guvernului Romaniei nr. 43/30.01.2000, privind protectia patrimoniului arheologic si declararea unor situri arheologice ca zone de interes national, cu modificarile si completarile ulterioare;
8. Legea nr. 5/06.03.2000, privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului national - Sectiunea a III-a - zone protejate, modificata prin Ordonanta de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 49/06.09.2016;
9. Directiva nr. 2001/42/CE, privind evaluarea efectelor anumitor planuri si programe asupra mediului;
10. Legea nr. 422/18.07.2001, privind protejarea monumentelor istorice cu modificarile si completarile ulterioare, republicata in Monitorul Oficial nr. 938/20.11.2006, cu modificarile si completarile ulterioare;
11. Legea 73/15.04.2015, privind aprobarea Ordonantei Guvernului nr. 20/2014 pentru modificarea Ordonantei de Urgenta a Guvernului

- nr. 57/2007 privind regimul ariilor natural protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice;*
12. *Hotararea Guvernului Romaniei nr 675/11.07.2002, privind modificarea si completarea Hotararii Guvernului Romaniei nr 766/10.12.1997, pentru aprobarea unor regulamente privind calitatea in constructii;*
 13. *Hotararea Guvernului Romaniei nr. 856/16.08.2002, privind evidenta gestiunii deseurilor si pentru aprobarea listei cuprinzand deseurile, inclusiv deseurile periculoase, cu modificarile aduse prin Hotararea Guvernului Romaniei nr. 210/19.03.2007;*
 14. *Legea nr. 42/29.01.2003, privind aprobarea Ordonantei de Urgenta a Guvernului nr. 76/27.06.2002, pentru modificarea si completarea Legii nr. 192/19.04.2001, privind fondul piscicol, pescuitul si acvacultura;*
 15. *Legea nr. 33/27.05.1994, privind exproprierea pentru cauza de utilitate publica;*
 16. *Legea nr. 98/10.11.1994, privind stabilirea si sanctionarea contraventiilor la normele legale de igiena si sanatate publica;*
 17. *Legea nr. 41/24.05.1995, pentru aprobarea Ordonantei Guvernului Romaniei nr. 68/26.08.1994, privind protejarea patrimoniului cultural national;*
 18. *Legea nr. 7/13.03.1996, privind cadastrul si publicitatea imobiliara, republicata in 2006;*
 19. *Legea nr. 84/13.03.1996, privind imbunatarile funciare, republicata in 2006;*
 20. *Legea apelor nr. 107/25.09.1996, modificata si completata de Legea nr. 310/28.06.2004;*
 21. *Legea nr. 82/15.04.1998, pentru aprobarea Ordonantei Guvernului Romaniei nr. 43/28.08.1997, republicata in 1998, privind regimul juridic al drumurilor;*
 22. *Legea nr. 213/17.11.1998 privind proprietatea publica si regimul juridic al acestuia;*
 23. *Legea nr. 350/06.07.2001, privind amenajarea teritoriului si urbanismului;*
 24. *Legea nr. 287/17.07.2009, privind Codul Civil*
 25. *Hotararea Guvernului Romaniei nr. 2151/30.11.2004, privind instituirea regimului de arie naturala protejata pentru noi zone;*
 26. *Legea 293/10.12.2018, privind reducerea emisiilor nationale de anumiti poluanti atmosferici;*

27. *Ordonanta de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 195/22.12.2005, privind protectia mediului cu toate modificarile si completarile ulterioare;*
28. *Ordinul Ministrului Mediului si Gospodaririi Apelor nr. 161/16.02.2006, pentru aprobarea Normativului privind clasificarea calitatii apelor de suprafata in vederea stabilirii starii ecologice a corpurilor de apa;*
29. *Hotararea Guvernului Romaniei nr. 300/02.03.2006 privind Cerintele minime de securitate si sanatate pentru santierele temporare si mobile, cu modificarile aduse de Hotararea Guvernului Romaniei nr. 601/12.07.2007;*
30. *Legea nr. 265/29.06.2006, pentru aprobarea Ordonantei de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 195/22.12.2005, privind protectia mediului;*
31. *Legea nr. 307/12.07.2006 privind apararea impotriva incendiilor republicata in 03.05.2019;*
32. *Legea Securitatii si Sanatatii in Munca nr. 319/14.07.2006 modificata si completata prin Legea 51/2012, Legea 187/2012, Legea 198/2018 si Legea 203/2018;*
33. *Hotararea Guvernului Romaniei nr. 971/26.07.2006, privind Cerintele minime pentru semnalizarea de securitate si/sau sanatate la locul de munca, modificata prin Hotararea Guvernului Romaniei nr.359/01.06.2015;*
34. *Hotararea Guvernului Romaniei nr. 1048/09.08.2006, privind Cerintele minime de securitate si sanatate pentru utilizarea de catre lucratori a echipamentelor individuale de protectie la locul de munca;*
35. *Hotararea Guvernului Romaniei nr. 1146/30.08.2006, privind Cerintele minime de securitate si sanatate pentru utilizarea in munca de catre lucratori a echipamentelor de munca;*
36. *Hotararea Guvernului Romaniei nr. 1425/11.10.2006, pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 319/14.07.2006 privind securitatea si sanatatea in munca modificata si completata prin Hotararea Guvernului Romaniei nr. 955/08.09.2010, Hotararea Guvernului Romaniei nr. 1242/2011 si Hotararea Guvernului Romaniei nr. 767/2016;*
37. *Legea nr. 407/22.11.2006 vanatorii si a protectiei fondului cinegetic, cu toate modificarile si completarile ulterioare;*
38. *SR 1343-1/iunie 2006, Alimentari cu apa. Determinarea cantitatilor de apa potabila pentru localitati;*

39. *Ordinul Ministrului Administratiei si Internelor nr. 163/28.02.2007, privind aprobarea Normelor generale de aparare impotriva incendiilor;*
40. *Hotararea Guvernului Romaniei nr. 877/2018, privind adoptarea Strategiei nationale pentru dezvoltarea durabila a Romaniei 2030;*
41. *Ordonanta de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 57/20.06.2007, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice cu modificarile ulterioare;*
42. *Legea nr. 197/13.07.2007, pentru modificarea si completarea Legii vanatorii si a protectiei fondului cinegetic nr. 407/22.11.2006;*
43. *Ordonanta de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 114/17.10.2007, pentru modificarea si completarea Ordonantei de Urgenta a Guvernului nr. 195/22.12.2005, privind protectia mediului;*
44. *Ordinul Ministrului Mediului si Dezvoltarii Durabile nr. 1964/13.12.2007, privind instituirea regimului de arie naturala protejata a siturilor de importanta comunitara, ca parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000, in Romania, modificata prin Ordinul Ministrului Mediului si Padurilor 2387/29.11.2011 si Anexa din 29.11.2011;*
45. *Ordonanta de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 23/10.03.2008, privind pescuitul si acvacultura, cu toate modificarile si completarile ulterioare;*
46. *Hotararea Guvernului Romaniei nr. 750/19.10.2017 pentru modificarea anexei nr. 5 - Regulamentul privind agreementul tehnic pentru produse, procedee si echipamente noi in constructii la Hotararea Guvernului Romaniei nr 766/10.12.1997, pentru aprobarea unor regulamente privind calitatea in constructii;*
47. *Ordonanta Guvernului Romaniei nr. 7/13.05.2016, pentru modificarea Ordonantei de Urgenta a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice cu modificarile ulterioare impuse prin Legea 95/2016, Ordonanta de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 13/2018, Legea 148/29.06.2018, Legea 158/12.07.2018, Legea 75/19.07.2018;*
48. *Legea nr. 215/10.11.2008, pentru modificarea si completarea Legii vanatorii si a protectiei fondului cinegetic nr. 407/22.11.2006;*
49. *Ordinul Ministrului Mediului nr. 979/10.07.2009, privind introducerea de specii alohtone, interventiile asupra speciilor invazive, precum si reintroducerea speciilor indigene prevazute in anexele nr. 4A si 4B la Ordonanta de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 57/ 29.06.2007, privind regimul ariilor naturale*

- protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice, pe teritoriul national;*
50. *Ordonanta de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 164/19.11.2008, pentru modificarea si completarea Ordonantei de Urgenta a Guvernului nr. 195/22.12.2005, privind protectia mediului, cu modificarile date de Legea 226/21.07.2013;*
 51. *Ordinul Ministrului Mediului si Padurilor nr. 19/13.01.2010, pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvata a efectelor potentiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar;*
 52. *Legea nr. 292/10.12.2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice si private asupra mediului;*
 53. *Ordonanta de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 102/03.12.2010, pentru modificarea si completarea Legii vanatorii si a protectiei fondului cinegetic nr. 407/22.11.2006;*
 54. *Legea 49/07.04.2011, pentru aprobarea Ordonantei de Urgenta a Guvernului Romaniei nr 57/20.06.2007, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice;*
 55. *Legea nr. 104/15.06.2011 privind calitatea aerului inconjurator, modificata de Hotararea Guvernului Romaniei nr. 336/2015, de Hotararea Guvernului Romaniei nr. 806/2016 si Legea 203/24.08.2018;*
 56. *Ordinul Ministrului Mediului si Padurilor nr. 2387/29.09.2011, privind modificarea Ordinului Ministrului Mediului si Dezvoltarii Durabile nr. 1964/13.12.2007, privind instituirea regimului de arie naturala protejata a siturilor de importanta comunitara, ca parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000, in Romania;*
 57. *Ordonanta de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 58/16.10.2012, privind modificarea unor acte normative din domeniul protectiei mediului si padurilor, modificata de Legea 117/28.04.2013;*
 58. *Manual "Alimentarea cu apa", Paslarasu I si Rotaru V ;*
 59. *Norme generale de protectie impotriva incendiilor la proiectarea si realizarea constructiilor;*
 60. *Ordonanta de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 13/12.03.2018, pentru modificarea unor acte normative din domeniul protectiei mediului;*
 61. *Ordonanta Guvernului Romaniei nr. 68/26.08.1994, privind protejarea patrimoniului cultural national;*

62. *Legea 278/01.11.2013, privind emisiile industriale, modificata de Ordonanta de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 101/2017 si Legea 203/ 24.08.2018;*
63. *Legea nr. 10/18.01.1995, privind calitatea in constructii, cu modificarile si completarile ulterioare;*
64. *Legea nr. 18/19.02.1991, privind fondul funciar, republicata in 1998;*
65. *Hotararea Guvernului Romaniei nr.1048/18.02.2013, pentru aprobarea Planului de management și a Regulamentului Parcului Natural Porțile de Fier;*
66. *Directiva nr. 43/1992 privind conservarea habitatelor naturale si a speciilor de fauna si flora salbatica (Directiva Habitate);*
67. *Ordonanta de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 31/04.06.2014, pentru modificarea si completarea Ordonantei de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 57/29.06.2007, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si a faunei salbatice;*
68. *Ordonanta Guvernului Romaniei nr. 20/29.08.2014, pentru modificarea Ordonantei de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 57/29.06.2007, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si a faunei salbatice, modificata de Legea 73/18.04.2015;*
69. *Legea nr. 193/02.11.2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții;*
70. *Nicolae Donita, Aurel Popescu, Mihaela Pauca- Comanescu, Simona Mihailescu, Iovu Adrian Biris,-Habitate din Romania,Editura Tehnica Silvica, Bucuresti, 2005;*
71. *Botnariuc N., A.Vadineanu (1982) - Ecologie, Ed. Didactica si pedagogica, Bucuresti;*
72. *Murariu, D., 1995 - Mammals species from Romania. Categories of conservation. Travaux du Museum d'Histoire Naturelle "Grigore Antipa", 35: 549-566;*
73. *Fira V., Nastasescu M. (1977) - Zoologia nevertebratelor, Ed. Didactica si pedagogica, Bucuresti;*
74. *Gomoiu, M., T., Skolka, M. (2001) - Ecologie si metodologii pentru studii ecologice, Ovidius University Press, Constanta;*
75. *Ionescu V. (1968) – Vertebratele din Romania, Ed. Acad. RSR, Bucuresti;*

76. Oltean, M.; Negrean, G.; Popescu, A.; Roman, N.; Dihoru, Gh.; Sanda, V.; Mihailescu, S. - *Lista rosie a plantelor superioare din Romania, in Studii, sinteze, documentatii de ecologie, PI, 1994;*
77. Rugina, R., Mititiuc, M. - *Plante ocrotite din Romania, Ed. Universitatii " Alexandru Ioan Cuza" Iasi, 2003;*
78. Sanda, V.; Popescu, A.; Stanciu, D.A. - *Structura cenotica si caracterizarea ecologica a fitocenozelor din Romania, Ed. CONPHIS, 2001;*
79. Constantin Parvu, *Universul plantelor, Ed. Enciclopedica, editia III, Bucuresti 2000;*
80. I.Prodan, Al. Buia, *Flora mica ilustrata a Romaniei, Ed. Agro-silvica, Bucuresti, 1966;*
81. *Catalogul habitatelor, speciilor si siturilor Natura 2000 in Romania, Ministerul Mediului si Schimbarilor Climatice, 2013;*
82. *Atlas al speciilor de pasari de intere comunitar din Romania, Ministerul Mediului, Apelor si Padurilor – Directia Biodiversitate, 2015;*
83. www.animale-salbatice.ro;
84. en.wikipedia.org;
85. ro.wikipedia.org;
86. www.pasari din romania.sor.ro;
87. www.pnportiledefier.ro/ostrovu_moldova_veche;
88. www.pnportiledefier.ro/valea_mare;
89. www.academia.Botanica-II-Valeriu Bacalu.edu;
90. *Hotararea Guvernului Romaniei nr. 1248/24.10.2007 privind declararea ariilor de protectie speciala avifaunistica, ca parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000 in Romania;*
91. *Directiva privind conservarea pasarilor salbatice (79/409/CEE) din 25.04.1979, referitoare la conservarea speciilor de pasari.*
92. *Plan de management al Parcului Natural Portile de Fier.*
93. *Plan de management al Parcului Natural Portile de Fier (draft).*
94. *Regulamentul Parcului Natural Portile de Fier, al ROSCI0206 Portile de Fier, ROSPA0026 Cursul Dunarii-Bazias-Portile de Fier, ROSPA0080 Muntii Almajului-Locvei si al ariilor naturale protejate de interes national din arealul acestora (Anexa 1 l), draft;*
95. *Elena Savulescu, Botanica sistematica, 2010.*

10. Anexe

a) CERTIFICAT DE ATESTARE

- *Certificare EA, in RNESPM pozitia 406/2018;*
- *Certificare RM-RIM-BM-RA, in RNESPM pozitia 406/2016.*

b) ACTE, PLANURI SI PLANSE

- *Scrisoarea 8653/AAA/09.10.2020 emisa de APM Caras-Severin;*
- *Decizie incadrare EA PUG Moldova Noua;*
- *PUG Moldova Noua - zonificare functionala propusa, scara 1:15000, plansa 3/2021;*
- *PUG Moldova Noua - unitati teritoriale de referinta propuse, scara 1:15000, plansa 3A/2021;*
- *Harta ariei naturale protejate RO SCI 0206 Portile de Fier,*
- *Harta ariei naturale protejate RO SPA 0026 – Cursul Dunarii – Buzias- Portile de Fier;*
- *Harta ariei naturale protejate RO SPA 0080 – Muntii Almajului - Locvei;*
- *Zonarea Parcului Natural Portile de Fier*
- *CV - Gheorghe NICULAE;*
- *CV - Rodica RUSEN;*
- *CV - Nela ZAMBILA;*
- *CV - Cornelia NICULAE.*

c) IMAGINI

Imagini actuale amplasament

- *Constructie civila abandonata in Moldova Noua;*
- *Fazan la plimbare pe sosea la Moldova Noua;*
- *Gara fluviala Moldova Veche;*
- *Hala de productie in Moldova Noua;*
- *Mina abandonata de la Moldova Noua;*
- *Panou indicator Parc National Portile de Fier;*
- *Primaria din Moldova Noua;*

- *Punte tehnica intre Moldova Noua si Ostrov;*
- *Silozuri cereale in Moldova Veche;*
- *Slep la ancora;*
- *Spitalul orasenesc Moldova Noua;*
- *Strada in Moldova Noua.*